

Se diskusjoner, statistikk og forfatterprofiler for denne publikasjonen på:
<https://www.researchgate.net/publication/376353096>.

Furscience: Et tiår med psykologisk forskning på Furry Fandom.

Bestill · Desember 2023.

SITASJONER.

0.

LESER.

25.141.

5 forfattere, inkludert:

Courtney Plante.

Bishop's University 121 PUBLIKASJONER 1 299 SITERINGER.

SE PROFIL.

Stephen Reysen.

Texas A&M University-Commerce 199 PUBLIKASJONER 3 741 SITASJONER.

SE PROFIL.

Sharon Roberts.

University of Waterloo 89 PUBLIKASJONER 1 094 SITASJONER.

SE PROFIL.

Alt innhold som følger denne siden ble lastet opp av Stephen Reysen 26. desember 2023.

Brukeren har bedt om forbedring av den nedlastede filen.

Pelsvitenskap.

Et tiår med psykologisk forskning på Furry Fandom.

Pelsvitenskap.

Et tiår med psykologisk forskning på Furry Fandom.

Redigert av.

Courtney N. Plante.

Biskopens universitet.

Stephen Reysen.

Texas A&M University-Commerce.

Camielle Adams.
Universitetet i Calgary.

Sharon E. Roberts.
Renison University College, University of Waterloo.

Kathleen C. Gerbasi.
Niagara County Community College.

International Antropomorphic Research Project Commerce, Texas, USA.

ISBN-13: 978-0-9976288-3-8.

Copyright © 2023 forfattere.
Commerce, Texas, USA.
Cover Art av @echofjustice.

Denne boken er lisensiert under en Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY-NC-SA 4.0).

Innholdsfortegnelse.
Anerkjennelser.

Del 1 – Hva er alt dette?

Kapittel 1 – En introduksjon til denne boken 1.

Courtney "Nuka" Plante.

Kapittel 2 – Furry 101: A (kort) historie om Furry Fandom 7 Joe Strike Kapittel 3 – Furtuity: The Story of Furscience 19 Kathleen Gerbasi, Courtney "Nuka" Plante, Sharon E.

Roberts, Stephen Reysen, Elizabeth Fein.

Kapittel 4 – En (ikke for smertefull) Introduksjon til forskningsmetoder 39 Courtney "Nuka" Plante.

Del 2 – Furries som gjør lodne ting.

Kapittel 5 – Hva er en furry? 95.

Courtney "Nuka" Plante.

Kapittel 6 – Being Furry: Fanship versus Fandom 131 Stephen Reysen & Courtney "Nuka" Plante

Kapittel 7 – Fursonas – Up Close and Fursonal 157 Courtney "Nuka" Plante Kapittel 8 – Fursuited for Success 207 Courtney "Nuka" Plante Kapittel 9 – Makin' Stuff, Takin' Stuff: Furry Content 231

Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 10 – OwO Hva er dette? Sex og pornografi 259 Thomas R. Brooks, Frances HI Henry, Anna R. Henry, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 11 – Fuzzy Lines:

Subgroups and Furry-Adjacent Groups 285 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 12 – The Drama Llama : Konflikt og portvakt 317 Courtney "Nuka" Plante.

Del 3 – Etter tallene: Furry Demografi.

Kapittel 13 – Generasjon Furry: Alder, sosioøkonomisk status og forhold 375 Courtney "Nuka" Plante.

Kapittel 14 – Rasiserte identitetsgrupper og etnisitet i Furry Fandom. 411 Sharon E. Roberts, Camielle Adams, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 15 – Sex og kjønn i den lodne fandom 443 Anna Renee Henry, Frances HI Henry, Sharon E. Roberts, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 16 –

Seksuell orientering i den lodne fandom 497 Frances Hl Henry, Anna Renee Henry Kapittel 17 – Furry Beliefs: Religion and Politics 545 Courtney "Nuka" Plante, Camielle Adams.

Del 4 – Det er alt i hodet ditt: Furry Psychology Kapittel 18 – From All Walks: Individual Differences 571 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 19 – Purring Motors: Viftedrift og motivasjon 607 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 20 – The Animal Within: Animal Attitudes and Therianthropy 637 Kathleen Gerbasi, Elizabeth Fein, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 21 – Haters Gonna Hate: Furry Stigma 657 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Kapittel 22 – The Kids Are Alright: Furry Well-Being and Mental Health 683 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Chapter 23
– Autism in the Furry Fandom: Opportunities, Barriers and Recommendations 705 Elizabeth Fein, Amy Adelman Kapittel 24 – Furry Identity, Furry Capital, and Intrasonas: Merging Quantitative, Qualitative, and Anthropological Findings to Form the Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) 733 Sharon E. Roberts.

Del 5 – Curtain Call.

Kapittel 25 – En pågående hale: Hvor går vi herfra? 773 Courtney "Nuka" Plante.

Forfatterbiografier 777.

Anerkjennelser.

Furscience er, og har alltid vært helt fra starten, et samarbeid. Og, akkurat som et Broadway-show, er det lett for et publikum som ser på fra utsiden å glemme at skuespillerne på scenen bare representerer en brøkdel av alle menneskene som trengs for å få en produksjon til! I denne ånden vil vi i Furscience i fellesskap takke alle menneskene som har hjulpet oss med å komme dit vi er i dag, uten dem ville denne boken ikke vært mulig. Vi vil bestrebe oss på å anerkjenne hver person som har hjulpet oss på veien, men innser at det er en herkulisk oppgave: Furscience representerer det kumulative bidraget fra hundrevis av mennesker (for ikke å nevne titusenvs av furries som sjenerøst har gitt sin tid og krefter gratis for å hjelpe oss med vår forskning). Til tross for vår beste innsats, vil vi nesten helt sikkert glemme

å nevne mennesker. Denne forglemmelsen bør sees på som en refleksjon over det menneskelige minnets skrøpelighet og vår ydmyke erkjennelse av hvor mange mennesker vi skylder stor takk til, og ikke som at vi er utakknemlige for alt så mange mennesker har gjort for å hjelpe oss over år! Kathy Gerbasi Jeg vil rette en stor takk til alle forskningsassistentene vi har jobbet med opp gjennom årene, uten dem ville det aldri vært noen furry forskning! I alfabetisk rekkefølge, og etter beste evne til å huske, er de Charlie Aquilina, Ashley Borelli, Eric Broeker, Troj Brueghel, Mike Cline, Carlos Darby, Emma Verratti DeChellis, James Ducas, Erika Edwards, Caitlin Fulle, Tim Gadawski, Anthony Hartman, Rebecca Hewitt, Justin Higner, Dan Kish, Elise Koepke, Darryl Lockie, Jared McCaffrey, Brian Mendel, Nick Paolone, Anthony Paterno, Adam Privitera, Tristan Puffer, Jennifer Raymond, Isaia Sciabarrasi, Joe Vullo. I tillegg til de nevnte personene, hvorav de fleste har vært mine studenter, og de tusenvs av furries som har deltatt i forskningen de siste 10 årene, vil jeg også spesielt takke Laurence "Green Reaper" Parry, William Conde, Michael Brenner og Douglas Muth (Giza) for deres fortsatte støtte og interesse for furry forskning og Simona Ghai for hennes fantastiske transkripsjonsevner. Courtney "Nuka" Plante Jeg begynte på dette arbeidet som doktorgradsstudent, på et tidspunkt da tilliten min til prosjektet var ustabil og da jeg ikke var sikker på om det jeg gjorde ville drepe mine karrieremuligheter eller ikke. I den forbindelse vil jeg rette en stor takk til min veileder på forskerskolen, Dr. Richard Eibach,

og til hans partner Dr. Steve Mock, som begge bidro til å utvikle forskningsferdighetene jeg fortsatt bruker i dag, og som hjalp meg med å balansere min iver og entusiasme etter å stikke av og gjøre denne sprø serien med

forskning med behovet for å holde seg forankret og pragmatisk. På samme måte vil jeg også takke kollegene mine, spesielt Kathy, Stephen og Sharon. Jeg anser meg selv for å være den heldigste doktorgradsstudenten som noen gang har levd på grunn av dem; mens de fleste hovedfagsstudenter bare har én veileder, var jeg så heldig å ha fire som veiledet meg gjennom en tøff tid i livet mitt. Enhver suksess jeg har i dag kan tilskrives deres samlede innsats. Jeg vil også takke pelsene jeg har møtt i løpet av årene som har vært medvirkende til enten direkte å hjelpe til med forskningen vår eller som har hjulpet meg personlig som en person som driver med pelsforskning. Dette inkluderer, men er på ingen måte begrenset til, Alberta Furies, Waterloo Furies og UW Bronies Club. Spesielt vil jeg takke Edolon, som introduserte meg for Kathy i utgangspunktet, Kaa, som var medvirkende til både moralsk støtte og hjelp til å sette opp og kjøre et datastyrt eksperiment på et furry stevne. Takk til podcastene Fur What it's Worth og Furcast, som begge var tidlige støttespillere av forskningen vår og hjalp oss med å spre funnene våre til furies rundt om i verden! På samme måte, takk til Greenreaper for å hjelpe oss med å gi signal om å øke funnene våre om Flayrah og for å være en så entusiastisk støttespiller for arbeidet vårt. Takk til alle stevnepersonalet som har hjulpet oss med å forske på deres stevner, inkludert å imøtekomme alle våre merkelige forespørsler. Dette inkluderer en myriade av ansatte ved Texas Furry Fiesta (f.eks. Istanbul, Glass), Anthrocon (f.eks. Kage, Giza), Further Confusion (f.eks. Carbon), Oklacon (f.eks. Lenny og Andy), Furnal Equinox, Canfurence, Eurofurence, Fur-Eh og Furality (f.eks. Alofoxx)! Jeg vil også takke de mange furry lærde, mange av dem har gitt verdifulle innspill, tilbakemeldinger, perspektiv og kritikk av arbeidet vårt, som bare har bidratt til å gjøre det bedre! Dette inkluderer Troj, som har vært en fantastisk klangbunn å sprette kliniske ideer mot, Hazel (Bobbi) Ali Zaman, som alltid gir utmerket perspektiv og presser oss til å vurdere et mer fenomenologisk blikk på arbeidet vårt, Yerf, hvis kritikk har vært en produktiv kreativitet. friksjon, og til Camielle (Kiris)is)

Adams, som jeg, i tillegg til å redigere denne boken og tilby uvurderlig perspektiv og forskningsideer om statsvitenskap og BIPOC-spørsmål, også anser for å være en kjær venn! Til slutt, jeg ønsker å utvide en enorm takk til min venn og andre furry Ocean, som på egenhånd er den personen som er mest ansvarlig for begge mine.

reise inn i furry fandom og inn i det som til slutt skulle bli Furscience! Sharon Roberts Det er så mange mennesker som har jobbet bak kulissene for å gjøre Furscience mulig. Hvis ikke for institusjonene, tidsskriftene og finansieringsbyråene som så løftet i vårt tidlige arbeid, ville vi ikke ha lyktes. Takk til våre finansører for å hjelpe oss med noen av de mange forskningsprosjektene som presenteres i denne boken: Renison University College for såkornfinansiering; oppstartsstipend fra University of Waterloo; takk til The Bob Harding and Lois Claxton Humanities and Social Sciences Endowment Fund; og en hjertelig takk til SSHRC for evnen til å si: Denne forskningen er delvis støttet av midler fra Samfunnsvitenskapelig og humanistisk forskningsråd. Så takk så mye, Tom, for at du lærte meg hvordan jeg kan skrive bedre stipendsøknader. Lev lenge og ha det godt, venn. Jeg er takknemlig for de mange stevnene og deres utrolige ansatte som har hjulpet oss med å lykkes, mange av dem har allerede blitt nevnt av mine kolleger. Men en personlig takk fra meg og Malicious Beaver går til arrangørene av Anthrocon, CanFURence, ConFuzzled, Eurofurence, NordicFuzzCon, Furnal Equinox, Oklacon, Furality, Owomaccon, Texas Furry Fiesta, Furpoint, VancouFur, Alamo City Furry Convention, Videre Forvirring og Furry Pinas. Vi er så takknemlige for disse partnerskapene og vennskapene. Vi gir også en hjertelig takk til mange fantastiske mennesker i furry-miljøet som har jobbet utrettelig med Malicious Beaver i bakgrunnen på alle slags bestrebelser. Det er så mange av dere, men vi sender en spesiell takk til Dr. Conway, Arc Husky, Jacob, Tempe O'Kun, Cheetah Spotty Cat, Jyanon, Germanshep, Trax, Arrkay, Andy, Lenny og Moms of Furies. Din veiledning, raushet og vennlighet er så verdsatt av oss begge. Takk til våre dedikerte studenter, forskningsassistenter og Furscience-frivillige: Chelsea, Kayla, Abigail, Marie-Michelle, Scott, Roula, Rebekah, Simona, Kendra, Jacklyn, Kim, Iona, Anna, Charles, Troj, Dawn, Asher, og mange andre. Jeg føler en stor takknemlighet når jeg tenker på professor James Côté. Takk for

investerer så mye energi og tid i utdanningen min og for å fortsette å veilede meg gjennom hele min akademiske reise. For et privilegium det har vært for meg å lære av deg det siste kvart århundre.

Tusen takk for din tilbakemelding og oppmuntring angående Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM), som debuterer i kapittel 24 i denne boken.

Min hjertelige takk går til vår kreative og kommunikasjonsdirektør, Malicious Beaver, for din endeløse dedikasjon til Furscience og meg. Og takk til mine andre Furscience-kolleger – min kjære venner. Jeg er så takknemlig for din tålmodighet og visdom. Jeg føler meg så heldig som har fått sjansen til å være med å skrive denne historien om Furtuity. Til slutt, takk til det fantastiske furry samfunnet som har fått oss til å føle oss så velkommen i lodne rom. Som jeg forteller studentene i mitt forskningsmetodekurs, tilbyr deltakere som deler detaljene i livet sitt forskerne den mest verdifulle av gaver. Å lære om flo og fjære i så mange furries liv har vært et bemerkelsesverdig privilegium. Takk til den furry fandom for å delta i våre mange studier og støtte denne forskningen. Vi er takknemlige. Stephen Reysen Takk til Tanner McCarter, Jessica Gamboa, Amanda Gamboa og Jessie Kierbow som har vært på vårt Texas Furry Fiesta-mannskap i mange år (og forhåpentligvis mange flere kommer). Takk også til studenter som har hjulpet til tidligere: Catherine Schroy, Jamie Snider, Jason Lloyd og Justin Miller. Til slutt, takk til Eduardo Soliz. Elizabeth Fein Jeg vil gjerne anerkjenne Jennifer Bradley, Ben Gaddes, José G. Luiggi-Hernández og Gabriela Mena Ibarra. Camielle Adams Wow, jeg hadde aldri trodd at jeg skulle komme med denne typen uttalelser for en sakprosapublikasjon, men her er jeg. Livet har absolutt sendt en rekke tester og utfordringer min vei, men jeg er veldig takknemlig for å ha blitt presentert med alle de unike mulighetene jeg har fått. Jeg håper med hver eneste publikasjon jeg blir bedt om å delta i, at verkene mine opplyser og styrker andre til å utforske og

oppsøke deres forståelse. Husk at hvis vi alle gjør én ting hver dag som påvirker noen andre positivt, så kan vi litt etter litt forandre verden. Først og fremst vil jeg takke Skaperen for mine talenter og min evne til å holde ut mens denne tingen jeg kaller livet mitt utfoldet seg rundt meg.

Jeg vil også takke min kjære mann, Ocean, for hans kjærlighet og snacks på kveldstid. Virkelig og virkelig, jeg ville vært så fortapt uten ham. Han er virkelig månen for solen min. Jeg vil også takke mine faddere, Tonae & Earle, Irene og Cathy for deres oppmuntring og for at de sjekket inn på meg mens ting har vært så tøft til tider. På samme måte, tusen takk til kusinen min, Elaine, som sendte meg mange bønner om styrke og tålmodighet. Jeg vil også takke Dr. Courtney "Nuka" Plante for å inkludere meg i denne bestrebelsen. Det er.

vært veldig gøy, og som en livslang nerd har denne forskningen og redigeringen vært en fantastisk opplevelse. Siste men absolutt ikke minst vil jeg takke min mor, Dee, for å ha lagt grunnlaget for meg som barn å se på kunnskap, forskning og bare lesing som en morsom og engasjerende aktivitet. Selv om du ikke lenger er blant oss, kan arven din og kjærligheten føles på hvert toppmøte jeg når, nå og for alltid. Husk å klem dholes!

Del 1.

Hva er alt dette?

Kapittel 1.

En introduksjon til boken.

Courtney "Nuka" Plante.

Du kjenner de øyeblikkene i livet hvor du bare stopper opp, ser deg rundt og spør deg selv "Hvordan i helvete kom jeg hit?" Det er det denne boken er: En sjanse for oss, medlemmene av Furscience-teamet, til å gjøre oversikt over hvor vi er og hvordan vi kom hit. La meg forklare. Siden 2011 har vi, et team av samfunnsvitere som kaller oss Furscience, vitenskapelig studert den furry fandom – utført på nettet

og personlige undersøkelser, intervjuer, fokusgrupper og eksperimenter for bedre å forstå hva som får furries til å tikke. 1 I tiden siden den gang har vi utført dusinvis av studier på titusenvise av pels fra hele verden, på emner som hva som motiverer pels, furry velvære, relasjoner i furry fandom, furries holdninger til dyr, funksjonene til fursonas, identitetsdannelse og modning i fandom-rom og fandom-konflikt, for bare å nevne noen. Da vi begynte, var det relativt lite psykologisk litteratur om emnet furries på en tid da mange nyhetskanaler, TV-programmer og hatere på nettet hadde mye å si om furries. Og derfor gjorde vi det alle gode akademikere streber etter å gjøre: vi publiserte forskningen vår for å prøve å bringe kunnskap til et emne folk bryr seg om. Vi publiserte forskningen vår i akademiske tidsskrifter, bokkapitler og online på vår egen nettside på en relativt stykkevis måte. Vitenskapelige tidsskriftartikler og bokkapitler representerte et dypdykk i svært spesifikke, tynne skiver av lodne oppførsel mens nettstedet vårt regelmessig viste frem resultatene av våre siste studier. Vi gjorde dette i det meste av et tiår, og akkumulerte gradvis en større og større haug med publiserte artikler og kapitler og utvidet vårt nettbaserte depot med funn ved å ta tak i hver nye studie som en post-it-lapp på en stadig travlere tavle på kontoret. For hvert år som gikk, fokuserte vi på å legge ut flere artikler og legge til mer data på nettstedet vårt, med lite tid å gjøre noe annet fordi så snart vi var ferdige med å analysere dataene fra en studie, var vi allerede i gang med å sette sammen materialet for den neste studien – det var alltid en konvensjon til å gå til, enda en prøve å få.

1 Som vi forklarer i kapittel 3, har noen individuelle medlemmer av teamet vårt vært.

gjennomført studier siden så tidlig som i 2006, men vi ble ikke forent som Furscience-teamet før i 2011!

Og så, i 2020, ble verden brakt til en skrikende stopp av en global pandemi. Karantener satte en stopper for pelskledde konvensjoner i det meste av to år, samt vanlige akademiske aktiviteter. Som professorer holdt vi fortsatt nettkurs, men bortsett fra det satt vi, som resten av verden, alle fast i et holdemønster og ventet på at pandemien skulle ta slutt. Den halsbrekkende syklusen med datainnsamling, analyse, planlegging og deretter mer datainnsamling stoppet sammen med alt annet. Uten noen stevner å delta på, befant vi oss plutselig med litt ukarakteristisk fritid på hendene.

Det var da vi tok et skritt tilbake og innså at vi på mer enn et tiår aldri hadde stoppet opp for å sette alle bitene sammen, for å ta en helhetlig titt på alle dataene våre. Etter en gitt studie ville vi høste de saftigste og mest spennende informasjonsbitene for å dele i publikasjoner og på forskningsnettstedet vårt, men vi gikk aldri tilbake for å gjøre vitenskapens langsommere, mer metodiske slit: granske noe av det mer. verdslige, men ikke desto mindre viktige funn. Vi var så ivrige etter å tenke om fremtidige studier som vi aldri stoppet for å sammenligne våre nåværende funn med de som hadde kommet før. Kort sagt, pandemien ga oss en følelse av perspektiv og muligheten til å sette oss ned med dataene våre og studere dem på en måte vi aldri hadde gjort før. Vi hadde endelig en sjanse til å se på mer enn 30 studier bestående av tusenvis av spørsmål gitt til titusenvise av furries, og ved å gjøre det begynte vi å se de bredere trendene og mønstrene som bare dukker opp fra et helhetlig blick på en forskningsgruppe. Det er det denne boken er: den er det mest komplette bildet av all forskningen vi har samlet til dags dato på den lodne fandomen. Det er vårt mest helhetlige blick på psykologien til furry fandom, historien med de mest sammenkoblede, overlappende, sammenvevde fortellingene og subplottene vi har skrevet. Vi bruker hele bøffelen, fra topp til tå, samler alle funnene våre og ser på dem ikke isolert, men med et øye for å se det store bildet som de alle bidrar til. Så hvorfor gidder å gjøre dette etter et tiår? Vi ville lyve hvis vi sa at det ikke var i det minste litt selvbetjent. Tross alt er et tiår lang tid før de irriterende kløene i bakhodet vårt samler seg, den irriterende følelsen av "Jeg burde virkelig gå tilbake og ta en ny titt på dataene, bare for å være sikker på at jeg ikke har gått glipp av noe" hopper seg opp for hver ekstra studie. Det har vært en forfriskende å gå grundig gjennom alle dataene vi noen gang har samlet inn og organisere dem.

opplevelse – på en måte som å endelig sette av en søndag ettermiddag for å rydde opp i det rotete skapet eller organisere søppelskuffen! Det har også vært en fantastisk mulighet for oss til å nå ut og søke perspektivet og ekspertisen til de som er bedre studert på detaljer enn oss selv. Selv om vi kan være "eksperter" når det kommer til furry, er vi generalister når det kommer til mange av temaene beskrevet i denne boken (f.eks. rase, kjønn, kjønn, fandomens historie, politisk tro). Som sådan, mens Furscience Forutsatt alle dataene, har eksperter sjenerøst hjulpet til med å tolke og kontekstualisere funnene våre innenfor sine respektive felt, og gitt viktig historie eller teoretiske rammer for å forstå funnene våre. Dette er grunnen til at vi har valgt en mer "redigert samling av kapitler"-tilnærming til denne boken i stedet for en "de samme forfattere skriver hvert kapittel"-tilnærming – den lar oss dra nytte av mange års erfaring og ekspertise til andre lærde! En tredje grunn til å skrive denne boken er å gi tilbake til furries som har gitt så mye til oss gjennom årene. Vårt arbeid på Furscience ville vært umulig hvis ikke for den sjenerøse tiden til bokstavelig talt titusener av furries som har brukt tid på å fullføre studiene våre – for ikke å nevne de utallige andre som har bidratt til å signalisere å øke forskningen vår, gi nyttig kritikk, og foreslå nye forskningsemner og tolkninger av funnene våre. Faktisk var dette en stor drivkraft for at boken ble selvutgitt og utgitt gratis digitalt—fordi vi virkelig føler at vi har inngått et partnerskap med furry fandom, og derfor er det bare rett og rett at alle furry kan dra maksimalt utbytte av denne fellesskapsinnsatsen. Det endelige formålet med denne boken er å være en one-stop shop for alle som er nysgjerrige på furries for å lære mer om den furry fandom og dens beboere. Vi har prøvd å balansere dybden og bredden i dekingen vår for å gjøre denne boken like relevant for nykommere i fandomen som den er for flere tiår lange aficionados; like nyttig for journalister og bekymrede foreldre som det er for akademikere, og like tilgjengelig for lekfolk som det er for pelskledde livsstilsfolk og profesjonelle. Og selv om det umiddelbart kan virke litt overmodig for oss å anta at et så bredt spekter av mennesker ville lese boken vår og få noe fra den, er dette akkurat det vi har sett gjennom årene fra vår Furscience nettsted: hver uke mottar vi e-poster fra furries som ønsker å vite mer om fandomen de er en del av, journalister som skriver historier om furries og ønsker å få fakta på det rene, 2 foreldre som ønsker å bedre forstå deres barnets nye interesse, og studenter og professorer som skriver.

2 Dette er en velkommen forandring fra tidlig på 2000-tallet, hvor mye av media.

diskurs om furries var basert på ubegrunnede stereotypier og høresier.

aviser om fandomen. Om ikke annet, håper vi at denne boken utvider rekkevidden til dataene våre og kan bidra til å gjøre det enklere for folk som ønsker å lære mer om den furry fandom å gjøre det! Vi har nøye kuratert og organisert funnene våre i kapitler i denne boken på en måte som både har en logisk flyt av ideer fra kapittel til kapittel (f.eks. med fakta som bygger på andre fakta) og lar lesere som bare er interessert i ett spesifikt emne. for raskt og enkelt å finne det de leter etter. I denne første delen av boken starter vi med det helt grunnleggende, og oppsummerer kort historien om hvordan furry fandom ble til, samt historien om hvor Furscience-teamet kommer fra og hvordan vi utførte forskningen som vi oppsummerer gjennom hele boken. resten av denne boken. I del to ser vi på konsepter og atferd som er grunnleggende for furry fandom. Dette inkluderer å definere hva en furry er (eller rettere sagt, vise hvor vanskelig det er å finne en definisjon av hva en furry er) og å beskrive hva det betyr å identifisere som en furry. Vi ser også på kjerneatferd som er nesten universell i furry fandom (dvs. å lage en fursona, konsumere og lage innhold) eller som i det minste er assosiert ofte nok med den furry fandom at de rettferdiggjør diskusjon (f.eks. fursuits , pornografi). Vi diskuterer også viktige fandom-relaterte begreper som de uskarpe linjene mellom furries og andre fandoms, sammenblandingen av forskjellige undergrupper innenfor den furry fandomen, samt tilstedeværelsen av drama og konflikt i fandom-rom. I del tre tar vi en annen tilnærming til å forstå furries,

denne gangen ser på menneskene som utgjør den furry fandomen. Dette inkluderer å se på demografiske trekk som er ganske distinkte eller som spiller en viktig rolle i karakteren til den lodne fandomen (dvs. dens relativt unge alder, dens hovedsakelig LHBTQ+-sammensetning, etc.). Vi dedikerer også kapitler til å gi stemme til de hvis tilstedeværelse i fandomen ofte blir oversett eller børstet over med homogeniseringen av den lodne fandomen, inkludert rasiserte individer, transpersoner og kvinner. Vi gir også en ekstra kontekst for kapitlet om drama og konflikt ved å dykke ned i den religiøse og politiske troen til furry fandom for å se hvordan en forståelse av furrys grunnleggende verdier og prinsipper hjelper oss til bedre å forstå hvorfor fandomen er slik den er. (f.eks. progressive verdier). I del fire flytter vi fokus til de psykologiske prosessene som driver furry og furry atferd. Vi vurderer individuelle forskjeller mellom mennesker og hvordan de manifesterer seg i pelsspesifikk atferd og fordyper oss i spørsmålet om hva som tvinger furries til å være furries i utgangspunktet. Vi vurderer også dyrs rolle i furries liv, inkludert distinksjonen.

mellom å like eller være en fan av et dyr og å identifisere seg som et dyr, en forskjell som ofte overses av lekfolk utenfor den lodne fandomen. På samme måte tar vi også opp en rekke misoppfatninger folk har om furry fandom og hvordan dette bidrar til stigma mot furry fandom, samt innvirkningen dette stigmaet har på furry's velvære (og hvordan fandomen gir en buffer mot dette stigmaet). Vi setter også søkelyset på noen veldig spesifikke psykologiske konsepter fremhevet av den furry fandomen, inkludert den betydelige utbredelsen av nevrodiverse furries og rollen til furry i å hjelpe mennesker med å navigere den stadig mer tumultariske veien til voksenlivet. Vi håper inderlig at du, mens du leser, får den samme nysgjerrigheten og lidenskapen til å finne ut mer om denne rare og fantastiske fandomen vi er! 3 Det er det ubeskrivelige behovet å ta på alvor

dette emnet som folk så lett bagatelliserer eller avviser direkte som dumt eller meningsløst. Og om ikke noe ellers, kanskje denne boken vil hjelpe deg å forstå hvorfor, når vi så ofte blir spurt «Hvorfor er du, en gjeng med faktiske, seriøse forskere, som gjør en studie på et lodne stevne av alle steder?», gir vi alltid det samme svaret:

"For vitenskap!" 4.

3 Ok, det er nok lite sannsynlig at de fleste av våre lesere vil føle seg tvunget til det.

vie et tiår av livet sitt til å vitenskapelig studere furries slik vi har – men hei, hvis du er det, send oss en linje! Vi leter alltid etter samarbeidspartnere! 4 Ja, dette er selve grunnen til at vi kalles Furscience.

Kapittel 2.

Furry 101: A (Brief) History of the Furry Fandom Joe Strike.

"furry" er nytt; den er også veldig, veldig gammel. Når jeg sier «furry er nytt», refererer jeg til det som vanligvis er kjent som «furry fandom». Dette stadig voksende fellesskapet av mennesker som er entusiaster av antropomorfe dyrekarakterer har bare eksistert siden de siste tiårene av det 20. århundre.

Men furries entusiasme for imaginære vesener som strekker seg over menneskets og ikke-menneskelige dyreverdenser går langt tilbake. Faktisk går det før sivilisasjonen selv! Ta for eksempel Løvemannen, eller Löwenmensch, skåret ut av en mammutstønn av en anonym istidsskulptør for rundt 40 000 år siden. Denne tolv og en kvart tomme høye skulpturen skildrer en oppreist figur med et løvehode på en i hovedsak menneskekropp og er muligens det aller første kunstverket som noen gang er laget. En tenåring til sammenligning, hulemaleriet kjent som The Sorcerer kan dateres tilbake kun 140 århundrer. Oppdaget under det franske landskapet, er The Sorcerer, i likhet med sin eldre bror Løvemannen, en teriantrop

—
en kombinasjon av menneske og dyr. Stående på menneskebein, pryder en forsiktig buet hale en ellers menneskelig bakdel. Overarmene hans presses tett mot overkroppen mens underarmene skyves rett ut,

ende i poter. Hodet hans har gevir, tuftede dyrerør – og et par menneskeøyne, runde og ser seg over skulderen, som om de er skremt. Man kan spørre om Lion Man og The Sorcerer var ment å representere halvt menneskelige, halvt dyreguder, eller kanskje var representasjoner av sjamaner eller formskiftere, vesener hjemme i både menneske- og dyreverdenen. Et klarere bilde dukker opp i de mer kjente antropomorfe gudene i Egypt, nemlig Anubis, den sjakalhodede guddomen som dømte om en avdød sjel var verdig til å gå inn i etterlivet. Hans medguder inkluderte den falkehodede Horus, Sobek, krokodillevguden, kattegudinnen Bastet og et veritabelt menasjeri av andre. Gresk mytologi er på samme måte overfylt med halvgeit-satyrer, menneske-/heste-kentaure og minotauren med oksehoder. I India er apekuden Hanuman og den velvillige elefanthodeguden Ganesha æret, mens Kinas legendariske antropomorfe vesener inkluderer Sun Wukong the Monkey King (en beryktet luring) og.

Japan inkluderer formskiftende og ofte pass-for-menneske kitsune-rever og tanuki-mårhunder. I urfolkskulturer over hele verden kan vi finne utallige eksempler på ritualer og seremonier som hedrer bestemte dyr – de som hadde overnaturlige evner eller de som de stammet fra. Indianere tok på seg bisonhuder og utførte bøffeldansen i håp om en vellykket jakt, og de

bar ørnefjær og danset til ære for det hellige dyret hvis domene strakk seg utover skyene. Sjamanene fra Pacific Northwest Nootka-stammene kledde seg i bjørneskinn og bjørnemasker for å "bortføre" barn i en seremoni som gir voksne privilegier. Mesoamerikanske og afrikanske stammer skapte og bar masker av dyr og hybrider av mennesker/dyr av grunner som spenner fra religiøse seremonier til

trusler mot fienden under krig. Dette står i sterk kontrast til det moderne samfunnet, der vi har mistet noe av den intime, direkte og til og med åndelige forbindelsen våre forfedre hadde med den ikke-menneskelige dyreverdenen. Vårt forhold til den verden har blitt mediert, denaturert: bur og vollgraver skiller oss fra beistene vi stirrer på i dyreparker og naturreservater. Film- og TV-dokumentarer forvandler dyrenes liv til fortellinger som vi ser trygt fra stuen og kinoene våre. Dyrene vi er avhengige av for næring blir oppdrettet og slaktet i fabrikkgårder langt borte

fra våre pysete øyne. For mange av oss er det nærmeste vi kommer et flimmer av vår primære forbindelse til dyr, manifestert gjennom våre tamme selskapsdyr, hundene, kattene og diverse skapningene vi av og til velger å dele hjem med. Mens dyr alltid har hatt en sentral rolle i menneskers liv, har naturen til den rollen endret seg over tid. I tidligere tider var dyr integrert i menneskers åndelige og kulturelle liv, grunnleggende for deres meningssystem. I dag har de blitt redusert til bare varer eller symboler: idrettslagsmaskoter, bedriftslogoer, reklame 1 og, for tiden relevante, tegneseriefigurer hvis krumspring vi lo av som barn over en skål med frokostblanding på lørdag morgen. Røttene til disse tegneseriedyrene er fra moderne tid

animasjon og TV. Aesop (eller de forskjellige eldgamle forfatterne hvis verk er nå.

1 Fra 2009 til 2020 promoterte fotorealistiske, CGI-animerte hamstere Kia.

Sjel i en serie humoristiske TV-reklamer. En Kia-leder husker reklameteamet som ankom i helkroppshamsterdresser for å presentere kampanjen. I 2007 startet den franske brusen Orangina en reklamekampanje sentrert på CGI-animerte og ganske attraktive antropomorfe dyr; mange av reklamene hadde voksne og til og med erotiske undertoner.

kreditert ham) ga dyr menneskelig ånd og tale som et middel til å fortelle moralske historier som kaster lys over våre menneskelige svakheter og feil (uttrykket "sure druer", for eksempel, kommer fra fabelen om reven som bestemte ut av -reach-druene var sure og ikke verdt innsatsen for å skaffe dem.) Andre eksempler kan finnes gjennom hele litteraturen, for eksempel The Canterbury Tales, en 1300-talls stift i college-engelsk Litteraturkurs, og "Nonnens prests fortelling", en historie om en forfølgelig hane lurt av en lur rev som ikke ville være malplassert som et Disney-animert innslag. 2 Over tid, fe

historier ga plass til tegneserier med «morsomme dyr» med både gjenkjennelige A-List Looney Tunes og Disney-superstjerner og, enda mer fremtredende, lenge glemte karakterer som Barney Rooster, Foxy Fagan og Dizzy Dog. Disse karakterene snurret i dumme, fargerike historier som (når du først har sporet dem opp på nettet) ikke ville vært malplassert i dag. De ble beundret av mange fans som ville vokse opp til å fortsette å være fans, inkludert Ken Fletcher, en innflytelsesrik science fiction-artist og en viktig bidragsyter til den tidlige furry fandomen:

«Foreldrene mine kjøpte små gyldne bøker og slike ting før jeg gikk i barnehagen og leste dem for meg. Morsomme dyretegneserier også, som Bugs Bunny og Onkel Scrooge, og sekundære tegneserier som Andy Panda. Da jeg var fem eller seks år gammel, ga de meg et abonnement på Walt Disneys tegneserier og historier.

Jeg begynte å lese før barnehagen. Jeg kjente igjen mitt første ord i en Andy Panda-tegneserie: 'BOOM' – en veldig særegen, stor eksplosjon som fyller et panel. Når ideen lyste opp i hjernen min, var jeg i stand til å lære å lese ved fonetikk ganske raskt.» Reed Waller, som jobbet med Fletcher og som spilte på samme måte en innflytelsesrik rolle på den tidlige furry fandomen, hadde en lignende historie «Foreldrene mine leste tegneserier for meg og liker Treasure Island og Tom Sawyer, hva enn de trodde kunne interessere meg. De fortsatte å lese tegneserier for meg fordi jeg reagerte på dem og virket fascinert av samspillet mellom historie og kunst; god dømmekraft fra deres side. Hensikten deres var å oppdra seg til et kreativt geni. De fortsatte å lese til meg hele tiden, helt til jeg leste for dem, og tegnet tegneserier av meg selv. Så lenge jeg husker ønsket jeg å bli tegneserieskaper når jeg ble stor.» Ken og Reeds veier krysses i den lokale sci-fi-scenen i Minneapolis. «Jeg ville se ham minst en gang i måneden eller mer,» husker Ken, «hengende i folks leiligheter. Han virket som bare en annen fyr i person, men vi begge.

2 Studioet brukte år på å prøve å tilpasse historien til en funksjon før de forlot.

prosjekt; i stedet ble konseptkunst for filmen illustrasjonene til en sjarmerende barnebok, Chanticleer and the Fox.

hadde "vrikke øyenbrynene"-persona gjemt bort til vi stolte på andre mennesker.

"Jeg var imponert - han var like rare eller rarere tegneserieideer som meg. Han så ut til å ha mer naturlig evne til å tegne tegninger enn meg. Vi var absolutt compatible i forhold til hva vår generelle interesser var. Og en av tingene vi oppdaget at vi begge likte animal comix – og likte å tegne dem også." Ken og Reed innså at de var beslektede ånder som satte pris på hverandres arbeid og delte en forkjærlighet for morsomme dyretegneserier, klassiske Looney Tunes, Fleischer-animasjon og underjordiske tegneseriekunstnere som Robert Crumb og Vaughn Boddy. "Snart," husker Reed, "Ken og jeg var regelmessige bidragsytere til humoristisk kunst til science fiction-fanziner over hele verden." Ken og Reed begynte å planlegge sin egen publikasjon, en viet til morsomme dyr; ikke en fanzine, men en APA - en "amatørpresseforening" - som bare dens bidragsytere ville motta.

"Vi dedikerte vårt til morsomme dyretegneserier," forklarer Reed, "fordi det var hovedbåndet mellom oss. Vi var begge triste over at morsomme dyr og humoristiske tegneserier generelt hadde dødd en forferdelig død på grunn av den nye "seriøsiteten" til 1970-talls tegneserier som Frank Millers "Dark Knight" Batman - vi følte at de var en truet art. Vi var uinteressert i sverd og trolldom eller mørk fantasi. Det var vi skjærer tennene våre på Monty Pythons Flying Circus, Firesign Theatre, 3 og underjordisk comix— anarkistisk humor.»

"Vi var litt klar over at vi ikke var alene," minnes Ken, "at det var mennesker der ute med samme interesse for å rekonstruere, gjenbruke morsomme dyretroper fra 1930- og førtitallet som følte seg like isolerte som vi gjorde."

Ken og Reed laget en én-sides flygeblad og et eksempel på "issue zero" for å promotere deres planlagte APA. De delte ut kopier på det lokale tegneseriestevnet, benyttet seg av Kens kontaktliste ("Jeg hadde vært en aktiv fan siden 1968; på det tidspunktet hadde jeg samlet åtte års adresser"), og nådde ut til artister i fanziner og APA-er som driver med morsomme dyr (så vel som for andre de gjettet var morsomme dyr

vennlig.) «Hvis de driver med science-fiction romvesener, men gjør dem morsomme-dyrstiler, er de sannsynligvis sympatiske; la oss sende dem et problem og se om de svarer på det.»

3 The Firesign Theatre var en gruppe på fire unge LA-komikere som skapte en.

serie med surrealistiske motkulturelle og ekstremt morsomme LP-komedieplater i stil med 1940-tallets radiodramaer.

Eksempelutgavens omslag, en felles innsats av paret, ble inspirert av det siste panelet i et 1950-talls MAD-magasin-parodi fra tidens Today-show. 4 Omslaget deres viser en sjimpanse, men sjimpansen deres var en parodi på MADs parodi. Kledd i en Star Trek-tunika, etterlignet sjimpansen Mr. Spocks kløvede Vulcan-hilsen. De tok også i bruk MAD-sjimpansens ett ord i dialogen – «Vootie»—som deres APAs tittel: Vootie. Undertittelen var «The APA of Funny Animal Fandom», mens Spock-sjimpansen advarte potensielle lesere «INGEN MENNESKER TILLATT!!» De ga utgivelsen sin en tøff politisk kant, og erklærte den som «det offisielle organet til Funny Animal Liberation Front». Som Ken og Reed håpet, hadde nummer Zero tiltrukket seg en sunn liste over morsomme dyrefanartister, drevet av en rekke redaktører, og kjørte fra 1976 til 1983, og produserte trettisju utgaver underveis rørelser av det som til slutt ville utvikle seg til den furry fandom En ny, større og bedre APA ble født ashes of Vootie Akkurat som den publikasjonen tilegnet seg et useriøst ord som ble sagt av en tegneseriesjimpanse, kalte den nye APA seg selv Rowrbrazzle etter en pseudoprofanitet ofte brølt av Albert Alligator, Pogo-tegneseriens amatørkunstnere, forfattere og entusiaster nettverk som aldri før gjennom publikasjonen.

Rowrbrazzle, som begynte som en morsom og dyresentrert publikasjon, utviklet seg gradvis til en furry-tema og tiltrakk seg et utvalg av andre tidligere Vootie-bidragstere, høyprofilerte anthro-fans, og på grunn av sin base i Los Angeles, animasjonsfagfolk som Jerry Beck (et grunnleggende medlem av Cartoon Networks rådgivende styre) og Chris Sanders (direktør for Lilo and Stitch). Selv om distribusjonen, i likhet med Vooties, var begrenset til bidragstere, oppnådde publikasjonen snart legendarisk status i den furry fandomen. Enkelt sagt: hvis du var i 'brazzle', fikk du det til - du var en kunstgud. 5 Hvis du ikke var det, du.

4 Fra 1953 til 1957 var en sjimpanse ved navn J. Fred Muggs dagens kamera.

maskot. Det var visstnok ingen kjærlighet tapt mellom programleder Dave Garroway og sjimpansen; Mad-parodien avsluttes med "J. Fred Gluggs" tilraner seg "Dave Garrowunway" som programleder og tilegner seg hans håndflate-i-luft-"fred"-sign-off. 5 En venteliste over artister (inkludert meg) som er ivrige etter å bli med i Rowrbrazzle snart.

akkumulert. Jeg ble endelig akseptert i 1990, da medlemskapet ble økt fra femti til seksti bidragstere. Jeg har aldri betraktet meg selv som en «kunstgud», bare en dødelig, halvveis anstendig tegneserieskaper, heldig nok til å se skriblerier hans på trykk sammen med arbeidet til langt mer talentfulle kunstnere.

ønsket å se arbeidet som var. Faktisk skaffet medlemmer som var villige til å la andre pels xerox-sider av sitt eksemplar seg mange venner. If Vootie og dens etterfølger Rowrbrazzle la grunnlaget for den furry fandom begynte byggingen i første etasje på World Science Fiction Convention i 1980 i Boston, da fans av morsomme dyr oppdaget et portrett i konvensjonens kunstutstilling av en sci-fi-karakter ved navn Erma Felna. Mens fans kanskje har sett høyteknologiske, maskinvarerunge miljøer før i anime med romtema, var det de sannsynligvis ikke hadde sett denne typen miljø bebodd av en antropomorf katt. Vootie-bidragstere og diverse animasjonsfans på stevnet ble trukket til maleriet - og til dets skaper, Steve Gallacci. De oppdaget snart at stykket ikke var en

engang: Steve hadde kjøpt flere andre malerier og en koffert full av skisser og notater for et antropomorfisk dyproms-epos, noe han hadde kriblet i årevis. «Uansett grunn»

Steve skrev senere i tredje person, "hans plopping i deres midte som en ukjent med alt materialet i hånden var en slags gosh-wow." Steve inviterte publikum til hotellrommet sitt for å se over kunsten han hadde tatt med og snakke om deres gjensidige interesse for alt anthro. Det var det første møtet i det som skulle bli kjent som en «Gallacci-gruppe». I de neste årene, hver gang et stevne førte dem sammen, ville det spontant dannes en Gallacci-gruppe. Nesten alle som deltok var kunstnere som hadde med seg skissebøkene sine, fulle av sine egne dyrekreasjoner. De snakket om Erma, byttet skisser og delte meninger om sine favoritt sci-fi-filmer og tegneseriefigurer. De diskuterte sine egne ideer for antropomorfe epos sent på kvelden til Steve måtte kaste dem ut for å få litt hvile før stevnefestlighetene ble gjenopptatt om morgenen.

Da Rowbrazzle ble lansert i 1984, var artistene samlet rundt Steve – og Steve selv – en umiddelbar talentpool for den nye APA. Takket være Rowbrazzle trengte de ikke å vente til neste stevne for å samhandle med hverandre; de kunne dele sine tanker og meninger med alle på en gang, hver tredje måned, via APA. Samme år delte Steve Erma med verden for øvrig via sin nylig publiserte antologi-tegneserie Albedo Anthropomorphics. Som med Rowbrazzle, trengte ikke Erma-fans å vente til neste stevne for å ta igjen eventyrene hennes. Med Rowbrazzle ville Gallacci-gruppene gradvis ta slutt, selv om deres kreative energi og momentumet de hadde startet ville fortsette å ta fart.

Like ved Trask Avenue i Garden Grove, California, finnes det et stort ranchhus som ser ut, mer eller mindre, som alle de andre store ranchhusene langs gaten. Det er imidlertid én forskjell: en enorm trestubbe, minst ti fot høy, står midt på plenen foran. Et skilt festet til den viser et veslelignende dyr i en høytrinns positur fra Michigan J. Frog, med topphatt og stokk med diamantspiss, med et par antenner som spirer ut av hodet hans. Han er rammet inn over og under av ordene «PRANCING SKILTAIRE».

«Skiltaires er en fremmed art jeg har skapt, basert på jordveslinger og andre mustelider. De er semi-topede, har et naturlig elektrogenerativt "batteri", elektrostatisk rekkeviddeføling og en slags tele-empati. Jeg skapte dem i 1969 da jeg gikk på videregående fordi jeg var lei av alle romvesenene i science fiction som bare var litt forskjellige mennesker – og tilfeldigvis likte jeg virkelig veslinger.» Foredragsholderen er Mark Merlino som sammen med sin partner Rod O'Riley eier huset kjent som The Prancing Skiltaire, deres hjem i mer enn tretti år. En dag kan det også være en historisk markør festet til en trestubbe, en gravert messingplakett som leser, "Hjem til Mark Merlino og Rod O'Riley, skaperne av Furry Fandom." Dette er kanskje bare en liten overdrivelse. Furry har sin opprinnelse fra

krysset mellom tegneseriedyr, anime og science fiction-innhold, og det var Mark og Rod som var i sentrum av det hele, og hvem som til slutt ga navnet navnet.

"Jeg var senior på videregående da jeg møtte Mark," husker Rod O'Riley.

«Sci-fi-klubben vår dro på ekskursjon til et sci-fi-stevne. Jeg trodde konvensjoner handlet om kostymer; dette var den første jeg hadde vært på som hadde en kunstutstilling. Jeg var allerede en veslefanatiker da jeg så Marks skiltaire kunst i showet. Da jeg møtte ham, spurte jeg hvorfor ørene hans hadde antenner. Han begynte å forklare dem til meg, og da han nevnte at han drev videorommet på stevnet, spurte jeg ham om han hadde noen Kimba 6-episoder.»

Mark hadde faktisk Kimba-episoder på hånden. Rod spurte deretter om det samme gjaldt for The Amazing 3 - en mye mer obskur serie enn det vidt distribuerte showet om den hvite løveungen. "Jeg tror jeg har noen," svarte Mark.

Det var begynnelsen, som uttrykket sier, på et vakkert vennskap, som til slutt førte til et stadig vakrere partnerskap da Mark og Rob ble Furrys maktpar nummer én.

6 Kimba the White Lion var en animeserie basert på en manga fra 1950-tallet og.

som noen har antydnet var en inspirasjonskilde for Disneys The Lion King på grunn av likheter mellom de to.

Mark holdt månedlige visninger av tegneserier fra sin omfattende samling i Los Angeles Science Fiction Societys klubbhus. Fred Patten, redaktøren av Rowrbrazzle, en anmelder av furry bøker og anime-filmer, en redaktør av furry novelleantologier, og en animasjonshistoriker, var en vanlig deltaker. Pattons takknemlighet og deltakelse i alt som fannish gikk flere tiår tilbake, da han cosplayte Golden Age Flash på Worldcon i 1962 (kostymet hans var perfekt, helt ned til vingene som prydet Jay Garricks støvler og hjelmen fra første verdenskrig.) Fred beskrev seg selv som " den største morsomme dyrefanen rundt» som lærte å lese da han var fire fra avistegneserier og Walt

Disneys tegneserier og historier. Fred, Mark og andre organiserte visningene i en animasjonsfanklubb. Lørdag 21. mai 1977, fire dager før premieren på den originale Star Wars-filmen, ble det første offisielle møtet i Cartoon/Fantasy Organization – C/FO – holdt med et program som utelukkende bestod av Kimba og gigantisk robot-TV. episoder, en annen anime-spesialitet. C/FO-visningene tiltrakk seg også fans av morsomme dyr, der for anime-serier med antropomorfe karakterer som Kimba, The Amazing 3s Bonnie Bunny og Fables of the Green Forests Johnny Woodchuck.

Mange av de fremmøtte hadde ikke møtt hverandre tidligere; C/FO-visningene var deres første sjanse til å nettverke med andre anime-fans som også likte anthro-karakterer – folk som var bestemt til å bli noen av de tidligste medlemmene av furry fandom. På en "Westercon" i 1985 bestemte Mark og partneren hans, Rod O'Riley, at det var på tide å arrangere en morsom romfest. De trengte et navn på arrangementet, noe å sette på flyers som publiserte det. Det tok dem ikke lang tid før de bestemte seg for at samlingen skulle være en «Prancing Skiltaire" fest, til ære for Mark og Rod's Garden Grove-residens. Selve arrangementet var en ganske lavmælt affære, der Mark viste videoer fra hans omfangsrike tegneseriesamling, inkludert den morsomme dyrefanfavoritten, Animalympics. Nye fjes sluttet seg til gjengangerne, folk som hadde tegnet eller tenkt sine egne anthros, men som aldri hadde en mengde å henge med før. De leste hverandres skissebøker og byttet meninger om alt antropomorfisk mellom sporadiske blikk på Looney Tunes-episodene på skjermen. Med utgangspunkt i suksessen til arrangementet, var Mark og Rod vertskap for morsomme dyr-temafester på andre stevner i de påfølgende månedene. De tiltrakk seg flere fans, nesten ingen av dem hadde forventet å finne andre som delte deres distinkte interesse for menneskeskapte dyr.

Da det var tid for neste Westercon, bestemte Mark og Rod seg for å kalle partiet deres med et annet navn. De bestemte seg for at gjentakelsen av partiet i 1986 offisielt skulle bli kjent som et "furry party". De bestemte seg for begrepet "furry" i stedet for "morsomme dyr" av flere grunner, den mest åpenbare var det faktum at ikke alle tegneseriene var "morsomme", med Erma Felna som et fremtredende eksempel. Andre adjektiver hadde flyttet rundt, inkludert "fluffy" og "fuzzy" blant dem. Mark krediterer en tidligere Skiltaire-bosatt og selverklært ikke-furry kjent som "Dr. Pepper» (ingen relasjon til brusen) for adjektivet furry. 7 Mark og venner dekket Westercon og påfølgende stevner med flyers med attraktivt tegnede antropogurer som promoterte lodne fester. Fansen som deltok begynte å kalle både seg selv og deres antropomorfe karakterer "furries", og deres delte interesse ble kalt "furry fandom". Fra det tidspunktet ble adjektivet uutslettelig sementert til substantivet. Som Rod O'Riley sa det år senere, "Vi startet ikke furry fandom, vi introduserte det bare for seg selv." Premiere furry-festen var en suksess, og en tradisjon ble født: Furry-fester (og de illustrerte flyene som promoterte dem) ble en mainstream-tradisjon innen vitenskapen

skjønnlitterære konvensjoner. Oppmuntret av det økende oppmøtet på disse lodne romfestene, Mark, Rod og noen få andre organiserte et stevne kun for furries kalt "ConFurence" som skulle holdes i januar 1989 i Costa Mesa, California, ikke langt fra Skiltaire. Den offisielle tittelen var "ConFurence Zero." Det var ikke en

ekte stevne så mye som det var en tørrkjøring for en faktisk ConFurence de hadde håpet å kjøre et år senere. Sekstifem pelsverk fra hele Nord-Amerika (og en fra Australia) dukket opp for det meste i loungen rundt lobbyen på Costa Mesa Holiday Inn. Programboken (mer av en brosjyre, egentlig) inneholdt uttalelser fra Mark ("Noen mennesker kritiserer Furrries som "ønskeoppfyllelse" eller en maske vi bruker for å skjule oss selv. Min erfaring får meg til å tro det motsatte er sant. Your Furry er ansiktet som ligger bak maskebruken i hverdagen») og fra Rod («Vi er ikke, som det viser seg, en ny fandom. Vi er en gammel, veldig grunnleggende fandom som har ventet på sin tur til å stolt rope navnet sitt offentlig.»). Andre bidro med et utvalg av.

7 En australsk pels og en amerikansk som er venner, har hver fortalt meg det.

andre først brukte "furry" i en fanzine fra 1983. Pluss tretti år senere virker det mindre viktig hvem som sa det først. Kanskje Dr. Pepper hadde lest den spesielle fanzinen da han kom med adjektivet, eller kanskje det bare var et tilfelle av lodne sinn som tenkte likt.

lodne kunst til brosjyren og til og med en veiledning om hvordan du «Lag din egen hale». For de sekstifem furrries var lokken uimotståelig. Hva kan være bedre enn en pelskledd fest som varte hele helgen? De ville få svaret ett år senere da, i 1990, den første "offisielle" ConFurence tiltrakk seg 130 pelsverk. År for år fortsatte tallene å stige etter hvert som ordet spredte seg: 250 for ConFurence 2 i 1991, over 400 for ConFurence 3. Ved ConFurence 9 i 1998 toppet oppmøtet med 1250 pelsverk – en økning på over 1800 % over et tiår. Den lodne fandomen hadde kommet – og den forsvant ikke.

De fleste – inkludert de fleste pelsverk – innser ikke at til tross for oppmerksomheten til fursuits som det mest ikoniske og gjenkjennelige aspektet av furry-fandomen i dag, furry ble startet av tegneserieskapere og fans av morsomme dyr, animasjoner og anime. Fursuits kom senere, når fandomen var veletablert. 8 Faktisk var det litt av en overraskelse for tegnere da fursuiters begynte å dukke opp i økende antall på stevner, og noen så dem som inngripere som invaderte «vår» kunstsentriske fandom. I ettertid burde det egentlig ikke vært en overraskelse at fursuits ble en populær form for anthro-selvuttrykk. Tross alt har kostymekonkurranse og maskerader vært en del av sci-fi, tegneserier og anime-konvensjoner siden oppstarten, og overlapper fremtredende med LARP (live-action rollespill) og Renaissance Faire-samfunn. Det ville, om noe, være en anomali å finne at det ikke var i det minste noen fans av antropomorfe karakterer som ville være interessert i å uttrykke seg i samme måte. Pendelen kan imidlertid uten tvil ha svingt for langt i motsatt retning, med mange mennesker (inkludert yngre pelsverk) som tror at man må eie og bruke en pelsdrakt for å bli vurdert en furry. For å være sikker er fursuits nå en etablert og betydelig tilstedeværelse i pelsfellesskapet, selv om de neppe er billige (se kapittel 8 for mer om dette). I Furrys første år var det en håndfull pelsdraktbyggere med ferdighetene til å lage pelsdresser for de som var interessert i dem. I dag finnes det hundrevis av produsenter som tilbyr alle slags tilpasningsmuligheter. Det beste av.

8 Man kan hevde at fursuits var til stede i begynnelsen av det hele, selv om de.

var ikke et fokuspunkt. Det var en enkelt fursuiter på ConFurence Zero – en profesjonell Disneyland-maskotutøver som ikke dukket opp som en av Walts kreasjoner, men som en «Bambioid», en sexy hjort i det ytre rom som er delvis til knehøye skinnstøvler!

disse produsentene har ventelister som er lengre enn ett år, med noen som holder auksjoner for en plass i deres venteliste. For de som ikke har råd til en dress, eller som de foretrekker en mer gjør-selv-tilnærming – det er utallige veiledninger, nettressurser, maler og verktøy tilgjengelig. Det er enklere enn noen gang for

nybegynnere for å forbedre ferdighetene sine gjennom praksis og deling av kunnskap i samfunnet. Faktisk begynte mange profesjonelle produsenter å konstruere sine egne dresser, bare for å bli dyktige nok til å ta opp klienter selv.

Midwest FurFest og Anthrocon – USAs to største furry-konvensjoner – vokste begge ut av (eller vokste ut av) de vanlige science fiction-konvensjonene som opprinnelig hadde vært vertskap for deres "furry track" av anthro-tema programmering. Anthrocon - født i 1997 som "Albany Anthrocon" - trakk gradvis lodne deltakere bort fra Philcon, på grunn av dets eksklusive fokus på furry innhold. På samme måte oppsto Midwest FurFest som den lodne banen på Chicagos Duckon-konferanse. 9 Vi kan finne et illustrerende eksempel på mangfoldet av reaksjoner fra allmennheten på lodne konvensjoner ved å se på disse to konvensjonene.

Midwest FurFest (eller MFF som det er kjent for kort) har et større oppmøte enn Anthrocon (på grunn av sin nærhet til Chicagos O'Hare flyplass, et reisemål for direktefly fra land rundt om i verden).

Likevel er MFFs tilstedeværelse stort sett ukjent i den nærliggende metropolen.

Derimot har Anthrocon blitt holdt i hjertet av Pittsburgh på konferansesenteret i sentrum hver gang

år siden 2006 og har blitt omfavnet av byen på en måte som furry ikke har blitt omfavnet av noen annen by i verden; bannere som feirer Anthrocon henger fra byens lyktestolper, mens lokale medier gir den lodne stevnet glødende dekning. Foreldre tar med barna sine til sentrum for å ta bilde poserende med fursuiterne, mens konvensjonens fursuit-parade, som tidligere bare gikk gjennom kongressenteret, nå tar veien utenfor bygningen for å underholde tusenvis av Pittsburghers som venter timer på å nyte det magiske synet av en endeløs prosesjon av fantastiske dyr som marsjerer forbi. I 2022 la Anthrocon og byen til en furry blokkfest til festlighetene, og ga folk muligheten til å mingle med fursuiterne på gaten foran konferansesenteret.

9 Til tross for navnet, Duckon, hadde ingenting å gjøre med ender, antropomorfe eller.

noe annet.

Vi startet dette kapittelet med å påpeke at interessen for antropomorfe dyr har vært en ganske universell del av den menneskelige tilstanden så lenge den historiske historien har eksistert. Over tid har mennesker gradvis sett ut til å distansere seg fra den naturlige verden, og har syntes å miste noe av den forbindelsen til dyr. Furries kan imidlertid representere et motstykke til denne bredere trenden, en som, mens den startet i USA på 1970- og 1980-tallet, har spredt seg til å bli et globalt fenomen. Furry-stevner arrangeres nå over hele verden, inkludert i Mexico, Canada, England, Frankrike, Tyskland, Ungarn, Belgia, Østerrike, Russland, Nederland, Brasil, Argentina, Australia, Japan, Kina og Sør-Korea – for bare å nevne noen få land . Dens globale appell kan representere en retur, eller i det minste en langvarig følelse av fortrolighet, av den primære interessen for å forstå oss selv og verden vi bor i ved å viske ut skillet mellom mennesker og de vi bor på denne planeten med.

Kapittel 3.

Furtuity: The Story of Furscience 1.

Kathleen Gerbasi, Courtney "Nuka" Plante,

Sharon Roberts, Stephen Reysen, Elizabeth Fein.

Albert Bandura var en av de mest innflytelsesrike psykologene i andre halvdel av det 20. århundre. I sitt arbeid diskuterte han rollen til tilfeldighet og tilfeldige møter i livet, og uttalte at "under visse forhold ... tilfeldige hendelser setter i gang konstellasjoner av påvirkninger som endrer livets gang"

(Bandura, 1982, 1998, s. 95). Fortuity er en av de tingene vi bare ser ut til å gjenkjenne i ettertid, og det er gjennom denne linsen vi reflekterer over historien om hvordan vårt furry forskerteam, Furscience, utviklet seg og rollen som "furtuity" i hvordan vi kom hit. Dr. Gerbasi og vår første studie I sannhet kan den virkelige æren for opprinnelsen til Furscience godt gis til DoG BoB. BoB var en gigantisk, intenst sosial golden retriever som hilste alle han møtte med et stort glis og en varm logring. BoB ble en del av Dr. Gerbasis familie hovedsakelig ved tilfeldigheter. Han var den siste av kullet hans og en utstøtt fordi størrelsen hans brøt rasestandardene. 2 På grunn av BoBs engasjerende personlighet, han og Dr. Gerbasi

ble invitert til å besøke det lokale sykehjemmet gjennom 1990-tallet slik at BoB kunne dele gleden med alle som ville møte ham. BoB ble til slutt anerkjent for sin tjeneste ved å bli kåret til årets frivillige i Western New York sykehjem! Men hva, kan du spørre, har BoB med furry forskning å gjøre? Mens Dr. Gerbasi har vært en livslang "hund"-person 3 og dyreelsker, hadde hun ikke fulgt den utviklende forskningen på Animal Assisted Therapy eller noen av dens relaterte fenomener (nå bredt referert til som Animal Assisted Interventions; Fine, 2010). Dr. Gerbasi ble imidlertid nysgjerrig på statusen til vitenskapelig kunnskap om helsefordelene ved å omgås ikke-menneskelige dyr som et resultat av hennes arbeid med BoB som sykepleier.

1 Dette kapitlet er dedikert til minnet om Dr. Penny L. Bernstein, uten hvem.

støtte, interesse, entusiasme og Kent State (Stark) Universitys institusjonelle vurderingsstyre, ville dette lodne forskerteamet aldri ha begynt. 2 Fordi BoB var en enorm hund for rasen sin, var han lett gjenkjennelig. BoB.

var en lokal kjendis, og Dr. Gerbasi tror han sannsynligvis kunne blitt valgt til ordfører i landsbyen der de gikk sine turer, hvis bare deres offisielle residens hadde vært innenfor landsbyens grenser! 3 Ingen fornærmelse mot katter, det er bare at Dr. Gerbasi er veldig allergisk mot dem!

hjemmebesøkende. 4 Til slutt meldte hun seg på et nettkurs tilbudt av People-Animals-Nature (PAN) gjennom DePaul University. Etter å ha tatt kurset ble Dr. Gerbasi interessert i feltet antrozoologi bredere. 5 Som sosialpsykolog var hun allerede fokusert på den vitenskapelige studien

om hvordan mennesker tenker på, påvirker og forholder seg til hverandre, og så, gitt hennes livslange interesse for alle dyrearter, var det bare naturlig for henne å bli tiltrukket av antrozoologi; det var lett for henne å forestille seg at relasjoner mellom mennesker og ikke-menneskelige dyr kan dele en rekke likheter med relasjoner mellom mennesker. Tallrike studier viser at det er tilfelle, på så varierte emner som

tilknytning, misbruk, empati og sosial støtte, for å nevne noen få (f.eks. Angantry, 2011; Arluke et al., 1999; Carlisle-Frank & Frank, 2006; Greenebaum, 2004; Herzog, 2010; Julius et al., 2013; Topál et al., 1998). Som en del av hennes økende interesse for antrozoologi, ledet Dr. Gerbasi en arkivstudie om den enorme veksten av HAS fra 1980- til 1990-tallet (Gerbasi et al., 2002). Hun oppdaget at antallet HAS-avhandlinger hadde mer enn doblet seg på den tiden og at 27 ulike akademiske disipliner hadde produsert doktoravhandlinger i HAS (f.eks. psykologi, sosiologi, antropologi, geografi, filosofi, sykepleie og landbruk). Hun observerte også at studiet av HAS var en noe risikabel virksomhet på den tiden, ved at de fleste HAS-avhandlinger ikke kom fra høyprestisjeuniversiteter. Eller, for å si det på en annen måte, på universiteter med høy status, der unge forskere står overfor den vanskelige situasjonen å «publisere eller gå til grunne», kan det være en karrieredreper å studere et nylig fremvoksende felt. På grunn av hennes økende interesse for antrozoologi og artikkelen hennes fra 2002, inviterte Dr. Ken Shapiro Dr. Gerbasi til å bli moderator for en nettbasert HAS-diskusjonsgruppe sponset av Psychologists for the Ethical Treatment of Animals (PsyETA), kjent i dag som Animals and Society Institute (<http://www.animalsandsociety.org/main/>). I egenskap av gruppemoderator svarte Dr. Gerbasi på forespørsler om informasjon som andre listemedlemmer hadde latt være ubesvart. Det var i denne sammenheng at Dr.

Gerbasi hadde sitt første tilfeldige møte med furries.

4 Og senere Dan og Sparky, to av hennes andre hundefamiliemedlemmer som byttet på hverandre.

med BoB! 5 Antrozologi er definert som studiet av relasjoner eller interaksjoner mellom.

mennesker og andre dyrearter, også referert til som Human-Animal Studies (HAS). Og mens studiet av Animal Assisted Interventions (AAI) er en del av antrozologien, er antrozologi et mye bredere felt.

En dag tidlig på 2000-tallet kom det en forespørsel gjennom nettgruppen HAS som spurte om noen visste noe om furries. Dr. Gerbasi ventet en dag eller to på at noen skulle svare. Akk, ingen gjorde det. Dr. Gerbasi har alltid vært en pliktoppfyllende lærer, og henvendte seg til en psykologisk database for å se om det var publiserte psykologiske artikler om emnet furries – noe hun ikke visste noe om selv – bare for å ikke finne noe. 6 Hun fulgte det resultatløse PsycINFO-søket opp med et mer generelt Google-søk etter informasjon om furries. Det mest populære svaret var en artikkel om furries publisert i Vanity Fair (Gurley, 2001). Uvant som Dr. Gerbasi var å lese Vanity Fair, ble hun ganske sjokkert over

påstander om furries i artikkelen, som så ut til å være basert på svært begrensede observasjoner og intervjuer med et lite antall furries. Som sosialpsykolog og nå en spirende antrozolog, representerte studiet av furries den ultimate sammenslåingen av hennes to områder av akademisk interesse – et spennende perspektiv! På den tiden underviste Dr. Gerbasi ved Niagara County Community College, som er en del av State University of New York-systemet. Som en ganske liten, undervisningsfokuseret høyskole, var det å drive forskning vanligvis ikke en del av stillingsbeskrivelsen. Som sådan, ubundet av "publiser eller forta" mentaliteten til større avdelinger, hadde hun friheten til å studere hva hun ville

så lenge det ikke påvirket hennes undervisnings- og avdelingsansvar. Som flaks ville ha det, Dr.

Gerbasi underviste også i en klasse for forskningsmetoder omtrent samtidig som hun "lærte" om furries fra Vanity Fair. Studentene hennes ble fascinert av ideen om å lære om furries og prøvde å finne fagfellevurderte tidsskriftartikler som kunne forklare hva Vanity Fair-artikkelen beskrev.

Til tross for at de skaffet seg en betydelig bunke med journalartikler om fetisjer, 7 konkluderte de med at disse artiklene hadde lite å si om furries eller furry fandom spesifikt. Noen år senere, et nytt tilfeldig møte – «et utilsiktet møte med personer som ikke er kjent for hverandre» (Bandura, 1982, s. 748) – ville finne Dr. Gerbasi. Mens hun satt på et kontor, kom Justin Higner, en student av antropologiprofessoren som Dr. Gerbasi delte kontor med, på jakt etter antropologen, som tilfeldigvis ikke var til stede.

Justin hadde en stor.

6 Vel, nesten ingenting – hun fant en artikkel om «det lodne taket» foreslått av.

Raupp (2002) for å beskrive den ganske begrensede referansen til ikke-menneskelige dyr i klinisk psykologi. Hun var imidlertid ganske sikker på at det ikke var dette spørren spurte om. 7 Dr. Gerbasi ruet seg til telefonsamtalene fra høyskolens fjernlån.

avdeling, som vanligvis starter med "Dr. Gerbasi, vi har nok en fetisjartikkel til deg!"

kunstportefølje med ham og spurte om Dr. Gerbasi ville se kunstverket hans. Hun ville ikke være frekk, så ja og tok en titt. Dr. Gerbasi falt nesten ut av stolen av det hun så! For henne så det ut som lodne kunst. Hun spurte Justin om det var det det var, og han sa ja, og bekreftet at han selv var en furry. Begge ble overrasket - han, at Dr. Gerbasi kjente igjen pelskunst, og hun, at hun endelig hadde møtt

en skikkelig furry! Dr. Gerbasi foreslo forsiktig at Justin kanskje ville ta kurset hennes Psychology of Human-Animal Relations. Han takket ja og tok kurset høsten 2005. Og, som lovet, fikk han skrive en oppgave om furries.

Justin spurte også Dr. Gerbasi om hun trodde høgskolen ville sende ham til et furry stevne. På spørsmål om hvorfor han trodde høgskolen ville sende ham til et lodne stevne, svarte han ganske enkelt fordi han ønsket å gå på et. Mens Dr. Gerbasi var helt sikker på at høgskolen ikke ville sende ham til et furry-stevne, ga det henne ideen om å undersøke hvor det nærmeste furry-stevnet var. I en annen tilfeldighetskamp oppdaget hun at Anthrocon flyttet til Pittsburgh, Pennsylvania, mindre enn en fire timers biltur unna college. Etiske retningslinjer tilsier selvfølgelig at man ikke bare kan møte opp på et stevne og begynne å samle inn data uten tillatelse til det fra selve stevnet. Styreleder for Anthrocon var Dr. Samuel Conway, kjent i den furry fandom som onkel Kage.

Fortuity slo til igjen, da Dr. Conway selv var en forsker (riktignok en kjemiker, ikke en psykolog), og forsto den vitenskapelige metoden og viktigheten av datainnsamling. Han forsto også tydelig hvordan media fungerte og var åpen for et vitenskapelig perspektiv på furries for å kaste lys over den mer sensasjonelle tilnærmingen til furries som media ofte tok. Dr. Gerbasi forklarte til Dr. Conway at hun ville la dataene snakke og at dette ville være en av de første psykologiske studiene av furries 8—og til slutt ville gi psykologer.

8 Vi bør her klargjøre at dette var en av de første empiriske, psykologiske.

studier av furries, men det var ikke det første, og det var heller ikke det eneste forsøket på å studere furries som skjedde rundt denne tiden. Vi ville være uaktuelle hvis vi ikke nevnte David Rusts undersøkelse fra 1998 om den furry fandom—en undersøkelse som, selv om den ikke er utført gjennom et universitet eller publisert i et fagfellelvurdert tidsskrift, likevel representerer et av furries første forsøk på å studere sin egen fandom. Den ble fulgt opp av en replikering ikke lenge etter Dr. Gerbasis første Anthrocon-studie (Evans, 2008), samt med en storstilt generell undersøkelse av den furry fandom av Alex Osaki (2008) og med arbeid av Rossmassler og Wen (2007). En dyptgående samling av vitenskapelig forfatterskap om furry fandom er utenfor fokuset i dette kapittelet, men har vært det.

en fagfellelvurdert artikkel om furries, i stedet for å måtte stole på utsalgssteder som Vanity Fair. Dr. Conway gikk med på å la forskerteamet delta på Anthrocon og forsøke å samle undersøkelsesdata, selv om han advarte at nesten ingen furries ønsker å fullføre undersøkelsen. Dr. Gerbasi har noen gang vært optimist og regnet med at det ikke var mulig å vite om furries ville ta en undersøkelse med mindre noen prøvde! Dr. Conway nevnte også at ved en tilfeldighet at noen pelser fullførte undersøkelsen, var det ingen måte å vurdere om deltakerne utgjorde et representativt utvalg (se kapittel 4 for mer om dette). Dr. Gerbasi forsikret ham om at hun som sosialpsykolog var godt klar over prøvetakingsproblemer og hvordan de kan påvirke en studies gyldighet, og Dr. Conway virket lettet over å høre det. 9 Dr. Gerbasi var sikker på at hun hadde klart det vanskeligste hinderet. Gutt, tok hun feil. En annen betydelig hindring var å få etikkgodkjenning for å gjennomføre studien fra en Institutional Review Board (IRB). I moderne samfunnsvitenskap er det viktig å beskytte deltakernes velvære, noe som krever en gjennomgang av en etisk komité. Dessverre hadde ikke Dr. Gerbasis lille samfunnsskole en IRB. Når Dr.

Gerbasi så etter en frittstående, for-profit IRB, prisen de oppga for en anmeldelse var i ballparken på \$25 000 – helt utenfor mulighetenes område. Hun henvendte seg deretter til sin biolog/antrozologvenn, Dr. Penny Bernstein, hvis spesialitet var menneske/katt-relasjoner. Tilfeldigvis var Dr. Bernstein interessert i å samarbeide om en studie om furries, og college hennes, Kent State i Canton, Ohio, hadde en IRB. Hekk nummer to ble ryddet! Enda en utfordring kom fra det faktum at Dr. Gerbasi, til tross for at han var en halvdags kjøretur fra college, ikke kom til å være i nærheten av Pittsburgh da Anthrocon ble holdt i 2006; hun ville være på datterens Ph.D. konfirmasjonsseremoni den helgen på den andre siden av landet, ved Stanford University. Som sådan trengte Dr. Gerbasi en kollega som var villig til å reise til Pittsburgh, delta på Anthrocon og løpe

studien som Dr. Gerbasi hadde satt i gang. Skriv inn professor Laura Scaletta, en annen psykologiprofessor ved Niagara County Community College. Det var hun ikke.

kompilert av den furry lærde yerf på deres nettside: <https://yerfology.wordpress.com/furry-in-academia/> 9
Dr. Conway nevnte det, i sin arbeidslinje, som involverte molekyler i stedet.

av mennesker trenger man aldri å bekymre seg for at molekyler nekter å delta!

bare opp for eventyret, men hjalp til med å designe undersøkelsen og tok med flere studentassistenter til Anthrocon å samle inn dataene. 10 Selve undersøkelsen ble designet for å teste påstandene fra Gurley in the Vanity Rettferdig artikkel, samt å teste om det var en sammenheng mellom å være en furry og ulike psykologiske variabler. Dr. Scaletta antok at hvis furries virkelig trodde at de ikke var mennesker eller ikke ønsket å være menneske, kan dette være en indikator på en personlighetsforstyrrelse. Dr. Gerbasis tankegang på den tiden var at hvis furries ikke trodde de var mennesker eller om de ønsket å være ikke-menneske, virket det noe analogt med Gender Identity Disorder (GID), som det ble referert til på den tiden (American Psychiatric Association, 2000), i den grad begge så ut til å innebære følelser av ubehag med ens kropp. 11 Som sådan inkluderte undersøkelsen indikatorer på mulige personlighetsforstyrrelser, elementer tilpasset fra en mål på GID, og spørsmål utviklet fra Vanity Fair-artikkelen (f.eks. pels har skjegg, bruker briller, er homofile menn, jobber i felt som involverer datamaskiner, tror ikke de er mennesker og ønsker ikke å være mennesker.) Denne første studie (Gerbasi et al., 2008) illustrerte en av de beste tingene med vitenskap: den var full av overraskelser! Den kanskje største overraskelsen var det faktum at furries i det hele tatt var villige til å delta i studien vår. Mer enn 200 furries—10 % av Anthrocons oppmøte det året—deltok i studien! En annen stor overraskelse var det faktum at når det gjelder mål på personlighetsforstyrrelsesindikatorer, var det mye mer sannsynlig at de ble tilskrevet studenter enn de var til furries. Til slutt viste studien at det kan være noe med ideen om at noen furries—spesielt de som ikke anså seg for å være 100 % mennesker og som ønsket å være 0 % mennesker, var mer sannsynlig å si at de ikke følte seg helt komfortable i sin egen kropp. 12.

10 Blant assistentene var selvfølgelig Justin, den pelskledd antropologistudenten fra.

Høsten 2005! 11 Vi legger merke til at Dr. Gerbasi arbeidet innenfor datidens rammer. Som vi.

påpeker i kapittel 20, at vi ikke patologiserer folk som føler at de ikke er helt mennesker, og vi vet nå at folk som ikke identifiserer seg som mennesker, faktisk er therians eller andre slektninger, ikke furries. Dessuten ble sammenligningen med GID kun gjort for å gjøre en sammenligning med en tilstand som involverte følelser av dysmorf, eller ubehag med ens egen kropp, for ikke å antyde at de hadde de samme mekanismene eller var det samme i det hele tatt! 12 Studien fant selvfølgelig også at de fleste furries ikke faller inn i denne kategorien, og.

ser på seg selv som fullt ut mennesker og ville ikke velge å bli ikke-menneske!

Året etter sendte Dr. Gerbasi en plakat om den originale furry-studien til Society for Research in Identity Formation (SRIF; Gerbasi, Paolone et al., 2007) og tilbød også en paneldiskusjon om emnet (Gerbasi, Harris, & Jørgensen, 2007). Hun inviterte Dr. Conway til å delta som ekspert, men han var utilgjengelig på den planlagte datoen. I stedet satte Dr. Conway henne i kontakt med noen høyt ansette furries i Washington, DC-området der konferansen ble holdt. Hun møtte Karl Jørgensen og Brian Harris, som ikke bare deltok i paneldiskusjonen på SRIF, men de gav Dr. Gerbasi sjenerøst massevis av gode råd om hvordan få flere mennesker til å delta på Anthrocon 13 og introduserte henne for konseptene med otherkin, therianthropy og therian-identiteten, temaer som til slutt ville bli fokus for hennes arbeid i den furry fandom. På Anthrocon 2007 gjennomførte Dr. Gerbasi en modifisert replikering av den første studien. Ikke lenge etter skrev hun hva som ville

bli den første delen av empirisk psykologisk forskning på furry fandom, *Furries From A to Z*, (Gerbasi et al., 2008). 14 I 2008 kjørte Dr. Gerbasi en annen studie ved Anthrocon, denne gangen inkluderte et mål på fingerlengdeforhold basert på tidligere forskning som antydte at det er et proxy-mål for testosteron og, i forlengelsen, kjønn og seksuell legning (Putz, 2004). Dette skulle bli kjent som det store Xerox-maskineventyret, et tappert forsøk på å måle furries fingersifferforhold ved å fotokopiere så mange hender og deretter beregne fingerlengdeforhold fra det. 15 2008 var også året da Dr. Gerbasi begynte å presentere et panel på Anthrocon, som gjennomgikk funnene fra.

13 Et råd var å gi en pris for å delta i studien. Siden.

forskning hadde ingen ekstern finansieringskilde, dette virket umulig. Karl og Brian påpekte at det ikke trengte å være det: furries elsker å ha bånd å sette på stevnemerkene sine, og bånd er ganske rimelig! Dr. Gerbasi fant det mest iøynefallende flerfargede poteavtryksbåndet hun kunne, og siden den gang har det vært en del av forskningen vår, et lite tegn på takknemlighet til furries som fullfører undersøkelsen vår. Det tjente også til å annonsere forskningsprosjektet fordi det fikk andre furries til å spørre hvordan de også kunne få et bånd! 14 Artikkelen ble publisert i tidsskriftet *Society & Animals*, som Dr. Gerbasi.

står i stor takknemlighetsgjeld til Dr. Ken Shapiro, tidsskriftsredaktøren, for å være åpen for publisering av forskning om furries. Mens temaet furries, antropomorfisme, zoomorfisme og antrozoomorfisme klart passer innenfor rammene til en HAS-publikasjon, var han sannsynligvis ute etter å akseptere en artikkel om et så nytt emne! 15 Dessverre viste denne metodikken seg å være for rotete og upresis, og ga etter.

ingenting av interesse.

tidligere år, diskuterer årets hypoteser, og søker tilbakemeldinger og ideer for fremtidige studier—starten på en tradisjon som vi fortsetter med den dag i dag. Det var under en av disse øktene at en furry spurte oss om autisme i furry fandom (se kapittel 23 for mer om dette). Følger opp dette forslaget, i 2009 forsøkte Dr. Gerbasi å måle egenskapene til personer på autismspekteret ved å bruke et mål kalt ASQ (Baron-Cohen, 2001). Dette forårsaket noen problemer med Kent State IRB, ettersom det faktum at vi ønsket å måle trekk ved autisme antydte, for dem, at vi studerte en "utsatt" populasjon som trengte spesiell vurdering. Dr.

Gerbasi fikk IRB-tillatelse dagen før Anthrocon, og studien gikk uten problemer. 16 Skriv inn: Dr. Courtney "Nuka" Plante og Dr. Stephen Reysen Nok et øyeblikk av monumental tilfeldighet ville inntreffe ikke lenge etter, i 2010. Dr. Gerbasi ble bedt om å presentere forskningen sin på den aller første Furnal Equinox furry-konferansen i Toronto, Canada. 17 Etter å ha fullført presentasjonen og pratet med publikum, sa en av deltakerne: «Vennen min må møte deg, han vil også studere furries!» Dr. Gerbasi ga ham en kopi av hennes furry-artikkel fra 2008 fra bilen hennes for å gi videre til vennen hans og ba ham om å få sin venn kontakt henne. Vennen det var snakk om var Dr. Courtney "Nuka" Plante som på det tidspunktet ikke var lege, men snarere en nyutdannet student i sosialpsykologi ved University of Waterloo i Waterloo, Ontario, Canada. Som mange unge doktorgradsstudenter, prøvde han å finne ut av mange ting om seg selv og dette nye livet han hadde valgt, som hadde tatt ham fra hjemmet hans i Edmonton, Alberta, og over hele landet for studiene. En av tingene han prøvde å finne ut var hva han skulle studere for oppgaveprosjektet sitt, siden han følte seg retningsløs. Han hadde fått beskjed om å fokusere på de tingene som interesserte ham mest, men for ham var det å spille videospill og som han bare gjorde det.

16 Morsomt nok støttet ikke resultatene hypotesen om at furries var.

spesielt representert på autismespekteret, i det minste målt ved ASQ. Disse funnene vil senere bli motsagt av mye av vår fremtidige forskning på emnet år senere. 17 Den kanadiske grenseovergangsvakten var i utgangspunktet mistenksom da Dr. Gerbasi.

sa at hun skulle over for å delta på et furry stevne. Da han ble bedt om å fremlegge bevis, viste Dr. Gerbasi dem en kopi av Furies From A to Z som hun tilfeldigvis hadde i bilen. Det var nok til å overbevise dem, og hun fikk fortsette.

nylig oppdaget, furies. 18 Og selv om det var mange eksempler på forskere som studerte videospill, visste han ikke om noen psykologer som studerte furies. Det vil si, helt til Dr. Plantes pelskledde venn, Edolon, begeistret kom tilbake med forskningsoppgave i hånden. Han leste skeptisk avisen, og forventet halvparten at det skulle være litt mer enn en meningsartikkel eller noen ubegrunnede påstander om furies – ettersom det stort sett var det eneste noen hadde å si om furies i populære medier på den tiden. Til hans overraskelse virket dette imidlertid som den "virkelige avtalen", og han kom raskt i kontakt med Dr. Gerbasi. Dette er hvordan Dr.

Plante og Dr. Gerbasi endte opp med å jobbe sammen på Anthrocon 2010. De utvidet fokuset for studien, inkludert tiltak for dehumanisering (et tema av interesse for Dr. Plante på den tiden) og fanship (se kapittel 6; Reysen & Branscombe, 2010), som var et emne av interesse for Dr. Gerbasi. For å måle fanship brukte hun en skala utviklet av Dr. Stephen Reysen, en kommende ekspert innen fanpsykologi. Hun kontaktet Dr. Reysen for å få tillatelse til å bruke skalaen i den relativt nye sammenhengen med furies, og han støttet entusiastisk ideen. Noen måneder senere kontaktet han Dr. Gerbasi for å fortelle henne at det var et furry-stevne i nærheten av ham i Texas kalt Texas Furry Fiesta, og at han kunne sette sammen et team for å studere furies der. De ble enige, og Dr. Plante merket sammen med Dr.

Reysen til sin første studie ved Texas Furry Fiesta, en tradisjon som kunne fortsette i mer enn et tiår etterpå. Ikke lenge etterpå foreslo Dr. Plante å døpe samarbeidet International Anthropomorphic Research Project (IARP), 19, og teamet kjørte sin første store nettbaserte undersøkelse av furies, deres største studie til dags dato, med mer enn 5000 deltakere!

18 Dr. Plante hadde begynt å kalle seg en furry som student, hvor han møtte sin.

første lodne venn, Ocean, som hadde hjulpet ham med å oppdage at det fantes andre som ham. Han ble til slutt en del av den lodne fandomen og begynte å gå under fursonas navn, Nuka. 19 Navnet var noe av nødvendighet, for å gi forskningsprosjektet deres litt mer.

troverdighet. Til det punktet, hver gang de ble spurt om forskningen deres, måtte de beskrive det som "forskning på furies" - et emne som ikke ble tatt veldig seriøst i det hele tatt. Ved å kalle seg IARP, de omformulerte forskningen sin som et internasjonalt samarbeid mellom samfunnsvitere som studerer antropomorfe fenomener (egentlig, bare å sette store ord sammen for å få det til å høres mer komplekst ut enn "forskning på furies") – det var nok til å gi det troverdighet, selv om det var en munnfull å si!

Dr. Sharon E. Roberts 2011 ville bli et år like fylt med futuitet som 2009 og 2010 var! Dr.

Plante, fortsatt en hovedfagsstudent, ble bekledd med en av de mest sjeledremmende oppgavene som ble påtvunget hovedfagsstudenter: eksamensproctoring. 20 På et tidspunkt fant han seg selv i gang med en avsluttende eksamen for Dr. Sharon Roberts, en sosiologiprofessor. Siden de var fra forskjellige felt og jobbet ut av bygninger på motsatt side av campus fra hverandre, hadde de to aldri krysset veier. Da Dr. Plante dukket opp før eksamen, forventet han å snakke med Dr. Roberts som en høflighetssak før han satte seg inn i den kjedelige oppgaven. Det var under denne inaktive chatten at Dr. Roberts spurte ham hva han forsket på for tiden. Mens han var vant til å høre dette spørsmålet, var sannheten at han jobbet med et dusin forskjellige prosjekter, hvorav de fleste var ganske dagligdagse sammenlignet med hans pelskledde

forske. Vanligvis vil han beskrive et av de mer dagligdagse prosjektene, om ikke annet for å unngå løftede øyenbryn og skepsis til gyldigheten av hva enn de gjorde på sosialpsykologisk avdeling. Kanskje var det hans utmattelse, eller kanskje den rene kjedsomheten fra en uke med proctoring-eksamener, men den dagen valgte Dr. Plante å fortelle Dr. Roberts om hans merkeligste forskningslinje, bare for å få en økning ut av henne, spesielt hvis hun hadde hørt noe om furries i det populære. Dr. Roberts hadde faktisk hørt om furries og ble umiddelbart veldig spent. Hennes viktigste kilde til informasjon om furries var den beryktede CSI-episoden, *Fur and Loathing* (se kapittel 21 for mer om dette), men i stedet for å forvirre henne, hadde den bare fascinert henne som forsker - hun hadde alltid vært interessert i å studere furries, selv om hun aldri hadde hadde muligheten. 21 Som en person som griper en mulighet når den presenterer seg selv, ble Dr. Roberts den fjerde medgründeren av IARP på de 15 minuttene det tok å sette opp eksamenene i rommet.

20 For uinnvidde avholdes avsluttende universitetseksamener over ca. to.

uker på slutten av et semester, syv dager i uken, fra morgen til sent på kveld. Hver av disse eksamenene må ikke bare overvåkes av en professor, men av flere proctorer som patruljerer rommet og overvåker for juks. For en hovedfagsstudent som prøver å betale for en reise hjem til jul, betyr det 30–40 timer brukt på å gå rundt i skummelt stille rom fulle av livredde studenter som skriver eksamen. Det er omtrent like spennende som det høres ut. 21 I en tydelig mangel på futuitet hadde Dr. Roberts presentert noe av sin egen forskning.

på den toårige konferansen Society for Research on Identity Formation (SRIF) i 2001, 2003, 2005, 2009, 2013, 2015 og 2017. Et av de eneste årene hun savnet, 2007, var året hvor Dr. Gerbasi presenterte hennes pelskledde forskning!

Det tilfeldige møtet endret karrierebanen til Dr. Roberts fullstendig, slik den lodne forskningen hadde gjort for alle andre på laget. Fra det tidspunktet og fremover var furries et viktig fokus for hennes datainnsamling, publisering og finansiering. For henne sa dataene mye om hvordan det pelskledde samfunnet ble urettferdig utskjelt av mye av mediene. Hun rettet sin energi mot evidensbasert, anti-stigma-innsats og så en mulighet til å inngå et vann-vinn-partnerskap med det pelskledde samfunnet, konvensjonene og media som ville være sentralt for suksessen til IARPs forskning og formidling. For dette formål inngikk Dr. Roberts en rekke viktige samarbeid og søkte flere viktige muligheter for prosjektet – noe som gjenspeiler noe Dr. Plante en gang sa om henne: «Hvis du sender henne avgårde på egen hånd på et stevne, kommer hun tilbake med et nytt samarbeid.» 22 Hun var pådriver for at teamet fikk en rekke viktige forskningsstipender, noe som har bidratt til å finansiere mye av innsatsen vår. 23 *The Birth of Furscience* I løpet av 2013-2015 så IARP økende suksess da vi publiserte funnene våre i en rekke utsalgssteder (Gerbasi et al., 2015; Mock et al., 2013; Plante et al., 2014a, 2014b, 2015a, Reysen 2015a, 2015b, 2015c; Roberts et al., 2015a, 2015b, 2015c). Dette var ingen enkel oppgave, men jo mer vi publiserte, desto sterkere ble stipendsøknadene våre. Likeledes, jo mer arbeidet vårt ble finansiert av våre institusjoner og statlig ledede finansieringsbyråer, 24 desto mer var vi i stand til å gjennomføre mer ambisiøse prosjekter og publisere det arbeidet i et bredere spekter av utsalgssteder.

Til tross for denne suksessen var det en følelse av misnøye med at arbeidet vårt ikke var i stand til å påvirke den offentlige diskursen. Til tross for vår stadig voksende samling av fagfellevurdert forskning – forskning som på en enkel måte tilbakeviste de stigmatiserende følelsene som ble fremsatt i sensasjonelle medier – erkjente vi at vi hadde begrenset evne til å holde rett i "oppmerksomhetsøkonomien" om alt.

22 Fra hennes eget perspektiv ser Dr. Roberts det som et spørsmål om "jo hardere du jobber,

jo heldigere er du." Som et illustrerende eksempel visste hun at hun ønsket å studere traumer og motstandskraft i den furry fandom, men visste også at hennes manglende kvalifikasjoner ville gjøre det vanskelig å gjøre det. Hun løste det problemet ved å ta en mastergrad i sosialt arbeid i 2021 – noe hun fullførte samtidig som han jobber fulltid som professor. 23 Tom Barber, som er prisansvarlig ved University of Waterloo, var også en.

enorm hjelp til IARP ettersom vi sikret større og større tilskudd. 24 En stor shoutout til Canada og samfunnsvitenskapelig og humanistisk forskning.

Council of Canada (SSHRC) for å bidra til å finansiere en betydelig del av forskningen vår!

vi brakte til bordet var fagfellevurdert stipend i sitt opprinnelige format. 25 Til syvende og sist gjorde ikke det å publisere arbeidet vårt i vitenskapelige tidsskrifter en forskjell i den virkelige verden fordi det ikke kom i hendene på menneskene som trengte det mest. Hvis vi skulle gjøre en forskjell i å nå ut til publikum og injisere forskningen vår i medienarrativet, måtte vi gå lenger enn tradisjonelle metoder for å formidle og mobilisere funnene våre. En dag, mens Dr. Roberts og Dr. Plante satt sammen på Dr. Roberts' kontor og grublet over hvordan vi skulle få forskningen vår i hendene på flere mennesker, skjedde denne samtalen: Dr. R: "Kanskje vi kunne lage en slags av videoserier for offentlig kommunikasjon med en YouTube-stasjon!" Dr. P: "Du mener en YouTube-kanal?" Dr. R: "Ja! Den skal ha "furry" i navnet." Dr. P: «Den bør ha 'vitenskap' i navnet. Furries elsker vitenskap. Hver gang de går forbi bordet vårt på et stevne, eller vi gir dem en av våre undersøkelser, roper de "For Science!!!" hos oss."

Dr. R: "Det er furry Science." Dr. P: "Det er pelsvitenskap!" Faktisk, i 2015 dokumenterte vi disse funderingene i et kapittel skrevet for Furries Among Us:

"Til tross for bevis på at de fungerer bra psykologisk... oppfatter og opplever pelsene likevel betydelig stigma fra verden rundt dem. Vår ene kliniske artikkel kommer ikke til å endre denne virkeligheten vesentlig... furries blir jevnlig feilrepresentert i populære medier som seksuelle avvikere, umodne eller fortjener hån... På dette tidspunktet jobber IARP med å finne alternativer til mainstream media. Vi har begynt prosessen med å samle inn og produsere våre egne medieopptak som forteller historien forankret i vitenskapen, ikke formodninger, fordommer eller «informert» av manusforfattere som er opptatt av å kjønnsbestemme en historie for å spille på folks frykt og mistillit til det ukjente eller det ukjente. forskjellig. Vi har flere prosjekter på gang som vi planlegger å lansere etter hvert som vi får midler. Den ene er Just Like You*, som er en anti-stigmatisering for antropomorfe samfunn. Disse vil være originale offentlige

tjenestekunngjøringsreklamer designet for å hjelpe publikum til å bli interessert i å lære mer om den lodne fandomen. Det andre prosjektet er Furscience—an.

25 Si hva du vil om vitenskapelig lesing, men det er ikke akkurat «lett» lesing, heller ikke.

er det lett tilgjengelig for allmennheten – de fleste artiklene er dessverre låst bak betalingsmurer satt opp av tidsskrifter selv.

originalt pedagogisk show designet for å gi en nøyaktig offentlig beretning om den lodne fandomen. Ingen eksisterer for øyeblikket. Råopptakene (furries' Speaker's Corner-intervjuer), som er delvis samlet inn, vil bli smeltet sammen med eksisterende data/forskning for å produsere et sært, faktisk nøyaktig medieoppsøkende/utdanningsprosjekt... Vi håper at arbeidet vi gjør vil fortsette å informere offentlig om furries ...» (Roberts et al., 2015c, s. 166-168). Ser tilbake på frøene til Furscience-visjonen – til sette vår forskning inn i det offentlige rom – fremkaller mange typer følelser. De var store drømmer med oddsen mot oss. Vi ønsket å endre mening med informasjon som motarbeidet mye av publikums forutinntatte misforståelser av furries og deres fandom. Men faktaene våre måtte være mer enn bare sanne – de måtte konkurrere med det visuelle skuespillet på flere millioner dollar og

sensasjonelle fortellinger. Vi trengte også media for å kunne finne oss – fire forskere spredt over et kontinent hvis arbeid i stor grad ble publisert bak restriktive betalingsmurer, ville ikke kutte det.

Det vi trengte var litt kompetanse som ingen av oss hadde. 26 Enter Malicious Beaver Malicious Beaver, den lodne monikeren til vår kreative og kommunikasjonsdirektør (CCD), har bidratt til å forme lanseringen av IARPs rebrand til Furscience, som vil være det offentlige ansiktet for vårt teams bevisspredning til furries, ikke-furry offentligheten, forskere og media generelt. Han hadde "beveret".

bort" stille bak kulissene til IARP siden 2011, selv om han offisielt ble vår CCD i 2016 med målet om å hjelpe oss med å kommunisere funnene våre til publikum og utover, og å dra dit furries ofte ikke ønsket å gå – direkte til media. Imidlertid erkjente han behovet for å gjøre det på vår

termer – bevæpnet med fakta presentert på en overbevisende måte som var lett å forstå. Med mer enn et tiår med erfaring innen markedsføring, kommunikasjon, kunstrening, merkevare- og konseptutvikling, hjalp Malicious Beaver Furscience til å nå bredere og mer mangfoldige målgrupper, ikke bare ved å sette fakta opp mot internett (eller hvem som helst) fiksjon om hva en furry er, men ved å vise frem og pakke faktaene våre på en måte som gjør sannheten om.

26 Det er ganske uheldig at mange forskere generelt, inkludert flere på vår.

eget lag, er så dårlige på selvpromotering. Kanskje er det på grunn av bedragereffekten, tendensen til at eksperter føler seg utilstrekkelige eller å undervurdere sin kompetanse på grunn av en økende bevissthet om hvordan mye de ikke vet (Bravata et al., 2020), men det ville vært fint om eksperter noen ganger kunne snakke med i det minste noe av volumet som uinformerte forståelsegjør.

furries mer interessant og verdt å skrive om. Beaver var i stand til å artikulere en merkevare- og kommunikasjonsstrategi som destillerte våre grunnleggende fagfelleverderte data til meldinger som mainstream-mediene lettere kunne forstå, finne overbevisende og som ville gjøre nøyaktig skrijving om furries enklere og mer iøynefallende enn å gjenoppta det samme. gammel, overbrukt, fiksjonalisert, og sensasjonelle stereotyper. Hans overordnede merkevarestrategi for Furscience har vært å presentere komplekse konsepter uten å ofre nøyaktighet, noe som gjør dem visuelt og retorisk overbevisende til å konkurrere med mindre innholdsrike clickbait-overskrifter. Furscience-merket vårt er mer enn bare en logo: det er en visuell identitet som er måldrevet for å formidle både alvoret i vitenskapen rundt furries og hvor morsomme furries kan være. Nye forskningsområder og nye tillegg til teamet I årevis hadde vi sårt behov for en klinisk psykolog på teamet vårt, gitt de mange forskningsområdene vi ønsket å studere (f.eks. autisme, mental helse), men falt utenfor teamets generelle område. kompetanse (dvs. sosialpsykologi, antrozologi, sosiologi). Nok en gang slo lykken til! Ideelt sett var vi på utkikk etter en ganske ny Ph.D. fakultetsmedlem som ennå ikke hadde fullt ut etablert et forskningsprogram – slik tilfellet var med Dr. Plante, Dr. Reysen og Dr. Roberts da de ble med i teamet. For dette formål gjennomførte Dr. Gerbasi fakultetssidene til psykologiavdelinger i og rundt Pittsburgh, gitt at Pittsburgh er der teamet vårt utførte dens største årlige konvensjonsstudie – noe som betyr at det ville være mindre be om et nytt fakultetsmedlem å reise til Anthrocon for å forske med oss. Til Dr. Gerbasis forbauselse fant hun Dr. Elizabeth Fein, en ny assisterende professor ved Duquesne University i Pittsburgh. Hun var en klinisk psykolog med bakgrunn i antropologi (som også sto på ønskelisten vår) hvis doktorgradsavhandling innebar arbeid med ungdom på autismespekteret. Da Dr. Gerbasi tok kontakt med henne, var hun entusiastisk over arbeidet og gikk med på å komme ombord på teamet. Som klinisk psykolog og antropolog hadde Elizabeth lenge vært interessert i kraften til rollespill, myter og kreative subkulturer for å hjelpe mennesker med å transformere seg selv og livene sine. Etter å ha blitt voksen som ung voksen i goth-scenen, visste hun at dette samfunn kunne bygges rundt estetiske og symbolske systemer. I sin avhandling med ungdom om autismespekteret, hvorav noen fant sted på en sommerleir for live-action rollespillere (LARPer), hadde hun lært hvor transformativt det kan være å bli sammen med andre gjennom felles fantasifulle mytologier, å re-imagine seg selv og

mulighetene i ens verden. (For mer om dette arbeidet, kan du sjekke ut boken hennes, Living on the Spectrum: Autism and.

Youth in Community.) Da hun ble kontaktet av Dr. Gerbasi om å bli med i et forskerteam som studerte furries – en gruppe som selv delte fantasifulle opplevelser, skapte alternative identiteter og hadde en betydelig høyere andel mennesker på autismespekteret (se kapittel 23) – det var en fantastisk mulighet for henne til å fortsette arbeidet sitt. Dr. Fein dro til Anthrocon for første gang i 2016, hvor hun ble fascinert av furries (og enda mer av therians)

og andre slektninger!) som satt sammen med henne i timevis på gulvet i kongressenteret, menneskekropper foldet seg vanskelig inn i de stille hjørnene de kunne finne, og tok seg tid til å fortelle henne livshistoriene sine. Furscience-forskerlaget hadde allerede bygget opp en god del tillit i samfunnet, noe som gjorde det lettere for henne å gjøre seg fortjent til deres tillit og bli møtt med den milde leken som preger mye av den lodne fandomen. Siden det første året har Dr. Fein jobbet sammen med mange doktorgradsstudenter fra Duquesne Ph.D. program (Ben Gaddes, José Luiggi-Hernandez, Gaby Mena-Ibarra og Jennifer Bradley), hun har intervjuet dusinvis av furries på autismespekteret og deres familier og venner, og har holdt en rekke fokusgrupper om autisme på Anthrocon. Det har hun også vært

jobber sammen med Dr. Gerbasi for å bedre forstå therians og andre slektninger, så vel som med hennes nevroforskerkollega, Alex Kranjec, og hans team av doktorgradsstudenter (Erick Guzman, Lou Lammana og John Dall'Aglio) for å se om furries, therians og andrekin reagerer annerledes på en "kroppslig illusjon» som involverer en gummihånd. Senest har hun gjennomført nettbaserte undersøkelser for å bedre forstå opplevelsene til therians og andre slektninger som kanskje ikke kommer ut til lodne konvensjoner, men som likevel har mye å si om opplevelsene deres. Konklusjon Albert Bandura var virkelig inne på noe da han snakket om viktigheten av tilfeldighet i livene våre. Boken du holder 27 er et bevis på det faktum – det er kulminasjonen av de mange tilfeldige hendelsene, store og små, som endret banen til hvert medlem av Furscience-laget. Det er enhver tilfeldig samtale, en liten tilfeldighet, en avgjørelse på et brøkdel av et sekund og muligheten som har dukket opp i løpet av det siste tiåret og tillot oss å smi våre utallige interesser til et harmonisk samarbeid. Dette kapittelet trengte ikke å være det i denne boken. Vi kunne lett ha utelukket det og hoppet rett inn i å snakke om metodikken vår og de utallige studiene og resultatene vi har oppnådd over mer enn et tiår.

27 Eller, mer sannsynlig i disse dager, se på en skjerm!

studerer furries. Imidlertid blir vi ofte oppsøkt av furries og lærde som har sett hva vi har vært i stand til å gjøre på Furscience og utbryte at de aldri kunne gjøre det vi gjør. Vi vil at historien vår skal inspirere andre til å se at Furscience-laget, på slutten av dagen, bare er en gruppe nysgjerrige mennesker hvis lidenskaper og nysgjerrighet har ført til at vi har funnet likesinnede andre som deler den interessen.

Viktige, da hver av oss begynte på denne felles reisen, tok steget og utnyttet de tilfeldige øyeblikkene som dukket opp, hadde vi ingen anelse om hvor det ville føre oss. Dr.

Gerbasi hadde ingen anelse om, da hun sa ja til å være forummoderator, at det ville føre til at hennes banebrytende arbeid gjorde studier på lodne stevner. Dr. Plante ante ikke da han bestemte seg for å sende en e-post til en person han ikke hadde møtt etter å ha lest papiret hennes, at det ville føre til et tiår langt samarbeid. Dr. Reysen hadde nei

Ideen da han gikk med på å la vekten hans bli brukt av en forsker han aldri hadde hørt om før, at det ville føre til at han la merke til en nærliggende furry-konvensjon bare måneder senere og føre til dusinvis av forskningsartikler og bokkapitler. Dr. Roberts visste ikke at svaret hans ville starte henne inn i en forsknings- og aktivismefylt karriere, da hun valgte å snakke med eksamenslederen sin. Og Dr. Fein visste ikke da hun fullførte avhandlingen om LARPer, at hun til slutt ville springe fra det til å studere furries, av alle ting! Om ikke annet håper vi denne historien inspirerer andre til å være dristige og følge sine interesser, selv om det ikke er klart i det hele tatt hvor de kan ta deg. For oss har vår felles interesse ført til vitenskapsbasert påvirknings- og kunnskapsmobiliseringsinnsats, noe som hjelper furries å lære

mer om deres fandom, og lærde og media for å bedre forstå denne ofte misforståtte gruppen. Dette felles målet har tvunget oss til å synliggjøre arbeidet vårt og bruke verktøyene for sosial markedsføring, fellesskap og mediepartnerskap for å være pedagogiske partnere for det pelskleddes samfunnet. Og selv om ingen av oss kunne ha forventet hvor arbeidet til slutt ville ta oss, ville vi lyve hvis vi sa at vi ikke var overrasket over virkningen arbeidet vårt har hatt! Selv om vi aldri på egenhånd vil kunne endre offentlig diskurs, konkurrere, som vi er, med selskaper med flere milliarder dollar, har vi hatt målbar suksess med å spre funnene våre til publikum, som nå kan finne arbeidet vårt ved å gjøre et Google-søk med vanlige søkeord (f.eks. furries, hva er furries). 28 Vi er også stolte over å ha vært faktasjekkende kilde for utallige medieartikler, og korrigert rekorden når det kommer til alt fra troen på at furries er mennesker.

28 Ofte enn ikke dukker Furscience opp blant de fem beste resultatene! Dette er ikke en.

ulykke eller tilfeldighet, som Malicious Beaver kan fortelle deg!

som bruker pelsdresser og tror at de er dyr for rykter om pels som bruker søppelkasser på skolen i løpet av den amerikanske valgssyklusen i 2022 (f.eks. New York Times, NBC News, Reuters, Snopes, Politifact, Guardian, Daily Beast, New York Post). Så ta en side ut av Banduras bok og vær på utkikk etter de små mulighetene som byr seg for deg. Du vet aldri hvordan en liten samtale, en rask e-post, å gå til et arrangement eller å sette deg selv ut kan endre livet ditt – eller livene til de rundt deg – til det bedre! Referanser American Psychiatric Association. (2000). Diagnostisk og statistisk manual for psykiske lidelser (4. utgave, tekst rev.). Angantyr, M., Eklund, J., & Hansen, EM

(2011). En sammenligning av empati for mennesker og empati for dyr. *Anthrozoös*, 24 (4), 369-377. <https://doi.org/10.2752/175303711X13159027359764> Arluke, A., Levin, J., & Ascione, F. (1999). Forholdet mellom dyremishandling og vold og andre former for antisosial atferd. *Journal of Interpersonal*

Vold, 14 (9), 963-975. <https://doi.org/10.1177/088626099014009004> Bandura, A. (1982). Psykologien til tilfeldige møter og livsveier. *American Psychologist*, 37, 747-755. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.37.7.747>

Bandura, A. (1998). Utforskning av tilfeldige determinanter for livsveier. *Psychological Inquiry*, 9, 95-99. https://doi.org/10.1207/s15327965pli0902_2

Baron-Cohen, S., Wheelwright, S., Skinner, R., & Clubley, ME (2001). Autismespekterkvotienten (AQ): Bevis fra Asperger syndrom/høytfungerende autisme, menn og kvinner, forskere og matematikere. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 31 (1), 5-17. <https://doi.org/10.1023/a:1005653411471>

Bravata, DM, Watts, SA, Keefer, AL, Madhusudhan, D.

K., Taylor, KT, Clark, DM, Nelson, RS, Cokley, KO, & Hagg, HK (2020). Prevalens, prediktorer og behandling av imposter-syndrom: En systematisk oversikt. *Journal of General Internal Medicine*, 35 (4), 1252-1275. <https://doi.org/10.1007/s11606-019-05364-1>

Carlisle-Frank, P., & Frank, JM (2006). Eiøre, foresatte og eierforesatte: Ulike forhold til kjæledyr. *Anthrozoös*, 19 (3), 225-242. <https://doi.org/10.2752/089279306785415574> Evans, K. (2008). Den furry sosiologiske undersøkelsen. Åpnet 2. juni 2023 fra <https://gwern.net/doc/psychology/2008-evans.pdf>.

Fein, E. (2020). Å leve på spekteret: Autisme og ungdom i samfunnet. NYU Press. Fint, AH

(Red.). (2010). Håndbok om dyreassistert terapi: Teoretisk grunnlag og retningslinjer for praksis (3. utgave).

Akademisk presse. Gerbasi, KC, Anderson, DC, Gerbasi, AM og Coultis, D.

(2002). Doktorgradsavhandling i menneske-dyrstudier: Nyheter og synspunkter. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, 10 (4), 339-346. <https://doi.org/10.1163/156853002320936782> Gerbasi, K.

C., Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Bernstein, PL, Conway, S., & Privitera, A. (2008). Furries fra A til Å (antropomorfisme til zoomorfisme). *Society & Animals: Journal Of Human-Animal Studies*, 16 (3), 197-222. <https://doi.org/10.1163/156853008X323376> Gerbasi, KC, Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Privitera, A., Bernstein, P., & Conway, S. (2007). Den lodne identiteten. Plakat

presentert på Selskap for forskning om identitetsdannelse. Sterling, VA. Gerbasi, KC, Harris, B., & Jorgensen, K. (2007, 25. mars). Furries: Hvorfor vokser noen mennesker opp og ønsker å anta en ikke-menneskelig identitet? Interaktiv økt ved Society for Research on Identity Formation, Sterling, VA. Gerbasi, KC, Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2015). Opprinnelsen til det internasjonale antropomorfe forskningsprosjektet. I T. Howl (Red.), *Furries among us: Essays on furries by the most prominent members of the fandom* (s. 102-105). Thurston Howl-publikasjoner. Greenebaum, J. (2004). Det er en hunds liv: Heve status fra kjæledyr til "pelsbaby" på yappy hour. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, 12 (2), 117-135. <https://doi.org/10.1163/1568530041446544> Gurley, G. (2001, Mars). Pelsens gleder. Vanity Fair. Hentet fra <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage=1> Herzog, H. (2010). Noen elsker vi, noen hater vi, noen spiser vi: Hvorfor det er så vanskelig å tenke rett på dyr. HarperCollins Publishers. Julius, H., Beetz, A., Kotrschal, K., Turner, D., & Uvnäs-Moberg, K. (2013) Tilknytning til kjæledyr: Et integrerende syn på relasjoner mellom mennesker og dyr med implikasjoner for terapeutisk praksis. Hogrefe forlag. Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Dypere fritidsengasjement som mestringsressurs i en stigmatisert fritidskontekst. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152>.

Osaki, A. (2008). Tilstanden til fandomen. Furry Research Center. Hentet 2. juni 2023 fra https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Furry_Survey_2008.pdf Plante, C., Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014a). "En av oss": Engasjement med fandoms og identifikasjon av globalt statsborgerskap. *Psychology of Popular Media Culture*, 3(1), 49-64. <https://doi.org/10.1037/ppm0000008> Plante, C., Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014b). Samspill mellom sosio-strukturelle egenskaper forutsier identitetsfortielse og selvtilit hos stigmatiserte minoritetsgruppemedlemmer. *Current Psychology*, 33, 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015a). "By the numbers": Sammenligning av furries og relaterte fandoms. I T. Howl (Red.), *Furries among us: Essays on furries by the most prominent members of the fandom* (s. 106-126). Thurston Howl-publikasjoner. Plante, C., Roberts, S., Snider, J., Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015b). "Mer enn hud-dyp": Biologisk essensialisme som svar på en særegenhetstrussel i et stigmatisert fansamfunn. *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Putz, DA, Gaulin, SJC, Sporter, RJ, & McBurney, DH (2004). Kjønnshormoner og fingerlengde: Hva indikerer 2D:4D? *Evolution and Human Behaviour*, 25 (3), 182-199. <https://doi.org/10.1016/j.evolhumbehav.2004.03.005> Raupp, CD (2002). Det 'lodne taket': Klinisk psykologi og menneske-dyrstudier. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, 10 (4), 353-360. <https://doi.org/10.1163/156853002320936809> Reysen, S., & Branscombe, N. R. (2010). Fanship og fandom: Sammenligninger mellom sports- og ikke-sportsfans. *Journal Of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015a). Ingroup bias og ingroup projeksjon i furry fandom. *International Journal of Psychological Studies*, 7, 49-58. <https://doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015b). Et sosialt identitetsperspektiv på personlighetsforskjeller mellom fan- og ikke-fan-identiteter. *World Journal of Social Science Research*, 2, 91-103. <https://doi.org/10.22158/wjssr.v2n1p91> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015c). Sosial identitetsperspektivet til den furry fandomen. I T. Howl (Red.), *Furries among*

us: Essays on furries av de mest fremtredende medlemmene av fandomen (s. 127-151). Thurston Howl-publikasjoner. Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K., & Reysen, S. (2015a). Den antrozoomorfe identiteten: Furry fandom-medlemmers forbindelser til ikke-menneskelige dyr. *Anthrozoos*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K., & Reysen, S. (2015b). Klinisk interaksjon med antropomorfisk fenomen: Merknader for helsepersonell om samhandling med klienter som har denne uvanlige identiteten. *Helse- og sosialarbeid*, 40 (2), e42-e50.

<https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015c).

Marginalisering av antropomorfe identiteter: Offentlig oppfatning, realiteter og "haler" av å være en furry forsker. I T. Howl (Red.), *Furries among us: Essays on furries by the most prominent members of the fandom* (s. 152-168).

Thurston Howl-publikasjoner. Rossmassler, L., & Wen, T. (2007, mai).

Furries er også mennesker: Sosiale og kognitive faktorer i unike sosiale fellesskap. Plakat presentert på den syvende årlige Stanford Undergraduate Psychology Conference, Stanford. Rust, DJ (2001). Sosiologien til furry fandom. The Darken Hollow. Hentet 2. juni 2023 fra <https://web.archive.org/web/20120303084029/http://www.visi.com/%7Epantos/furrysoc.html>

Topál, J., Miklósi, Á., Csányi, V., & Dóka, A. (1998). Tilknytningsadferd hos hunder (*Canis familiaris*): En ny anvendelse av Ainsworths (1969) Strange Situation Test. *Journal of Comparative Psychology*, 112 (3), 219-229. <https://doi.org/10.1037/0735-7036.112.3.219> yerf. (nd). Furry i academia. Tilgang 2. juni 2023 fra <https://yerfology.wordpress.com/furry-in-academia/>.

Kapittel 4.

En (ikke for smertefull) introduksjon til forskningsmetoder Courtney "Nuka" Plante.

Hvis du gjør deg klar til å lese hele denne boken, bør vi sannsynligvis advare deg: du er i ferd med å bli rammet av mye data. Sånn mye. Mer enn et tiår med studier og titusenvise deltakere med data. For å sette det i perspektiv: Hvis du skulle multiplisere hver av disse tusenvis av deltakere med (i gjennomsnitt) to hundre spørsmål i en gitt studie, snakker vi 5-10 millioner datapunkter.

Det er mye å ta inn over seg på en gang, og det kan være litt skremmende å prøve å forstå, spesielt hvis du ikke er vant til å granske vitenskapelig forskning. Ikke bekymre deg hvis du føler det slik – det er halve grunnen til at vi har tatt med dette kapittelet i boken! Det er en sjanse til å få føttene våte med noe av det grunnleggende når det kommer til datainnsamling, analyse og tolkning, på en måte som å lette deg ned i bassenget i stedet for å kaste deg med hodet først ut i den dype enden og se deg flakse rundt. Men som vi har sagt, det er bare halvparten av grunnen til at vi har tatt med dette kapittelet! Den andre grunnen til at vi har inkludert dette kapittelet er for å hjelpe leserne våre til å bli informerte skeptikere. Selvfølgelig kan du være skeptisk til hva som helst uten for mye innsats. Jeg kunne for eksempel velge å rett og slett ikke tro på alt jeg noen gang har blitt fortalt om tyngdekraften, og insistere på at enhver tendens til at jeg blir trukket mot bakken er en tilfeldighet eller et resultat av at jeg er villig til at dette skal være tilfelle. Jeg antar at du ville føle deg ganske komfortabel med å avfeie skepsisen min som kontrarisme eller ren gammel uvitenhet, men kan du forklare nøyaktig hvorfor jeg tok feil? Hvis jeg skulle hevde at du ikke kunne bevise at tyngdekraften var en universell kraft fordi du ikke kunne observere alt overalt i universet – ville det ikke vært en kjerne av sannhet innebygd i min uttalelse? Eller hva om jeg hevdet at jeg hadde en opplevelse uten tyngdekraft en gang da du ikke så – er det ikke mulig? Og visst, kanskje jeg nylig fikk hjertet mitt knust av en fysiker og blir det betalt av en organisasjon som tjener penger når folk tror at tyngdekraften ikke er ekte – men kan du bevise at det er dette som forårsaker min skepsis? Som det viser seg, er ikke all skepsis likeverdig, og heller ikke all skepsis bør utvides til ubegrenset veldediggjøring. Noen ganger er skepsis uærlig, gjort i ond tro av noen som er motivert av noe annet enn å komme frem til sannheten. Andre ganger er skepsis dårlig informert, grunnet i usannheter og feilinformasjon. På slutten av dagen er det lite vi kan gjøre i denne boken.

hindrer den første typen skepsis: hvis noen leser denne boken med mål om å feilsitere, feilrepresentere og selektivt fokusere kun på data som passer deres eksisterende oppfatninger om furries mens de ignorerer eller utfordrer det motsatte, kan vi ikke stoppe dem. I stedet tar dette kapittelet som mål å adressere den andre typen skeptiker, den som, til tross for de beste intensjoner, rett og slett mangler ferdighetene og kunnskapene til å være en informert, kritisk forbruker av forskning. Vi tror at litt kunnskap kan hjelpe disse menneskene langt, og vi ønsker å gi dem verktøyene til å bli dyktige forbrukere av vitenskap. I full avsløring er intensjonen vår helt altruistisk. Det er å

si, vi har en baktanke for å ønske å innpode litt vitenskapelig kompetanse hos leserne våre: det er å hjelpe oss med å gjøre bedre vitenskap. Faktisk har mange av våre beste ideer kommet fra de som kritiserer metodene våre, utfordrer funnene våre og foreslår nye tilnærminger for å unngå våre mangler. 2 Vi ville ikke vært forskere hvis vi ikke likte å nerde om måter å forbedre våre metoder, analyser og konklusjoner! Men skepsis og kritikk er bare nyttig hvis de er informert. Tenk deg for eksempel å fortelle en videospilldesigner at videospillet deres suger. Designeren har åpenbart en egeninteresse i å ønske å forbedre videospillet sitt, og så presser de deg for detaljer: hva var dårlig med det? Var det tempoet? Skriften? Var kjernespillsløyfen uinteressant eller manglet interessant variasjon? Stolte den for mye på tilfeldige tilfeldigheter, og fratok spillerne muligheten til å påvirke utfallet? Var vanskelighetsgradskurven for bratt?

"Nei, det bare, du vet, sugd." Dessverre er kritikk av denne typen smertelig vanlig, og vi har sett mye av det i løpet av årene fra skeptikere hvis kritikk eller direkte oppsigelser av arbeidet vårt var avhengig av misforståelser av grunnleggende vitenskapelige prinsipper. Dette er grunnen til at vi ønsker å hjelpe leserne å lære å danne bedre, mer presise argumenter for deres skepsis og å bedre skjelle hvilke av kritikkene deres som er gyldige og hvilke som er relativt trivielle. Som vi skal diskutere på slutten av dette kapittelet, kan litt vitenskapelig kompetanse hjelpe oss å unngå å kaste babyer ut med det velkjente badevannet og forhindre den typen alt-eller-noting, svart-hvitt-tenkning som kjennetegner kritikk av vitenskapelig forskning fra de som ikke forsker selv.

1 Forfatteren av dette kapittelet har faktisk sett mer enn sin del av denne typen.

«motiverte resonnementer» fra folk som «bare stiller spørsmål», både når det kommer til hans forskning på furries og når det kommer til hans forskning på det spesielt brennhete temaet medievold! 2 Og tro meg, det er alltid måter vi kunne ha gjort en studie bedre!

Og hei, om ikke annet, vil dette kapittelet lære deg noen få konsepter og fancy ord, slik at du kan tenke kritisk ved neste middagsselskap! 3 Thinking Like a Scientist Som navnet på denne boken antyder, har vi tatt en vitenskapelig tilnærming til forståelsen av furries og furry fandom. Men hva betyr dette egentlig? Hva gjør en tilnærming vitenskapelig, og hva skiller denne tilnærmingen fra andre metoder for kunnskapsinnhenting (f.eks. stole på magefølelsen, stole på jungeltelegrafen eller lære om noe fra media)? For å starte, ta et øyeblikk og tenk på hva du tenker på når du ser for deg vitenskap. Sjansen er stor for at du sannsynligvis ser for deg folk iført hvite laboratoriefrakker i et laboratorium. Kanskje de bruker mikroskop eller overfører fargerik væske fra ett reagensrør til et annet ved hjelp av en pipette. Kanskje ser du for deg en dataforsker som stirrer på et hav av tall på en skjerm, eller en nevroforsker som grubler over en skanning av en hjerne. Bilder som disse fokuserer ofte på vitenskapens overfladiske trekk; det vil si at de fokuserer på spesifikke vitenskapelige felt (f.eks. fysikk, kjemi, biologi) og verktøyene disse feltene bruker (f.eks. datamaskiner, skanneenheter, fancy begre). Men bare fordi du bruker disse enhetene, betyr ikke det at det du gjør er vitenskap. For eksempel kan en kokk ta på seg en hvit frakk og blande en saus i spesialtilpasset glass ved å bruke fancy verktøy for å oppnå nøyaktige mål. Ville vi anse kokken for å drive med vitenskap? 4 Omvendt kan du gjøre vitenskap uten fancy verktøy, med lite mer enn en blyant og papir; å be en gruppe mennesker om å fylle ut og returnere en spørreundersøkelse for å teste en hypotese kan være vitenskap. Det involverer kanskje ikke millioner-dollar-maskiner eller et laboratorium, men å samle data for å teste hypoteser er ryggraden i vitenskapen! I sin kjerne er vitenskap en veldig spesiell måte å tilegne seg kunnskap på. Selvfølgelig er det mange måter du har lært tingene du har: ved å lytte til det foreldrene dine har fortalt deg, ved å se på TV eller lese en avis, ved å tolke moralske leksjoner i historier, og til og med ved intuisjon og magefølelse . Hver av disse måtene å vite på har sine respektive styrker og svakheter

— Noen er ganske raske og enkle å gjøre, men kan ikke.

3 Det er også verdt å merke seg at konseptene vi lærer deg i dette kapittelet gjelder.

langt mer enn bare vår forskning på furries. Vitenskapelige leseferdigheter kan brukes når du leser vitenskapelig forskning fra nesten alle vitenskapelige felt! 4 For å være sikker, er vitenskapelig utledede prinsipper på spill i matlaging og baking,

inkludert kjemi og fysikk. Men handlingen med å bake er ikke i seg selv å gjøre vitenskap, av grunner vi snart skal se!

alltid regne med. Noen er fulle av partiskhet, men har fordelen av å være ganske vanlig enige om av andre i samfunnet. Vitenskap er egentlig bare en annen måte å tilegne seg kunnskap på, om enn en som involverer en veldig spesifikk måte å tenke på. 5 Vi kan karakterisere vitenskapelig tenkning som å ha minst fem ulike fasetter: 6 1. Danne modeller og teorier basert på empirisk observasjon og tidligere forskning. 2. Systematisk, objektiv observasjon for å teste hypoteser. 3. En vilje til strengt å teste konsistensen av ens funn. 4. En åpensinnet vilje til å ta feil og aktivt søke forfalskning. 5. Nyansert, multivariat, sannsynlighetstenkning. Forskere danner teorier og modeller La oss starte med det første punktet: forskere observerer verden rundt seg og leser den eksisterende litteraturen for å være klar over hva andre har funnet. De prøver deretter å integrere all denne tilgjengelige informasjonen i en

modell eller rammeverk som konsekvent forklarer hvordan noen fasett av verden fungerer. Disse modellene kan variere i skala og kompleksitet, fra modeller av strukturen til atomer til modeller for menneskelig motivasjon til modeller av hele kulturer og økonomiske systemer. Felles for dem alle er imidlertid at de alle er forankret i den empiriske virkeligheten; forskere gjør selv observasjoner eller noterer seg funnene til andre forskere og utvikler modeller i samsvar med disse observasjonene som også gir spådommer om hva forskerne kan forvente å finne i fremtiden. Forutsigelser er en kritisk del av vitenskapelig tenkning.

Gode vitenskapelige teorier forklarer ikke bare verden, men de gir også spådommer om den. En modell som forklarer alt, men som ikke forutsier noe, er praktisk talt ubrukelig. Som et illustrerende eksempel, la oss forestille oss at jeg så kunder gå inn og ut av en dyrebutikk. Én etter én ser jeg kunder som går inn i butikken, og én etter én går de ut av butikken med enten en katt eller en hund. Etter et par dusin kunder kan jeg foreslå en modell for å forklare hvilke kunder som går ut med katter og hvilke som går ut med hunder. Kanskje jeg foreslår at når kunder går inn i butikken, passerer de gjennom et usynlig energifelt som setter ideen inn i hodet på å skaffe seg en katt eller en hund. Som sådan er.

5 Merk at vitenskap er en prosess, ikke bare en haug med fakta. Noen fakta kan være.

avledet gjennom den vitenskapelige prosessen, men en lærebok full av vitenskapelig utledede fakta er ikke, i og av seg selv, vitenskap; det er resultatet eller konsekvensen av å gjøre vitenskap! 6 Dette er langt fra en fullstendig liste, men den representerer noen av de viktigste.

kjennetegn ved vitenskapelig tenkning.

folk som gikk ut med katter gikk gjennom denne usynlige barrieren, fikk "katt" inn i sinnet, og fikk katter, mens de som fikk hunder gikk gjennom den samme usynlige barrieren, som satte "hund" inn i tankene deres, og de fikk en hund i stedet. En styrke ved modellen min er at den perfekt forklarer 100 % av observasjonene mine: til dette punktet har jeg ikke observert noe i oppførselen til kundene som motsier modellen min. Til tross for dette, for alle hensikter, er modellen min totalt ubrukelig. Hvorfor? Fordi modellen min ikke kan hjelpe meg med å forutsi om den neste kunden som går inn i butikken vil gå ut med en katt eller en hund. Jeg kan ikke se denne barrieren for meg selv, og jeg vet heller ikke hvordan eller hvorfor denne barrieren påvirker mennesker. Med andre ord, modellen min gjør meg ikke bedre til å forutsi kjæledyrkjøpsatferden til neste kunde enn at noen bare snur en mynt som sier "katt" på den ene siden og "hund" på den andre siden.

Kort sagt, hvis en vitenskapelig modell ikke kan forutsi noe om verden, så bidrar den ingenting til vår kunnskap om verden. 7 La oss nå vurdere hvordan en vitenskapelig modell kan se ut i samme situasjon. Tenk om jeg, mens folk skulle inn i dyrebutikken, ga dem en rask personlighetstest for å måle nivået av ekstraversjon. Etter noen dusin kunder begynner jeg å legge merke til et mønster: de som skåret høyere på ekstraversjonsskalaen gikk ut av butikken med en hund, mens de som skåret lavere på skalaen gikk ut med en katt. Herfra lager jeg en modell som foreslår at ekstroverte har en tendens til å like hunder, hvis personligheter har en tendens til å være mer utadvendte, mens introverte foretrekker katter, hvis personligheter har en tendens til å være mer selvstendige og mindre oppmerksomhetssøkende. I motsetning til min usynlige energifeltmodell kan jeg nå lage spådommer om atferden til fremtidige kunder basert på denne modellen. Jeg kan gi en kunde min personlighetstest før de går inn i butikken, og basert på resultatene av den testen kan jeg gjøre en informert gjetning om hvorvidt de er mer sannsynlig å gå ut av butikken med en hund eller en katt. Og hvis det er noen sannhet i denne nye modellen, bør den overgå energifeltmodellen og personen som kaster en mynt når det gjelder å gjette nøyaktig om kunden vil gå ut av butikken med en hund eller en katt. Forskere tester hypoteser Vitenskap handler ikke bare om å lage modeller, det handler om å teste dem. 8 En del av vitenskapens håndverk er å finne ut praktiske måter å samle informasjon på.

7 Eksempel: Jeg kan enkelt erstatte det usynlige energifeltet med nissestøv og det.

ville vært like informativt. Utskiftbarheten til disse modellene viser oss hvor ubundne til virkeligheten de er.

systematisk og objektiv måte. Systematisk, i dette tilfellet, betyr å samle data på en planlagt og kontrollert måte, og utforme en studie for å maksimere dens evne til effektivt å teste hypotesene våre. For eksempel kan vi kjøre vår kjæledyrkjøpsundersøkelse i forskjellige dyrebutikker i forskjellige deler av landet for å teste om funnene våre er konsistente over hele landet eller er begrenset til kundene i én butikk.

Det innebærer også å prøve å kontrollere for eksterne faktorer for å sikre at ingenting påvirker resultatene av studien (f.eks. at dyrebutikken har en "gratis kattedag" mens du prøver å samle inn data, noe som kan motivere folk til å velge katter fremfor hunder uavhengig av deres personlighet). En god vitenskapsmann vil også være motivert til å være objektiv i måten de samler inn, analyserer og tolker data. Tross alt er den eneste måten å være sikker på sin modell på å utsette den for kald, hard virkelighet for å se om den synker eller svømmer. Hvis forskeren ga kundene personlighetstesten og deretter fulgte den ekstroverte inn i butikken for å overbevise dem om å kjøpe en hund, ville det være umulig å vite om hundekjøpsatferd ble drevet av ekstraversjon eller ved å bli jaget 9 av en vitenskapsmann i lager. I dette tilfellet kan forskerens innflytelse hjelpe dem med å finne data som samsvarer med modellen deres, men denne typen skjevhet ender opp med å produsere modeller som ikke holder til gransking og som over tid erstattes av modeller som bedre reflekterer virkeligheten (f.eks. , nøyaktig forutsi oppførselen til kunder som ikke blir trakassert av forskere i en dyrebutikk). Av denne grunn nødvendiggjør vitenskapelig tenkning systematisk og objektiv datainnsamling. 10 Forskere tester og tester på nytt Å være en god vitenskapsmann betyr å være vanskelig å tilfredsstille; det er ikke nok å finne bevis som støtter modellen din én gang. Forskere er en utrolig skeptisk gjeng, alltid bekymret for at et funn kan ha vært et lykketreff. Tilbake til vår dyrebutikk eksempel, hvis jeg skulle finne ut at en singel.

8 Vi fokuserer først og fremst på eksperimentelle studier i eksemplene våre, men de samme.

Prinsippene kan også gjelde for innsamling av åpne, utforskende data også, noe vi vil diskutere senere i dette kapittelet! Foreløpig vil vi si at forskere som spesialiserer seg på å samle åpne, kvalitative data (f.eks. casestudier, langformede intervjuer) ofte gjør det for å danne modeller som senere testes av kvantitative forskere. De er på samme måte såret av å være ikke-systematiske eller partiske

deres tilnærming til datainnsamling. 9 Ordspill definitivt ment. 10 Vi snakker om vitenskapelig tenkning som et ideal her. I praksis har forskere.

skjevheter som kan skygge deres bevisste eller utilsiktede dømmekraft. Dette er en av grunnene til at fagfellevurderingsprosessen er så viktig, et poeng vi tar opp senere. Foreløpig vil vi bare påpeke at vitenskap i praksis kanskje ikke alltid lever opp til vitenskapsidealet.

kunden var en ekstrovert og så se dem gå ut av butikken med en hund, kan jeg konkludere med at modellen min er riktig. Det er imidlertid fullt mulig at den neste kunden som går inn i butikken kan være en ekstrovert og likevel velge en katt, noe som ville gå imot spådommen til min modell. Av denne grunn vil det være i min beste interesse å sitte ved døren til dyrebutikken en stund og utsette modellen min for test etter test, kunde etter kunde, for å se hvor konsistent den er. Men en flittig vitenskapsmann vil ikke stoppe der. Tross alt, hvem kan si at resultatene ikke bare var et særpreg ved denne spesielle dyrebutikken? Med dette i tankene, kan jeg sette opp tester av modellen min på hver dyrebutikk i byen. Hvis bevisene, etter å ha kjørt alle disse testene, fortsatt peker i favør av at modellen min er korrekt, kan jeg være rimelig sikker på at det sannsynligvis ikke var et lykketreff, og at modellen min nøyaktig forutsier kjøledyrkjøpsatferd hos folk flest de fleste steder. Men hvorfor stoppe der? En spesielt flittig forsker vil vurdere muligheten for at de selv kan påvirke resultatene - det er tross alt de som har en modell å teste. Som sådan kan de be andre forskere på feltet om å kjøre studien selv, på deres

dyrebutikker, for å se om modellen holder stand selv når den er testet av andre forskere. De kan til og med gå ett skritt videre og teste hvor godt modellen holder seg over tid. Kanskje de kan kjøre en ny test av modellen i dyrebutikker 20 år senere for å se om modellen fortsatt forutsier kjøledyrkjøpsatferd eller om modellens nytte var begrenset til ett bestemt tidspunkt eller for en spesifikk generasjon. 11 Forskere er villige til å ta feil Med utgangspunkt i vårt forrige punkt, krever vitenskapelig tenkning åpent å omfavne sannsynligheten for at man kan være feil. Hvis en forsker ikke seriøst vurderer muligheten for at modellen deres kan være feil, blir det umulig å virkelig teste modellen deres. For eksempel, hvis jeg var overbevist om at modellen min for kjøledyrkjøpsatferd var riktig og nektet å tro at den kan være feil, kan jeg finne unnskyldninger for å enkelt se bort fra bevis som tyder på at teorien min er feil. Hvis jeg så en ekstrovert gå ut av en dyrebutikk med en katt i stedet for en hund, i motsetning til min modell, ville jeg kanskje avfeie.

11 Dette er grunnen til at vitenskapsmenn ofte avviser ideen om at en vitenskapelig modell eller teori er det.

"bare en teori," som antyder at den har liten eller ingen prediktiv kraft eller at den ikke har blitt holdt opp til intens empirisk gransking. I lekmanssamtaler bruker vi ofte begrepene "teori" eller "modell" for å foreslå grunnløse antagelser eller grove tilnærminger. I virkeligheten blir de mest anerkjente vitenskapelige teoriene og modellene utsatt for en grad av gransking og testing som ville svekke (og sannsynligvis kjede til tårer) alle som ikke har en spesielt stor interesse for emnet.

observasjonen ved å si «Vel, klart at personen er en introvert, de må ha fylt ut undersøkelsen feil!" Ved å gjøre det kunne jeg beskytte modellen min mot bevis som tyder på at den er feil, uansett hvor mye bevisene hoper seg opp! 12 Dette prinsippet om skepsis og vilje til å ta feil er så grunnleggende for vitenskapelig tenkning at vi som standard bygger det inn i vitenskapelig praksis. For eksempel designer forskere studier og tester hypoteser rundt antakelsen om at modellen deres faktisk er feil. De er opplært til å tolke resultatene av en studie som at de ikke viser støtte for modellen deres med mindre dataene viser helt avgjørende noe annet (f.eks. mindre enn 5 % sjanse for å ta feil). Med andre ord, hvis dataene fra en studie skulle komme ut slik at det var en 50/50 sjanse for at modellen enten var rett eller gal, ville forskerne ta feil på siden av skepsis og behandle dette som bevis på at modellen er feil. . Selv om dataene kom ut med 90/10 odds til fordel for modellen

er korrekt, vil forskere fortsatt behandle dette som bevis på at modellen er feil, ettersom en 10 % sjanse for å være feil fortsatt anses for stor til å være akseptabel. 13 Og skepsisen slutter ikke der!

Vi har erkjent at forskere kan være partiske og ha et visst insentiv til å finne støtte for modellene deres. For å gjøre rede for dette har forskere bygget en selvkorrigerende mekanisme inn i publiseringsprosessen kalt "peer review". I et nøtteskall, høyt krediterte, prestisjefylte utsalgssteder for vitenskapelig forskning krever at enhver forskning som ønsker å bli publisert, først må granskes av andre eksperter på området. Denne granskingen inkluderer å utsette studien for spørsmål om metodikk og analyse, 14 forespørsler om tilleggsstudier, og utfordre studiens konklusjoner med alternative forklaringer. Det tiltenkte resultatet av denne prosessen er at forutinntatte eller tvilsomme funn av lav kvalitet skal filtreres bort, og bare etterlate de sterkeste studiene som tåler gransking fra toppen.

12 Forskere blir ofte presset til å finne støtte for modellene sine av lokket til.

prestisjetunge priser eller, som dessverre er vanlig, trusselen om å miste jobben hvis de ikke bidrar tilstrekkelig til sitt felt. Dette presset kan undergrave en vitenskapsmanns upartiskhet og skade jakten på vitenskap. 13 Dette er selvfølgelig en overforenkling av hvordan hypotesetesting fungerer i.

praksis, men det er godt nok for vårt formål, siden vi antar at de fleste lesere ikke ønsker å fordype seg i de fineste punktene ved statistiske nullhypotesetester og Bayesiansk estimering. 14 Og de siste årene har forskere til og med vært pålagt å gjøre dataene sine tilgjengelige.

at andre forskere kan analysere det selv og se etter uregelmessigheter eller bevis på tukling.

sinn i felten. Mens fagfellevurderingsprosessen ofte er utmattende, skremmende og langt fra perfekt, er den representerer et nivå av selvkritikk som man sjelden finner med andre måter å innhente kunnskap på. 15 Forskere anerkjenner verdens kompleksitet Et siste kjennetegn ved vitenskapelig tenkning, en som er vevd sammen gjennom de tidligere karakteristikkene, er at den står for kompleksitet og nyansering gjennom sannsynlighetstenkning. Sannsynlighetstenkning er et vanskelig tema for folk å vikle hodet rundt, spesielt hvis de har lite formell opplæring i statistikk. I et nøtteskall refererer det til ideen om at vår verden er kompleks, og derfor kan man forvente en grad av tilfeldighet i nesten alt.

For eksempel, mens det er en god sjanse for at det vil regne hvis det er mørke, stormfulle skyer på himmelen, det er en sjanse for at det ikke regner. Været er tross alt et komplekst system; tusenvis av variabler samhandler for å bestemme været i et gitt område på et gitt tidspunkt. Vitenskapelige modeller kan umulig redegjøre for hver og en av disse variablene, men forskere gjør så godt de kan ved å bruke modellene de har, samtidig som de erkjenner at det er en sjanse for at spådommene generert av modellen deres kan være feil.

Basert på en håndfull variabler kan en forsker forutsi at det er 80 % sjanse for regn i dag, og erkjenner at det er 20 % sjanse for at modellen kan være feil. De som ikke er vant til sannsynlighet tenkning blir ofte offer for svart-hvitt, alt-eller-ingenting-tenkning. Du kjenner sikkert folk som blir sinte på den lokale værmeldingen når det regner på en dag som var spådd å være sol. Dette er fordi vi lever livene våre en dag av gangen, i samhandling med en person om gangen, i en situasjon om gangen; vi $\ddot{y}\ddot{y}\ddot{y}\ddot{y}$ om individuelle utfall, som om en syk slektning vil komme seg eller dø, om favorittfotballaget vårt vil vinne eller tape neste kamp, eller om verdien av aksjen vår vil gå opp eller ned i verdi. Forskere utvikler imidlertid ikke modeller for å forutsi individuelle mennesker eller hendelser. Fordi verden er et så komplekst sted, vet forskerne at de ikke vil være i stand til å forutsi 100 % av utfallene perfekt. I stedet utvikler de modeller for å forutsi generelle tendenser, trender og generelle mønstre i

data. For å gå tilbake til dyrebutikkseksemplet vårt, kan vi forestille oss en ekstrovert som går inn i dyrebutikken og kjøper en katt i stedet for hunden vi ville ha.

15 Selv om fagfellevurderingsprosessen er avgjørende for vitenskapen, er den langt fra perfekt. Til.

For eksempel kan anmeldere ha sine egne skjevheter, som kan forhindre at forskning av høy kvalitet publiseres (eller tillate at forskning av lavere kvalitet publiseres, hvis den støtter anmelderens modell eller teori). Artikler kan også bli avvist av andre grunner enn kvaliteten på studien (f.eks. fordi den ble ansett som uinteressant, for nisse eller for lik en artikkel som allerede er publisert).

spådd. Hva kan vi konkludere med dette? Ut fra dette ene eksemplet kan vi konkludere med at modellen er feil. I virkeligheten påvirker imidlertid utallige variabler om en person går ut av butikken med en katt eller en hund: deres personlighetstrekk, størrelsen på leiligheten deres, tidligere historie med katter og hunder, tilgjengeligheten og kostnadene for katter og hunder i butikk, allergier mot katte- eller hundehår, sosial aksept av katter eller hunder i området – listen er uendelig. En modell som perfekt kan forutsi kjæledyrkjøpsatferd, må ta alle disse variablene og flere i betraktning og vil være umulig å bygge. Selv med den samlede innsatsen fra tusenvis av forskere og data fra millioner av mennesker for å utvikle en slik modell, ville det være umulig å garantere at modellen ville være 100 % korrekt hver gang. Så, er løsningen å bare forlate hele praksisen med å prøve å forutsi noe komplekst, som kjæledyrkjøpsatferd, aksjekurser, værmønstre eller en persons sannsynlighet for å overleve? Forhåpentligvis skjønner du at svaret er nei. Selv om en modell ikke er perfekt prediktiv, kan den fortsatt være nyttig. Tenk deg for eksempel at en persons ekstraversjonspoeng, selv om den ikke er perfekt forutsigbar for kjæledyrkjøpsatferd, kan forutsi riktig valg av kjæledyr 75 % av tiden.

Selv om det er langt fra perfekt, er det en enorm forbedring i forhold til å være riktig 50 % av tiden ved å bare gjette tilfeldig. På samme måte, hvis du visste at værmeldingen for i morgen spådde en 80 % sjanse for regn, ville du sannsynligvis ikke gå av veien for å planlegge en piknik i morgen, selv om det er 20 % sjanse for at modellen kan ta feil. Ufullkomne modeller kan fortsatt være verdifulle! Dessuten kan forskere forbedre prediksjonsevnen til modellene deres ved å legge til variabler. Ekstroversjonspoeng kan gjøre vår teoretiske modell 75 % nøyaktig når det gjelder å forutsi kjæledyreierskap, men kanskje, hvis vi vurderer noen flere variabler, som alder, inntekt og om de hadde en hund eller en katt i fortiden, kan vi forbedre modellens nøyaktighet til 85 %—ikke for shabby! Og med tilleggsvariabler i modellen, kan nøyaktigheten til modellen forbedres enda mer! Fordi verden er kompleks, er det sjelden en enkelt årsak til noe i denne verden, enten det er en børsboom, en bro som kollapser eller en pasient som uventet blir frisk etter en sykdom. Dette er grunnen til at det noen ganger kan være forferdelig frustrerende å få et klart svar fra en vitenskapsmann, spesielt hvis spørsmålet ditt har å gjøre med en enkelt hendelse eller en person. En lege kan fortelle deg at 75 % av mennesker med en bestemt sykdom ender opp med å dø av den, men de kan ikke si deg sikkert om din syke bestefar vil være en av disse 75 % eller ikke.

Det er dette vi mener når vi sier at vitenskapelig tenkning innebærer sannsynlighetstenkning og forståelse av kompleksitet og nyansering: det er en helt annen måte å tenke på enn de fleste er vant til, en som ikke kommer naturlig. Faktisk, hver faset av den vitenskapelige måten å tenke på—å danne empirisk avledede modeller, komme opp med måter å teste og re-teste disse modellene, omfavne og aktivt finne bevis for at man kan ta feil, og sette pris på nyanser og sannsynlighetstenkning i disse modellene – er ferdigheter som må læres til forskere gjennom år med utdanning og praksis. På samme måte som idrettsutøvere bruker år på å lære å tenke strategisk om sporten sin, bruker mekanikere år på å lære hvordan deler av en motor fungerer sammen, og kunstnere bruker år på å lære hvordan de kan få bildet i hodet til å komme til live på lerretet, sier forskere. må læres hvordan man tenker vitenskapelig. Og visst, det er mye arbeid å lære å endre måten du tenker på, men når det kommer for å forklare hvordan denne komplekse verdenen vår fungerer, har ikke mennesker funnet en bedre og mer pålitelig måte å tilegne seg denne kunnskapen enn gjennom vitenskap. Studiedesign: Utforskning, beskrivelse, korrelasjon og årsakssammenheng Som nevnt i forrige seksjon, er en av de viktigste aktivitetene som forskere engasjerer seg i systematisk innsamling av data. Dette gjøres vanligvis når man danner nye teorier og

modeller eller, i senere stadier av forskning, når man tester hvor godt modeller tåler granskning. Uavhengig av det spesifikke målet, bruker forskere nøye utformede studier for å gjøre jobben. Og akkurat som en idrettsutøver, kunstner eller mekaniker må velge det riktige verktøyet for jobben, må forskere velge hvilken av en rekke ulike studietyper som passer for oppgaven. La oss for enkelhets skyld bryte ned de forskjellige målene en forsker kan ha i fire typer: utforskning, beskrivelse, korrelasjon og årsakssammenheng. Hvert av disse målene har et annet sett med krav og vil kreve forskjellige verktøy for å oppnå. Til bruk en analogi, en skrutrekker, selv om den er nyttig for å skru inn en skrue, er ikke en spesielt god hammer, selv om den kanskje delvis kan gjøre jobben som en hammer i en klemme. Det ville være dumt å vurdere nytten av en skrutrekker basert på dens evne til å hamre noe på plass siden den aldri ble designet for det formålet. Selv om en mekaniker kan finne på å bruke en skrutrekker mer enn en hammer, er det jobber der en skrutrekker bare ikke får jobben gjort, og på de dagene er en hammer best egnet for jobben. Det samme kan sies for våre fire forskjellige typer mål: en studie designet for utforskningsformål er kanskje ikke spesielt nyttig for.

testing av korrelasjon eller årsakssammenheng, mens en studie bygget for å teste årsaksretning kan være dårlig egnet for grunnleggende utforskning. Selv om dette kan virke opplagt i abstraktet, er det et poeng jeg ofte må forklare både for studenter og lekfolk, hvorav mange holder seg til en type studier som den ideelle, mens alle andre anses som mindreverdige fordi de ikke er den foretrukne typen av studiet. Denne tendensen vedvarer selv når et annet studiedesign ville være langt mer passende for formålet som vurderes. Ha dette i bakhodet mens vi går gjennom denne delen: det er ingen "perfekte" studier, bare studier hvis styrker og svakheter gjør dem bedre egnet eller mindre egnet for en bestemt oppgave. Det er greit å ha en forkjærlighet for skrutrekkere, men innser at du av og til kan trenge en hammer for å få jobben gjort! Mål: Utforskning For å starte, la oss vurdere oppgaven med utforskning. Utforskning representerer ofte en vitenskapsmanns første inntog i et emne. Ofte er det et emne som få andre har sett på, noe som betyr at forskeren kan ha lite eksisterende teori eller data å trekke på for veiledning. Under slike omstendigheter kan forskere finne seg selv så ukjent med emnet at de ikke en gang er sikre på hvor de skal begynne. Hva er de riktige spørsmålene å stille og er det noen eksisterende modeller som er passende? La oss forestille oss at en forsker ønsker å studere en subkultur som relativt lite er kjent om. For vårt formål, la oss bruke eksemplet med fellesskapet av spillere som spiller Dark Souls-serien med videospill. 16 Det kan være eksisterende forskning på relaterte emner (f.eks. folk som spiller andre videosjanger spill, forskning på gamerkultur mer bredt), men vår uredde vitenskapsmann finner ingenting spesifikt om Dark Souls-fans. Forskerens endelige mål er å bedre forstå Dark Souls-fans, men, Hvis du ikke er en fan av seg selv eller et medlem av kulturen, er det vanskelig å vite hvor du skal begynne. Ville det være hensiktsmessig å bruke modeller for spillermotivasjon som ble avledet fra andre videospillfansfunn (f.eks. fans av sanntidsstrategispill) på dette fellesskapet, eller ville en slik modell være sørgelig utilstrekkelig til å forklare hva som tvinger Dark Souls-fans? Er det noe unikt med Dark Souls-sjangeren som gjør at fansen skiller seg fra andre typer fans? Er det noe spesielt vokabular eller kunnskap som forskeren trenger å kjenne til for å forstå hva slags svar Dark Souls.

16 For lesere som ikke er klar over, er Dark Souls-serien en serie med 3. person.

action-rollespill der spillere kjemper seg gjennom mørke, ødelagte verdener med fantasitema fylt med fiender som er større enn livet. Franchisen er kjent både for sin beryktede vanskelighetsgrad så vel som for memene generert av fanbasen.

fans kan gi? Uten å vite svaret på denne typen spørsmål, er det vanskelig for forskeren å gjøre det få fotfeste på dette forskningsområdet. Dette er grunnen til at forskere kan være lurt å starte sitt første forsøk på et tema med utforskende forskning. I denne typen forskning er det lagt vekt på å få tak i viktige ideer, forskningsspørsmål og særegenheter i et emne. Som man kan forestille seg, å tenke på

relevante spørsmål å stille på dette stadiet av prosessen kan være vanskelig, siden forskeren kan mangle viktig terminologi eller kunnskap om gruppen, dens sammensetning eller dens historie. Som et eksempel kan en uvitende forsker be Dark Souls-fans om å beskrive deres favorittkjøring/kjøretøyseksjon fra serien, bare for å finne ut at spørsmålet ikke gir mening i en sjanger som ikke har noen kjøretøy- eller kjøreseksjoner. Uten å snakke med noen få fans av serien eller lære mer om spillet på forhånd (f.eks. ved å spille det eller ser på videoer av det selv), ville det ikke være noen måte for vår vitenskapsmann å vite dette! Av denne grunn involverer utforskende forskning sjelden bruk av svært spesifikke, målrettede spørsmål. I stedet nærmer forskere seg temaet med et bredt spekter av veldig generelle spørsmål og vekt på passiv, åpen observasjon i stedet for aktiv, målrettet testing av en spesifikk hypotese. Studier som er ideelt egnet for dette formålet inkluderer feltobservasjon, fokusgrupper, individuelle intervjuer og undersøkelser med åpne (kvalitative) spørsmål. 17 Forskeren vår kunne sette seg ned og se noen få spillere spille Dark Souls mens de tok notater og gjorde observasjoner (de kunne til og med prøve det selv). Alternativt kan de intervjuer noen Dark Souls-spillere og stille dem veldig brede, åpne spørsmål om spillet og deres opplevelse av å spille det, og registrere svarene for å se om vanlige temaer, viktige termer, relevante forskningsspørsmål og nye ideer dukker opp. Mål: Beskrivelse Etter å ha spikret noen av de grunnleggende konseptene i et felt gjennom utforskende forskning, vår vitenskapsmann kan skifte til beskrivende forskning. Deskriptiv forskning søker å måle og nøyaktig beskrive tilstanden til et fenomen. På dette tidspunktet er ikke forskeren ute etter å teste eller forklare noe, men snarere å dokumentere fenomenet slik det er og nøyaktig fange det på relevante dimensjoner. For å gå tilbake til vårt Dark Souls-eksempel, kan forskeren vår ta informasjonen de samlet inn fra intervjuene sine.

17 Kvalitative spørsmål refererer til åpne spørsmål designet for å fremkalle detaljrike.

svar fra respondentene. Dette settes ofte i kontrast til kvantitative mål, som innebærer å samle inn numeriske data (f.eks. telle antall ganger en respondent gjør noe eller et svar på en 7-punkts skala).

og bestemme at noen av de viktige variablene som er verdt å studere inkluderer antall spill spilt i serien, antall timer spilt per spill, antall meldinger spillere legger ut i et Dark Souls-forum, og antall venner de har som også spiller. Dark Souls-spillene. Hvis dette var temaer som dukket opp igjen og igjen under intervjuer, vil forskeren kanskje få et nøyaktig bilde av hvordan flere aktører måler seg på relevante variabler. For å tilfredsstille dette målet, kan forskeren designe en enkel undersøkelse for å gi til et stort antall Dark Souls-spillere. I et forsøk på å prøve å få et så nøyaktig øyeblikksbilde av Dark Souls-fanbasen som mulig, kan de prøve å kaste et spesielt bredt nett, og samle data om tusenvis av Dark Souls-fans fra hele verden. Hver spiller ville bli spurt, gjennom undersøkelsen, et sett med ganske grunnleggende spørsmål inspirert av den utforskende forskningen, nesten som en telling av spillere. Fra disse dataene kan forskeren få en grunnleggende forståelse av egenskapene til en typisk Dark Souls-fan, samt hvor mye variasjon som finnes i fanfellesskapet når det gjelder

til dette emnet. I et nøtteskall gir det dem et øyeblikksbilde av tilstanden til Dark Souls-samfunnet. Mål: Korrelasjon Som et neste skritt vil forskerne våre kanskje gå utover dataene de har samlet inn så langt for å konstruere en modell for å representere Dark Souls-fans. Denne modellen vil trekke slutninger fra eksisterende data, foreslå sammenhenger og danne hypoteser om spillere og deres oppførsel. Kanskje legger forskeren for eksempel merke til at folk som spiller spillet mye, også ser ut til å være de samme som legger ut om prestasjonene sine i forum og også er de første som tilbyr hjelp til nyere spillere. Fra denne observasjonen lurte forskeren på om det kan være en sammenheng mellom disse to konseptene, og setter ut for å teste om deres tilfeldige observasjon holder empirisk vann. De kan kanskje teste denne hypotesen statistisk, basert på dataene de allerede har, eller de må kanskje kjøre en tilleggsstudie som mer presist måler de aktuelle variablene; i stedet for å spørre spillerne om

de legger ut i fora, kan forskere be dem om å kvantifisere hvor stor prosentandel av foruminnleggene deres som er dedikert til å hjelpe nyere spillere. Eller, i stedet for å spørre om det omtrentlige antallet timer de har spilt, kan forskeren stille mer presise spørsmål om det nøyaktige antallet timer spilt på kontoen deres, eller spørre spillerne hvor mange timer de har spilt den siste uken som et mål av deres nåværende tendens til å spille. Uansett hvordan de måler de aktuelle variablene, er poenget med denne forskningen å teste for korrelasjoner – det vil si å måle to eller flere.

variabler kvantitativt og teste om det er statistisk bevis for en sammenheng mellom dem. På slutten av dagen koker korrelasjonsforskning ned til å teste om forskeren med sikkerhet kan fastslå at to forskjellige variabler samvarierer med hverandre: Hvis du vet hva en persons poengsum på Variabel X er (f.eks. antall spilte timer), kan du forutsi, med en rimelig grad av nøyaktighet, hva poengsummen deres på Variabel Y er (f.eks. frekvensen av å hjelpe nyere spillere). Mål: Årsak Forutsatt at vår vitenskapsmann finner empirisk støtte for hypotesen deres i studien ovenfor (f.eks. en statistisk signifikant korrelasjon mellom to variabler), er det siste trinnet for å forstå fenomenet å kunne forklare hvorfor. Jada, de fant ut at spillere som spiller mer også er de samme spillerne som hjelper nykommere, men hvorfor er det slik? En mulighet er at å spille flere timer av spillet fører til at folk blir mer hjelpsomme, kanskje fordi man må bli dyktig selv før de kan lære ferdighetene til en annen spiller. Den omvendte årsaksretningen representerer en annen mulighet: kanskje spillere som hjelper andre spillere får en varm, uklar følelse av å gjøre det, noe som får dem til å fortsette å spille spillet, noe som til slutt hjelper dem å finpusse ferdighetene sine. En tredje mulighet er også sann: kanskje de som har venner som spiller Dark Souls er mer sannsynlig å hjelpe andre (f.eks. vennene deres) og er også mer sannsynlig å spille mer fordi de kan snakke med vennene sine om spillet—

i dette tilfellet er det ingen faktisk årsakssammenheng som skjer, men snarere illusjonen av årsakssammenheng forårsaket av at en tredje variabel er relatert til de to korrelerte variablene (f.eks. å ha en venn som spiller). Fra et statistisk perspektiv kan det å finne en signifikant korrelasjon ikke fortelle oss hvilken av disse mulige årsaksretningene som er sanne; det kan være hvilken som helst av dem, eller det kan godt være dem alle. Dette er en betydelig begrensning av korrelasjonsstudier – de kan bare fortelle oss at to variabler er relatert, ikke om den ene får den andre til å oppstå. For å gå til siste trinn og etablere kausal retning (og dermed forklare hvordan eller hvorfor noe skjer), er det nødvendig med ytterligere trinn. Spesifikt må forskere være i stand til å etablere tidsmessig rekkefølge – det vil si at de må kunne vise at endringer i en av variablene kommer før endringer i den andre variabelen – og de må kunne utelukke mulige alternative forklaringer som kan skape en illusjon av årsakssammenheng der det ikke er noen. Heldigvis, mens korrelasjonsstudier (f.eks. undersøkelser) kommer til kort, er det en type studie spesielt utviklet for å teste årsakssammenheng. retning: eksperimenter. Et eksperiment er laget for å la forskere utelukke alt mulig.

alternative forklaringer og for å vise ikke bare at to variabler henger sammen, men også for å teste om en variabel forårsaker endringer i den andre. Dessverre er ulempen med eksperimenter at de kan være vanskelige å gjøre, og involverer ofte kunstig kontrollerende omstendigheter for å sikre en ren test av årsakssammenheng. Uten å gå i for mye detalj, er kjernen i et eksperiment den tilfeldige tilordningen av deltakerne til en eller flere betingelser eller nivåer av variabelen du mener er "årsak"-variabelen.

18 I et medisinsk eksperiment som tester effektiviteten til et stoff, for eksempel, blir deltakerne tilfeldig tildelt for å få en viss mengde av stoffet; noen deltakere kan ikke få noe av stoffet (kontrolltilstanden), noen kan få litt av stoffet (en behandlingstilstand), og noen deltakere kan få mye av stoffet (en annen behandlingstilstand). I vår Dark Souls-studie kan vi få noen spillere som

har aldri spilt Dark Souls før og tilfeldig tilordne dem til enten å spille ingen Dark Souls eller å spille en haug med Dark Souls. Etter denne manipulasjonen ser forskerne etter en endring i utfallsvariabelen, variabelen antas å være forårsaket av den første variabelen. 19 I legemiddelforsøket kan forskere måle en persons helse eller bedring etter å ha manipulert mengden av stoffet de får. I vårt Dark Souls eksempel, kan forskeren gi deltakerne en sjanse til å samarbeide med en annen ny spiller

se om de jobber sammen og hjelper den andre spilleren. Logikken i eksperimentet er denne: Hvis vi merker en forskjell mellom betingelsene, kan vi si at den manipulererte variabelen forårsaket endringen i den andre variabelen, siden den kom før den andre variabelen. Med andre ord, det gir ikke mening å si at bedring forårsaket en økning i mengden medisin en person fikk, fordi bedring kom etterpå. På samme måte kan vi ikke si at det å hjelpe andre spillere kom først fordi vi vet at spillingen kom først; vi designet eksperimentet spesielt for å sikre at dette var tilfelle! Kloge lesere husker kanskje at en del av kravet for å fastslå årsakssammenheng innebærer å utelukke alternative forklaringer. Hvordan kan et eksperiment gjøre det? Hvordan vet vi for eksempel at vi ikke tilfeldigvis satte folk som skulle komme seg av seg selv i tilstanden «få medisinen» og folk som var nødt til å bli sykere i tilstanden «ingen medisin»?

På samme måte, hvordan vet vi at vi ikke bare satte de mer hjelpsomme menneskene i "play Dark Souls"-tilstanden og alle ryktene i "no play"-tilstanden?

18 På teknisk språk blir dette referert til som den "uavhengige variabelen." 19 Denne variabelen er kjent som "avhengig variabel."

Det er her vi ser viktigheten av tilfeldig tildeling. Ved tilfeldig å tildele folk til deres forhold, er deltakerne i de ulike forholdene i statistikkens øyne helt like. Hvis vi virkelig tildelte folk tilfeldig, så burde det være utrolig usannsynlig at alle de friske menneskene endte opp i én tilstand, eller alle de hjelpsomme menneskene havnet i én tilstand, rent tilfeldig.

Tenk deg å ta et rom fullt av mennesker, snu en mynt og tilfeldig tildele hodene til den ene siden av rommet og halene til den andre siden av rommet. Hvis du gjorde dette, hvor sannsynlig er det at, ved en ren tilfeldighet alene, alle de blonde-hårene havnet på den ene siden av rommet mens alle de brunhårede havnet på den andre siden? Er det mulig? Sikker. Men er det sannsynlig? Nr. 20 Dette er grunnen til at så lenge deltakerne ble tilfeldig tildelt tilstanden sin, kan vi anta at betingelsene er like ved starten av studien. Og hvorfor er det så viktig at de to forholdene er like ved studiestart? Hvis vi antar at forholdene er de samme ved starten av studien, og så er de annerledes ved slutten av studien (f.eks. flere friske personer i rustilstanden, flere som samarbeider med nye spillere i spilletilstanden), den eneste mulige forklaringen er den eneste forskjellen mellom gruppene: vår manipulasjon. Denne logikken er det som gjør at eksperimenter kan utelukke alle mulige alternative forklaringer. Men som du har sett, krever det også en god del planlegging og kontroll, og det vil ofte, men ikke alltid, være vanskeligere å kjøre enn for eksempel å sende en enkelt undersøkelse på e-post til tusenvis av mennesker på nettet. For å oppsummere denne delen: forskere har en rekke verktøy tilgjengelig for dem i form av forskjellige studiedesign. Noen design er perfekt designet for å samle rikt, detaljert innhold rett fra munnen til deltakerne uten noen forskerinnblanding eller skjevhet. Disse studiene, som egner seg ideelt for eksplorative studier, egner seg ikke godt til å beskrive den gjennomsnittlige tendensen eller variasjonen til et fenomen (f.eks. en gruppe mennesker), og de lar heller ikke forskere måle korrelasjoner mellom variabler eller teste årsaksforklaringer. Undersøkellesstudier bygger ofte på denne innledende utforskende forskningen, og lar forskere beskrive et fenomen og måle korrelasjoner mellom variabler, og det kan enkelt gjøres.

20 Sannsynligheten for at dette skjer ved en tilfeldighet blir faktisk mindre for hver.

ekstra person i rommet. Det er lett å forestille seg hvordan du, hvis det bare var fire personer i rommet, tilfeldigvis kunne tildele de to brunettene til den ene siden og de to blondinene til den andre siden ved en tilfeldighet alene. Men hvis det var 200 personer i rommet, er sjansen for at det samme skjer på grunn av tilfeldigheter alene astronomisk liten: det tilsvarer å snu 200 hoder på rad på en rettfærdig mynt!

oppskalert til store utvalg av en populasjon. Imidlertid mangler de vanligvis evnen til å bestemme årsakssammenheng og reduserer vanligvis all kompleksiteten og nyansen til en deltakers respons eller erfaring ned til en håndfull tall på en skala. Endelig kan eksperimenter gjøre det ingen av disse andre studiene er i stand til å gjøre – etablere årsaksforklaringer mellom variabler – men de er ofte svært begrenset når det gjelder omfang (f.eks. bare å kunne se på en liten håndfull variabler om gangen). og er ofte mer begrenset enn korrelasjonsstudier når det gjelder utvalgsstørrelse. Som vi nevnte før, ville det være dumt å si at noen av disse studiedesignene iboende er "bedre" eller "verre" enn noen annen design. Uten å vurdere konteksten de brukes i, kan vi ikke si om eksperimenter er mer verdifulle enn intervjuer eller om korrelasjonsstudier er mer nyttige enn fokusgrupper eller observasjon. Å gjøre det vil være som å si at hammere er bedre enn skrutrekkere uten å vite om oppgaven innebærer å slå inn en spiker eller skru inn en skrue. Å være en informert skeptiker betyr å vurdere konteksten og formålet med forskningen som utføres før man bestemmer seg for hensiktsmessigheten av et bestemt studiedesign. Dette er leksjonen oversatt av mange lekmenn og studenter som avviser kvalitative studier rett og slett fordi de ikke er eksperimenter. Når du leser om forskningen i denne boken, husk hvilke typer spørsmål som blir besvart og hvilken type studie som ville være ideelt egnet for den spesielle oppgaven. Ved å gjøre det, vil du unngå mange av de vanlige fallgruvne til tilfeldige skeptikere og bli bedre i stand til å veie inn fordelene og svakhetene ved forskningen som diskuteres. 21 En smertefri leksjon i grunnleggende statistikk Vi kan føle den kollektive grøssingen av lesere som så overskriften til denne delen og valgte å hoppe over den til neste del. Så kudos til deg, modige.

21 For å hjelpe med denne oppgaven er mye av forskningen som presenteres i denne boken.

beskrivende av natur, med sikte på å beskrive tilstanden til den furry fandom slik den er (f.eks. demografi). Det er også mye forskning rettet mot å i utgangspunktet utforske, i en veldig bred og åpen forstand, ulike fasetter av furry fandom (f.eks. hva er en furry?). Til slutt er det et mindre antall emner som ser etter korrelasjoner mellom variabler (f.eks. identifisere som en furry og velvære). Mens mange av disse studiene ser ut til å egne seg naturlig til spørsmål om årsaksretning, kan vi i mange tilfeller ikke manipulere den aktuelle prediktorvariabelen (f.eks. manipulere hvorvidt en person er en furry), noe som gjør det umulig å utføre sanne eksperimenter – og teste årsakshypoteser – om disse emnene. Vi tar opp slike begrensninger senere i dette kapitlet.

leser, for å være en av de få som bestemte seg for å taffe det ut og gi et avsnitt om statistikk et blikk.

Forhåpentligvis vil du ikke bli skuffet! Antallet personer som nesten helt sikkert hoppet over denne delen reflekterer en generell frykt for matematikk, en som mange av forfatterne av denne boken kjenner igjen både i befolkningen generelt og hos våre egne studenter. Dessverre, enten vi liker dem eller ikke, florerer det av statistikk i verden rundt oss. Hvis du noen gang har lest en meningsmåling i ukene frem til et valg, har du blitt utsatt for statistikk. Hvis du noen gang har lest en annonse for et produkt som hevdet å rense 20 % bedre enn den ledende konkurrenten eller drepe 99,9 % av bakterier, har du møtt statistikk. Hvis du noen gang har sett slaggjennomsnittet til favorittbaseballspilleren din, har du sett statistikk. Tilstedeværelsen av statistikk ville ikke vært så ille, i seg selv, hvis vi overlot tolkningen deres til ekspertene. 22 I virkeligheten blir imidlertid statistikk ofte misbrukt, misforstått,

og feilrepresentert – noen ganger bevisst og noen ganger ikke – som i beste fall fører til forvirring og i verste fall mistillit og desinformasjon. Når vi snakker om denne ideen, har vi møtt mer enn noen få lekske skeptikere til arbeidet vårt som, etter å ha sett på sammendrag av funnene våre, bestemte at de er uenige i konklusjonene våre – ikke fordi de har noen spesifikk kritikk av metodikken vår eller dens teoretiske underbygg, men rett og slett fordi de ikke forstår hvordan statistikken ble til, hva statistikken betyr, eller antar at statistikken ble bevisst manipulert for å villed dem. Det er nettopp derfor vi prøver å løfte sløret og fjerne noe av intrigene og tilsynelatende

mystisk statistikk her. For å være sikker, har vi bevisst valgt å beholde visningen av statistikk prosedyrer og utdata til et minimum gjennom denne boken for å forbedre lesbarheten. Når det er sagt, er hvert eneste funn vi presenterer i denne boken underbygget av minst én statistisk analyse. 23 Vi håper at vi, med litt forklaring, kan bidra til å skape mer informerte lesere som er bedre i stand til å kritisk vurdere funnene våre selv og som, når de er skeptiske, kan utfordre.

22 Mens vi holder på, kan vi sannsynligvis også tåle å overlate medisin til legene,

psykologi til psykologene, undervisning til lærerne og klimavitenskap til miljøforskere. 23 Faktisk er nysgjerrige lesere velkomne til å kontakte oss hvis de ønsker å ta en titt.

"under panseret" og se på noen av de statistiske analysene som gikk inn i denne boken! Oftere enn ikke er det andre forskere som vil at vi skal «vise arbeidet vårt», men vi gjør det gjerne for alle som ønsker å se det selv!

funn på materielle grunner, snarere enn på grunn av en generell mistillit til statistikk. Beskrivende statistikk —Sentral tendens Med vårt mål angitt, la oss begynne med den enkleste typen statistikk – den typen de fleste lesere sannsynligvis er kjent med – beskrivende statistikk. Beskrivende statistikk er en måte å kondensere på en haug med data til et enkelt, lettfattelig sammendrag. Den vanligste og mest intuitive av denne statistikken refererer til sentral tendens, det vil si en oppsummering av hva som er typisk, mest utbredt eller mest sannsynlig i et utvalg. En av de vanligste statistikkene knyttet til sentral tendens er et gjennomsnitt. Et gjennomsnitt, eller gjennomsnitt, beregnes matematisk fra dataene, resultatet av å legge sammen alle verdiene og dele på antall verdier. Gjennomsnitt er en ganske enkel måte å tilnærme det som er typisk i en gruppe og er ganske intuitivt å forstå. Hvis jeg for eksempel skulle fortelle deg at den gjennomsnittlige personen i et rom har 20 dollar i lommen, ville du sannsynligvis ha en grunnleggende forståelse av hvor mye kjøpekraft (i kontanter) som menneskene i rommet har. Du forstår sikkert også at bare fordi en gjennomsnittlig person har \$20 i lommen, betyr det ikke at alle har nøyaktig \$20 i lommen; noen mennesker kan ha bare \$10, mens andre kan ha \$30. 24 Faktisk er det mulig at ingen i rommet har 20 dollar i lommen, og rommet består i stedet helt av like mange personer med 10 dollar i lommen og 30 dollar i lommen. Uansett, hvis du ønsker å selge noe til menneskene i rommet, vil det være nyttig informasjon å vite hva gjennomsnittspersonen er i stand til å bruke i kontanter. 25.

24 Til tross for intuitiviteten til dette prinsippet i et enkelt eksempel som dette, folk.

glemmer ofte denne ideen i andre sammenhenger. Hvis jeg, mens jeg holdt en tale, skulle si at den gjennomsnittlige pelsen er i begynnelsen til midten av 20-årene, er en ganske vanlig reaksjon at en eldre pels hevder at de er mye eldre enn dette. Denne tendensen kan underbygge noen menneskers mistillit til statistikk, og føle at en gjennomsnittlig poengsum ikke reflekterer deres egen erfaring og derfor må prøve å dekke over eller benekte deres erfaring.

For å være sikker, statistikk med sentrale tendenser snakker i utgangspunktet bare om vanlige opplevelser og viser ikke hele spekteret av svar. Problemet ligger imidlertid ikke i beregningen av statistikken, og det er heller ikke feil at gjennomsnittet representerer gruppens sentrale tendens. I stedet kan skeptikerens problem ligge i deres ønske om å se hele spekteret av svar, noe som er fullt forsvarlig, spesielt når det gjelder å overse underrepresenterte minoriteter. Dette understreker bare viktigheten av å kunne uttrykke kilden til ens bekymring nøyaktig, for å unngå å kaste skylden i feil retning. 25 Selvfølgelig, i andre sammenhenger, er du kanskje ikke i det hele tatt interessert i sentrale tendenser.

For eksempel, i forbindelse med den forrige fotnoten, kan du være mer interessert.

Når det gjelder å oppsummere sentrale tendenser, er ikke gjennomsnitt det eneste spillet i byen. Annen statistikk beskriver på samme måte sentral tendens, om enn på litt forskjellige måter. For eksempel refererer modusen til den vanligste verdien i en gruppe. Hvis for eksempel folk flest hadde \$20 i lomma, med noen som hadde \$10 og like mange med \$30 i lomma, kan vi si at modalverdien også er \$20, det samme som gjennomsnittet. Men man kan også tenke seg andre datasett der noen få ekstremt høye eller lave verdier trekker gjennomsnittsskåren opp, noe som gjør gjennomsnittet mindre nyttig. Hvis for eksempel alle i rommet hadde 20 dollar i lommen, men én person i rommet hadde 50 000 dollar i lommen, ville gjennomsnittsbetøpet med lommepenger i rommet vært mye høyere enn 20 dollar – kanskje nærmere 1000 dollar. Som leverandør vil det imidlertid sannsynligvis være mer nyttig for deg å vite at de fleste i

rom har bare rundt \$20, slik at du bedre kan justere prisene dine eller mer hensiktsmessig lagere butikken din med varer i \$20-serien. Et annet alternativ er å vurdere medianverdien til en gruppe

– det vil si den «midtste» verdien av gruppen. Hvis du kan tenke deg å stille opp alle verdiene fra minste til største, vil medianpoengsummen være poengsummen rett i midten av oppstillingen. For eksempel, hvis det var 5 personer i rommet, ville pengebetøpet på personen med det 3. høyeste betøpet (den midterste poengsum mellom 1 og 5) være medianpoengsummen. Medianen er en annen måte å vurdere

sentral tendens til en gruppe på en måte som er immun mot ekstremt høye eller lave verdier. For å gå tilbake til vårt forrige eksempel, ville det ikke spille noen rolle om personen med mest penger i rommet hadde \$50 eller \$50 000 i lommen, personen med 3. mest penger ville forbli den samme. Av denne grunn brukes median- og modusskårene noen ganger for å beskrive den sentrale tendensen til et datasett når ekstremt høye eller lave verdier er til stede som en mer representativ måte å vise tilstanden til en typisk person i utvalget. Beskrivende statistikk – varians Så langt har vi snakket om statistikk med sentral tendens. Dette er langt på vei den statistikken de fleste lekfolk vil være kjent med. Tross alt representerer de den typen statistikk folk flest er interessert i: Hvor mye tjener den gjennomsnittlige personen på arbeidsplassen din? Hvilken kandidat stemte flest på? Hvor høy er den gjennomsnittlige idrettsutøveren i NBA? Det er imidlertid andre viktige dimensjoner å vurdere når du ser på et datasett. Til.

i hele spekteret av tilgjengelige penger i folks lommer. For et slikt forskningsspørsmål kan vi si at et mål på sentral tendens ikke er spesielt nyttig. Det er ikke en dårlig statistikk eller en feilaktig statistikk, det er bare ikke den statistikken som er best egnet til å svare på det spesifikke spørsmålet du er interessert i.

for eksempel, i et rom der gjennomsnittspersonen har \$20, har alle i rommet nøyaktig \$20 i lommen, eller er det forskjeller i hvor mye hver person har? I så fall, hvor store er disse forskjellene? Det kan for eksempel være nyttig å vite om hvor mye penger det er i folks lommer

varierer fra \$15-\$25 eller om det varierer fra \$0-\$40. Det vi beskriver her er varians: mengden som scorer varierer rundt den sentrale tendensen. I et utvalg med absolutt 0 varianser, ville alle ha nøyaktig samme poengsum. Ettersom variansen øker, øker også avstanden mellom skårene og den sentrale tendensen. Med større variasjon forventer vi at folk skiller seg mer fra gjennomsnittsskåren og at de skiller seg mer fra den. Faktisk kan vi til og med beregne det gjennomsnittlige betøpet som en typisk person skiller seg fra gjennomsnittlig poengsum, en verdi kjent som standardavviket.

26 For eksempel, hvis gjennomsnittsbetøpet i lommen til personer i et rom er \$20 med et standardavvik på \$1, kan vi si at gjennomsnittspersonen skiller seg fra \$20 med omtrent \$1. Hvis vi sammenligner dette med et rom med et gjennomsnittlig betøp på \$20 og et standardavvik på \$10, kan vi si at folk i det andre rommet er mer sannsynlig å ha \$10 eller \$30 i lommene enn folk i det første rommet. En annen måte å si det på er at begge rommene har et gjennomsnitt på \$20 per person, men det andre rommet er "støyere" ved at folks score varierer mer rundt den sentrale tendensen. Inferensiell statistikk – t-tester Til dette punktet har vi sett hvordan vi kan bruke beskrivende statistikk for å oppsummere den generelle formen til et datasett. For eksempel, uten å se på et regneark fullt av tall, vet du at det er mer penger i et rom med et gjennomsnittsbetøp per person på \$50 enn det er i et rom

med et gjennomsnittlig beløp per person på \$10. Du vet også at du sannsynligvis vil være nærmere å estimere mengden penger i en gitt persons lomme i et rom med et standardavvik på \$1 enn i et rom med et standardavvik på \$5. Anvendt på den virkelige verden kan vi bruke tiltak som disse for å forutsi hvilke stater som mest sannsynlig vil stemme på et politisk parti eller et annet (eller som vil være en kasting) og for å vite hvilke restauranter som sannsynligvis vil føre til en bedre matopplevelse (f.eks. basert på nettvurderinger). Og hvis vi bare noen gang brukte statistikk for å kortfattet beskrive fenomener i verden rundt oss, ville det vært ganske nyttig. Men vi kan også bruke denne statistikken på en mye mer kraftfull måte. Ved å bruke en kategori med statistikk som kalles konklusjonsstatistikk, kan vi gå lenger enn bare å beskrive en.

26 Det er litt mer komplisert enn som så, men for nåværende formål får dette.

pek på tvers!

datasett og begynn å svare på mer komplekse spørsmål om det. For eksempel ser beskrivende statistikk vanligvis bare på en enkelt variabel om gangen (f.eks. alder), og derfor er de ganske begrenset når det gjelder typene spørsmål vi kan stille (f.eks. hvor gammel er den gjennomsnittlige pelsen?) Men hva med spørsmål som involverer assosiasjoner mellom to eller flere variabler? La oss for eksempel anta at vi ønsker å svare på spørsmålet "hvem er bedre på vitenskap, anime-fans eller sportsfans?" Dette er et spørsmål som involverer to variabler: en persons vitenskapelige ferdigheter og fangruppen man tilhører. Ved å involvere mer enn én variabel, blir det et mye mer interessant, men komplekst, spørsmål å besvare. En måte å teste det på er å få et utvalg av anime-fans og et utvalg av sportsfans, gi dem en naturvitenskapelig test og se hvilken gruppe som presterer best. Ganske grei, ikke sant? La oss si at vi gjorde det: vi tok 5 anime-fans og 5 sportsfans, ga dem en vitenskapelig test, og fant ut at anime-fans skåret i gjennomsnitt 70 % og sportsfans skåret i gjennomsnitt 60 %. Hva vil vi konkludere med dette? Ved første øyekast virker svaret ganske åpenbart: anime-fansen virker bedre på vitenskap, siden de i gjennomsnitt scoret høyere enn sportsfansen. Men husk, spørsmålet vårt var ikke "hvem er bedre i vitenskap, et utvalg av anime-fans eller et utvalg av sportsfans" – vi ønsker å komme med en påstand om alle anime-fans og alle sportsfans. Som vi skal diskutere i en senere del av dette kapittelet, er det ganske umulig for oss å måle alle anime-fans og alle sportsfans. Som sådan sitter vi fast i å prøve å trekke konklusjoner om hvilken gruppe som er smartere bare basert på disse to prøvene. Likevel, kan du argumentere, prøvene våre synes å antyde at anime-fans var smartere, så hva er problemet? Vel, hva om vi skulle ta et tilfeldig utvalg av 5 anime-fans og et nytt utvalg av 5 sportsfans? Ville vi forvente at anime-fans vinner igjen, eller er det mulig at sportsfans vinner neste gang? La oss forestille oss noen mulige datasett, denne gangen med variansinformasjon i tillegg til sentral tendens. La oss for eksempel forestille oss at anime-fansens resultater så slik ut (70 %, 68 %, 69 %, 71 % og 72 %) og sportsfansens resultater så slik ut (60 %, 58 %, 62 %, 61 %, 59 %). Hva tyder dette på? Vel, vi kan se at anime-fansen scoret et gjennomsnitt på 70 %, og hver anime-fan i prøven vår scoret ganske nær det. Vi kan også se at sportsfans scoret i gjennomsnitt 60 %, og alle sportsfans scoret ganske nær det. Så, hvis vi skulle få tak i ytterligere 5 anime-fans og ytterligere 5 sportsfans, hva kan vi forvente? Vel, gitt hvor lite variasjon vi fant i partiturene, kan vi med rimelighet forvente et annet sett med anime-fans.

score ganske nær 70 % og et annet sett med sportsfans scorer ganske nær 60 %, siden det ikke gjør det ser ut til å være mye variasjon i poengsummen deres her. Se for deg et annet datasett. Denne gangen så anime-fansens resultater slik ut (70 %, 95 %, 45 %, 100 %, 40 %) og sportsfansens resultater så slik ut (60 %, 100 %, 20 %, 90 %, 30 %). Gjennomsnittene er de samme som det forrige datasettet: et gjennomsnitt på 70 % for anime-fans og 60 % for sportsfans. Men hvis vi skulle trekke 5 nye anime-fans og 5 nye sportsfans, ville du forvente at gjennomsnittene forblir de samme? Sannsynligvis ikke. Med så mye variasjon i disse partiturene, er det all grunn til å tro at vårt neste sett med anime-fans kan inneholde flere personer

som mislykkes, mens det neste settet med sportsfans kan inneholde mange mennesker som gjorde det veldig bra. Med andre ord, spørsmålet vårt om hvilken gruppe som er bedre i naturfag er mer komplekst enn ved første øyekast: det er ikke nok å bare sammenligne gjennomsnittsskårene til de to gruppene og se hvilken som er høyere. Vi må også vurdere informasjon om variasjonen til gruppeskårene for å se om vi kan forvente det samme resultatet hvis vi kjører studien på nytt, eller om vi forventer et annet resultat neste gang. Dette er i sin kjerne logikken bak en type statistisk test kjent som en t-test: å sammenligne hvor stor forskjellen er mellom gjennomsnittet av to grupper sammenlignet med hvor stor variasjon er i de to gruppene. Hvis det er stor forskjell mellom gruppegjennomsnittene og hvis det er relativt liten variasjon i hver gruppes skårer, kan vi konkludere med at ja, den ene gruppens skårer er statistisk signifikant høyere enn den andre gruppen, noe som betyr at vi forventer å finne forskjellen igjen og igjen hvis vi var det å fortsette å ta prøver fra disse populasjonene. 27 Dette er den samme underliggende logikken bak mange av gruppesammenlikningene i denne boken (f.eks. sammenligne furries med anime-fans), og når vi hevder at den ene gruppen scoret høyere enn den andre, gjør vi det vanligvis basert på denne logikken. 28.

27 Det er selvfølgelig mer til testen enn dette, men dette er testens grunnleggende logikk.

For at noe skal anses som statistisk signifikant, må forskere vise at en forskjell mellom gruppene som er så stor med så lave variasjoner, bare kan skje på grunn av tilfeldige sjanser 5 % av tiden eller mindre, og det er der du kanskje har hørt uttrykket "p 3.0.CO;2-F Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Dypere fritidsengasjement som mestringsressurs i en stigmatisert fritidskontekst. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Mohr, JJ, & Kendra, MS (2011). Revisjon og utvidelse av et flerdimensjonalt mål på seksuell minoritetsidentitet: Lesbisk, homofil og bifil identitetsskala. *Journal of Counseling Psychology*, 58 (2), 234-245. <https://doi.org/10.1037/a0022858> Obst, P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002a). Følelse av fellesskap i science fiction-fandom, del 1:

Forstå fellesskapsfølelse i et internasjonalt interessefellesskap. *Journal of Community Psychology*, 30 (1), 87-103. <https://doi.org/10.1002/jcop.1052> Obst, P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002b). Fellesskapsfølelse i science fiction-fandom, del 2: Sammenligning av nabolags- og interessegruppefølelse. *Journal of Community Psychology*, 30 (1), 105-117. <https://doi.org/10.1002/jcop.1053> Pepitone, A. (1981).

Leksjoner fra sosialpsykologiens historie.

American Psychologist, 36 (9), 972-985. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.36.9.972> Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: En flerdimensjonal modell av interesse for fans. CAPE modellforskningsteam.

Plante, CN, Reysen, S., Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). "Get out of my fandom newbie": En cross-fandom studie av elitisme og gatekeeping hos fans. *Journal of Fandom Studies*, 8 (2), 123-146. <https://doi.org/10.1386/jfs.00013.1> Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Pelsvitenskap! Et sammendrag av fem års forskning fra International Anthropomorphic

Forskningsprosjekt. Pelsvitenskap. Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). Samspill mellom sosio-strukturelle egenskaper forutsier identitetsfortielse og selvtilit hos stigmatiserte minoritetsgruppemedlemmer. *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). "Mer enn huddyp": Biologisk essensialisme som svar på en særegenhetstrussel i et stigmatisert fansamfunn.

British Journal of Social Psychology, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., & Barutchu, A. (1999). De bidrag fra sportsfans sosial identitet til produksjon av prososial atferd. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 3 (2), 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> Postmes, T., Haslam, SA, & Jans, L. (2013). Et enkelt-element mål for sosial identifikasjon: Reliabilitet, validitet og nytte. *British Journal of Social Psychology*, 52 (4), 597-617. <https://doi.org/10.1111/bjso.12006>

Reysen, S., & Branscombe, NR (2010). Fanship og fandom: Sammenligninger mellom sportsfans og ikke-sportsfans. *Journal of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193. Reysen, S., Katzarska-Miller, I., Nesbit, S. M., & Pierce, L. (2013). Ytterligere validering av et enkeltelementmål for sosial identifikasjon. *European Journal of Social Psychology*, 43 (6), 463-470. <https://doi.org/10.1002/ejsp.1973> Reysen, S., Plante, C. N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015). Ingroup bias og ingroup projeksjon i furry fandom. *International Journal of Psychological Studies*, 7 (4), 49-58. <http://dx.doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). Fan og ikke-fan erindring av ansikter i fandom-relatert kunst og kostymer. *Journal of Cognition and Culture*, 18 (1-2), 224-229. <https://doi.org/10.1163/15685373-12340024>.

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transportert til en annen verden: psykologien til anime-fans. Internasjonalt anime-forskningsprosjekt. Reysen, S., & Shaw, J. (2016). Sportsfan som standardfan: Hvorfor ikke-sportsfans blir stigmatisert. *The Phoenix Papers*, 2 (2), 234-252. Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). Ikke alle fantasier skapes lik: Fantasy sportsfans oppfatning av furry, brony og anime fans. *The Phoenix Papers*, 2 (1), 40-60. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). Den antrozoomorfe identiteten: Furry fandom-medlemmers forbindelser til ikke-menneskelige dyr. *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Sherif, M. (1966). Gruppekonflikt og samarbeid: Deres sosialpsykologi. Routledge og Kegan Paul. Sherif, M., Harvey, OJ, White, BJ, Hood, WR, & Sherif, CW (1961). Konflikt og samarbeid mellom grupper: The Robbers Cave-eksperimentet. University of Oklahoma. Tajfel, H., & Turner, JC (1979). En integrativ teori om konflikt mellom grupper. I W. Austin & S. Worchel (Red.), *The social psychology of intergroup relations* (s. 33-47). Brooks/Cole. Turner, JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher, SD, & Wetherell, M. (1987). Gjenoppdage den sosiale gruppen: En selv kategoriseringsteori. Blackwell. Vallerand, RJ, Blanchard, C., Mageau, GA, Koestner, R., Ratelle, C., Léonard, M., Gagné, M., & Marsolais, J. (2003). Mindre lidenskaper de l'âme: Om besettende og harmonisk lidenskap. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85 (4), 756-767. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.4.756> Yoshida, M., Heere, B., & Gordon, B. (2015). Forutsi atferdslojalitet gjennom fellesskap: Hvorfor andre fans er viktigere enn våre egne intensjoner, vår tilfredshet og laget selv. *Journal of Sport Management*, 29 (3), 318-333. <https://doi.org/10.1123/jsm.2013-0306>.

Kapittel 7.

Fursonas: Up Close og Fursonal.

Courtney "Nuka" Plante 1.

Hver gang jeg deltar på en psykologikonferanse, finner jeg meg selv fortapt i et hav av profesjonelt kledde kolleger. Vi bærer alle navnelapper som fremtredende viser navnet vårt, universitetet der vi jobber, og vår nåværende tittel eller rangering (f.eks. førsteamanuensis, doktorgradsstudent). Hver gang jeg deltar på et furry stevne, kan jeg ikke unngå å legge merke til noen likheter med denne opplevelsen: alle deltakerne har på samme måte stevnemerker som angir tittelen eller rangeringen (f.eks. sponsor, forhandler) ved siden av navnet og, i noen tilfeller, annen informasjon om dem (f.eks. opprinnelsesland). Forskjeller begynner imidlertid å dukke opp om ikke lenge. For det første, mens det er navn på merkene på begge arrangementene, er navnene på den furry-konferansen sjelden lovlig navn (f.eks. "Nuka", "Dr. Shazzy"). En annen forskjell er det større, mer fremtredende merket som ofte finnes ved siden av det offisielle stevnemerket, det som har en antropomorf dyrekarakter. Karakteren deler kanskje funksjoner med deltakeren (f.eks. lignende frisyre, briller, klesstil), men den vil nesten helt sikkert være unik, selv midt i et hav av andre menneskeskapte dyrekarakterer. I dette kapittelet fokuserer vi vår oppmerksomhet på disse antropomorfe dyrekarakterene, også kjent som fursonas – navnet, bildet og karakteren en furry bruker for å representere seg selv i fysiske og online furry rom. Som vi skal se, utse-

og betydningen innebygd i disse karakterene er like varierte og distinkte som eiernes fingeravtrykk.

Hva er en Fursona? Før vi går for langt inn i detaljene til fursonas og deres integrerte rolle i pelskulturen, bør vi først ta et øyeblikk for å definere hva vi mener med begrepet fursona. Er en fursona en selvrepresentasjon i lodne rom, eller er det en rollefigur som spilles? Er det et ideelt selvvære legemliggjort i den virkelige verden, eller en mulighet til å hengi seg til sine mørkere, mer grunnleggende instinkter? Er det alle disse tingene, eller ingen av de ovennevnte? Som det viser seg, som med definisjonen av furry (se kapittel 5), er det ingen enkelt, omforent definisjon av hva en fursona er. I beste fall kan vi si at fursonas har en tendens til å ha dyrelignende trekk (eller, i noen tilfeller, er helt vilde dyr) og har et navn knyttet til seg.

Utover disse generelt vedtatte funksjonene bryter imidlertid konsensus raskt sammen.

1 Vi vil gjerne takke Dr. Hazel (Bobbi) Ali Zaman for innspillet til dette kapittelet og.

for de mange diskusjonene vi har hatt om dette emnet!

Tabell 7.1. Vanlige temaer hentet fra et åpent spørsmål der respondentene ble bedt om å beskrive arten av deres fursona og eventuelle funksjoner den oppfylte. Det var mulig for noen svar å bli kategorisert i flere temaer. Tema % av svarene representerer / uttrykker meg 49,4 % en avatar, maskot eller nett-ID 21,7 % idealisert versjon av meg 21,2 % en måte å samhandle / få kontakt med fandomen 16,9 % reflekterer visse/spesifikke personlighetstrekk 14,8 % et fokus for kreativitet, Fantasy, or Art 12,9 % Det "ekte" eller "autentiske" Meg 8,0 % et annerledes selv, et alter-ego 7,7 % et middel til mestring eller selvforbedring 7,2 % tillater meg å være noe jeg ikke kan/bør ikke være 6,4 %.

For å illustrere dette, spurte vi nesten 1700 pelskledder respondenter i en studie fra 2021 om å forklare, på en åpen måte, hva deres fursona var for dem og om den fylte noen spesiell funksjon. Vi leste hvert eneste svar og hentet, kodet og organiserte temaene som dukket opp oftest. Resultatet ble 24 ulike svarkategorier, hvorav de ti vanligste er vist i tabell 7.1. Snarere talende, ikke et eneste tema ble støttet av mer enn halvparten av furries. Eller, for å si det på en annen måte, det var ingen enkelt definisjon av hva en fursona er eller gjør som ble spontant produsert av de fleste furries. 2 I stedet viser resultatene at fursonas er mange forskjellige ting enn mange forskjellige furries. Selvfølgelig, hver gang du prøver å gruppere eller kombinere svar i kategorier, vil du nødvendigvis miste noen av de viktige nyansene i disse svarene. 3 For å redusere dette problemet og unngå å påtvinge deltakerne vår tolkning, presenterer vi noen representative sitater fra respondentene selv for hvert av temaene i Tabell 7.1.

2 Dette betyr selvfølgelig ikke at de fleste furries ikke vil være enige med noen av disse.

konseptualiseringer hvis de leser dem på en side. Men det kan være informativt å se hva folk finner på på egenhånd, da det er en ganske god representasjon av hvilke konsepter eller temaer som er mest fremtredende i tankene deres. 3 For et fantastisk eksempel på all nyansen og "sørlheten" som følger med en.

fursona, se Zaman (2023).

Min Fursona representerer eller uttrykker meg.

Det vanligste temaet som dukket opp var at ens fursona var dem, eller i det minste en representasjon eller et uttrykk for en fasett av seg selv. Som det fremgår av flere av de følgende sitatene, overlapper dette temaet ofte med andre temaer fra listen.

"For meg er dragen akkurat som meg uten en menneskelig form."

"I hovedsak meg, men fluffy - ingen rare bakhistorier eller lore involvert."

«For meg representerer det rett og slett meg selv, ikke en karakter jeg prøver å spille. Kanskje litt på en måte "idealisert", men ikke til det ekstreme."

"For meg er min fursona (den viktigste) en mental representasjon av meg, normalt når jeg tenker på at jeg liker å gjøre noe annet enn situasjoner i den virkelige verden, tenker jeg på meg som min fursona, i det minste i apereance. Dette betyr ikke at jeg tror det er mitt indre selv eller min sanne form eller noe sånt, det er bare formen jeg ser meg selv eller formen jeg liker å tenke på meg selv.»

«Han er ikke bedre enn meg, men han er lettere å være enn meg. Også han har en bedre hårklipp.; Han er bare... meg. Han er meg hvis jeg var en anthro. En annen form for å uttrykke meg selv; Han er personligheten jeg hadde som barn som jeg føler at jeg har begravd bort eller på annen måte mistet kontakten med.»

"Jeg har valgt å danne sonen min som om den var meg, bare en kenguru, siden det er det jeg føler de fleste pelser gjør. Det er ment å visualisere seg selv som om de var deres favorittdyr. Fursonaen min har samme fornavn som meg, de samme etternavnene, og jeg ga ham til og med samme pronomen, høyde, vekt og seksualitet som meg. Som jeg sa, det er ment å være meg, men en kenguru.»

«Fursonaen min, en oter, er i utgangspunktet en representasjon av meg selv: morsom (håper jeg...), leken, omsorgsfull, liker å svømme og lett distraheret. Jeg antar at jeg kan si at det er som om mitt indre barn kom ut for å leke i form av en oter.»

Selvfølgelig trenger ikke ens fursona være en perfekt representasjon av seg selv, og forholdet trenger heller ikke være enkelt eller konsistent på tvers av kontekster:

«Fursonaen min er inngangsporten og det kreative utløpet til den pelskledd verdenen. Jeg identifiserer meg med ham, men samtidig er han atskilt fra meg. Jeg tegner ham på måter som kommer til tankene, og disse inkluderer ting som jeg personlig kan vike unna. Sammenslåingen av hans personlighet og min egen er spesielt sant når jeg er i min fursuit og min fursona og jeg blir en. Jeg merker definitivt en endring i oppførselen min og måten jeg samhandler med mennesker på. Min fursona er en del av meg, og jeg er en del av den.»

I et punkt vi kommer tilbake til senere i denne boken, kan transkjønnede furries finne det spesielt nyttig å uttrykke fasetter av deres kjønnsidentitet gjennom deres fursona:

"En måte å uttrykke meg selv og min trans-ness, siden hjort har synlige trekk (gevir) som hjelper til med å betegne overgangen min."

«Fursonaen min lar meg fritt uttrykke meg selv og min kjønnsidentitet uten frykt for å bli utstøtt eller miskjønnet. Det lar meg føle meg komfortabel med kroppen min og presentasjonen.»

«Det er meg! Jeg har to fordi jeg er kjønnsflytende. Jeg har min kvinne og min mann, og siden jeg hovedsakelig presenterer og er kvinne, er hun min viktigste. Men mine fursonas er veldig meg og bortsett fra meg. Det er det jeg ser på meg selv som oftest også.»

My Fursona er en avatar, maskot eller online-ID Mens furryene i forrige seksjon kan ha betraktet fursonene deres for å være uutslettelig knyttet til selvfølelsen, beskriver andre å se fursonene deres på en mye mer funksjonell måte, som et verktøy med en praktisk hensikt når det gjelder å samhandle med

andre – spesielt på nettområder. Noen la for eksempel vekt på nytten av å ha en fursona som et alias for å bevare anonymiteten.

"En avatar for å snakke med folk og tillate meg en form for anonymitet."

"Han er en form for selvuttrykk med fordelene av anonymitet. Jeg kan være mer åpen om meg selv uten doxxer meg selv."

«Buffer som tillater anonymitet på nettet. Jeg kan være meg selv uten frykt for at folk kan finne ut hvem jeg egentlig er og angripe meg for det. Den.

lar meg sosialisere der jeg ellers ikke ville ha motet til å gjøre det.»

"Han er hvordan jeg representerer meg selv og lar også et nivå av anonymitet uttrykke meg trygt."

"Fursonaen min er en maskot for min tilstedeværelse på internett. Jeg trenger ikke å dele mitt virkelige navn, ansikt, alder eller kjønn, fordi folk behandler karakteren som meg. Det holder meg trygg."

"For meg er min fursona en forlengelse av meg selv. På mange måter er jeg ham og han er meg! Selv om han i flere aspekter kan være litt mer utadvendt, attraktiv og spontan enn meg, men for det meste er vi den samme skapningen bare i forskjellige skinn. Han gir meg også et utseende av anonymitet på nettet når jeg vil dele følelsene mine om ting som politikk og regjering, slik at jeg ikke får problemer med arbeidsgiveren min.»

"Fursonaen min er bare en karakter jeg liker å late som om jeg er. Et formål det tjener er å presentere meg selv på en anonym måte på nett og i kunst/musikk. En fordel med dette er at jeg føler meg bedre beskyttet mot kritikk mot meg selv som person – det føles i stedet rettet mot denne karakteren. Det lar meg også uttrykke meg på måter gjennom en karakter som er skilt fra mine egne feil og livserfaringer. Ikke at jeg føler at dette gir meg en unnskyldning for å oppføre meg respektløst. Men jeg tror ikke at jeg har en fursona hovedsakelig for bruken, jeg har den for det meste bare fordi jeg vil ha den.»

For andre tjente deres fursonas funksjonen som et merke eller en logo.

"Han fungerer for det meste som en representasjon for meg på nettet, som en avatar, som en del av merkevaren min som en personlighet på nettet."

"Jeg har to 'fursonas' - begge er bare navn og tilhørende kunstneriske representasjoner. Den ene fokuserer på PG-relatert materiale, den andre på voksenrelatert materiale."

«Jeg tror det er et navn/merke for meg. Det spiller en lignende rolle som kallenavn når jeg kommuniserer med furries på internett.»

«Det hjelper meg å projisere meg selv og er et nyttig verktøy for markedsføring. Menneskeansikter ser ikke like attraktive ut sammenlignet med en maskot/minimalistisk logo.»

My Fursona er en idealisert versjon av meg.

I stedet for å fokusere på funksjonen til fursonene deres, la noen furries vekt på formen til fursonaene deres. I slike tilfeller var det langt mer sannsynlig for furries å beskrive fursonasene deres som legemliggjøring av et ideal eller et mer perfekt, ønskelig selv.

«Han er meg, mer eller mindre. Representerer meg online og innenfor furry, og er litt meg som jeg ønsker å være. Yngre, sunnere, sprekere, ... mindre.»

"Det tilbyr en mer håndgripelig måte å samhandle med aspektene ved meg selv som jeg liker og ønsker å dyrke mer i hverdagen. Den representerer min snille, nysgjerrige, morsomme, dumme, spontane, naturelskende (og ofte kaotiske) side."

«Han er det jeg vil være. Sterk og selvsikker."

"
er det perfekte vesen i mine øyne. Hun er guddommelig, stolt og mektig, i stand til å få mest mulig ut av hennes unike talenter og erfaring. Hun er trygg, omsorgsfull og dyktig. Dette er ting jeg ønsker meg selv, men jeg erkjenner at jeg aldri kan bli så perfekt som det er.»

Som det siste sitatet antyder, innebærer for noen å beskrive deres fursona som ideell også en eksplisitt kontrast av deres fursona mot mindre ønskelige aspekter ved dem selv.

"Det fungerer som det ideelle meg, meg som gikk utover for å oppnå de tingene jeg var for lat eller feig til å prøve og gjøre mens jeg reflekterte personligheten min til enhver tid."

"Fursona er i hovedsak meg selv med noen få forbedringer på områder som jeg føler at jeg mangler som sosiale ferdigheter."

"Fursonifisering av meg selv med vanligvis bedre evner og mindre feil."

Mange respondenter indikerte også at utover å bare representere et ideal, var fursonene deres noe de aktivt streber etter å bli mer lik.

"Fursonaen min fungerer på to måter. For det første, som jeg vil anta er tilfellet med de fleste, er min fursona ment å være en forlengelse av meg selv som jeg bruker som en form for selvuttrykk. For det andre derimot, jeg modellere min fursonas personlighet på ting jeg ønsker å legemliggjøre meg selv, gi dem egenskaper jeg ønsker å ha, vanligvis som en metode for selvforbedring. For eksempel, akkurat nå prøver jeg å jobbe med mine organisatoriske ferdigheter, så jeg bestemte meg for at min fursona er et godt organisert individ. Det er en slags visualiseringsøvelse.»

«Det er en inspirasjon til å utvikle mine egenegenskaper som jeg anser som verdifulle. Egenskaper som selvforsyning, kondisjon, selvtillit. Det er en idealisert versjon av meg selv som lar meg oppleve en type "kraftfantasi" om hva jeg kan være."

"Fursonaen min er en større, dristigere, mer selvsikker versjon av meg selv. Det gjør meg i stand til å fremstå som en mer selvsikker, sprudlende karakter, som jeg ønsker å personifisere på heltid.»

"Fursonaen min er en drage, og hans primære formål er å bidra til å bringe aspekter av meg selv frem og forsterke dem som jeg liker. Ved å opptre som min fursona, innenfor samfunnsnormer, kan jeg bringe selvtillit og litt mer ekstraversjon til det normale hver dag.»

«Min fursona er en ideell representasjon av meg selv; hvem jeg ville vært hvis jeg ikke hadde noen begrensninger, både i det fysiske og mentale rommet. For det formål er jeg betydelig sterkere både fysisk og mentalt enn jeg

var før jeg var en furry fordi han ga meg et ideal å jobbe mot - noe jeg aldri kunne forestille meg hvis jeg så på meg selv.»

"Det er et annet imaginært jeg som vanligvis er en litt bedre meg. Selv om jeg ikke er spesielt ivrig etter å gjøre denne fursona magisk og kraftig, foretrekker jeg at den er like nær som meg selv. Denne fursonaen har min fremtidige drømmejobb som professor, intellektuell, vitenskapelig, kunnskapsrik, men samtidig morsom, søt eller flamboyant. Det har blitt mitt livsmål på en eller annen måte.»

"Forlengelse av identiteten min: på noen måter idealisert, men mest en ærlig refleksjon av meg selv På noen måter bruker jeg den som en rollemodell for å veilede mine egne beslutninger (f.eks. er alter-egoet mitt relativt fit, derfor vil jeg trene for å matche den)".

«Han er mitt ideal, drømme- og målselv. Han er et normalt dyr, men han presser meg til å studere hardt for å oppnå drømmen min".

My Fursona er en måte for meg å samhandle eller koble til fandomen Etter å ha diskutert furry ikke bare når det gjelder fanship, men også som en fandom (se kapittel 6), kommer det ikke som noen overraskelse at mange furries ser på fursona som en måte. for å lette interaksjon med resten av den lodne fandomen. Kanskje søker å "gjøre som romerne", kan mange furries føle seg tvunget til å lage fursonas når de kommer inn i fandomen, og legger merke til at de fleste andre furries har en fursona (se senere i kapittelet for mer om dette).

Som sådan ser mange furries på fursonasene deres som et redskap for å skape felles grunnlag med andre furries. Noen snakker imidlertid noe negativt om det følte behovet for å gjøre dette, og peker på mulige følelser av gruppepress på grunn av fandomens normer eller forventninger om at furries skal ha en fursona.

"En avatar for å presentere meg selv som i fandomen. Det er bare et middel til å blande seg inn og delta bedre i lodne rom, men jeg er først og fremst et menneske.»

"Det er en mekanisme for selvuttrykk som stemmer mer overens med min opplevelse av å være annet enn menneske, først og fremst for bruk i sosiale rom, så denne opplevelsen min er umiddelbart lesbar for andre furries og therians."

"Det er bare et verktøy for andre furries for å bli kjent med meg og ringe meg."

«Det er mest en avatar. Det passer min estetiske smak. Gjennom det kan jeg engasjere meg med andre antrokarakterer i en konsekvent setting befolket av dyremennesker.»

"Når det gjelder grunnen til at jeg bruker dem, vil jeg si at de bare tjener det funksjonelle formålet å skape en faktisk identitet på internett for min person, siden jeg ellers ikke ville eksistert i samfunnet. Det er en av de få tingene jeg gjorde for å adoptere furries 'skikker og tradisjoner'.»

"Uh det er i grunnen min nøkkel til fandomen. Uten blir jeg ikke akseptert. Men samtidig er hun bare meg.»

"Helt fra starten var en "fursona" noe jeg trengte, rett og slett fordi det å ikke ha en mens jeg nyter andre aspekter av den furry fandom forårsaket for mange spørsmål og snertne kommentarer fra fandom-medlemmene.

Andre la vekt på at fursona deres hjalp dem til å samhandle med andre furries ved å redusere deres sosiale angst eller sjenanse når de møter nye mennesker, kanskje ved å gi en følelse av avstand eller koble fra situasjonen. 4.

"Ga meg selvtilliten til å komme over sceneskrekken og opptre foran folk. Jeg forklarer det for mange som en måte folk ikke skal dømme deg for dine personlige feil. Hvis du opptre eller samhandler med en gruppe og du snubler, gjør en feil, det er bare en dum katt som gjør en feil, ikke mer hard kritikk hvis du var i "menneskelig form".

"Fursonaen min er et blankt ark, jeg er mindre ivrig etter å snakke med folk jeg aldri har møtt og kanskje ikke møter igjen."

"Fursonaen min er et selvinlegg. Sonaen min er meg. Jeg føler meg mer komfortabel med å snakke med furries som sonen min.»

"Det lar meg ta (positive, sosiale) risikoer blant furries enn jeg ikke ville gjort i andre settinger."

"Ikke så mye en fursona, som i en navngitt karakter som jeg ville dukket opp. Det er mer en maske jeg tar på meg (i samme forstand som jeg tar på meg en maske for å gå på jobb eller besøke familie, maskeringen er ikke pelsspesifikk) som føles fin å ha på seg og samhandle gjennom.»

4 Medieforskere har lenge erkjent virkningen av å skape sosial avstand på.

disinhibering av mennesker – det vil si å få dem til å handle på måter som de ellers ikke ville gjort på grunn av angst eller frykt for konsekvenser. Dette er absolutt tilfelle i online interaksjoner, hvor følelsen av anonymitet eller usynlighet som tilbys ved å bruke et pseudonym eller at ens handlinger blir sett på som usporbare, tillater folk å uttrykke meninger eller oppføre seg på en langt mer utadvendt måte enn de kan ansikt til ansikt (Suler, 2004).

Min Fursona gjenspeiler visse/spesifikke personlighetstrekk Mens mange furries indikerte i et tidligere avsnitt at fursonene deres var et uttrykk for seg selv, er andre mer spesifikke når det gjelder å beskrive en spesiell fasett eller aspekt av seg selv som fursonene deres representerer. I stedet for å være en helhetlig representasjon av seg selv, lager noen furries fursonas som representerer en fasett av seg selv.

"Fursonaen min kommuniserer i utgangspunktet min estetikk når det gjelder fargevalg, også mørkt og broket. Også har øreklippet for å kommunisere barnfritt/ønske om å bli sterilisert, og maned løvinne som forekommer i naturen foreslår transpersoner uten nødvendigvis å måtte ut av meg selv.»

«Jeg har 5. 4 av dem representerer forskjellige sider av meg. For eksempel er man engstelig, reservert, klønete og sjenert. En annen er sporty, sarkastisk, høyløst og spontan. En annen er morsom, omsorgsfull, en klemmer og støttende. Den siste av de 4 er asosial, irritabel, nummen og nedstemt. Min 5. fursona er i hovedsak alle av disse i én karakter. Hun er min viktigste fursona og jeg kobler hennes personlighet/etc til meg.»

«Jeg har noen få strømmettet, men min store, dragen min, er følelsen av lykke. Jeg bruker denne fursona for å bringe smil til folk, meningen med dem er å gjøre folk glade. Fargerik og full av liv, definitivt en snill blick for alle å se mot for å få hjelp, eller en venn.»

"Jeg har tre fursonas, en for id, en for ego, en for superego." 5.

"Jeg gjorde egentlig lite mer enn å velge favorittdyret mitt med favorittfargene mine. Nå innser jeg at jeg kan forholde meg til en kattlignende personlighet.»

5 I tilfelle du aldri har tatt et introduksjonskurs i psykologi, begrepene "id",

"ego" og "superego" ble brukt av Sigmund Freud for å referere til forskjellige aspekter av selvet (Freud, 1923; Freud & Jones, 1922). "ID" kan betraktes som ens indre femåring, en manifestasjon av hver trang eller impuls (uansett hvor upassende) de måtte ha. I motsetning til dette representerer "superegoen" ens indre skjennende forelder, internaliseringen av alle samfunnets regler og lover til skyld og skam deg for å ikke leve opp til dem. Til slutt kan egoet sees på som en ordspråklig vognfører, som prøver å balansere de impulsive innfallene til id med den urimelige strengheten til superegoet.

"Hensikten er å fange visse aspekter av meg og reflektere det i en kunstnerisk forstand innenfor fantasy-elementer. Spesielt fanger karakteren min en heroisk, spotlight/utøver og mitt klønete hverdags-jeg.»

"Min reve fursona er min snille personlighet som uttrykker min raushet mot andre. Min katt fursona er min angst personlighet med litt opprørsk. Min hest fursona er min myke og lojale personlighet med et snev av sarkasme.»

"Fursonaen min kommuniserer i utgangspunktet min estetikk i form av fargevalg, også mørk og broket."

"Fursonaen min er en forlengelse av min egen personlighet, men uten depresjonen og angsten jeg vanligvis lider av."

My Fursona er et fokus eller en katalysator for kreativitet, fantasi eller kunst Noen furries beskriver fursonasene deres som en slags muse, en katalysator for deres egne fantasi- eller kreativitetshandlinger.

«En fantastisk og litt idealisert versjon av meg selv som jeg har laget en historie rundt. Jeg liker å forestille meg ham i forskjellige situasjoner, og forestille meg selv som ham.»

"Det er mye jeg ville elske å gjøre i livet, og jeg liker å forestille meg karakterene mine i verdener jeg drømmer om."

"2/3 av fursonene mine er karakterer jeg har laget for et pågående illustrasjonsprosjekt jeg har jobbet med i årevis i min egen tid."

"Den første og flaggbæreren av den originale arten jeg har lagt mitt hjerte og sjel inn i."

«Det er delvis et ansikt jeg presenterer for de andre i samfunnet som representant for meg selv, og delvis et kanal for fantasi og dagdrømmer.»

«Fursonaen min er en karakter å tegne, skrive om og rollespille som. Han er i bunn og grunn et kreativt utløp.»

"Fursonaen min er meg hvis fantasitroper (magi, snakkende dyr, etc.) var ekte. Jeg liker å lage historier om dem som gjenspeiler det virkelige liv med fantastiske elementer!»

For andre furries er en fursona et middel for å oppleve eller bestille innhold, en måte å fordype seg i eller på annen måte oppleve innhold. Dette kan noen ganger gå hånd i hånd med fursona som en muse eller katalysator for kreativitet, som sett i de siste sitatene.

"Min Fursona, jeg anser som en del av meg, er likevel annerledes. Hovedfunksjonen til henne er et medium å få kunst med andre fursoner med.»

"En expy i kunstverk." 6.

"Maskot av meg som en dyreperson og som en selvinnsats i furry kunst."

"En karakter å designe, identifisere seg med og kjøpe kunst av."

"Både en maskot for kunsten min så vel som noe jeg kan bli tegnet i kule stiler av andre kunstnere."

"Det er en karakter for meg å lage kunst eller kjøpe kunstverk."

Min Fursona er den virkelige meg.

I et tidligere avsnitt så vi at noen respondenter så på fursona deres som en representasjon eller uttrykk for seg selv. Dette antyder at disse respondentene har en selvfølelse som deres fursona er basert på. I motsetning til dette indikerte deltakerne i denne delen at deres fursona ikke var et uttrykk for dem selv, men at det snarere var dem: et mer autentisk, ekte selv. For noen er "selvet" de uttrykker i det daglige livet et symbol eller fasade, mens fursona er det virkelige dem.

"Det er meg slik jeg ser mitt sanne jeg. Vi er identiske i verdier og temperament. Det er bare en mer nøyaktig visuell form av meg.»

6 En expy refererer til en "eksportert karakter" - et tegn som brukes som stand-in eller.

representasjon av en annen karakter i et stykke fiksjon.

"Det er en del av min identitet, en dypere, mer intimt beslektet del av meg som forklarer og viser en dypere del av meg."

«Det er den virkelige meg uten filtre pålagt av samfunnet. Det er en tegneseriedyrrepresentasjon av meg selv som jeg kan bruke til å uttrykke meg mer fritt.»

"Det er hva jeg ville vært hvis ens indre bilde var i stand til å manifestere seg. Utover det er det ingen forskjell mellom det og meg selv."

«Min Fursona er meg. Jeg har bare på meg et kostyme når jeg kommer meg ut av pelsdrakten min.»

"En identitet som tar av den sosiale masken for å være ærlig med andre mennesker."

«Fursona mi betyr verden for meg. Hun er meg. Den virkelige meg. Hvem jeg anser meg selv for å være, om ikke fanget i virkelighetens nåværende virkemidler.»

"Min Fursona er mer en truesona. Jeg ser henne som meg selv, men som en!"

Mange av respondentene i denne delen antydte også at de identifiserer seg som therians eller otherkin, grupper vi diskuterer mer detaljert i kapittel 20. Foreløpig er det tilstrekkelig å si at disse respondentene identifiserer, helt eller delvis, som ikke helt menneskelig og, som sådan, deres fursona - hvis de i det hele tatt velger å bruke det

ord – kan være mindre et spørsmål om allegori eller symbolikk og beskrives mer nøyaktig som deres autentiske jeg.

"Som en therian har jeg følelser av å være noe annet som er veldig vanskelig å forene med min fysiske kropp. Jeg vet ikke hvor disse følelsene kommer fra eller hvorfor, men jeg kan ikke bli kvitt dem, så fursonen min hjelper meg med å presentere et alternativt bilde av meg selv som passer bedre med de følelsene. Det er litt som en selvaktualisering, ikke bare når det gjelder personlighet eller ønskeoppfyllelse, men også i arter.»

"Jeg er min fursona, min fursona er meg. Jeg identifiserer meg som en ulv. Jeg er artsdysforiske/transarter. Det er en måte å uttrykke mitt sanne jeg på."

"Jeg identifiserer meg som en hunderian mer enn en furry, så jeg vil ikke kalle hundeidentiteten min en 'fursona' siden den ikke er en konstruert karakter (akkurat som min nasjonalitet ikke er en "countrysona"). Dogness er rett og slett en fasett av min personlighet og selvtillit. Jeg har vurdert å lage en mer bevisst fursona for rollespill, moro eller andre slike uttrykksfulle formål.»

"Jeg er en annen slekt, så min fursona er ikke bare en sona, det er den jeg virkelig er. Jeg er en chakat som sitter fast i en menneskekropp, og fursonaen min er det virkelige jeget jeg ser på meg selv som.»

"Min fursona er også min andre slektsidentitet. Jeg har alltid tenkt på og representert meg selv som denne typen vesen, selv før jeg visste om den lodne fandomen eller andre slekten.»

"Menneskekroppen vår er fasaden."

Min Fursona er et annerledes selv eller alter-ego.

I sterk kontrast til forrige seksjon indikerer noen furries at fursona deres stort sett er ubundet til hvem de er. I stedet er appellen til en fursona i dens evne til å representere noe annerledes eller distinkt fra seg selv.

"En fasade for å skjule hvem jeg virkelig er."

"En annen type meg fordi jeg kan være hva jeg vil."

"En fursona er som en andre personlighet eller alter ego som enten gjenspeiler personligheten deres eller er helt forskjellig fra hvordan de oppfører seg normalt siden de er frie til å uttrykke seg."

"Gjemmer mitt virkelige jeg bak en søt amnimolfigur."

«Det er et alter ego. Det er en annen meg jeg kan stole på uten grenser.»

My Fursona er et middel til mestring eller selvforbedring For noen furries handler deres forhold til fursona mindre om å identifisere seg med deres fursona i seg selv og mer om deres fursonas funksjon som et middel til å takle eller behandle traumer eller andre uønskede livsomstendigheter, enten gjennom eskapisme eller som et middel til å gjøre disse kampene abstrakte eller symbolske.

"En måte å bearbeide barndomstraumer ved å spille opplevelsene med mine egne, men gjennom en fantasi linse. Gjør det lettere å diskutere fordi det ikke er ekte.»

«Han er slik jeg representerer meg selv. Jeg kan skjule mye av usikkerheten min når jeg har «noen andre» å vise offentlig. Det hjelper. Han hjelper meg også å rømme når verden er for mye. Jeg kan lukke øynene, og gå gjennom hans verden i stedet. Kosen der er beroligende.»

"En versjon av meg som er i stand til å bli det jeg vil være, men som ikke kan på grunn av psykiske problemer som depresjon, OCD og angst."

"Jeg har mange fursonas, jeg har nettopp byttet strømnettet. De har alle en spesifikk bruk og mening for meg, min gamle ble skapt med en stoisk og skremmende stemning. Hun ble skapt som en mestringsmekanisme på grunn av overgrep og omsorgssvikt. Min hovedperson ble adoptert for å være en ventilasjonskarakter for problemene mine med følelsesmessig undertrykkelse, men hun skal nå hjelpe meg å lære meg selvtilit, være min uttrykksfulle og ta opp plass.»

"Jeg RP 7 som varulver som har aspekter av mine personlige demoner som en måte å håndtere dem på."

"Min hund fursona er et skall fra barndommen min som jeg prøver å glemme, men som jeg holder meg rundt for å helbrede og behandle traumene fra barndommen gjennom dem."

"Min hovedsona (en trekkhest) er i utgangspunktet et ideelt indre syn på hvem jeg vil være bare i dyreform. Jeg har slitt med egenverd og sosial angst hele livet på grunn av en voldelig barndom, og min behandling gir meg en sunn flukt fra tingene som bidrar til depresjonen min og andre problemer i hverdagen min liv."

I tråd med et poeng nevnt tidligere i dette kapittelet, indikerer mange transkjønnede pelser at deres fursona har vist seg å være en effektiv måte for dem å takle følelser av dysmorfi eller forvirring om deres kjønnsidentitet.

"En løserevet fiktiv karakter som hjelper til med å finne ut kjønnsforvirring".

7 RP refererer til "rollespill."

"Min første fursona er slik jeg ønsker å være, noen ganger later jeg som jeg er den fordi den gjør meg glad, jeg ser for meg selv som min fursona og er min fursona i drømmene mine (jeg tror det også hjelper meg å takle kjønnsdysfori). "

"Min fursona er en representasjon av meg selv og hvordan jeg vil være, men de har også fungert som et fyrtårn av håp i noen mørke tider, og å ha en fursona har tillatt meg å uttrykke kjønnet mitt mer fritt enn ellers ville vært mulig. Min fursona er ekstremt viktig for meg.»

"Fursonaen min var hvordan jeg jobbet gjennom følelsene mine på overgangen min ... han forandret seg før jeg gjorde det."

Det er også verdt å merke seg at flere nevrodivergente furries nevnte nytten av fursonene deres for å hjelpe til med kommunikasjon eller bare for å gi komfort.

«Jeg -har- ikke en fursona, det er en del av meg som jeg dessverre ikke kan vise som jeg kan en viss klesstil på gaten. Som noen på autismespekteret er endringene i utseendet mitt, det være seg klær eller fursonas utseende, nyttige for å kommunisere visse disposisjoner og stemninger. Min fursona er mitt ekstra ansiktsuttrykk, mitt ekstra kroppsspråk.»

«Fursonaen min er en komfortkarakter. Jeg har autisme så visse aktiviteter og ting er vanskelig å uttrykke og dette er en sunn måte jeg kan gjøre det på. Å ha noe som representerer meg og den glade siden av meg er trøstende!»

"
er min hovedsona. Han fungerer som en representasjon av hva mine tanker og intensjoner er kontra det som vises i den vridde formen min autisme, depresjon og angst noen ganger kan gjøre dem tilstede. I termer, han er meg uten noen psykiske lidelser for å vri mine faktiske følelser og intensjoner.»

My Fursona tillater meg å være noe jeg ellers ikke kan være I denne siste kategorien beskrev furries fursonasene deres som en form for ønskeoppfyllelse, det å kunne være noe eller gjøre ting som ville være umulige i deres daglige liv. For noen representerer dette katarsis ved å ha en.

utløp for atferd som kan anses som upassende eller uvanlig (f.eks. for en person på deres alder, eller rett og slett for å krenke sosiale skikker) i virkeligheten.

"Han lar meg gi uttrykk for alt det i hodet mitt som ikke ville føles behagelig å komme ut av min egen munn."

"Å presentere/uttrykke/frigjøre ønsket om dominans som definitivt er urimelig/skadelig/ugjøreilig i det virkelige liv."

«Han er meg, han er min representasjon. Jeg kan utforske og uttrykke ting og ideer med ham som ikke er mulig i mitt virkelige liv. Så han er ganske mye en solid blanding mellom meg selv og fantasiene mine. Jeg ville ikke gjort det alt jeg lot ham gjøre."

"Min fursona er min sjels skygge, hver del av personligheten min holder jeg vanligvis skjult for å være sosialt akseptabel for normer."

"Fursonaen min lar meg både projisere min kjønnsidentitet (som mann) mer fritt, så vel som min ekte personlighet som ikke anses som ønskelig i det vanlige samfunnet. Min fursona er tilbaketrukket, noen ganger bisarr og sosialt uvitende, og snakker nesten ikke, mens jeg forventes å ha gode kommunikasjonsevner (til tross for autismen min) for å overleve i denne verden.»

"En måte å la mitt indre barn glemme å opptre slik verden forventer at jeg skal og bare være dum, impulsiv og ha det gøy."

"Bare en søt karakter som jeg ser på og kjenner igjen som "meg" på en eller annen måte. Personlighetsmessig, jeg, men mer selvsikker og klarer å slippe unna med å være dum og leke fordi hun er et søtt dyr og jeg er voksen som ville bli flau.»

For andre representerer en fursona evnen til å legemliggjøre en fysisk form eller engasjere seg i handlinger som ville være fysisk umulige som menneske.

"Det er faktisk en ideell versjon av meg selv når det gjelder kropp, utseende, hår, personlighet som uttrykkes visuelt. Det er meg selv på måter som ikke er akseptable for resten av samfunnet og visualisert på en måte som er helt unik for meg.»

"Fursonaen min er stort sett den samme som meg i personlighet, men med en kropp jeg skulle ønske jeg hadde og evnen til å gjøre ting jeg ikke ville være i stand til å gjøre som menneske."

Så... Hva er en Fursona?

Etter å ha sett på de åpne dataene ovenfor, burde det være tydelig at ingen enkelt definisjon av fursona fullt ut kan fange opp det brede spekteret av mulige former og funksjoner som fursonas representerer. I stedet kan vi snakke om fursonas i form av generelle tendenser, ting som er sant for mange, men ikke alle furries. Generelt sett består fursonas av en eller flere ikke-menneskelige dyrearter som ofte, men ikke alltid, er inspirert av en kombinasjon av pelsens egne egenskaper så vel som egenskaper eller egenskaper som de anser for å være ideelle. Disse fursonene brukes ofte i fandom-rom som en avatar for å samhandle med andre furries. Fursonas kan tjene en rekke formål, med noen være lite mer enn en logo eller en måte å sikre anonymitet på, andre blir brukt som en muse eller katalysator for fantasi, andre som fortsatt representerer et autentisk jeg, og til slutt, som et middel til selvforbedring eller motstandskraft i møte med motgang. Nå som vi setter pris på hvor mye variasjon det er i hvordan fursonas manifesterer seg, vil resten av dette kapittelet fokusere på noen spesifikke forskningsspørsmål vi har stilt om fursonas. Noen av disse er spørsmål inspirert av eksisterende psykologisk teori, mens andre er spørsmål stilt av både furries og ikke-furries som ønsker å vite mer om dette aspektet av furry fandomen. Fursona-arter Når du møter en fursona for første gang, det være seg som en profil på nettet, på merket til en annen furry på et stevne, eller som en fursuit i en parade, er arten dens mest fremtredende. Tross alt er de fleste fursonas en annen art enn eieren deres (dvs. de er ikke mennesker). 8 Og gitt at mennesker har en tendens til å legge merke til ting som er unike eller annerledes (Jeck et al., 2019), ville det være fornuftig at en pels vil legge merke til arter før for eksempel klærne en fursona har på seg eller navnet siden disse andre egenskaper er ting vi forventer å se hos mennesker. Med dette i tankene, la oss ta en titt på hvilke fursona-arter furries har en tendens til å velge for sine fursonas. I teorien, hvis furries valgte sin fursona-art av helt idiosynkratiske grunner, ville man forvente alle mulige fursona.

8 Etter å ha studert mer enn 20 000 furries, kan vi ikke huske å ha sett et "menneske".

fursona.

arter å være utbredt med omtrent samme frekvens. Eller, for å si det på en annen måte, hvis det ikke var noen skjevheter eller ytre krefter som systematisk påvirket fursona-valget, så kunne man forvente å finne like mange ulver, katter, drager, fugler og insekter blant fursona-arter fordi det ikke ville være noen grunn til at en art skulle være mer utbredt blant de andre. Hvis i stedet noen fursona-arter dukker opp med større hyppighet enn andre, kan det være at fursona-artsvalget er påvirket av systematiske skjevheter eller kulturelt press, noe vi kanskje kan forutsi. 9 Vi samlet inn data om fursonas fursona-arter på tvers av en serie med fem forskjellige nett- og konvensjonsstudier fra 2017-2022, noe som gir oss et ganske bredt blikk på fursona-artene som vanligvis velges av en mangfoldig gruppe furries. Respondenter i hver studie ble gitt en liste som inneholdt et stort antall forskjellige arter og bedt om å krysse av for hvilke arter (en eller flere) som representerte arten til deres nåværende fursona (eller hvis de hadde mer enn én, fursonaen de identifiserte seg sterkest med). 10 Resultatene for prevalensraten for de mest populære artene er presentert i tabell 7.2 Det første som er verdt å merke seg fra tabellen er at omtrent en fjerdedel av fursona-artene ikke ble fanget opp i vår liste over vanlige fursona-arter. En manuell titt gjennom de åpne dataene avslørte et bredt spekter av arter som var for sjeldne til å få sin egen avmerkingsboks i fremtidige studier. 11 Tar disse deltakerne i betraktning, sammen med deltakere som valgte alternativet "unike" eller "tilpassede" arter, kan vi si at en betydelig minoritet av pelsdyr har en fursona-art som det er svært lite sannsynlig at noen andre pelser vil velge.

9 I hvert fall teoretisk, om ikke praktisk! Selvfølgelig er det umulig å vite alt.

de tusenvis av variabler som subtilt påvirker en persons fursona-art – fra tilfeldige opplevelser kl en dyrehage til en historie de leste på skolen for å gruppepress fra andre furries. Men det burde vi i det minste kunne vurdere noen av de større påvirkningene og ta hensyn til i det minste noe av variasjonen i fursona-arter! 10 Listen over arter var inspirert av fremtredende innholdssystemer.

furry art-nettsteder, som ber brukerne angi arten i innsendingen. Alternativene representerer selvfølgelig ikke alle mulige arter, men de representerer artene som oftest er til stede i kunsten.

Deltakerne fikk også lov til å skrive i en art som ikke var på listen. 11 I praksis må spørsmålet begrenses for å unngå å bli.

urimelig lang. For eksempel, hvis listen inkluderer mer enn 500 forskjellige alternativer, vil det ta flere sider og være upraktisk å legge til en personlig, papirbasert undersøkelse på et stevne. Selv på nett er det usannsynlig at deltakerne ønsker å bla gjennom en liste med hundrevis av alternativer på grunn av sjansen for at deres egen fursona-art var oppført et sted i den.

Tabell 7.2. Prevalensrate for fursona-arter på tvers av fem nett- og konvensjonsprøver av pelsdyr fra 2017-2022. Områder med et enkelt tall indikerer arter der muligheten til å velge den bestemte arten bare var til stede i én studie.

Vi legger også merke til at omtrent 14,4 % av pelsene indikerte at fursona deres ikke bestod av en enkelt art, men snarere var en sammensetning av to eller flere forskjellige arter. Eller, for å se på det på en annen måte, de aller fleste furries skaper fursonas som består av en enkelt art. Disse notatene til side, la oss se på noen av de mest populære fursona-artene. Tabellen avslører at ulver ganske konsekvent er den mest populære fursona-arten, og utgjør omtrent en femtedel av alle fursona-arter. Ikke langt bak dem er rever, den nest mest utbredte fursona-arten. Drager og hunder er i en ganske tett kamp om tredjeplassen, mens huskatter følger etter på en fjern femteplass. Andre spesielt populære arter inkluderer store katter (f.eks. tigre, snøleoparder), hjort, kaniner, hyener og bjørner.

Viktigere enn hvilken art som ble mest populær, er imidlertid det faktum at noen arter dukket opp som mer populære enn andre. Ulver, for eksempel, er mer enn femti ganger mer utbredt enn hauker, i gjennomsnitt. Dette ser ut til å skyte ned ideen om at pelsdyr velger sin art helt tilfeldig: en så stor forskjell i prevalens vil neppe skje uten systemiske skjevheter eller ytre påvirkning. En forklaring på Fursona-artvalg Etter å ha presentert disse dataene for både furries og ikke-furries, får vi ofte oppfølgingsspørsmålet "Hvorfor disse artene spesielt?" Det er vanskelig for oss å svare på, av minst to forskjellige grunner. For det første er det usannsynlig å ha et enkelt svar. Som vi nevnte tidligere, kan en person velge sin fursona-art av en rekke grunner, hvorav ingen utelukker hverandre. Noen kan bestemme seg for å velge en katt fursona på grunn av en kombinasjon av populariteten til katter i populærkulturen (f.eks. internett

videoer av katter), deres egen kjennskap til katter (f.eks. å ha en kjæledyrkatt), eksponering for katter i media de bruker (f.eks. kattefiguren Luna fra animeserien Sailor Moon), stereotypier om katter som gjenspeiler deres personlighet (f.eks. katter som likegyldige og uavhengige), og det faktum at katter allerede er en ganske populær fursona-art i furry fandom. For det andre, selv om vi prøvde å vurdere alle disse ulike mulige inspirasjonskildene for en fursona, er det liten grunn til å tro at deltakerne selv er klar over årsakene til at de valgte fursona-arten sin.

Som illustrerende

for eksempel, forestill deg at vi skulle be deg forklare hvorfor du valgte merket av vaskemiddelet du sist kjøpte. 12 Du kan sikkert gi meg en eller flere forklaringer: det fungerer bra, det er rimelig, du liker måten det lukter på, det er merket du vokste opp med, det var på salg ...

Dette er alle plausible forklaringer, og kan godt ha spilt en rolle i avgjørelsen din. Imidlertid er det også sannsynlig at faktorer helt utenfor din bevissthet kan ha påvirket avgjørelsen din: fargen

av flasken, en nylig reklamefilm som ble spilt på radio, produktets plassering på hyllen (f.eks. i øyehøyde versus på bunnen av hyllen), dens relative knapphet (f.eks. var det bare én eller to flasker av det merket som er igjen på hyllen), eller nylig har hørt ord relatert til merkenavnet (f.eks. havrelaterte ord som øker sannsynligheten for å kjøpe Tide-vaskemiddel). 13 psykologiske studier har gjentatte ganger vist det.

12 Erstatt dette gjerne med et annet vanlig husholdningsprodukt hvis du ikke har gjort det.

kjøpte vaskemiddel nylig! 13 Hvis du synes spesielt denne siste er dum, ble den faktisk vist å forekomme i en.

studie av Nisbett og Wilson (1977) hvor de fant at det å vise folk en liste over.

vi er ofte uvitende om de faktiske årsakene som ligger til grunn for beslutningene vi tar, selv om vi er ganske flinke til å komme opp med plausible-klingende grunner i ettertid (Haidt, 2001; Nisbett & Wilson, 1977). Hva betyr dette for furries og deres fursonas artsvalg? Vel, vi er sikre på at hvis vi ba dem om det, kunne furries gi oss alle slags forklaringer på hvorfor de valgte fursona-arten de gjorde. På slutten av dagen ville vi imidlertid ikke ha noen måte å vite om dette var de faktiske årsakene til at de valgte fursona-arten eller bare grunnene til at furries tror de valgte fursona-arten.

Selv om vi aldri kan vite sikkert hva som drev en furry til å velge en bestemt art for fursona, kan vi i det minste spekulere på noen plausible-tilsynelatende påvirkninger, spesielt gitt at vi kjenner de mest populære fursona-artene. For eksempel er katter og hunder de to mest populære artene av kjæledyr (se kapittel 20 for mer om dette), og er også tilfeldigvis blant de mest populære artene som er valgt. Dette kan tyde på at positive ansikt-til-ansikt-opplevelser med en bestemt art kan spille en rolle i fursona-artsvalg. Selvfølgelig kan man argumentere for at de fleste furries sannsynligvis ikke har førstehåndserfaring med noen av de andre artene på listen, som ulv, rever og drager, så det må være andre forklaringer også. 14 En annen mulighet er historiene vi forteller og mediene vi bruker.

Arter som ulver, rever, drager og løver spiller en fremtredende rolle i historiene våre, både i samtiden (f.eks. Disney-filmer som Zootopia, som inneholder ulver, rever og kaniner, og filmer som How to Train Your Dragon, som fremtredende viser drager) og historisk (f.eks. folkløse, åndelig tro, legender). Med psykologiske studier som viser at jo mer vi blir eksponert for noe, jo mer har vi generelt en tendens til å like det (Moreland & Beach, 1992), ser det ut til at det å bli eksponert for arter, enten ansikt til ansikt eller gjennom media, er sannsynlig. forklaring på hvorfor visse arter konsekvent fremstår som de hyppigst valgt av furries for deres fursonas. 15.

hav-relaterte ord, sammenlignet med en kontrollgruppe med ikke-hav-ord, gjorde dem mer sannsynlig å velge Tide fremfor et annet merke! Spesielt 14 Dragons vil trenge litt ekstra forklaring, gitt at deres ikke.

eksistensen gjør det spesielt tøft for noen å ha en førstehåndsopplevelse med dem! 15 I samsvar med forklaringene i denne delen, gjennomførte vi et par studier i 2011.

fant at furries, uavhengig av deres fursona-art, tror at de vet betydelig mer enn gjennomsnittspersonen om deres fursona-art. Hvorvidt furries faktisk visste mer om arten deres var ikke noe vi testet, men det.

Før vi avslutter denne delen om fursona-artvalg, la oss ta en titt på noen av vår forskning på andre fasetter av fursona-artsvalg. For eksempel, på tvers av fire nett- og konvensjonsstudier, var det omtrent 10–14 ganger større sannsynlighet for at furries var enig enn å være uenig i at en persons fursona-art

valg var noe de hadde kontroll over. For å si det på en annen måte, furries er overveldende enige om at en persons fursona-art er et bevisst valg og ikke noe de ikke har kontroll over. 16 I andre studier var furries generelt enige om at det å velge en fursona var noe som krever arbeid (f.eks. var ikke en lett beslutning tatt), og de fleste var enige om at de hadde brukt mye tid på å lage detaljene i fursona. 17 Rovdyr versus byttedyr Fursona-arter Oppfattende lesere har kanskje lagt merke til at mange av de mest populære fursona-artene uten tvil kan anses å være rovdyr (f.eks. ulver, drager, store katter). I motsetning til dette, virker arter vi tradisjonelt vil tenke på som byttearter (f.eks. kaniner, hjort) langt mindre vanlige på listen. For å vurdere dette direkte, spurte vi furries i en serie på seks studier om å indikere om de tenkte på fursona deres som et rovdyr eller byttedyr, og gjorde det på en rekke forskjellige måter på tvers av studier. For eksempel, når de ble gitt et enkelt tvungent valg mellom «rovdyr», «bytte», «begge» eller «ingen av delene», var det 4-6 ganger større sannsynlighet for at pelsdyr sa at fursona-arten deres falt under kategorien rovdyr i stedet for byttedyr, mens nesten en fjerdedel av pelsene valgte "begge" og en annen fjerdedel valgte "ingen av delene." I andre studier ble pelsdyr gitt muligheten til å velge enten rovdyr eller byttedyr (eller begge deler): 47,4-55,2 % kalte fursona deres for en rovdyrart, mens 14,6-15,2 % kalte fursona deres en bytteart. Til slutt, på en skala fra 1 til 7 fra 1 = fullstendig rovdyr til 7 = fullstendig byttedyr, var pelsene i gjennomsnitt 3,25, noe som viser en tendens til rovdyrarter. Til sammen antyder disse studiene at mens mange furries velger fursona-arter som ikke åpenbart er rovdyr eller byttedyr, når.

data antyder i det minste muligheten for at pelsdyr kan føle at de har mer eksponering for informasjon om deres fursona-art, enten det er gjennom førstehåndserfaring, media eller forskning, noe som kan forklare hvorfor de føler seg trygge på å utrope seg selv til å være mer ekspert enn gjennomsnittspersonen. 16 Som vi skal se i kapittel 20, kan therians representere et unntak fra dette. 17 Selvfølgelig kan "detaljer" omfatte mer enn bare å velge en fursona-art.

En annen viktig avgjørelse furries tar er fargen på fursona-arten deres - om de skal gå med en "naturlig" farge eller en mer tegneserieaktig farge. Et par 2011-studier av konvensjons- og online-furries fant at de fleste valgte å gå med en naturlig farge, med 39,3-41,3% som i stedet valgte å gå med en ikke-naturlig farge (f.eks. en blå husky).

arter faller helt klart inn i én kategori, rovdyrarter er mye mer vanlige enn byttedyr. Faktisk strekker denne partiske preferansen til rovdyrarter utover ens fursona-valg. I en studie ble furries vist 12 par dyr og ble bedt om å velge, for hvert par, hvilket dyr de likte mest. Spesielt inneholdt hvert par én vanlig rovdyrart (f.eks. hauk, hai, isbjørn, slange) og én vanlig bytteart (sel, kanin, rotte, hjort). Furries valgte rovdyrarter fremfor byttearter i gjennomsnitt 8,5 ganger av 12, noe som viser at furries generelt viste en preferanse for rovdyrarter fremfor byttearter selv når de ikke valgte en for fursona. Når vi presenterer disse resultatene for furries, blir vi ofte bedt om å studere om det er forskjeller mellom furries som velger rovdyrarter for sine fursonas og furries som velger byttedyr for sine fursonas. I et par studier i 2016-2017 gjorde vi nettopp det og fant noen små forskjeller mellom de to gruppene. Først la vi merke til at pelsdyr med rovdyr- og byttedyr-fursoner hadde mer til felles enn de hadde forskjeller. Blant de små forskjellene vi observerte var det faktum at pelsdyr med rovdyr fursonas hadde en tendens til å ha høyere selvtillit (men ikke høyere velvære generelt). På samme måte scoret pelsdyr som foretrakk rovdyr fremfor byttedyr (ikke som en fursona, men rett og slett som en preferanse) litt høyere på mål for aggresjon og psykopati. Selvfølgelig var disse forskjellene ganske små og må kontekstualiseres mot det faktum at furries generelt skåret ganske høyt på mål for selvtillit og ganske lavt på mål for aggresjon og psykopati. Med andre ord, det ville være feil å si at pelsdyr som foretrekker rovdyrarter er voldelige eller mangler anger og empati

– de er ganske enkelt i gjennomsnitt litt mer sannsynlig (men fortsatt usannsynlig) for å være voldelige eller vise mangel på

anger eller empati – en dråpe i den velkjente bøtta. Populære fursona-arter Et annet spørsmål som dukker opp når furries velger sin fursona-art er om de skal velge en mer "populær" eller "trendy" fursona-art eller å velge en mindre kjent art. Anekdotisk forteller furries oss at populariteten til forskjellige fursona-arter vokser og avtar med trender i populære medier (f.eks. en pigg i løvefursonas etter Løvenes konge, en pigg i rever og kaniner etter Zootopia). Selv om vi stort sett ikke har vært i stand til å legge merke til denne typen trender i funnene våre (gitt hvor "støyende" fursona-artsdata er på grunn av alle faktorene som påvirker fursona-valget), har vi i det minste notert fremveksten av en få nye arter på listen vår over tid. For eksempel

omtrent to prosent av pelsene har et protogen fursona - en fiktiv art som først ble til på midten av 2010-tallet, noe som tyder på en ganske rask vekst i utbredelsen som noen kan anse som en "trend." 18 Siden slike trender i artspopularitet er mulige, har vi stilt deltakerne spørsmål om de skapte fursonasene sine basert på "populære" arter i fandomen, og overlatt det til dem å bestemme hva som regnes som en "populær" art. og om deres fursona-art teller som en populær art. På tvers av studier fant vi lite bevis for at furrys valg av en "populær" fursona-art sier noe om pelsen selv. For eksempel fant et par 2011-studier at fursona-arts popularitet var fullstendig urelatert til hvor sterkt en furry identifiserte seg som en furry, og fjernet ideen om at nyere furries eller furries som bare var litt interessert i fandomen, ganske enkelt ville velge en populær fursona-art for å være "trendy". 19 Omtrent den eneste forskjellen vi klarte å finne kommer fra en studie fra 2016 av konvensjonsgående pelsere som fant at de som gikk ut av deres måte å velge en upopulær fursona-art (ikke bare en ikke-populær art, men en art respondenten ansett som «upopulær») skåret litt høyere i angst og litt lavere i selvtillit.

Å velge en populær fursona-art var ikke relatert til mål på velvære eller selvtillit. Til slutt, selv om det kan være slik at en furrys valg av en populær eller upopulær fursona-art sier veldig lite om dem, kan det samme ikke sies for furries som velger å lage fursonas som er sterkt inspirert av, eller som åpenlyst "copycat" 20 detaljer om en annen furrys fursona. I en studie som vi publiserte i et vitenskapelig tidsskrift, ble furries bedt om å forestille seg hvordan de ville føle seg om en hypotetisk person som enten kopierte personligheten/stilen deres (f.eks. måten de kledde seg på, væremåten deres) eller som kopierte spesifikke detaljer om fursona deres. (Reysen et al., 2019). Resultatene avslørte at selv om furries bare ville bli mildt plaget av noen som kopierte følelsen av stil eller personlighet, ville de være langt mer sinte på at noen andre kopierte spesifikke detaljer fra fursona og ville.

18 Man kan også vurdere veksten av "Dutch Angel Dragon"-arten i.

fandom gjennom 2010-tallet for å representere en annen trend, om enn en som ikke klarte å nå samme nivå prevalens som protogener. 19 konvergerende bevis fra et par 2017-studier fant at det var selvidentifisert.

"popufurs" var ikke mer sannsynlig enn ikke-popufurs til å velge en populær fursona-art, og skyte ned ideen om at populære furries kan bli populære ved å velge populære fursona-arter. 20 Ingen ordspill ment.

behandle denne personens fursona som illegitim. Denne motstanden mot å kopiere en annen furrys fursona var ganske konsistent uavhengig av hvor sterkt man identifiserte seg med å være en furry, noe som betyr at selv de som bare var litt i furry eller de som var ganske nye i fandomen var enige om at det er en dårlig idé å kopiere spesifikke detaljer fra en annen persons fursona. Dette kan trolig skyldes det faktum at furries føler en sterk følelse av tilknytning til fursona. En studie fra 2015 vi utførte på en furry-konvensjon fant at 83,6 % av pelsene var enige i at fursona deres var en meningsfull komponent av seg selv, mens vår 2019-konvensjonsstudie på samme måte fant at pelsdyr var 14 ganger mer sannsynlig å

enig enn å være uenig i at fursona deres var en meningsfull og viktig del av hvem de var. Gitt hvor mye av seg selv furries legger inn i fursonasene deres, er det fornuftig at de ville brydd seg med å se aspekter av fursonaene deres kopiert til andres karakter. Tilknytning til Fursona-arter Gitt det vi har diskutert i forrige avsnitt om mulige årsaker til å drive fursonas fursona-arter

valg, bør det følge logisk at furries sannsynligvis føler en følelse av tilknytning til sin fursona-art. For bedre å forstå den potensielt mangefasetterte naturen til denne forbindelsen, spurte vi furries, i et åpent spørsmål om en konvensjonsstudie fra 2011, for å beskrive deres tilknytning til arten deres. Etter å ha kodet svarene deres, var den vanligste kategorien en generell forkjærlighet for arten, en nesten fan-lignende takknemlighet for den - en følelse som ble støttet av litt over halvparten av furryene (52,3%). En annen vanlig reaksjon fra 9,2% av furries var en følelse av åndelig eller medfødt tilknytning til arten. Kort sagt, furries var langt mer sannsynlig å velge en fursona-art som de syntes var kul, interessant, eller som de generelt sett hadde positiv respekt, mens et mindretall av furries følte en sterkere, dypere tilknytning til fursona-arten. 21 For mer direkte å sammenligne arten av furries tiltak med deres fursona-art utviklet vi en skala kalt Artsforbindelsesskalaen. Skalaen satte tre forskjellige måter å identifisere seg med ens fursona-art på mot hverandre: å like en fursona-art (f.eks. «Jeg liker denne arten»), føle en følelse av åndelig tilknytning til en fursona-art (f.eks. føler jeg at jeg har en mystisk tilknytning til denne arten"), og identifiserer.

21 Den samme studien fant også at jo sterkere man følte tilknytning til fursona deres.

arten var, jo mer de følte at de visste om den spesielle arten. Om ikke annet kan dette tyde på at furries kan "gjøre leksene sine" eller ha en genuin forståelse av arten de velger for sin fursona, i stedet for å bestemme seg for en fursona-art som de kun har overfladisk kunnskap om.

som medlem av din fursona-art (f.eks. "Jeg ble født med denne forbindelsen til denne arten"). 22 På tvers av 12 separate nett- og konvensjonsstudier fra 2011 til 2018, skårte furries konsekvent høyest på "liker"-elementene (med to til fire ganger større sannsynlighet for å være enig enn å være uenig med elementene på det i gjennomsnitt) og de laveste på "identifikasjon"-skalaen (to til fire ganger mer sannsynlig å være uenig enn å være enig i elementene på den i gjennomsnitt), med skårer på den "åndelige" skalaen faller mellom de to, men er generelt uenig. I samsvar med de åpne dataene ovenfor, ser det ut til at artsforbindelsesskalaen gjentar at de fleste furries rett og slett liker fursona-artene deres i stedet en mystisk forbindelse til deres art eller faktisk identifisere seg med den. Man kan spørre seg om det er det noe poeng med disse sammenligningene: spiller det noen rolle om en furry velger en katt fursona fordi de liker katter i stedet for å identifisere seg som en katt? Som det viser seg, er det en forskjell som betyr noe. I et par studier publisert i et tverrfaglig tidsskrift for interaksjon mellom mennesker og dyr, så vi på data fra mer enn 6000 pelsdyr, inkludert deres svar på Species Connection Scale og spørsmål om deres oppfatning av dyr, holdninger til dyr, og til og med respondentenes psykiske helse (Roberts et al., 2015). Studien fant at arten av ens tilknytning til deres fursona kan forutsi tilleggsinformasjon om personen. Nærmere bestemt, i hvilken grad man likte fursona-arten deres var assosiert med en økt tendens til å antropomorfisere arten (dvs. å se dem som mer i stand til å ha menneskelignende følelser), noe som ikke var tilfelle for å føle en åndelig tilknytning til sin fursona-art, og som var det motsatte for å identifisere seg med sin fursona-art, som var assosiert med mindre antropomorfisering av arten. Studien fant også at graden av ens like fursona-arten deres sa lite om ens velvære eller selvtilit. I kontrast var det å føle en større følelse av åndelig tilknytning positivt assosiert med større selvtilit og velvære, mens det å identifisere seg sterkere som medlem av ens fursona-art var akkurat det motsatte, assosiert med mindre selvtilit og mindre velvære. . Kort sagt, mens furries generelt føles

en sterk tilknytning til deres fursona-arter, arten av denne forbindelsen er forskjellig fra furry til furry, og dette er langt fra en triviell forskjell.

22 De to sistnevnte dimensjonene overlapper ganske sterkt med begrepet.

therianthropy, som vi diskuterer i kapittel 20.

Naturen til en Fursona.

Tidligere i kapitlet gjennomgikk vi furries svar på et åpent spørsmål der de ble bedt om å beskrive arten og funksjonen til deres fursona. I denne delen skal vi se nærmere på noen tilleggsspørsmål i denne ånden, inkludert furries forhold til deres fursonas, i hvilken grad fursonas ligner faktiske dyr eller menneskeskapt dyr, og i hvilken grad furries lager sine fursonas selv eller er sterkt inspirert av eksterne kilder. Identifisere med ens Fursona Husk at mange furries reagerte på det åpne spørsmålet om hva en fursona er ved å antyde, eller i mange tilfeller eksplisitt å si, at deres fursona var betydelig og meningsfull. For å meningsfullt kunne sammenligne utbredelsen av disse holdningene blant furries, kan vi også se på data fra studier som tok en kvantitativ tilnærming ved bruk av skalaer og numeriske data. For eksempel kjørte vi et par studier, en online og en personlig, og ba furries om å indikere i hvilken grad de var enige eller uenige i at fursona deres var mindre som en betydningsfull, meningsfull karakter og mer som en abstrakt idé uten detaljer som en personlighet eller bakhistorie. Som figur 7.1 viser, var pels på tvers av begge studiene mer uenige i ideen enn de var enige i den, med gjennomsnittlige skårer fra 2,9-3,6 på tvers av studiene. Dette funnet er i samsvar med de åpne dataene og det faktum at for de fleste furries representerer deres fursona noe betydelig og meningsfullt for dem. Som en oppfølging av disse resultatene kan vi spørre om betydningen eller meningsfullheten av fursonas stammer fra det faktum at furries identifiserer seg med fursonene som et aspekt eller fasett av seg selv. Psykologisk forskning tyder på at konseptet vårt om "selv" ikke er et enkelt spørsmål om "meg" versus "alt som ikke er meg." "Selvet" er en mental konstruksjon som består av alle tanker, tro, holdninger, konsepter, grupper og ideer som kommer til

tankene når du tenker på deg selv. For eksempel, som kanadier, er det å være fra Canada en del av den jeg er. Selv om jeg teknisk sett er en distinkt enhet fra landet Canada, er Canada ett av mange konsepter som blir aktivert i tankene mine når noen sier navnet mitt. Over tid har begrepet Canada blitt en uløselig del av hvordan tankene mine representerer min selvfølelse.

Psykologer omtaler dette konseptet som inkludering av andre i seg selv (IoS), et fenomen som ofte studeres i.

kontekst med å inkludere betydningsfulle andre (f.eks. romantisk partner) i ens egen selvoppfatning (Aron et al., 1991, 1992).
23.

Figur 7.1. I hvilken grad et utvalg av furryer på nett og konvensjon er enige om at fursona deres er abstrakt og mangler detaljer som en personlighet eller bakhistorie.

Figur 7.2. Tilpasning av Aron et al. (1992) inkludering av andre i selvmåling for bruk med furries og deres fursonas.

23 I daglig tale sier vi ting som "du fullfører meg" eller "de er min bedre halvdel" som.

et illustrerende eksempel på hvordan vi kommer til å inkludere romantiske partnere i vår følelse av hvem vi er.

0 %.

5 %.

10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.
45 %.

Online – 2017 AC – 2018.

Mens konseptet med IoS høres abstrakt eller metafysisk ut, har psykologer utviklet en ganske enkel og intuitiv måte å måle det på. Ved å bruke en serie på syv figurer, som hver inneholder et sett med stadig mer overlappende sirkler, en som representerer deg og som representerer et annet konsept, blir deltakerne bedt om å angi hvor sterkt de føler at en annen person, enhet eller konsept passer inn i deres selvfølelse (Aron et al., 1992). Som det fremgår av figur 7.2, tilpasset vi tiltaket slik at det refererer til furries og deres fursonas som en måte å måle i hvilken grad furries anser at fursonene deres er en del av den de er.

De som svarer lavere på skalaen oppgir i hovedsak at de og deres fursona er distinkte enheter (f.eks. en furry som lager en fursona ved å bruke en tilfeldig fursona-generator eller bare for å gi dem med en viss anonymitet på nettet). I motsetning til dette kan furries som skårer høyt på skalaen føle at de og deres fursona er en og samme, eller at det ikke er noen måte å skille ut hvem de er fra hvem deres fursona er. Så hvordan reagerte furries på denne skalaen ved å vurdere overlappingen mellom seg selv og deres fursonas? På tvers av to studier vi kjørte på furry-konvensjoner i 2014 og 2015, scoret furries i gjennomsnitt like over 5 på skalaen. Eller, presentert på en annen måte, var det fire ganger større sannsynlighet for at furries valgte en poengsum over midtpunktet på skalaen enn de skulle velge en poengsum under midtpunktet på skalaen. Det ble også funnet at jo sterkere man ble identifisert som en furry (fanship), jo høyere hadde de en tendens til å score på denne IoS-skalaen. Mens resultatene av disse IoS-dataene absolutt synes å antyde at furries identifiserer, i det minste delvis, med deres fursonas, skalaen i seg selv er ikke en direkte måling av identifikasjon. For det kan vi gå til en serie på elleve nett- og konvensjonsstudier som ble kjørt mellom 2014 og 2022, der vi ba furries om å indikere, på tvers av ulike mål, i hvilken grad de identifiserte seg (eller ikke identifiserte seg) med fursona. Resultatene av studiene var klare og konsistente: furries skåret konsekvent høyt på mål for identifikasjon med fursona, og var alt fra 5-13 ganger mer sannsynlig å være enig enn å være uenig i utsagn om identifikasjon med fursonaene deres.

Dette var sant uavhengig av den spesielle skalaen som ble brukt i hver studie. Dessuten var det høyeste nivået av enighet på tvers av alle mål alltid det mest valgte svaret.

24 I motsetning til dette var det å identifisere seg med den lodne fandomen ikke relatert til denne tendensen. Dette.

kan være fordi begrepet fanship handler om ens egen identitet, noe som begrepsmessig overlapper med deres fursona. Derimot handler fandom om gruppene man tilhører, noe mindre tydelig knyttet til en fursona.

Alt i alt ser dataene ut til å antyde at fursonas kan være meningsfulle og betydningsfulle for dem, i ingen liten del, fordi de identifiserer seg sterkt med fursonene sine. På en måte gjennomsyrrer eller tilfører fursonene deres fursonas med seg selv, og behandler dem som forlengelser av seg selv, noe som vil forklare hvorfor fursonas blir så meningsfulle for dem. Fursona som en representasjon av det ideelle og faktiske selv et vi har vist at de fleste furries identifiserer seg sterkt med sine fursonas, vi kan gå videre til å stille mer nyanserte spørsmål om arten av denne identifikasjonen. En mulighet som ble henvist til i de åpne svarene tidligere i dette kapittelet er at fursonas representerer en idealisert versjon av selvet som en furry

kan strebe mot. Denne ideen er faktisk i samsvar med en betydelig mengde psykologisk forskning som viser at mennesker har mange forskjellige representasjoner av seg selv og ofte sammenligner disse forskjellige jegene for å måle om de lever opp til sine egne standarder og standardene satt av andre (Higgins, 1987). To slike selvrepresentasjoner er en persons "ideelle" selv og deres "faktiske" selv

– henholdsvis hvem de ønsker å være og hvem de faktisk er i dag. Den samme forskningen antyder at jo mer en persons faktiske selv ikke klarer å samsvare med sitt ideelle selv, jo mer sannsynlig er det.

å føle en følelse av tristhet eller skuffelse. Så, ser furries på fursonasene deres som deres idealiserte jeg?

Det korte svaret er ja. På tvers av seks forskjellige studier fant vi at furries i gjennomsnitt konsekvent var enige om at deres fursonas var en idealisert versjon av seg selv – uansett hva det betydde for dem. 25 inn

Faktisk, på tvers av prøver var det 2-12 ganger større sannsynlighet for at furries var enige enn de var uenige i at fursona deres representerer deres ideelle selv. Kanskje mest talende, den mest valgte responsen på

undersøkelsene var gjennomgående høyest mulig grad av enighet, som vist i figur 7.3 nedenfor. ok,

så de fleste furries ser på sine fursonas som en idealisert versjon av seg selv. Men hva med deres faktiske jeg - gjør

fursonas dobbelt plikt ved også å representere hvem furries er akkurat nå? Tross alt indikerte mange furries også i sine åpne svar at fursonene deres var gjennomsyret av aspekter ved deres personlighet og særheter. Faktisk fant vi bevis for dette også. Da vi spurte furries direkte om de var enige eller uenige i at fursona deres representerer deres faktiske jeg, furries

i tre forskjellige konvensjonsstudier vanligvis enige.

25 Viktigere, vi definerte ikke hva et "ideelt jeg" betydde for furries, siden "ideelt".

vil bety noe annerledes for alle. Noen mennesker ønsker å være astronauter, noen ønsker å være idrettsutøvere, noen ønsker å være rockestjerner, og noen ønsker bare å finne lykke i en rolig og avslappende tilværelse. Hvem er vi til å si hvilken av disse som er "mer ideell?"

med dette utsagnet også, som vist i figur 7.4, med sterkest mulig enighet som singelen mest populære svar i hver av de tre studiene.

Figur 7.3. I hvilken grad furries i nett- og konvensjonsstudier er enige om at deres fursona representerer deres idealiserte selv.

Figur 7.4. I hvilken grad furries i tre forskjellige konvensjonsstudier er enige om at deres fursona representerer deres faktiske selv.

0 %.

10 %.

20 %.

30 %.

40 %.

50 %.

1.

På det sterkeste.

Være uenig.

2 3 4 5 6 7 Helt enig.

AC - 2014 AC - 2018 Online - 2019.

0 %.

5 %.

10 %.

15 %.

20 %.

25 %.

30 %.

35 %.

1.

På det sterkeste.

Være uenig.

2 3 4 5 6 7 Helt enig.

AC 2014 TFF 2014 AC 2016.

For å oppsummere er en typisk fursona en sammenslåing av hvem furries for tiden er og hvem furries skulle ønske de kunne være. Gitt det vi sa om avviket mellom faktisk og ideelt selv, kan du tenke deg at dette kan fortelle oss noe om furries og deres velvære. Ytterligere studier tyder på at dette er tilfelle. På den ene siden, på tvers av en rekke studier, fant vi ingen konsistente bevis på at det å ha en fursona som representerer ens ideelle selv er assosiert med velvære i seg selv. Imidlertid, i en studie fra 2014, scoret furries som var frustrerte over at de ikke var mer som deres fursonas - et avvik mellom faktisk og ideelt selv - høyere på et mål på depresjon - nøyaktig hva tidligere forskning ville forutsi (Higgins, 1987). 26 Fursonas som et annet tankesett En følelse uttrykt av noen furries i de åpne dataene er at deres fursona ikke er en representasjon av seg selv så mye som det er en maske de tar på seg for å være i et annet headspace eller en alternativ tankegang som de prøver å komme inn i. Dette kan være analogt med en person som spiller et rollespill fordi det lar dem oppleve verden som en helt eller

en skurk, en adel eller en bonde, eller som en reisende fra en fjern verden. Er det slik noen furries bruker fursonene sine? For å teste dette, spurte vi furries i et par nettbaserte og konvensjonsbaserte studier om å indikere deres grad av enighet eller uenighet med ideen om at deres fursona er en annen tankegang som de prøver å komme inn i. Svarene var ganske blandede, med en liten tendens til at deltakerne var mer uenige i punktet enn de var enige i det, selv om den mest vanlige responsen var den høyeste graden av uenighet. Med andre ord, furries var ganske delt i spørsmålet, med flere furries som var sterkt uenig i påstanden enn sterkt enig i den. Dette er stort sett i tråd med det åpne

data og med funnene ovenfor som viser at for de fleste pelsdyr er fursonene dem, i det minste delvis.

Selv om en fursona kan tilby noen furries en sjanse til å være noe annerledes, ser ikke dette ut til å være det funksjonen til en fursona for de fleste furries. Antropomorfisere Fursonas La oss gå bort fra spørsmål om hvorvidt en fursona representerer en selv for å dykke dypere inn i assosiasjonen mellom fursonas og ikke-menneske.

26 Vi har gjort flere studier som gir enda flere nyanser til disse funnene. Til.

for eksempel fant en studie at furries som lager fursonas som ikke ligner på hvem de er for tiden, har en tendens til å skåre lavere på mål på velvære enn furries hvis fursonas representerer deres faktiske selv. Et annet sett med studier fant at relativt få furries lager fursonas som representerer de verste delene av seg selv, og at de som gjør det også har en tendens til å skåre betydelig lavere på mål for psykologisk velvære.

dyr. Som vi så i artsprevalensdataene, baserer praktisk talt alle furries som lager fursonas dem på en slags ikke-menneskelig dyreart, ekte eller på annen måte. Men husk at furries er interessert i menneskeskapt dyr. Som sådan virker det plausibelt at furries har en tendens til å ha fursonas det er ikke bare dyr, men dyr som har antropomorfiserte trekk, i hvert fall til en viss grad. For å måle denne graden av fursona-antropomorfisering, ba vi deltakere på et furry-stevne i 2016 om å indikere, på en 7-punkts skala som strekker seg fra 1 = helt vilt til 7 = helt anthro, i hvilken grad deres fursona ble antropomorfisert. Resultatene, vist i figur 7.5 nedenfor, avslører en sterk tendens til å skape sterkt antropomorfiserte fursonas, med den sterkeste graden av antropomorfisme som den desidert mest populære responsen. Derimot indikerte svært få furries at fursonas var helt vild i naturen. En oppfølgingsanalyse fant ingen bevis for at pelser som har mer vilde eller mer antropomorfiserte fursoner identifiserer seg sterkere som pelsdyr eller med furry fandom, så vi kan ikke bruke graden av antropomorfisering som en prediktor for "hvor pelskledde" noen er. 27 For øyeblikket ser beslutningen om å ha en mer antropomorfisert eller feral fursona ut til å koke ned til estetiske preferanser, selv om fremtidig forskning er nødvendig for å utelukke andre muligheter.

Figur 7.5. I hvilken grad furries beskrev fursonasene sine som vilde eller antropomorfiserte.

27 Selv om en oppfølgingsanalyse viste at selvidentifiserte terier har flere.

feral fursonas enn ikke-therian furries.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.

Fursona Kilde: Selv- eller annet-generert.

For å avslutte denne delen om naturen til ens fursona går vi kort til en konvensjonsstudie fra 2014 der furries ble bedt om å angi, i et par spørsmål, i hvilken grad deres fursona var noe de skapte selv og i hvilken grad deres fursona ble adoptert eller modifisert fra en annen kilde. Gitt at det er et tilsynelatende voksende marked av "adopterbare" karakterer for salg av artister, samt det faktum at mange furries har blitt inspirert til å bli med i fandomen basert på spesifikke medier (for mer om dette, se kapittel 19), ser det ut til at i det minste noe plausibelt at furries kan hente inspirasjon til sine fursonas, helt eller delvis, fra eksterne kilder. Som figur 7.6 viser, var imidlertid furries overveldende enige om at fursonene deres var selvskapte og at de ikke ble skapt av eller modifisert fra en ekstern kilde. Dette stemmer overens med tidligere diskuterte funn som viser at pelsene gir mye av seg selv og legger mye tid, arbeid og betydning i skapelsen av fursonene, samt funn som tyder på at pelsene ser ned på ideen. å ta spesifikke detaljer fra en annen karakter for bruk i deres fursona. Til sammen peker disse funnene mot at furries ser på fursonasene sine som distinkte, unike karakterer snarere enn som

noe inspirert av en annen kilde, noe som er langt mer vanlig i andre fandoms, for eksempel

som science fiction eller anime, der cosplay og rollespill som etablerte karakterer er langt mer vanlig og normalisert (Reysen et al., 2021).

Figur 7.6. I hvilken grad furries på et stevne var enige om at fursonene deres var selvskapte eller adoptert/modifisert fra en annen kilde.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

Selvskapt Annet-skapt.

Likhet med One's Fursona.

Tidligere i dette kapittelet fant vi bevis på at pelsdyr generelt anser fursonene sine for å være en sammenslåing av hvem de nå er og hvem de ønsker å bli. I denne delen ønsker vi å stille et konseptuelt relatert spørsmål: ser furries på seg selv som lik fursonas, og i så fall hvordan? Tross alt kan furries si at deres fursona er en representasjon av hvem de er, men er dette i en strengt symbolsk forstand, eller er det bokstavelig? For eksempel, hvis jeg spiller et videospill, er karakteren jeg kontrollerer en representasjon av meg i spillverdenen, uavhengig av om karakteren ser ut som meg eller ikke. 28 Med andre ord, likheten mellom en fursona og en furry og fursonas evne til å representere en eller annen fasett av en furry kan være overlappende, men distinkte konsepter. Med dette i tankene, la oss se på furries følelser av likhet med fursonasene deres, og hvordan denne likheten manifesterer seg. Vi spurte furries i tre forskjellige studier om de var enige eller uenige i en påstand om at de følte seg veldig lik fursona deres. Resultatene, vist i figur 7.7, er bemerkelsesverdig konsistente på tvers av studier og viser at furries føles veldig likt fursonas. Disse funnene er også veldig konsistente med funnmønsteret vist i figur 7.4, noe som tyder på at det å føle seg lik ens fursona godt kan overlappe med å se ens fursonas som en representasjon av deres faktiske selv. Men la oss dykke litt dypere inn i hva det vil si å føle seg lik ens fursona. Furries sa det med sine egne ord i en av våre tidlige 2011-studier, da deltakerne ble bedt om å beskrive hvordan de følte seg lik fursona. Etter å ha kodet svarene og gruppert lignende svar, var den vanligste likheten som ble notert psykologisk likhet (34,0%) – det vil si å være lik deres fursona når det gjelder personlighet eller måter å tenke på og se verden på. Den nest vanligste kategorien av likhet var atferdslighet (11,8%) - å tro at ens fursona ville oppføre seg på samme måte som hvordan furries selv ville opptre i en gitt situasjon. Den tredje vanligste kategorien var fysisk likhet (7,2%) – å dele fysiske trekk til felles med ens fursona, inkludert frisyre eller kroppsform. Til sammen antyder disse resultatene at likheten furries føler med fursonas har en tendens til å være psykologisk i naturen.

28 Selvfølgelig, hvis ens karakter i spillet ser ut, tenker og oppfører seg på en måte.

i samsvar med spilleren, vil karakteren sannsynligvis bli sett på som en mer trofast representasjon av spilleren, og dette kan igjen få spillet til å føles mer oppslukende! Poenget står imidlertid fortsatt at en karakter kan representere noen selv om de på ingen måte ligner den personen.

(f.eks. personlighet, oppførsel), i stedet for basert på det fysiske utseendet til ens fursona.

Figur 7.7. I hvilken grad furries i tre forskjellige studier er enige om at de føler seg veldig lik fursona.

For å teste denne ideen grundigere kan vi se på data fra syv forskjellige nett- og konvensjonsstudier som ba respondentene angi, på et sett med tre 7-punkts skalaer som strekker seg fra 1 = ikke lik i det hele tatt til 7 = identisk, i hvilken grad de følte seg fysisk, psykologisk og atferdsmessig lik fursonasene deres. Ved å speile det som ble funnet i de åpne dataene fra 2011, skåret deltakerne høyest på mål på psykologisk likhet, med gjennomsnittlige poengskår fra 5,5-5,9 på tvers av de syv studiene og en samlet gjennomsnittsscore på 5,7. Atferdslikhet var en nær andreplass, med gjennomsnittlige skårer fra 5,2-5,7 på tvers av de syv studiene og en samlet gjennomsnittsscore på 5,5. Til slutt var den laveste gjennomsnittlige poengsummen for fysisk likhet, som varierte på tvers av studiene fra 4,1-4,4 med et samlet gjennomsnitt på 4,3. Med andre ord, både åpne og numeriske data tyder på at furries føler en større følelse av psykologisk likhet med deres fursonas enn de gjør fysisk likhet. I noen av våre andre

studier, har vi stilt andre spørsmål om fursona-likhet. For eksempel fant en studie fra 2022 at, uavhengig av om man vurderer psykologisk, atferdsmessig eller fysisk likhet, prøver av furries scorer høyere i gjennomsnitt enn online prøver av furries.

0 %.

5 %.

10 %.

15 %.

20 %.

25 %.

30 %.

35 %.

40 %.

45 %.

1.

På det sterkeste.

Være uenig.

2 3 4 5 6 7 Helt enig.

AC 2018 Online - 2017 Online - 2019.

Andre studier finner at mer høyt identifiserte furries (fanship) også har en tendens til å føle seg mer lik fursona deres, mens fandom-identifikasjon var ikke relatert til hvor lik man følte seg på fursona. I et par 2022-studier fant vi at pelsdyr har omtrent 5-10 ganger større sannsynlighet for å føle at de har blitt mer lik deres fursonas over tid enn de er å føle at de har blitt mindre som deres fursonas over tid. Til slutt, i en cross-fandom-studie fra 2014 fant vi at furries følte en større følelse av psykologisk, atferdsmessig og fysisk likhet med fursonasene deres enn anime-fans følte mot karakterene de cosplayte som og sammenlignet med fantasy sportsfans angående lagene de administrerte. I fantasy-ligaene deres. Med andre ord, forbindelsene furries føler med sine fursonas er utpreget sterke i en

måte som kan ha få analoger på tvers av andre fandoms. Antall Fursonas Frem til nå har vi fokusert vår oppmerksomhet på detaljene til fursonas, beskrevet og karakterisert dem i lengden. I resten av dette kapitlet vil vi gå bort fra fursonas spesifikasjoner for å snakke mer om fursonas

bredd. Et eksempel på dette er spørsmålet om furries bare har én fursona, eller om de kan ha mer enn én (eller, faktisk, ingen i det hele tatt!). Til å begynne med vil vi vurdere noen data vi har samlet inn på tvers av åtte lodne undersøkelser, noen på nettet og noen personlig på stevner, fra 2011-2022. Tvers over studier, varierer antallet furries som sier at de aldri har hatt en fursona fra 2,4-11,9 %, med en samlet gjennomsnitt på rundt 6,2 %. Eller, for å si det på en annen måte, omtrent 94 % av furryene sier at de har hatt en fursona. Som vi vil se i kapittel 9, sammenlignet med det store spekteret av andre fanrelaterte aktiviteter furries engasjerer seg i, kan det å lage en fursona være en av de mest universelle aktivitetene som furries engasjerer seg i! Så hvis det er sant at de fleste furries har en fursona, har de bare en? Vi har sett hvor mye tid og krefter mange furries legger ned på å lage betydelige, dypt meningsfulle fursoner med aspekter av seg selv. Og gitt at personligheten vår forblir relativt stabil når vi når voksen alder (Atherton et al., 2021), ville det være fornuftig at furries ville skape en fursona som representerer seg selv og deretter stoppe der. Men hva tyder dataene på? Når vi ser på de samme åtte studiene nevnt ovenfor, finner vi, i samsvar med vår anelse, at den vanligste responsen på tvers av hver studie var å ha en fursona gjennom hele livet. Når det er sagt, varierte antallet deltakere som valgte "1" fra 30,2% -49,3% på tvers av studiene, noe som betyr at det ikke var noen prøve der mer enn halvparten av deltakerne sa at de bare noen ganger hadde hatt en fursona. I stedet er mellom 43,5 og 67,3 % av.

furries på tvers av prøver sa at de har hatt mer enn én fursona over tid, med gjennomsnittlig furry som hadde 2,0-2,7 fursonas på tvers av prøver, eller et samlet gjennomsnitt på 2,3 fursonas. 29 En mulig tolkning av disse dataene er at de fleste furries har endret sin fursona minst én gang i løpet av sin tid i fandomen. Denne typen "seriell fursona"-modell antyder at furries lager en fursona som de bruker til de bestemmer seg for å lage en annen for å erstatte den. En annen mulighet er imidlertid at furries kan ha mer enn én fursona på et gitt tidspunkt. Denne "samtidige fursona"-modellen antyder at furries kan skape og identifisere seg med flere fursonas om gangen, kanskje for å representere forskjellige fasetter av seg selv, forskjellige stemninger eller tankesett, eller bare for bruk i forskjellige kontekster (f.eks. rollespill, fursuiting, sosiale medier). For å sammenligne disse to modellene går vi til data fra seks studier som representerer pels både rekruttert online og på konvensjoner. På tvers av studiene sa et gjennomsnitt på 30,0-40,4 % av furryene at de for tiden har mer enn én fursona, med furries som i gjennomsnitt har 1,8-2,2 fursonas på et gitt tidspunkt. 30 Disse dataene "deler forskjellen" mellom de to modellene og antyder at begge sannsynligvis forekommer: noen furries som har hatt mer enn én fursona har endret eller erstattet fursona med en ny, mens andre ganske enkelt legger til flere fursonaer til en eksisterende pool eller lager flere fursonas samtidig - selv om den nøyaktige motivasjonen bak begge modellene gjenstår å studere. For å avslutte denne delen kan vi se på spesifikke spørsmål fra undersøkelser gjennom årene for å hjelpe oss å legge til noen nyanser til disse funnene. For eksempel fant et par studier at furries var seks ganger mer sannsynlig å være uenige enn å være enige om at de endrer fursonas regelmessig; dessuten var den sterkeste grad av uenighet det vanligste svaret på dette spørsmålet. Med andre ord, i samsvar med det vi allerede har funnet, selv når furries endrer fursonas, blir det sjelden sett på som en rutine eller vanlig hendelse. Til slutt har data fra et par 2022-studier funnet at gjennomsnittlig furry har hatt sin nåværende fursona i 5,5-6,7 år. Mens den mest vanlige.

29 Oppfølgingsanalyser avslører at antallet fursonas en pels har hatt ikke er relatert.

om de ble rekruttert online eller på et stevne, og det betyr heller ikke at det å ha flere fursonas at furries føler mindre tilknytning eller følelse av tilknytning til disse fursonene. Antall fursonas man har er generelt heller ikke en god prediktor for hvor sterkt noen identifiserer seg som furry eller med furry fandom. 30 Som før ser det ikke ut til å være bevis som tyder på at furries rekruttert online eller.

personlig på stevner er forskjellige med hensyn til hvor sannsynlig det er at de har mer enn én fursona på et gitt tidspunkt.

svaret på spørsmålet var 1-2 år, 46,7-47,9% av furryene sa at de har hatt sin nåværende fursona i fem eller flere år. Disse funnene sammenfaller nok en gang med tidligere funn som tyder på at fursonas er dype og betydningsfulle for mange furries og at de verken erstattes tilfeldig eller på et innfall for de fleste furries, gitt at en typisk fursona holdes i flere år. 31 Oppfatninger om Fursonas generelt Et gjennomgående tema gjennom dette kapittelet har vært det faktum at mange furries identifiserer seg med fursonasene sine som en betydelig og meningsfull representasjon av seg selv. Når vi vet at dette er tilfellet for seg selv, kan vi spørre om furries kan anta at det samme gjelder for andre furries. For å teste denne muligheten ba vi furries i et par 2012-studier om å indikere, på en skala fra 1 = helt uenig til 10 = helt enig, i hvilken grad de var enige om at noens fursona generelt sett sier mye om hvem de er. Viktigere, dette spørsmålet stilte om fursonas generelt, i stedet for å spørre deltakerne om deres egne fursonas. Resultatene på tvers av de to studiene, vist i figur 7.8, avslører at furries har ganske blandede meninger om emnet. Furries' gjennomsnittlige poengsum på 6,2 i begge studiene tyder på en liten tendens til å være enig i at en fursona forteller deg mye om en person. Dette kan være et resultat av at furries projiserer over på andre fra deres egen erfaring, og anerkjenner betydningen og betydningen av deres egne fursonas samtidig som de erkjenner at dette kanskje ikke er tilfelle for alle furries. En alternativ forklaring har å gjøre med hvordan furries tolker den spesifikke ordlyden i utsagnet: mens en persons fursona kan være betydelig og meningsfull, kan det hende at det å se på en fursona uten tilleggsm informasjon ikke være spesielt nyttig for en utenforstående når det gjelder å lære mer om en furry. Bare fordi grønnrevens fursona er gjennomsyret av betydning og mening for deg, betyr det ikke at jeg vil være i stand til å skjelle noe om deg ved å se på grønnrevens fursona alene. Selvfølgelig er det nødvendig med ytterligere forskning for å finne ut hvilken av disse to tolkningene som best forklarer resultatene, eller om en tredje forklaring passer bedre til dataene.

31 Faktisk fant en av våre 2017-studier at jo lenger noen hadde vært pelskledd.

for, jo mindre sannsynlig var de å vurdere selv bare å gjøre endringer i deres nåværende fursona. Om ikke annet, kan furenes fursoner bli mer dypt forankrede og stabile som en representasjon av furry over tid, med yngre, nyere furries som er de som lettere endrer detaljer om en fursona eller legger til en ny helt.

Figur 7.8. I hvilken grad furries var enige om at en persons fursona kan fortelle deg mye om den personen.

Et relatert spørsmål i det samme paret av studier spurte også furries om de var enige eller uenige i at en annen persons fursona-art påvirker hvor godt deltakerne ville komme overens med personen. Vi stilte først spørsmålet basert på misoppfatninger som lekfolk har om organiseringen av den furry fandom. For eksempel har vi blitt spurt av intervjuere om furries som har hundefursonas foretrekker å henge med andre furries med hundefursonas og hater furries som har kattefursonas, basert på det gamle ordtakket om at katter og hunder ikke kommer overens. For å være rettferdig er ideen ikke helt ubegrunnet, like mange furry-konvensjoner er vertskap for artsspesifikke arrangementer (f.eks. hestetreff). Slike arrangementer er imidlertid unntaket snarere enn regelen på et furry stevne, med nyheten at de er en av de eneste gangene på et furry stevne når et rom vil være fullt av bare én type fursona-arter. I motsetning til dette, gjennom resten av konvensjonen, og faktisk i de fleste online-rom, samhandler furries med alle slags fursona-arter ganske harmonisk - eller ser i det minste ikke ut til å diskriminere hverandre basert på fursona-arter. Dette faktum bekreftes i dataene fra vårt par studier, vist i figur 7.9. Mens resultatene fra det forrige spørsmålet indikerer en rimelig grad av ubeslutsomhet om hvorvidt en fursona kan fortelle deg noe om en person, er furries stort sett uenige i at en persons fursona vil påvirke deres.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.

Konvensjon på nett.

interaksjon med den personen, med gjennomsnittlige skårer fra 3,1-3,2 på tvers av de to prøvene. Som en bemerkelsesverdig påminnelse til dataene, avslørte oppfølgingsanalyser at furries som mest identifiserte seg med sine egne fursonas, også var mest sannsynlige til å si at en annen persons fursona-art ville påvirke deres vilje til å samhandle med dem. Årsaken til dette er foreløpig ukjent, men én

Muligheten kan være at pelsdyr som identifiserer seg sterkt med fursonas kan være mer klar over, eller sannsynligvis ha, stereotype oppfatninger om bestemte fursona-arter, noe som betyr at de antar at visse ting er sant om en person med en bestemt fursona-art, og at dette kan mate inn i deres beslutning om å unngå denne personen.

Figur 7.9. I hvilken grad furries var enige om at en persons fursona ville påvirke deres interaksjon med den personen.

Med denne muligheten i tankene, ba vi deltakere som deltok på en 2016-konvensjon om å indikere, på en åpen måte, om det eksisterer noen stereotypier om deres fursona-art, og i så fall oppgi hva disse stereotypiene var. Når vi ser på noen av de mest populære fursona-artene, ble noen konsekvente stereotypier rapportert av deltakerne, inkludert stereotypen om at ulver er lojale, rever er slø, drager er sterke, katter er late og kaniner er sky. Mens langt fra en formell og grundig studie på eksistens.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.
45 %.

Konvensjon på nett.

av artsspesifikke stereotyper i furry fandom, dataene antyder i det minste at noen artsspesifikke stereotyper eksisterer og at furries selv er klar over stereotypiene om sine egne fursonas.

Dette synes å antyde at det i det minste er plausibelt at noen furries vil ta disse stereotypiene i betraktning når de bestemmer seg for en fursona-art som skal representere seg selv og når de bestemmer seg for om de ønsket å samhandle med en annen person basert på den personens fursona-art. I en relatert oppfølgingsstudie fra 2017 testet vi også om det var noen fordel med artsstereotypiene: er det sant, for eksempel at pels med ulve fursonas er mer sannsynlig enn andre, ikke-ulve pels til å bruke etiketten

av "lojale" mot seg selv? Vi fant bevis på at omtrent halvparten av de målte stereotypiene så ut til å holde i det minste noe empirisk vann; furries med ulve fursonas var betydelig mer sannsynlig enn furries uten ulve fursonas til å betrakte seg selv for å være lojale, drager var mer sannsynlig å betrakte seg selv for å være sterke, og rever var betydelig mer sannsynlig å betrakte seg selv som slu. Selvfølgelig betyr dette også at på samme måte som mange stereotyper ikke ble støttet av dataene, noe som tyder på at selv om stereotyper kan eksistere for noen populære fursona-arter, er det bare beskjedne bevis som tyder på at det er noen sannhet i dem. Vi kan vurdere enda en mulig forklaring på funnene om at furry kan ta hensyn til en fursona-art når de bestemmer seg for om de skal samhandle med en pelsfelle. Denne forklaringen handler mindre om å støtte stereotyper om en annen art og mer om furries har en tendens til å gi fortrinnsbehandling til andre som deler en fursona-art som dem. Det er betydelig bevis, både fra våre studier og fra annen sosialpsykologisk forskning, som tyder på at furries bør ha en ganske høy mening om fursona deres, på grunn av selvtjenende skjevheter. For eksempel fant vi, i en konvensjonsstudie fra 2014, at furries bruker en moderat lang tid på å tenke på sin egen fursona-art, langt mer enn de bruker på å tenke på andre arter.

På samme måte så vi tidligere i dette kapitlet at pelsdyr anser seg for å være spesielt kunnskapsrike om sin egen fursona-art, noe som tyder på at de i det minste liker fursona-artene nok til å bruke tid på å lære om den. Til slutt, en betydelig mengde psykologisk forskning tyder på at alt annet likt, har folk en tendens til å foretrekke og gi bedre behandling til mennesker som er en del av gruppen deres sammenlignet med mennesker som er en del av en annen gruppe (Tajfel, 1970; Tajfel et al., 1971, 1979). Til sammen vil dette bety at pelser bør ha en tendens til å foretrekke andre pelser som deler sine fursona-arter fremfor andre pelser som ikke gjør det.

Kort sagt er det i det minste plausibelt at noe av grunnen til at noen pelser kan behandle en annen pels forskjellig basert på deres fursona-art, er fordi de er tilbøyelige til å gi fortrinnsbehandling til de som har fursoner som ligner på deres egen. Med andre ord, det er kanskje ikke slik at furries aktiverer stereotyper om andre arter så mye som de rett og slett liker en annen person som deler samme fursona-art som de gjør, og tror de deler noe til felles (f.eks. "vi rever er sleipe gjeng")

og å ha den menneskelige tendensen til å gi spesiell behandling til andre i ens gruppe (f.eks. "vi revener må holde sammen!"). Selvfølgelig, som med mange spørsmål i dette kapitlet, er det nødvendig med mer forskning for å finne ut hvilken av disse forklaringene som best forklarer dette fenomenet. Fursona-funksjoner I denne siste delen vil vi kort gå tilbake til et emne som vi introduserte tidligere, nemlig spørsmålet om funksjonen til en fursona. Gitt hvor allestedsnærværende fursonas er i furry fandom, ville det være fornuftig at noen furries utvikler fursonas, i liten grad, for å passe inn med det de ser andre furries gjøre.

32 Dette er ganske konsistent med tidligere forskning som viser at når vi tilhører grupper, internaliserer vi ofte verdiene og normene til gruppen, som kan inkludere å oppføre seg i samsvar med hvordan andre gruppemedlemmer oppfører seg (Turner et al., 1987). Når det gjelder furries, kan dette inkludere å lage en fursona for å være som de andre furries. Selvfølgelig er det kanskje ikke den eneste grunnen til å lage en fursona å passe inn med andre furries, eller i det minste er det kanskje ikke den eneste fordelen med å ha en fursona. Som det ble indikert av mange furries i de åpne dataene som vi startet dette kapitlet med, kan furries ha nytte av å ha en fursona, enten det er å bruke en fursona som et forbilde, støtte seg på en fursona som en sosial angst, eller å utforske og uttrykke fasetter av seg selv som de ellers ikke ville vært i stand til å uttrykke. For å teste disse ulike funksjonene, ba vi furries rekruttert på et 2015-stevne om å fullføre et mål som ba dem om å indikere, på en skala fra 1 = helt uenig til 7 = helt enig, hvor enige de var i at fursona deres oppfylte en rekke forskjellige funksjoner for dem. Resultatene, vist i tabell 7.3, viser at fursonas kan fylle en rekke forskjellige funksjoner, selv om ikke alle funksjoner er like vanlige. For eksempel

32 Jeg kan personlig bekrefte at dette var tilfellet for meg. Ved min første furry.

møte-up, ble jeg spurt om fursona mi. På den tiden hadde jeg ikke en fursona, eller visste engang hva en fursona var, noe som fikk meg til å gå hjem den kvelden og lage en før neste treff!

furries var betydelig mer sannsynlig å være enige om at deres fursona bidro til å lette sosial interaksjon enn de var å si at deres fursona lar andre se en mer autentisk side av seg selv. Utbredelsen av disse ulike funksjonene stemmer generelt overens med utbredelsen av temaene nevnt i de åpne spørsmålene i starten av kapittelet.

Tabell 7.3. Furries' enighet om at deres fursona oppfylte flere spesifikke funksjoner, vurdert som en gjennomsnittlig poengsum på en 1-7 skala. Poeng over 4 indikerer samsvar med elementet. Funksjon Gjennomsnittlig Hjelper meg å møte mennesker jeg ellers ikke kunne ha møtt 6.1 Lar meg prøve ut en annen måte å være på 5.2 Inspirerer meg til å opptre mer vennlig eller medfølelse mot andre 5.1.

Lar meg bli større og bedre enn meg selv 4.9 Hjelper meg å akseptere meg selv som den jeg er 4.9 Lar folk se "den virkelige meg" 4.7 Inspirerer meg til å være mer selvsikker i livet mitt 4.6 Hjelper meg ofte gjennom vanskelige tider i livet mitt 4.4 Inspirerer mennesker å behandle meg mer vennlig 4.4.

En oppfølgingsanalyse fra samme studie avslørte at furries som identifiserte seg sterkere som furry (men ikke nødvendigvis med furry fandom) var mer sannsynlig å si at deres fursonas var funksjonelle for dem. Eller, for å si det på en annen måte, furries hvis interesse for furry ikke er spesielt sterk, er kanskje ikke like sannsynlig å oppleve fordelene fra fursona som mer høyt identifiserte furry ville oppleve.

Vi tok også en mer fokusert titt på én bestemt fursona-funksjon: å hjelpe furries gjennom vanskelige tider i livet. Vi vurderte dette elementet på tvers av tre separate studier og fant at furries var ganske konsekvent mer enige enn de var uenige i dette elementet, med gjennomsnittlige skårer fra 4,3-4,8 på tvers av prøver, og med 1,5-3 ganger større sannsynlighet for å være enig enn å være uenig med furries. uttalelsen. Furries for hvem deres fursona representerte deres ideelle selv, var spesielt sannsynlig å være enig i denne uttalelsen. Til slutt stilte vi noen tilleggsspørsmål basert på henvendelser og forskningsspørsmål gitt til oss av noen furries. Spesielt ble vi spurt av furries som hadde en rekke forskjellige fysiske og psykologiske funksjonshemninger om dette var med i dannelsen av fursona deres. Til.

For eksempel var en hypotese at furries med en funksjonshemming kan skape fursonas med samme funksjonshemming, gitt at mange furries inkorporerer elementer av seg selv i fursonene. Andre antok det motsatte, at en furry med funksjonshemming kanskje foretrekker å lage en fursona som ikke hadde funksjonshemmingen som en måte å få andre til å samhandle med dem uten å være klar over funksjonshemmingen deres. Som

Tabell 7.4 illustrerer at furries med funksjonshemninger i stor grad var uenige i at funksjonshemmingen hadde betydelig innvirkning på dannelsen av fursona, og var også uenig i at fursona deres oppfylte en funksjon som var spesifikk for funksjonshemmingen deres. I stedet virker det sannsynlig at furries med funksjonshemninger ikke er forskjellig fra furries generelt med hensyn til funksjonene som fursona fyller og de underliggende faktorene som driver dannelsen av fursonas.

Tabell 7.4. Overensstemmelse med elementer som gjelder ens fursona og deres funksjonshemming blant pelsdyr som selv identifiserte seg funksjonshemmede, vurdert som en gjennomsnittlig poengsum på en 1-7 skala. Poeng over 4 indikerer samsvar med elementet. Vare Gjennomsnitt Min fursona hjelper meg å glemme funksjonshemmingen min 3.5 Min fursona skjuler funksjonshemmingen min for andre 2.6 Min fursona har samme funksjonshemming som jeg har 2.5 Min fursona hjelper meg til å se funksjonshemmingen min i et annet lys 2.4.

Min fursona hjelper til med å utdanne andre om min funksjonshemming 2.1 Min fursona hjelper meg å forklare min funksjonshemming til andre 1.9 Min fursona har en tilstand eller funksjonshemming som er forskjellig fra min egen 1.6.

Konklusjon.

Vi startet dette kapittelet med en ganske grunnleggende forståelse av hva en fursona var, slik en lekpersion kan begrepsfeste det: en karakter med dyretema med tilhørende bilde, navn og noen kjennetegn. Ved å la furries beskrive naturen til fursonaene deres med egne ord, ble det imidlertid raskt klart at fursonas for mange furries er mye mer enn bare en avatar,

kallenavn, eller måte å opprettholde anonymiteten på. 33 Dessuten så vi at det virkelig ikke er noen, entall.

33 Vi så også at for i det minste noen furries var en fursona egentlig ikke noe mer enn.

en logo, avatar eller en måte å forbli anonym på!

konseptualisering av en fursona. I stedet erkjenner vi at fursonas varierer betydelig i formen de har (f.eks. arten deres, deler egenskaper med skaperen), men også i forholdet til skaperen deres (f.eks. identifisere seg med ens fursona) og funksjonene de fyller. Ved siden av denne variasjonen i fursonas form og funksjon, varierer også furries selv betydelig i deres tro på fursonas, inkludert i hvilken grad furries tror at noen andres fursona kan være en verdifull kilde til informasjon om en person og hvorvidt en annen persons fursona-art kan være påvirke beslutninger om hvorvidt man skal samhandle med personen. Og mens furries generelt sett var uenige i ideen om å la deres interaksjoner med en annen furry dikteres helt eller delvis av den personens fursona-art, eksisterer det stereotypier om de med bestemte fursona-arter, bare noen av dem er forankret i noen form. av påviselige fakta, og disse stereotypiene kan påvirke hvordan furries føler om andre, enten furries selv ønsker å erkjenne det eller ikke. Gjennom dette kapittelet har vi også avlivet noen vanlige misoppfatninger som folk har om fursonas. For eksempel, mens lekmenn kan tro at furries identifiserer seg som den ikke-menneskelige dyrearten representert av deres fursona, tyder tilgjengelig bevis på det motsatte: mens de fleste furries har en spesiell beundring for fursona-artene sine og mange vet uvanlig mye om dem, relativt sett få vil si at de identifiserer seg som et ikke-menneskelig dyr. Lekmenn kan også tro at pelsene velger sin fursona-art ganske tilfeldig, eller endre dem på et innfall, noe som ikke støttes av dataene; furries har en tendens til å bruke mye tid og tanke på utviklingen av fursonasene sine, og mens noen kanskje

har mer enn én fursona samtidig, og mange har endret fursonas over tid, furries er generelt lite sannsynlig å endre fursona-arten med noen form for regelmessighet. Dessuten, i stedet for at fursona-arter er et ganske tilfeldig valg, er det spesielt sannsynlig at en håndfull arter blir valgt, inkludert arter som ofte er representert i media vi konsumerer (f.eks. ulv, rever, drager) eller som furries sannsynligvis vil ha førstehåndserfaring (f.eks. hunder, katter). Det er vanskelig å sette opp alt dette

sammen til et enkelt, sammenhengende utsagn som omfatter hva fursonas er for alle furries, men som i seg selv er verdt å vite. Selv om det kanskje ikke er en eneste, omforent konseptualisering av en fursona som alle furries er enige om, forblir det å ha en fursona en av de mest universelle atferdene som furries utøver, og til tross for de store forskjellene i hva fursonene deres er for dem, furries virker bemerkelsesverdig dyktig.

å effektivt navigere i fandomrom fulle av disse karakterene og kompleksiteten dette fører med seg. Referanser Aron, A., Aron, E., N., Tudor, M., & Nelson, G. (1991). Nære relasjoner som inkluderer andre i selvet. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60 (2), 241-253. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.2.241> Aron, A., Aron, EN, & Smollan, D. (1992). Inkludering av andre i selvskalaen og strukturen av mellommenneskelig nærhet. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63 (4), 596-612. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.4.596> Atherton, OE, Grijalva, E.,

Roberts, BW og Robins, RW (2021). Stabilitet og endring i personlighetstrekk og store livsmål

fra college til midt i livet. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 47 (5), 841-858. <https://doi.org/10.1177/0146167220949362> Freud, S., & Jones, E. (Red.). (1922). *Utover nytelsesprinsippet*. (CJM Hubback, Trans.). International Psychoanalytical Press. <https://doi.org/10.1037/11189-000> Freud, S. (1923). *Egoet og id'en*. I J. Strachey et al. (Trans.), *Standardutgaven av de komplette psykologiske verkene til Sigmund Freud* (bind XIX). Hogarth Press. Haidt, J. (2001). Den emosjonelle hunden og dens rasjonelle hale: En sosial intuitjonistisk tilnærming til moralsk dømmekraft. *Psychological Review*, 108 (4), 814-834. <https://doi.org/10.1037/0033-295x.108.4.814> Higgins, ET (1987). Selvavvik: En teori om selvtillit og affekt. *Psychological Review*, 94 (3),

319-340. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319> Jeck, DM, Qin, M., Egeth, H., & Biebur, E. (2019). Unike gjenstander tiltrekker seg oppmerksomhet selv når de er svake. *Visjonsforskning*, 160, 60-71. <https://doi.org/10.1016/j.visres.2019.04.004> Moreland, RL, & Beach, SR (1992). Eksponeringseffekter i klasserommet: Utvikling av affinitet blant elever. *Journal of Experimental Social Psychology*, 28 (3), 255-276. [https://doi.org/10.1016/0022-1031\(92\)90055-O](https://doi.org/10.1016/0022-1031(92)90055-O) Nisbett, R., & Wilson, T. (1977). Forteller mer enn vi vet: Verbale rapporter om mentale prosesser. *Psychological Review*, 84 (3), 231-258. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.84.3.231> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). My animal self: Viktigheten av å bevare fantasi-tema identitet unikhet. *Identitet*, 20 (1), 1-8. <https://doi.org/10.1080/15283488.2019.1676245>.

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, & Chadborn, D. (2021). Transportert til en annen verden: psykologien til anime-fans. Internasjonalt anime-forskningsprosjekt. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC og Reysen. S. (2015). Den antrozooforme identiteten: Furry fandom-medlemmers forbindelser til ikke-menneskelige dyr. *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Suler, J. (2004). Den elektroniske desinhiberingseffekten. *Cyberpsychology & Behavior*, 7 (3), 321-326. <https://doi.org/10.1089/1094931041291295> Tajfel, H. (1970). Eksperimenter i intergruppediskriminering. *Scientific American*, 223 (5), 96-103. <https://www.jstor.org/stable/24927662> Tajfel, H., Billig, M., Bundy, R., & Flament, C. (1971). Sosial kategorisering og intergruppeatferd. *European Journal of Social Psychology*, 1, 149- 178. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2420010202> Tajfel, H., & Turner, JC (1979). En integrativ teori om konflikt mellom grupper. I W. Austin & S. Worchel (Red.), *The social psychology of intergroup relations* (s. 33-47). Brooks/Cole. Turner, JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher, SD og Wetherell, MS

(1987). *Gjenoppdage den sosiale gruppen: En selv kategoriseringsteori*. Blackwell. Zaman, HBA (2023). Furry fungerer som ikke-menneskelig drag: En casestudie som utforsker queer of color liveability gjennom fursona. *Queer Studies in Media & Popular Culture*, 8 (1), 99-114. <https://doi.org/10.1386/qsmc.00090.1>.

Kapittel 8.
Pelsegnet for suksess.
Courtney "Nuka" Plante.

Lukk øynene og forestill deg en typisk furry. Nei, virkelig, gjør det. Ikke bekymre deg, vi venter på deg: forestill deg hvordan en gjennomsnittlig furry ser ut. Hva tok du bilde av? Hvis du er en furry, har du kanskje vært frekk og bare forestilt deg deg selv eller en nær venn som tilfeldigvis er en furry. Vi er imidlertid villige til å satse på at mange lesere, lodne eller på annen måte, forestilte seg at noen hadde på seg noe dyreteama, alt fra et par ører og en hale til en kigurumi 1 til en helkroppsmaskot-kostyme – det som furries vil kalle en fursuit. Hvis det var dette du tenkte på når du så for deg en furry, er du langt fra alene. De fleste mennesker, lodne eller på annen måte, ville sannsynligvis forestille seg noe lignende når de ble bedt om å se for seg en typisk furry, noen kledd i et slags antrekk med dyreteama. Ikke bare ta vårt ord for det: Se på hvordan nyhetshistorier om furries beskriver dem:

"medlemmer av det lokale 'furry' samfunnet, noe som betyr at de deltar på gruppearrangementer kledd i forseggjorte dyrekostymer" (Walker, 2016, paragraf 1).

«den furry fandom, subkultur der medlemmer liker å lage kunst og kle seg ut som antropomorfiserte karakterer» (Dickson, 2022, para. 1).

"han er også en furry - et medlem av et fellesskap som er mest kjent for å være virkelig interessert i antropomorfe fantasidyr og kle seg ut i pelsdresser på stevner" (Thomas, 2022, para. 5).

"Tusenvis av mennesker utkledd som 'humaniserte' dyr, kjent som 'furries', er i Pittsburgh for den årlige Anthrocon-konvensjonen" (Buffitt, 2014, para. 2).

«furries – mennesker som har interesse for eller kler seg ut som antropomorfe dyrekarakterer» (Petersen, 2022, para. 1).

1 En kigurumi, eller "kigu" for kort, er en løstsittende, hel i japansk stil.

kroppsanntrekk, noe som ligner på hva et barn kan ha på seg til pyjamas. De er vanligvis dyretema.

"kle deg ut som dyr (eller andre falske karakterer) som har menneskelige personligheter, som evnen til å gå på to bein" (Laychuk, 2020, para. 3).

Ut fra disse beskrivelsene alene skulle du tro at det å ha på seg en pelsdrakt var en viktig del av hva det vil si å være furry. Men husk at de fleste furries ikke nevner fursuits i det hele tatt i deres definisjon av hva som gjør en furry en furry (se kapittel 5 for mer om dette). Så hvorfor er det at fursuits er så synonymt med furry og furry kultur til tross for at det ikke er et nødvendig eller fellestrekk i de fleste furries definisjoner av en furry?

Det er minst to mulige årsaker. Den første muligheten er at fursuits er distinkte og lett gjenkjennelige, og er derfor en ikonisk representasjon av furries. En annen mulighet er at de fleste furries eier en fursuit, i så fall vil karakteriseringen av furries som folk som bærer fursuits være nøyaktig, uansett om furries spontant nevner det i deres definisjon av en furry. La oss vurdere begge disse mulighetene. Når vi snakker om den første muligheten, er furries langt fra den eneste fandomen som kan destilleres ned til de mest synlige gjenkjennelige elementene. Hvis jeg i begynnelsen av kapittelet hadde bedt deg om å forestille deg en Star Wars-fan i stedet for en furry, ville du sannsynligvis ha sett for deg en person iført hvitt

stormtrooper rustning eller svinge rundt et lyssabel. På samme måte er Star Trek-fans ofte redusert til folk som har på seg en svart-rød Starfleet-uniform 2 og spisse Vulcan-ører, Harry Potter-fans er avbildet som vinker rundt tryllestaver, og sportsfans bruker jerseys og maler ansiktene i lagets farger. Det er usannsynlig at alle eller til og med de fleste av fansen i disse gruppene pryder seg i disse antrekkene mesteparten av tiden – mange av dem har sannsynligvis ikke tilhørt til det selv om de skulle ønske det. Hvis vi så en mer typisk utseende fan av disse interessene – hva kan vi forvente å se? Vel, de er sannsynligvis en person som ser ganske umerkelig ut som har på seg gjennomsnittlige klær, sitter på en sofa og bruker favorittmediet sitt, enten det er å lytte til spillet, se en film eller lese en bok. Problemet med dette bildet er at det mangler noen åpenbare indikatorer på hva personen er fan av.

3 Selv om dette sannsynligvis er den vanligste måten viften bruker det foretrukne mediet på, aktiverer ingenting ved scenen.

2 Fargen avhenger av om brukeren er en del av kommandoen,

engineering, eller vitenskap og medisinsk avdeling av Starfleet! 3 Bortsett fra, selvfølgelig, det som er på skjermen eller hvilken bok de har i hendene.

i det øyeblikket.

stereotypier vi tenker på når vi ser for oss en fan. Bare å se på scenen uten noen kontekst, kan dette være en fan av stort sett hva som helst – det er kanskje ikke engang en fan i det hele tatt! Av den grunn er det ikke et spesielt nyttig bilde hvis du ønsker å kommunisere til noen at dette er en spesiell type fan.

I stedet har vi en tendens til å fylle bildet med symboler som er spesifikke for fankulturen, med gjenkjennelige, ikoniske trekk av interessen. 4 La oss nå rette oppmerksomheten mot den andre mulige forklaringen: er det mulig at vi naturlig tenker på pelsdrakt når vi tenker på pels, fordi de fleste pelser bruker pelsdresser?

Utbredelse av pelsdrakt Ved første øyekast ser det ut til at det burde være ganske enkelt å finne ut hvor mange pelsdrakter som eier en pelsdrakt: bare ta en prøve av en haug med pelsdrakt og spør dem om de er pelsdressere eller ikke. Faktisk gjorde vi akkurat det i fire forskjellige prøver av pelsverk på nett og på stevner fra 2016-2020!

Vi ba deltakerne sette et merke i en boks hvis de var en fursuiter. Resultatene var ganske sammenlignbare på tvers av prøvene, med 28,1 % av deltakende respondenter som merket av i boksen og 27,7–35,8 % av respondentene på nett merket av i boksen. Det, akkurat der, burde være nok til å sette denne ideen til ro: på tvers av prøvene viser dataene at bare omtrent en fjerdedel til en tredjedel av pelsdyrene er fursuitere.

Eller, for å si det på en annen måte, flere furries er ikke fursuiters enn fursuiters, så det ville være unøyaktig å beskrive furries som folk som fursuiter - noe de fleste furries ikke gjør. 5 Men hvis det avklarer spørsmålet, hvorfor fortsetter denne delen på flere sider? Kritiske lesere kan ta problemer med måten vi stilte spørsmålet i avsnittet ovenfor. Teknisk spurte vi kun om respondentene anså seg selv for å være en fursuiter. Dette er ikke det samme som å spørre om de eide en pelsdrakt. Det er for eksempel fullt mulig.

4 Som en analogi, forestill deg at du er en filmregissør som prøver å fastslå at filmen din.

finner sted i San Francisco. Hvis du bare viste klipp av en typisk forstad, ville det være usannsynlig å bli gjenkjent av seerne som San Francisco - ikke uten å blinke ordene "San Francisco" på skjermen. Hvis du i stedet startet filmen med et panorerbilde av Golden Gate-broen, ville publikum umiddelbart gjenkjenne at byen er San Francisco, og de ville sannsynligvis tenke på tanker, følelser og relevant informasjon om San Francisco mens de så på. 5 Sammenfallende bevis for dette punkt finnes i kapittel 5, der vi spurte.

furries hva furry betyr for dem. Mens et lite antall furries spontant identifiserte fursuits som en del av deres definisjon av en furry, gjorde det store flertallet av furries ikke.

noen kan eie en pelsdress, men ikke bruke den nok til å føle at begrepet "fursuiter" gjelder dem.

Alternativt kan noen eie en pelsdress og pleide å bruke den mye, men de har ikke gjort det på flere år, og derfor identifiserer de seg ikke lenger aktivt som en pelsdress. Og selv om du kan hevde at de fleste som eier en fursuit sannsynligvis kaller seg fursuiters, bør vi nok spørre spesifikt om fursuit-eierskap, i stedet for bare å utlede det fra en etikett noen bruker på seg selv. Som det sies, alt som er verdt å gjøre er verdt å gjøre riktig. I denne ånden går vi videre til et sett med fire tidligere studier fra 2011-2016, der vi ba furries rekruttert online og personlig på et stevne om spesifikt å indikere, ja eller nei, om de eide en hel eller en delvis pelsdrakt. 6 Resultatene avslørte at eierskap til en hel eller delvis farge varierte fra 31,5-45,2 % på tvers av prøvene, med online prøvene som var noe lavere i eierskap (33,9 %) enn gjennomsnittet av prøver rekruttert på konvensjoner (40,8 %). Disse tallene er spesielt høyere enn antallet furries som stemplet seg selv som fursuiters, noe som støtter ideen om at i det minste noen furries som eier fursuiters kanskje ikke kaller seg selv

fursuiters. Selvfølgelig er det en annen mulig tolkning av disse dataene: kanskje det å identifisere seg som en pelsdress og å eie en pelsdrakt er det samme, og forskjellene i disse resultatene er basert på

Det faktum at studiene fant sted i forskjellige år, og kanskje antallet fursuiting har gått ned de siste årene. Selv om denne muligheten eksisterer, vil data fra furry-konvensjoner begjære seg forskjellig og viser ofte en økende andel av deltakerne som deltar i deres fursuit-parade - en begivenhet der fursuitere på et stevne alle stiller opp og marsjerer sammen gjennom stevnerommet. Som et illustrerende eksempel, i 2010, deltok 16,8 % av deltakerne i fursuit-paraden, mens i 2022 hadde tallet økt til 26,4 % ("Anthrocon 2010," 2023; "Anthrocon 2022," 2023). Men denne studien introduserte også en ny rynke i spørsmålet - skillet mellom ulike typer fursuit-eierskap. En dypere titt inn i.

6 Vanligvis refererer en "full" pelsdrakt til en drakt som dekker hele brukerens kropp, og.

inkluderer ofte, som separate eller sammenkoblede deler, et hode, torso, armer og hender, ben og føtter, og en hale, vinger, horn eller annet tilbehør. I kontrast refererer en "delvis" pelsdrakt vanligvis til en pelsdrakt som mangler en eller flere komponenter for å gjøre den til en hel pelsdrakt. Mange deldresser, for eksempel, har ikke overkroppen (brukeren har i stedet på seg klær, med pelsdraktens armer og hender, hode og føtter ser ut til å sprette ut av klærne). Det er imidlertid ingen etablert definisjon av hva som utgjør en delvis sak. I vår studier, la vi begrepet udefinert, slik at furries kunne svare basert på deres egen definisjon.

resultatene av våre studier fant at furries hadde omtrent dobbelt så stor sannsynlighet for å eie en delvis pelsdrakt som de var å eie en hel pelsdrakt. Dette kan være av flere plausible grunner. For det første er det generelt billigere å ta i bruk, og lettere å lage, en delvis pelsdrakt enn en hel pelsdrakt, nesten per definisjon (dvs. en hel pelsdrakt inneholder alle delene av en delvis pelsdrakt, pluss mer). Når vi snakket om denne ideen, delte en uavhengig forsker ved navn Abigail Torbatian data med oss som hun hadde samlet inn fra mer enn 100 forskjellige pelsdraktbyggere. Dataene avslørte at prisen på en delvis fursuit i 2020 varierte fra \$550,00 til \$3,875,00, med en gjennomsnittlig kostnad på \$1,647,61. 7 I motsetning til dette, var prisene for fulle fursuits fra de samme fursuit-byggerne avhengig av om de var plantigrade eller digitigrade, 8 men gjennomsnittlig henholdsvis \$2,676,15 og \$3,107,92, med intervaller på \$994,00-5,750,00 og \$1,056,00 på betydelig mer enn \$1,056. delvis drakt. Gitt at deldresser er rimeligere, er de også mer tilgjengelige for folk enn fulle fursuits, noe som kan være uoverkommelig dyrt for noen mennesker. I tillegg til at delvis pelsdrakt er rimeligere, er det kanskje flere som rett og slett foretrekker å bruke en delvis pelsdrakt fremfor en hel pelsdrakt. For det første er det mye kulere å ha på seg en pelsdrakt uten overkroppen (dvs. å ha på seg klær i stedet for kroppsdressen) enn å ha på seg en hel pelsdrakt. For de som fursuiter seg ute eller på steder som mangler klimaanlegg, kan dette gjøre delvis fursuiting til et langt mer attraktivt – og mindre dehydrerende – prospekt! Dessuten er det mye lettere å ta på og av en delvis pelsdrakt (f.eks. en pelsdrakt uten overkropp, eller en som ikke er en enkelt body) enn det er å ta på og av en hel pelsdrakt. Dette kan appellere til noen som ønsker allsidigheten ved å kunne bytte inn og ut dress (f.eks. for å lette sosial interaksjon, for å gjøre fotomuligheter enklere) uten å måtte finne et skifterom og bruke ti minutter på å skifte. Som sådan, selv blant furries som potensielt kunne ha råd til en hel pelsdrakt, kan noen velge i stedet for en delvis pelsdrakt bare for komforten, brukervennligheten og typen pelsdrakt de ønsker å gjøre.

7 Alle priser er i USD.

8 Begrepene "plantigrade" og "digitigrade" refererer til formen på karakterens ben.

Plantigrade ben refererer til typen ben som mennesker har, der hele foten vanligvis berører bakke. I motsetning til dette, beskrives digitigrade ben noen ganger (feilaktig) som om de ser ut til å ha "bakovervendte knær" som på en hest: bare "tærne" berører bakken, mens sålen på en langstrakt "fot" forblir fra bakken. Den høyere kostnaden for en digital drakt er vanligvis et resultat av tillegg

polstring og skulptur som trengs for å skape en illusjon av et digitalt ben på en dress som bæres av en plantigrade-bruker.

Data om eierskap til pelsdrakt reiser også et tilleggsspørsmål: skal alle pelsdyr som eier en pelsdrakt antas å eie bare én pelsdrakt? Vi vurderte denne ideen på tvers av fire tilleggsstudier fra 2017-2019, der respondenter på stevner og på nett ble spurt om hvor mange fursuits de eide. Konvensjonsstudiene, som ikke skilte mellom delvis og fulle pelsdrakter, fant at 45,1-48,2 % av pelsene som ble rekruttert på et stevne eide minst 1 pelsdrakt, med 20,3-21,4 % av pelsdraktene som sa at de eide mer enn én pelsdrakt. Disse tallene er noen få prosentpoeng høyere i noen av de tidligere studiene, noe som ytterligere tyder på at eierskap av fursuit kan være på vei oppover. I nettprøvene anga 19,5–19,8 % av respondentene at de eide en hel pelsdrakt og 23,3–26,4 % anga at de eide en delvis pelsdrakt, med 2,6–3,2 % og 3,8–4,5 % som eide mer enn en hel eller delvis pelsdrakt, hhv. Enkelt sagt viser dataene, spesielt blant online furries, at de som eier en fursuit er mer sannsynlig enn ikke å eie en enkelt fursuit. Funnene gir også ytterligere bevis for at delvis eierskap av pelsdrakt er mer utbredt enn fullt eierskap av pelsdrakt, og at det er mer sannsynlig at konvensjonelle pelser eier en pelsdrakt enn pelser rekruttert på nettet. 9 Til dette punktet har vi sett at

antall furries som eier en fursuit er konsekvent under 50%-merket, noe som betyr at vi ikke har møtt et utvalg der flere furries eier en fursuit – delvis eller på annen måte – enn ikke gjør det. Dette ser ut til å slå en spiker i kisten for påstanden om at furries er definert som personer som bærer fursuits.

Likevel, hvis vi er veldig veldedige i vår definisjon av hva som teller som en fursuit, er det fortsatt en sjanse for å finne en kjerne av sannhet i påstanden. Tross alt har vi bare sett på delvis og fulle fursuits, men kanskje noen ser for seg en furry som noen som har på seg katteører, hale eller halsbånd. Med dette i tankene kan vi utvide spørrelinjen vår ved å spørre hvor mange furries som eier noen form for klær eller tilbehør med furry-tema. Vi gjorde akkurat det i en 2014-studie av konvensjonsgående furries, resultatene av disse er vist i tabell 8.1.

9 Dette gir mening av minst to grunner. For det første kan konvensjoner være dyre å.

delta, som ofte koster hundrevis eller til og med tusenvis av dollar når du inkluderer hotell-, reise- og registreringskostnadene. De som har råd til å kjøpe en fursuit kan også være de samme som har råd til det reise til stevner. En annen mulig årsak, en vi tar opp senere i dette kapittelet, er at fursuits har en performativ, sosial komponent for dem. Som sådan kan de som ikke deltar på furry-konvensjoner ha en grunn mindre til å eie en fursuiter (dvs. ikke i stand til å bruke den sammen med andre fursuiters og vise den frem til store grupper av furries).

Tabell 8.1. Prosentandel av lodne respondenter som eide hver av en rekke forskjellige furry-tema-gjenstander designet for å vise ens lodne interesse. Visning Vare % Eierskap Hale 48,1 % Klær 34,3 % Ører 27,3 % Hånd-poter 16,7 % Hode / Maske 16,7 % Fot-poter 15,3 % Klør 9,7 % Vinger 1,9 % Annet tilbehør 36,6 %.

Tabellen avslører et par viktige fakta. For det første, i samsvar med det vi observerte med fursuits, er det ikke noe enkelt tilbehør eller stykke lodne klær som eies av et flertall av furries. For det andre data tyder på at selv om ikke alle furries gjør det, liker mange furries å uttrykke sin faninteresse gjennom å eie og bruke fan-relaterte klær eller tilbehør. Dette er ikke ulikt Star Wars-fans, hvorav mange kanskje ikke eier et lyssabel, men det er unektelig at mange også eier en på grunn av dens ikoniske natur i serien. Før vi avslutter denne delen, la oss ta en rask titt på noen tilleggsfunn for å legge til litt kontekst og nyanser til oppdagelsene våre. For eksempel har vi snakket om antall furries som eier eller ikke eier fursuits, men vi har ennå ikke vurdert i hvilken grad furries er interessert i å eie en fursuit i utgangspunktet. Hvis mer enn halvparten av furries for tiden ikke eier en

fursuit, er det fordi at mange furries ikke har interesse av å eie en fursuit, eller er det i det minste noen av dem som sparer for å kjøpe en i fremtiden? For å teste dette ba vi furries, både på et stevne i 2016 og på nett i 2017, om å angi i hvilken grad de var enige i utsagnet «Jeg vil eie en fursuit» på en 7-punkts skala (1 = helt uenig, 7 = helt enig). Dataene for de som ikke eide en fursuit er vist i figur 8.1. Funnene viser at de fleste furries uten pelsdrakt likevel har et ganske sterkt ønske om å eie en pelsdrakt. Dette funnet, kombinert med tidligere data som viser de betydelige utgiftene til en fursuit, antyder at mange flere furries.

ville trolig eie en fursuit hvis de hadde råd til det. 10 Dataene kan også tyde på at noen pelser kanskje ikke eier en pelsdrakt for øyeblikket, men kanskje er i ferd med å spare opp til en, eller har bestilt en, men på grunn av lange ventelister og produksjonstider har de kanskje ikke drakt ennå. 11 Også, i tråd med de tidligere omtalte funnene, har konvensjonsbesøkende pelser større interesse av å eie en pelsdrakt enn pelser rekruttert på nett. Dette er ikke å si at furries rekruttert på nettet ikke hadde interesse av å eie en fursuit, selvfølgelig. Tross alt var den vanligste responsen for begge prøvene maksimal samsvar med utsagnet. Ikke desto mindre scoret konvensjonsgående furries høyere, med en gjennomsnittlig poengsum på 5,6, enn furries rekruttert på nettet, hvis gjennomsnittlige poengsum var 5,0.

Figur 8.1. I hvilken grad furries i en nett- og konvensjonsstudie er enige om at de er interessert i å eie en fursuit.

10 Vi kan også finne konvergerende bevis fra en konvensjonsstudie fra 2011 som spør.

furries enten de hadde, ønsket eller ikke ønsket å eie en hel eller delvis pelsdrakt. Mens 37,6 % av furries sa at de ikke hadde en delvis fursuit ennå, noe som antydte at de kanskje i fremtiden, bare 2,7 % sa at de ikke hadde noen interesse i å eie en delvis fursuit. Likeledes indikerte 49,3 % av pelsene at de ennå ikke hadde full pelsdrakt, mens bare 3,5 % anga at de ikke hadde noen interesse i en. 11 Det er for eksempel ikke uvanlig at fursuits tar måneder å bygge, og for.

køene for populære pelsdraktbyggere skal være ett til to år lange. Det bør også bemerkes at pelsdraktbyggere er noe uvanlige i den lodne fandomen, og i ganske høy etterspørsel. I våre 2017- og 2020-studier fant vi at bare 8,4–10,8 % av pelsene anså seg for å være pelsdraktbyggere, selv om vi i en studie fra 2018 fant at omtrent halvparten av pelsdraktene sier at de har tilpasset eller laget i det minste noen deler av pelsdrakten selv. .

0 %.
20 %.
40 %.
60 %.
80 %.

Konvensjon på nett.

Vi kan også flytte fokuset bort fra selve pelsdrakten til i stedet å spørre pelsdraktene som eier en pelsdrakt om i hvilken grad de faktisk bruker den. Tross alt kan en furry som eier en pelsdrakt, men som aldri har brukt den, vurdere pelsdrakten sin som mer et samlingsstykke, ikke ulikt hvordan en Star Wars-fan kan velge å ikke bruke stormtrooper-rustningen sin, men i stedet vise den i en sak. For å teste dette ba vi fursuiters i en nettbasert 2019-studie om å angi hyppigheten de fursuiter med, både i siste 12 månedene og på det tidspunktet i livet de passet best. Resultatene er vist i figur 8.2.

Figur 8.2. Hyppighet som eiere av pelsdrakt i en nettstudie hadde på seg pelsdrakten det siste året og på det tidspunktet i livet de hadde på seg pelsdrakten oftest.

Resultatene avslører at de fleste eiere av pelsdrakt for øyeblikket ikke kler så mye som de hadde på topp. I et funn som kan være overraskende for de som ikke eier en pelsdrakt, trekker en typisk pelsdrakt-eier pelsdrakt mindre enn én gang i måneden, og velger kanskje å gjøre det bare på noen få stevner eller lokale arrangementer hvert år. Selv på det tidspunktet i livet da fursuiters gjorde mest fursuiting, gjorde de det kanskje en eller to ganger i måneden. Dette er langt unna populære representasjoner av furries som folk som elsker pelsdraktene sine og bærer dem rundt i huset eller ved enhver anledning når de skal ut i verden.

Det er også verdt å merke seg at omtrent 9,0 % av eierne av pelsdrakt sa at de ikke hadde passet en eneste gang det siste året, noe som ikke stoppet dem fra å fortsette å identifisere seg som pelsdyr.

0 %.

10 %.

20 %.

30 %.

40 %.

50 %.

Aldri mindre enn.

En gang pr.

Måned.

En gang pr.

Måned.

2-3 ganger i måneden.

En gang pr.

Uke.

2-3 ganger i uken.

Daglig.

Siste års høyeste punkt i livet.

Noe som bringer oss tilbake, en siste gang, til vårt opprinnelige poeng: i motsetning til måten furry vanligvis defineres i popkultur som en gruppe som fokuserer på å bruke fursuiting, er det lite som tyder på at fursuiting er et definerende trekk ved hva det vil si å være en lodne. Faktisk eier de fleste furries for øyeblikket ikke en fursuit, selv om de fleste synes ideen om å eie en en dag er attraktiv. Og selv blant de som eier en pelsdrakt, pleier de ikke å ta på seg pelsdrakten oftere enn ved en håndfull sammenkomster og stevner gjennom året. Dette er ikke unikt for den lodne fandomen, siden vi neppe forventer at anime-fans skal cosplaye rundt i huset eller på arbeidsplassen deres, og vi vil heller ikke forvente at en typisk sportsfan maler ansiktet i lagets farger mens de ser kampen hjemmefra. Selv om disse aktivitetene er iøynefallende og distinkte, er de langt sjeldnere blant fans – furries eller på annen måte – enn det som blir fremstilt i media. Denne troen overser også det faktum at de fleste fansens interesser manifesterer seg på andre fascinerende måter, et tema vi diskuterer mer i dybden i kapittel 5. Fursuiter Motivasjon og tro Vi har sett at

furries, som en gruppe, er ikke definert av bruk av pelsdresser. Men vi kan knapt late som om fursuits ikke er en fascinerende del av furry-kulturen. Enten du tenker på tiden og kostnadene for å lage en pelsdrakt eller den fysiske belastningen det tar på kroppen 12, er det vanskelig å ikke lure på hva som tvinger noen til å gå gjennom all den anstrengelsen når de bare kunne se en furry film, beundre furry kunstverk, eller samhandle på et furry forum som så mange andre furries gjør. Vi stilte fursuiters dette spørsmålet i en studie fra 2016, og ba dem spesifikt om å indikere hvor viktige åtte forskjellige motivasjoner var når det kom.

til deres interesse for fursuiting. 13 deltakere svarte på en 7-punkts skala (1 = ikke i det hele tatt viktig, 7 = ekstremt viktig). Hver av de åtte motivasjonene som ble studert ble inkludert basert på våre observasjoner på furry-konvensjoner og på samtaler vi hadde med fursuiters. Resultatene er vist i tabell 8.2. Resultatene viser at av motivasjonene på listen var kreativ utfoldelse og å underholde andre de to viktigste motivatorene for.

12 Av erfaring kan jeg bekrefte det faktum at begge har gjort flere 5k.

og 10 000 løp og pels i 3 timer i sommervarmen, sistnevnte er langt mer utmattende – selv om begge krever betydelige mengder hydrering og restitusjon! 13 Morsomt nok, mens vi ikke ba deltakerne om å fullføre undersøkelsen i deres.

fursuit, noen få modige sjeler gjorde akkurat det, enten ved å skli av en fursuit-labe, klare å holde en penn i sine store, uklare poter, eller ved å diktere svarene deres til en venn som leste spørsmålene for dem. Hvorvidt dette sier noe om fursuiters besluttsomhet eller rene trass er et emne for fremtidige studier!

fursuiters, tett fulgt av evnen til å uttrykke en form for individualitet eller særpreg. I noe mindre grad ble fursuiters også motivert av evnen til å vise et annet eller alternativt identitet og som en måte å få kontakt med fandomen. Blant de minst viktige motivasjonene var å utdanne andre (f.eks. om fandom) eller å gjemme seg fra et eller annet aspekt av ens daglige selv. Det var det betydelig variasjon i motivasjonen til individuelle fursuiters, med ingen enkelt motivasjon som fremstår som en klar og unik høy motivator i forhold til de andre. Likeledes fant oppfølgingsanalyser at de fleste fursuitere sa at flere av motivatorene var ganske viktige for dem, noe som kompliserte motivasjonsbildet ytterligere: ikke bare er motivasjonen forskjellig fra person til person, men selv innen samme person er det vanligvis flere motivasjoner. Å fursuit. 14.

Tabell 8.2. Gjennomsnittlig vurdering av viktighet på en 1-7 skala med åtte forskjellige motivatorer for fursuiting som indikert av et utvalg av konvensjonsgående fursuiters. Motivasjon Viktig å uttrykke kreativitet 5.8 Å underholde andre 5.8 Å uttrykke individualitet 5.6 Å vise en annen identitet 5.2 Å koble seg til fandomen 5.1 Å skape en alternativ identitet 4.9 Å utdanne andre 4.1 Å skjule mitt daglige selv 3.7.

For bedre å forstå opplevelsen av fursuiting, har vi spurt fursuiters gjennom årene om deres egne erfaring med fursuiting. Som et enkelt eksempel, i to konvensjonsbaserte studier fra 2017-2018, ba vi fursuitere om å angi i hvilken grad de var enige eller uenige i at de oppfører seg annerledes i pelsdrakten enn de gjør utenom pelsdrakten. Som figur 8.3 illustrerer, var fursuiterne stort sett enige i denne uttalelsen, at fursuiting brakte frem atferd som de sjelden engasjerte seg i i løpet av deres daglige liv. 15 For å se hva slags atferd vi snakker om, vi.

14 Vi erkjenner også at listen over mulige motivasjoner er ufullstendig. I stedet, det.

illustrerer hvordan, selv blant bare en undergruppe av alle mulige motivasjoner for å fursuite, er det betydelig variasjon og ingen enkelt motivasjon som driver alle fursuitere. 15 Jeg blir ofte spurt av mine elever og ikke-pelskledde venner om jeg gjør det typiske, daglige.

dagsaktiviteter som å slappe av i huset eller gjøre husarbeid mens jeg er i pelsdressen.

stilte et oppfølgingsspørsmål i 2018-studien, som fant at fursuitere har en tendens til å engasjere seg i atferd som de ville ansett som vanskelig eller til og med umulig å gjøre hvis de var utenfor fursuiten (se figur 8.4).

Figur 8.3. I hvilken grad fursuitere i to forskjellige konvensjonsstudier er enige om at de oppfører seg annerledes i fursuit enn de gjør uten fursuit.

Selvfølgelig reiser dette bare et nytt spørsmål: hva kan du gjøre i en pelsdrakt som du ikke kan gjøre uten en pelsdrakt? Gitt at fursuits vanligvis er tunge, tungvinte og svekker finmotorikken, er det vanskelig å forestille seg noen fysisk aktivitet som blir lettere å utføre i en fursuit! 16 Svaret ligger ikke i de fysiske fordelene fursuit gir, men snarere i de psykologiske eller sosiale fordelene fursuit kan gi. For å illustrere var fursuiters fra samme studiepar også sterkt enige om at det var lettere for dem å møtes og samhandle.

De blir ofte overrasket over å høre at svaret mitt er «nei», og dataene her synes å tyde på at jeg langt fra er alene om å si det. Det ville være som å kle seg ut i den fineste tredelte dressen for å rydde ut takrennene eller se Netflix på sofaen i den fineste ballkjolen – du ville vært overkledd for anledningen! 16 Et av de få eksemplene som dukker opp er å måke snø på en kald vinter.

dag, i det minste har noen få fursuiters tatt bilder av seg selv som gjør akkurat det, med overopphetingsegenskapene til fursuiters som har vist seg å være en ressurs i minusgrader! Bortsett fra denne spesifikke situasjonen, gjør fursuits vanligvis fysiske oppgaver mer utfordrende. Dette er faktisk premisset for fursuit-talentshow, der fursuitere overrasker publikum med deres evne til å danse, sjonglere eller spille et instrument passelig godt mens de har på seg en fursuit!

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

2017 2018.

med nye mennesker mens de var i pelsdrakten enn det var utenfor en pelsdrakt (se figur 8.5). Med andre ord lar fursuiting dem overvinne en psykologisk hindring, det være seg sosial angst, følelsen av sosialt vanskelig eller bekymret for at personen de samhandler med kanskje ikke liker noe med dem. Med disse barrierene senket, kan fursuiter mer selvsikkert engasjere seg i sosiale interaksjoner som de ville ellers ansett for å være vanskelig eller til og med umulig!

Figur 8.4. I hvilken grad fursuiters i en konvensjonsstudie fra 2018 er enige om at når de pelsdresser, gjør de ting som normalt ville vært vanskelige eller umulige utenfor pelsdressen.

Figur 8.5. I hvilken grad fursuiters i to forskjellige konvensjonsstudier er enige om at det er lettere å møte og samhandle med fremmede i en fursuit enn det er å gjøre uten en fursuit.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.

1.

På det sterkeste.

Være uenig.

2 3 4 5 6 7 Helt enig.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

1.

På det sterkeste.

Være uenig.

2 3 4 5 6 7 Helt enig.

2017 - Møt 2018 - Møt 2018 - Samhandle.

Ytterligere spørsmål fra 2018-studien forsterker disse funnene. I ett spørsmål var det for eksempel langt mer sannsynlig at fursuitere var enig enn de var uenige i at de følte seg mer akseptert av andre når de hadde på seg fursuitten enn når de ikke var det (se figur 8.6).

Figur 8.6. I hvilken grad fursuiters i en konvensjonsstudie fra 2018 er enige om at det å bruke en fursuit gjør at de kan bli mer akseptert av andre enn når de er tom for fursuit.

På spørsmål om hvilke aspekter av furry følte var mer akseptert når de var i fursuit, svarte de at en fursuit tillot dem å overvinne uønskede aspekter ved deres personlighet og deres alder. I mindre grad følte noen furries også at deres seksuelle legning ble mer akseptert når de var i pelsdrakt, selv om dette med en gjennomsnittlig poengsum på 4,3 på en 7-punkts skala var mindre tydelig tilfelle, og kan

avhengig av pelsens seksuelle legning, til å begynne med. 17 En lignende trend ble observert med hensyn til fursuitere og det å føle seg akseptert angående deres kjønnsidentitet; Som helhet varierte fursuiters i i hvilken grad de følte en fursuiter hjalp deres kjønnsidentitet til å bli bedre akseptert, med en gjennomsnittlig poengsum på 3,8, men denne poengsummen var mye høyere for transkjønnede fursuitere (5,8) enn for ciskjønnede fursuitere (3.2), noe som tyder på at stigmaet mange transpersoner opplever kan.

17 Når det gjelder dette punktet, var homofil, lesbisk, bifil og aseksuell pels mer sannsynlig.

å være enig i at deres seksuelle legning var mer akseptert når de var i pelsdrakt enn rett pels, med gjennomsnittsskårer på henholdsvis 4,4 og 3,9. Stigmaet som vanligvis oppleves for å være en del av en seksuell minoritet, kan bli oversett eller overvunnet helt av at de har på seg pelsdrakten, noe som kan skjule, distrahere eller rett og slett sette et mer positivt, vennlig og uklar ansikt til deres seksuelle identitet.

0 %.

5 %.

10 %.

15 %.

20 %.

25 %.

30 %.

35 %.

1.

På det sterkeste.

Være uenig.

2 3 4 5 6 7 Helt enig.

bli overvunnet når de samhandler med andre mennesker gjennom bruk av en fursuit hvis kjønnsidentitet gjenspeiler hvordan de ønsker å bli sett. På samme måte avslørte de to studiene også at fursuitere generelt er enige om at fursuiterne deres lar andre se de "ekte" dem, med gjennomsnittlige poengsummer på tvers av de to studiene fra 4,3-4,9. Det kompliserte bildet, men fursuiters var noe mer sannsynlig å være enige om at fursuiting tillot andre å se en annen side av seg selv, med gjennomsnittlige poengsummer fra 5,2-5,5 på tvers av studier. Selv om dette i utgangspunktet ser ut til å være en selvmotsigelse, er det minst to mulige forklaringer. Den første er at fursuiters har et annet forhold til selvet for forskjellige fursuiters; for noen representerer en fursuit deres mest autentiske jeg, mens for andre er en fursuit et forsøk på å legemliggjøre noe annet enn deres daglige selv. En annen tolkning, men en som er mer forenlig med bevis på fursonas bredere (se kapittel 7), er at begge disse tingene kan være sanne: en fursuit kan både representere hvem noen er for øyeblikket og hvem de streber etter å bli. I den grad begge disse er fasetter av noens sanne selv (Higgins, 1987), ville det være fornuftig at en fursuiter kunne føle seg mer akseptert av noen som ser dem gjennom en karakter som representerer en blanding av hvem de er og hvem de streber etter. bli. Selv om funnene våre ennå ikke maler et fullstendig bilde av motivasjonen som driver noen furries til fursuit, illustrerer de i det minste hvor kompleks og mangefasettert denne driften kan være. Om ikke annet gir det en

kontrapunkt til troen på at furries tankeløst bruker tusenvis av dollar på en fursuit som en tvangshandling av fan-relaterte utgifter. I stedet furries av en kombinasjon av grunner som spenner fra det åpenbare (f.eks. er det en morsom og kreativ måte å uttrykke seg på) til det nyanserte og subtile (som en måte å gjøre sosiale interaksjoner enklere ved å redusere sosial angst). 18 fursuiters versus ikke-fursuiting furries Til dette punktet har vi diskutert utbredelsen av fursuiters og fordypet oss litt i hva som gjør

de tikker. Men gitt at de fleste furries ikke bruker tusenvis av dollar på en fursuiter, lurer du kanskje på – som mange lekfolk gjør – om det er noe annerledes med fursuiters. Det er vanskelig å forestille seg at det ikke er noen måte vi kan forutsi hvilke furries som ville gjøre en slik investering og hvilke som ikke ville. Eller, for å spørre det på en annen måte, er det målbare forskjeller mellom de pelsdyrene som eier og ikke eier pelsdresser, og i så fall kan de gi oss tilleggsinformasjon om hva som tvinger fursuitere til å gjøre det de gjør?

18 Betydningen av fursuits som en måte å bryte ned barrierer for sosial interaksjon er.

behandlet igjen i sammenheng med sosial angst og nevrodivergens i kapittel 23.

Den mest åpenbare førstekandidaten for en forskjell mellom fursuiters og ikke-fursuiting furries er akkurat hvor furry de er. Det er tross alt usannsynlig at noen med bare en forbigående interesse for furry vil bruke hundrevis av timer på å bygge en fursuit eller tusenvis av dollar på å sette i gang en. Som en analogi er det mye mer sannsynlig at en lidenskapelig, høyt identifisert sportsfan vil bruke tusenvis av dollar på sesongkort for å se alle hjemmelagets kamper enn en fan med bare forbigående interesse vil være å gjøre det samme. Dette betyr selvfølgelig ikke at enhver høyt identifisert fan nødvendigvis vil ha en fursuit/sesongkort, og det betyr heller ikke at de eneste som kan kalle seg "ekte fans" må ha en fursuit/sesongbillett. Men det virker mer sannsynlig at høyt identifiserte fans vil føle seg tvunget til å gjøre så dyre fan-relaterte kjøp. Det er nøyaktig hva dataene fra studiene våre har vist: På tvers av nesten alle studiene der vi har testet det, har fursuiters skåret betydelig høyere enn ikke-fursuiting furries på mål for fanship (hvor sterkt man identifiserer seg som en

fan) og fandom (hvor sterkt noen identifiserer seg med andre fans). 19,20 Ved å gi konvergerende bevis, har våre studier også vist at sammenlignet med ikke-fursuiting furries, fursuiters har også vært furries for lenger, konsumerer mer furry media (selv om de ikke er mer sannsynlig å bli nedsenket i furry media), og går til mer lodne konvensjoner. Fursuiters har også en betydelig høyere

gjennomsnittlig inntekt enn pelsere som ikke har pels: 42 192,17 USD mot 25 501,54 USD, et ikke overraskende funn, gitt at en person med mer forbruksinntekt er bedre i stand til å ha råd til pelsrelatert innhold (f.eks. kunst, filmer, bøker), reise- og hotellkostnader forbundet med lodne stevner, og for å kunne kjøpe en pelsdress. 21.

19 Se kapittel 6 for mer om fanship og fandom.

20 I sjeldne tilfeller kan scoren til fursuiters og non-fursuiters på mål på.

fanship og fandom har vært nær nok til at vi ikke kan konkludere med at de er signifikant forskjellige, men vi har ennå ikke funnet et utvalg der ikke-fursuitere skårer høyere enn fursuitere på mål for fanship eller fandom.

21 Dette kommer inn på interessante spørsmål om kausalitet: er det slik at rikere pels.

har råd til å foreta flere furry-relaterte kjøp som igjen gjør at de identifiserer seg sterkere som furries, eller er det slik at en person som er en mer høyt identifisert furry med mer forbrukbar inntekt bare er mer villig til å bruke den på fan-relatert kjøp? Det er ingen måte å skille noen av disse mulighetene med dataene vi har for øyeblikket, selv om vi vil påpeke at de to forklaringene utelukker ikke hverandre. Vi kan se en toveis kobling der de to banene strømmer inn i hverandre i en positiv tilbakemeldingssløyfe: å være mer lodne = bruke mer på ens lodne interesse = å bli mer lodne.

I en beslektet retning fant vår 2017-studie av pelsverk på nett at pelsdyr skåret høyere enn pelsdyr som ikke passer på de fire dimensjonene til en skala kjent som CAPE-skalaen. Enkelt sagt, CAPE

skalaen måler ulike fasetter av ens faninteresse, inkludert deres forpliktelse til interessen (f.eks. mengden innhold eid/sett, trivia kjent), å se faninteressen deres som en ressurs (f.eks. oppnå konkrete fordeler som venner eller penger fra deres engasjement), opplever en følelse av tilstedeværelse i faninteresse (f.eks. å bruke det for eskapisme, en distraksjon fra den virkelige verden), og bruke faninteressen til å uttrykke et aspekt av seg selv (f.eks. som et utløp for kreativitet, en muse; Plante et al., 2021). Høyere poengsum på tvers av alle disse dimensjonene ser ut til å antyde at fursuiting furries i gjennomsnitt har en tendens til å være "mer furry" enn ikke-fursuiting furries på en helhetlig måte, snarere enn på en enkelt dimensjon, noe som strider mot ideen om at en fursuiter er rett og slett en furry med mer forbrukbar inntekt. Vi kan også skyte ned en annen misforståelse med bevis fra den samme nettstudien fra 2017: fursuiters er ikke mer sannsynlig enn ikke-fursuiting furries til å ha blitt furries på grunn av interesse for pornografi med furry-tema. Vi vil utforske emnet porno som en motivator for furry interesse i kapittel 19, men foreløpig kan vi si at det er lite bevis som tyder på at fursuiters er "bare furries med en fursuit-fetisj." Dette er et poeng som strider mot måten fursuiters noen ganger blir fremstilt på populært media, som ofte fokuserer på fursuiters og fremstiller dem som mennesker med et målrettet ønske om å ha sex i en fursuit. For eksempel, i TV-showet 1000 Ways to Die, beskrives furries som "mennesker som liker å ta på seg dyrekostymer og komme sammen for morsomme ting som gruppesex" (McMahon et al., 2009). Med fursuiters som ser ut til å identifisere seg sterkere som furries, kan man spørre seg om dette fører til en følelse av status eller elitisme blant fursuiters. Tross alt, med pelsdrakt som et av de mest gjenkjennelige elementene i furry fandom, og med mange furries som ønsker at de kunne ha en pelsdrakt - en poeng vi etablerte tidligere i dette kapittelet – det er mulig at fursuiters kan bo på toppen av et hierarki i den lodne fandomen. 22 Vår nettstudie for 2017.

22 Anekdotisk sett ser dette ut til å være tilfelle. Vi har observert, i.

samtaler med furries på stevner, at yngre, nyere furries ofte ser opp til fursuiters i samfunnet. Faktisk ble jeg tvunget til å få en fursuit ikke lenge etter at jeg ble med i fandomen for nettopp dette grunn: Jeg trodde at å få en fursuit ville validere meg som et ubestridt medlem av den furry fandom. Denne ideen har fått enda mer gjennomslag de siste årene, med mange fursuiters som har oppnådd kjendisstatus i den furry fandomen, med sine egne YouTube-kanaler og tilhengere. Jeg husker jeg snakket.

fant litt bevis som støtter dette poenget, med fursuiters rangerte seg selv betydelig høyere i følt status i fandom enn ikke-fursuiting furry deltakere. Dette kan tyde på at fursuiters gjenkjenner den ettertraktede plassen de ofte har i den lodne fandomen. Likevel har etterfølgende studier vist at fursuiters ikke er mer sannsynlig enn ikke-fursuiters til å holde nye fans (f.eks. se ned på dem, klarer ikke å se dem som "ekte furries"), og det var heller ikke mer sannsynlig at de enn ikke-fursuitere kalte seg "Popufur" - et begrep som brukes for å beskrive en velkjent, kjendislignende furry. 23 Fursuiters versus non-fursuiting Furries: Fursonas Utover å spørre om fursuiters identifiserer seg som mer furry eller blir holdt i høyere anseelse av fandom, kan vi også spørre om det å ha en fursuiting er et tegn på å føle seg mer knyttet til ens fursona. Tross alt, hvis vi antar at de fleste fursuiters er basert på en persons fursona, og hvis en av funksjonene til en fursuiter er å tillate fursuiters å legemliggjøre fursona deres ute i den virkelige verden, så ser det ut til å følge at fursuiters kan føle en større følelse av tilknytning til deres fursonas. Dataene tyder på at dette er tilfelle, et funn vi har observert på tvers av en rekke forskjellige nettbaserte og konvensjonsbaserte studier. Alt annet likt identifiserer fursuiters seg sterkere med sine fursonas enn non-fursuiting furries. Selvfølgelig betyr ikke dette at fursuiters er de eneste furries som identifiserer seg sterkt med sine fursonas, og det betyr heller ikke at alle fursuiters nødvendigvis lager fursuiters av sine fursonas eller identifiserer seg sterkt med sine fursonas. Imidlertid kan man forestille seg at en person som ikke identifiserte seg sterkt med sin fursona kanskje ikke føler seg spesielt tvunget til å bruke tusenvis av dollar for å bestille en fursuit av sin fursona eller en annen karakter – selv om dette kan

ikke være tilfelle for alle fursuiters. I tillegg til å identifisere seg sterkere som deres fursonas, er fursuiters også mer sannsynlig enn ikke-fursuitere å si at deres fursona representerer en idealisert versjon av seg selv og var mindre sannsynlig enn ikke-fursuitere til å si at de har endret fursona over tid. Dette ser ut til å forsterke ideen om at fursuiters lager fursuits basert på deres fursonas, delvis basert på et ønske om å være som og oppleve verden som en idealisert.

til en ny furry på et stevne som håpet å møte fursuiten som fikk dem til furry og som inspirerte dem til å lage en fursuite! 23 For mer om portvakt og elitisme i furry fandom, se kapittel 12.

versjon av seg selv. 24 Når det er sagt, viste en av våre studier i 2017 at fursuitere ikke blander opplevelsen av å ha på seg en pelsdress med ideen om å være et dyr: fursuiters er ikke mer sannsynlig enn ikke-fursuiting furries til å føle seg mindre enn 100 % menneskelige – selv om de er mer sannsynlig å si at de ville blitt 0% mennesker hvis sjansen noen gang bød seg. Dette funnet motvirker nok en populær misforståelse blant lekfolk, at folk som fursuit tror at de er ikke-menneskelige dyr, et poeng som feilaktig ble fremført i en rekke nyhetsartikler og til og med i taler fra politikere som uttaler seg mot furries (f.eks. The Guardian, 2022). Andre studier kaster ytterligere lys over fursuiters og deres fursonas. For eksempel fant en studie fra 2016 av furryer som går på konvensjon at fursuitere hadde en tendens til å se fursonene deres som mer unike (f.eks. når det gjelder arter og egenskaper) enn ikke-fursuiting furries, selv om fursuiters ifølge en studie fra 2017 skilte seg ikke fra ikke-fursuitere med hensyn til den spesifikke arten de valgte for sine fursonas. Men hva med fursuiterne selv - er det noen målbare forskjeller mellom fursuiters og ikke-fursuiters utover deres interesse for fandomen eller hvordan de forholder seg til fursonasene deres? Kan vi peke på personlighet eller demografiske forskjeller for å avgjøre hvem som er mer sannsynlig å bli en fursuiter? Snakker til førstnevnte

poeng, bevisene synes å tyde på ja. På et mål på fem viktige personlighetstrekk, fant vår 2017-studie av online furries at fursuiters skåret betydelig høyere enn nonfursuiters på tre

Spesielt personlighetstrekk: ekstraversjon (å bli energisk av å være rundt andre mennesker), behagelighet (komme godt overens med andre mennesker) og samvittighetsfullhet (tendens til å planlegge, tenke før man handler og ta hensyn til detaljer), men skilte seg ikke med respekt til emosjonell stabilitet og åpenhet for nye opplevelser (se figur 8.7). Med andre ord, fursuiters er i gjennomsnitt mer detaljorienterte, kommer bedre overens med mennesker og er mer sannsynlig å oppsøke og bli begeistret av muligheter til å være sosiale – det siste punktet korresponderer med at fursuiters er motivert av et ønske. å ha det gøy og forbedre samspillet med andre mennesker. Fursuitere ser også ut til å skille seg fra ikke-fursuitere demografisk. Spesielt, ifølge et par nettstudier, er det betydelig større sannsynlighet for at fursuitere, i forhold til non-fursuiters, er kvinner, mer sannsynlig å være transpersoner og mer sannsynlig å være hetero. De er også betydelig flere.

24 Dette kan faktisk i det minste delvis forklare hvorfor fursuits kan bidra til å lette sosialt.

interaksjon med andre: gir pelsene selvtiliten til å samhandle med andre ved å gjøre sitt beste (fuzzy) foten frem!

sannsynligvis for øyeblikket i et forhold enn ikke-fursuiters. Mens vi snakker om mange av disse punktene i andre kapitler gjennom denne boken (f.eks. kapittel 13), er det verdt å merke seg noen få punkter. For det første, det faktum at fursuiters er mer sannsynlig å være kvinner samsvarer med funn fra andre fandoms, inkludert anime-fandom, som viser at cosplayere er mer sannsynlig å være kvinner (Reysen et al., 2018). For det andre er det også mer sannsynlig at kvinnelige og transkjønnede furries er artister og innholdsskapere, noe som også kan lette eierskap av pelsdrakt (dvs. å ha ferdighetene som trengs for å bygge en pelsdrakt selv i stedet for å måtte betale for å bestille en). Til slutt, som vi diskuterer i kapittel 15, er transkjønnede furries spesielt sannsynlige

å identifisere seg med fursonene deres, og som vi har nevnt tidligere i dette kapittelet, er det mer sannsynlig at det gjør det si at pelsdrakten deres lar dem føle at kjønnnet deres er akseptert av andre, noe som begge kan forklare hvorfor transkjønnede pelser kan føle seg spesielt tvunget til å kle seg.

Figur 8.7. Fursuiters og ikke-fursuiters gjennomsnittsskår på tre personlighetstrekk vurdert ved hjelp av en 1-5 skala. Forskjellene mellom fursuitere og ikke-fursuitere er alle statistisk signifikante.

Når vi avslutter dette kapittelet, ønsker vi å vurdere en siste misforståelse som er vanlig om fursuiters: at det må være noe "galt" med dem. Fursuiting er en ganske uvanlig oppførsel, i det minste i den generelle befolkningen av ikke-furries. Som sådan, når de ser noen fursuiting, folk—

å være amatørpsykologer – kan føle seg tvunget til å "forklare" oppførselen til fursuiters, og gjøre det på en ekstrem måte for å forklare det som blir sett på som en ekstrem oppførsel. Som sådan kan de henvende seg til.

- 1.0.
- 1.5.
- 2.0.
- 2.5.
- 3.0.
- 3.5.
- 4.0.

Ekstraversjon Agreeableness Bevissthet.

Fursuiters Ikke-fursuiters.

forklaringer som involverer psykologisk dysfunksjon, som antyder at en person som vil bruke tusenvis av dollar på en fursuit må ha dårlige planleggings- eller mestringsevner. Tvert imot fant imidlertid vår 2020-studie av furry på nett at selv om de er spesielt lidenskapelige for interessen deres for furry, har fursuitere høyere i sunn, "harmonisk" lidenskap enn ikke-fursuiting furries, men de skilte seg ikke med hensyn til "obsessiv" lidenskap, den mer hensynsløse typen lidenskap som forutsier overskudd eller dysfunksjonalitet (Schellenberg et al., 2016). På samme måte har fursuitere generelt vist seg å ha høyere selvtillit og generelt psykologisk velvære enn ikke-fursuitere på tvers av en rekke studier, ikke en liten del fordi, som funnet i en studie fra 2017 av online furries, fursuiters er også mer sannsynlig enn ikke-fursuitere å ha både gitt og fått hjelp fra den furry fandom. For fursuiters er det spesielt sannsynlig at den furry fandom er en interesse med en sosial komponent, noe som øker sannsynligheten for å bygge et sosialt støttenettverk. Slike nettverk kan vise seg å være avgjørende som en kilde til motstandskraft og et middel til å mestre i vanskelige tider (Roberts et al., 2015). Faktisk er den eneste forskjellen vi har vært i stand til å finne som kan antyde mistilpasning hos fursuitere i forhold til ikke-fursuiters, en tendens til fursuiters å drikke mer enn ikke-fursuiters gjør - alkoholholdige drikker, spesielt. Dette ble observert i

en nettstudie fra 2017 der gjennomsnittlig fursuiter drakk 3,3 alkoholholdige drikker per uke sammenlignet med gjennomsnittlig ikke-fursuiter, som drakk 2,2. Til tross for denne forskjellen, er nivåene av drikking relativt lave for begge gruppene, og det er lite bevis som tyder på at denne drikkeatferden ofte utføres for mye eller forårsaker noen form for problemer på en systematisk måte for fursuiters. 25 Konklusjon Til tross for å være det mest ikoniske og gjenkjennelige aspektet ved furry fandom, uten tvil den mest fascinerende delen av fursuiting er hvor umerkelig det er. Kontekstualisert mot andre faninteresser (f.eks. cosplaying, å ha på seg trøya til ens favorittidrettsutøver), er fursuiting bare en annen måte for en fans interesse å vise seg – verken nødvendig eller den mest populære måten for furries å uttrykke sin interesse, delvis fordi det er uoverkommelig dyrt for mange! Fursuiters har flere motivasjoner, ikke minst for moro skyld, som et utløp for deres kreativitet og som en måte å uttrykke seg på. Det er også.

25 Det sier seg selv at det er viktig å holde seg hydrert mens du kler deg!

Alkoholholdige drikker har motsatt effekt, og bør generelt unngås under fursuiting.

bevis på at det å ha en fursuit kan lette sosial interaksjon med andre, slik at furries kan bli akseptert for den de er, spesielt hvis de er LHBTQ+ og sliter med stigma i hverdagen.

Selv om fursuiting kan virke som en dramatisk, kategorisk annerledes måte å engasjere seg i ens interesse

Når det gjelder furry innhold, tyder bevis på at forskjellene mellom fursuiting og non-fursuiting furries har en tendens til å være et spørsmål om grad enn et spørsmål om type. Fursuitere identifiserer seg i gjennomsnitt sterkere både som furry og med furry fandom og er mer involvert i fan-relaterte aktiviteter (f.eks. gå på stevner, konsumere media), men dette betyr ikke at noen uten fursuit ikke kan være like lidenskapelig opptatt av å være furry. Disse forskjellene kan i det minste delvis skyldes at fursuiters er i en bedre økonomisk situasjon og har råd til en fursuit, selv om det også er bevis som tyder på at de kan være motivert av å være sterkt identifisert med fursona. Fursuiters skiller seg også noe fra ikke-fursuiters demografisk, og er mer sannsynlig å være kvinner, transpersoner og i et forhold enn ikke-fursuitere, selv om dette er langt unna å si at alle fursuitere er transpersoner eller at alle kvinnelige furries er fursuiters. Til slutt, og kanskje viktigst, har vi sett hvordan litt data kan bidra langt for å fjerne misoppfatninger om pelsdressing spesifikt og om furries generelt. Studiene i dette kapittelet har vist at furries ikke er definert som personer som bruker pelsdresser (og faktisk at de fleste pelser ikke eier en pelsdress). Fursuiters er ikke motivert av et ønske om sex i pelsdraktene eller av en fetisjlignende interesse for furry innhold, og de tror heller ikke at de er ikke-menneskelige dyr når de tar på seg pelsdraktene. Fursuiters viser ingen tegn til mistilpasning, noe som kanskje er en av de største overraskelsene for ikke-furry lekfolk, som kan finne seg selv å skyldes på dysfunksjon for den atypiske, men ellers ufarlige oppførselen til fursuiting. Mens vi fortsetter vår

reise for å bedre forstå furries og furry fandom, vil det vise seg nyttig å holde leksjonene vi har lært om fursuits i dette kapittelet friskt i minnet. Bare fordi en aktivitet virker rar eller uvanlig, betyr det ikke at den er bevis på skumle motivasjoner eller dysfunksjon. Noen ganger er en fursuit bare en fursuit.

Referanser Anthrocon 2010. (2023, 13. mai). I Wikifur. https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon_2010

Anthrocon 2022. (2023, 13. mai). I Wikifur. https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon_2022.

Buffitt, K. (2014, 3. juli). Se: Furries invaderer Pittsburgh. Globale nyheter.

<https://globalnews.ca/news/1430597/watch-furries-invade-pittsburgh/> Dickson, EJ (2022, 11. april).

"Vi blir tørre": Furries kommer ikke til å rulle over for Etsy. Rolling Stone. <https://www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsy-strike1335805/>

Higgins, ET (1987).

Selvavvik: En teori om selvtillit og affekt. Psychological Review, 94 (3), 319-340. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319>

Laychuk, R. (2020, 29. januar). Furry fandom: Westman furries bryter barrierer og skaper smil 1 glitrende drage om gangen. CBC Nyheter. <https://www.cbc.ca/news/canada/manitoba/westman-furries-brandonmanitoba-1.5430922>

McMahon, T.

(forfatter, regissør), Arnarson, HA (forfatter), & Miller, G. (forfatter). (2009). Døden over lett: Em-bjørn-

ass. I Original Productions (produsent), 1000 Ways to Die. New York: Spike. Petersen, KS (2022, 8.

april). Faktasjekk: Wisconsin skoledistrikt debunker hevder at det har en "furry protokoll". USA i dag.

<https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2022/04/08/fact-checkwisconsin-school-district-doesnt-have-furry-protocol/9500305002/> Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR og Chadborn, D.

(2021). CAPE: En flerdimensjonal modell av interesse for fans. CAPE modellforskningsteam. Reysen,

S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). Motivasjoner fra cosplayere til å delta i anime-

fandomen. The Phoenix Papers, 4 (1), 29-40. <https://doi.org/10.17605/OSF.IO/UT4FB> Roberts, S.

E., Plante, CN, Gerbasi, KC og Reysen. S. (2015). Den antrozoomorfe identiteten: Furry fandom

medlemmers forbindelser til ikke-menneskelige dyr. *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Schellenberg, BJI, Bailis, DS, & Mosewich, A. D. (2016). Du har lidenskap, men har du selvmedfølelse? Harmonisk lidenskap, obsessiv lidenskap og svar på lidenskapsrelatert fiasko. *Personlighet og individuelle forskjeller*, 99 (5), 278-285. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.05.003> The Guardian. (2022, 29. mars). Republikanerne trekker tilbake falske påstander om at skoler plasserer søppelkasser for "lodne" elever. The Guardian. <https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked>.

Thomas, D. (2022, 2. februar). Furries leder krigen mot en ordfører i Mississippi som er forbudt. Vice. <https://www.vice.com/en/article/wxdpen/mississippi-furry-book-banning> Torbatian, A. (2020). Base fursuit priser. Levert av Abigail Torbatian gjennom privat korrespondanse. Walker, T. (2016, 27. september). Drapsmenn og ofre i California trippelmord var "pels". *Selvstendig*. <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/killers-and-victimsin-california-triplemurder-were-furries-a7333956.html>.

Kapittel 9.

Makin' Stuff, Takin' Stuff: Furry Content.

Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Ifølge et gammelt ordtak er de beste tingene i livet gratis. Om dette er sant eller ikke er et tema vi overlater til filosofene fordi, som fan-forskere, er mye av det vi studerer definitivt ikke gratis. Faninteresser involverer ofte forbruk av fanrelatert innhold eller opprettelse av slikt innhold av fans for å bytte eller selge til andre fans. Vi ser dette prinsippet i aksjon i gruppen av fans som er mest studert av psykologer: sportsfans. En betydelig del av psykologisk forskning har blitt dedikert til å forstå sportsfans forbruksvaner, enten det er å kjøpe billetter til kamper eller kjøpe offisielle varer (f.eks. trøyer) for å feire og vise ens lagtilhørighet. Metaanalyser som samler resultatene fra en rekke studier har funnet at jo sterkere en person identifiserer seg som en fan

av et bestemt lag (dvs. fanship), jo mer sannsynlig er det at de både kjøper lisensierte varer (Kwon & Choi, 2018) og deltar på spill (Kim et al., 2019). Selvfølgelig fant Kim og kollegaer (2019) at andre faktorer forutsier forbruk utover i hvilken grad man identifiserer seg som en fan (f.eks. eskapisme, engasjement for laget, kvaliteten på anlegget der laget spiller, og til og med den fysiske attraktiviteten av spillerne), og det er absolutt mer å være en sportsfan enn bare hvordan

mye man bruker fan-relaterte produkter og innhold. Likevel er forbruk av fans big business, med sport, film, musikk, spill og andre mediefanchiser som hver representerer industrier på flere milliarder dollar – og derfor er det ikke rart hvorfor det er så mye etterspørsel etter forskning for bedre forståelse

hva som driver vifteforbruket og hva som gjør viftene til så pålitelige forbrukere. Vårt arbeid med furry fandom har ikke vært fullt så fokusert på forbruk av fans, nemlig fordi vi har hatt som mål å forstå furry fandom fra en rekke perspektiver (f.eks. identitetsdannelse, velvære, sosial interaksjon). Ikke desto mindre ville vi være unnskyldende hvis vi later som om vi ikke er i det minste interessert i furries' forbruksvaner og opprettelsen av innhold av fandomen for andre i fandomen, om ikke annet fordi furries seg selv (f.eks. artister og andre innholdsskapere) har ofte stilt oss spørsmål om dette emnet. 1 Faktisk, i 2021 ga vi ut en bok om fankulturer i.

1 Det er for eksempel ikke vanskelig å forestille seg hvorfor en furry artist kan ha en egeninteresse.

ved å ønske å vite om størrelsen på markedet for furry innhold, hvor mye furry vanligvis bruker på ulike typer furry innhold, og hva furries ser etter når det kommer til furry merchandise.

generelt – men som fremtredende fremhevet vårt arbeid i den furry fandom som blant annet utviklet en typologi av fans og viste hvilke typer fans som var de mest ivrige forbrukerne av faninnhold (Plante et al., 2021). 2 I dette kapittelet skal vi dykke ned i noe av denne forskningen for å bedre forstå både hva pels forbruker (og hvor mye av det de forbruker i forhold til andre fangrupper) og hva som forutsier deres fanrelaterte forbruksvaner. Først vil vi gjennomgå de forskjellige fanaktivitetene som furries engasjerer seg i – inkludert å konsumere fan-relaterte artefakter – for å se hvor mye spesielle typer forbruk utgjør hoveddelen av furries engasjement med deres interesse for medier som inneholder antropomorfe karakterer. Deretter skal vi se på hvor furries søker etter innhold og interaksjon med andre furries i online-rom og hvordan dette er relatert til deres følte forbindelse til furry fandom – gjør de samme furries som går på nettet for å se furry-innhold, også på nettet for å samhandle med andre furries, eller driver de furry som en ensom aktivitet? Dette blir fulgt av en titt på hvilke typer furry media furries har en tendens til å foretrekke. Vi vil deretter observere forbruksatferd, se på furry engasjement i form av faktiske dollar og cent, for de som er nysgjerrige på virksomheten til furry fanship. Til slutt vil vi snu manuset og se på furries ikke bare som forbrukere av furry-tema-innhold, men også som produsenter av det.

Forbruke fan-relatert materiale For å begynne vårt dykk inn i fan-relatert forbruk, ønsket vi først å få en kort oversikt over hvor vanlig det var for furries å engasjere seg med ulike former for fan-relatert innhold. I stedet for å se på disse dataene isolert, kjørte vi en parallell studie i et utvalg av anime-fans for sammenligning, slik at vi kunne se hvilken oppførsel som var forskjellig for furries og som var typisk for sammenlignbare mediefokuserte fandoms. I dette paret av studiene spurte vi både furries og anime-fans om å vurdere frekvensen de engasjerer seg i forskjellige fanrelaterte atferder (1 = aldri til 7 = ofte). Som vist i figur 9.1, var de hyppigste fan-relaterte aktivitetene for furries forbruk av furry media, både fan-laget og offisielt. Mens overvekten av å konsumere fanrelatert innhold ble delt med anime-fans, skilte furries seg betydelig fra anime-fans ved å være betydelig mer sannsynlig å konsumere fan-laget media. For furries var forbruket av fan-laget media like viktig, hvis ikke viktigere enn forbruket av offisielle medier, mens det for anime-fans var en.

2 Bare for å være klar, men vi har aldri tjent på forskningen vår, og det har vi heller aldri gjort.

blitt betalt av et selskap eller en organisasjon for å samle inn data om fans eller for markedsundersøkelser.

betydelig preferanse for offisielle medier fremfor fan-produserte medier. 3 Som en potensiell nedstrøms konsekvens av dette, når det gjelder kjøp og innsamling av fan-relaterte varer, samler furries oftere fan-laget innhold, mens anime-fans er mer sannsynlig å samle offisielt innhold.

I motsetning til hvor ofte furries bruker fan-relaterte medier, involverer den mest sjeldne av aktivitetene å delta på personlige arrangementer (konvensjoner, lokale møter), noe som var tilfellet for både furries og anime-fans. Dette er sannsynligvis fordi fans står fritt til å konsumere faninnhold når de vil (f.eks. strømmetjenester, kunstdistribusjonsnettsteder), men er begrenset når de kan delta på virkelige møter til en håndfull arrangementer i deres region. Det kan for eksempel bare være en enkelt anime- eller furry-konvensjon i løpet av et år innenfor kjøreavstand fra en gitt fan – hvis det til og med er en på alt – mens lokale samlinger og møter kan være begrenset til samlinger én gang i uken eller én gang i måneden. Likevel, mens furries og anime-fans ser ut til å delta på stevner med omtrent samme frekvens, er det betydelig større sannsynlighet for at furries kommer ut til en slags lokal treff. 4.

3 Dette kan stamme fra det faktum at store studioer og selskaper produserer anime.

innhold spesifikt for å bli konsumert av anime-fans, noe som betyr at det sannsynligvis er et større marked spesielt for anime-innhold. Derimot produserer svært få store selskaper innhold spesielt rettet mot den lodne fandomen. Disney, for eksempel, er en kilde til betydelig inspirasjon for mange furries, men definerer seg ikke som en produsent av furry innhold. Som et resultat kan det bli større etterspørsel etter uoffisielle,

fan-laget innhold skreddersydd mot furry fandom som en måte å fylle tomrommet etter mangelen på offisielle produsenter av furry innhold. 4 En mulig forklaring på dette er at, som diskutert i kapittel 13, pelsen har en tendens til.

være noen år eldre enn anime-fans i gjennomsnitt. Som sådan kan det være lettere for dem å komme seg ut til lokale arrangementer (f.eks. å ha en bil, ha autonomi til å gå ut til et arrangement) – selv om dette ikke er en perfekt forklaring: Det tar ikke hensyn til faktum at de to gruppene likevel er like sannsynlige gjøre det ut til et stevne. En alternativ forklaring kan være at det ganske enkelt er flere småskala lokale furry-treff enn anime-treff, selv om denne forklaringen heller ikke er uten ulemper: Den furry-fandom er langt mindre enn anime-fandomen, og derfor vil man anta. at, om noe, det bør være flere anime-treff enn furry-treff på et gitt sted. Til tross for å være den mindre fandomen, kan furries ganske enkelt være mer sannsynlig enn anime-fans til å være vertskap for lokale treff – for eksempel å finne det mer attraktivt å se innhold sammen enn anime-fans, som kanskje foretrekker å konsumere anime på egenhånd.

Figur 9.1. Gjennomsnittlig vurdering av hvor ofte furries og anime deltar i ulike fan-relaterte aktiviteter (7-punkts skala). * p 3.0.CO;2-N Barry, JD (2010). Rød for fare? Effektene av rødt hår i kirurgisk praksis. *BMJ: British Medical Journal*, 341 (7786), 1304-1305. <https://doi.org/10.1136/bmj.c6931> Bem, SL (1981). Kjønnsskjemateori: En kognitiv beretning om sextyping. *Psychological Review*, 88 (4), 354-364. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.88.4.354> Fausto-Sterling, A. (2000). Sexing av kroppen: Kjønnspolitik og konstruksjon av seksualitet. Grunnleggende bøker. Glick, P., & Fiske, ST (1996). Den ambivalente sexismebeholdningen: Å skille fiendtlig og velvillig sexisme. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70 (3), 491-512. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491>.

Gross, S. (1999). Interseksualitet og hellig skrift. *Teologi og seksualitet*, 1999 (11), 65-74. <https://doi.org/10.1177/135583589900601105> Hoffman, RM, & Borders, LD (2001). Tjuefem år etter Bem Sex-Role Inventory: En revurdering og nye spørsmål angående klassifiseringsvariabilitet. *Måling og evaluering i rådgivning og utvikling*, 34 (1), 39-55. <https://doi.org/10.1080/07481756.2001.12069021> Issenman, BK (1997). *Senes of survival: Den levende arven fra inuitklær*. UBC Press. Kennedy, HC (1981). Teorien om "tredje kjønn" til Karl Heinrich Ulrichs. I SJ Licata & RP Peterson (red.), *Historiske perspektiver på homofili* (s.

103-113). Haworth Press. Laqueur, T. (1990). *Å lage sex: Kropp og kjønn fra grekerne til Freud*. Harvard University Press. Maglaty, J. (2011). Når begynte jenter å bruke rosa?: En spesialrapport fra Smithsonian Magazine. *Smithsonian Magazine*. <https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/when-did-girls-startwearing-pink-1370097/> McConahay, JB (1986). Moderne rasisme, ambivalens og den moderne rasismeskalaen. I JF Dovidio & SL Gaertner (Red.), *Fordommer, diskriminering og rasisme* (s. 91-125). Akademisk presse. McConahay, JB, Hardee, BB, & Batts, V. (1980). Modern Racism Scale (MRS).. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t03873-000> McGuire, WJ, McGuire, CV, Child, P., & Fujioka, T. (1978). Fremtredende etnisitet i den spontane selvoppfatningen som en funksjon av ens etniske særpreg i det sosiale miljøet. *Journal of Personality and Social Psychology*, 36

(5), 511-520. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.36.5.511> Migetz, DZ (2004). Revurdering av den moderne rasismeskalaen i moderne tid.. University of Tennessee, Knoxville. Pickover, CA (2011). *Fysikkboken: Fra big bang til kvanteoppstandelse, 250 milepæler i fysikkens historie*. Sterling Publishing. Steele, CM (1997). En trussel i luften: Hvordan stereotyper former intellektuell identitet og ytelse. *American Psychologist*, 52 (6), 613-629. <https://doi.org/10.1037/0003-066x.52.6.613> Williams, WL (1992). *Ånden og kjødet: Seksuelt mangfold i amerikansk indisk kultur*. Beacon Press.

Kapittel 16.

Seksuell orientering i Furry Fandom.

Frances HI Henry, Anna Renee Henry.

En av de vanligste observasjonene om den lodne fandomen fra de som har brukt tid i den, er dens åpenhet og mangfold når det gjelder seksualitet og seksuell legning. Dette kapittelet vil ha et lignende format som tidligere kapitler (f.eks. kapittel 14, kapittel 15) når det gjelder å diskutere dette mangfoldet og inkluderingen. Som med forrige kapittel om kjønn, vil vi begynne med en kort oversikt over akademisk arbeid med seksuell orientering, inkludert å erkjenne at disse begrepene er i konstant endring. Deretter skal vi se på statistikken når det gjelder utbredelsen av ulike seksuelle orienteringer i furry fandom, etterfulgt av et dypdykk i noen åpne svar fra deltakerne om hvordan deres interaksjoner med furry-samfunnet har blitt påvirket av (og påvirket) deres seksualitet. Til slutt vil vi vurdere muligheter for videre forskning på seksuell legning i furry-miljøet. Seksuell legning

—A Brief Primer Akkurat som vi så med kjønn, har sosial forståelse av seksuelt mangfold og seksuell legning gjennomgått betydelig endring i løpet av det siste århundret. Anerkjennelse av seksuelt mangfold som naturlig og normalt har blitt vanlig i løpet av de siste 50 årene, i hvert fall i Vesten. Internett har tillatt medlemmer av seksuelle minoriteter (som det aseksuelle fellesskapet) å dele erfaringer, finne ord for å uttrykke sine følelser og ønsker og gå inn for mer nyanserte og komplekse forståelser av seksuelt mangfold. 1 I mellomtiden er den moderne vitenskapelige konsensus at atferd av samme kjønn ikke bare er naturlig, men vanlig blant både dyr og menneskelige kulturer (Roughgarden, 2009). I denne delen skal vi kort gjennomgå hvordan vi kom til dette punktet, og ta en titt på mangfoldet av seksualitet i både dyreriket og gjennom menneskets historie på tvers av kulturer. I århundrer har homofobisk diskurs fordømt seksualitet av samme kjønn som både bestial og unaturlig (McFarlane, 1997). Noen, som jarlen av Shaftesbury, så på seksuell appetitt av samme kjønn som noe unikt menneskelig (Henry, 2019). Dyr, etter hans syn, er drevet av "naturen", og ville ikke.

1 Uansett hva bestefaren din sier, er ikke seksuelt mangfold noe nytt.

fenomen. Selv om han kanskje er mer bevisst på ulike seksuelle orienteringer nå enn da han var barn, reflekterer dette den økte bevisstheten og toleransen for seksuelt mangfold. Ikke overraskende er det langt lettere for folk å "komme ut" når de ikke trenger å frykte avvisning, arrestasjon og institusjonalisering (med lobotomi og sjokkterapi)!

oppføre seg på en måte som ikke førte til reproduksjon. For andre ble ulovlig seksuell atferd (spesielt homoseksualitet, men også incest eller bestialitet) ansett for å være et resultat av mangel på menneskelig fornuft og tilbakeholdenhet. I motsetning til slike fordømmelser av homoseksualitet som unaturlig, er imidlertid atferd av samme kjønn observert hos tre hundre virveldyrarter, inkludert over hundre forskjellige pattedyrarter og minst 94 fuglearter (Roughgarden, 2009). Noen arter, som gjess, danner samme kjønn parobligasjoner som kan vare mer enn et tiår. Blant svaner varer hann-hannpar ikke bare i mange år, men oppdrar ofte avkom sammen. 2 I andre dyresamfunn er kobling av samme kjønn vanlig nok til at det er den vanligste atferden, med mann-kvinnelige koblinger i mindretall. Blant bighorn sauer, for eksempel, nesten alle hanner kurtiserer og parer seg med andre hanner. De som ikke gjør det blir stemplet som "feminate" og anses avvikende av forskere. Disse parene av samme kjønn finner ikke bare sted blant hanner, heller: hos noen arter (f.eks. hjort og kobber) er paring av samme kjønn mer vanlig blant kvinner enn blant hanner (Roughgarden, 2009). I motsetning til mann-kvinnelige par, danner kvinnelige røde ekorn parbindinger som inkluderer både seksuell og kjærlig atferd og oppdrar et enkelt kull sammen. Kort sagt, til tross for protestene fra de som fordømmer seksualitet av samme kjønn som unaturlig eller unikt menneskelig, tyder mange bevis fra dyreriket på noe annet. Et annet vanlig argument i homofobisk diskurs er den logiske feilslutningen ved å appellere til ekstremer: homofili

kan ikke tolereres fordi, hvis det var det, ville alle tatt del i det, eliminert heteroseksuelle koblinger og dømt menneskeheten til utryddelse. Dette er selvfølgelig latterlig. 3 Homoseksuelle koblinger blant primater har blitt studert omfattende siden 1970-tallet og har fått noen etterforskere til å stille spørsmål ved antakelsen om at all seksuell atferd er knyttet til evolusjon og forplantning av arter (Roughgarden, 2009). Studier blant japanske makaker og tamsauer har for eksempel vist at homoseksuelle koblinger ikke er et resultat av mangel på heterofile alternativer.

2 Interessant nok er svanepar av hann-hann mye mer vellykkede i foreldreskap enn.

hann-hun-par: 80 prosent av disse parene lykkes med å fly ungene sine, sammenlignet med bare 30 prosent for hann-hun-par! Disse parene utgjør en minoritet av par, men utgjør likevel en betydelig minoritet: 15 % av gjess og 18 % av svaner. 3 For det første snakker den enten veldig høyt om kvaliteten på kobling av samme kjønn.

eller om den dystre kvaliteten på heteroseksuell kobling for å antyde at alle ville forlate heteroseksuelle koblinger hvis de fikk sjansen til å delta i likekjønnet kobling!

Så, hvilket formål tjener seksuell atferd av samme kjønn, hvis ikke for reproduksjon? 4 Det er et ofte diskutert spørsmål (Roughgarden, 2009). Fra et evolusjonært perspektiv, utfases mistilpasset atferd (f.eks. sløsing med tid og ressurser) gjennom evolusjonen på grunn av konkurranse med konkurrenter som er mer strømlinjeformede og effektive. En konsekvens av dette punktet er at hvis en atferd henger rundt i en evolusjonær kontekst, må den i det minste ikke være feiltilpasset, men kan også gi en slags evolusjonær fordel til personen som deltar i atferden eller deres pårørende. Denne muligheten har holdt evolusjonspsykologer til å spekulere i flere tiår. Den nøytralistiske posisjonen hevder at homofili eksisterer som et ufarlig, nøytralt biprodukt av utviklingen av andre egenskaper. I følge dette perspektivet tjener homoseksualitet ingen evolusjonær hensikt, men den hindrer heller ikke evolusjon. I stedet blir det sett på som et biprodukt som følge av den evolusjonære utviklingen av seksuell nytelse: seksuell nytelse utviklet seg for å oppmuntre organismer til å ha sex, og dette økte ønsket om å ha sex økte sannsynligheten for å få avkom og spredningen av en organismes gener. 5 Til syvende og sist var fordelene ved å finne sex lystbetont en nettogevinst for utbredelsen av arten, og dermed hang rundt, selv om dens uspesifikke karakter betydde at noen mennesker ville finne atferd av samme kjønn som like (eller mer) behagelig .

Fra dette perspektivet kom oppførsel av samme kjønn med på turen, som en del av en annen tilpasning som forbedret overlevelsessevnen til våre evolusjonære forfedre. En annen posisjon, det adaptasjonistiske perspektivet, hevder at homofili ikke bare er en nøytral haiker, men i seg selv kan være en fordelaktig tilpasning. I følge dette perspektivet trenger ikke atferd å forbedre reproduksjonen spesifikt for å forbedre artens tilpasningsevne og suksess: Fordelene kan inkludere forbedring av sosiale interaksjoner og bygging av samfunn, noe som paring av samme kjønn kan gjøre. Atferd av samme kjønn kan øke sosiale bånd mellom ikke-relaterte medlemmer av en gruppe, forbedre deling av ressurser, redusere konflikter mellom arter, hjelpe til med integrering av nykommere og bidra til å smi allianser og koalisjoner. Noe av grunnen til at par med parede hannsvaner er så vellykkede i oppdragelse er.

4 Som en rask advarsel før du går inn i dette emnet: det bør være en selvfølge at nei.

man må rettferdiggjøre deres eksistens. Realiteten er at aseksuelle mennesker og mennesker som driver med atferd av samme kjønn eksisterer, uavhengig av hvordan de passer inn i andres modeller eller teorier. Vi gjør klokt i å ha dette i bakhodet for å unngå å ugyldiggjøre alle som ikke utelukkende driver med heteroseksuell atferd. 5 Med antagelsen om at organismer som synes sex er lystbetont, engasjerer seg i.

mer av det og har flere avkom enn organismer som ikke synes sex er behagelig.

fordi de bruker sin kollektive størrelse og styrke for å få det beste territoriet og uforholdsmessig flere ressurser. 6 Til dette punktet har vi i stor grad diskutert seksuell legning utelukkende i sammenheng med seksuell atferd. 7 Mennesker er imidlertid en ekstremt kompleks og sofistikert art. Vår atferd er uløselig sammenvevd med vår identitet og vår kultur, med dets skriftspråk, kunst og gjenstander, som alle gir ytterligere kontekst for hvordan mennesker tidligere har forstått seksuell atferd og hvordan denne forståelsen har formet våre nåværende synspunkter og holdninger. Menneskelige samfunn har alltid vist seksuelt mangfold, selv om arten av dette mangfoldet har variert sterkt mellom kulturer og over tid (Bullough, 1976). Men akkurat som det alltid har vært mennesker som er romantisk og seksuelt tiltrukket av det motsatte kjønn, har det alltid vært mennesker som har vært tiltrukket av samme kjønn, av "begge" kjønn, og av ingen i det hele tatt. Det som er forskjellig mellom samfunn og kulturer er hvordan disse menneskene blir forstått og hvordan de forstår seg selv. Sosiale institusjoner som religion og familie, så vel som sosialt konstruerte identiteter som klasse og kjønn, spiller en stor rolle i hvordan menneskelig seksuelt mangfold

blir forstått og behandlet i et samfunn. Antropolog Stephen O. Murray (2000) utforsket hvordan ulike menneskelige kulturer og samfunn over hele verden, både historisk og i dag, forsto homoseksuelle forhold. Han fant brede trender, inkludert forhold basert på alder (eldre / yngre), kjønnsroller (maskulint / feminint; butch / feminint), status eller hierarki (mester/tjener, lærer/student), og mellom likeverdige voksne. Han vurderer hvordan seksuell atferd av samme kjønn i ulike kulturer har blitt forstått som et tegn på guddommelighet, en overgangsrite, et viktig sosialt ritual, en synd, en forbrytelse og en unevnelig handling. Tradisjonelt var fortellingen formet av historikere (i Vesten) en av økende forfølgelse (Halperin, 2002). I følge denne oppgaven anerkjente tidligere samfunn (spesielt grekerne og romerne) homoseksualitet og biseksualitet som naturlig, og ja, til og med som edel eller prisverdig. Selv.

6 Adaptionistiske forskere påpeker også at seksuelt mangfold ofte er et kjennetegn på en art.

med et komplekst og sofistikert sosialt system, og kan godt spille en medvirkende rolle i utviklingen av et slikt system! 7 Det er informativt å skille mellom seksuell atferd, som refererer til spesifikke seksuelle handlinger.

en person engasjerer seg i, fra seksuell legning, som refererer til begjær eller tiltrekning. Seksuell atferd, selv om det i stor grad er korrelert med seksuell legning (alt annet likt, er det mer sannsynlig at du engasjerer deg i seksuell atferd med mennesker du er tiltrukket av enn folk du ikke er tiltrukket av), er ikke perfekt korrelert med det.

Den tidlige kirken anerkjente at forhold av samme kjønn basert på kjærlighet og engasjement var velsignet. Fra høymiddelalderen og økte spesielt under opplysningstiden, var det imidlertid en sertifisert innsats for å undertrykke og utrydde enhver diskusjon eller omtale av seksuelt mangfold.

Mange lover og homofobiske beretninger avslører en samlet innsats for å bekjempe seksuelt mangfold og etablere sex som ikke annet enn en nødvendighet for reproduksjonsformål. Som et resultat av kolonialisme og religiøs evangelisering ble disse undertrykkende lovene spredt over hele kloden, noe som demonstreres av det faktum at mange av landene hvis lover er mest fiendtlige til skeive mennesker, forfalsket sin lovkode fra de av Europa. Til tross for utbredelsen av denne fortellingen, kastet sosiolog/historiker Michel Foucault en nøkkel i arbeidene med det første bindet av hans History of Sexuality (Foucault, 1978, som sitert i Henry, 2019). Han hevdet at snarere enn en historie med undertrykkelse, er seksualitetens historie en historie om økende bevissthet og diskusjon om seksualitet. Fremveksten av samfunn og samfunn rundt seksuell atferd på 1700-tallet førte til en økende tendens til at folk ser atferden sin som en identitet (Henry, 2019). Ifølge Foucault, 1800-talls forskere og lærde, med deres behov for å

merke og forstå alt, transformert menneskelig seksualitet fra en samling handlinger (lovlige og ulovlige) som kan gjøres av hvem som helst, til en identitet. Som et resultat dukket binære etiketter som "heteroseksuell" og "homofil" opp på slutten av 1800-tallet og erstattet etikettene folk tidligere hadde brukt for å beskrive atferd. Selvfølgelig forlater ikke samfunn gamle fordommer basert på nye modeller eller informasjon (Bullough, 1976). Mye av det gamle språket om synd og kriminalitet knyttet til seksuelt mangfold i middelalderen og tidlig moderne periode ble da knyttet, ikke lenger til handlingen, men til kategorien til personen som antas å være i stand til dem: den homoseksuelle. De viktorianske og tidlige 1900-tallsforskerne som forsøkte å forstå og "hjelpe" homoseksuelle, forverret bare stereotypene. De populariserte forestillingen om seksualitet som en psykologisk drift snarere enn et moralsk valg, noe som førte til at mange samfunn fjernet dødsstraffen for (med samtykke) homoseksuell atferd og erstattet den med institusjonalisering. Men siden tidlige vitenskapsmenn trakk sine konklusjoner fra å studere de som kom til dem for å bli "kureret" for sin homoseksualitet eller ved å intervju kriminelle i fengsler, ble homofobe stereotyper forsterket og bakt inn i nye lover, samtidig som de forsterket ideen om at det bare var to alternativer for seksuell legning: heterofil (sett på som "normal") og homofil (som var avvikende).

En av de viktigste forskerne som revolusjonerte begrepet seksuell legning var Alfred Kinsey. Han trodde sterkt at seksualitet var et spektrum, ikke et binært, og han og kollegene hans demonstrerte dette i en serie banebrytende studier av menneskelig seksuell atferd (1948, 1953). De intervjuet titusener av menn og kvinner fra pubertet til alderdom om deres seksuelle atferd og psykoseksuelle reaksjoner. Basert på beretningene om deres seksuelle historie, plasserte Kinsey dem deretter på en skala, der 0 representerte fullstendig heterofile og 6 representerte fullstendig homoseksuelle. Han hadde en ekstra kategori, X, av mennesker som ikke opplevde «ingen sosio-seksuelle kontakter eller reaksjoner»

(Kinsey et al., 1948/1998, s. 656). Dessverre viste Kinseys arbeid fortsatt en tendens til å blande sammen seksuell atferd med seksuell legning (Bullough, 1976), men det var likevel modellen som ble brukt for mye av stipendet om seksuell legning på 50-, 60- og 70-tallet. Å være basert på atferd og ikke

tiltrekning, men det målte ikke seksuell legning slik vi forstår det i dag. I stedet, under Kinseys system, ville en mann tiltrukket av kvinner som utelukkende hadde sex med menn, enten av økonomiske (prostitusjon) eller situasjonelle årsaker (skoler for samme kjønn, fengsel), fortsatt bli klassifisert som en Kinsey 6 (helt homofil). Motsatt vil en dypt innelukket homofil mann som bare hadde sex med sin kone bli klassifisert som en Kinsey 0 (helt heteroseksuell). Til tross for disse feilene, gikk Kinseys arbeid langt for å bekjempe den homofobiske diskursen om homofili (Halperin, 2002). Ved å intervju sunne, vanlige amerikanere, utfordret Kinseys studier antydningen om at homofili var rovdyr, unaturlig og assosiert med psykiske lidelser og fortvilelse. Siden 1970-tallet har seksualitetens historie blitt en etablert underdisiplin innenfor historie og relaterte fag. Etter hvert som LHBT-bevegelsen begynte å få utbredt aksept og juridisk beskyttelse, ble disiplinen mer akademisk etablert og var i stand til å skille forskning fra samfunnets politiske behov.

Dette, kombinert med en lignende bevegelse innenfor samfunnsvitenskapen mer bredt på 1990-tallet, fokuserte på måtene identitet (kjønn, rase, alder, seksuell legning) er sosialt konstruert på. I stedet for å være en uforanderlig universal, anerkjente dette nye fokuset at sosial mening og forståelse er varierende. Dette førte til langt mer mangfold i forskningstemaer, inkludert erkjennelsen av at heteroseksualitet i seg selv er sosialt konstruert og forsterket (Blank, 2012). På samme måte som begrepet homofili som identitet ble født på 1800-tallet, ble også begrepet heteroseksualitet etablert som "normen" som seksuelt mangfold ble målt mot. Mens mye av forskningen.

fortsatte å fokusere på heteroseksualitet og homofili (utvidet til å inkludere kvinnelig homofili), begynte også biseksualitet å bli vurdert, i stedet for bare å bli klumpet inn i homofilis historie. Det økte antallet rettigheter og etableringen av mainstream-erkjennelse av seksuelt mangfold hadde imidlertid en annen effekt. Gitt plassen og friheten til å utforske og

uttrykke seg, har skeive mennesker utvidet sin forståelse av seksuell legning kraftig. Dette økt følelse av fellesskap og forbindelse muliggjorde mer spesifikke og nøyaktige etiketter og beskrivelser. Internett tillot små populasjoner å koble seg til hverandre og organisere seg, noe som katalyserte denne prosessen. I resten av denne delen vil vi utforske noen av de nye seksuelle orienteringene som oppstår fra dette arbeidet for å få en bedre forståelse av hvordan begrepet seksuell legning forstås i dag. Vi har allerede vurdert tidlig etablering av kategorier for heterofile og

homofile (både mannlige (homofile) og kvinner (lesbiske)). Vi så også hvordan Kinseys forskning foreslo seksualitet som et spektrum snarere enn et binært. Faktisk argumenterte Kinsey og hans kolleger ikke bare for eksistensen av biseksualitet, men at det var den vanligste seksuelle legningen. Et annet skifte som påvirket etableringen av nye seksuelle orienteringer var en frikobling av seksuell tiltrekning fra seksuell atferd (Bogaert, 2012). I 1980 hevdet Michael Storms at seksuell tiltrekning var et langt mer pålitelig mål enn seksuell atferd. Han argumenterte for en modell som ignorerte atferd totalt og argumenterte i stedet for to 7-punkts skalaer. Den første målte homoerotisme (seksuell tiltrekning til de av samme kjønn) på en skala fra lav (1) til moderat (4) til høy (7). Den andre målte heteroerotisme

(seksuell tiltrekning til det motsatte kjønn), igjen fra lav til høy. Systemet hans kunne dermed forklare homoseksualitet (høyt på den første skalaen, lavt på den andre), heteroseksualitet (lavt på den første skalaen, høy på den andre), biseksualitet (høyt på begge skalaene) og aseksualitet (lavt på begge skalaene). Problemet med disse kategoriene var den underliggende antakelsen om at det bare var to kjønn og at kjønn og kjønn var utskiftbare begreper. Etter hvert som transkjønnsbevegelsen begynte å få fart på 1990- og 2000-tallet, begynte noen personer som identifiserte seg som bifile å påpeke begrensninger som ligger i etiketten.

De argumenterte for et nytt begrep, en som anerkjente kjønnsfluiditet, og foreslo navnet pansexual, noe som antydte at prefikset pan- (som betyr alt) var å foretrekke fremfor det mer begrensede bi- (som betyr begge).

Konflikten var intens og bitter: panseksuelle anklaget bifile for å være transfobe, mens mange bifile klaget over at panseksuelle var unødvendig splittende. De hevdet at de ikke var transfobe, og det.

bifil kan inkludere seksuell tiltrekning til transpersoner. Selv om denne konflikten mellom de to gruppene ikke helt har forsvunnet, omgår mange mennesker rett og slett problemet ved å bruke de to etikettene om hverandre.

En av forfatterne av dette kapittelet identifiserer seg som pan (foretrekker det mer inkluderende begrepet), men vil bruke bi som etikett i situasjoner og steder der hun forventer at det første begrepet ikke vil bli gjenkjent og ønsker å unngå å måtte forklare og rettferdiggjøre etikettene hennes. Spørsmålet om kjønnsfluiditet har også krevd etableringen av nye etiketter for seksuell legning. Den nåværende konstruksjonen av homofile og heteroseksuelle antar et ciskjønn individ. Men

hva om individet er trans eller kjønnsflytende? De siste årene andre

termer har dukket opp for å beskrive målene for seksuell tiltrekning for noen som identifiserer seg som trans eller kjønnsflytende. For eksempel vil en kjønnsflytende person som er tiltrukket av menn verken være homofil eller hetero.

I stedet har begreper som androseksuell (eller gynofil) blitt foreslått for å kommunisere et ønske om menn eller kvinner av kjønnsforskjellige individer. På begynnelsen av 2000-tallet startet en amerikaner ved navn David Jay et nettsted kalt Asexual Visibility and Education Network (AVEN). Aseksuelle opplever seksuell tiltrekning eller deres seksualitet på et spekter som varierer fra liten til ingen interesse for seksuell aktivitet eller seksuelle forhold. Dette er ikke en fysisk eller hormonell begrensning, men en som er basert på mangel på tiltrekning snarere enn på deres seksuelle atferd. Mange aseksuelle onanerer fortsatt og kan til og med velge å delta i sex som en aktivitet. 8 Da David visste hvor transformativt det var å finne en merkelapp som beskrev opplevelsen av å ikke være seksuelt tiltrukket av noen, håpet David å dele begrepet og hjelpe andre som ham som lette etter et fellesskap. Gjennom diskusjoner i dette fellesskapet og andre lignende, påpekte mange aseksuelle hvor avgjørende det er å identifisere og kategorisere ulike typer attraksjoner. Romantisk og seksuell tiltrekning hadde alltid blitt antatt å være en del av den samme følelsen, romantisk kjærlighet. Imidlertid fremhever det faktum at romantisk kjærlighet må skilles fra kjærlighet til ens venner og familie basert på dens inkludering av seksuell tiltrekning, problemet med å konseptualisere romantisk og seksuell tiltrekning som to aspekter ved romantisk kjærlighet. Aseksuelle, som ofte ikke ønsker sex,

fortsatt ofte forelsket, med deres romantiske ønske (unntatt sex) føles annerledes enn følelsene de har for venner eller familie. Dette fortsetter å være et av elementene som alloseksuelle (personer som opplever seksuell tiltrekning, motsatt av aseksuell) har det vanskeligst med.

8 Det er mange andre grunner enn seksuell tiltrekning til å delta i sex, f.eks.

oppleve nærhet og intimitet med noen eller å utforske en fetisj.

forstå. Gitt det utbredte ønsket om tilfeldig eller anonym sex eller etter "venner med fordeler"-avtaler, er det overraskende at folk skal slite med ideen om at seksuell tiltrekning og romantisk tiltrekning er forskjellige begreper: hvis det kan være seksuell tiltrekning uten romantisk lyst, så kan det være romantisk begjær uten seksuell tiltrekning. Eksistensen av romantisk tiltrekning som en distinkt dimensjon åpner for konseptet romantisk orientering. Som med seksuell legning er romantisk legning et spekter: homoromantikere ønsker å ha romantiske forhold med mennesker av samme

kjønn, heteroromantikk med det motsatte kjønn, bi/panromantikk med varierte kjønn og aromantikker ønsker ikke noen romantiske forhold. Det er viktig å erkjenne at mennesker av alle seksuelle legninger også har en romantisk legning, og ens romantiske legning trenger ikke samsvare med sin seksuelle legning. Dette er med på å forklare opplevelsen til noen homofile menn som likevel forelsker seg i konene sine eller hetero kvinner som har intense, romantiske forhold til andre kvinner. Det kan hjelpe folk som ønsker tilfeldig sex, men ikke har noe ønske om romantiske forhold, til å forstå seg selv som eksisterende innenfor et kjent spekter i stedet for å føle seg avvikende, umoralsk eller fornærmende. Selvfølgelig, etter hvert som bevisstheten om aseksualitet ble mer utbredt, følte noen medlemmer av samfunnet at begrepet aseksuell ikke fullt ut beskrev deres opplevelse – de trengte en betegnelse for noen som bare av og til opplever seksuell tiltrekning, eller som bare gjør det i spesifikke sammenhenger og situasjoner. Mens flere begreper ble foreslått, slo samfunnet seg til slutt på grå aseksuell for den første gruppen, og demiseksuell for den andre. Demiseksuelle har en tendens til å oppleve seksuell tiltrekning med mennesker de allerede kjenner og har et forhold til. Opplever seksuell tiltrekning til fremmede

eller tilfeldige bekjentskaper er en sjelden forekomst for dem. Som en del av aseksualitetsspekteret, demiseksuelle og grå aseksuelle inkluderer vanligvis både deres romantiske og seksuelle legninger som en del av identiteten deres. Noen (spesielt eldre) medlemmer av samfunnet synes spredningen av disse nye identitetene er overveldende. Akkurat som noen medlemmer av det tidlige bifilsamfunnet gjorde når de ble konfrontert med identiteten til panseksuell, er det en følelse av at dette er unødvendig og splittende. Etiketter er imidlertid ikke bare nyttig for å skape fellesskap, men kan bidra til å gi en følelse av normalitet og trygghet. Mange yngre medlemmer som identifiserer seg på aseksualitetsspekteret fortsetter å søke etter ord for å beskrive deres.

opplevelse av seksuell tiltrekning, inkludert å beskrive situasjoner der de oppstår, eller dens spesifikke egenskaper og kvaliteter. 9 Ettersom internett lar individer få kontakt med andre og dele sine forskjellige opplevelser og følelser, blir de psykoseksuelle kategoriene skapt av psykologer i økende grad erstattet av kategoriene folk skaper for seg selv. Dette åpner for mer nyanserte og fleksible termer som tilpasser seg nye forståelser og gir større presisjon. Resultatet er en spredning av identiteter, roller og forventninger like komplekse som menneskelig seksuell atferd, seksuell og romantisk legning og selve menneskelig kultur. Komposisjon—Seksuell orientering Det lodne samfunnet har rykte på seg for å være et eksepsjonelt innbydende sted, hvor det å være skeiv er normen og hvor hetero mennesker er en minoritet. Dette inntrykket skjedde ikke i et vakuum, ser det ut til, siden vår forskning støtter denne karakteriseringen. I undersøkelse etter undersøkelse utgjør folk som identifiserer seg som noe annet enn straight det store flertallet av furry-miljøet. I våre tre mest aktuelle studier fra 2021 og 2022 ble furries spurt om deres seksuelle legning, og indikerte hvilken av flere merker fra en liste som best beskrev dem. Vi ønsker å inkludere så mange typer seksuelle orienteringer som mulig

inkluderte mange vanlige merkelapper (lesbisk/homofil/homofil, heterofil, bifil, panseksuell, aseksuell og demiseksuell). For de som fortsatt undersøkte sin seksuelle legning, eller som følte at disse vanlige kategoriene ikke reflekterte dem nøyaktig, inkluderte vi også «jeg vet ikke» og «noe annet» som alternativer. De som valgte «noe annet» ble oppfordret til å inkludere sine foretrukne etiketter som tilleggssvar. Resultatene fra denne undersøkelsen viser et enormt mangfold i seksuell legning. Over en fjerdedel av furries identifisert som lesbisk/homofil/homofil (25,2%), sammenlignet med bare 10 % av de spurte som identifiserte seg som heterofile. Nesten en fjerdedel av pelsene identifiserte seg som bifile (22,4%), mens ytterligere 13,2% identifiserte seg som panseksuelle. I motsetning til den generelle befolkningen, hvor det å være hetero vanligvis er et betydelig flertall, utgjør hetero deltakere bare 10 % av utvalget. Aseksuelle og demiseksuelle var, til sammenligning, langt mer utbredt i pelsfelleskapet enn i den bredere befolkningen, og utgjorde henholdsvis 7,9 % og 4,8 % av pelsene. Dessverre, siden kategoriene bare tillot respondenter å velge ett enkelt alternativ, ble mange av våre respondenter tvunget til å bruke "noe".

9 Eksempler på slike ord inkluderer etiketter som sapiosexual (seksuell tiltrekning.

mot smarte mennesker), eller aegosexual (mennesker som opplever en frakobling mellom seg selv og objektet for seksuell tiltrekning).

else' kategori eller brukte åpne spørsmål senere i undersøkelsen for å uttrykke flyten av deres seksuelle legning. Flere respondenter brukte bifil og panseksuell om hverandre, og ble derfor identifisert som begge. Eksistensen av romantiske orienteringer kompliserte saken ytterligere. For eksempel valgte en av respondentene «straight», men i sine åpne svar presiserte de at de var aseksuelle med en hetero-romantisk legning. Andre som valgte "aseksuelle" identifiserte seg senere som bi/pan, lesbisk eller homofil. Atter andre valgte «noe annet» og brukte de åpne svarene for å klargjøre måtene de identifiserte seg som flere seksuelle orienteringer. Som et resultat, til tross for å vise den lodne fandom å være et utrolig mangfoldig sted med hensyn til seksuell legning, undervurderer de samlede data sannsynligvis hele graden av dette mangfoldet. Spørsmålet i seg selv må redesignes for fremtidige studier, inkludert å være utformet for å la folk identifisere seg med en rekke merkelapper og gjenkjenne flyten av seksuell legning. 10 Heldigvis gir de åpne svarene, analysert nedenfor, ytterligere kontekst og bevis på større mangfold enn det som fanges opp i de samlede dataene. Forskjeller i tanker om seksuell orientering Som i tidligere kapitler, er denne delen et dypdykk i de åpne svarene til furries samlet inn i våre 2021-2022-studier. Selv om vi ikke stilte furries et åpent spørsmål spesifikt om deres seksuelle legning, diskuterte mange deltakere deres seksuelle legning mens de svarte på to brede spørsmål: (1) hvordan fungerer "etikettene" deres (bevisst vage for å tillate bredest mulig rekke svar) påvirker deres opplevelse av den lodne fandomen, og (2) deres opplevelse av aksept eller marginalisering i fandomen i lys av disse identitetene.

Selv om ikke alle svar var relatert til seksuell legning (mange involverte rase eller kjønn), avslørte de som involverte seksualitet interessante detaljer om hvordan seksuell legning former og påvirker furries opplevelse i fandomen. Mange avslørte også måter fandom formet deres forståelse av, og forhold til, deres seksualitet. Følgende underavsnitt identifiserer noen av de vanligste temaene som dukker opp fra disse svarene. I størst mulig grad vil disse beskrives ved hjelp av deltakernes egne ord og fraser.

10 Som vi nevner i forrige kapittel om sex og kjønn, bør vi aldri forvente.

å designe et perfekt mål på disse komplekse og dynamiske konseptene, men heller strebe etter å stadig forbedre spørreundersøkelsene våre mot det uoppnåelige målet om et perfekt spørsmål.

Fursona og seksuell orientering som fasetter av identitet Som vi så i kapittel 7, skaper de fleste furries en fursona som en del av deres engasjement i den furry fandomen. Mange fyller sine fursonas med elementer av sin egen identitet, og, som vi så i kapittel 15, bruker noen (overveiende cis-kvinner og trans-furries) sine fursonas for å utforske andre identiteter. Åpne svar om etiketter som påvirker furries opplevelse i fandomen avslørte en lignende spenning mellom de som ser fursona deres som en refleksjon av seg selv og de som ser det som en måte å utforske (eller til og med ignorere) andre aspekter av identiteten deres. Når det gjelder rett pels, ga de fleste ikke uttrykk for en sammenheng mellom deres seksuelle legning og deres fursona. Faktisk var det bare en rett pels som eksplisitt nevnte forholdet mellom deres seksuelle legning og deres fursona.

«Jeg går ikke etter mange merkelapper der jeg kommer fra. Så kanskje dette ikke påvirker meg mye til hva jeg gjør. Når det gjelder orienteringen til karakterene mine, noen mannlige og også kvinnelige, men de er alle straight.»

Som vi utforsket i kapittel 14, tenker folk hvis identitet anses som normativ ofte lite om det aspektet av seg selv før det kommer direkte til tankene: Hvite mennesker tenker sjelden på rasen sin, mens cis-menn bruker sjelden tid på å tenke på kjønnsspørsmål. Og mens hetero mennesker er en minoritet i sammenheng med den furry fandom, er de uten tvil vant til å være i flertall i

bredere kultur. Som sådan er det mulig de har liten grunn til å tenke på den seksuelle legningen til fursona deres, og kan ganske enkelt ta det som gitt at deres fursona ville være straight, som dem, som standard. 11 I motsetning til straight furries, var LGBQA furries langt mer sannsynlig å nevne fursona mens de diskuterte deres seksuelle legning. Flere brede trender dukket opp i disse diskusjonene. For eksempel indikerte mange at deres fursona var en forlengelse av dem selv, en som delte mange av deres identitetsaspekter, inkludert deres seksuelle legning.

"Siden min fursona virkelig er en avatar for meg å bruke i online/furry spaces, legemliggjør han de fleste av mine egne etiketter: mann, homofil, lege, iransk-britisk, marxist. Ingen av disse etikettene påvirker virkelig opplevelsen min i lodne rom.

11 Selvfølgelig er det vanskelig å tolke og trekke konklusjoner basert på atferd som folk.

ikke delta i. Vi vil teste denne hypotesen mer direkte i fremtidige studier.

(ettersom furry er full av homofile menn og jeg egentlig bare samhandler med folk som er venstreorienterte/venstreorienterte innenfor furry).»

«Ja, spesielt min biseksualitet, men også min interesse for naturfag og matematikk (jeg er fysikkstudent). Begge disse er personlige egenskaper som jeg bruker på min fursona, og på hvordan jeg viser meg selv i fandomen.»

"... Jeg vil identifisere meg med hovedsakelig aseksuell, ikke-binær, student og kanadisk. Jeg kan med sikkerhet si at kjønn og seksualiteten min har påvirket meg som en furry, siden fursonaen min ikke har noe biologisk kjønn, ingen kjønnsorganer, og brukte de/dem pronomen. Selv om jeg føler at den sammenhengen er mer på grunn av kjønn og seksualitet og ikke merkelapper.»

For andre LGBQA furries var deres fursona ikke bare en forlengelse av deres identitet, men en måte å utforske identiteten deres meningsfullt i et trygt rom.

"Jeg kom først ut med min lodne avatar, og responsen var overveldende positiv."

"... Furry handler om selvuttrykk, og vi bruker ofte etiketter for å beskrive oss selv. Jeg bruker ofte karakterer for å uttrykke og utforske disse merkelappene».

"Et par etiketter har forårsaket en endring i mitt navn og fursona opp gjennom årene."

Andre indikerte et ønske om å ha en fursona som ikke delte noen fasetter av identiteten deres.

"Nei, furry eller fursona er en maske for meg."

"Jeg har mange labels for meg selv som musiker, bankmann, polyglot, bifil, etc., men i fandomen prøver jeg virkelig å ikke ha mange labels. Bare en vanlig gammel snøleopard. Hver art har noen stereotypier (enten nøyaktige eller ikke), så noen ganger dukker det opp vitser om disse."

"... For meg starter det fra min identitet, og etiketter er bare forkortelser for å betegne dette eller det aspektet av min identitet. Hvis spørsmålet handler om hvordan.

RL-etiketter påvirker min lodne identitet, eh. Jeg vet faktisk ikke. :) Sannsynligvis ikke mye: IRL Jeg er demi; min drage persona online er veldig pan. Jeg er hvit; dragen min er blågrå (selv om den sannsynligvis koder for hvithet på måter jeg ikke er klar over, ok). Jeg er på autismespekteret og (som disse tingene måles) smart; min drage persona er sosial, vennlig og litt dum. Jeg er soft-cis mann; min drage persona er myk-cis mann.»

Andre fant ut at det å ha fursona deler sin seksuelle legning enten kunne lette opplevelsen deres ved å gjøre det lettere å finne andre,

"Ja, jeg er også homofil, og det ga meg mye av mitt slag."

"Om noe har etikettene mine (homofil/transseksuell) nettopp hjulpet meg med å få kontakt med andre som meg i fandomen. Det påvirker ikke meg mye som en furry bortsett fra mine fursonas og andre furry karakterer jeg ofte har laget som deler disse etikettene.»

eller komplisere deres interaksjoner i det bredere samfunnet.

"Med en dragepersonlighet har folk en tendens til å tro at jeg også er en dominerende homofil mann, men jeg er mye mer underdanig. Dette har en tendens til å resultere i at folk oppsøker meg for ting jeg ikke lett kan gi."

"Jeg tror folk er raske til å utvikle romantiske følelser overfor folks fursonas, og å være en bifil/aromantisk person kan det bli litt ubehagelig å måtte forholde seg til folk som ikke helt forstår at jeg ikke er ute etter å komme inn i en eller annen form. av forholdet."

"Fursona/karakteren min er aseksuell som meg. Og så det er vanskelig å eksistere i et fandomrom hvor så mye av det er seksualisert..."

En annen trend som kom over angående forholdet mellom fursona og seksuell identitet, var de som foretrakk å fokusere på dyriheten til fursona. Mens deres seksuelle legning fortsatt var relevant, ble den subsumert av dyret.

«Jeg er for opptatt med å være en homofil hjort til å legge merke til det. Og hagen din er veldig velsmakende."

"Latterlig kjekk panseksuell løve".

Som vi har sett i denne delen, avslørte åpne svar flere trender når det kommer til hvordan en furrys seksuelle legning krysser fursona deres. Mens de fleste straight furries ikke nevnte en assosiasjon mellom deres seksuelle legning og deres fursona, så LGBQA+ furries ofte deres fursona

som en forlengelse av seg selv, et sted å utforske aspekter av seg selv i et trygt rom eller å leke med identiteter som er forskjellige fra deres egen, selv om noen brukte fursona for å unngå disse merkelappene helt.

For furries hvis fursona delte deres seksuelle legning, kan dette enten jevne ut interaksjoner med andre ved å gjøre det lettere å finne andre skeive mennesker, eller (spesielt for aseksuelle, demiseksuelle eller aromantiske personer) kan de også gjøre interaksjoner vanskeligere. Disse svarene viser behovet for mer forskning som direkte studerer hvordan furries seksuelle legning manifesterer seg i eller påvirker utviklingen av fursona deres. Skjæringspunktet mellom seksuell orientering og andre fasetter av identitet På grunn av den brede formuleringen av de åpne spørsmålene, vurderte mange svar hvordan ulike fasetter av ens identitet – ikke bare seksuell legning – påvirket deres opplevelse i fandomen. Noen respondenter fremhevet hvordan aspekter ved identiteten deres, særlig spørsmål som rase, kjønn og funksjonshemming), skjærer seg inn i deres seksuelle orientering i lodne rom, med mange som avslører en bevissthet om det faktum at noen aspekter av deres identitet ble lettere velkommen. enn andre. Et av de tilbakevendende temaene som dukket opp var en feiring av det faktum at flere aspekter av respondentenes identitet ble ønsket velkommen og akseptert i det furry-miljøet. Mens en generell diskusjon om graden av aksept av LGBQA vil bli overlatt til en annen seksjon, fokuserte noen av svarene bevisst på hvordan den furry fandomen var innbydende for respondentenes hele identitet.

«Jeg føler at jeg hører hjemme her som en homofil person med en ikke-binær kjønnsidentitet. Jeg tror her i furry, jeg blir ikke sett på som rar eller annerledes i det hele tatt for det".

"Jeg føler meg veldig akseptert i fandomen. Jeg har aldri følt behov for å skjule at jeg er homofil, ikke-binær, autistisk eller noe annet aspekt ved meg selv».

"Jeg er ikke-binær, bifil, therian og en artist. Jeg føler at den lodne fandomen er det eneste stedet der identiteten min i sin helhet blir akseptert og feiret.»

«Nei, det har jeg ikke. Jeg tror ikke det å være halvt asiatisk eller homofil har vært noe jeg noen gang har trengt å skjule.»

"Jeg tror fordi fandomen i stor grad er LHBTQ+, hjelper det å være panseksuell å bli akseptert i det litt mer. Også det å være nevrodivergent (jeg har autisme) som en majoritet av fandomen hjelper meg også å passe inn litt.»

Andre respondenter rapporterte om ulike nivåer av aksept avhengig av en bestemt fasett av identiteten deres. Mens seksuell legning ofte ble ønsket velkommen, var andre aspekter av deres identitet ikke like universelt akseptert. Rase ble ofte nevnt som et tema.

"Vel, jeg har allerede forklart hvordan det å være en svart kvinne kan være ganske vanskelig i denne fandomen. Jeg er egentlig ikke bekymret for min seksualitet når det gjelder den lodne fandomen, fordi et flertall av fandomen ikke er straight uansett.»

«Som en atino, vet jeg at det er færre steder for meg å utforske mine opplevelser i fandomen på mitt eget språk. Det meste av det lett tilgjengelige innholdet er på engelsk og med nordamerikanske eller europeiske forbindelser. Noen andre merkelapper som min nasjonalitet eller seksuelle legning påvirker også noe av innholdet jeg liker å se, noe som igjen får meg til å fokusere på visse områder av fandomen fremfor andre."

"For det meste, ja, jeg føler meg akseptert, spesielt nå som det er flere grupper, arrangementer og muligheter som tilbys til BIPOC+queer furries i fandomrommet. Det er likevel et gamble og du kan støte på folk som ikke aksepterer deg og vil prøve å løpe deg ut av fandomen. Men det er stort sett positivt og det er mer støtte og flere som er villige til å forsvare/stå opp for BIPOC+skeive pelsverk.»

"Faktisk er det mange homofile i furry fandom... ni av ti furry er homofile. Det er åpenbart. Furry fandom er ekstremt tolerant overfor minoritetsgrupper. Men på grunn av Kinas tradisjonelle kultur, mange folk kan ikke akseptere homofili. Så mange velger å gjemme seg».

"Som noen som er birase, homofil, trans og funksjonshemmet, føler jeg meg trygg og akseptert i fandomen, men jeg forstår og har det bra.

klar over problemene samfunnet har med flere av identitetene mine (spesielt med rase).»

«Jeg identifiserer meg som androseksuell, selv om jeg stort sett presenterer meg selv som homofil for enkelhets skyld. På den bakgrunn har jeg følt lite behov for å undertrykke eller skjule statusen min. Når det kommer til min nasjonalitet og rase, har jeg en tendens til å skjule dem begge fordi de har en tendens til å skape medlidenhet eller få noen til å nedlatende meg. Foruten disse to, føler jeg meg vanligvis akseptert i fandomen.»

Ironisk nok fant noen straight furries ut at andre fasetter av identiteten deres ble mer respektert enn deres seksuelle legning.

«Jeg er svart. Jeg har aldri fått noe dritt for det, på stevner eller på nett. Jeg er lei av å bli gjort narr av for å være hetero.»

Andre respondenter fremhevet hvordan skjæringspunktet mellom kjønn og seksuell legning ofte forårsaket problemer for dem.

"Ja, jeg føler at jeg blir behandlet annerledes og ikke inkludert i det generelle fellesskapet fordi jeg er kvinne, men mye mer akseptert av andre lodne artister. De fleste lodne artistene er kvinner. Jeg føler også at jeg kan få kontakt med andre lodne venner gjennom min bifile/lgbt-identitet.»

"Jeg føler min etikett som ikke-binær og lesbisk effekt det, som ikke føler meg like respektert på grunn av det. Det er mye kvinnehat med furries som overalt.»

"Jeg tror det påvirker meg til et visst punkt. Lesbiske furries er ikke ofte representert og er mindre "attraktive" for den populære homofile menn i fandomen. Jeg er heldig som har gode venner som ikke behandler meg annerledes fordi jeg er homofil og kvinne. De eneste gangene jeg blir påminnet om at noen mennesker faktisk ikke liker meg på grunn av disse to tingene, er i lodne konvensjoner. Ikke skjer så mye heldigvis".

"Å det gjør det helt. Jeg ble behandlet mye annerledes i lodne rom da jeg presenterte meg som bare en bi cis-fyr. Det har vært mye annerledes siden jeg innså at jeg er transfem, ikke-binær, panlesbisk og aseksuell.»

Noen furries følte at de var relativt velkomne i fandomen, selv til det punktet at de var en del av flertallet for å være både skeive og nevrodivergent.

"Jeg føler meg generelt akseptert, siden queer identitet, transkjønnet identitet og psykisk helserelatert funksjonshemming er noen av de mer vanlige marginaliserte identitetene i fandomen (fra min anekdotiske erfaring). Jeg gjør et poeng av å ikke skjule disse delene av meg selv når de er relevante.»

«Autistisk, queer, bigendered, poly, kinky, forfatter... Jeg har mange merkelapper. Jeg føler at det lodne samfunnet godtar dem alle».

"Jeg er LHBT og har noen funksjonshemninger. Jeg føler meg veldig akseptert og har aldri følt behov for å skjule disse tingene."

"... Jeg legger ikke skjul på at jeg er trans, homofil og funksjonshemmet når jeg er i den lodne fandomen."

Dette var imidlertid ikke en universell opplevelse. Andre furries rapporterte at funksjonshemming ikke alltid var like akseptert innenfor fandom som deres seksuelle legning eller kjønn.

«Jeg identifiserer meg som en funksjonshemmet, transkjønn, MLM-furry som er interessert i abdl og steiner-ting. På grunn av dette er min erfaring litt annerledes enn andre, som en som er queer, er jeg enten elsket eller avvist, som noen som er interessert i abdl og røyke igjen Jeg er ethier elsket eller avvist, og som en som er funksjonshemmet finner jeg meg selv ute av stand til å virkelig få kontakt med de funksjonsfriske i rom som vanligvis er laget for dem. I den furry fandomen er de fleste veldig imøtekomende, men det er alltid skammen over hvem jeg er og hva jeg liker å holde meg tilbake, og det er sånn for mange av oss.»

"Jeg identifiserer de fleste som lesbiske, transer og funksjonshemmede. Av de tre påvirker den tredje interaksjonene mine mest. Vi får veldig lite oppmerksomhet, og en betydelig del av den er ikke positiv. Jeg føler at det gjør at jeg og andre som meg mer sannsynlig blir ignorert eller skjøvet til sidelinjen.»

«Kjønn og seksualitet føler meg så trygg som jeg egentlig kunne forvente. God bruk av blokkverktøy hjelper. Jeg henvender meg sjelden til noen på grunn av autismen min. JEG.

ikke skjul autismen min, men bekymring over feilkommunikasjon fører til at jeg sjelden snakker. Jeg skjuler ikke min marginaliserte status, jeg bare skjuler.»

Andre aspekter ved identitet som krysser seksuell legning inkluderer kroppsbilde og utseende, alder, eller atypiske sosiale roller.

"Jeg føler meg akseptert når det kommer til min seksualitet og rase, men ikke når det kommer til min kropp og utseende. Jeg føler at jeg trenger å skjule det siste for menneskene jeg samhandler med.»

"Når det gjelder fandom, har det å være en eldre pels noen ganger vært marginaliserende, men jeg har aldri skjult dette når jeg er på nett. Jeg brukte for mye tid i skapet da jeg var ung til å gjøre det igjen. Jeg er den jeg er."

"Ja. Jeg har blitt fortalt at jeg ikke er homofil nok, for gammel og for konservativ til å tilhøre fandomen».

«Foreldre. Homoromantisk sex-positiv aseksuell. Begge informerer min interaksjon med andre i fandomen.»

Medlemmer av furry-samfunnet som identifiserer seg som ikke-menneske (therian, otherkin, alterhuman) rapporterer at skjæringspunktet mellom denne identiteten og deres særhet fører til et usammenhengende forhold til det pelskledd samfunnet.

«Avhenger av formen for marginalisering. Jeg er veldig åpenlyst trans og ess, men. Langt mindre åpent flertall, otherkin og noen få andre deler av meg selv jeg frykter dom for.»

«Jeg har vært ganske glad for at et bredt spekter av seksualiteter er akseptert i furry, men jeg føler meg definitivt motvillig til å fortelle at jeg er en therian. Jeg tror det ofte blir sett på som "furry, men tatt for langt", når det ikke er det faktisk det. Egentlig er jeg en therian først og en furry bare som en mestringsmekanisme, uavhengig av hvilke fordeler jeg har opplevd siden jeg begynte i fandomen.»

«Jeg anser at min furrydom massivt krysser alterhumanity og queerness. Jeg anser også at min posisjon som anarkist er påvirket av min alterhuman/furry identitet og vice versa, og det er et gap jeg håper å begrense mellom de to gruppene generelt.»

«Jeg opplever at min queer-identitet er den mest fremtredende identiteten som påvirker min pelskledd opplevelse, etterfulgt av min identitet som andre. Disse tingene farger alle aspekter av livet mitt; Jeg *slutter* ikke være ikke-menneskelig eller queer, og furry-kultur er den perfekte måten å uttrykke de følelsene av å være annerledes eller annerledes, på en måte som fortsatt føles inkluderende i det hele tatt.»

Rette pelser var mye mindre sannsynlige enn LGBQA+ pelser til å nevne deres seksuelle legning som påvirket deres interaksjon med pelsfelleskapet. De som gjorde det har en tendens til å erkjenne at selv om deres seksuelle legning gjorde dem til en minoritet i fandomen, opererte de fortsatt fra et privilegert sted på grunn av det bredere samfunnets heteronormative natur. Dette var spesielt tilfelle med pelser som også var hvite og ciskjønnede.

"Ikke som jeg har lagt merke til det, men siden jeg er en hvit straight cis-kvinne og også eldre (og derfor rimelig selvsikker), spiller jeg på easy mode her."

«Ja, å være Cis & straight betyr at jeg faktisk er i mindretall for en gangs skyld, og å forstå opplevelsene til de som ikke er det, er alltid en lærerik opplevelse for meg. Det er mange andre etiketter som kan gis til meg som skiller meg fra de fleste furries, men jeg vil ikke komme inn på alle.»

"Innenfor fandomen er den eneste minoriteten jeg ser ut til å være en del av "heteroseksuell". Ingen demografi jeg er medlem av har noe standpunkt til å klage på marginalisering.»

Noen LGBQA furries erkjente også at det å ikke være synlig skeiv også ga dem en viss grad av privilegier i det bredere samfunnet, mens andre anerkjenner at det å være flertallet i den furry fandom gir dem privilegier i lodne rom. Noen ganger førte bevisstheten om denne majoritetsstatusen med seg en følelse av ansvar for å bevisstgjøre behovene til marginaliserte pelsdyr.

«Jeg tror at det å være hvit, rimelig økonomisk stabil og ikke synlig queer har isolert meg betydelig fra enhver form for marginalisering, så jeg er ikke sikker på at jeg noen gang ville ha funnet meg selv i den posisjonen selv om jeg var pelskledd.

Fandom aksepterte ikke. Likevel er jeg ikke i tvil om at det er et aksepterende rom, og et rom der ingen av egenskapene mine noen gang har eller ville ha stått frem eller vekket negativ oppmerksomhet.»

«Jeg er bare marginalisert på den måten jeg er homofil, og det er ingenting sammenlignet med prøvelsene og prøvelsene til andre minoriteter eller andre marginaliserte mennesker. Spesielt på det veldig homovennlige stedet, som pelsfandomen, har jeg ikke hatt noen problemer.»

"Noe. Å være ikke-binær og homofil er trøstende når jeg ser mange andre LHBTQ-personer. Å være en hvit mann får meg til å prøve å vurdere mitt privilegium og forstå hvordan livet mitt er annerledes – og ofte enklere – enn andres."

«Jeg er en hvit, middelaldrende cis-mann. Ingen av disse egenskapene marginaliserer meg sosialt, økonomisk eller kulturelt i Australia. Jeg er også bi/panseksuell og identifiserer meg som skeiv. Dette er et fullstendig ikke-problem i fandomen».

"Å være hvit og mann - til tross for at jeg er homofil og ikke akkurat cis - føler jeg meg fortsatt innenfor det relative flertallet av folk flest. Innenfor en ren fandom-kontekst føler jeg meg absolutt innenfor flertallet gitt at fandomen hovedsakelig er hvit, mannlig og LHBTQ. Jeg føler ikke et behov for å skjule identiteten min i fandomen.»

«Jeg er hvit og queer – begge majoritetene innenfor fandomen. Imidlertid tar jeg ofte parti for ikke-hvite furries når det kommer til fandom-spørsmål og har gjort det fra starten takket være twitter-stemmer som Sean chiplock (jeg tror ikke jeg ville ha funnet ut om HMHF hvis det ikke var for ham), så jeg synes det er vanskelig å være sammen med noen i "vanlige" lodne områder der det er uwu-eskapisme hele tiden, og den energien er enda mer til stede i de lokale gruppene og chattene der jeg er fra. men jeg har dobbelt privilegium, så nei -- Jeg har aldri hatt opplevelsen av å bli "sjekket" slik BIPOC og trans furries har til tider".

Svarene i denne delen avslører at opplevelsen av seksuell legning i den lodne fandomen ofte er påvirket av andre aspekter av identitet. Mens seksuelt mangfold ble akseptert (for det meste), andre identiteter som f.eks.

ettersom rase, kjønn eller (funksjonshemming) påvirker i hvilken grad queer furries følte seg trygge og velkomne i lodne rom, spesielt for skeive furries som også identifiserer seg som ikke-menneskelige. Til slutt så mange furries på seg selv som en del av majoriteten, enten fordi de var en del av det bredere kulturelle flertallet eller en del av et flertall spesifikt innenfor fandomen. Vennligheten til en seksuelt mangfoldig fandom De fleste av svarene på de åpne spørsmålene fremhevet en følelse av overveldende åpenhet og aksept for seksuelt mangfold i den lodne fandomen. Mange respondenter rapporterte at de følte seg akseptert og velkommen av samfunnet. Med ordene til en respondent fikk de følelsen av

«Fullstendig akseptert, uforskammet omfavnet, betingelsesløst elsket. Som hvordan kultur utfører "kjærlighetsbombing", men uten de ondsinnede intensjonene,

mens en annen insisterte på at samfunnet var det.

"VIRKELIG VIRKELIG aksepterer."

De fleste rapporterte at de følte seg velkommen og inkludert av samfunnet når det kom til deres seksuelle legning. Imidlertid opplevde de med spesiell seksuell legning noen ganger at de følte seg marginalisert eller ekskludert som et resultat av sin seksuelle legning. Denne delen vil fokusere på dualiteten til disse forskjellige opplevelsene innenfor fandomen, samt hvem som er mest sannsynlig å ha hvilken

erfaring. Folk som identifiserte seg som homofile var de mest sannsynlige til å beskrive den lodne fandomen som vennlig og aksepterende mot seksuelt mangfold.

"Jeg føler at fandom er et ekstremt aksepterende sted for homofile menn, blant andre."

"Den eneste delen som kan marginaliseres er at jeg er homofil, men fandomen som helhet er veldig åpen og aksepterende, så jeg har aldri hatt noen problemer."

"Ikke fjernt, siden jeg først og fremst er marginalisert når det gjelder min seksualitet, og den lodne fandomen er overveldende aksepterende i den forbindelse."

"Som en homofil mann følte jeg meg spesielt velkommen i fandomen tilbake i 2003."

"Nei, furry er veldig LGBT-vennlig, og det er en av dets store fordeler sammenlignet med andre fandom-rom."

"Homoseksualitet blir generelt sett positivt i fandomrom."

Noen respondenter mente at denne vennligheten går på bekostning av at de ikke kan diskutere deres fullt ut opplevelser i fandom-rom. Andre fant ut at manglende vilje til (noen) pelskledde samfunn til å sensurere homofobi, transfobi, kvinnehat og rasisme fikk dem til å føle at aksepten var overfladisk og overfladisk.

"Med tanke på den høye tettheten av LHBT+-personer i dette fellesskapet, føler jeg meg ganske velkommen som en homofil person. Det er fortsatt en viss grad av åpenlyst "ikke snakk om identitet, det er skingrende og irriterende" her som begrenser min vilje til å uttale meg offentlig om visse ting, men generelt sett er jeg ikke ukomfortabel med å være åpen om det."

"Jeg antar at på et bredt nivå er furry å akseptere skeive mennesker, men på et nivå innen fellesskap er furry veldig raske til å kritisere skeive mennesker for deres "feil". Men jeg legger aldri skjul på hvem jeg er, da jeg ønsker å bli sett for den jeg er.»

"Jeg føler meg generelt akseptert, men ofte på en overfladisk måte (kjønn og legning anerkjent, men mellomrom ikke beskyttet mot de som truer folk som meg). Til tross for dette har jeg aldri skjult statusen min på nettet i fandom."

"Utenfor den høylytte nazistiske minoriteten føler jeg meg komfortabel med å være meg selv i fandom-rom."

For lesbiske, som er en del av flertallet når det gjelder sin seksuelle legning ("homofil"), men som er en minoritet når det gjelder kjønn, rapporterte mange at de følte seg (for det meste) akseptert samtidig som de følte seg noe utvisket av samfunnets fokus på homofile menn. Andre uttrykte frykt for at offentlig identifisering som lesbisk ville føre til uønsket seksualisering.

«Jeg identifiserer meg ikke som en minoritet eller marginalisert person, nei. Det meste jeg kan tenke på er å være lesbisk, men fandomen er veldig LHBTQ+-positiv.»

"Jeg føler at fandomen aksepterer identiteten min som lesbisk, og jeg føler ikke behovet for å skjule det, selv om jeg gjør det føler også at det burde være flere fellesskapsarrangementer for å vise støtte og fremme arbeidet til WLW-skapere.»

"Jeg føler at jeg trenger å gjemme meg siden jeg føler at jeg avslører at jeg er lesbisk, folk vil ta det som en grunn til å seksualiser meg».

Når det gjelder deltakere som identifiserte seg som noe annet enn homofil eller lesbisk, avslørte svar spenning mellom følelser av aksept og følelser av marginalisering. Respondenter som identifiserte seg som bifile rapporterte ofte at de følte seg velkomne, på den ene siden,

«Jeg har bare vært en minoritet når det gjelder seksuelle preferanser. (Im not straight, ldk mye mer) det har aldri vært et problem for meg i eller utenfor fandomen. Fandomen føles veldig åpen og aksepterende etter hva jeg kan fortelle."

"Hvis det å være bifil og en kvinne teller som marginalisert, føler jeg meg faktisk veldig akseptert i fandomen og dele disse fakta fritt."

«Veldig akseptert. Det har vært ganske enkelt å være ute som bi og trans i lodne rom, og jeg har aldri trengt å gjemme meg".

«Jeg føler meg akseptert. Den lodne fandomen er veldig LHBTQ+-vennlig, så jeg har ikke følt behov for å skjule det.»

"Jeg tror den mest "out of bounds" delen av meg er å være bi(ish).. så jeg tror jeg bare ikke føler meg litt marginalisert. Det hele er kult for meg.»

"Det eneste som har endret seg angående identiteten min er mengden bi pride furry pins jeg har samlet. Den lodne fandomen virker veldig LHBTQ+-vennlig, så jeg føler meg veldig velkommen.»

mens de føler seg marginalisert (f.eks. blir bedt om å velge side) eller slettet (f.eks. antakelsen om at de var homofile) på den annen side.

«Som en tokjønnet mann er jeg mer tiltrukket av kvinner enn menn. Dette er mine overraskelsesfolk siden de vanligvis antar at du er homofil.»

"Min identitet som bifil mann i fandomen har påvirket meg negativt. Jeg blir til tider sett på som en mindre person siden jeg forventes å ta en side når det kommer til seksuell legning. Homofile ser på meg som en hetero mann, mens hetero ser meg som en homofil mann, og jeg får ingen form for aksept for det.»

"Noen ganger forårsaker det å være bi fortsatt noen vantro med den typiske "du må velge en"-frasen. Mesteparten av tiden inkluderer pelsverk virkelig og tar imot enhver opplevelse."

Svarene til panseksuelle furries reflekterer en lignende spenning som de som oppleves av bifile furries, føler seg velkommen på den ene siden,

«Jeg er panseksuell og genderqueer, noe som er ganske godt akseptert i den lille underseksjonen av pelskulturen jeg velger å samhandle med. Jeg føler meg akseptert og trenger ikke å skjule min seksuelle eller kjønnsmessige legning. Imidlertid bør det bemerkes at jeg ikke samhandler med det store flertallet av furry-samfunnet, så mine erfaringer kan være atypiske.»

«Jeg identifiserer meg ikke som en minoritet eller en marginalisert person, men hvis jeg passer til den beskrivelsen, føler jeg meg akseptert. De fleste bryr seg egentlig ikke om at jeg er trans eller panseksuell.»

"Som en panseksuell person har jeg stort sett følt positive tilbakemeldinger."

og slettet eller marginalisert på den annen side.

"Det kan det definitivt. Jeg holder vanligvis min kjønnsidentitet og legning hemmelig. Hvis jeg forteller folk, selv i noen LHBTQ-rom, at jeg er panseksuell, vil de fortelle meg å velge side.»

"Ja. Spesielt som mann og panseksuell, antas jeg ofte å være homofil. Til tross for dette har jeg imidlertid heller mer mot cis-straight enn.

noe annet, og jeg synes dette er frustrerende å forklare noen ganger, og føler at jeg blir sett ned på hvis jeg snakker om det».

Furries som fortsatt stilte spørsmål og utforsket deres seksuelle legning rapporterer at det ofte er et veldig innbydende og oppmuntrende sted å gjøre det. Dette ble også uttrykt av noen som identifiserte seg som «noe annet».

"LHBT, jeg føler at furry er et inkluderende rom hvor jeg kan være "meg selv" uten å dømme."

«Jeg er queer som i seksuell legning, men jeg kunne ikke håpe på en bedre plass enn den lodne fandomen. Jeg føler meg absolutt akseptert».

"Fandomen er et ganske trygt rom for lgbtq-mennesker."

Aseksuelle pelser uttrykte et mer komplisert forhold til pelsfelleskapet enn mange andre med ikke-heteroseksuell orientering. Mange aseksuelle pelser fant samfunnet som utrolig imøtekommende og inkluderende seksuelt mangfold.

"Som et ess følte jeg meg veldig velkommen i det lodne fellesskapet, her er alle sammen og jeg føler meg veldig glad for det."

«Å være aseksuell gjør furry til et spesielt innbydende samfunn. Det er 'sex positivt', i at folk som som sex oppfordres til å ha det. Men mye mer enn vanlig amerikansk kultur, emosjonell åpenhet og intimitet eksisterer i sammenhenger utenfor et seksuelt forhold.»

"Ja, jeg var åpenlyst bi/ace i fandomen. De støtter seksualitet og psykiske lidelser, så det føltes trygt. Jeg trengte egentlig ikke å skjule noe fra fandomen spesifikt".

For andre, den åpenlyst seksuelle eller sex-positive karakteren til fandom, inkludert en betydelig del av medier som er erotiske eller pornografiske, resulterer i en følelse av fremmedgjøring fra fellesskapet. For de som ikke er interessert i de seksuelle aspektene ved fandom, kan dette føre til at de føler seg isolert, ignorert eller ekskludert.

"Ja, som aseksuell føler jeg meg ofte utelatt og ignorert, fordi så mye av fandomen bare handler om seksualitet."

"Som aseksuell person føler jeg meg ofte ekstremt fremmedgjort og utelatt fra det generelle pelskleddesamfunnet på grunn av hvor hyperseksuelle alle aspekter av det har blitt."

"Min aseksualitet påvirker definitivt min erfaring med furry. Mange furries er vant til å samhandle med hverandre på en svært flørtende eller seksuell måte og/eller engasjere seg i romantisk PDA som full kosing, og det kan gjøre meg veldig ukomfortabel å være rundt slike ting. Det er lettere å omgå online, noe som kan være en del av grunnen til at jeg alltid har foretrukket det online furry-samfunnet fremfor det offline.»

"Min aseksualitet har en tendens til å få folk til å unngå meg fordi det ikke er noen forventninger til sex."

«Å være aseksuell hever øyenbrynene med skuffende pålidelighet. Det påvirker ofte min opplevelse negativt når de snakker med andre fandommedlemmer, da de naturlig nok forventer at en "furry" skal være sex-positiv, noe som fører til skuffelse når det viser seg å ikke være tilfelle.»

"Som en aseksuell cis-kvinne føler jeg meg stort sett akseptert innenfor de områdene jeg har befunnet meg i. Det kan være litt nedslående når folk ikke vil samhandle med meg fordi jeg er ess og/eller kvinne, men jeg kjenner meg også igjen. at mange av de menneskene som gjør det søker seksuelle erfaringer med menn, og det er ikke et sted jeg hører hjemme i eller ønsker å bo i.»

"Som aseksuell har jeg funnet ut at det er mye feilinformasjon og antagelser om aseksuelle mennesker på nettet og i det virkelige liv. Jeg føler at hvis jeg skulle delta mer i fandom-rom, ville jeg vært det bekymret for hvordan jeg fortalte at jeg var aseksuell på grunn av mengden irriterende kommentarer jeg kan få om aseksualitet og også muligens påtrengende og frekke spørsmål/kommentarer. Jeg føler det likt med å være ikke-binær, men jeg føler at ikke-binær er mer forstått generelt enn aseksualitet, men jeg føler fortsatt at de samme typene kommentarer kan komme til meg på grunn av det også.»

Aromantiske furries uttrykte lignende ubehag med vekt på relasjoner i samfunnet.

«Jeg føler ikke behov for å skjule identiteten min, men jeg føler ikke at jeg passer inn heller, siden fandom er så mettet med romantikk og jeg opplever ikke romantiske følelser».

En deltaker, som identifiserte seg som en aromantisk bifil ("på grensen til aseksuell") uttrykte et ønske om at,

"...furries oppførte seg ikke rart at jeg ikke vil være i et ekteskap, seksuelt eller på annen måte."

Noen aseksuelle pelser rapporterte spesifikt om erfaringer med diskriminering og ekskludering, noe som førte til at noen skjule sin aseksualitet i lodne rom av frykt for skjevhet.

"Fandomen kan være overdrevent befolket av homofile menn, og jeg har opplevd mobbing og ekskludering for ikke å være homofil."

"Jeg har ofte blitt ekskludert fra furry spaces fordi spesielt tidligere i mitt fandomengasjement folk trodde at jeg ville bli frastøtt eller ubehagelig siden jeg er ekstremt aseksuell».

"Som en ess-person føler jeg at jeg må skjule den siden av identiteten min mye."

«Å være aseksuell i fandomen kan være ganske interessant. Folk som møter meg som aseksuell først og en furry senere tror at det er en oksymoron - "hvordan kan en ess-person være i en så kåt fandom"? I selve fandomen nevner jeg ikke aseksualiteten min for mye. Det er visse mennesker som setter likhetstegn mellom aseksualitet og snålhet, eller anti-seksualitet. Jeg vil ikke at folk skal tro at jeg prøver å si nei til deres NSFW 12-kunst.»

Noen aseksuelle mennesker er interessert i å delta i seksuelt rollespill, men rapporterer at de opplever sletting av identiteten sin som et resultat.

12 En initialisme som betyr "ikke trygt for arbeid," vanligvis brukt for å beskrive innhold som er.

eksplisitt seksuell, grov eller grafisk.

"Jeg er panromantisk aseksuell. Jeg synes dette er vanskelig når jeg spiller rollespill, siden min fursona også er aseksuell. Det er mange mennesker som ikke respekterer dette og ser det som en homofil eller bifil forfalskning som er mindre interessert i å kontrollere situasjoner og styre dem i en retning de selv velger. Jeg har blitt kalt en falsk, løgner, forvirret, vrangforestillinger osv. Det har virkelig gjort ting vanskelig for meg, og har ført til at jeg forstår viktigheten av å blokkere og spøke individer som ikke vil akseptere meg som jeg er. Dessverre, som med en hvilken som helst fandom eller gruppe, vil det alltid være drittsekker og idioter som er store og tror at verden dreier seg rundt dem.»

Furries som identifiserte seg som demiseksuelle (eller som på det demiseksuelle spekteret) reagerte med mange av de samme opplevelsene som aseksuelle furries, både positive og negative.

"... Furrys-samfunnet er imøtekommende av alle bakgrunner, og mye av samfunnet er LHBT+."

"... Som demiseksuell foretrekker jeg heller ikke å være fysisk med fremmede, noe som kan være en skuffelse for mer utadvendte pelsverk."

"Selv om jeg er demiseksuell, og lener meg veldig på siden av aseksualitet, assosierer jeg meg fortsatt med områder av fandomen som er nsfw, i det minste i form for samtale. Jeg verdsetter lodne chatterom som en avslappende måte å legge til rette for sosial interaksjon på fritiden, og jeg foretrekker generelt å bo i rom uten mindreårige, men jeg går bort. Aseksualiteten min påvirker definitivt opplevelsen min i fandomen, ved at selv om jeg er veldig sexpositiv, får jeg definitivt til å føle meg ukomfortabel å se noen ekstremt kåte og lystne mennesker.»

«Spesielt i lodne rom? Vanligvis å være ... åpenlyst omnifil-demiseksuell, ettersom de fleste enten ikke forstår det eller kaller det en form for fobi.»

"Ingen. Jeg føler meg egentlig ikke akseptert. Jeg har en tendens til å skjule det fordi jeg har fått folk til å unngå å snakke med meg på grunn av det, ellers ville de ønske å være upassende mot meg.»

«Jeg er demiseksuell når det gjelder min faktiske seksuelle tiltrekning og interaksjoner med mennesker, men i forhold til hva jeg finner attraktivt i furry kunst, er jeg homofil. Å være homofil er egentlig ikke et problem i furry. Demiseksuell blir ofte misforstått og antatt å være et valg. De ser ut til å forveksle seksuell tiltrekning med sex og si at de er demiseksuelle fordi de velger å vente med å ha sex til de kjenner noen bedre.»

Kanskje den seksuelle legningen som hadde det mest kompliserte forholdet mellom seksuell legning og det pelskledd fellesskapet var heterofili. Vant til å være majoriteten i det bredere samfunnet, uttrykte heterofile pels en følelse av ubehag ved å være en minoritet i pelsene

fellesskap. De rapporterte om en rekke svar når det kom til hvorvidt de følte seg akseptert i lodne områder. Noen følte et press for å identifisere seg som homofil eller bi, eller opplevde vekten av homonormative forventninger.

«Noen ganger er det frustrerende å være hetero i et rom der alle ser ut til å være homofile, bi, osv. Det kan føles som å være den eneste edru personen på en fest. Jeg er sikker på at homofile sannsynligvis føler det slik ofte.»

«Jeg identifiserer meg ikke som en minoritet. Når det er sagt, har det å være hetero i et overveiende LHBT-samfunn betyde at jeg vanligvis antas en annen seksualitet enn det jeg er.»

«Noen ganger følte jeg meg presset av noen medlemmer identifisert som homoseksuelle til å gi opp identiteten min som hetero. Men bortsett fra det, som var uvanlig for meg, har jeg aldri mottatt noen spesielle tilbakemeldinger for min identitet i lodne interaksjoner sammenlignet med ikke-furry-relaterte interaksjoner.»

"Jeg har måttet skjule det faktum at jeg er hetero i mange sosiale kretser i den lodne fandomen fordi folk behandler deg som om du er en homofobe med mindre du faktisk er homofil. Det er furmeets i det jeg rett og slett ikke kan gå til fordi jeg ble fortalt at jeg bare skulle akseptere upassende berøring som et kompliment fordi det er greit for folk å anta at jeg er homofil fordi jeg er på et furmeet. Folkene som tror det er idioter som jeg ikke har noe ønske om å samhandle med uansett, så det er ikke noe skinn fra ryggen min, men jeg frykter at jeg ikke vil sitte igjen uten noen omgangskrets i det hele tatt hvis jeg lar det plage meg.»

Heteroromantiske aseksuelle og demiseksuelle mennesker rapporterte på samme måte om frustrasjon over at deres "retthet" ikke ble anerkjent i det lodne samfunnet. En heteroromantisk demiseksuell pels observerte at,

"... mange finner det vanskelig å tro at jeg er hetero, fordi jeg er myk og ikke en aggressiv personlighetstype."

mens en heteroromantisk aseksuell pels innrømmet at,

"Jeg forteller ikke folk at jeg er rettferdig for å unngå mobbing."

Noen heterofile pelser opplevde andre negative konsekvenser knyttet til å være en minoritet. Dette inkluderer å få deres medlemskap i fellesskapet ugyldiggjort eller forventet å date andre heterofile pelser bare på grunn av det lille antallet pelser som dem.

"Folk sier ofte at "straight furries er sjeldne" eller noen ganger noe i retning av "hvis du er straight, er du ikke en ekte furry", men det plager meg egentlig ikke. Jeg føler noen ganger at siden rette pels utgjør en mindre del av fandomen, er det en forventning om at du bør date en annen rett lodne, men jeg har ingen interesse av at det er i et forpliktet forhold allerede. Mesteparten av tiden har folk ikke noe imot hva din seksualitet er, ser det ut til at det sjelden kommer opp for meg!"

Å være hetero i en primært queer fandom kan føles rart for noen og fremmedgjørende for andre, som følte seg ensomme på grunn av følelsen av at det var vanskelig å bygge relasjoner med andre furries.

«Men det er vanskelig for meg å bygge relasjoner, både platoniske og romantiske. Hvis det kommer til romantiske forhold, er problemet at det ikke er så mange hetero kvinner som jeg deler interesser i fandomen. Den lodne fandomen er veldig skeiv, noe jeg ikke har problemer med».

"I kinesisk furry fandom kan hetero folk synes det er vanskelig å komme inn i atmosfæren på bestemte steder for flere år siden. jeg trenger ikke å skjule det, men det er fortsatt litt ensomt. ting er bedre i dag."

"Det er *vanskelig* å være en hetero kvinne i fandomen, jeg skal fortelle deg så mye."

«Som en kvinnelig minoritet kan jeg ikke skjule det, så hvis jeg måtte oppleve den lodne fandomen mer i dybden, ville det ikke vært noe å skjule. Jeg er litt redd for å samhandle med andre i det lodne samfunnet som en cis, straight kvinne.»

Mens det furry samfunnet har et velfortjent rykte for å være imøtekommende overfor seksuelt mangfold, er det ikke alle seksuelle legninger i samfunnet som finner det like innbydende. Homofile pelskledde menn ser ut til å ha lettest å føle seg velkommen og akseptert i det lodne samfunnet – selv om mange lodne gruppers motvilje mot å diskutere diskriminering i den virkelige verden eller å sensurere grupper som uttrykker voldelig eller homofobisk ideologi kan redusere denne følelsen av inkludering, selv for dem. Blant andre skeive identiteter, mens følelsen av å være velkommen og akseptert består, måles den mot opplevelser av sletting, uvitenhet, bigotteri, seksuell trakassering, isolasjon og ekskludering. Rette og heteroromantiske pelser rapporterer også om erfaringer med diskriminering, isolasjon og marginalisering som et resultat av deres seksuelle legning, i tråd med opplevelsene til LGBTQ+-personer i det bredere samfunnet. Påvirkning av seksualitet på fandom-opplevelser Gitt de varierende gradene av aksept og inkludering som furries opplever som et resultat av deres seksuelle legning, er det ikke overraskende at furries valgte å diskutere sine tanker om hvordan deres seksuelle legning har påvirket hvordan de selv omgås furry fandom. For eksempel var et av temaene som dukket opp for mange LGBTQ+ furries anerkjennelsen og feiringen av deres majoritetsstatus i samfunnet. Gitt deres marginalisering i den virkelige verden, nyter skeive furries ofte følelsen av normalitet, anerkjennelse og validering som kommer fra å være en del av et flertall.

"Som hver furry er homofil".

"Jeg er ikke i noen klart definerbar minoritet fra perspektivet til den furry fandomen. At jeg er homofil får meg til å føle at jeg er en del av majoriteten i fandomen, selv om denne merkelappen gjør meg til en minoritet i hverdagen. Jeg har aldri følt meg marginalisert i lodne rom.»

"Siden LHBT+-personer er så vanlige i fandomen, finner jeg ut at det å være en furry gir meg en mulighet til å føle meg "normal" og selvsikker."

"Mitt eneste krav på minoritetsstatus er min seksualitet, og for å være ærlig er jeg ikke en minoritet her."

"Å være homofil påvirker identiteten min i den forstand at det får meg til å føle meg velkommen / normal gitt hvor mange skeive mennesker som er i samfunnet."

"Mange furries er homofile, så det å være homofil føles vanligvis som en del av identiteten til furries. Dette bidrar til å fremme en følelse av inkludering og aksept.»

De fleste LGBTQ+ furries kontrasterer friheten de følte i lodne områder med deres opplevelse i ikke-furry områder. Selv blant de som ikke alltid følte seg helt akseptert i lodne rom, rapporterte de at de likevel følte seg mer akseptert og velkommen i lodne rom enn i samfunnet for øvrig.

"Som homofil føler jeg meg mer akseptert i den lodne fandomen enn jeg gjør i allmennheten. Jeg har aldri følt behov for å skjule det faktum om meg selv når jeg samhandlet med andre furries.»

"Ja, jeg føler meg akseptert i furry, jeg har aldri måttet skjule min seksualitet eller kjønnsidentitet i fandomen. Jeg ble til og med gitt en varm velkomst og har flere lodne venner enn ikke lodne venner.»

"I lodne rom føles det alltid som en liten øy av lykke hvor jeg kan være like uformell når det gjelder å nevne hva jeg er når det gjelder seksuell identitet, som jeg skulle ønske vi alle kunne i "normie-verdenen" også.

"Jeg har egentlig aldri følt behov for å skjule det faktum at jeg er LHBT fra den lodne fandomen. De eneste gangene jeg gjør er på grunn av påvirkninger fra den virkelige verden.»

«Mine ser ikke ut til å være den typen etiketter som virkelig påvirker min opplevelse eller identitet som furry. Jeg mener, det kommer fortsatt til å være knaller der ute på grunn av «pan»-tingen, men det føles mindre vanlig i lodne områder enn noe annet sted.»

"Jeg har aldri følt behov for å skjule kjønnet mitt eller seksuelle legningen min, tvert imot, jeg er mer åpen om det i fandom enn ute."

Andre skeive furries bemerket hvor enkelt det er å finne andre furries som delte sine erfaringer og interesser.

«Jeg tror det å være trans og homofil nesten har hjulpet meg med å passe mer inn i andre furries, siden så mange andre furries har samme eller lignende etiketter. Og selv de som ikke har det, aksepterer ofte de som har disse merkelappene.»

"Jeg føler at det å være homofil hjelper meg å passe inn med de andre, siden en stor mengde av pelsene jeg kjenner er homofile eller bifile."

"Om noe har etikettene mine (homofil/transseksuell) nettopp hjulpet meg med å få kontakt med andre som meg i fandomen."

«Jeg synes det furry-miljøet er veldig queer-vennlig generelt. Jeg tror ikke jeg ville vært en furry hvis det ikke var så skeivt som det er. Jeg startet som en brony, 13, men en stor del av hvorfor jeg ble en furry i stedet var på grunn av særheten.»

Mange furries innser at disse positive opplevelsene er et resultat av homonormativitet. Antakelsen at de fleste furries var homofile cis-hanner ble ofte sett på som en negativ bieffekt av å marginalisere andre i samfunnet som ikke delte denne etiketten.

"Å være homofil gjør definitivt opplevelsen min i lodne rom mer behagelig, men jeg føler at det er det noe homonormalitet i fandomen. Folk som er hetero (spesielt kvinner) har mange ganger vanskeligere med å føle seg komfortable i lodne rom, i hvert fall fra det jeg har sett".

"Jeg føler absolutt at homofile kan overrepresentere fandom til en viss grad, men siden samfunnet generelt aksepterer, har jeg aldri hatt noen negative effekter med "etikettene" mine".

"Som en homofil hvit cis-mann føles det som om den delen av fandomen jeg opplever er den mest sentrale - fra mitt perspektiv virker det som om jeg er det.

13 For mer om bronier og deres overlapping med furry fandom, se kapittel 11.

en del av demografien som mye furry innhold og hendelser som jeg ser imøtekommer, noen ganger på bekostning av andre som ikke er i den demografien.»

"Det er lett for meg å anta at andre menn i fandomen er homofile som meg."

Queer cis-mannlige furries rapporterte at de nyter det faktum at den høye andelen skeive menn i fandomen letter både fysisk og følelsesmessig intimitet, noe som letter kommunikasjonen og en følelse av fellesskap, et funn i samsvar med data diskutert i kapittel 13 som viser at homofile cis-menn er spesielt sannsynlig å finne en signifikant annen gjennom fandomen.

"Å være en homofil mann og være omgitt av mange andre menn i fandomen som er homofile/bi/pan, involverer vennskapene mine ganske ofte et visst nivå av platonisk intimitet."

"Jada, det å være homofil betyr at jeg noen ganger liker å ha fysisk / følelsesmessig nærhet til noen andre menn."

"Jeg tror det å være en homofil furry har en definitiv innvirkning på min erfaring i lodne rom. ... For mange homofile furries er fandomen veldig tett sammenvevd med seksuell erfaring og eksperimentering, selv om det er ikke alltid tilfelle.»

Som vi så i forrige avsnitt, kan den lette intimiteten mellom skeive cismenn ha den utilsiktede bivirkningen av å fremmedgjøre (eller til og med seksuelt trakassere) heteromantiske menn, så vel som noen aseksuelle og demiseksuelle mennesker. I tillegg til disse gruppene, kan skeive trans-menn føle seg ekskludert eller uvelkomne i dette rommet, og savne forbindelsene og intimiteten som deles av skeive cis-menn.

"Jeg føler veldig at det pelskledd miljøet (og det mannlige homofile miljøet) får meg til å føle meg mindreverdig til tider fordi jeg ikke har noen penis/er avab til tross for at jeg presenterer og identifiserer meg som maskulin. Det er en bekymringsfull mengde cis homofile menn som insisterer på å behandle alt "feminint" relatert som "ekkt". Jeg tror ikke dette representerer det meste av samfunnet, og dette har ikke vært hoveddelen av mine erfaringer med det, men det er ekstremt nedslående å se. Jeg har funnet min egen vennegruppe av forskjellige kjønn og kjønn som imidlertid ikke tolererer denne oppførselen.»

Noen aseksuelle og demiseksuelle personer som er interessert i seksuelt rollespill rapporterte også at antakelsen om seksuell tiltrekning og en generell mangel på kunnskap og bevissthet om hvordan aseksualitet fungerer forårsaket vanskeligheter i deres seksuelle forhold.

"Når det gjelder interaksjoner, gjør det rollespill vanskeligere noen ganger å være aseksuell. jeg (og min fursona) har en libido og kan bli opphisset, men det må være på andre måter. For meg og min fursona må en fetisj være involvert i rollespillet. Bare det å ha sex eller seksuelle handlinger for å ha dem, resulterer i dårlige interaksjoner, forlatte rollespill og skaper et gap i å skape en sosial forbindelse. Jeg opplever at på grunn av dette, krever det mer innsats fra min side for å finne folk jeg kan samhandle med vellykket."

"For noen tiår siden pleide jeg å la folk anta at jeg var en homofil mann bli akseptert på nettrollespill, men jeg ville ikke gjort det nå. Hvis de ikke liker det, trenger jeg ikke henge med dem. Det var bare en del av å måtte lære og vokse opp og finne potene mine.»

Furries med mindre vanlige seksuelle legninger rapporterte også noen ganger at de brukte mer vanlige seksualiteter for å føle seg inkludert i fellesskapet. Dette kan noen ganger føre til at de tier om erfaringer med diskriminering for å skjule sin minoritetsseksuelle legning.

"Siden fandomen rundt meg blir dominert av homofile menn, føler jeg at jeg må skjule meg selv når jeg snakker om potensielt kvinnefiendtlig innhold blant disse menneskene, det å ikke vise meg kan bli tiltrukket og tiltrekke kvinner."

«Siden den brede offentligheten ikke vet hva androseksuell er, men vet hva homofil er, vil jeg bruke det som min marginaliserte kategori. Jeg føler ikke at jeg trenger å skjule det i det hele tatt, noe som er veldig hyggelig.»

"Jeg er ikke veldig åpen med min aseksualitet - vanligvis identifiserer jeg meg som homofil når jeg møter nye mennesker".

Imidlertid oppdaget ikke alle aseksuelle pelser at deres seksuelle legning ble misforstått. Vanligvis fant aseksuelle og demiseksuelle pelser pelsen.

fellesskapet for å være mye mer bevisst på, eller i det minste åpne for, deres seksualitet og identitet enn utenfor det pelsklede samfunnet.

«Jeg føler meg vanligvis akseptert. Selv om aseksualitet er mye sjeldnere enn homofil/lesbisk, er pelsene ofte mer kjent med dette konseptet og er mer vennlige.»

«Jeg er queer på mange måter, men for å være ærlig, tror jeg ikke det engang regnes som en minoritet i fandomen. Mine spesielle identiteter kan være uvanlige, men den generelle stemningen er så sterkt for queer identiteter generelt at jeg alltid har opplevd at alle er veldig aksepterende.»

«Jeg ser ikke mange aseksuelle mennesker her, men det er noe jeg takler i og utenfor fandomen. De få som er her har en tendens til å bli akseptert for det meste».

"Jeg har funnet ut at min aseksualitet ikke bare er akseptert, men også representert i samfunnet."

"I det vanlige livet setter det meg i en minoritet å være skeiv og nevrodivergent, men innenfor fandomen er det begge veldig mainstream-ting, så jeg føler på en måte at jeg kommer til å forlate minoritetsstatusen min ved døren, for å si det sånn."

«Egofil/agender? Nei, hvis det er flere som er nysgjerrige på det, enn noen reell avvisning.»

Dette bredere bevissthetsnivået om skeive identiteter var også nyttig for andre med mindre vanlige identiteter.

"I den furry fandom kan jeg være åpent panseksuell og ikke føle at jeg må forklare meg hver gang, som Jeg gjør det i andre rom i de sjeldne gangene det dukker opp. Jeg kan ikke tenke meg en mer imøtekommande gruppe for det spesielle aspektet av identiteten min.»

«Jeg har lagt merke til at jeg er mye mer tilbøyelig til å samhandle med folk hvis etiketter gjenspeiler meg mer; at de har gått gjennom det jeg har, eller enda mer. Det gjør diskusjoner med andre furries mye mindre vanskelige ved at jeg ikke trenger å bekymre meg så mye om jeg må "forklare" meg selv, eller bekymre meg for det.

de er en smak av bigot senere. Dette gjelder mest merkelapper på kulturell bakgrunn, kjønn, legning og støtte til sosiale bevegelser. Jeg får ikke mye tilbakemelding fra andre furries om etikettene mine annet enn positive/nøytrale om pronomenene mine eller legningen.»

Til tross for denne positiviteten, anerkjente LGBQA+ furries behovet for noen ganger å filtrere aspekter av seg selv i samfunnet, spesielt på nettet.

«Som en som er skeiv og funksjonshemmet, skjuler jeg ikke hvem jeg er på nett i fandomen, jeg mener det er ikke mye å si om folk som er drittsekk om det annet enn at de er bigots og blokkerer dem. Noen ganger er det vanskelig å føle seg akseptert i fandomen, men jeg prøver å ikke la det gå inn på meg og bare prøve å nyte denne lille trygge plassen.»

"Som lesbisk og kjønnsflytende føler jeg meg akseptert i fandomen for det meste av tiden. Mange mennesker viser offentlig fargene sine, så du vet hvor du skal gå og unngå. Men noen ganger må du kjempe for dine rettigheter selv på nettet. Å være på nett er å være anonym, anonym betyr å kunne trakassere og mobbe folk».

«Det har definitivt bidratt til å forme de spesifikke områdene jeg er i i det furry-miljøet. Nesten hver kar furry jeg følger på twitter er LGBTQAI+ på en eller annen måte, selv om det er noen få som ikke er det. Jeg vet at transpersoner får mye dritt, så jeg føler meg best å holde selskap som jeg vet ikke vil gjøre sånt dritt. På grunn av det har jeg stort sett hatt positive erfaringer rundt det hele.»

«På stevner og møter har jeg alltid følt meg akseptert og støttet, raskere enn jeg gjorde i livet mitt utenfor fandomen. På nettet er det mer fiendtlighet både fra noen få individuelle pelsverk og folk utenfor fandomen, men det får meg ikke til å føle behov for å skjule det.»

«Føler meg generelt akseptert, men det vil fortsatt være store friksjonspunkter, spesielt i online områder. Å ha en seksualitetsmerke mashup som pan lesbisk forårsaker problemer. Å være aseksuell forårsaker problemer. Å være trans gir problemer. Samfunnet er slett ikke blottet for transmisogyni, kvinnehat, queerfobi, acefobi, og går etter flere nisjemerker, listen fortsetter."

Enten ved å kurere hvilke pelskleddede grupper og rom de ble med i, ved å være forsiktige med hvem de delte informasjon, eller ved å organisere grupper og skape trygge rom, prøver skeive furries å sikre at deres seksualitet støttes innenfor deres fandomopplevelser.

"Jeg føler meg inkludert for det meste - mange mennesker her er som meg, og hvis det er en ting som er omfavnet mer enn noe annet i den lodne fandomen, er det kjønn og seksuell legning. Det er tonnevis av mangfold. Faktisk virker det som om 99% av dem jeg samhandler med er LHBT+ på en eller annen måte. jeg har like... bare en cishet lodne venn. Jeg glemmer egentlig ikke mye av meg selv i det furry samfunnet? utenfor kjønn/seksualitet... jeg vet ikke hvor stor minoritet jeg egentlig er, tbh.»

«Jeg har gjemt det jeg er noen ganger i visse rom, men for det meste føler jeg at jeg har et godt, nært fellesskap som jeg prøver å kurere så mye som mulig. Jeg blir akseptert i det rommet, og hvis jeg forgrener meg til andre rom, betyr den vagt venstreorienterte naturen til furries at jeg vil klare meg bedre i en lodne plass enn Jeg ville si på arbeidsplassen. Det kan alltid trenge forbedring, men noen ganger er det bedre enn irl.

"Det ville få meg til å unngå kontakter med andre pels som oppgir dem som homofobi, og jeg tror det er omvendt."

«...Min særhet har påvirket hvordan jeg samhandler i lodne rom, og fører til å være kresne om hvem jeg omgås; Jeg vil ikke ha queerphobes i mellomrom. Politisk identitet spiller inn, for igjen, jeg vil ikke ha store og hatefulle mennesker i rom med marginaliserte mennesker.»

Noen skeive furries erkjenner imidlertid at disse trygge områdene kan bidra til følelsen av marginalisering og ekskludering som oppleves av heterofile.

"Jeg har aldri personlig hatt noen problemer med den eneste minoritetsidentiteten jeg har (homofil), men i de områdene jeg samhandler med, har den homofile tilstedeværelsen en tendens til å oppveie de hetero, og jeg ser ofte ugunstig oppførsel mot de hetero medlemmene av samfunnet. "

"Sannlig ser jeg nesten på homofile og hetero pelser som et helt annet samfunn."

Denne marginaliseringen av hetero menn i et flertall av homofile fandom er ikke et unikt trekk ved den lodne fandomen. For eksempel har forskning vist at hetero og bifile menn i de fleste homofile Eurovision-fandomene sier at de må skjule eller minimere sin seksualitet for å føle seg som en del av fellesskapet (Halliwell, 2023). Dataene våre viser på samme måte at noen heterofile pelser unngår diskusjoner om seksualitet av denne grunn og andre, unngå å direkte avsløre disse elementene i identiteten deres med mindre de blir spurt.

"Merkelig nok som en ikke-marginalisert person, falt jeg for å ikke avsløre for å få andre til å føle seg komfortable."

«Jeg legger ikke skjul på det, men jeg forteller ikke alle min identitet og livshistorie så fort som mulig. Jeg nevner det hvis jeg blir spurt om det, men har sjelden grunn til å føle at jeg må forklare hvem jeg er".

"Hilarisk nok har jeg ofte følt at jeg må skjule min status som majoritet i samfunnet som helhet for å passe inn i fandomen."

«Lettere er den rette kristne en sjeldenhet i fandomen, og det begynner å være i The Wider verden. Jeg føler ofte at jeg må skjule denne informasjonen på grunn av tidligere erfaringer i fandomen.»

I svaret til en furry forklarte de at det ikke er en enkelt furry fandom, men snarere en sammenhengende samling av rom og mennesker. Mens det generelle miljøet er vennlig mot flere identiteter, påpeker de at det er et behov for å være klar over mangfoldet av rom i samfunnet.

«Jeg føler meg... normal i fandomen, eller i det minste områdene jeg løper i, fordi de fleste av menneskene i disse områdene er også trans eller ytterst til venstre eller hva som helst. Jeg tror det er farlig å tenke på furry fandom som en monolittisk enhet, og jeg prøver å ikke behandle 'furry' som en automatisk garanti for at vi vil være sympatiske (bisarr nok, noen furries er transfober! Noen furries er rett ut jævla fascister!) men statistisk sett føler jeg meg tryggere og mer åpen med furries enn gjennomsnittspersonen.»

Samlet viser denne delen at pelser av alle seksuelle legninger kan finne sin erfaring i fandomen og sin fandom-relaterte oppførsel formet av sin seksualitet. Enten det var gjennom å finne et rom hvor de følte seg "normale" og en del av et flertall eller å ha friheten til å engasjere seg åpent i fysisk og emosjonell intimitet, mange skeive furry cis-menn følte seg frie og komfortable i fandomen.

Selv om dette førte til noen problemer for andre, var det en generell konsensus blant LGBQA+ furries om at fandomen var et mye tryggere og mer innbydende sted for dem enn andre fandoms eller bredere samfunn. Imidlertid forårsaket det enkle uttrykket for seksualitet for cis-skeive menn noen følelser av fremmedgjøring og ekskludering blant homofile transpeller, i tillegg til å komplisere opplevelsen av aseksuelle

furries interessert i seksuelle møter. Til slutt indikerte mange LGBQA+ furries at de bevisst skapte trygge rom i fandomen ved å kurere vennskapene og lokalsamfunnene deres. Selv om dette bidrar til å skape en større følelse av komfort og sikkerhet, bidro det til følelsen av splittelse og marginalisering som ble følt av noen rette pels. Fandoms innflytelse på opplevelsen av seksualitet I tillegg til å påpeke hvordan deres seksualitet påvirket deres opplevelse i den furry fandomen, rapporterte noen LGBQA+ furries også at det motsatte også var sant: at deres opplevelser innenfor og som en del av den furry fandomen påvirket hvordan de forsto og uttrykte sin seksualitet. Følelsen av tilhørighet og kameratskap beskrevet i tidligere avsnitt som et resultat av å føle seg som en del av et flertall, oppmuntret også til utforskning og inspirerte tillit til de som var usikre, innestengte eller engstelige i å uttrykke sin seksualitet.

"Jeg føler at jeg lett kan være åpen med mitt kjønn og seksualitet siden det pelskleddes samfunnet stort sett er lgbt+."

"Den lodne fandomen har alltid akseptert at jeg teknisk sett er en minoritet når det gjelder seksuell legning og identitet, og faktisk har det vært litt oppmuntrende og betryggende å bare være meg selv, på grunn av en høyere blanding av seksuelle orienteringer/kjønnsidentiteter/osv. i fandomen.»

"Den lodne fandomen var den første plassen noensinne hvor jeg bare fritt og åpent kunne være homofil, og det har vært godt å bare bære den etiketten og føle meg trygg der."

«Tvert imot, jeg føler meg mest åpen om identiteten min mens jeg samhandler med medlemmer av den furry fandom, spesielt på nettet. Jeg føler en god del aksept i fandomen som en kjønns-, seksuell og raseminoritet.»

"Jeg antar at som panseksuell har det å kunne samhandle med andre ikke-hetero-pelsjer hjulpet meg til å føle meg mer komfortabel med meg selv. Aldri hadde jeg følt behov for å gjemme meg for andre pels.»

"Jeg antar at jeg ville betraktet meg selv som en minoritet (kjønns- og seksualitetsmessig). Jeg føler meg ganske akseptert. Det er det alltid noen få mennesker som ikke aksepterer, men det er overalt. Jeg har aldri følt en grunn til å gjemme meg i den lodne fandomen. Det gir meg faktisk utløp for å være meg selv.»

Flere queer furries forklarte at det var å være en del av fandomen som tillot dem å akseptere seksualiteten sin, spesielt de som var inne i skapet eller følte seg utrygge i andre deler av livet.

"... fandomen er det som tillot meg å kaste bort mine homofobiske idealer som jeg hadde i oppveksten og akseptere ikke bare meg selv, men et stort antall andre."

"Fandomen var veldig imøtekommende for meg som en ung homofil mann som nettopp begynte å akseptere seksualiteten hans da jeg var 17 og 18 år gammel. Det hjalp meg til å akseptere den delen av meg som jeg var oppdratt til å forakte.»

"Jeg vil si som en skeiv person, kan jeg forholde meg nærmere til flertallet av fandomene som også er skeive. Den stereotype flamboyansen til skeive mennesker passer godt med flamboyansen til fandomen, og jeg tror dette på toppen av fandomets svært aksepterende natur bidrar til den svært høye prosentandelen av skeive i fandomen. Jeg ser på dette som positivt, og som en person som kommer fra en ekstremt homofobisk husholdning, er og var det en ekstremt nyttig vei for å kunne være meg selv uten begrensninger på seksualitet - nesten en åpenbaring om du vil, som det er for mange ."

"Som en bifil hvit cis-mann føler jeg meg akseptert i fandomen, fordi fandomen er veldig åpen når det gjelder seksuelle legninger. Jeg følte aldri behov for å skjule min seksualitet i fandomen, tvert imot hjalp fandomen meg selv med min indre come-out.»

"Aldri måtte gjemme seg som bifil i fandomen. (Jeg gjemmer meg her for resten av virkeligheten min).

Selvfølgelig kan ikke alle skeive mennesker være åpne og ærlige om sin seksualitet i familiene, arbeidet og fellesskap. For noen skeive furries ga sikkerheten til samfunnet dem en plass til å være "ute", som er atskilt fra deres liv i den store verden. Den relative anonymiteten til furry-fellesskapet (online spaces/ fursonas) tilbyr mye beskyttelse og sikkerhet, og gir dem friheten til å utforske og uttrykke sitt sanne jeg.

"Det er et sted for meg hvor jeg kan være meg selv uten å dømmes, og kunne si ting om meg selv som jeg ville vært livredd for å si til familien min eller folk i det virkelige liv, men som betyr veldig mye for meg uten frykt. Det gir næring til en ekte aksept og verdsettelse av deg selv på en måte som ingen andre steder virkelig kan."

«Som bifil, føler jeg meg faktisk mer velkommen på nettet enn i det virkelige liv. Jeg bor i et konservativt område, men den generelle aksepten til LHBT+-personer og masken av semi-anonymitet i fandom gir er ganske appellerer til meg."

"Jeg føler meg bare som en del av en minoritet når det gjelder min seksualitet (panseksuell, polyamorøs) og i fandomen føler jeg meg stort sett fri og trygg ved å være åpen om dette, mens i mitt "hverdag til dag" liv utenfor det furry samfunnet føler jeg disse er ting jeg må skjule, spesielt polyamorien.»

"Jeg identifiserer meg selv som trans og skeiv, med en viss usikkerhet om ikke-binær. Jeg føler meg ganske akseptert og sliter ikke med å samhandle med en rekke mennesker - med unntak av å unngå rom der mennesker blir sett på som seksuell lindring gjennom tekstchatter, da de har en tendens til altfor ofte å forkaste fursonaen min som en del av meg. Jeg følte egentlig aldri at jeg trengte å skjule noen av de potensielt marginaliserte merkelappene eller identitetene i lodne sirkler. Faktisk er furry fandom stedet som tillot meg å styrke identiteten min i forhold til bekymringer for hvordan andre kan oppfatte og reagere på det. Uten furry fandom ville jeg ikke følt meg like sterk som jeg gjør noe med det, og jeg vil slite med å akseptere det som en del av meg. Spesielt ville jeg, uten den lodne fandomen, slitt med å vise noe av det til andre i offentlige rom (Twitter, Discord, osv.). Jeg er fortsatt ikke åpen om det i det virkelige liv eller i noen områder som er direkte koblet til mitt virkelige navn/identitet, men.

ellers er jeg ganske åpenlys og åpen om min identitet takket være positiv mottakelse og opplevelser jeg har hatt innenfor furry fandom.»

"Jeg følte meg akseptert i nevnte fellesskap, men jeg er ikke åpen om det offentlig av grunner jeg er redd for diskriminering."

«I vanlige liv er jeg innesluttet i min seksuelle legning. I mitt samspill med furries har jeg imidlertid alltid følt meg fri og ekstremt velkommen til å kalle meg homofil. Dette har hjulpet meg med å akseptere legningen min mer fordi jeg har møtt mine lodne venner i det virkelige liv og har datet mannlige furries.»

«Identiteter hjelper oss å føle oss tryggere når det gjelder å finne mennesker vi forholder oss til! Ærlig talt føler jeg meg mer komfortabel når jeg ser BLM i en profil eller at personen er Lgbt eller BIPOC som meg. Jeg føler meg ikke alltid trygg IRL, og jeg bor i et veldig hvitt, konservativt sørlig område, så det er trøstende å finne folk som meg på nettet.

For skeive furries som bare begynner å utforske sin seksuelle legning, tilbyr furry-miljøet et trygt, forståelsesfullt og imøtekommende rom der du kan gjøre det. Dette gir dem tid til å utforske, stille spørsmål og forstå seg selv.

"Det gir meg mer mulighet til å føle meg åpen om det, men fortsatt ha personlig nøling."

"Jeg vil si at fandomen har hjulpet meg med å utforske det å ha en homofil identitet på en trygg og kontrollert måte, til det punktet hvor jeg nå er komfortabel med å adoptere den generelt i andre situasjoner.

«Selvfølgelig: min skeive identitet er viktig for hvem jeg er som person. Faktisk vil jeg si at det å ha evnen til å utforske utseendet/presentasjonen min hadde hjulpet meg med å komme overens med identiteten min takket være fandomen».

"... Åpenheten om kjønn og seksualitet i fandomen har vært uvurderlig for å utforske min egen."

"Personlig er jeg fortsatt på et punkt hvor det fortsatt føles litt rart å snakke om det. Jeg har ikke følt behov for å skjule det, men å ta det opp er fortsatt vanskelig det meste av tiden.»

"fandomen er overveldende rar, og har vært ufeilbarlig støttende i min fortsatte forståelse av meg selv."

Dessverre, til tross for den generelle oppfatningen av fandomen som oppmuntrende, trygg og positiv, er ikke hvert hjørne av fandomen like innbydende for skeive identiteter og opplevelser. Noen pelser rapporterer at de har opplevd trakassering og diskriminering som gjorde at de følte seg uvelkomne og marginaliserte som følge av sin seksualitet.

«Jeg har det, selv om det var i et bitte lite, altfor kristent religiøst rom. På det tidspunktet hadde jeg ikke helt akseptert seksualiteten min, og deres giftige retorikk hadde presset meg dypere inn i skapet."

"Som en del av LHBT føler jeg at det sporadiske er problemer med flere religiøse medlemmer av fandomen, selv om det er svært få og langt mellom i min personlige erfaring."

"Vi føler oss akseptert i skeive rom på venstresiden/eksplisitet, men de bredere sentrumsrommene er ofte blandede eller fiendtlige."

Den generelle graden av aksept og den stort sett skeive naturen til furry-samfunnet kan spille en betydelig rolle i å hjelpe noen skeive furries som er forvirret, spørrende eller innelukket til å ha et trygt rom for å eksperimentere med sin seksualitet, til å lære å forstå seg selv. For mange furries, sikkerheten og anonymiteten til fandomen ga dem tryggheten og oppmuntringen de trengte for å oppdage og forstå seg selv. Imidlertid er ikke alle hjørner av fandomen innbydende, og ikke alle seksuelle legninger opplever helhjertet aksept. For disse pelsene er det avgjørende å kurere innholdet deres, unngå steder der de føler seg utrygge og finne et fellesskap der de kan være seg selv for å finne sin plass i det pelskleddet samfunnet. Konklusjon Som ofte er tilfellet i forskning mer bredt, har funnene våre angående seksuell legning og LGBQA+ identitet i furry fandom ført oss til en.

få svar, men enda flere spørsmål om samspillet mellom seksuell legning og opplevelser innenfor den lodne fandomen. Denne studien representerer et mangelfullt og begrenset, men likevel opplysende første skritt inn i studiet av dette emnet. Et problem med studien er at de åpne spørsmålene var alt for brede og ikke spesifikke for seksuell legning. Mange respondenter var usikre

om hva "påvirke din identitet som en furry" betydde, med lange rekker av spørsmålsteget som en vanlig svar. Mange andre nektet å svare rett og slett fordi de ikke forsto hva spørsmålet var spør. Mangelen på spesifisitet gjorde også at vi fikk et bredt spekter av svar, hvorav bare noen var relatert til seksuell legning. Mange furries diskuterte andre aspekter ved identiteten deres, inkludert sosiale roller (foreldre, venn, datter, sønn) og yrker (student, handelsmann, vitenskapsmann), selv om mange diskuterte skjæringspunktet mellom kjønn, rase, som vi håpet, og seksuell legning. Den bevisste bredden av spørsmålet tillot en nyansert forståelse av noen av skjæringspunktene mellom flere identiteter og den lodne fandomen, men forhindret til slutt en dypere analyse av spesifikke spørsmål knyttet til seksuell legning. Likevel illustrerer det faktum at vi var i stand til å finne så mye i svarene på dette mangelfulle spørsmålet hvor fruktbar fremtidig forskning på dette emnet sannsynligvis vil være. Erfaringene fra straight furries som navigerer i minoritetsopplevelsen - muligens for første gang - er en slik vei, som direkte å vurdere og sammenligne naturen til straight og LGBTQ+ furries forhold til deres fursonas. Opplevelsene av aseksuelle furries i et sexpositivt og åpent seksuelt fandomrom er et annet potensielt spørsmål, i likhet med behovet for å bedre forstå sammenhengen mellom seksuell og romantisk legning og hvordan disse fasettene av ens identitet manifesterer seg i og samhandler med fursonas og den bredere furry fandomen. . Vi ser frem til å se hvor en mer målrettet og fokusert tilnærming til dette emnet vil føre oss i fremtiden – både å finne svar på spørsmålene vi har reist her og å oppdage nye spørsmål som ikke en gang har streift tankene våre ennå!

Referanser Blank, H. (2012). Straight: Den overraskende korte historien om heteroseksualitet. Beacon Press. Bogaert, AF (2012). Forstå aseksualitet. Rowman & Littlefield Publishers. Bullough, VL (1976). Seksuell variasjon i samfunn og historie. John Wiley og sønner.

Halliwell, J. (2023). 'Er du sikker på at du ikke er homofil?': Rette og bifile mannlige opplevelser av Eurovision Song Contest-fandom. *Social & Cultural Geography*, 24 (6), 1024-1041. <https://doi.org/10.1080/14649365.2021.2000016> Halperin, DM (2002). Hvordan gjøre historien om homofili. University of Chicago Press. Henry, FHI (2019). Kjærlighet, sex og løkken: følelsene av sodomi i England på 1700-tallet. (Publikasjonsnr. 29247116). ProQuest Dissertations Publishing. Kinsey, AC, Pomeroy, WB, & Martin, CE (1998). Seksuell oppførsel av den menneskelige hannen. Indiana University Press. (Originalverk publisert 1948) McFarlane, C. (1997). Sodomitten i skjønnlitteratur og satire, 1660-1750. Columbia University Press. Murray, SO (2000). Homofili. University of Chicago Press. Roughgarden, J. (2009). Evolusjonens regnbue: Mangfold, kjønn og seksualitet i natur og mennesker. University of California Press.

Kapittel 17.

Furry Beliefs: Religion og politikk.

Courtney "Nuka" Plante, Camielle Adams.

Et gammelt ordtak sier at det er tre ting du bør unngå å snakke om i høflig selskap: politikk, religion og penger. Ved å følge dette rådet, vil du unngå noen vanskelige samtaler på din neste kontorfest eller familiemiddag. Forskere, på den annen side, er ikke forpliktet til å unngå det vanskelige eller ubehagelige, og om noe kan de av og til nyte en god fjærrusling. I denne ånden fokuserer dette kapitlet på furries religiøse tro og politiske ideologi—

vi lar pengene snakke til et annet kapittel (kapittel 13), om ikke annet for å unngå å bryte alle tre tabuer i et enkelt kapittel! Religion og spiritualitet Det er vanskelig å gi en hypotese om hvorvidt det skal være en assosiasjon mellom å være en furry og å ha en spesiell religiøs eller åndelig tro. En grunn er faktum at furries kommer i alle former og størrelser og nærmer seg fandom fra alle samfunnslag. Som andre kapitler i denne boken illustrerer, kan furries være i tidlig til midten av tenårene eller i 70-årene og utover; de kan være ciskjønnede og heterofile eller de kan være genderqueer og panseksuelle; de kan være sultne studenter eller velstående gründere og profesjonelle, og de kan komme fra alle kontinenter på

planet. Tidligere forskning viser at når det gjelder religiøs tro, er dette «forskjeller som utgjør en forskjell». For eksempel viser studier at yngre generasjoner (f.eks. millennials, zoomere) har en tendens til å være mindre iboende og ekstrinsisk religiøse 1 enn eldre generasjoner (f.eks. boomers, Gen X), selv om de er mye mer sammenlignbare med hensyn til hvor åndelig 2 de er.

1 Uten å gå for mye i detalj, kan indre religiøsitet betraktes som.

«ekte tro» – det vil si overholdelse av religiøse prinsipper uavhengig av ytre påvirkninger; i motsetning til dette refererer ekstrinsisk religiøsitet til religion motivert av ytre press eller belønninger (f.eks. sosiale grupper, gruppepress; Bergin, 1991). 2 Selv om det ikke er noen universelt vedtatt definisjon for disse begrepene, løst.

sett, spiritualitet refererer til å søke etter betydning eller mening i ens liv, mens religiøsitet refererer til ens tilslutning til ritualene og praksisene til en institusjon eller organisasjon, ofte i tjeneste for en slags åndelig slutt (Arrey et al., 2016). Det er fullt mulig for en person å være åndelig (f.eks. søke mening og betydning i verden) uten å tilhøre en religiøs organisasjon eller identifisere seg som religiøs. En ateistisk vitenskapsmann kan beskrive deres jakt på kunnskap og mening som en åndelig streben, som Carl Sagan uttrykte da han.

pleier å være (McMurray & Simmers, 2020). Andre studier har vist at lesbiske, homofile og bifile mennesker har mindre sannsynlighet for å være religiøse, men ikke mindre sannsynlige å være åndelige, enn hetero (Schwadel & Sandstrom, 2019), noe som helt eller delvis skyldes fordømmelse av LHBTQ+-personer av mange religiøse organisasjoner (Barnes & Meyer, 2012). Sosioøkonomisk status er på samme måte assosiert med religiøst engasjement, slik at mennesker med mer rikdom og status er mindre sannsynlig å gå i kirken, be, eller les religiøse skrifter (Schieman, 2010), mens de som går etter videregående opplæring har en tendens til å skåre lavere på mål på religiøsitet (Schwadel, 2016). Til slutt bør det ikke komme som noen overraskelse for leserne at noen religiøse overbevisninger er mer fremtredende i noen land fremfor andre, med kristendommen som er ganske jevnt fordelt rundt om i verden mens andre religioner, som buddhisme og hinduisme, hovedsakelig er distribuert i land i Asia og Stillehavet. (Pew Research Center, 2012). Når alt dette tas i betraktning, kan den demografiske variasjonen til furry fandom få noen lesere til å spekulere i at religiøse og spirituelle oppfatninger ikke burde være relatert til ens lodne identitet. Tross alt er det få furries som inkluderer åndelige eller religiøse elementer i deres konseptualisering av hva det vil si å være furry (et tema vi tar opp i kapittel 5). Når det er sagt, kan fandomens demografiske sammensetning kanskje lede oss til en annen hypotese. Vi vet, basert på data gjennomgått i kapittel 13, at de fleste furries er i tenårene eller tidlig til midten av 20-årene, er ganske sannsynlig å være LHBTQ+, har noe høyskoleutdanning, og at den største konsentrasjonen av furries er i USA (9 av 10 av de største furry-konvensjonene i verden forekommer i USA; Wikifur, nd). 3 Disse faktorene bør forutsi trender mot ateisme, agnostisisme og en generelt lav grad av religiøsitet (men ikke nødvendigvis spiritualitet), selv på bakgrunn av kristendommen som dominerer det amerikanske religiøse landskapet (Pew Research Center, nd). Med dette i bakhodet, la oss rette oppmerksomheten mot noen data fra studiene våre for å se om de er i tråd med våre demografisk-baserte forventninger. Vårt første blikk kommer fra data samlet på tvers av seks forskjellige studier fra 2011-2015 som rekrutterte furries enten online eller personlig på.

skrev «Vitenskap er ikke bare forenlig med spiritualitet; det er en dyp kilde til spiritualitet» (Sagan, 2011, s. 54). 3 Den eneste ikke-amerikanske furry-konvensjonen i topp 10 ville være Eurofurence,

som finner sted i Berlin, Tyskland. Når det er sagt, har det vært en betydelig vekst i størrelsen og antallet ikke-vestlige furry-konvensjoner, inkludert fremtredende furry-konvensjoner som oppstår på Filippinene, Taiwan, Brasil og Japan.

konvensjoner. 4 Respondenter ble bedt om, på tvers av studier, å angi enten på en åpen måte eller velge fra en liste med alternativer, hva deres religiøse tilhørighet var. Når det gjelder åpne svar, ble respondentenes svar kodet og organisert i kategorier. Utvalget av gjennomsnittlige svar er vist i tabell 17.1.

Tabell 17.1. Prosentandel av lodne respondenter på tvers av konvensjonsgående og nettbaserte prøver som identifiserte som tilhører ulike religiøse tilhørigheter. * Var ikke et alternativ i den spesifikke studien. Religiøs tilhørighet % av prøve (online) % av prøve (Pennsylvania) % av prøve (Texas) Christian 25,2 11,1-24,5 19,6- 36,3 Agnostiker 23,9 8,8-44,3 17,3- 24,9 Ateist 31,4-4 24,9 Pagan / Wiccan 5,3 5,9-8,5 7,8-12,8 Buddhist 1,3 1,1-2,1 0,4 Shinto 0,8 0,0 1,7 Jødisk 0,6 1,3-1,9 0,6-1,4 Satanist * 0,0-1,09. 0,0-1,09. 0,0-0,7 hinduistisk 0,2 0,0-0,4 0,4-0,6 Ingen / Ikke relevant * 0,0-50,6 *.

Annet 16,8 3,4-14,3 16,8- 18,9.

Det første som er verdt å merke seg i tabellen er den betydelige variasjonen i kategoriene agnostisisme/ingen i Pennsylvania-utvalget. Dette stammer fra forskjeller på tvers av studier i hvordan ateisme og agnostisisme ble vurdert og skåret på tvers av prøver: i noen studier ble det ikke gitt et ateismealternativ (deltakerne ble bedt om å velge "ingen", noe som indikerer ingen religiøs tilhørighet,

4 Merk at stevnene fant sted i USA, enten i Dallas, Texas eller.

i Pittsburgh, Pennsylvania, noe som betyr at konvensjonens resultater i stor grad er skjevt mot amerikanske furries fra disse regionene.

eller noen ganger ble rullet inn i en kombinert "ateist / agnostiker" kategori). Med dette i bakhodet dukker det opp noen trender på tvers av prøvene. For det første, til tross for at de kommer fra stort sett amerikanske prøver, der flertallet av befolkningen identifiserer seg som kristne (Pew Research Center, nd), identifiserer bare omtrent en femtedel til en fjerdedel av pelsene seg som kristne. I motsetning til dette, identifiserer en betydelig andel av furries - omtrent en tredjedel til halvparten - seg som ateister eller agnostikere, tall som igjen betydelig overstiger de som finnes i den generelle amerikanske befolkningen (Pew Research Center, nd). Begge disse trendene stemmer overens med det vi forventer å se basert på den demografiske sammensetningen av furry fandom og hva tidligere forskning har vist oss om demografi og religiøs tro. 5 For bedre å illustrere om det oppnådde resultatet snakker om noe unikt med furries eller om det ville forventes i en gruppe med sammenlignbar demografi, kan vi sammenligne data fra to forskjellige studier vi kjørte i 2013 og 2014. Disse studiene involverte et utvalg av konvensjonelle anime fans og en prøve

av konvensjonsgående furries, som begge ble trukket innen ett år etter hverandre i Dallas, Texas.

Resultatene, vist i tabell 17.2, viser at et sammenlignbart antall deltakere identifiserte seg som kristne på tvers av begge prøvene. Selv om furries var mer sannsynlig å identifisere seg som agnostiker/ateist, har dette sannsynligvis å gjøre med tillegget av et "ingen / ikke aktuelt"-alternativ i anime-eksemplet som ikke var tilgjengelig i den lodne prøven. Dette til side, trenden mot å være mindre religiøs og mer sekulær enn den generelle befolkningen observert i furries 6 er sannsynligvis ikke unik for furries, men snarere et produkt av demografiske trender (f.eks. å være en yngre, høyskoleutdannet gruppe mennesker), 7 selv om det er bemerkelsesverdig at tendensen til furries å ha betydelig flere Pagan / Wiccan deltakere selv.

5 Vi bør også merke oss at mens rater av buddhisme, muslimske, jødiske og hinduistiske.

deltakerne var ganske mye på nivå med ratene i den generelle amerikanske befolkningen (Pew Research Center, nd), prevalensratene for hedenske/wiccan-respondenter var betydelig høyere enn hva vi ville ha forventet, og er langt mer utbredt enn det som finnes i generell befolkning. Til dags dato har vi ingen forklaring på disse spesielle funnene. 6 Som ytterligere støtte for denne ideen, i en av våre 2013-studier, furries på et stevne i.

Dallas, Texas var mindre religiøse og åndelige enn et utvalg av liberale kunststudenter rekruttert fra en Texas college. 7 Snakker videre til ideen om at det er et spørsmål om demografi og ikke bare en.

spørsmål om at fangrupper som helhet er ikke-religiøse, fant en av nettstudiene våre fra 2019 at sammenlignet med Star Wars-fans, som var, som demografisk, eldre og mindre LHBTQ+, var pelsene betydelig mindre religiøse.

sammenlignet med et demografisk sammenlignbart utvalg er kanskje en særegenhet av den furry fandom.

Tabell 17.2. Prosentandel av anime-fans og lodne respondenter på to Texas-baserte fan-konvensjoner i 2013 / 2014 som identifiserte seg til å tilhøre ulike religiøse tilhørigheter. * Var ikke et alternativ i den spesifikke studien.

Religiøs tilhørighet % av prøven (anime) % av prøven (furry) kristen 21,6 19,6 agnostiker 5,7 24,9 ateist 3,1 24,9 hedensk / wiccan 3,6 7,8 buddhist 2,5 0,4 jødisk 1,8 1,4 muslim 0,1 0,1 0,1 0,1 0,1. Ikke relevant 39,2 * Annet 23,4 18,9.

Som vi har sett, er religiøs tilhørighetsdata en ganske rotete affære, 8 en som risikerer å avlede oss fra det mer spissede spørsmålet om hvorvidt furries, som gruppe, er mer eller mindre sannsynlig å være religiøse eller åndelige, uavhengig av hva de har. spesielle tilknytninger eller tro er tilfeldigvis. For mer direkte å adressere dette spørsmålet, kan vi måle i hvilken grad furries anser seg for å være religiøse eller åndelig. Ved å spørre om de to begrepene hver for seg, kan vi bedre skille mellom tilslutning til læresetningene til en religion (religiøsitet) og de som aktivt reiser mot en følelse av større mening eller hensikt med livet sitt, uavhengig av om de gjør det gjennom en religiøs institusjon eller på deres egne premisser (spiritualitet). På tvers av et sett med fem forskjellige studier fra 2012-2021, spurte vi furries, noen ganger rekruttert på stevner og noen ganger rekruttert på nett, om å angi i hvilken grad de ville anse seg for å være åndelige og, hver for seg, i hvilken grad de anså seg for å være religiøs. Disse ble spurt på litt forskjellige måter på tvers av hver studie, men.

8 Dette er ikke engang tatt i betraktning alle nyansene i dataene, for eksempel å skille.

mellom ulike kirkesamfunn eller ulike typer eller grader av agnostisisme!

Resultatmønsteret var alltid det samme: i gjennomsnitt rapporterte furries at de var mer åndelige enn religiøse. For et illustrerende eksempel fra en studie fra 2012 på en furry-konferanse i Pennsylvania, se figur 17.1. Som figuren viser, anser de fleste furries seg for å være ganske ikke-religiøse. I motsetning, mens mange furries anså seg heller ikke for å være åndelige, et sammenlignbart antall furries anser seg også for å være ganske, eller til og med ekstremt åndelige. Kort sagt tyder det tilgjengelige beviset på, i tråd med våre hypoteser, at pelsdyr, som gruppe, ikke er spesielt interessert i formalisert religion, selv om de er noe interessert i å selvstendig forfølge spørsmål om betydning, hensikt og mening.

Figur 17.1. I hvilken grad furries rekruttert på et furry-stevne i Pennsylvania anså seg for å være religiøse eller åndelige.

Oppfølgingsstudier kaster ytterligere lys og kontekst på disse funnene. For eksempel fant et par 2017- og 2018-studier av furries igjen rekruttert fra et furry-stevne i Pennsylvania at furries, selv om de var noe interessert i åndelige spørsmål (om ikke religiøse), var mindre interessert i spesifikke new-age-tro (f.eks. "åndelig" energi»), noe som tyder på at de kan være mer interessert i selvstyrte åndelige sysler i stedet for bare å adoptere ikke-mainstream-tro. I andre studier var det å identifisere sterkere med furry fandom (og til en viss grad identifisere sterkere som en furry generelt - fanship) med høyere spiritualitetspoeng, men ikke med.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.
45 %.
50 %.

Åndelig religiøs.

høyere religiøsitetspoeng. Selv om dette ikke nødvendigvis betyr at det å være "mer lodne" får en person til å bli mer åndelig, antyder det i det minste at de som identifiserer seg sterkere som furries i gjennomsnitt er de samme menneskene som anser seg selv som mer. åndelig. En mulig forklaring på dette er at noen furries bruker furry fandom, furry innhold, fursonas og andre fasetter av deres furry interesse som en kilde til veiledning eller betydning i livet deres, noe som vi har observert i i det minste noen høyt identifiserte My Little Pony-fans (f.eks. Edwards et al., 2019). For å avslutte denne delen om furries religiøse tro, er bildet sammensatt, slik det er med så mange aspekter av furry fandom. Ingen enkelt kategori, tilknytning eller begrep beskriver ensidig den religiøse eller åndelige troen til furries som en gruppe - de er verken definert av en bestemt religiøs tilhørighet eller er definert av en rungende mangel på religiøs tro. Vi kan si at pelsene som gruppe har en tendens til å være noe mer åndelige enn de er religiøse, noe som tyder på at mange har flyttet bort fra formelle, organiserte religiøse institusjoner i stedet for den individuelle jakten på betydning, hensikt og mening i livet – skjønt dette er en del av en større trend vi ser i demografisk like grupper. Religion, spiritualitet og mangel på dette er ikke iboende lodne, og den demografiske variasjonen som observeres blant furries fører til betydelig variasjon i manifestasjonen av deres religiøse og åndelige tro. Selv

Tendensen for noen høyt identifiserte furries til å stole på fandomen som en kilde til betydning, formål og mening er sannsynligvis ikke unik for den furry fandomen, etter å ha blitt observert i lignende fandoms. Hvis det er en funksjon som er ganske unik eller idiosynkratisk for furries, er det det betydelige antallet hedenske / wiccan pelsers hvis utbredelse er mye høyere enn det som er observert i andre fangrupper—

selv om årsaken til dette foreløpig er ukjent. Politisk tro På samme måte som vi gjorde for religiøse tro, kan vi danne hypoteser om furries politiske overbevisninger basert på deres demografiske sammensetning. Spesifikt, basert på funksjonene vi nevnte i forrige avsnitt, kan vi anta at furries, som gruppe, burde være ganske progressive, liberale eller venstreorienterte i sine politiske synspunkter. 9 For eksempel den generelle.

9 Vi bør merke oss at vi diskuterer politikk her i et amerikansk-sentrisk system,

der "venstreorientert" refererer til mer liberal/progressiv politisk ideologi og "høyreorientert" refererer til politisk konservatisme med vekt på individuelle friheter. Vi bør også merke oss at med "progressive" politiske overbevisninger refererer vi til politiske overbevisninger som støtter politikk rettet mot å øke egalitarisme inkludert, men ikke begrenset til, inntektsomfordeling, bekreftende handling, beskyttende lovgivning for.

Troen på at yngre mennesker er mer progressive i sine politiske tilbøyeligheter enn eldre mennesker har vist seg å holde empirisk vann (f.eks. Truett, 1993). Likeledes er det bevis på at etterskoleutdanning generelt er assosiert med en økning i politisk liberalisme (Hastie, 2007). 10 LHBTQ+-personer har også blitt funnet å ha betydelig mer liberale oppfatninger enn ikke-LHBTQ+-personer (Worthen, 2020). Kort sagt, den ganske unge, stort sett høyskoleutdannede, overveiende LHBTQ+ demografiske sammensetningen av furry fandom burde disponere det til å være ganske liberalt anlagt i sine politiske synspunkter.

Figur 17.2. Prosentandel av et utvalg av online furries rekruttert i 2021 som identifiserte seg med ulike politiske tilbøyeligheter, kodet basert på åpne svar på et spørsmål som ber dem beskrive sin politiske identifikasjon.

minoritetsgrupper, og styrking av arbeidstakers rettigheter (f.eks. fagforeninger). Dette står i kontrast til mer konservativ politikk som tar sikte på å maksimere personlig frihet (f.eks. frie markeder, minimere beskatning, minimere statlig innblanding). 10 Det er noen viktige kvalifiseringer til dette, inkludert det faktum at effekten er forskjellig.

mye avhengig av den akademiske disiplinen man er i og det faktum at det fortsatt er betydelig debatt om mekanismene som driver effekten (f.eks. velger mer liberale mennesker å forfølge spesifikke akademiske felt eller lærer mer om liberale ideer og tilbringer tid rundt folk som går inn for mer liberale ideer endrer en persons egen politiske orientering?).

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.
40 %.
50 %.
60 %.
70 %.

Tabell 17.3. Eksempler på lodne respondenters åpne svar på spørsmål om politisk identitet og hvordan de ble kodet. Kategorieksempler Svært liberalt "Ekstrem-venstre anarkisme Marxistisk Kommunisme Anti-Kapitalisme" "Definitivt lener seg sterkt til venstre, til det punktet hvor begge de store partiene i USA er lenger til høyre enn meg."

"Ytterst til venstre, sosialt og skattemessig".

Middels.

Liberal "Australian Labour Party (sentrum-venstre/venstre)" "sentrum-venstre-demokrat" "senter-venstre kanadisk NDP" «Demokrat» «Progressiv sentristisk» «Venstrelent, men ikke festet til et spesifikt parti».

Senter "Ifølge politisk kompass bokstavelig talt sentrum sentrum" "Sentrist, antar jeg? Idk hva de kaller det når du liker å lytte til begge sider (eller flere) av en debatt før du bestemmer deg" "Moderat/Senter med tilbøyeligheter til begge politiske partier".

Middels.

Konservativ «Senter, høyrelent».

"Sentralt med rett utsikt".

"Senter-høyre".

"Sentrist-republikansk".

"Konservativ".

Veldig.

Konservativ "Paleokonservativ".

Tabell 17.4. Utbredelse av spesifikke politiske merkelapper i lodne respondenters åpne svar på et spørsmål om politisk identitet. Etikett % av svarene Sosialistisk / Kommunist 30,3 Anarkist 8,3 Libertarian 6,5 Miljøforkjemper 5,1 Humanisme 2,4 Antifa / Antifascist 1,4 Anti-Kapitalistisk 1,1 Syndikalisme 1,1 Kapitalistisk 0,8 Nasjonalistisk 0,6 Autoritær 0,3 Anti-sosialist 0. Nøytralt 0.3 Anti-Sosialistisk 0. Tilknytning / Uavhengig 19.6 Jeg har ikke lyst / Apati / Jeg vet ikke 17.5 Blandet 3.5 Jeg vil ikke diskutere politikken min 1.5.

Hypoteser til side, hva viser dataene? Vi har testet hypotesene våre på tvers av en rekke forskjellige studier, og målt politisk orientering på et utall forskjellige måter med ulik grad av kompleksitet. Den første, og kanskje den enkleste måten vi har gjort det på, er ganske enkelt å be furries om å beskrive, på en åpen måte, hvordan de identifiserer seg politisk. Dette var tilnærmingen vi tok i en 2021 nettstudie. Ved å se gjennom de forskjellige svarene ble deltakerne kategorisert på to forskjellige måter. Først, der det var mulig, ble deres tro kategorisert på en fempunkts, endimensjons skala som spenner fra "veldig liberal" til "veldig konservativ." Prevalensraten for disse ulike kategoriene er vist i figur 17.2. 11 Vi illustrerer også hvordan respondentene ble kodet inn i hver av de ulike kategoriene med noen representative svar for hver kategori i tabell 17.3.

11 Merk at denne tabellen ikke inkluderer de rundt 20 % av deltakerne som.

indikerte ingen politisk overbevisning, politisk apati, eller som indikerte at de ikke ønsket å gi sin politiske overbevisning.

I tillegg til enkeltdimensjonen ovenfor, har vi også registrert bemerkelsesverdige politiske identifikatorer og deres frekvens i tabell 17.4. Samlet sett er disse resultatene i samsvar med våre hypoteser basert på den demografiske sammensetningen av furry fandom: i åpne svar har furries en tendens til å være moderat liberale, med en god del furries som identifiserer seg som svært langt til venstre. Dette gjenspeiles både når det gjelder deres kategorisering på et kontinuum og i form av noen av de mest utbredte spesifikke etikettene som brukes (f.eks. sosialist, kommunist). Derimot hadde sentristiske og konservative synspunkter en tendens til å være langt mindre utbredt, både vurdert ved bruk av et kontinuum og når det gjelder utbredelsen av spesifikke konservativ-baserte merkelapper (f.eks. libertariansk, kapitalistisk). Det bør også bemerkes at midt i denne "variasjonen rundt en generell tendens til liberalisme", anser omtrent en fjerdedel til en tredjedel av furryene seg å være uinteresserte i politikk eller å ikke ha noen spesiell politisk Man kan hevde at den åpne karakteren til disse resultatene egner seg til mye tolkning fra oss forskere, som velger hvordan de best tolker en deltakers spesifikke respons (f.eks. som "veldig

liberal" eller bare "moderat liberal"). Det som trengs er konvergerende bevis fra andre, mer objektive tiltak for å se om denne generelle tendensen til liberalisme er konsistent og pålitelig. Til

I den forbindelse går vi til resultater fra ytterligere studier. Som et ganske analogt sammenligningspunkt kan vi se på resultatene fra to forskjellige studier fra 2012 og 2014, som begge rekrutterte deltakere fra et furry-stevne i Pennsylvania. Relevant for de tidligere funnene ble respondentene bedt om å angi hvor deres politiske orientering falt på en enkelt, 7-punkts dimensjon som spenner fra «veldig liberal» til «veldig konservativ». Selv om skalaen mangler nyansen til det åpne målet, inkludert å ikke tillate deltakere å indikere "jeg ikke yyyy", eliminerer den enhver potensiell skjevhet vi kan ha når vi kategoriserer deltakere langs kontinuumet siden deltakerne kategoriserte seg selv. Resultatene, vist i figur 17.3, avslører et ganske likt svarmønster, der furries er langt mer på den liberale siden av dimensjonen enn på den konservative siden, i tillegg til at de er mer moderat liberale enn veldig liberale. Vi bør også merke oss at den høyere forekomsten av personer i midten av skalaen kan være et resultat av at respondenter som var apatiske eller usikre, valgte å velge den mest "nøytrale" responsen tilgjengelig. Om ikke annet, fortjener denne muligheten forsiktighet når man tolker betydningen av en sentristisk respons på dette tiltaket.

Figur 17.3. Svar fra furries rekruttert på to Pennsylvania furry-konvensjoner til et endimensjonalt mål på politisk orientering.

Lesere som er godt kjent med politisk diskurs, kan på dette tidspunktet bli irritert over den ganske forenklete tilnærmingen vi har brukt til politisk orientering. Tross alt kan folks politiske tro være mangefasettert og nyansert: noen kan være ganske progressive når det kommer til lover som beskytter rettighetene til LHBTQ+-personer, samtidig som de tar en mer konservativ holdning angående skattlegging og sosiale velferdsprosjekter. For dette formål kjørte vi en studie i 2013 der furries rekruttert ved et furry-konvensjon i Texas ble bedt om å angi sin politiske orientering på den samme 7-punkts skalaen fra «veldig liberal» til «veldig konservativ», men å gjøre det tre separate tider: en gang med hensyn til deres synspunkter angående sosial politikk (f.eks. bekreftende særbehandling, homofile ekteskap, transrettigheter), en gang angående deres finanspolitiske synspunkter (f.eks. universelle helsetjenester, lavere skatter), og en gang for deres overordnede politiske identitet. 12 Resultatene er vist i figur 17.4.

12 En annen viktig forskjell med tiltaket i denne studien er at det tillot.

deltakerne for å angi "Jeg vet ikke" som et alternativ, som omtrent 20 % av furries valgte. Ved å ta dette i betraktning, kan vi med større selvsikkerhet si at respondenter som velger det nøytrale eller sentrumsalternativet sannsynligvis genuint indikerer en sentristisk posisjon i stedet for å ikke vite hvordan de ellers skal indikere apati eller mangel på politisk forståelse.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.

2012 2014.

Figur 17.4. Svar fra furries rekruttert på en furry-konvensjon i Texas på tre endimensjonale mål for sosial, økonomisk og politisk orientering.

Vår første observasjon angående den "politiske" dimensjonen er at pelsere, igjen, har en tendens til å identifisere seg langt mer på den liberale siden av skalaen enn på den konservative siden. Denne konsistensen ble observert selv om denne prøven ble rekruttert fra en konvensjon i Texas, en mer konservativ stat enn Pennsylvania basert på både president- og kongressvalg siden 1990-tallet. Til tross for at vi kom fra det dype sør, i motsetning til nord, observerte vi likevel den samme trenden mot liberal tro, med en sterkere preferanse for moderat tro fremfor veldig liberal tro, noe som nok en gang indikerer konsistensen av dette generelle funnet. Ved å gi mer nyanser til funnene, fant vi også en dramatisk forskjell mellom svar om sosial- og finanspolitikk. Spesielt viste furries en veldig sterk preferanse mot sosialliberal politikk, men hadde dypere sentristiske, nesten konservative posisjoner med hensyn til økonomisk politikk. Når det er sagt, er ikke dette tiltaket uten et eget sett med problemer, hvorav ett er om furries kan tas på ordet når de kaller seg liberal- eller konservativt orienterte i sine politiske synspunkter. Studier har vist at mennesker - spesielt yngre mennesker - er utsatt

å ta i bruk politiske merkelapper som ikke nødvendigvis gjenspeiler deres faktiske posisjoner (Zell & Bernstein, 2013). For eksempel kan en person oppvokst i en liberal husholdning.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.

Sosialøkonomisk politisk.

identifisere seg som en liberal, etiketten for deres inngruppeidentifikasjon (f.eks. kommer fra en "liberal familie"), til tross for at de har overveiende konservative finanspolitiske og sosiale posisjoner. Vi vurderte denne muligheten i en 2019-studie på et furry-stevne i Texas. Der ga vi furries en politisk skala på 42 punkter designet for å vurdere deres meninger om spesifikke politiske posisjoner. Skalaens opprinnelige designer laget skalaen for å vurdere tre dimensjoner av politisk tro: økonomisk sosialisme (f.eks. "For å beskytte arbeidernes rettigheter, bør fagforeningene ha mer makt"), samtidspopulisme (f.eks. "Grenser bør stenges for asylsøkere") og sosial konservatisme (f.eks. "Minimumslønn bør avskaffes;" Laméris, 2015). Som figur 17.5 viser, når det gjelder furries faktiske svar på spesifikke politiske spørsmål, har de en tendens til å lene seg mot mer liberale posisjoner, både når det gjelder sosial og økonomisk politikk. Furries scoret også ganske lavt på et mål på moderne populisme, noe som også taler for en generell tilslutning til en mer liberal ideologi.

Figur 17.5. Gjennomsnittlig enighet mellom furries rekruttert på et furry-stevne i Texas langs tre forskjellige skalaer som måler forskjellige fasetter av politisk orientering.

Som en siste titt på noen av nyansene i furries' politiske overbevisninger, som en del av den samme 2019-studien av Texas furries, presenterte vi respondentene et sett med seks forskjellige dimensjoner som refererte til forskjellige politiske overbevisninger. For hver enkelt indikerte furries, på en 7-punkts skala, hvor deres egen politiske.

0 %.
10 %.
20 %.
30 %.

40 %.

50 %.

60 %.

1 - Helt uenig.

2 3 4 5 6 7 - Helt enig.

Økonomisk sosialisme Samtidspopulisme.
Sosialkonservatisme.

troen falt. Tabell 17.5. Resultatene avslører, i tråd med tidligere funn, at furries er langt mer sannsynlig å identifisere seg som liberale enn å identifisere seg som konservative. De har også en tendens til å være mer liberale angående økonomiske spørsmål, i det minste når det gjelder å pålegge økonomiske reguleringer og støtte egalitarisme fremfor elitisme. 13 I tråd med deres tendens til mer moderat liberalisme, var imidlertid furries mer imot, enn støttende til, kollektivismen. Furries viste også et generelt moderat syn på statsmaktens rolle og hellet seg generelt mot absolutt ytringsfrihet fremfor å pålegge begrensninger for ytringsfriheten.

Tabell 17.5. Utbredelsen av svar fra furries rekruttert på en Texas-basert fan-konvensjon til seks forskjellige politiske dimensjoner.

Anker 1.

% Lener to Anchor. 1.

% Nøytral ved utstedelse.

% Lener to Anchor. 2.

Anker 2.

Høyre 16,0 20,1 63,9 Venstre.

Økonomisk frihet 31,1 28,9 40,1 Økonomisk.

Regulering.

Individualisme 50,7 26,1 23,9 Kollektivismen.

Ingen statsmakt 27,5 48,5 24,0 Komplet.

Statsmakt.

Elitisme 10,5 31,0 58,5 Egalitarisme.

Absolutt gratis.

Tale 67,8 16,8 15,3 Begrenset Gratis.

Tale.

Kort sagt, dataene vi har gjennomgått støtter generelt ideen om at furries, som en gruppe, er ganske liberale, et funn i samsvar med det vi ville antatt basert på den demografiske sammensetningen 14 av furry fandomen som helhet. 15 Likevel er det variasjon rundt denne sentralen.

13 I ettertid var «elitisme» et dårlig valg av ankerformulering, og ville ha vært det.

bedre representert med et anker som «hierarkier». 14 For ytterligere bevis på at demografi bidrar til furries tro, har vi også.

var vitne til aldersforskjeller i prøver av furries. Nærmere bestemt, på tvers av flere av våre studier fra 2012-2019, var eldre pelser, oftere enn ikke, mer konservative og mer åndelige enn yngre pelser. 15 Tilgjengelig bevis tyder på at den liberale posisjoneringen av furry fandom er langt.

fra unike til furries så langt som fandoms går. Studier i 2013 og 2014 fant det.

tendens, med omtrent 20-25% av furries som er ganske apatiske, uinteresserte, eller ikke vet nok om politikk til å veie inn i deres posisjon, og noen få furries som identifiserer seg som konservative. Persepsjon of Political Beliefs in the Fandom Før vi avslutter dette kapitlet, vil vi kort gå tilbake til 2021-studien der vi så på furries åpne svar om deres politiske tilhørighet. Spørsmålet i seg selv var en del av en serie spørsmål, hvorav to spesielt belyste hvordan furries oppfatter politikk i fandomen. Det første spørsmålet har å gjøre med om furries føler seg komfortable med å uttrykke sine politiske synspunkter i fandom-rom. Det er et spørsmål vi ofte har blitt bedt om å studere av furries som lurer på om det er en konflikt mellom noen furries ønske om å bruke fandomen som et middel til å eskapisme og andre furries ønske om å bruke fandomen til å møte mennesker som deler deres politiske synspunkter. 16 For å samle relevante data om problemet, ba vi furries om å indikere, på en åpen måte, om de generelt følte seg komfortable med å uttrykke sine politiske synspunkter i fandom-rom.

Figur 17.6. Andel svært liberale, moderat liberale, sentristiske og konservative furries rekruttert i en nettstudie som føler varierende grad av komfort med å uttrykke sine politiske synspunkter i den furry fandomen. Moderat konservative og svært konservative respondenter har blitt kombinert på grunn av at de er relativt uvanlige.

mens furries, som en gruppe, hadde en tendens til å være mer liberale enn gjennomsnittlig liberal arts college-student, var de ikke mer liberale enn eksempler på anime-fans eller fantasy sportsfans. 16 Poenget har blitt enda mer gripende de siste årene som svært ladet.

politiske spørsmål som aksept av å tillate alt-høyre- og nynazistiske furries inn i lodne rom, har blitt fremtredende på lodne sosiale medier.

0 %.

50 %.

100 %.

Komfortabelt. Noe.

Komfortabel.

Unngå /.

Ubehagelig.

Veldig liberalt Moderat liberalt sentristisk konservativ.

Resultatene, vist i figur 17.6, gjør det klart at det er to helt forskjellige perspektiver på denne saken. Generelt føler liberalsinnede furries seg ganske komfortable med å uttrykke sine politiske synspunkter i furry rom, mens sentrister (til en viss grad) og konservative spesielt føler seg ukomfortable med å uttrykke sine politiske synspunkter i lodne rom. Den mest sannsynlige årsaken til denne tendensen stammer fra fandom som hovedsakelig består av furries som har ganske liberale politiske posisjoner. Sentristiske og konservative furries har sannsynligvis oppdaget upopulariteten til deres posisjoner i lodne områder, og føler seg som sådan sannsynligvis skremt av å uttrykke sine posisjoner i lodne områder, vel vitende om at det risikerer å få dem til å bli slått 17 av andre rundt dem. Når vi snakker om denne ideen, er det illustrerende å sammenligne noen av svarene fra liberale og konservative furries for å se om de følte seg komfortable med å dele sine politiske synspunkter i lodne rom. Når det gjelder liberale furries, indikerte de fleste betydelig trøst ved utsiktene til å uttrykke sine synspunkter, vanligvis vel vitende om at deres posisjon sannsynligvis ville være en majoritetsposisjon i fandom-rom sammenlignet med andre steder i livet deres.

"Ja, for det meste er de fleste av vennene mine lenende."

"Ja, de fleste i fandomen jeg har interagert med om emnet har enten lignende idealer, eller er åpne til sivil diskusjon."

"Ja, de fleste deler lignende synspunkter som meg selv når det gjelder menneskerettigheter for mennesker av alle raser/kjønn/ seksuell legning, etc."

«Ja, ganske mye. mange av de furry fandom-medlemmene er venstreorienterte.»

«Mye mer enn noe annet sted. Lagre kanskje et star trek-stevne, men har aldri prøvd det.»

"Vanligvis. Sannsynligvis mer enn utenfor fandomen.»

"Ja. Som med alt politisk, vil det alltid være uenigheter, men generelt føler jeg at flertallet av fandomen enten deler lignende tro eller ikke føler sterkt på noen måte.»

17 Ordspill bare noe ment!

"Ja, jeg har ingen betenkeligheter med tilbakeslag siden det er forventet overalt, selv om den lodne fandomen naturligvis er et enkelt sted å være progressiv."

Når det er sagt, selv om de var i et betydelig numerisk flertall, uttrykte noen liberale furries likevel nøling med å ta opp politikk i fandomrom, eller i det minste begrense diskusjonsemner til viktige, ofte som et middel til å bevare freden eller unngå konflikt.

"Ja, men det er ikke noe jeg liker å gjøre, jeg føler at selv om politisk er viktig at de ødelegger forhold og brenner broer, så har jeg en tendens til å holde meg for meg selv på slike ting med mindre det er en god grunn til å si ifra."

"Jada, men jeg velger å ikke gjøre det fordi jeg tegner furry kunst som min karriere og jeg føler at ingen virksomhet skal uttrykke politisk tro. Politikken min og hvordan jeg stemmer er ikke noe jeg ønsker å diskutere med den lodne fandomen, selv om jeg vet at min tro er i tråd med flertallet av fandomen.»

"Ja, mine politiske holdninger er ganske vanlige. Men jeg tror egentlig ikke det er stedet for politikk.»

«Jeg prøver å holde mine politiske meninger mest for meg selv. Det er en tid og et sted. Noen ganger er det akseptabelt og gunstig å snakke om politikk, men som oftest er det unødvendig.»

«Jeg føler at uttrykk for visse emner (eks. LHBTQ-rettigheter) bør komme til uttrykk, mens andre emner bør komme til uttrykk. ikke.»

«I de fleste grader ja. Jeg har åpent BLM i Twitter-håndtaket. Jeg ville lagt inn andre ting som ACAB 18 der også, men noen av disse er fortsatt litt for "varme" for noen pelsverk, og er ikke helt diskusjoner vi kan ha ennå.»

"Jeg gjør bare hvis det er nødvendig for diskusjonen for hånden. Vi bør prøve å begrense politikk med mindre det er absolutt nødvendig, som i tilfellet med BLM, LHBTQ-rettigheter eller Stop Asian Hate.»

18 ACAB står for "all cops are bastards" og brukes vanligvis for å uttrykke fiendtlighet.

eller kritikk mot politiet, vanligvis i sammenheng med maktmisbruk eller korrupsjon.

Derimot følte flertallet av sentrister og konservative seg urolige for å uttrykke sine politiske synspunkter åpenlyst i lodne rom, ofte av frykt for konsekvenser eller tilbakeslag fra den bredere fandomen. De fleste var veldig klar over upopulariteten til deres posisjoner i fanrom.

"Nei, folk har en tendens til å bli støtende veldig raskt."

«Ikke i det hele tatt. Jeg har blitt utestengt fra et lokalt møte før for å ha gitt uttrykk for at jeg stemte på en Høyre-kandidat. Dette har bevist for meg at furries ikke er åpne for å høre andre perspektiver.»

"Absolutt ikke, hvis du tør å si noe selv om det ikke er et ekstremt venstreorientert synspunkt, vil du bli kansellert."

"Ingen. Jeg ville bli brent på bålet.»

"Nei, å ha noen 'høyreorienterte' idealer gjør deg til djvelen."

«Absolutt ikke. Jeg vil heller bare diskutere politikk med mine veldig nære venner. Å diskutere det i lodne rom vil bare føre til at jeg blir trakassert/mobbet, utstøtt på IRL-arrangementer og unngått. Det ville ødelegge virksomheten min. Den mest marginaliserte gruppen i fandomen er furries som ikke er 100 % lenende.»

«Gitt dagens klima og hvor mye netthat mot de konservative det er, ville jeg ikke vært det komfortabel. De fleste nettpølsene jeg følger er veldig venstreorienterte med ting som BLM og ACAB, og jeg føler meg ofte som om jeg er fremmedgjort når det kommer til politisk sosialisering med andre medlemmer av fandomen. Helvete, gitt Capitol-besøket den 6. januar, ble Furaffinity (en av mine favorittnettsider på nettet) politisk og venstreorientert og tilbød at jeg følte meg lei av den nettsiden i veldig lang tid etterpå. Det er til og med noen furries som hadde skrevet i dagbokoppføringene deres ... at hvis noen av deres overvåkere eller følgere støttet Trump, ville de vær så snill

og slutte å følge dem. Selv om jeg vet at det i det minste vil være et visst nivå av politisk skille i pelsen fandom, mengden av venstreorientert tilbedelse og hat mot alle som har en høyreorientert mening (selv mot moderate som meg selv) føles som om det strider mot det den furry fandom står for som et innbydende fellesskap. Gitt dagens.

politisk klima og hvordan det har sett ut til å skyve den lodne fandomen inn i ytre venstre politiske synspunkter (og Jeg har sett mye av det nylig på nettsteder som Furaffinity, Twitter, YouTube og flere andre nettsteder for furries), jeg føler at jeg ville blitt behandlet som den verste personen som finnes bare fordi jeg tør ha en mening som skiller seg fra de fleste furries jeg har sett på nettet."

Den siste respondenten nevner et annet tema som vi har blitt bedt om å studere med hensyn til perspektiver på politikk i den furry fandom: ideen om at fandomen blir et stadig mer politisk rom. Til ta opp dette spørsmålet, ba vi også deltakerne i den samme studien svare på et siste åpent spørsmål om hvorvidt de følte at fandomen ble mer eller mindre politisk, og om dette generelt var en bedre eller en verre ting. Etter å ha kodet svarene, var resultatene ganske ensidige: 72,2 % av furries sa at fandomen ble mer politisert, mens bare 25,6 % sa at det ikke var mer eller mindre politisk enn det noen gang hadde vært, og 2,2 % sa at det var mindre politisk enn det hadde vært tidligere. Når det er sagt, antydte 58,1 % av furryene at denne endringen stort sett var til det bedre, et synspunkt som er mye mer sannsynlig å bli støttet av liberale furries enn sentristiske eller konservative. Når det gjelder liberale furries, blir det ofte diskutert som en katalysator for bredere sosial endring.

"Alt føles mer politisk i disse dager, men det er kanskje bare fordi jeg tuner inn og legger mer merke til det. I det minste i fandomen føles det som om ting alltid beveger seg mot et bedre sted.» 19.

"Mer politisk, og det er en god ting ettersom å deplattforme konservative og ytre høyre er en nødvendig del av et sunt samfunn."

"Jeg tror det har blitt "mer politisk" ved at diskusjoner om hvordan fandom behandler minoritetsgrupper og hva fandom tolererer har blitt langt mer utbredt, noe jeg tror er en god ting som vil føre til et mer aksepterende, trygt fellesskap for minoritetsgrupper som ofte er ekskludert.»

19 Klammer angir etiketter som brukes av deltakerne for å beskrive sin egen politiske.

tilbøyeligheter.

«Fandom har blitt mer politisk. Noe som er bra, vi prøver å skjule mindre av dritten midt iblant oss.»

"Jeg tror flere mennesker er standard opp til den voldsomme bigotry i fandomen, og det er ikke en dårlig ting. Så ja, det gjør jeg. Folk er ikke komfortable med å sitte mens rotete ting skjer nå, og det liker jeg.»

«Etter det jeg kan fortelle, har det oppstått betydelige diskusjoner rundt måten fandom behandler svarte og urfolks pels på i kjølvannet av George Floyd... Jeg håper at dette radikaliserer fandomen til en legitim arm av endring i sluttspillet, fordi vi har makten til å gjøre det som ingen annen fandom har gjort før."

I motsetning til dette har mer sentristiske eller konservative furries en tendens til å se den økte tilstedeværelsen av politikk som uønsket.

"Det har blitt mer politisk enn det som er akseptabelt."

"Absolutt mer politisk, for mye og til det verre."

"Mye, mye mer politisk, og på en veldig negativ og avgjørende måte."

"Venstreorienterte furries har gjort fandomen politisk til punktet om portvakt."

«Folk generelt har blitt hyperpolitiserte til et punkt hvor jeg tror de virkelig tror at det er A. Alt kan vrides inn i politikk og at B. Det er det viktigste. Det hele er ganske deprimerende."

«Mer politisk. Det føles som om radikal venstreorientert politikk har invadert den pelskledde fandomen, og alle må ha de samme synspunktene om at Trump og republikanerne er onde selv om republikanerne og Trump jobber for deres velgerbase. Det føles for meg som om furries støtter kommunismen, ytre venstresideologi og ønsker å fritt sensurere konservative.

og konservative pelsverk i stedet for å bygge den lodne fandomen sammen for å være et sterkt innbydende fellesskap.»

"Sammenlignet med da jeg ble med i fellesskapet ble det ikke bare mer politisk, men også mye mer radikalisert. I stedet for å prøve å forstå hvorfor folk man er uenig med (det være seg på et emosjonelt, politisk eller grunnleggende nivå) tenker på den måten, blir de demonisert og det gjøres forsøk på å prøve å få de ekskludert fra fandomen... hvis dette fortsetter i årene etter. , jeg har fellingen, fandomen vil dø for mange mennesker på grunn av den interne konflikten. Jeg har følelsen av at det store flertallet ikke har noen interesse av å forstå noen som er utenfor boblen deres. Å investere tid (!! ikke penger) for å prøve å forstå/finne ut/forandre noen er svært sjelden - ikke bare det, men folk som prøver å forandre andre til det bedre blir ofte satt inn på de demoniserte stedene, i stedet for å få støtte i deres innsats.»

Sentrister og konservative var ikke de eneste som uttrykte negativitet om at den lodne fandomen ble mer politisk; noen liberale så det i et uønsket lys, og refererte ofte til en opplevd økning av ekstreme eller voldelige politiske grupper i fandomen eller av frykt for represalier eller tilbakeslag fra mer ekstreme venstreorienterte elementer i fandomen.

"De siste årene har mennesker med ekstreme synspunkter fått for mye stemme."

"Fandomen var alltid politisk, bare noen råtne epler fra ytre høyre klarte å finne et trygt rom inn i det, og dette førte oss til det politiske dramaet de siste årene."

"Med fremveksten av alt-høyre og nynazister som invaderer nettrom, er det definitivt mer politisk enn det var på 90-tallet."

"Fandomen er mer politisk og mer anspent."

«Det har blitt utrolig politisk de siste fem årene. Det er til det punktet at det er et problem, og at du kan få hele ryktet ditt ødelagt over alt som blir tatt negativt av begge sider.»

"Jeg føler at - med Twitter-politikk som spiller inn, får det politiske samtaler til å skje **mye** mer enn de pleide, og det gjør visse samtaler utrolig vanskelige - noe som forårsaker en slags oss vs dem. Jeg blir stående selv, men å se venner kastet ut på grunn av meningene de har, er opprørende.»

Konklusjon.

Det ville være dumdristig å prøve å kondensere troen til en gruppe så mangfoldig som den lodne fandomen til en enkelt kategori, enten det er religiøs tro eller politisk tro. Furries har en demografisk sentral tendens til å være ganske ung, høyskoleutdannet og LHBTQ+, noe som nesten helt sikkert forklarer i det minste noen av de brede tendensene når det kommer til furries' tro: å være mer sekulær generelt i forhold til befolkningen generelt og å være mer liberalt orientert eller progressiv i forhold til hva man finner i befolkningen generelt. Dette er selvfølgelig ikke å si at alle pelser faller innenfor disse sentrale tendensene, både demografisk og i deres tro: det er pelser i 30-, 40- og 50-årene som er sekulære og progressivt sinnede, og det er pelser i slutten av 30-årene. tenåringer som er dypt religiøse og

som identifiserer seg som politisk konservative. Selv om det ville være en feil å overse denne variasjonen, ville det imidlertid også være en feil å late som om det heller ikke er generelle trender, trender som har blitt vist på tvers av en rekke studier som bruker ulike tiltak for å sikre at funnene neppe er et "lykketreff" eller et særpreg ved en studies metodikk. Disse trendene ser absolutt ut til å bli lagt merke til av furries: åpne data avslørte at furries er godt klar over fandomens progressive holdninger som helhet. Generelt har progressive furries en tendens til å se dette som positivt, og gir dem mulighet til å uttrykke sine posisjoner og representerer en katalysator for politisk handling. I motsetning til dette kan sentristiske og konservative furries se dette som en kveler av deres frie yttring - en bekymring som også deles av i det minste noen progressive furries. Til slutt bør det bemerkes at mønsteret av tro observert i den furry fandomen sannsynligvis er et produkt av den demografiske sammensetningen av fandomen snarere enn en unik egenskap ved å være en furry: lignende mønstre har blitt notert i andre fangrupper, inkludert anime-fans og bronier. På samme måte antyder studiene våre at i hvilken grad en person identifiserer seg som en furry eller med furry fandom er stort sett urelatert til deres politiske eller religiøse tro, noe som tyder på at det sannsynligvis ikke er noe iboende i furry innhold i seg selv som "gjør" folk sekulære eller liberale. Om ikke annet, tjener dette kapittelet som en viktig påminnelse om at selv om det er verdt å studere finurlighetene og.

kjennetegn ved furry fandom, bør vi aldri glemme at furries er mer enn deres interesse for antropomorfe dyrekarakterer. Demografiske forskjeller innenfor selve furry fandomen og sammenlignet med andre fandoms kan og påvirker furrys tanker, følelser og atferd både i fandomrom og i den bredere verden utenfor fandomen. Referanser Arrey, AE, Bilsen, J., Lacor, P., & Deschepper, R. (2016). Spiritualitet/religiøsitet: En kulturell og psykologisk ressurs blant afrikanske migrantkvinner sør for Sahara med HIV/AIDS i Belgia. *PLoS One*, 11 (7), e0159488. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488> Barnes, DM, & Meyer, IH (2012). Religiøs tilhørighet, internalisert homofobi og mental helse hos lesbiske, homofile menn og bifile. *American Journal of Orthopsychiatry*, 82 (4), 505-515. <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x> Bergin, AE (1991). Verdier og religiøse problemstillinger i psykoterapi og psykisk helse. *American Psychologist*, 46 (4), 394-403. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.394> Edwards, P., Chadborn, DP, Plante, C.

N., Reysen, S., & Redden, MH (2019). Møt broniene: The psychology of adult My Little Pony-fandom. McFarland & Company. Hastie, B. (2007). Høyere utdanning og sosiopolitisk orientering: Rollen til sosial innflytelse i liberaliseringen av studenter. *European Journal of Psychology of Education*, 22 (3), 259-274. <https://doi.org/10.1007/BF03173425> Laméris, M. (2015). Om måling og validering av politisk ideologi (Upublisert masteroppgave). Universitetet i Groningen, Nederland. McMurray, AJ og Simmers, CA (2020). Effekten av generasjonsmangfold på spiritualitet og religion på arbeidsplassen. *Visjon: The Journal of Business Perspective*, 24 (1), 70-80. <https://doi.org/10.1177/0972262919884841> Pew Research Center (nd). Religiøs landskapsstudie. <https://www.pewresearch.org/religion/religious-landscape-study/> Pew Research Center

(2012, 18. desember). Det globale religiøse landskapet. [https://](https://www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/)

www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/ Sagan, C. (2011).

Den demon-hjemsøkte verden: Vitenskap som et lys i mørket. Ballantine bøker.

Schieman, S. (2010). Sosioøkonomisk status og tro om Guds innflytelse i hverdagen.

Religionssosiologi, 71 (1), 25-51. <https://doi.org/10.1093/socrel/srq004> Schwadel, P. (2016). Forårsaker høyere utdanning religiøs tilbakegang: En longitudinell analyse av effektene innenfor og mellom mennesker av høyere utdanning på religiøsitet. The Sociological Quarterly, 57 (4), 759-786. <https://doi.org/10.1111/tsq.12153>

Schwadel, P. & Sandstrom, A. (2019, 24. mai). Lesbiske, homofile og bifile amerikanere er mindre religiøse enn hetero voksne etter tradisjonelle tiltak. Pew Research Center.

<https://www.pewresearch.org/facttank/2019/05/24/lesbian-gay-and-bisexual-americans-are-less-religious-than-straight-adults-by-traditional-measures/> Truett, KR (1993) . Aldersforskjeller i konservatisme. Personlighet og individuelle forskjeller, 14 (3), 405-411. [https://doi.org/10.1016/0191-8896\(93\)90309-Q](https://doi.org/10.1016/0191-8896(93)90309-Q)

Wikifur. (nd). Liste over stevner etter oppmøte. Åpnet 31. mai 2020 fra https://en.wikifur.com/wiki/List_of_conventions_by_attendance Worthen, MGF

(2020). En regnbuebølge? LHBTQ-liberale politiske perspektiver under Trumps presidentskap: En utforskning av seksuelle, kjønns- og queer identitetsgap. Seksualitetsforskning og sosialpolitikk, 17 (1), 1-22. <https://doi.org/10.1007/s13178-019-00393-1>

Zell, E., & Bernstein, MJ (2014). Du tror kanskje du har rett... Unge voksne er mer liberale enn de er klar over. Sosialpsykologi og personlighetsvitenskap, 5

(3), 326-333. <https://doi.org/10.1177/1948550613492825>.

Del 4.

Det er alt i hodet ditt: Furry Psychology.

Kapittel 18.

Fra alle turer: individuelle forskjeller.

Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Psykologi er studiet av atferd og sinnet som driver den. Det er med andre ord en psykologs jobb å forstå og forklare hvorfor folk oppfører seg som de gjør. Vi forstår at svaret på dette spørsmålet vanligvis er utrolig komplekst: de fleste atferd er multibestemt, et produkt av

dusinvis eller til og med hundrevis av separate variabler, hvorav mange ikke alltid er tydelige eller like store. Så hvordan kan vi begynne å forklare en gitt atferd? En måte er å skille mellom indre og ytre årsaker. For eksempel, hvis vi forestiller oss at Jenny har slått klassekameraten sin, Phil, kan vi spørre om denne oppførselen er et produkt av noe som skjer inne i Jenny eller om det er et produkt av noe eksternt for Jenny – som temperaturen eller støyen i rommet eller om Phil provoserte Jenny. Sosialpsykologer har en tendens til å studere de eksterne driverne for atferd, med fokus på hvem som er rundt oss og hvilke umiddelbare og langsiktige faktorer som kan ha drevet denne atferden;

deres arbeid er basert på ideen om at de fleste i den situasjonen ville reagere på samme måte. I motsetning til dette, fokuserer personlighetspsykologer sin oppmerksomhet på individet: hvilken type person ville handle på denne måten, og ville de handle på lignende måte i en annen situasjon? I dette kapittelet skal vi ta på oss personlighetspsykologhatterne og se på individuelle forskjeller: hva er det som gjør en person

forskjellig fra en annen, som gjør at de reagerer annerledes enn en annen person i samme situasjon? 1 Dette inkluderer vanligvis å bruke et spesialdesignet mål for å vurdere en persons poengsum på en dimensjon og deretter sammenligne denne poengsummen med andre eller mål på andre poengsum. De kan også brukes til å vurdere endringer i en person over tid, for eksempel om noen har blitt mer moden eller mindre aggressiv

over tid. Dette kapittelet er generelt innrammet som et kapittel om individuelle forskjeller siden det er en gjennomgang av forskning vi har utført gjennom årene som bruker en rekke individuelle forskjellsmål. Men vi vil også merke fra starten at noen av variablene vi skal se på ikke nødvendigvis er variabler

som en personlighetspsykolog typisk vil se på. Dette kapittelet er faktisk også litt av et oppsamlingskapittel for interessante resultater som ikke passer.

1 En annen måte å tenke på individuelle forskjeller er å spørre «hva bærer vi på.

rundt med oss fra situasjon til situasjon når det gjelder vår personlighet, tankesett, skjevheter og andre særtrekk ved vår tenkning?»

inn i andre kapitler eller var ikke innholdsmessige nok til å gjøre det til sine egne kapitler. 2 Personlighet
Personlighet er definert som "et individs karakteristiske tankemønstre, følelser og atferd" (Funder & Fast, 2010, s. 669). Med andre ord, personlighet er egenskapene som folk konsekvent viser over tid og situasjoner som skiller en person fra en annen. Personlighetsforskning har en lang historie, som går helt tilbake til de gamle grekerne, og forskere siden den gang har kommet opp med hundrevis av forskjellige variabler som de kan skille mellom mennesker. 3 Imidlertid bruker de fleste forskere i dag «Big Five»-modellen for personlighet (Goldberg, 1990; Gosling et al., 2003; John, 1990). De fem trekkene, eller dimensjonene, er spekter som alle faller langs. Det er sjelden folk faller på de høyeste eller laveste ytterpunktene på kontinuumet; i stedet faller folk et sted midt i mellom når det gjelder: (1) Ekstraversjon versus introversjon (2) Agreeableness versus Antagonisme (3) Samvittighetsfullhet versus impulsiv (4) Nevrotisme versus emosjonell stabilitet (5) Åpenhet for nye opplevelser versus lukket for nye opplevelser I de følgende avsnittene vil vi gjennomgå hva hver av disse dimensjonene er og hvorfor de er viktige for psykologer. Etter det vil vi se spesifikt på hvordan furries, som gruppe, scorer på disse dimensjonene og hva disse poengsummene kan fortelle oss om deres tanker, følelser og oppførsel. Ekstraversjon Ekstraversjon er «i hvilken grad et individ er utadvendt, er energisk og opplever positive følelser» (Funder & Fast, 2010, s. 679). 4.

2 Hvis det hjelper, kan du tenke på at dette kapittelet har den alternative tittelen.

"Diverse funn." Når det er sagt, bare fordi funnene er litt forskjellige, betyr det ikke at de fortsatt ikke er interessante. Faktisk, hvis de var uinteressante, ville vi bare kuttet dem fra boken! 3 Det er nyttig å tenke på personlighetstrekk som elementer i kjemi: alt.

i universet består av en kombinasjon av de samme grunnleggende elementene. Den enorme variasjonen i forskjellige materialer er et produkt av disse forskjellige kombinasjonene. På samme måte representerer personlighetstrekk grunnleggende elementer, forskjellige kombinasjoner og mengder som fører til milliarder av forskjellige mennesker - som alle kan sammenlignes meningsfullt basert på hvor mye av hver personlighetstrekk de har. 4 La oss kort korrigere en vanlig misforståelse folk har om ekstraversjon:

ekstraversjon betyr ikke «noen som liker mennesker». Det er ganske vanlig for.

Som du forventer, har personer høyere på ekstraversjon flere venner enn introverte individer (Feiler & Kleinbaum, 2015), er mer tiltrukket av sosiale medier (Azucar et al., 2018), har høyere forholdstilfredshet (se Ozer & Benet-Martínez, 2006) og rapporterer færre symptomer på seksuell dysfunksjon (f.eks. problemer med å opprettholde ereksjon, oppnå orgasme; Allen & Walter, 2018).

Ekstraversjon er også relatert til høyere psykologisk velvære (Sun et al., 2018), lavere nivåer av ensomhet (Buecker et al., 2020) og å være mer fysisk aktiv (Rhodes & Smith, 2006; Wilson & Dishman, 2015). Personer som skårer høyere på mål for ekstraversjon har en tendens til å takle problemer på spreng (Connor-Smith & Flachsbart, 2007), anser seg selv for å være mer kreative (Karwowski & Lebeda, 2016), verdistimulering og prestasjon (Fischer & Boer, 2015), er mer fornøyd med jobben sin (Judge et al., 2002), og foretrekker energisk og rytmisk musikk (Rentfrow & Gosling, 2003). Vi lever generelt i et samfunn som belønner ekstraversjon – folk oppmuntres til å bygge nettverk på jobbene sine, og til tross for gradvise endringer i arbeidsstyrken, er de fleste fortsatt pålagt å jobbe som krever ansikt-til-ansikt interaksjon med andre (f.eks. kundeservice, møter).). Likevel er det tilfeller der ekstraversjon har sine ulemper. For eksempel er det også personer som skårer høyere på ekstraversjon

mer sannsynlig å tro på falske rykter (Lai et al., 2020), å mobbe andre (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015), å engasjere seg i risikofylt seksuell atferd (Allen & Walter, 2018) og å konsumere mer alkohol (Hakulinen et al., 2015). Spesifikt for fansatferd er ekstraversjon assosiert med tvangsmessig forbruk hos sportsfans (Aiken et al., 2018) og med å være en mer berettiget fan blant furry, anime og fantasy sportsfans (Shaw et al., 2016). Agreeableness Agreeableness er «i hvilken grad et individ er samarbeidsvillig, varm og kommer godt overens med andre» (Funder & Fast, 2010, s. 679). Som sådan bør det ikke være overraskende at folk som skårer høyere i behagelighet.

lekfolk som nyter rolige stunder hjemme for å si "Jeg hater mennesker, så jeg må være en introvert" eller "du er flink med folk, du må være en ekstravert!" Ekstraversjon handler mer om foretrukket nivå av stimulering og respons på situasjoner med høy energi. En måte vi konseptualiserer det for elevene våre er denne: hvilken effekt har det på deg å være sammen med en gruppe venner? Hvis den lader dine velkjente batterier, så du scorer sannsynligvis høyere på et mål på ekstraversjon. Hvis det er mer sannsynlig at du føler deg utslitt, scorer du sannsynligvis lavere på ekstraversjon. Og hvis du tenker på «vel, noen ganger er det det ene, andre ganger er det det andre», så faller du, som de fleste andre, sannsynligvis et sted i midten, i stedet for i den ene eller andre enden av skalaen!

engasjere seg i mer prososial atferd (Thielmann et al., 2020), har sterkere religiøs tro og atferd (f.eks. frivillig arbeid; se Ozer & Benet-Martínez, 2006), og verdsetter velvilje mer (Fischer & Boer, 2015) mens de også engasjerer seg i færre negativ atferd, som seksuell utroskap (Allen & Walter, 2018). Av denne grunn er behagelige mennesker også generelt godt likt av andre, noe som kan forklare hvorfor de har en tendens til å være mindre ensomme enn mindre hyggelige mennesker (Buecker et al., 2020). Svært behagelige mennesker har en tendens til å være ganske oppmerksomme og hensynsfulle (Giluk, 2009) og sette fremtiden foran nåtiden (Kooij et al., 2018), noe som kan forklare hvorfor det er mindre sannsynlig at de blir avhengige av smarttelefonene sine (Erdem & Uzun, 2022) og mer sannsynlig å være fornøyd med jobben sin (Judge et al., 2002).

Samvittighetsfullhet Samvittighetsfullhet er «i hvilken grad et individ er pålitelig, organisert og punktlig» (Funder & Fast, 2010, s. 679). Dette inkluderer en større sannsynlighet for å ta hensyn til andres følelser og ønsker før du handler. Som sådan, i likhet med behagelighet, er samvittighetsfullhet knyttet til mindre seksuell utroskap (Allen & Walter, 2018), mindre ensomhet (Buecker et al., 2020), mindre mobbeatferd (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015) og mindre antisosial og kriminell atferd (se Ozer & Benet-Martínez, 2006). Samvittighetsfullhet er generelt assosiert med oppmerksomhet (Giluk, 2009) og å tenke på den fremtidige effekten av ens atferd (Kooij et al., 2018). Svært pliktoppfyllende mennesker foretrekker å takle problemer direkte enn å unngå dem (Connor-Smith & Flachsbart, 2007) og ofte

strebe etter perfeksjon ved å gjøre det (Stricker et al., 2019). Resultatene viser seg generelt i deres prestasjoner: de er bedre til å lære et andrespråk (Chen et al., 2021), presterer bedre på skolen (Noftle & Robins, 2007), er mer fornøyd med jobben sin (Judge et al., 2002), og er mer fysisk aktive (Rhodes & Smith, 2006), og foretrekker til og med mer optimistiske, hvis konvensjonelle, musikkstiler (Rentfrow & Gosling, 2003). Å planlegge ting og tenke fremover gjør selvfølgelig at svært samvittighetsfulle mennesker verdsetter tryggheten som kommer av å innrette seg og spille det trygt (Fischer & Boer, 2015), men de er også mindre sannsynlige for å innta alkohol i overkant (Hakulinen et al., 2015) og å bli avhengig av smarttelefoner (Erdem & Uzun, 2022; Marengo et al., 2020) eller internett (Kayı ı et al., 2016). Nevrotisme (emosjonell ustabilitet) Nevrotisme beskriver «i hvilken grad et individ bekymrer seg, reagerer på stress og opplever negative følelser» (Funder & Fast, 2010, s. 679). Svært nevrotiske mennesker har en tendens til å oppleve intense, uforutsigbare og svært reaktive følelser som svar på det som skjer rundt dem—

de opplever høye høyder og lave nedturer. Av denne grunn er de som skårer høyt på nevrotisme ofte mer utsatt for angst og depresjon (se Ozer & Benet-Martínez, 2006) og lavere subjektiv og psykologisk velvære (Sun et al., 2018). Nevrotisme er også assosiert med spiseforstyrrelser

(Farstad et al., 2016), problematiske mestringsstrategier (f.eks. tilbaketrekning) (Connor-Smith & Flachsbart, 2007), og mindre motstandskraft etter traumatiske hendelser (Oshio et al., 2018), ofte som følge av denne sterke tendensen å slite med å opprettholde kontroll over negative følelser. Nevrotisisme kan føre til problemer med andre (se Ozer & Benet-Martínez, 2006), inkludert seksuell dysfunksjon (f.eks. problemer med å opprettholde en ereksjon eller orgasme; Allen & Walter, 2018), mindre tilfredshet i ekteskapet (Sayehmiri et al., 2020), større ensomhet (Buecker et al., 2020), aggresjon (Hyatt et al., 2019), mobbing (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015), og er mer sannsynlig å tro på falske rykter (Lai et al., 2020). Til slutt, for å illustrere utskeielsene forbundet med nevrotisisme, er det mer sannsynlig at svært nevrotiske mennesker er avhengige av smarttelefoner (Erdem & Uzun, 2022) og til internett (Kayi et al., 2016), er mindre oppmerksomme (Giluk, 2009), og til tross for å vise perfektjonistiske tendenser (Stricker et al., 2019), engasjere seg i mer kontraproduktivt arbeid oppførsel (Grijalva & Newman, 2015) og er generelt mindre fornøyd med jobben sin (Judge et al., 2002). Åpenhet for nye opplevelser Den siste av de fem store personlighetstrekkene, åpenhet for opplevelse er «i hvilken grad et individ er kreativt, åpent sinn og estetisk» (Funder & Fast, 2010, s. 679). Åpenhet for nye erfaringer er relatert til mer liberale politiske holdninger og lavere høyreorientert autoritarisme (se Ozer & Benet-Martínez, 2006), reflektert i deres åpenhet overfor spørsmål som sex (Allen & Walter, 2018), som f.eks. stort ønske om å delta i konsensuell nonmonogami (Moors et al., 2017). Åpenhet er også assosiert med å sette en større verdi på universalisme (Fischer & Boer, 2015), som inkluderer mer prososial atferd (Thielmann et al., 2020) rettet mot andre utenfor ens ingruppe (Tidikis & Dunbar, 2019) og større identifikasjon med verdenssamfunnet (Jenkins et al., 2012), noe som også har en tendens til å få folk til å oppleve å føle seg mindre ensomme (Buecker et al., 2020). Å være høy i åpenhet er generelt assosiert med kreativitet (Karwowski & Lebeda, 2016), som sett reflektert i funn som å være bedre i stand til å fange opp et andrespråk (Chen et al., 2021), en større frekvens av klare drømmer (Hess et al., 2017), og foretrekker mer reflektert og kompleks musikk (Rentfrow & Gosling, 2003).

Store fem personlighetstrekk i furries.

Nå som vi har introdusert deg til Big Five-tiltakene, kan vi spørre hvordan furries, som gruppe, generelt sett score på tiltakene. Vi har inkludert Big Five-dimensjonene i mange av studiene vi har utført i løpet av årene, vanligvis ved å bruke det korte, 10-elementet mål fra Gosling et al. (2003) på grunn av plassbegrensninger i undersøkelsene. Som vist i figur 18.1, gjennomsnittlig vurdering av furries langs hver av dimensjonene har vært relativt stabile på tvers av studier, noe som tyder på konsistensen av resultatene våre. 5 Furries, som en gruppe, har en tendens til å score høyest på åpenhet for opplevelse, etterfulgt av behagelighet, pliktoppfyllende og emosjonell stabilitet (den andre enden av kontinuumet av nevrotisisme), med ekstraversjon på slutten, som den eneste dimensjonen som furries har en tendens til å falle nær eller under midtpunktet på 7-punktsskalaen. Til sammen ser funnene ut til å spore med mange lekmannsforestillinger om hvordan furries er. For en ting, fantasy-temaet til den furry fandom og dens svært kreative natur ser ut til å trekke til seg mennesker som er svært åpne for nye opplevelser. På samme måte er aksepten og toleransen verdsatt av fandomen (se kapittel 19) i samsvar med furries' ganske høye skårer på behagelighet og åpenhet. På den andre ytterligheten er furries ganske lave ekstraversjonspoeng i samsvar med ideen om at furries representerer en gruppe mennesker som stort sett var vant til å være veggblomster eller utenforstående som ser inn, som kan ha brukt mye tid på ensom hobbyrelatert sysler (f.eks. lesing, skriving, tegning).

5 Dette er viktig, gitt at tiltaket som brukes er lite, og dermed utsatt for.

fluktusjon eller "tilfeldig støy".

Figur 18.1. Gjennomsnittlig vurdering av personlighetsdimensjoner over tid (7-punkts skala).

Big Five personlighetstrekk: Furries kontra andre prøver Selv om det er informativt å se på hvordan furries scorer på Big Five personlighetstrekk, er disse gjennomsnittene i seg selv kanskje ikke spesielt nyttige.

For eksempel, mens vi har karakterisert furries som å være ganske åpne for opplevelse, kan dette være en feilkarakterisering hvis vi skulle finne at folk flest scorer høyere enn furries på åpenhet for opplevelse. For å teste for slike muligheter, har vi sammenlignet poengsummene til furries på de fem store personlighetstrekkene med poengene til anime-fans, fantasy-sportfans og studenter (Reysen et al., 2016). Som vist i figur 18.2, var furries generelt sammenlignbare med fantasy sportsfans og studenter når det kom til ekstraversjon, behagelighet og emosjonell stabilitet.

Når det kommer til samvittighetsfullhet, scoret imidlertid furries lavere enn studenter - kanskje ikke overraskende, gitt at studenter kan forventes å være flinke til å planlegge og organisere, for etter å ha kommet inn på college. 6 I forhold til en annen mediebasert fangruppe,

6 Selvfølgelig, som vi så i kapittel 13, er de fleste furries selv studenter.

eller tidligere studenter, noe som kan bety at selv blant høyskolestudenter,

3.00.

3,50.

4.00.

4,50.

5.00.

5,50.

6.00.

2011 2012 2014 2017 2018 2019.

Åpenhet Emosjonell stabilitet.

Samvittighetsfullhet Enighet.

Ekstraversjon.

anime-fans, furries scoret betydelig høyere på ekstraversjon, behagelighet og samvittighetsfullhet, noe som betyr at furries er mindre i tråd med konvensjonelle "nerde"-stereotyper (f.eks. shut-ins, besatt, argumenterende på nettet) enn anime-fans.

Figur 18.2. Gjennomsnittlige sammenligninger mellom utvalgene (7-punkts skala).

Til slutt vil vi merke oss, i tråd med figur 18.1, at pelser var ganske forskjellige blant de studerte gruppene med hensyn til deres åpenhet for opplevelse, og scoret høyere enn de andre gruppene med betydelig margin. Dette kan tyde på at selv blant andre fangrupper og andre som er demografisk sammenlignbare (f.eks. høyskolestudenter), furries skiller seg ut som spesielt kreative og villige til å omfavne romanen og ukonvensjonelle. Korrelasjoner med andre mål Når vi går gjennom disse forskjellige personlighetsvariablene, er det lett å bli offer for den nominelle feilslutningen – troen på at å navngi noe betyr å forstå noe. Hvis man ikke er forsiktig, kan måling og merking av personlighetstrekk føre oss inn i denne fellen. Tenk deg for eksempel at du var den første personen som observerte at jernspåner organiserer seg i et mønster rundt en magnet. Du bestemmer deg for å merke dette fenomenet "magnetisme".

furries kan være litt lavere i samvittighetsfullhet - noe som kan forklare deres reduserte følte behov for å innrette seg og følge regler og konvensjoner.

3,00 3,50 4,00 4,50 5,00 5,50 6,00.

Åpenhet.

Emosjonell stabilitet.

Samvittighetsfullhet.

Enighet.

Ekstraversjon.

Furry Sport Anime Student.

Flott - nå vet vi at det kalles magnetisme. Men hva gir det oss å kalle det magnetisme? Hjelper det oss å forstå hvorfor innleveringene organiserer seg slik de gjør? Hjelper etiketten oss å forstå under hvilke forhold dette ikke skjer? Etiketten i seg selv er ingen forklaring, og vi kommer heller ikke unna med mer informasjon om fenomenet bare ved å ha navngitt det. Det samme

gjelder for våre målinger av personlighetstrekk i furries. Vi kan peke på pelsere som er veldig kreative og si "Se, de pelsene er veldig åpne for å oppleve," og når de trykkes, hvis noen spurte hvordan vi visste dette, kunne vi si "Vel, bare se på dem - de er kreative ting!" Men alt dette er ganske sirkulært: furries er åpne for opplevelse fordi de er kreative, og de er kreative fordi de er

høyt i dette personlighetstrekket av åpenhet for nye opplevelser. For å bryte ut av denne sirkelen, må vi legge til en andre fase i vår utforskning av personlighetstrekk: utover bare å måle personlighetstrekkene i pels, må vi også se om disse trekkene på en meningsfull måte forutsier andre interessante tanker, følelser eller atferd. For å gå tilbake til vårt magneteksempel, er det ikke så nyttig å merke jernspålene som er organisert rundt magneten som magnetisme, men det er nyttig å si "ting som er magnetiske vil ha en tendens til å tiltrekke seg andre magnetiske ting," og for å vise at magneten som tiltrakk seg jernspålene, vil gjøre det samme med kobolt- eller nikkelspon, men ikke med plastspen. Og så, i løpet av årene, har vi undersøkt i hvilken grad de fem store dimensjonene av personlighet forutsier fan-relevante variabler i furries. En oppsummert versjon av disse funnene finnes i tabell 18.1. Resultatene viser at de fem store personlighetstrekkene langt fra er de eneste prediktorene for furry-relevante variabler, og de er heller ikke sannsynligvis de største prediktorene. Ikke desto mindre gir de en nyttig brikke til det komplekse puslespillet med å forstå furry atferd. For eksempel, når det kommer til å møte andre furries personlig, var ekstraversjon den desidert sterkeste prediktoren for hvilke furries som går ut på møter og stevner og hvilke som blir hjemme. I motsetning til dette var ekstraversjon langt mindre en prediktor for samhandling med andre furries på nettet (f.eks. på fora og Telegram-grupper). Dette kan tyde på at det er lettere for folk som er mindre ekstroverte å samhandle med andre furries på nettet enn det er for dem å samhandle med andre furries personlig. Og, på en beslektet måte, var ekstraversjon også den sterkeste prediktoren for å være åpent lodne – det

er å avsløre din lodne identitet til andre. Som vi viser i kapittel 21, føles ikke alle furry komfortable avsløre sin lodne identitet til de rundt dem pga.

stigma, men utadvendte furries ser ut til å være bedre i stand til å gjøre det – enten det er fordi de er mer selvsikre og mindre plaget av stigmaet, eller rett og slett fordi de har en større vennekrets og et bedre sosialt støttenettverk å trekke på.

Tabell 18.1. Korrelasjoner mellom Big Five personlighetsdimensjoner og fandom-relaterte variabler.
Variabel EAC ES O Frekv. Meetups .21** .04 .09** .04 .05 Frekv. Konvensjoner .20** .08** .06* .06*

.07** Frekv. Nettfora .06* .05 .02 .01 .06* Avslør Furry ID .17** .03 .02 .02 .10** Fursona-identifikasjon .07* .11** .07* -.01
.19** Artsidentifikasjon -.05 .10** -.01 -.11** .09** Artsliking -.03 .03 -.05 -.04 .09** Arter Åndelig .003 .12** .05 -.04 .07*
Frekv. Endre Fursona .02 -.05
-.09* -.12** .02 Solidaritet med dyr .04 .20** .06 -.06 .22** Neg. View of New Furs -.10** -.20**
.01 -.06 -.23** Elitisme Selvoppblåst .07* .01 .03 .08** .04 Elitisme Annet-Derogate -.04 -.16** -.04 -.04 -.11** Note. * p internett -->
VCL --> Anthrocon site --> fursuits --> fursuits = full fledged furry".

«Jeg likte The Fox & the Hound som barn. Dette hjalp min smak mot rev, noe som førte meg til å studere rev. Internett, antropomorfisme i anime/tegneserier og andre ting førte meg inn i fandomen fullt ut.»

«Jeg kom først inn i det etter å ha sett noe av den seriøse diskusjonen om yyyémon/Sonic-fanart. Øye for detaljer, den konstruktive kritikken og utholdenheten til biologisk nøyaktighet fascinerte meg.»

«Jeg ante ikke hvorfor jeg var så forelsket i disse karakterene, eller hva det gjorde meg. For et tiår tilbake kom jeg over MTVs Sex 2k-program, og det handlet tilfeldigvis om Furies. Jeg gjorde litt research og fant ut at jeg identifiserte meg med fandomen.»

Tema 5: Venn (12,1%).

Det femte temaet er ganske selvforklarende: en venn introduserte deltakeren for fandomen.

"En venn introduserte meg for fandomen, jeg ble fascinert og begynte å utforske den. Før jeg visste ordet av det ble jeg hekta, jeg kom opp med min egen fursona og har vært en furry siden.»

"en venn viste meg furraffinitet og ble forelsket i nettstedet (og vennen)".

"Jeg hadde venner som påpekte fandomen til meg. Jeg skjønte raskt at jeg var en furry.»

Tema 6: Kjærlighet til dyr/natur (4,9%).

Dette temaet gjenspeiler svar der en persons kjærlighet til dyr og natur mer bredt til slutt førte dem til fandomen.

«Jeg har alltid vært interessert i dyr. Jeg tok en tur i dyrehagen i barnehagen. Jeg lekte pus og eier som barn (jeg var pusen). Jeg begynte å forske på dyrerelaterte emner på barneskolen og.

tilbringe tid ute med hestene og hundene på min bestemors gård. Jeg fant det furry samfunnet på internett så snart jeg hadde tilgang til internett. Jeg studerte zoologi på universitetet. Jeg har bare alltid vært fascinert av andre arters (ikke-menneskelige) perspektiver på verden.»

«Jeg har elsket fugler hele livet. Jeg har funnet så mange andre som også gjør det. Jeg føler nå at jeg er "normal" for føler meg like sterk som meg. "nørd" gjerne over favorittfaget mitt!"

"Har alltid elsket dyr, tenkte ofte at det ville være morsomt/kult å ha dyreaspekter (hale, sanser, osv...)

Denne kjærligheten ble oversatt godt til mitt forfatterskap og i min kjærlighet til nettkomics. Mine favoritter har alltid inneholdt dyr, og karakterene i forfatterskapet mitt er for det meste antropod. Det var bare et lite skritt fra det til furry fandom.»

Tema 7: Rollespill og Second Life (4,2 %).

En annen vei til oppdagelse var gjennom rollespill og/eller Second Life.

"Rollespill på AOL på 1990-tallet (tidlig)".

"Ved å begynne å RP på Tapestries MUCK, finne kunstverk jeg likte, og få venner i samfunnet."

«Jeg hadde alltid identifisert meg med reven siden jeg var liten. Erfaringer på nettet, spesielt Second Life, førte meg til fandomen og fikk meg til å vurdere forbindelsen min mer seriøst.

Tema 8: Annen fandom (3,6 %).

Noen fans fant også veien til den furry fandomen gjennom eksponering mens de var i en annen fandom – et funn som overlapper med det faktum at mange furries også er medlemmer av andre fandoms (f.eks. anime, science fiction; se kapittel 11).

"Det skjedde på et Gen Con-stevne i 1975. Det var der jeg så min første antropomorfe kunst som ikke var en "tegneserie". Det hadde så sterk innflytelse på meg, jeg bar det med meg i årevis før jeg visste om eksistensen av fandomen. Å finne fandomen var en fullstendig, men livsendrende ulykke for meg.»

"Pelskledd kunst på World Con 1980".

"Jeg oppdaget Star Fox-fandomen i 1996, og den furry fandomen i 1999. Jeg lurte, men følte meg ikke komfortabel med å identifisere meg som en furry før i 2008."

"Jeg løp over furtopia gjennom et anime-nettsted og fant ut om fellesskapet".

Tema 9: Porno (3,1 %).

Denne er også ganske selvforklarende: etter å ha snublet over furry pornografi, oppdaget deltakerne den furry fandomen. 5.

"oppdaget pornoen, fant ut at det var mer i den, ble furry".

"Jeg så mye på yiff og ble deretter en furry, og jeg ser ikke lenger på yiff, men jeg er nå mer en furry fan enn jeg var da».

Tema 10: Familie/Betydende annet (2,1%).

Det siste temaet reflekterer å bli introdusert til fandomen gjennom et familiemedlem eller en relasjonspartner.

"Jeg begynte å date en furry, og gjennom ham kom jeg til å nyte den furry fandom også."

«Gjelden min er en furry artist. Hun introduserte meg for samfunnet. Det snøballte derfra.»

"Sønnen min er en furry, og jeg fant ut at jeg virkelig liker samfunnet (og å lage pelsdresser og tilbehør!)"

5 Dette funnet stemmer overens med forskning vi diskuterer i kapittel 10 og kapittel 19.

viser at selv om pornobruk er vanlig blant furries, er det sjelden det er grunnen til en furrys interesse for furry media. I dette tilfellet fant bare rundt 3 % av furry fandom gjennom sin interesse for furry porno

– et tall som ville forventes å være høyere hvis furry først og fremst var en fetisj for de fleste furries og som strider mot stereotypier om furries som primært drevet av sex (se kapittel 21).

En kvantitativ titt på ruter til Furry.

Funnene ovenfor var åpne i naturen, noe som betyr at vi, forskerne, var ansvarlige for å kategorisere og organisere svarene. Fordi dette introduserer muligheten for at våre egne skjevheter eller tolkninger kan påvirke funnene, har vi også samlet inn kvantitative data om emnet.

Spesifikt ba vi fansen vurdere i hvilken grad ulike kilder kan ha påvirket deres interesse for å bli en furry (1 = definitivt ikke en innflytelse til 7 = en veldig viktig innflytelse). Som vist i figur 19.1, er mange av de høyest rangerte påvirkningene i tråd med temaene vi identifiserte ovenfor, med noen få tilleggskategorier – foreslått for oss av furries selv i samtaler på stevner – som gir litt ekstra kontekst. For eksempel, mens et spesifikt stykke medie var et vanlig tema hentet fra de åpne dataene, går de kvantitative dataene et skritt videre og viser at dette mediet i stor grad består av kunstverk, ofte animasjon (med Disney-filmer som en av de vanligste spesifikke eksempler).

Figur 19.1. Vurderinger av kilder til innflytelse i ens beslutning om å bli furry (7-punkts skala).

Når de tas sammen, avslører disse studiene noen viktige punkter om furries vei inn i furry fandom.

Den første er at mange furries beskriver.

2 3 4 5 6 7 En annen fandom (f.eks. anime) Et kjæledyr En spesifikk film En venn Skrive Disney-tegneserier/nettserier En spesifikk opplevelse Andre barndomspåvirkninger Animerte tegneserier En spesifikk art En følelse inni meg Kunstverk Internett.

seg selv som snubler over fandomen, i stedet for med vilje å oppsøke fandomen. Den andre er at disse inngangene til fandomen skiller seg ganske mye fra tidligere forskning på sportsfans.

Faktisk, furries samsvarer mer med banen til anime-fans - en annen nisje, mediebasert fandom - enn de gjør banen til sportsfans - en langt mer mainstream-interesse. 6 Den tredje er at furry vanligvis beskriver at noe "klikket" for dem, at de gjorde noe furry-tilstøtende og skjedde på tvers av furry-samfunnet i prosessen. Denne serendipitiske hendelsen førte til at mange fikk følelsen av at de hadde funnet sin plass og sitt folk, en forestilling som høres mye ut som å tilfredsstille et behov for tilhørighet som vi skal diskutere gjennom resten av dette kapittelet. På den måten, la oss flytte fokuset bort fra ruter inn i fandomen og mer direkte til spesifikke motivasjoner som driver furries mot deres interesse og furry-samfunnet. Wanns fanmotivasjoner Daniel Wann er uten tvil den mest kjente fanpsykologen. Faktisk er arbeidet hans med fanpsykologi så kjent at det ville være nesten umulig å skrive en artikkel om fanmotivasjon uten å referere til ham minst én gang.

Gjennom sitt arbeid med sportsfans foreslo Wann (1995) åtte motivasjoner som han trodde drev folk til deres interesse for sport: (1) tilhørighet (føle en følelse av forbindelse med andre i fandomen), (2) familie (mulighet til å være sammen med familien), (3) estetikk (kunstnerisk skjønnhet i faninteressen), (4) selvtilit (interesser får en til å føle seg bedre med seg selv), (5) økonomisk (økonomisk gevinst ved å være fan), (6) eustress (begeistring eller positivt stress), (7) flukt (mulighet til å komme seg unna) fra hverdagens problemer, og (8) underholdning (hyggelig opplevelse). Han utviklet et mål på disse åtte forskjellige motivasjonene og fant ut at,

6 Dette kan være et produkt av tilgjengeligheten av innhold eller tilgjengeligheten av fandomen til en.

mainstream-publikum: mens en person aktivt må prøve å ikke bli eksponert for sportsmedier, er mange mennesker uvitende om at den lodne fandomen eksisterer; faktisk en av de vanligste svarene vi

få fra lekfolk når de beskriver arbeidet vårt for dem er å spørre oss hva pokker en furry er. Av denne grunn kan det hende furries må snuble inn i fandomen ved et uhell, rett og slett fordi det er mindre mainstream-bevissthet om den furry fandom enn det er til fotballfandomen – selv om det kan endre seg med den økende størrelsen på furry-konvensjonene, en økende andel av mennesker som tilbringer tid fordypet i internettkultur (hvor furries generelt er mer kjent), og med mainstream-suksessen til filmer som Zootopia og show som Bojack Horseman som har en fremtredende rolle antropomorfe dyrekarakterer.

blant sportsfans var de høyest rangerte motivasjonene underholdning, eustress, tilhørighet og selvtillit. Disse variablene var også sterkt korrelert med fanship (dvs. teamidentifikasjon). Med andre ord, de fleste sportsfans var sportsfans fordi det var gøy, de likte hastverket eller spenningen ved å ikke vite hvordan en kamp ville bli, de likte å være sammen med andre sportsfans, og på grunn av boostet de fikk i seg selv-aktelse gjennom faninteressen deres (f.eks. å føle seg stolt når laget deres vant).

Mens Wann utviklet skalaen sin med sportsfans i tankene, er det ingen grunn til at den ikke også lett kunne tilpasses for å måle motivasjonen til andre fans også. For dette formål, Schroy et al. (2016) administrerte en tilpasset versjon av Wanns skala til et utvalg av furries, anime-fans og fantasy sportsfans. Skalaen inkluderte Wanns originale åtte motivasjoner sammen med to plausible tilsynelatende tillegg

motivasjoner (søke oppmerksomhet fra andre og en seksuell tiltrekning til interessen). Som vist i figur 19.2, inkluderte furries høyest vurderte motivasjoner på denne skalaen underholdning, rømning og tilhørighet.

Disse var i stor grad i tråd med motivasjonen til anime-fans og fantasy sportsfans, selv om furries scoret høyere på eskapisme og mye høyere på tilhørighet enn de to andre gruppene, samt høyere på underholdning enn fantasy sportsfans, men ikke anime-fans. Og selv om furries scoret betydelig høyere på seksuell tiltrekning og selvtillit enn enten anime- eller fantasy-sportsfans, relativt sett, var disse spesielle motivasjonene ganske lavt på listen og var på ingen måte de viktigste motivatorene for involvering i den furry fandomen. .

Figur 19.2. Furry, anime og fantasy sportsfans vurderinger av motivasjon for å delta i deres respektive fanfelleskap (7-punkts skala).

Vi gjennomførte en oppfølgingsanalyse av disse dataene med en analyse kalt regresjonsanalyse. I et nøtteskall kjørte vi et par statistiske modeller der deltakernes poengsum på alle de ti forskjellige motivasjonene fikk lov til å forutsi enten fansens fanskap eller fandomscore samtidig. Resultatene for fanship og fandom er vist i henholdsvis Figur 19.3 og Figur 19.4. I figur 19.3 kan vi se at fanship – en interesse spesifikt for furry innhold – er sterkest spådd av et ønske om tilhørighet, etterfulgt av en mye mindre, men fortsatt betydelig drift av seksuell tiltrekning; underholdning og familie dukket også opp som ganske svake predikanter for fanship. Derimot scorer fandom

-en interesse for fansamfunnet - var nesten utelukkende motivert av et ønske om tilhørighet, med underholdning som en mye svakere sekundær motivasjon.

1 2 3 4 5 6 7.

Seksuell tiltrekning.

Oppmerksomhet.

Underholdning.

Flykte.

Eustress.

Økonomisk.

Selvtillit.

Estetisk.

Familie.
Tilhørighet.

Furry Anime Sport.

Figur 19.3. Regresjon med motivasjoner som forutsier furries grad av fanship. Standardiserte betaer presentert, * $p < 0,05$.

Figur 19.4. Regresjon med motivasjoner som forutsier furries grad av fandom-identifikasjon. Standardiserte betaer presentert, * $p < 0,05$.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 Estetisk økonomisk oppmerksomhet unnslippe Selvfølelse Eustress Family*
Underholdning* Seksuell attraksjon* Tilhørighet*.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 0,35 0,4.

Økonomisk.

Estetisk.

Oppmerksomhet.

Seksuell tiltrekning.

Selvtillit.

Eustress.

Familie.

Flykte.

Underholdning*.

Tilhørighet*.

Disse resultatene konvergerer med funn fra sportsfans (f.eks. Wann, 1995) og fra våre åpne spørsmål til furries for å vise at tilhørighet var den største driveren for engasjement for furry fandom, slik det var for anime- og fantasy-sportsfans. Resultatene viser også at det er en viss forskjell i hva som motiverer en persons generelle interesse for noe kontra deres interesse for fanfelleskapet—mens begge hovedsakelig ble drevet av et behov for tilhørighet, er noen motivatorer, som seksuell interesse, unike for å drive fanship og ikke fandom. Eller, for å si det på en annen måte, furry's interesse for furry media kan i det minste være litt drevet av en interesse for furry porno, men furry porno spiller praktisk talt ingen rolle i furry's ønske om å være en del av furry fandomen. Psykologiske behov I forrige avsnitt så vi på motivasjonsvariabler som var spesifikke for faninteresser. Imidlertid er mennesker komplekse vesener drevet av en mengde andre faktorer som gjelder langt mer enn bare faninteressene deres. For eksempel er fansamfunn bare en manifestasjon av en bredere tendens til at mennesker tilhører grupper. Som sådan kan vi spørre om noen av motivasjonene som driver vår bredere sosiale atferd også kan tvinge oss til å bli med i en fangruppe. For å gjøre dette, vil vi gå til arbeidet til Vignoles et al. (2006) som foreslo seks nøkkelmotiver som driver oppførselen vår som en sosial art: (1) selvtillit (oppfatning av ens egenverdi), (2) kontinuitet (søker en kobling mellom tidligere, nåværende og fremtidige selvfortellinger). , (3) særpreg (ønske om å oppfatte seg selv som et unikt individ), (4) tilhørighet (følte forbindelse med andre), (5) effektivitet (følte selvtillit og kompetanse til å møtes ens mål), og (6) mening (følelse av mening og hensikt med livet). Forskerne observerte at alt annet likt identifiserer folk seg med grupper som tilfredsstiller disse psykologiske behovene. Med utgangspunkt i dette arbeidet målte vi disse seks variablene

i et utvalg furries sammen med fire tilleggsmål for veletablerte psykologiske behov: behovet for sosial støtte (f.eks. Haslam et al., 2018; Smoris-McCune et al., 2022), behovet for å føle at ens oppfatning av verden er gyldig (Swann, 1983), behovet for å føle en følelse av kontroll i livene våre,

og en reduksjon av opplevd usikkerhet i verden (Hogg, 2000). Spesifikt spurte vi furries om å vurdere i hvilken grad det å være i furry-miljøet tilfredsstilte hvert av de ti ulike behovene som en måte å måle hva som motiverer furries til å ta del i furry-fandomen. Som vist i figur 19.5 er den største motivatorer var fandomens evne til å tilfredsstillere deres behov for sosial støtte, tilhørighet, særpreg og selvtillit.

Figur 19.5. Gjennomsnittlig vurdering av psykologiske behov dekket gjennom deltakelse i fandom (7-punkts skala).

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5 5,5.

Reduserer usikkerheten i livet mitt.

Bekrefter mitt verdensbilde.

Gir meg en følelse av "mening".
i mitt liv.

Gir meg en følelse av kontinuitet – mellom fortid, nåtid og fremtid – i livet mitt.

Gir meg et verdensbilde (et perspektiv for å se verden).

Får meg til å føle meg som en kompetent eller dyktig person.

Gir meg en følelse av selvtillit.

Gjør meg distinkt og unik sammenlignet med andre mennesker.

Får meg til å føle meg nær eller akseptert av andre mennesker.

Gir meg vennskap som gir meg sosial støtte når jeg trenger det.

Figur 19.6. Regresjon med psykologiske behov som forutsier furries grad av fanship. Standardiserte betaer presentert, * $p < 0,05$.

Figur 19.7. Regresjon med psykologiske behov som forutsier furries grad av fandom-identifikasjon. Standardiserte betaer presentert, * $p < 0,05$.

-0,1 0 0,1 0,2 0,3 0,4.

Kompetanse.

Reduser usikkerhet.

Sosial støtte.

Gi verdensbilde.

Kontinuitet.

Tilhørighet.

Bekreft verdenssyn.

Unikhet*.

Selvtillit*.

Betydning*.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 Reduser usikkerhet Kompetanse Kontinuitet Gi verdenssyn Unikhet Validere verdenssyn
Betydning Tilhørighet* Selvfølelse* Sosial støtte*.

I likhet med tilnærmingen vi tok med Daniel Wanns motivasjoner, kjørte vi et annet par regresjonsmodeller der de ti forskjellige motivatorene fikk lov til å forutsi fanship og fandom-score. Som vist i figur 19.6, var mening i livet den desidert sterkeste motivatoren for fanship, etterfulgt av selvfølelse og en følelse av særpreget / unikhet. I motsetning til dette var sosial støtte, selvtillit og tilhørighet motivatorer for fandomsidentifikasjon (se figur 19.7). Resultatene illustrerer nok en gang hvordan ulike faktorer motiverer furrys interesse for furry innhold og deres interesse for furry fandom. Eller, for å si det på en annen måte, når vi spør hva som motiverer furries, må vi vite om vi spør hva som motiverer en interesse for furry-tema-medier eller hva som motiverer furries til å identifisere seg som en del av furry-samfunnet. Resultatene av denne studien stemmer generelt overens med resultatene presentert i kapittel 6, ved at fanskap ser ut til å være motivert av personlige, individuelle sysler (mening og unikhet), mens fandom motiveres mer av ting som bare kan oppnås gjennom gruppedlemskap (dvs. , sosial støtte, tilhørighet). Optimalt særpreget Vi har lagt merke til at tilhørighet – et ønske om å være en del av en gruppe – er en av de sterkeste motivatorene for en furry til å identifisere seg med sin lodne interesse og med pelsfelleskapet. Imidlertid så vi også at et ønske om unikhet eller særpreget også motiverte furries til å identifisere seg med fandomen. På ansiktet virker dette som en selvmotsigelse: Å tilhøre en gruppe innebærer nesten per definisjon å flytte ens identitet bort fra et individs til gruppens – det motsatte av å være unik og distinkt. Vi kan bedre forstå disse to konkurrerende motivasjonene gjennom et rammeverk som kalles optimal distinctiveness theory (Brewer, 1991). Forutsetningen for teorien er at folk ønsker å skille seg ut fra mengden, men også for å passe inn i en gruppe, både i rimelig grad. Intuitivt gir dette mening. Tross alt er det greit å skille seg ut, men å skille seg ut for mye kan være ubehagelig (for eksempel, tenk deg å være den eneste personen som har på seg shorts og en tie-dye t-skjorte på et formelt arrangement med svart slips). På samme måte kan det være spennende å være en del av en gruppe, men følelsen av å gå seg vill i mengden (f.eks. miste sin identitet og bli bare enda et tannhjul i maskinen) kan være foruroligende. For å balansere disse behovene, oppsøker folk grupper som faller i "sweet spot" for å tilfredsstille begge behovene: de gir oss en følelse av tilhørighet og aksept, men lar oss også skille oss fra andre. 7 Optimal egenart teori har vært.

7 Det skal bemerkes at hvor denne "sweet spot" eller balansen ligger vil avvike fra.

person til person. Noen mennesker har et ganske sterkt behov for å skille seg ut, og vil ha en tendens til å trekke seg mot grupper som lar dem skille seg ut fra mengden (f.eks. ikke.

støttet av et vell av forskning (f.eks. Leonardelli et al., 2010) inkludert studier som viser at musikkfans foretrekker musikk som ikke er for populær eller upopulær (Abrams, 2009) og som de største anime-fansen også vurderer seg selv som høye på både en følelse av tilhørighet og en følelse av særpreget (Reysen et al., 2017).

Figur 19.8. Furries oppfatninger av særpreget og tilhørighet samhandler for å forutsi graden av fandom-identifikasjon.

For å teste om denne teorien bidrar til å forklare hva som motiverer furries til å identifisere seg med furry fandom, Reysen et al. (2016) ba furries om å vurdere hvor sterkt de følte at de tilhørte furry-fandomen (f.eks. "Jeg føler meg inkludert og godt integrert i furry-samfunnet"), samt om de følte at furry-fandomen var forskjellig fra andre grupper (f.eks. "Det lodne samfunnet er veldig unikt når

sammenlignet med ikke-lodne grupper"). Til slutt spurte vi furries hvor sterkt de identifiserte seg med den furry fandomen. Resultatene, vist i figur 19.8, viser at furryene som identifiserte seg sterkest med furry fandom var de som både følte en sterk følelse av tilhørighet og følte at furry fandom var forskjellig fra andre fan-grupper – noe som støttet teorien om optimal særpreg. Kort sagt tyder dataene på at i det minste en del av motivasjonen for at pels er pels er det faktum at.

vanlige grupper). Motsatt har noen mennesker et veldig lavt behov for å skille seg ut, og foretrekker kanskje å tilhøre grupper som er store eller ganske mainstream. Alle prøver å finne en annen balanse mellom disse to konkurrerende behovene, med ulike grupper som klør etter forskjellige mennesker.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.
- 5.5.
- 6.

Lav Distinkt Høy Distinkt.

Fandom.

Identifikasjon.

Low Belong.

High Belong.

furry fandom kan tilfredsstille deres konkurrerende behov for å passe inn i en gruppe samtidig som de skiller seg fra andre. CAPE-modellforskere elsker å lage klassifikasjoner, kategorier og teoretiske bokser og organisere verden i dem. Dette er like sant for biologer, som prøver å organisere alle levende arter i et taksonomisk rammeverk, som det er med vifteforskere, som prøver å skille mellom ulike typer vifter. En fanpsykolog kan for eksempel prøve å skille hardbarkede, livslange fans av et idrettslag fra tilfeldige fans i fint vær som hopper på vognen hver gang et lag har en god sesong. 8 For å fortsette sammenligningen vår bruker biologer fysiske egenskaper som en organismes farge, størrelse eller form for å skille en art fra en annen. På en analog måte har fanforskere foreslått en rekke dimensjoner som de skal

skille en gruppe fans fra en annen. Noen av de foreslåtte variablene er motivasjoner, noe som betyr at vi kan være i stand til å skille en type fan fra en annen basert på hva som motiverer fansen (f.eks. fans motivert av tilhørighetsbehov kan være annerledes enn fans motivert av økonomiske årsaker). I en bok fra 2021, Plante et al. finkjemmet litteraturen og fant 28 ulike faktorer som forskere har brukt for å skille fans. Vi kombinerte og kondenserte disse variablene ved hjelp av statistiske analyser og kom frem til et sett med fire klynger av variabler, representert ved akronymet CAPE: (1) engasjement (utstrekning av ens interesse for emnet, inkludert lojalitet, memorering av kunnskap om emnet, deltakelse i fandomaktiviteter), (2) eiendel (i hvilken grad man drar nytte av interessen, inkludert økonomiske fordeler eller en følelse av prestasjon/prestasjon), (3) tilstedeværelse (i den grad interessen absorberer fansens oppmerksomhet, inkludert eskapisme, positivt stress og å gi nye opplevelser), og (4) uttrykk (i den grad fandomen er betydelig og meningsfull, inkludert å fremme personlig

vekst eller som et kreativt utløp). I resten av denne delen skal vi se på hvordan disse fire dimensjonene er relatert til furry-samfunnet og hva de.

8 Hvis du lurer på hvorfor forskere bryr seg med disse boksene og kategoriene, kan de.

svaret er fordi dette er forskjeller som utgjør en praktisk forskjell. For eksempel, å vite at en fugl er medlem av en art fremfor en annen hjelper biologer med å forutsi oppførselen (f.eks. om den lager reir i trær eller på bakken). Når det kommer til fans, hjelper disse kategoriene oss med å forutsi fan-relatert atferd som kjøps- og forbruksvaner eller å holde seg rundt gjennom prøvende tider.

kan fortelle oss om noen av forskjellene i måten furries tenker, føler og oppfører seg på. Vi undersøkte først forskjellene mellom furries, anime-fans og universitetsfans med ulike interesser (f.eks. media, idrettslag, musikalske grupper) på CAPE-dimensjonene. Som vi kan se i figur 19.9 skilte furries seg mest ut fra de andre fansen når det gjelder uttrykksdimensjonen, med furries som har betydelig større sannsynlighet for å se faninteressen deres som et meningsfullt middel for selvuttrykk enn de andre gruppene.

Dette er ganske konsistent med noen av forskjellene vi har lagt merke til mellom furries og andre fangrupper, slik som det faktum at de fleste furries lager fursonas som representerer en idealisert versjon av seg selv (se kapittel 7), en funksjon som mangler en sammenlignbar analog i enten anime-fandomen eller i andre fandoms (f.eks. sport, musikk). Faktisk, sammen med tilstedeværelsesdimensjonen - som var sammenlignbar med nivåene observert i de andre fangrupperne - var uttrykket den høyest rangerte av CAPE-dimensjonene for furries, men ikke for de andre fangrupperne.

Figur 19.9. Furries, anime-fans og studenters gjennomsnittlige vurderinger av CAPE-modellen for faninteressedimensjoner.

Deretter kjørte vi en serie regresjonsanalyser som tillot CAPE-variablene å forutsi et bredt spekter av furry-relaterte variabler for å se om det å forstå furries med hensyn til deres CAPE-motivasjon kan fortelle oss litt om hvordan de tenker, føler og oppfører seg. Tabell 19.2 viser resultatene av analysen for variabler knyttet til pelsspesifikke aktiviteter, inkludert media.

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5.

Uttrykk.

Tilstedeværelse.

Eiendel.

Forpliktelse.

Furry Anime Student.

forbruk, fursonas, fursuiting, elitisme og seksuelt innhold. Dataene viser at en furrys engasjementpoeng forteller oss om deres engasjement i pelsrelaterte aktiviteter over hele linja – det var relatert til både fanskap og fandomsidentifikasjon (så vel som med å være åpent lodne), med fursuiting og oppmøte, bruke penger på å konsumere furry media, bli oppslukt av furry media, identifisere seg med ens fursona, føle en følelse av høyere status blant furries, og med forbruket

av lodne pornografi. Med andre ord, engasjement-relaterte motivasjoner forutsier engasjement og forbruksatferd i furries.

Tabell 19.2. CAPE-modell av faninteressedimensjoner som forutsier fandomrelevante dimensjoner. Variabel CAPE Fanship .43** -.03 .04 .35** Fandom .44** .002 .12** .19** Identitetsavsløring .37** .17** -.10** -.03 år Furry .30** -.04 -.12** -.03 Antall Cons .22** .07* -.02 -.09* Antall Furry-relaterte nettsteder .26** .01 .07* -.05 Antall Full Fursuit .17** .07* -.11** -.003 Antall Delvis Fursuit .15** .13** -.08* -.04 Frekvens Fursuiting siste år .27** .14** -.07 -.01 Penger brukt i fjor .23** .13** -.03 -.08 Delta på Cons/Meetups .34** .16** -.02 -.11** Lese-/innleggsfora .26** -.04 .11**

.04 Consume Media/News .35** -.07 .11** .18** Samle varer .44** .02 .004 .05 Snakk om Furries .27** .09* .04 .04 Immersion Furry Media .32** -.11** .09** .23** Fursona-identifikasjon .20** .02 .06* .32** Intragruppestatus .33** .28** -.14** -.07 Seksuell tiltrekning til lodne medier .22** -.12** .15** -.04 Frekvensvisning lodne porno .14** -.10* .14** -.01 Merknad. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$.

De andre variablene forteller en mer nyansert historie. Asset-relaterte motivasjoner var assosiert med å være åpent lodne, gå til ulemper, fursuiting og bruke penger på furry innhold, så vel som med status i fandomen. Derimot hadde disse pelsene også et noe mer grunt engasjement med.

furry innhold og hadde mindre sannsynlighet for å se furry pornografi. Vi kan foreslå at denne dimensjonen er mindre knyttet til furry innhold og mer til de sosiale elementene i fandomen, spesielt drar nytte av ens status i fandomen. I motsetning til dette var tilstedeværelsespoeng først og fremst knyttet til å være en nyere, mindre åpen furry, så vel som med online furry interaksjon, pornografibruk og fordypning i furry media. Dette kan tyde på en furry hvis interaksjon med fandomen hovedsakelig er online i naturen. 9 Til slutt, den siste dimensjonen – uttrykk – er sterkest knyttet til fanship, fursona-identifikasjon og fordypning

i furry media, og kan foreslå en furry som primært er interessert i å konsumere furry media og ikke samhandling med andre furries (som indikert av en negativ assosiasjon til stevnedeltakelse). Disse kan være furries for hvem furry primært er en individuell aktivitet, et uttrykk eller et utløp for deres interesse uten nødvendigvis å ønske eller trenge å bli involvert i fandom (eller i det minste ikke anser dette som et like sterkt trekkplaster som innholdet eller prosessen med å lage en fursona selv). 10.

Tabell 19.3. CAPE-modell av faninteressedimensjoner som forutsier personlighet og velvære. Variabel CAPE Fysisk velvære .18** -.04 -.09** .002 Psykologisk velvære .25** .01 -.14** -.02 Relasjonsvelvære .24** .04 -.06 -.06 Fandom sosial støtte .22** .12** .19** .21** Intragruppehjelp .26** .15** .04 -.01 Merknad. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$.

9 Dette kan også ganske enkelt være en proxy for å være en yngre furry, med noen av våre.

funn fra tidligere i dette kapitlet som tyder på at mange furries finner furry innhold først, og deretter begynner å lure i furry fora eller på furry nettsteder før de til slutt kommer ut til furry arrangementer og konvensjoner. Dette kan ganske enkelt være furries som er i de tidlige stadiene av den prosessen. 10 Vi snakker om disse dimensjonene med hensyn til en hypotetisk furry who.

scoret høyt på én dimensjon med unntak av de andre. I virkeligheten er de fleste furries en blanding av disse fire forskjellige dimensjonene, og det ville være ganske sjelden å finne en furry som scoret høyt i bare én av disse dimensjonene, med unntak av de andre fire. Likevel er det nyttig å hjelpe oss med å konseptualisere disse fire dimensjonene ved å forestille oss hvordan en hypotetisk furry høyt på den dimensjonen kan være!

En annen analyse tillot CAPE-dimensjonene å forutsi mål på velvære. Denne analysen kan hjelpe oss med å kaste lys over stereotypier av pels som feiltilpasset (beskrevet i kapittel 21) ved å la oss se om det kan være måter å forutsi, basert på deres underliggende motivasjon, hvilke pelser som er mest sannsynlig å vise feiltilpasning. Som vist i tabell 19.3 var engasjement den dimensjonen som var mest

sterkt assosiert med tiltak for velvære, kanskje på grunn av, som vi foreslår i kapittel 22, det faktum at engasjementmotivasjon også var knyttet til å se fandom som en kilde til sosial støtte og å motta hjelp fra fandom selv. Eiendelsmotivasjon, selv om det også var assosiert med sosial støtte og hjelp fra fandomen, var ikke assosiert med mål på væren, og det var heller ikke uttrykksscore.

Tilstedeværelse, på den annen side, var den eneste dimensjonen negativt assosiert med velvære og kan gi ytterligere kontekst til funnene ovenfor. Kanskje furries som sliter med fysisk eller psykisk velvære kan være minst i stand til å komme seg ut til konvensjoner eller på annen måte dra nytte av ansikt-til-ansikt interaksjoner med furries, eller kanskje er det mangelen på denne interaksjonen som bidrar til deres lavere velvære. vesen. Fremtidig forskning er nødvendig for å dykke dypere inn i disse assosiasjonene, men de antyder, om ikke annet, at motivasjonene som driver en furry kan si noe om arten av deres engasjement i fandomen og om det er mest sannsynlig å være fordelaktig, skadelig, eller stort sett ikke relatert til deres velvære. Furry Values I denne siste delen vil vi fokusere på et konsept relatert til motivasjon: verdier. Verdier er brede, betydningsfulle overbevisninger som folk bruker for å veilede, rettferdiggjøre og styre sin atferd (Schwartz, 1992). Selv om det ikke er motivasjon i seg selv, former en persons verdier handlingene deres til å være i samsvar med verdiene. 11 Schwartz foreslo ti universelle verdier, noe som betyr at de kan bli funnet formende atferd hos mennesker på tvers av kulturer: (1) makt (verdsette status og prestisje), (2) prestasjon (verdsette ambisjoner og suksess), (3) hedonisme (verdsette selv- tilfredsstillelse), (4) stimulering (verdsette nyhet og spenning), (5) selvledelse (verdsette utforskning og kreativitet), (6) universalisme (verdsette sosial rettferdighet) og likeverd), (7) velvilje (verdsetter å hjelpe dem).

11 Hvis du tenker på en person som en rakett, representerer motivasjon skyvekraft, fremdrift.

person fremover i en generell retning. Verdier, i denne analogien, representerer venene eller andre enheter som brukes til å nøyaktig styre skyvekraften og styre raketten i en bestemt retning. 12 Selv om disse verdiene kan være til stede i alle kulturer, er de ikke nødvendigvis til stede.

i samme grad. Mennesker i en kultur kan i gjennomsnitt prioritere prestasjon fremfor velvilje, mens en annen kan prioritere velvilje fremfor prestasjon.

rundt deg), (8) tradisjon (verdsette bevaring og opprettholdelse av normer/kultur), (9) konformitet (verdsette samfunnsmessige forventninger) og (10) sikkerhet (verdsette sikkerheten til seg selv og nære andre) (Schwartz & Boehnke, 2004). For å se om furries' verdier, som en gruppe, skilte seg fra andre, sammenlignet vi furries' rangeringer på et mål for hver av de ti verdiene med rangeringene til et utvalg studenter på lavere grad, en gruppe som generelt er sammenlignbar i alder og utdanningsnivå. (se kapittel 13). Som vist i figur 19.10, ble furries primært drevet av verdiene som velvilje, selvveiledning og universalisme, det samme var høyskolestudentene. Det dukket imidlertid opp betydelige forskjeller med hensyn til tradisjon, konformitet og sikkerhet - furries skåret betydelig lavere på disse tiltakene, i tråd med furries' generelt progressive politiske synspunkter som kan inkludere bucking-tradisjon (se kapittel 17) så vel som deres ikke-mainstream natur, noe som tyder på at de har liten interesse i å følge kulturelle normer.

Denne mangelen på interesse for tradisjon og konformitet kan også være en indikator på at pelsene er mer åpne for endring, et funn som samsvarer med deres tendens til å være mer åpne for nye opplevelser (se kapittel 18). Bobowik et al. (2011) fant at åpenhet for endring er assosiert med bedre velvære, Bond et al. (2004) fant at det var assosiert med kompromiss, samarbeid og problemløsning, og andre har funnet ut at denne åpenheten for endring er assosiert med bekymring for miljøet, prososiale verdier (Uitto & Saloranta, 2010) og politisk aktivisme (Vecchione) et al., 2015). Disse siste punktene stemmer overens med det faktum at furries også har vist seg å ha høyt globalt statsborgerskap (se kapittel 17).

Figur 19.10. Furry og student mener vurderinger av universelle verdier (* $p < 0,05$, 7-punkts skala).

Til slutt kan vi trekke på det sosiale identitetsperspektivet (se kapittel 6), som sier at når en persons identitet som medlem av en bestemt gruppe er i tankene deres, blir den gruppens normer og verdier aktivert. Med andre ord, når furries blir minnet om det faktum at de er en furry (mot deres daglige selv), bør de ta på seg holdninger, følelser og personlighetstrekk som er stereotypisk assosiert med gruppen. For å teste dette, undersøkte vi furries vurderinger på de samme ti verdiene, og ba dem om å gjøre det to ganger: en gang med hensyn til deres hverdagslige selv og igjen, og tenkte på

seg som en furry. Som vist i figur 19.11, er resultatene generelt i tråd med funnene vi sammenligner furries med studenter på universitetet, ved at furries så seg selv som mindre konforme, mindre opptatt av sikkerhet og mer selvstyrte når de tenker på seg selv som en furry enn når de tenker på seg selv i deres daglige liv. Vi fant også noen få andre forskjeller: furries var også mer sannsynlig å støtte verdiene av hedonisme og stimulering og mindre sannsynlig å verdsette prestasjon når de tenker på seg selv som furries. Mens fremtidige studier vil gå dypere inn i detaljene ved disse forskjellene, er det foreløpig nok å bare påpeke at pels ikke bare skiller seg fra ikke-pelskive når det gjelder verdiene som motiverer og styrer oppførselen deres, men at det er variasjon innenfor furry fandom og selv innenfor furries seg i ulike sammenhenger når det.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5 Sikkerhet*.

Samsvar*.

Tradisjon*.

Velvilje.

Universalisme.

Selvregi.

Stimulering.

Hedonisme.

Oppnåelse*.

Makt.

Furry Student.

kommer til disse verdiene. Dette legger bare enda et lag til det komplekse og nyanserte puslespillet om hva som motiverer furries.

Figur 19.11. Vurderinger av universelle verdier etter lodne identitet og hverdagslig selvidentitet (* $p < 0,05$, 7-punkts skala).

Konklusjon.

På papiret virker det som om det burde være enkelt å svare på spørsmålet om hva som motiverer furries, som om vi bare burde kunne si "Furries er furries fordi de liker furry media." Men, som vi har sett gjennom hele kapittelet, er bildet av hva som motiverer furry komplekst, mangefasettert og forskjellig fra furry til furry. Når det gjelder hvordan furries finner veien inn i fandomen, ser deres reise ut til å skille seg noe fra andre fangrupper (f.eks. anime- og sportsfans), med furries som er mer sannsynlig å "snuble" over fandomen i stedet for å bli sosialisert inn i det gjennom venner, familie og

grupper rundt seg. Internett, eksponering for lodne medier og en generell følelse på innsiden var alt blant de hyppigste veiene inn i fandomen. Når det gjelder hva som tvinger furries til å delta i furry-aktiviteter og delta i furry-fandomen, overlapper noen av de underliggende motivasjonene med andre fangrupper, som interessen for underholdning. Andre, som behovet for å høre til, er tilstede i andre fangrupper (f.eks. anime-fans, fantasy sportsfans), men ikke på langt nær i samme grad som de er for furries. Vi kan trekke på.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5 Sikkerhet*.

Samsvar*.

Tradisjon.

Velvilje.

Universalisme.

Selvregi*.

Stimulering*.

Hedonisme*.

Oppnåelse*.

Makt.

Furry Ikke-furry.

modeller som optimal særpreget teori for å vise at sosialpsykologiske motivasjoner spiller en viktig rolle i å forstå dualiteten av lodne identifikasjon – både som en måte å skille seg ut og være distinkt på og som en måte å tilhøre et fellesskap av likesinnede andre. På lignende måte viser CAPE-modellen oss hvordan furries skiller seg fra andre fans, så vel som måtene de skiller seg fra hverandre på, og illustrerer effekten motivasjon kan ha på hvordan furries oppfører seg og deres velvære. Til slutt undersøkte vi hvordan verdiene furries har høyt kan bidra til å skille dem fra andre fangrupper og kan

forklare hva som tvinger en person til å velge den lodne fandomen fremfor andre fangrupper. Vi så også hvordan dyder er formbare og kontekstspesifikke, og endrer seg avhengig av om noen tenker på seg selv som en furry eller i ikke-furry rom. Dette kapittelet viser oss at det ikke er noen enkle svar når det gjelder å forklare hvorfor pelser blir pelser. Å kalle det opp til en manifestasjon av en fetisj eller en enkel preferanse for en estetikk fremfor en annen ignorerer mengden av bevis som tyder på at pels er drevet av en kompleks rekke variabler som viser viktigheten av ens pelskledd interesse som en måte å tilfredsstille viktige behov for sosial interaksjon, underholdning, mening, selvtvoldelse og, ja, for noen, seksuell tilfredsstillelse. Referanser Abrams, D. (2009). Sosial identitet på nasjonal skala: optimalt særpreg og unges selvuttrykk gjennom musikalsk preferanse. *Group Processes and Intergroup Relations*, 12 (3), 303-317. <https://doi.org/10.1177/1368430209102841> Bobowik, M., Basabe, N., Páez, D., Jiménez, A., & Bilbao, M. (2011). Personlige verdier og velvære blant europeere, spanske innfødte og innvandrere til Spania: spiller kulturen noen rolle? *Journal of Happiness Studies*, 12 (3), 401-419. <https://doi.org/10.1007/s10902-010-9202-1> Bond, MH, Leung, K., Au, A., Tong, KK, & Chemonges-Nielson, Z. (2004). Kombinere sosiale aksiomer med verdier for å forutsi sosial atferd. *European Journal of Personality*, 18 (3), 177-191. <https://doi.org/10.1002/per.509> Brewer, MB (1991). Det sosiale selvet: Om å være lik og annerledes på samme tid. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 17 (5), 475-482. <https://doi.org/10.1177/0146167291175001> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). Den nye helsepsykologien: Å låse opp den sosiale kuren. Routledge. Hogg, M.

A. (2000). Subjektiv usikkerhetsreduksjon gjennom selv kategorisering: En motiverende teori om sosiale identitetsprosesser.

European Review of Social Psychology, 11 (1), 223-255. <https://doi.org/10.1080/14792772043000040> Hsu, T. (2019, 15. juli). Apollo 11-oppgavet var også en global mediesensasjon. *New York Times*. <https://www.nytimes.com/2019/07/15/business/media/apollo-11-television-media.html> Leonardelli, GJ, Pickett, CL, & Brewer, MB (2010). Optimal særpreget teori: Et rammeverk for sosial identitet, sosial kognisjon og relasjoner mellom grupper. *Advances in Experimental Social Psychology*, 43, 63-113. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(10\)43002-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(10)43002-6) McPherson, B. (1975). Sportsforbruk og økonomien til forbrukerisme. I DW Ball & JW Loy (Red.), *Sport og sosialt*

rekkefølge: Bidrag til idrettens sosiologi (s. 243-275). Addison Wesley Publishing. Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: En flerdimensjonal modell av interesse for fans. CAPE modellforskningsteam. Reysen, S., & Plante, CN (2017). Fans, opplevd modenhet og vilje til å danne et romantisk forhold: Anvendelse av et kort modenhetsmål. Kommunikasjon og kultur på nett, 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8> Reysen, S., Plante, C. N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015). Et sosialt identitetsperspektiv på personlighetsforskjeller mellom fan- og ikke-fan-identiteter. World Journal of Social Science Research, 2 (1), 91-103. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Optimal særpreg og identifikasjon med den lodne fandomen. Current Psychology, 35 (4), 638-642. <https://doi.org/10.1007/s12144-015-9331-0> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017a). "Det bare klikket": Oppdager lodne identitet og motivasjoner for å delta i fandomen. I T. Howl (Red.), Furries among us 2: More essays on furries by furries (s. 111-128). Thurston Howl-publikasjoner. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017b). Optimalt særpreg behov som prediktorer for identifikasjon i anime-fandomen. The Phoenix Papers, 3 (1), 25-32. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Schroy, C., Gamboa, A., Gamboa, J., & McCarter, T. (2017). Ruter til fandomsoppdagelse og uttrykk for fanidentitet hos furry-, anime- og fantasysportfans. The Phoenix Papers, 3 (1), 373-384. Richter, F. (2023, 10. februar). Super Bowl blekner i forhold til den største fotballkampen. Statista. <https://www.statista.com/chart/16875/super-bowl-viewership-vs-worldcup-final/> Schroy, C., Plante, C. N., Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Ulike motivasjoner som prediktorer for psykologisk tilknytning til faninteresse og fangrupper i anime-, furry- og fantasysportfandomer. De Phoenix Papers, 2 (2), 148-167. Schwartz, SH (1992). Universelle elementer i verdiers innhold og struktur: Teoretiske fremskritt og empiriske tester i 20 land. Advances in Experimental Social Psychology, 25, 1-65. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(08\)60281-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(08)60281-6) Schwartz, SH, & Boehnke, K. (2004). Evaluerer av strukturen til menneskelige verdier med bekreftende faktoranalyse. Journal of Research in Personality, 38 (3), 230-255. [https://doi.org/10.1016/S0092-6566\(03\)00069-2](https://doi.org/10.1016/S0092-6566(03)00069-2) Smith, GJ, Patterson, B., Williams, T., & Hogg, J. (1981). En profil av den dypt engasjerte mannlige sportsfanen. Arenarevy, 5 (2), 26-44. Smodis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022). COVID-19-stress modererer formidlingsveien for fandomsidentifikasjon på trivsel gjennom problemfokuset mestring. The Phoenix Papers, 5 (1), 175-194. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Stangor, C. (2010). Introduksjon til psykologi. FlatWorld. Swann, WB, Jr. (1983). Selverifisering: Å bringe sosial virkelighet i harmoni med selvet. I J. Suls & AG Greenwald (Red.), Sosialpsykologiske perspektiver på selvet (Vol. 2, s. 33-66). Erlbaum. Uitto, A., & Saloranta, S. (2010). Forholdet mellom ungdomsskoleelevers miljømessige og menneskelige verdier, holdninger, interesser og motivasjoner. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 9, 1866-1872. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.12.415> Vecchione, M., Schwartz, SH, Caprara, G. V., Schoen, H., Cieciuch, J., Silvester, J., ... & Alessandri, G. (2015). Personlige verdier og politisk aktivisme: En tverrnasjonal studie. British Journal of Psychology, 106 (1), 84-106. <https://doi.org/10.1111/bjop.12067> Vignoles, VL, Regalia, C., Manzi, C., Gollidge, J., & Scabini, E. (2006). Utover selvtilit: Påvirkning av flere motiver på identitetskonstruksjon. Journal of Personality and Social Psychology, 90 (2), 308-333. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.308> Wann, DL, Melnick, MJ, Russell, GW, & Pease, DG (2001). Sportsfans: Tilskuernes psykologi og sosiale påvirkning. Routledge.

Kapittel 20.

The Animal Within: Animal Attitudes and Therianthropy Kathleen Gerbasi, Elizabeth Fein, Courtney "Nuka" Plante.

I kapittel 5 så vi hvor vanskelig det er å finne en presis definisjon av hva furries er. For noen er det et fanfellesskap og en kilde til sosial støtte. For andre er det en form for selvuttrykk og et utløp for kreativitet. Andre anser det fortsatt for å være noe mer enn en preferanse for en bestemt type medieinnhold. Uansett hvordan, nøyaktig, ens interesse manifesterer seg, er imidlertid én ting ganske universell blant furries: de har i det minste en forbigående interesse for ideen om å gi menneskelige egenskaper til ikke-menneskelige dyr. 1,2 Nysgjerrige lesere og forskere kan finne seg selv å lure på arten og spesifisiteten til denne interessen. For eksempel, gitt at furries har en tendens til å føre ganske aktive fantasiliv (se kapittel 18), er furries interesse for å antropomorfe ikke-menneskelige dyr bare et uttrykk for en mer generell interesse for å antropomorfe verden rundt dem – antropomorferer de biler, datamaskiner, og hvitevarer også? Og gitt denne tendensen til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr, inkluderer pelsdyr dem også i reglene for menneskelig moral—

det vil si å se dem som autonome vesener og engasjere seg i aktivisme på deres vegne? Og hva skjer når grensen mellom "menneskelige" og "ikke-menneskelige dyr" blir uklare - er det tilfeller av mennesker som ikke bare er fans av å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr, men som vil identifisere seg som ikke-menneskelige dyr? Disse spørsmålene er fokus i dette kapitlet. Tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr La oss starte med spørsmålet som er mest direkte knyttet til lodne interesser: i hvilken grad har pelsdyr en tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr? Spørsmålet er enkelt nok til å svare på: vi spurte pelsdyr som deltok på et furry-stevne i 2013 om å indikere, på en 7-punkts skala, i hvilken grad de hadde en tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr når de ser dem. Resultatene, vist i figur 20.1, viser at pelsdyr definitivt viser en tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr, med gjennomsnittlig pelskårning på 5,5.

1 Eller, avhengig av ditt perspektiv, gi ikke-menneskelige dyreegenskaper til mennesker,

kjent som zoomorfisme!

2 Vi bruker begrepet «ikke-menneskelige dyr» gjennom dette kapitlet i stedet for «dyr».

fordi sistnevnte ofte innebærer en dikotomi mellom «mennesker» og «dyr» når, ifølge biologisk taksonomi, mennesker er en del av riket animalia. Som sådan skiller vi mennesker, som er dyr, fra andre dyr som ikke er mennesker! Det er en litt pittig detalj, men en vi føler det er viktig å lage!

på skalaen og mer enn tre fjerdedeler av furries scorer over skalaens midtpunkt. Selv om det neppe er overraskende, gitt at en av de få røde trådene gjennom furry fandom er en delt interesse for å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr, er det nyttig å validere dette premisset med data.

Figur 20.1. I hvilken grad furries i en konvensjonsstudie fra 2013 har en tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr.

Selv om vi kan avslutte denne delen her, kan en kritiker hevde at disse dataene, i seg selv, ikke er nok til å hevde at pelsdyr har en spesifikk tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr. Tross alt kan disse dataene bety noe helt annet hvis furries viste en sterk tendens til å antropomorfisere alt i verden rundt dem, og hvis tendensen til å gjøre det med ikke-menneskelige dyr var ganske dempet i sammenligning. For å teste denne muligheten ba vi også furries i samme studie, samt i en ekstra konvensjonsstudie og en nettstudie, om også å indikere i hvilken grad de antropomorferer andre ting i verden rundt seg (f.eks. kjøretøy, datamaskiner, plysdyr). Vi skilte også mellom ulike typer ikke-menneskelige dyr (dvs. kjæledyr, tamme dyr, ville dyr). Resultatene er vist i tabell 20.1.

0 %.
5 %.
10 %.
15 %.
20 %.
25 %.
30 %.
35 %.
40 %.

1 Ikke i det hele tatt.

2 3 4 5 6 7 Veldig mye.

Tabell 20.1. Gjennomsnittlig poengsum for konvensjonsgående og nettbaserte furries på en 1-7 skala for tendens til å antropomorfisere ulike kategorier. * Kategori ble ikke spurt om i denne studien. Kategori. 2013.

Con.

2019.

Con.

2020.

Online.

Dyr 5,5 * *.

Husdyr * 5,1 *.

Tamdyr * 4,1 5,0.

Ville dyr * 4,5 4,5.

Kjøretøy 2,4 2,4 1,6.

Datamaskiner 2,6 2,4 1,6.

Plysjdyr 3,6 3,9 4,0.

Hvitevarer 1,7 1,9 1,9.

Roboter 1,9 * *.

Bygninger * 1,5 1,4.

Været * 2,2 1,9.

Jorden * 2,6 2,2.

Ikke-spillbar.

Karakterer (video.

spill).

* 4,0 3,8.

Mat * 1,7 1,4.

Dataene viser en ganske konsekvent tendens for pelsdyr til å antropomorfe ikke-menneskelige dyr generelt, selv om det er noe mindre konsistent om de pleier å gjøre det mest med kjæledyr, tamme dyr eller ville dyr. Viktigere, statistisk analyse fant at denne tendensen til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr er sterkere enn tendensen til å antropomorfisere andre objekter eller konsepter i verden rundt dem, inkludert objekter som er ganske vanlige for mennesker å antropomorfisere (Epley et al., 2007; Kühn et al., 2014; Waytz et al., 2010, 2014). I tillegg til å fastslå at antropomorfisering av ikke-menneskelige dyr er en sentral del av hva det vil si å være pels, kjørte vi et ytterligere sett med analyser som testet om det forutsier furries fanship og fandom-score (se kapittel 6). Resultatene av analysene funnet

at fanship-score var signifikant positivt korrelert med ens tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr, mens fandom-score bare var sporadisk eller svakt assosiert med denne tendensen; i motsetning til dette var tendensen til å antropomorfisere ikke-dyr ikke relatert til fanship og fandom score. Til sammen, disse.

funn tyder på at i hvilken grad man identifiserer seg som pels (f.eks. interesse for pelsinnhold) er knyttet til interessen deres for å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr, slik man ville forutsi, men ens tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr sier lite om hvorvidt man identifiserer med furry fandom bredere. Bevisene viser også at det å være lodne er spesifikt for antropomorfisering av ikke-menneskelige dyr, og ikke for en mer generell tendens til antropomorfisering. Som en siste test av dette faktum, i den samme 2013-studien som ovenfor, rekrutterte vi også et utvalg fantasysportfans som vi kunne sammenligne furries mot. Resultatene, vist i tabell 20.2, gir to viktige poeng. For det første, som forutsagt, viser de at pels har en sterkere tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr enn andre mennesker. 3 For det andre viser de at denne tendensen ikke er en del av en bredere tendens til å antropomorfisere alt i verden rundt dem; furries scoret lavere enn fantasy sportsfans når det kommer til å antropomorfe biler, datamaskiner og apparater. Så selv om tendensen til at furries antropomorfiseres ikke er begrenset til bare ikke-menneskelige dyr, er det en ganske robust forskjell mellom furries og non-furries, en som er knyttet til hvor furry en person anser seg selv for å være.

Tabell 20.2. Gjennomsnittlig poengsum for konvensjonsgående furries og fantasy sportsfans på en skala fra 1-7 av tendens til å antropomorfisere ulike kategorier. Alle skårene skilte seg statistisk signifikant mellom de to gruppene. Kategori Furries Sportsfans Dyr 5.5 4.2 Biler 2.4 3.3 Datamaskiner 2.6 3.0 Plysdyr 3.7 2.5 Hvitvarer 1.7 2.4 Roboter 3.5 2.5.

Tro og atferd relatert til ikke-menneskelige dyr Etter å ha vist at menneskeskapte ikke-menneskelige dyr er en del av hva det vil si å være lodne, er det fornuftig å spørre om denne tendensen til å se på dyr på en utpreget "menneskelig" måte påvirker måten furries tenker på og oppfører seg mot dyr. Det vet vi, basert på tidligere forskning.

3 Denne tendensen ser også ut til å gjelde plysdyr!

mennesker har generelt forskjellige sett med moralske regler når det kommer til mennesker og ikke-menneskelige enheter (f.eks. Gray et al., 2007), og har en tendens til å betrakte enheter med menneskelignende erkjennelse som en del av vår ingruppe, noe som garanterer bedre behandling enn medlemmer av vår utgruppe (Schultz, 2001; Tajfel & Turner, 1979; Tam et al., 2013). Med andre ord, når vi gjør noe mer menneskelig, behandler vi det bedre. Dette har blitt vist i flere kreative studier, inkludert studier som viser at folk anser det som moralsk galt å ødelegge en datamaskin som kan spille sjakk (Waytz et al., 2014), er mer villige til å støtte bevaringsarbeid når de ser bilder av en menneskeskapt jord. (Tam et al., 2013), og, for tiden relevant, er mer villige til å hjelpe en hund med å bli adoptert når de har blitt eksplisitt instruert om å antropomorfisere hunden (Butterfield et al., 2012).

Figur 20.2. I hvilken grad furries som deltok på tre forskjellige stevner følte en følelse av solidaritet med ikke-menneskelige dyr.

Med dette i tankene, la oss se på om furries faktisk føler en følelse av solidaritet med ikke-menneskelige dyr og bryr seg om deres velvære. Til å begynne med spurte vi furries på tvers av tre konvensjonsbaserte studier om å indikere i hvilken grad de følte en følelse av solidaritet med ikke-menneskelige dyr - det vil si å føle at de er en del av den samme, delte gruppen. Figur 20.2 viser at følelsen av solidaritet

sterk blant furries, med mer enn 60 % av furries som skårer over skalaens midtpunkt i alle tre studiene. Oppfølgingsstudier viste at fanskap (men ikke fandom) var positivt korrelert med dette.

0,00 %.
5,00 %.
10,00 %.
15,00 %.
20,00 %.
25,00 %.
30,00 %.
35,00 %.

Anthrocon 2017 Anthrocon 2018 TFF 2018.

følelse av solidaritet, som ytterligere støtter ideen om at en del av det å være en furry er å føle en følelse av slektskap med ikke-menneskelige dyr som du også oppfatter har mye til felles med deg (dvs. menneskelige egenskaper).

4 Men betyr denne følelsen av tilknytning til ikke-menneskelige dyr moralsk bekymring for deres velvære? Vi testet dette i en studie fra 2012 av pelsverk på nett og konvensjon, der vi spurte dem direkte om de støttet dyrs rettigheter og om de identifiserte seg spesifikt som en dyrerettighetsaktivist. På tvers av de to prøvene sa 79,5–89,7 % av pelsdyrene at de støttet dyrs rettigheter generelt, med 10,3–11,5 % som eksplisitt kaller seg dyrerettighetsaktivister. Selvfølgelig er det generelle begrepet "dyrs rettigheter" litt vagt, og ble overlatt til definisjonen av deltakeren. Som sådan kunne en deltaker ha definert dyrs rettigheter på en veldig konservativ måte, for eksempel å ikke gå av veien for aktivt å gjøre overdreven skade på et ikke-menneskelig dyr uten grunn, mens en annen deltaker kunne definere dyrs rettigheter på en mye strengere måte, for eksempel å presse på for ikke-menneskelige dyr

har samme rett til autonomi og frihet fra fangenskap som mennesker har. For å måle bekymringer om dyrerettigheter mer konkret, ga vi deltakerne en 28-skala som målte deres holdninger til spesifikke dyrerettighetsspørsmål, inkludert rettighetene til dyr som brukes i industrien (f.eks. ranching, testing av produkter eller prosedyrer på dyr), rettighetene til "skadedyr". " arter (f.eks. å ha det greit med å drepe insekter), og kjæledyrs rettigheter 5 (f.eks. moralen ved å holde et dyr i fangenskap mot dets vilje; Taylor & Signal, 2009). Resultatene, vist i figur 20.3, avslører at selv om furries generelt støtter noen dyrerettighetsspørsmål, er det en ganske blandet pose. For eksempel, mens mange pelsdyr generelt var ok med å drepe skadedyrarter og med konseptet med å spise dyr for kjøtt, 6 støttet de sannsynligvis også sterkere regler for bruk av dyr i forskning. Med andre ord, der.

4 Faktisk, i en studie fra 2019 fant vi senere at furries var mer villige til å inkludere.

husdyr i deres inngruppe enn de skulle inkludere hele menneskeheten som en helhet, noe som ytterligere illustrerer denne følelsen av solidaritet – pelsdyr kan godt føles nærmere noen ikke-menneskelige dyr enn de gjør til andre mennesker! 5 Et sett med studier i 2012 og 2013 fant at nesten alle pelsdyr (96,9-97,5 %) har.

hadde et kjæledyr, med 68,0-73,8 % som sa at de for øyeblikket har et kjæledyr. En nyere studie fra 2020 fant at katter er de vanligste kjæledyrene blant pelsdyr (28,9 % av pelsene har en katt), etterfulgt av hunder (24,2 %), fugler (4,2 %) og fisk (3,8 %). 6 Den samme studien fant at 1,6-3,1 % av furryene var vegetarianere, selv om 9,8-

14,9 % oppga at de hadde prøvd å være vegetarianer tidligere.

var relativt få furryer som var ekstremt støttende for dyrerettighetsspørsmål, men også svært få furries som var ekstremt motstandere av dem.

Figur 20.3. I hvilken grad et 2012-utvalg av konvensjonsgående og nettbaserte furries støttet spesifikke dyrerettighetsspørsmål på en 28-elements skala.

Til tross for denne litt blandede holdningen til dyrs rettigheter, florerer det med eksempler på pelsdyr som handler til støtte for dyrevelferd. For eksempel, i 2011 samlet et lite kanadisk furry-stevne med omtrent 250 deltakere mer enn \$10 000 til et rehabiliteringssenter for dyreliv (Condition Red, nd). Dette er imponerende når du tenker på at, som de fleste furries (se kapittel 13), var disse deltakerne stort sett tenåringer og unge voksne, hvorav mange var i høyskolealder eller bare jobbet deltidsjobber. Langt fra å være en anomali, er nesten alle lodne stevner organisert rundt en veldedighetsorganisasjon med dyretema, noe som illustrerer viktigheten av å handle for å hjelpe ikke-menneskelige dyr som en verdi i

furry fandom. Når vi snakker til dette punktet med data, fant vi i en studie fra 2018 av pelsdyr som går på konvensjon, at 87,2 % av pelsene sa at de hadde donert til en veldedig organisasjon med dyretema tidligere. En studie i 2019 fant videre at 62,9 % av pelsene hadde donert det siste året, med nesten en fjerdedel av deltakerne som sa at de hadde donert mer enn \$100. Samlet ser dataene ut til å antyde at til tross for at de er litt ambivalente når det gjelder spesifikke dyrerettighetsspørsmål, anser furries seg for å være tilhengere av dyrs rettigheter og deres veldedige oppførsel.

0,00 %.

10,00 %.

20,00 %.

30,00 %.

40,00 %.

50,00 %.

60,00 %.

70,00 %.

1 Helt uenig.

2 3 4 5 - Helt enig.

Konvensjon på nett.

ser ut til å støtte denne ideen. Vi har antydning at dette skyldes, i det minste delvis, det faktum at furries kan føle en følelse av solidaritet med ikke-menneskelige dyr. Men hvor kommer denne solidariteten fra? En studie fra 2019 av konvensjonsgående furries kaster lys over én mulighet. Studien testet en statistisk modell der furries historie med å bli mobbet (se kapittel 21) er assosiert med en tendens til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr som igjen er assosiert med en tendens til å se ikke-menneskelige dyr som en del av ens gruppe og til og med utvide ens identitetsfølelse til å inkludere ikke-menneskelige dyr. Vi fant støtte for modellen, som antyder at minst én måte som furries kan utvikle en følelse av tilknytning til ikke-menneskelige dyr på, er gjennom en historie med å bli mobbet: kanskje ble mobbet av jevnaldrende og klassekamerater drev furries bort fra å ville bli mobbet. rundt andre mennesker eller oppmuntret dem til å trekke seg tilbake til fantasiverdener (f.eks. bøker) med ikke-menneskelige karakterer som, ved å ikke være som sine menneskelige jevnaldrende, hadde en viss appell. 7 Alt dette er spekulasjoner foreløpig, og det gjenstår for fremtidige studier å teste noen av mekanismene, men det representerer en ekstra vei inn i den lodne fandomen (eller i det minste en forklaring på en vei – der ens interesse for furry) media kan komme fra), og det stemmer overens med noen tidligere forskning som tyder på at de som føler seg mer ensomme har større sannsynlighet for å antropomorfisere livløse gjenstander rundt seg (Epley et al., 2008). Dette

Den endelige modellen antyder at, i samsvar med ideen om å bringe mennesker og ikke-menneskelige dyr nærmere hverandre i ens sinn, i tillegg til å antropomorfisere ikke-menneskelige dyr for å gjøre dem mer menneskelige, kan noen furries (og ikke-pelse) også konseptualisere seg selv i ikke-menneskelige termer, et punkt som vil være vårt fokus i resten av dette kapittelet. Therianthropy: Not Entirely Human Vi vil satse på at nesten alle som leser denne boken, minst en gang i livet, har forestilt seg hvordan det ville være å være noe annet enn et menneske. Hvordan ville det være å ha vinger eller hale? Hvis du var en hund, hvilken hundart ville du vært? Hvordan ville det vært å svømme med en fiskestim, eller løpe med en ulveflokk, i stedet for å være innesperret på et kontor eller på skolen hele dagen? Mange furries liker å forestille seg selv som antropomorfe dyrekarakterer som en manifestasjon av deres bredere lodne interesser. De kan.

7 En annen mulighet, å bruke en annen årsakssammenheng, antyder at kanskje.

mennesker som har en tendens til å antropomorfisere dyr og se dem som en del av deres inngruppe, er ganske enkelt mer sannsynlig å bli plukket på av andre, om ikke for noe annet enn for å være annerledes.

fursuit som disse karakterene eller rollespill som dem i fandom-rom. Men på slutten av dagen tar de fleste furries av seg pelsdrakten eller logger av og går tilbake til deres daglige, svært menneskelige liv. For de fleste furries er det å legemliggjøre noe annet enn et menneske, lek, en fantasihandling eller et uttrykk for kreativitet, og ingenting mer. For andre, inkludert noen ikke-pelsede, stikker det langt dypere å identifisere seg med en annen enn menneskelig skapning. I stedet for å identifisere seg med katter, hunder eller enhjørningskarakterer, identifiserer noen mennesker seg som noe ikke menneskelig. De kan oppleve livet som en katt fanget i en menneskekropp, eller en ulvesjel reinkarnert til et menneske. De kan ha minner om å være en drage like levende og intens som ditt eget minne om hva du spiste til frokost i morges. 8 Begrepene therian og otherkin brukes for å beskrive slike mennesker – "therian" for de som identifiserer seg som et dyr som har eksistert på denne planeten (f.eks. løve, ulv, mammut), og "otherkin" som et bredere begrep som inkluderer therianere, men inkluderer også de som identifiserer seg som skapninger fra myter, legender og andre fantastiske verdener (f.eks. enhjørninger, gryphoner). For mennesker hvis identitet ligger helt i det å være menneske, kan det virke forvirrende å forestille seg hvordan det ville være å identifisere seg som noe annet. Opplevelsen kan imidlertid være mer vanlig enn du tror. Forhistoriske huletegnninger som nylig ble oppdaget i Indonesia, datert til over 43 000 år siden, viser theriantrouer, menneske-dyre skapninger (Aubert et al. 2019). Mennesker hvis selvfølelse er sammenvevd med ikke-menneskelige dyr kan bli funnet gjennom historien (for en gjennomgang, se McHugh et al., 2019). Noen av disse karakterene har humanoide kropp og et enkelt dyretrekk, for eksempel gudene i det gamle Egypt, som Anubis og Thoth, som hadde menneskekropper og ikke-menneskelige hoder (henholdsvis sjakal og ibishode). Den hinduistiske guden Ganesa (Ganesha) har på samme måte en menneskekropp og en elefant.

8 For å avklare, kommer vi ikke med noen metafysiske påstander om arten av.

sjelen eller om ens essens. Vi antyder heller ikke at en person som opplever livet som en drage har alt annet enn menneskelige gener. Det vi beskriver her er begreper som identitet, selvet, persepsjonen og opplevelsen – fenomener som bor i hodet til personen som opplever dem. Mens vi kan bruke vitenskap til å vise at en person er genetisk menneskelig, spørsmålet om deres sjel eller essens er en ikke-menneskelig enhet faller fullstendig utenfor vitenskapens område. I beste fall kan vi be dem beskrive sine erfaringer og konkludere med at dette faktisk er deres erfaringer. Det er ikke ulikt å oppfatte farger: vitenskapen kan fortelle oss at du har den organiske maskinvaren for å skille grønt fra andre farger, men det kan ikke fortelle oss hvordan opplevelsen av grønt ser ut for deg, eller om din opplevelse av grønt er den samme som andres. .

hode. Den vanlige fremstillingen av engler i Abrahams tradisjon, spesielt kristen, er enda et eksempel ettersom engler fra vestlige kulturer kunstnerisk ofte blir avbildet som vakre mennesker med myke fuglelignende vinger, mens deres demoniske motstykker er avbildet med geitlignende føtter og horn. Andre karakterer er langt mer dyr i form, med svært lite som gjør dem merkbart menneskelige utover evnen til å gå på to føtter eller snakke på menneskelige språk. Et slikt eksempel er den gamle egyptiske fruktbarhetsgudinnen Taweret, som har en full flodhestkropp, men står oppreist på to ben og har menneskebryst. Den hinduistiske guden Hanuman bærer trekk som er mer apelignende enn mennesker, det samme gjør de australske aboriginheltene Kurukadi og Mumba, som beskrives som øglemenn. Til slutt skifter noen karakterer sine former mellom dyr og menneske, noen ganger fra den ene ytterligheten til den andre, andre ganger lander de på en blandet scene i mellom. Zevs fra det gresk-romerske panteon og Loki fra de nordiske tradisjonene er produktive formskiftere, og endrer seg fra menneskeformede guder til svaner, okser og hester for å forføre, lure eller unnsnippe andre. Ravner fra forskjellige indianertradisjoner endret også form i en rekke historier. Andre endrer form i spesifikke situasjoner, for eksempel selkies, havfruer eller varulver. Disse overgangene kan føre til at karakteren blir fullstendig konsumert av en annen form, eller de kan finne en mellomting mellom dyr og menneske. Selv om spesifikke karakterer varierer med hensyn til hvor de befinner seg mellom mennesker og dyr, og uavhengig av hvor eller når disse karakterene kommer fra, aksepterer vi disse karakterene som legitime trekk ved deres kultur. Men når det gjelder å akseptere mennesker som opplever livet på denne måten, hvis væremåte eksisterer mellom mennesker og andre-enn-menneske, blir therians og andre pårørende ofte marginalisert, og sliter med å finne måter å gi mening om opplevelsen deres. Med den økende tilgjengeligheten av internett på midten av 90-tallet, begynte de som følte dette å finne hverandre og utviklet et felles språk for opplevelsen deres, og begynte på nettfora viet til varulvelære. I dag kan mennesker utforske artsidentiteter som overskrider det å være bare menneske i samfunn med likesinnede andre og finner kontinuerlig måter å bedre beskrive opplevelsene sine for de som aldri har hatt opplevelsen.

9 Vi bør merke oss at bibelsk nøyaktige skildringer av engler er langt flere.

Lovecraftian i naturen. Hvis du ikke vet hva vi snakker om, ta deg tid til å slå dem opp på nettet.

Selv om samfunnsvitere lenge har vært interessert i det komplekse forholdet mellom mennesker og ikke-menneskelige dyr, 10 er det bare gjort en liten del av samfunnsvitenskapelig forskning på levde opplevelser til therians eller andre slektninger. Grivell et al. (2014) gjennomførte omfattende tekstbaserte chatter og intervjuer med fem (tre kvinnelige og to mannlige) terapeuter valgt tilfeldig fra en gruppe frivillige rekruttert fra deres internettfora. Svarene deres ble analysert og tolket, noe som resulterte i tre hovedtemaer. Det første temaet er at therians rapporterte at de opplevde en reise med selvoppgivelse. De fleste anerkjente deres dyreidentitet i barndommen, men var også klar over dens unike.

Denne bevisstheten resulterte typisk i en kritisk søken etter bevis for å bekrefte eller muligens avkrefte deres egen identitet. Therians rapporterte at de opplevde følelsen av "fantomlemmer" - å kunne føle en kroppsdel assosiert med deres "teriotype", for eksempel en hale, vinger eller klør. De rapporterte også "mentale endringer" - distinkte perioder der tankene, følelsene og sanseoppfatningene deres føltes nærmere teriotypen deres. Slike opplevelser bekrefter for dem deres tro på deres egen identitet. Et annet tema som dukket opp i arbeidet til Grivell og kollegene er en følelse av uoverensstemmelse mellom hvordan kroppen deres ser ut på utsiden og hvordan de har det på innsiden. De følte seg ukomfortable med en menneskelig identitet og rapporterte om en slags dysmorfie som et resultat av frakoblingen mellom identiteten deres og kroppen deres. 11 Det endelige temaet som skal dukke opp – therian shadow – refererer til vanskelighetene deltakerne opplever når de avslører sitt autentiske teriske jeg til andre. De følte ofte behov for å skjule sin theriantropi for å unngå å fremkalle negative holdninger fra andre. I løpet av vårt arbeid med

furry fandom, møter vi ofte therians. Noen ganger henvender de seg til oss og ber oss om å foreta en samordnet studie om opplevelsen i verden. Andre ganger er det for å be om at vi skiller therians fra furries i arbeidet vårt. Det er et rettferdig poeng: gjennom 25 av våre studier fra 2011 til 2022 har vi funnet at 4,4-16,5 % av pelsene identifiserer seg som therians.

10 Faktisk er det et helt felt dedikert til dette emnet kalt antrozologi!

11 Hvis dette temaet høres ut som det har en viss likhet med opplevelsen til noen.

transpersoner som sliter med dysmorf, det er kanskje ikke en tilfeldighet: 11 % av therianere og 14 % av andre pårørende identifiserer seg som transpersoner og 18 % av therianere og 36 % av andre pårørende identifiserer seg som kjønnskeive, tall som er betydelig høyere enn det som er observert i den generelle befolkningen. Selv om vi ikke mener å foreslå en felles mekanisme eller på noen måte å antyde at opplevelsene til transpersoner og therians / andre pårørende er de samme, er det bemerkelsesverdig.

(og 3,6-13,9 % som andre). 12 Dette betyr at de fleste furries, per definisjon, ikke er therians. Det er også rimelig at mange therians, om ikke de fleste, ikke vil anse seg selv for å være furries. Tross alt er de to gruppene organisert rundt ganske forskjellige konsepter: furries er fans av antropomorfiserte dyrekarakterer, mens therians er mennesker som identifiserer seg, helt eller delvis, med noe ikke-menneskelig.

Når det gjelder dette punktet, har data fra våre undersøkelser vist at therians (65 %) er mye mer sannsynlig enn furries (11 %) til å si at de ofte eller nesten alltid identifiserer seg med en ikke-menneskelig art og er mer sannsynlig (86 %) enn furries (30 %) for å vurdere seg selv til å føle seg «mindre enn 100 % menneskelige». 13,14 I en annen åpen studie av therianere (Gerbasi et al., 2017) ba vi deltakere på konvensjon om å beskrive, med egne ord, hva begrepene «furry», «therian» og «otherkin» betyr. Vi analyserte innholdet i de rundt 500 beskrivelsene vi mottok, og regnet hvor ofte bestemte ord kom opp i hver beskrivelse. For furries ble ordene anthro (93), fan/fandom (57), enjoy (56), community (36), tegneserie (33) og kunst/kunstnerisk (26) ofte brukt (utgjorde 6 % av totalen ord som brukes for å beskrive furries!). I motsetning til dette ble ingen av disse ordene brukt en eneste gang i beskrivelsene av therians eller otherkins, bortsett fra en enkelt bruk av ordet "community." I motsetning til dette dukket ordet "ånd" opp henholdsvis 47 ganger og 18 ganger i beskrivelsen av therian og otherkins, mens ordet "sjel" dukket opp ni ganger i therian-beskrivelsen og fire ganger i otherkin-beskrivelsen. "Fanget" dukket også opp i både therian og otherkin.

12 Variasjon i dette tallet kan stamme fra det faktum at folk ikke alltid er klar over det.

av hva begrepet "therian" betyr. Fire studier tyder på at alt fra 21,8 til 32,2 % av furries ikke visste hva en therian var. Hvorvidt dette betyr at noen av dem kan være therianere hvis de bare visste hva begrepet betyr, eller om dette betyr at de sannsynligvis ikke er therianere hvis de ikke har følt seg tvunget til å se nærmere på det selv, gjenstår å se. 13 Therians (59%) var også mer sannsynlig enn furries (39%) til å si at de ville.

velge å bli 0% mennesker hvis de var i stand til det. 14 Som en tilbakevending til forskning vi beskrev tidligere, har vi funnet ut at therians, til og med.

mer enn furries, støtter sterkt dyrs rettigheter og er mer sannsynlig å engasjere seg i atferd rettet mot å forbedre dyrs rettigheter. Dette verket, som har blitt publisert andre steder, bekrefter det therians sier om deres tendens til å identifisere seg med ikke-menneskelige dyr: det forekommer dypt i sinnet og kan oppdages i størrelsesorden millisekunder og reaksjonstider som svar på en oppgave som brukes til å måle i hvilken grad mennesker identifiserer seg sterkere med mennesker eller ikke-menneskelige dyr; i den grad therians

identifisert sterkere med dyr på dette tiltaket, var de også mer sannsynlig å støtte og engasjere seg i pro-dyr atferd (Plante et al., 2018).

beskrivelse 7 ganger, mens "belief/believing" forekom 9 ganger i den termiske beskrivelsen og 22 ganger i den andre kin-beskrivelsen. Kort sagt er det konseptuell overlapping mellom furries og therians ved at begge gruppene deler en interesse for ikke-menneskelige dyr, men arten av denne interessen og hvordan den manifesterer seg kan være helt forskjellig. Mens teriantropi og annet slektskap ofte er assosiert med spiritualitet og en følelse av å være fanget i feil kropp, er en lodne identitet oftere forbundet med nytelse, kunst, fandom og fellesskap. Av disse grunnene, mens noen furryer kan være furries og noen furries kan være therians, er de fleste furries ikke therians, og sannsynligvis er de fleste therians ikke furries. 15 I tillegg til innsamlingen av noen grunnleggende undersøkelsesdata om therianere, har vi også holdt utallige therian- og otherkin-fokusgrupper, samt flere en-til-en-intervjuer med therianere personlig på stevner. Gjennom disse fokusgruppene har vi i stor grad replikert de tre temaene hos deltakere som ble observert av Grivell og kolleger. I en annen studie har Clegg et al. (2019) tok en kvantitativ tilnærming til studiet av therians, som måler blant annet velvære, schizotyp personlighet, 16 og autisme i et online utvalg av 112 therians og 265 nontherians. Denne studien fant at therians skåret høyere enn ikke-therians med hensyn til deres sosiale ferdigheter og vanskeligheter med kommunikasjon på autismemålet, selv om de ikke skilte seg med tanke på fantasi, oppmerksomhetsbytte eller oppmerksomhet på detaljer. Therianere i studien hadde også seks ganger større sannsynlighet for å ha høy autismescore enn ikke-therianere og hadde større sannsynlighet for å ha fått en mental helsediagnose (40,2 % mot 15,8 %), inkludert depresjon, angst og ADHD. Therians skåret også høyere på schizotypi-underskalaene til uvanlige opplevelser (f.eks. perseptuelle avvik), magisk tenkning, hallusinasjoner og introvert anhedoni (f.eks. misliker de sosialt engasjement; Mason et al., 2005). Til slutt, når det gjelder velvære, skåret therians lavere på mål på relasjonell velvære (f.eks. færre nære venner, føler seg alene) og lavere på miljømestring (f.eks. hadde mer problemer med å passe inn med andre), men de skåret høyere.

15 Som en analogi kan vi forestille oss hvorfor en soldat kanskje ikke er et ivrig medlem av.

«krigsfilm»-fandomen. De kan se de mange unøyaktighetene og forenklingene av krigsfilmer som irriterende og bli skremt av fansens entusiasme for noe (f.eks. krig) som de selv ofte må håndtere konsekvensene av (f.eks. posttraumatisk stresslidelse). 16 Merk at dette ikke er det samme som schizofreni; schizotyp personlighet refererer.

til en person som har svært kreative eller uvanlige tanker eller oppførsel.

på målet om autonomi enn ikke-therianerne (f.eks. føle kontroll over hendelsene i ens liv).

Andre forskere har sett spesifikt på opplevelsene til andre. For eksempel har antropolog Devin Proctor (2018) utført virtuell etnografisk forskning sammen med andre slektninger, og studert hvordan de forhandler om hva slags bevis som føles troverdig for dem. Forskere av nye religiøse bevegelser har også sett på hvordan therian og otherkin-opplevelser noen ganger blir forklart på spirituelle måter - selv om det også er mange therianere og andre slektninger for hvem opplevelsen ikke har noe med spiritualitet eller religion å gjøre. Et viktig tema for oss å vurdere var forholdet (hvis noen) mellom klinisk lykantropi og teriantropi. I den psykiatriske litteraturen har det vært en håndfull tilfeller av mennesker som enten hevder å være ikke-menneskelige dyr eller som oppfører seg som sådan. Dette fenomenet, ofte referert til som lykantropi eller klinisk lykantropi, har vært gjenstand for flere omfattende gjennomganger artikler (Blom, 2014; Guessoum et al., 2021). 17 Keck et al. (1988) etablerte for eksempel følgende operasjonelle definisjoner av lykantropi:

- Individet rapporterte verbalt i en periode med klarhet eller retrospektivt, at han eller hun var et bestemt dyr
- Individet oppførte seg på en måte som minner om et bestemt dyr, dvs. hylende,

knurrende, krypende på alle fire. Ved å bruke denne definisjonen ble bare tolv tilfeller av klinisk lykantropi identifisert i et utvalg av 5000 psykiatriske rapporter ved McLean Hospital i en 12-års periode. For elleve av de tolv pasientene var lykantropi assosiert med en akutt eller kronisk psykose som en del av en annen tilstand (f.eks. var den vanligste diagnosen bipolar lidelse, som utgjorde åtte av tilfellene).

For alle unntatt én av disse pasientene var lycantropien kortvarig, fra én dag til tre uker med en gjennomsnittlig varighet på omtrent en uke. For én pasient hadde imidlertid lykantropien en varighet på 13 år. Forfatterne konkluderte med at behandling med antipsykotiske legemidler vanligvis "kurerte" lykantropi i løpet av 1-3 uker, og bemerket at lykantropi IKKE var assosiert med noen lidelse eller nevrologisk abnormitet. Til sammenligning viser de ekstremt begrensede publiserte fagfellelvurderte forskningsrapportene om teriantropi (Clegg et al., 2019; Grivell et al., 2014) at teriantropi og klinisk lykantropi

er kategorisk forskjellige. For en ting, Grivell et al. (2014) fant at den gjennomsnittlige tidslengden deres.

17 Vi bør merke oss at klinisk lykantropi ikke er en diagnose i Diagnostikk og.

Statistisk håndbok; i stedet blir det sett på som en konfigurasjon av symptomer, men ikke en distinkt lidelse i seg selv.

deltakere identifisert som ikke-menneske var i størrelsesorden år (10,55 år i gjennomsnitt), noe som er tydelig forskjellig fra den svært korte varigheten på én til tre uker observert i Keck et al. (1988) rapport. I tillegg rapporterte nesten 60 % av therianerne i utvalget at de ikke hadde noen psykisk helsediagnose. På samme måte var diagnosene som oftest ble rapportert av therianere (depresjon, angst og ADHD) dramatisk forskjellige fra den bipolare lidelsen og schizofreni som er tilstede i Keck et al. (1988) tilfeller. Til sammen er det klart at teriantropi og klinisk lykantropi er to vidt forskjellige fenomener! Vi bør også merke oss at opplevelsen av teriantropi og det å være andreslekt ikke er identisk for alle som identifiserer seg slik. For noen er de psykologiske aspektene (f.eks. å ha mentaliteten til en

spesifikke ikke-menneskelige arter eller enheter) føles sentrale i deres opplevelse, mens for andre er det åndelige aspekter som reinkarnasjon eller å ha sjelen til en ikke-menneskelig andre som kjennetegner opplevelsen (Robertson, 2013). For andre dominerer fortsatt fysiske aspekter, som opplevelsen av fantomlemmer, deres opplevelse. 18 Identiteten til hver therian eller andre slekt kan inneholde noen eller alle disse forskjellige fasettene. I tillegg til denne kompleksiteten, har vi også vurdert virkningen av situasjoner og miljøer på opplevelsene til therians og andre pårørende. For eksempel, i våre åpne konvensjoner og nettbaserte fokusgrupper av therians og andre pårørende rapporterte mange deltagere at de følte en dyp følelse av komfort og tilhørighet i naturen, og ubehag i bygde miljøer som byer. En av deltakerne våre, som identifiserer seg som en sjakal, fortalte oss:

«Når du først er i byen, føler du deg bare så malplassert fordi det er en slik blanding av følelser som ikke har noe sted å kanaliseres. Jeg vil ikke si depresjon, men det er som en dyp sorg. Som et tap av... et tap av seg selv. Et tap av – jeg vet ikke, bare tap. Det føles som å miste noe. Hva det er, kunne jeg ikke si deg, men... det føles som om noe mangler. Den hulheten er ikke behagelig. Det er til det punktet at når jeg går dit, og jeg er der i mer enn en time, begynner jeg å få, ikke som et panikkanfall, men ... ekstreme følelser av frykt er et perfekt ord for det."

18 En annen måte at therians skiller seg fra furries er at therians er seks ganger.

mer sannsynlig enn ikke-therianere å ha opplevd fantomkroppsdelar, for eksempel poter, en hale eller en snute. Selv om det ikke er uvanlig å oppleve fantomkroppsdelar hos personer som har hatt amputasjoner (Flor, 2002), er opplevelsen ikke vanlig i befolkningen generelt – inkludert pels.

På den annen side følte mange therianere og andre familier seg mer i stand til å koble seg til teriotypen deres mens de var i naturen. En rev Therian beskrev en slik opplevelse:

"...når jeg kom ned forbi hestebeitet og rundt ved noen trær, huket jeg meg bare ned på det dype gresset bare den kjølige bakken på hendene og føttene, og jeg tror jeg bare lukket øynene og prøvde å sanse alt jeg kunne høre, alt jeg kunne lukte. Og mens jeg holdt på med det ville jeg sverge på at jeg kunne føle halen min bak meg, bare hengt opp fra bakken, du vet, ikke så slapt hengende til bakken, og ikke holdt høyt, men bare holdt rett ut. Det var en veldig plagsom følelse, men samtidig veldig beroligende – for å komme ut dit, og etter noen minutter av det jeg- jeg burde si hele tiden at den menneskelige siden av sinnet er bare på en måte av i bakgrunnen - og så etter noen minutter med å være der ute, kommer den menneskelige siden tilbake og er akkurat som: vel, jeg kan ikke være her ute hele natten. Jeg har ikke noe annet valg enn å gå tilbake. Selvfølgelig er det deprimerende, det er som om jeg ikke kan være ute i skogen som meg, jeg må gå tilbake og forbli i den menneskelige verden.»

Denne dype følelsen av forbindelse med «å være meg» bringer frem en bittersøt rekke følelser – på den ene siden beroligende, på den andre deprimerende, på grunn av den midlertidige naturen til deltakerens følelse av tilhørighet i naturen. Utfordringer som disse, livet i den menneskelige verden, er ofte intense for deltakerne våre. For dette formål har vi blitt interessert i hvordan therians og andre familier bruker psykiske helsetjenester som et middel til å mestre disse vanskene. For det meste indikerer de at de ikke trengte psykisk helsebehandling for deres teriantropi - deres teritropi var ikke et problem. I stedet søkte de noen ganger behandling for andre problemer, som depresjon og angst. Som en av forskningsdeltakerne våre uttrykte det da han ble spurt om hva han vil at psykisk helsepersonell skal vite om teriantropi:

"Du kommer ikke til å være den som endrer hvem vi er. Så det er ingen grunn til å prøve – bare unn oss. La det være i fred. Hvis vi skal til deg, kommer vi ikke til deg fordi vi er irianere, vi går til deg fordi noe gjør oss ulykkelige.»

Når de oppsøkte en terapeut, indikerte deltakerne at de ofte var nølende med å snakke med terapeutene om å være terapeut eller annen slekt for nøyaktig.

denne grunnen: de var redde for at de ville bli patologisert, diagnostisert eller få behandling påtvunget dem rett og slett på grunn av hvem de er. Som en deltaker fortalte oss:

"Jeg var alltid veldig redd for at folk skulle finne ut av det, spesielt fordi: ok, gal person la oss si dem bort og hva som helst."

Imidlertid rapporterte mange deltakere også om positive erfaringer med å jobbe med terapeuter og annet psykisk helsepersonell – noen av dem var klar over at deltakeren var en terapeut/andre pårørende, andre som ikke var det. På tidspunktet for skriving av dette kapittelet jobber vi nå med en veiledning for terapeuter og annet psykisk helsepersonell for å hjelpe dem med å forstå theriantropi og å jobbe med disse personene på en sensitiv, velinformert og imøtekommende måte. Som en av våre deltakere sa det, er det viktig for psykisk helsepersonell å nærme seg dem med en følelse av forståelse og litt fortrolighet, til tross for utfordringene ved å gjøre det:

«Det er en veldig ekte ting for folk. Og de kan kanskje – jeg skal ikke snakke for alle, men terapeuten min har sett over det for meg og vært slik: åh, det er bare en del av angsten din eller hva det er, det er en mestringsmekanisme for ting, og jeg er som : nei, det er ikke engang i nærheten av det for meg. Men som om jeg egentlig ikke skal krangle om det fordi jeg vet hva jeg føler og hva som helst, og de trenger ikke å

forstå det. Men det ville vært bra om de forstår det. Det er veldig vanskelig å sette seg inn i noens sko, se fra utsiden, det er sånn: galskap, hvordan tenker de det, som hvorfor tenker de sånn eller hva som helst.»

Konklusjon.

Gjennom dette kapittelet har vi sett hvordan pelsdyr og deres interesse, basert på konseptet antropomorfiserte ikke-menneskelige dyr, er assosiert med måten de tenker, føler og oppfører seg mot ikke-menneskelige dyr. Vi har også sett furries og deres fan-lignende interesse for ikke-menneskelige dyr opp mot therians, en gruppe mennesker som, selv om de er noe overlappende med furries, er forskjellige i sin identifikasjon som ikke-menneskelige dyr, helt eller delvis. Selv om dette arbeidet fortsatt er veldig i sin spede begynnelse, har det allerede vist seg enormt fruktbart og sier mye om behovet for ikke bare bedre å forstå skillet mellom furries og therians, men også behovet for en samlet forskningsinnsats.

å bedre forstå therians og therian-samfunnet – å lytte til hva deres behov og ønsker og til

unngå å blande seg sammen.

dem med furries eller bagatellisering/patologisering av opplevelsen deres av uvitenhet. Referanser Aubert, M., Lebe. R., Oktaviana, AA, Tang, M., Burhan, B., Hamrullah, Jusdi, A., Abdullah, Hakim, B., Zhao, J.-X., Geria, I., Sulistyarto, PH, Sardi, R., & Brumm, A. (2019). Tidligste jaktscene i forhistorisk kunst. *Nature*, 576, 442-445. <https://doi.org/10.1038/s41586-019-1806-y> Blom, JD (2014).

When doctors cry wolf: En systematisk gjennomgang av litteraturen om klinisk lykantropi. *History of Psychiatry*, 25 (1), 87-102. <https://doi.org/10.1177/0957154X13512192> Butterfield, ME, Hill, SE, & Lord, CG (2012). Mangy mutt eller furry venn? Antropomorfisme fremmer dyrevelferd.

Journal of Experimental Social Psychology, 48 (4), 957-960. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.02.010>

Clegg, H., Collings, R. & Roxburgh, E. (2019). Teriantropi: Velvære, schizotypi og autisme hos individer som identifiserer seg som ikke-menneske. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, Vol 27 (4), 403- 426. <https://doi.org/10.1163/15685306-12341540> Condition Red. (nd). Wikifur. [http://en.wikifur.com/wiki/Tilstand: Rød](http://en.wikifur.com/wiki/Tilstand:_Rød).

Epley, N., Waytz, A., & Cacioppo, JT (2007). Om å se mennesket: En trefaktorteori om antropomorfisme. *Psychological Review*, 114 (4), 864- 886. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.114.4.864> Epley, N., Akalis, S., Waytz, A., & Cacioppo, JT

(2008). Skape sosial forbindelse gjennom inferensiell reproduksjon: Ensomhet og oppfattet handlekraft hos gadgets, guder og greyhounds. *Psychological Science*, 19, 114-120. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02056.x> Flor, H. (2002). Fantom-lem smerte: egenskaper, årsaker og behandling. *The Lancet, Neurology*

bind 1(3), 182-189. [https://doi.org/10.1016/S1474-4422\(02\)00074-1](https://doi.org/10.1016/S1474-4422(02)00074-1) Gerbasi, K.

C., Fein, E., Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2017). Furries, therians og andre kin, herregud!

Hva betyr alle disse ordene? I T. Howl (Red.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (s. 162-176).

Thurston Howl-publikasjoner. Gray, HM, Gray, K., & Wegner, DM (2007).

Dimensjoner av sinnsoppfatning. *Science*, 315, 619. <https://doi.org/10.1126/science.1134475> Grivell, T.,

Clegg, H., & Roxburgh, EC (2014). En tolkningsfenomenologisk analyse av identitet i det riske samfunnet. *Identitet: An International Journal of Theory and Research*, 14 (2), 113-135. <https://doi.org/10.1080/15283488.2014.891999>.

Guessoum, SB, Benoit, L., Minassian, S., Mallet, J, & Moro, MR (2021) Klinisk lykantropi, nevrobiologi, kultur: En systematisk oversikt. *Frontiers in Psychiatry*, 12, 718101. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.718101> Keck, PE, Pope, HG, Hudson, JI, McElroy, S. L, & Kulick, AR (1988) Lycanthropy: Alive and vel i

det tjuende århundre. *Psykologisk medisin*, 18(1), 113-20. <https://doi.org/10.1017/s003329170000194x> Kühn, S., Brick, TR, Müller, BCN, & Gallinat, J. (2014). Ser denne bilen på deg? Hvordan antropomorfisme forutsier aktivering av fusiform ansiktsområde når du ser biler. *PLoS ONE*, 9 (12), e113885. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0113885>

Mason, O., Linney, Y., & Claridge, G. (2005) Korte skalaer for måling av schizotypi. *Schizofreni*

Research, 78, 293-296. <https://doi.org/10.1016/j.schres.2005.06.020> McHugh, RM, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Reysen, S., & Plante, CN (2019). Av guder og gorgoner, demoner og hunder: Antropomorfisme og zoomorfisme gjennom tidene. I T. Howl (Red.), *Furries among us 3: More essays on furries by furries* (s. 141-163). Thurston Howl-publikasjoner. Proctor, D. (2018). Politiet fluff: Den sosiale konstruksjonen av vitenskapelige jeg i Otherkin Facebook-grupper. *Engasjerende vitenskap, teknologi og samfunn*, 4, 485-514. <https://doi.org/10.17351/ests2018.252> Robertson, V. (2013). Beistet innenfor: Antrozooform identitet og alternativ spiritualitet i online therianthropy-bevegelse. *Nova Religio: Journal of Alternative and Emergent Religions*, 16, 7-30. <https://doi.org/10.1525/nr.2013.16.3.7> Schultz, PW (2001). Vurdere strukturen til miljøhensyn: Bekymring for seg selv, andre mennesker og biosfæren. *Journal of Environmental Psychology*, 21, 1-13. <https://doi.org/10.1006/jevp.2001.0227> Tajfel, JC, & Turner, JC (1979). En integrativ teori om konflikt mellom grupper. I W. Austin & S. Worchel (Red.), *The social psychology of intergroup relations* (s. 33-47). Brooks/Cole. Tam, K.-P., Lee, S.-L., & Chao, MM (2013). Saving Mr. Nature: Antropomorfisme øker tilknytning til og beskyttelse mot naturen. *Journal of Experimental Psychology*, 49, 514-521. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.02.001>.

Taylor, N., & Signal, TD (2009). Kjæledyr, skadedyr, profitt: Isolere forskjeller i holdninger til behandling av dyr. *Anthrozoös*, 22 (2), 129-135. <https://doi.org/10.2752/175303709X434158> Waytz, A., Cacioppo, J., & Epley, N. (2014). Hvem ser mennesket? Stabiliteten og viktigheten av individuelle forskjeller i antropomorfisme. *Perspectives in Psychological Science*, 5 (3), 219-232. <https://doi.org/10.1177/1745691610369336> Waytz, A., Morewedge, CK, Epley, N., Monteleone, G., Gao, JH., & Cacioppo, JT (2010). Fornuft ved å gjøre sansende: Effektivitetsmotivasjon øker antropomorfering. *Journal of Personality and Social Psychology*, 99 (3), 410-435. <https://doi.org/10.1037/a0020240>.

Kapittel 21.

Haters Gonna Hate: Furry Stigma.

Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Furries – er det ikke de gale menneskene som kler seg ut som dyr for å gjøre rare sex-ting?

Hvis du noen gang har hørt en samtale om furries på nettet, i mainstream media, eller bare mellom to personer på bussen, er sjansen ganske stor for at noen, minst én gang i løpet av samtalen, tok opp mental helse, seksuelle avvik eller begge deler. Eksempler på dette punktet florerer i populære medier. En nå beryktet CSI-episode kalt "Fur and Loathing" 1 skildrer en orgie på et lodne stevne og en karakter ved navn Sexy Kitty som i utgangspunktet nektet å snakke med politiet uten pelsdrakten på hodet (Zuiker et al. 2003). En Vanity Fair-artikkel med tittelen "Pleasures of the Fur" definerer begrepene "yiff", 2 "spooge", 3 og "furvert" 4 uten å definere hva en furry er ordentlig (Gurley, 2001). En episode av 1000 Ways to Die med den skremmende tittelen «Em-bear-assed» definerer furries som «folk som liker å ta på seg dyrekostymer og komme sammen for morsomme ting som gruppesex» før han forteller en historie om noen som ble drept av en bjørn mens han var på narkotika og hadde på seg en pelsdress (McMahon et al., 2009). Dessverre trenger du ikke å begrense oppmerksomheten til fiktive medier for å finne eksempler på at furries er målet for vitriol. I 2022 tok en senator fra Nebraska, Bruce Bostelman, opp furries under en lovgivningsdebatt, inkludert den helt avkreftede påstanden om at furries på videregående skoler krevde å bruke søppelkasser 5 og var sosialt forkrøplet, og nektet å snakke med lærerne sine unntatt gjennom bjeff. og mjauser (The Guardian, 2002). Seinere.

1 Ord kan ikke uttrykke vår skuffelse over det faktum at en så smart tittel var.

bortkastet på en så dårlig episode! 2 Et stykke furry sjargong som brukes til å referere til sex eller seksuelt innhold, ofte brukt i en.

tongue-in-cheek måte av furries.

3 Et begrep som brukes for å beskrive sæd, vanligvis med en komisk konnotasjon.

4 Et begrep som brukes for å beskrive en lodne pervers, nesten alltid brukt på en ironisk måte eller av.

furries som har til hensikt å gjøre narr av populære konseptualiseringer av furries. 5 For å være tydelig, har det vært tilfeller der det har blitt gitt kattesand.

klasserom, selv om årsaken er langt mer tragisk: på grunn av hyppigheten av skoleskyting i USA, har noen skoledistrikter lagt bøtter med kattesand i klasserommene som et sted for barn å bruke badet under aktive skoleskytearrangementer (Bates, 2019).

det året beskyldte en republikansk guvernørkandidat furries for masseskyting og gjorde forbud mot furries fra skoler til en del av kampanjen hennes (Pennacchia, 2022; Taylor, 2022). Og i kjølvannet av økende antiLHBTQ+-sentiment og lovgivning i USA, havner furries, hvorav flertallet er LHBTQ+ (se kapittel 15 og kapittel 16), ofte i trådkorset (Dickson, 2023). Dette er bare noen få eksempler på stigma furries rutinemessig møter. Stigma refererer til devalueringen

av en gruppe av et samfunn, vanligvis basert på at ett aspekt av den gruppen (noen ganger reell, noen ganger antatt) blir devaluert (Major & O'Brien, 2005). Stigmatiserte gruppemedlemmer møter ofte negative stereotyper, fordommer og diskriminering som et resultat av dette stigmaet. Markører for et stigma kan være kontrollerbare (f.eks. en person kan velge å bruke eller ikke bruke en t-skjorte som støtter en stigmatisert politisk posisjon) eller ukontrollerbare (f.eks. å være født med mørk hud) og kan være synlige (f.eks. rase) eller usynlig (f.eks. seksuell legning). I følge Erving Goffmans (1963) banebrytende arbeid om stigmas sosiologi, vil folk ofte bruke noens medlemskap i en stigmatisert gruppe som begrunnelse for å devaluere, diskriminere og utstøte eller angripe dem, med åpenbare (og ikke så åpenbare) negative utfall for de stigmatiserte (Major & O'Brien, 2005). Det desidert største området

av forskning på utfall av stigma har undersøkt sammenhengen mellom å være en del av en stigmatisert gruppe og velvære. I en meta-analyse av 144 246 deltakere har Schmitt et al. (2014) fant at opplevd samfunnsdiskriminering er assosiert med dårligere velvære, inkludert lavere selvtillit og livstilfredshet, høyere depresjon, angst og nød. Elever som er medlemmer av stigmatiserte grupper har en tendens til å prestere dårligere på skolen enn elever som ikke er stigmatisert (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005) og stigmatiserte gruppemedlemmer viser dårligere fysisk helse sammenlignet med ikke-stigmatiserte grupper medlemmer (se Major & O'Brien, 2005). I dette kapittelet skal vi

fokusere vår oppmerksomhet på hva det vil si for pels å bli stigmatisert. Vi begynner med å legge frem bevis - utover anekdoter fra overskrifter og voldelig retorikk fra nettfora – som viser at furries er stigmatisert og gjenkjenner dette stigmaet. Deretter vil vi beskrive forskning som viser noen av årsakene til at furries blir stigmatisert, samt konsekvensene av dette stigmaet for furries, inkludert forskning som viser at furries opplever en betydelig mengde mobbing. Til slutt vil vi diskutere tre måter furries takle dette stigmaet – selektiv avsløring, fornektelse av personlig diskriminering og identifikasjon

med den stigmatiserte gruppen.

Stigma rettet mot Furry Fandom.

La oss starte med å si, utvetydig, at ja, furries er stigmatisert. Vi har målt dette på flere forskjellige måter i løpet av årene, og hver gang har vi funnet konsekvent at pelsene holdes i ganske lav anseelse av andre, det være seg medlemmer av andre fangrupper eller i et rutineutvalg av ganske typiske mennesker. For eksempel, Roberts et al. (2016) ba 150 fantasy sportsfans om å vurdere hvordan de følte seg mot anime-fans, bronies og furries på en 101-punkts skala, fra 0 = ekstremt negativt til 100 = ekstremt positivt. Høyere

skårer på denne skalaen representerer positive fordommer mot gruppen mens lavere skårer representerer negative fordommer. 6 De gjennomsnittlige vurderingene viste at furries ($M = 22,76$) og bronies ($M = 21,83$) skåret betydelig lavere enn anime-fans ($M = 37,16$), selv om alle tre fangrupperne ble bedømt negativt (under midtpunktet av målet). I et enda mer slående eksempel på fordommer mot furries, opprettet Reysen og Shaw (2016) en liste over 40 populære fandoms delt inn i fire kategorier: sport (f.eks. fotball, baseball), musikk (f.eks. Jimmy Buffet, David Bowie), media (f.eks. anime, Star Trek) og hobbyer (f.eks. matlaging, videospill). Amerikanske universitetsstudenter vurderte sin grad av fordommer mot fans av hver av faninteressene (1 = kaldt til 10 = varmt). Resultatene viste at furries bundet med bronies som den nest lavest rangerte fangruppen fra listen (skårer bare litt over fans av Insane Clown Posse; se figur 21.1). Langt fra å være et lykketreff, i en annen studie (Plante & Reysen, 2023), ga deltakerne praktisk talt de samme vurderingene, denne gangen plasserte furries helt nederst på listen. Kort sagt, på tvers av studier som bruker ulike mål på fordommer og ulike utvalg av deltakere, finner vi konsekvent negative fordommer (dvs. stigma) rettet mot furries.

6 Begrepene "positive fordommer" og "negative fordommer" refererer ganske enkelt til valensen.

av en persons holdninger til en gruppes medlemmer utelukkende basert på det faktum at personen er medlem av denne gruppen – dette er fordommer. Når begrepet fordommer brukes i vanlig språkbruk, refererer folk vanligvis til negative fordommer (dvs. misliker medlemmer av en gruppe på grunn av deres gruppemedlemskap), men positive fordommer er også en ting. Og mens effektene av negative fordommer er lettere synlige, bør man være forsiktig hver gang deres holdninger og oppførsel overfor en person er basert utelukkende på den personens gruppemedlemskap – selv når holdningen er positiv. For eksempel tyder forskning på at positive fordommer og godkjenning av positive stereotypier forsterker bruken av stereotypier og fordommer, og rettferdiggjør eller åpner slusene for negative fordommer (f.eks. Kay et al., 2013).

Vet Furries at de er stigmatisert?

En ting er å vise at pels er stigmatisert, men en annen ting er å vise at pelsere vet at de er stigmatisert. Tross alt, mens noen av de skadelige effektene av stigmatisering er en direkte konsekvens av stigmaet (f.eks. å bli trakassert, angrepet, utstøtt), krever andre at personen er klar over at de er stigmatisert - det er usannsynlig at en person føler angst om å bli målrettet for å være en furry hvis de ikke innser at folk misliker furries. For dette formål designet vi en studie for å teste om furries var nøyaktige i deres oppfatning av hvor mye stigma som er rettet mot dem. For å gjøre dette har Reysen et al. (2017) rekrutterte anime-fans på A-Kon, et anime-stevne i Dallas, Texas, og furries på Anthrocon, et furry-stevne i Pittsburgh, Pennsylvania. Begge gruppene estimerte hvor positivt eller negativt de forventet at den andre fangruppen skulle føle seg for dem, så vel som deres egne følelser overfor den andre gruppen. Vurderingene ble gjort på en 101-punkts skala, fra 0 = ekstremt positiv til 100 = ekstremt negativ. 7 Resultatene (Figur 21.2) viser at anime-fans vurderer furries ganske negativt ($M = 54,26$, over midtpunktet av målet), mens furries vurderer anime-fans ganske positivt ($M = 26,87$).

Dette sistnevnte resultatet er forståelig, siden en god del furries også liker anime (se kapittel 11). Når det gjelder anime-fans, forventet de at furries skulle like dem ($M = 35,08$), selv om de hadde en tendens til å undervurdere hvor mye furries faktisk likte dem. I motsetning til dette trodde furries at anime-fans ville like dem rundt midtpunktet av målet ($M = 46,20$), og undervurderte anime-fans misliker mot furries. Med andre ord ser det ut til at anime-fans overvurderer graden av fordommer mot dem mens furries, erkjenner at folk kan ha blandede følelser for dem som en gruppe, undervurderte graden av fordommer rettet mot dem – selv om de var mer nøyaktige i sin oppfatning enn de var. anime-fans.

7 Merk her at i denne studien ble skalaen snudd – høyere skårer indikerer mer.

negative fordommer.

Figur 21.1. Rangering av forskjellige viftegrupper (1 = kald, 10 = varm).

Figur 21.2. Oppfatning av utgruppevurdering ingroup og ingroup rating fordommer mot utgruppe (0 = varm, 100 = kald).

Hvorfor er det et stigma mot furries?

Reysen og Shaw (2016) foreslo at grunnen til at noen fandomer stigmatiseres er fordi de avviker fra prototypen på hva en fan er og derfor blir sett på som unormale. Tidligere forskning viser at ting som avviker fra prototypen eller normen har en tendens til å bli sett mer negativt på. For eksempel fant Devos og Banaji (2005) at prototypen for "amerikansk" er hvit (i motsetning til andre etnisiteter / raser). På grunn av dette blir ikke-hvite amerikanere sett på som mindre prototypiske, mindre amerikanske, og møter større diskriminering som et resultat (Devos & Mohamed, 2014). I et annet eksempel er heteroseksuell sex i misjonærposisjon den prototypiske seksuelle handlingen (Reysen et al., 2015). Personer som engasjerer seg i andre seksuelle handlinger (f.eks. fisting), som av folk oppfattes som ganske uvanlige, blir vurdert mer negativt. I tråd med denne tidligere forskningen foreslo Reysen og Shaw (2016) at når det kommer til fans, er prototypen som kommer til folk flest, "sportsfan" -

med den spesifikke typen sport som varierer fra land til land (f.eks. fotball, basketball eller baseball i USA, hockey i Canada, cricket i India). Som et resultat vil sportsfans sannsynligvis bli sett på som de mest "normale",

mens alt som avviker fra en sportsfan sannsynligvis vil bli sett på som "unormalt" eller "rart" - spesielt slik jo mer skiller det seg fra å være en mainstream-interesse som sport. For å teste dette undersøkte forskerne amerikanske universitetsstudenter og ba dem beskrive hva de tenkte på når de tenkte på en "fan". Deltakerne vurderte også de 40 fangruppene vist i figur 21.1 angående hvor prototypiske gruppene ble ansett for å være (1 = definitivt ikke en stereotyp fan, 7 = definitivt en stereotyp fan), hvor normalt det var å være en fan av den interessen (1 = ikke normalt, 7 = veldig normalt), og fordommer mot medlemmer av den gruppen (1 = kaldt, 10 = varmt). Åpne svar fra studien viste at når de ble bedt om å beskrive en «fan», beskrev litt over halvparten av deltakerne (50,8 %) en sportsfan, mens en annen stor del (20,8 %) ga en generell beskrivelse som kunne brukes på hvilken som helst fangruppe. Resultatene støtter med andre ord ideen om at sportsfans for de fleste er standardprototypen til en fan, fangruppen som andre fangrupper sammenlignes med. I likhet med tidligere resultater ble furries rangert som lavt (dvs. høy i negative fordommer rettet mot dem). Enda viktigere for dette spørsmålet, men forskerne så på data på tvers av de 40 forskjellige fangruppene og så at de mer prototypiske gruppene ble sett på som å ha de mest normale fansene og at gruppene som ble sett på å ha de mest normale fansene ble sett på mest positivt. Med andre ord, jo mer en bestemt fangruppe skiller seg fra prototypen til en fan, jo mindre normale virker de, noe som forutsier negative fordommer mot den gruppen og dens medlemmer. Vi har nylig besøkt denne studien ved å fordype oss mer

dypt inn i mekanismene som driver denne koblingen mellom ikke-prototypisk og fordommer (Plante & Reysen 2023). Vi undersøkte igjen amerikanske universitetsstudenter og ba dem vurdere de samme 40 fangruppene på de samme målene for opplevd prototypiskitet og fordommer. Denne gangen derimot spurte også deltakerne om å vurdere i hvilken grad hver fangruppe fremkalte negative følelser hos dem (f.eks. ubehag, avsky) og i hvilken grad de hadde negative oppfatninger om medlemmer av disse gruppene (f.eks. de er dysfunksjonelle, deres interesser er urene og tilsmusset av andre motivasjoner, som sex). Resultatene av denne studien viste igjen at furries ble sett på som ikke-prototypiske og gjenstand for betydelige negative fordommer. Enda viktigere, vi testet, og fant støtte for, en statistisk modell som viste at denne koblingen ble drevet av de negative følelsene og negative troene som folk

hadde mot furries. Faktisk, jo mer en fangruppe avviker fra den prototypiske sportsfanen, jo mer folk føler negative følelser overfor gruppen (f.eks. de er grove, de gjør meg ukomfortabel),

noe som igjen forutsier godkjenning av negative oppfatninger om gruppen (f.eks. de er dysfunksjonelle, de har rare seksuelle interesser) og til slutt negative fordommer mot gruppen.

Disse funnene er konsistente ikke bare gjennom de negative fordommene vi vanligvis ser i mediehistorier og populær diskurs om pels, men også i det spesifikke innholdet i disse historiene: pels blir vanligvis avskrevet som rare, dysfunksjonelle eller ute av kontakt, og som å være seksuelle avvikere. Utfall av stigma Som vi bemerket tidligere, bærer stigma med seg en rekke negative utfall som lavere velvære og dårligere akademiske prestasjoner (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005; Schmitt et al., 2014). På tvers av flere studier har vi testet om dette var tilfellet med furry, og bedt dem vurdere graden av opplevd diskriminering («Jeg føler at jeg blir behandlet annerledes (verre) når folk vet at jeg er en furry») og deretter testet om deres svar på dette spørsmålet korrelerer med mål som indikerer negative utfall. Som tabell 21.1 viser, er større stigma forbundet med et bredt spekter av uønskede utfall.

Tabell 21.1. Sammenhenger mellom opplevd personlig stigma og andre variabler. Variable Stigma Fandom er under trussel .24** Fan-rettighet .13** Arter Ingroup Projection .20** Identitetsavsløring -.19** Selvtillit -.23** Tilfredshet med livet -.21** Depresjon .15* Negative følelser .19** Identitetsintegrasjon -.23** Identitetsdifferensiering -.16** Merk. ** $p < 0,01$.

For det første var det mer sannsynlig at furries som var målet for stigma (dvs. opplevde diskriminering) trodde at fandomen og menneskene i den var truet. Angsten som følger med denne oppfatningen av å alltid potensielt bli målrettet, kan forklare hvorfor furries også var mindre sannsynlig å avsløre sin identitet som en furry, følte lavere selvtillit (en indikator på deres oppfattede verdi eller verdi i andres øyne), var mindre fornøyd med sine.

livet, og var høyere i depresjon og andre negative følelser. Opplevd stigma var også negativt assosiert med modenhet (dvs. identitetsintegrasjon og differensiering), noe som tyder på hvordan det å bli målrettet på grunn av et eller annet aspekt av ens identitet kan gjøre det vanskeligere for en person å modnes til en fullt realisert person med en stabil og positiv identitetsfølelse. Til slutt finner vi at pelsdyr som oppfattet større stigma også var mer sannsynlig å føle en større følelse av rettigheter i fandomen (f.eks. mener at de fortjener spesiell behandling fra kunstnere) og var mer sannsynlig å oppleve arter i gruppeprojeksjon—troen på at ens fursona-art er normen i fandomen og at andre arter er mindre. Selv om disse to sistnevnte funnene kan virke litt malplasserte (f.eks. blir den mobbet mobberen?), er en mulighet at pelskledde som "lider" kan føle en følelse av elitisme i lodne rom - ideen at de er spesielt fantastiske og prisverdige furries for å holde seg til den lodne fandomen og demonstrere lojalitet til tross for dette stigmaet. Vi vil utforske denne muligheten i fremtidig forskning.

Figur 21.3. Opplevd modenhet av fans.

Figur 21.4. Vilje til å date fan av interessen.

En annen studie vi gjennomførte fremhevet noen andre potensielt uønskede utfall som kommer av å tilhøre en stigmatisert gruppe (Reysen & Plante, 2017). I dette arbeidet, lavere høyskolestudenter ble igjen bedt om å rangere de 40 faninteressene nevnt i figur 21.1. Disse 40 gruppene ble vurdert på om fansen ble antatt å være modne og deltakerens vilje til å date noen med det fans interesse. Som vist i figur 21.3, ble furries rangert som 5. fra bunnen med hensyn til deres opplevde modenhet (like over Justin Bieber-fans) og ble rangert som 4. fra bunnen i form av

deltakernes vilje til å date dem (Figur 21.4). På samme måte var oppfattet modenhetspoeng og vilje til å date positivt korrelert, noe som betyr at furries mangel på opplevd modenhet var knyttet til deltakernes manglende vilje til å date en furry. Disse, kombinert med funnene ovenfor, illustrerer bare noen av måtene – noen mer åpenbare og noen mer subtile – som stigma-pelsene møter kan føre til konkrete negative konsekvenser. Men vi kan kanskje illustrere dette poenget tydeligst ved å se på i hvilken grad furries opplever mobbing. Furries som målet for mobbing Mobbing er definert som aggressiv atferd som er forsettlig, tilbakevendende og der det er en maktubalanse der offeret ikke er i stand til å forsvare seg (Olweus, 2013). En gjennomgang av litteraturen viser at mobbing entydig skader de som blir mobbet. Elever som blir mobbet opplever for eksempel økt depresjon, akademiske vansker og angst, hvis virkninger kan strekke seg inn i voksenlivet (Juvonen & Graham, 2014; McDougall & Vaillancourt, 2015). En gjennomgang av mobbing på arbeidsplassen viser på samme måte at mobbing ikke bare er utbredt i voksen alder, men det har de samme effektene som i barndommen, inkludert å skade ens mentale og fysiske helse (f.eks. depresjon, angst) og skade yrkesutfall (f.eks. fravær, omsetning, lavere produktivitet; Fitzpatrick et al., 2011). Mens du kan bli fristet til å tro at du kan gjemme deg fra mobbing ved å trekke deg tilbake til nettområder, tyder studier på at nettmobbing er like utbredt og har samme utfall som personlig mobbing (Olweus, 2013). Cook og kollegaer (2010) gjennomførte en metaanalyse for å undersøke hvem som har størst sannsynlighet for å bli en mobber, et mobbeoffer, og hvem som blir begge deler. Resultatene viste at ofre har en tendens til å være upopulære eller lav i status, ofte følte seg avvist og isolert, og ikke er i stand til å «hemme sosialt uakseptabel atferd» (s. 67). Faktisk er mennesker som avviker fra normen – det være seg på skolen, på jobben eller på nettet – ofte lette mål for mobbere (Juvonen & Graham, 2014).

Gitt det vi har sett tidligere i dette kapittelet – at furries er mennesker med en ganske ikke-prototypisk interesse som generelt oppfattes som rare og dysfunksjonelle – og gitt at folk som avviker fra normen ofte finner seg selv stigmatisert og målrettet av mobbere, vi testet om furries var spesielt sannsynlig å ha en historie med å bli mobbet. I studier som sammenligner furries med anime-fans har vi funnet ut at furries var spesielt sannsynlig å ha blitt mobbet mellom 11 og 18 år (Reysen et al., 2021). Vi har også sammenlignet furries med et fellesskapsutvalg (dvs. et utvalg av ikke-furry amerikanere), og bedt begge om å vurdere hvor ofte de ble fysisk mobbet, ertet og slått da de var barn ved å bruke en 4-punkts skala, fra 1 = aldri til 4 = ofte. Som vist i figur 21.5, mens en historie med å bli mobbet da du var yngre dessverre er vanlig i befolkningen generelt, opplever furries betydelig mer av det, uavhengig av den spesifikke typen mobbing som vurderes.

Figur 21.5. Hyppighet av ulike typer mobbing som oppleves av furries og non-furries.

Mens furry ble mobbet oftere enn ikke-furries, skiller ikke disse funnene hvem som mobbet. I tillegg refererte disse elementene kun til mobbing som ble opplevd som barn, ikke som voksen. For å løse disse bekymringene, ba vi furries i en annen studie om å vurdere hyppigheten og typen mobbing de har opplevd de siste fem årene (1 = aldri, 5 =

1 1,5 2 2,5 3 3,5.

Treff.

Ertet.

Fysisk.

Furry Community.

ofte), og for å indikere om mobbingen var rettet mot dem fra andre medlemmer av den furry fandom (som furries antagelig samhandler en del med) eller fra ikke-furries. Som vist i figur 21.6, uavhengig av hvilken type mobbing man vurderer, ble furries oftere mobbet av nonfurries enn de ble av furries. 8 Resultatene tyder også på at det ikke har vært en stor mengde mobbing de siste fem årene, gitt at alle midler var godt under skalaens midtpunkt, noe som betyr at de fleste av mobbingene har opplevd skjedde i barndommen eller tidlig i tenårene. – ofte før mange av dem identifiserte seg som lodne eller til og med visste hva den furry fandom var!

Figur 21.6. Hyppighet av å bli mobbet av furries og non-furries.

8 Dette er ikke for å bagatellisere eller antyde at mobbing ikke skjer i pelsen.

fandom, selvfølgelig. Men som vi har sett i kapittel 21, anser mange furries fandomen som et tilfluktssted fra stigmaet og hatet de opplever i det daglige livet.

0 0,5 1 1,5 2 2,5.

Fysisk angrepet (f.eks. slått, slått, sparket).

Fysisk trakassert (f.eks. grepet, dyttet, uønsket.

Eiendom stjålet fra meg eller skadet.

Fornærmet eller kalt sårende ting.

Truet.

Løgn eller rykter spredte seg om meg.

Ekskludert fra sosiale grupper.

Mobbet.

Furries Ikke-furries.

Vi grupperte disse åtte «mobbing fra ikke-pelskledd» gjenstandene sammen til et enkelt mål for mobbing og testet dem for å se om det å bli mobbet er assosiert med viktige tiltak knyttet til trivsel.

Som vist i tabell 21.2 var det mer sannsynlig at de som ble mobbet oftere opplevde vansker i hverdagen, slet med kommunikasjon og var blitt mer ufølsomme overfor andre. 9 Å bli mobbet er også assosiert med redusert fysisk og psykisk velvære, et større behov for å tilhøre en gruppe andre (et mulig biprodukt av utstøting), og med tegn på impulsiv eller risikovillig atferd (f.eks. overforbruk, risikofylt seksuell eller narkotikabruksatferd) som tyder på manglende bekymring for ens eget velvære.

Tabell 21.2. Sammenhenger mellom hyppigheten av å bli mobbet og andre variabler. Variable mobbede vanskeligheter i dagliglivet .26** Vansker med å kommunisere med andre .19** Å være ufølsom overfor andre .25** Fysisk velvære -.26** Psykisk velvære -.16** Overforbruk i

Dag-til-dag liv ,32** Overforbruk på konvensjoner ,32** Risikofylt oppførsel ,17** Need to Belong .20** Merk. ** p < 0,01.

Mestring og avsløring.

Når de ble spurt, indikerte de fleste furry at de ikke tror at furry er noe biologisk eller medfødt (Plante et al., 2015). Med andre ord ser de fleste furries på å være furry som et valg. Dessuten er det å være furry noe som en furry generelt kan skjule for andre, i motsetning til for eksempel deres rase eller å ha en synlig funksjonshemming. Siden det å være en furry er stigmatisert, kan man spørre seg om furries kan unngå de negative konsekvensene vi har fremhevet ovenfor ved.

9 I alle disse tre tilfellene er det mulig at disse problemene kan ha gått foran.

mobbing (f.eks. gjorde en person til et større mål for mobbing), selv om det er lett å se hvordan disse også kan ha oppstått som en konsekvens av mobbing – sliter på grunn av angst forårsaket av mobbing, samt at det er vanskelig å stole på eller ha empati med andre etter en historie med å ha blitt mobbet av andre.

skjuler det faktum at de er furries for andre. Tross alt, hvordan kan man bli målrettet for å være en furry hvis noen ikke vet at du er en furry? Ideen er ikke ny for furries, mange av dem skjuler faktisk sin lodne identitet for andre i livet. Vi ba furries, så vel som anime-fans og fantasy sportsfans, om å vurdere i hvilken grad de avslører sin lodne identitet til andre på en 7-punkts skala (med høyere tall som indikerer større åpenhet). Som vist i figur 21.7 var det minst sannsynlighet for at furries røpet fanidentiteten til andre, inkludert familie, venner, jevnaldrende, veiledere og

nye mennesker de møtte – eller for å si det på en annen måte, de var mest sannsynlig å skjule denne delen av identiteten sin for andre. Furries var mest sannsynlig å avsløre sin lodne identitet til vennene sine— sannsynligvis fordi, som vi så i kapittel 13, omtrent halvparten av en typisk furries venner er selv furries. Vennene deres til side, uttrykte furries betydelig motvilje mot å avsløre sin lodne identitet til andre, inkludert de i deres egne familier - dataene tyder på at selv om furries har en tendens til å avsløre til i det minste noen medlemmer av familien, gjør mange det bare i begrenset grad. 10 På samme måte velger mange furryer å ikke avsløre sin lodne identitet til sine kolleger eller arbeidsledere, ofte av frykt for at det kan skade karriereutsiktene deres. 11.

10 Vi har hørt mange historier fra furries som har fortalt en av sine søsken eller.

en av foreldrene deres om deres lodne identitet mens de valgte å holde den hemmelig for andre i familien i frykt for negative konsekvenser. Dette er spesielt sannsynlig hos yngre pelsdyr, som kan ha større grunn til å frykte tilbakeslag fra familiene sine på grunn av makten familiene kan ha over dem (f.eks. hvis de bor hos foreldrene, frykten for å bli kastet ut på gaten og blir hjemløs). 11 Tallrike furries som jobber som soldater, politibetjenter, lærere, i bedrifter eller i.

det offentlige har fortalt oss at de risikerer å få sparken dersom noen på arbeidsplassen deres skulle finne ut at de var lodne. Frykten deres er heller ikke helt ubegrunnet: i 2017 ble en rådmann i Connecticut tvunget til å trekke seg av ordføreren etter at det ble oppdaget at han var en furry (Miller, 2017).

Figur 21.7. Grad av avsløring av fans identitet til andre (7-punkts skala).

På overflaten kan man kanskje tro at det å skjule en stigmatisert identitet virker som en god strategi for å unngå stigmaet og de skadelige utfallene som følger med å være målet for diskriminering. Imidlertid psykologisk forskning har vist at dette ikke er tilfelle: å bli tvunget til å skjule et aspekt av sin identitet (f.eks. seksuell legning) er assosiert med dårligere mental helse (Pachankis, 2007), delvis.

på grunn av den kroniske angsten forbundet med å bekymre seg for å bli oppdaget og hele tiden måtte overvåke seg selv (f.eks. for å være sikker på at du ikke ved et uhell kommer ut selv; Meyer, 1995). Vi har testet denne ideen i furries, og viser at furries som ble tvunget til å skjule sin lodne identitet opplevde lavere selvtillit (Plante et al., 2014), mens de som var i stand til å være friere og åpent lodne opplevde høyere selvtillit, aktelse og tilfredshet med livet (Mock et al., 2013). Vi har også testet, og funnet støtte for, en modell som argumenterer for at de som identifiserer seg sterkere med den furry fandom opplever større selvtillit og livstilfredshet, delvis fordi de er mer i stand til å være åpne og avsløre interessen sin heller enn å måtte holde den skjult (se figur 21.8; Reysen et al., under trykk).

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5 5,5 6.

Nye bekjenskaper.

Veiledere.

Peers.

Venner.

Familie.

Furry.

Figur 21.8. Furry identitetsavsløring som formidler forholdet mellom fandomsidentifikasjon og tilfredshet med livet (SWL) og selvtillit (SE). Standardiserte betaer presenteres. ** $p < 0,01$.

Mestring og fornektelse av personlig diskriminering.

En annen måte å takle stigma på er å bare benekte at du personlig har blitt påvirket av det. Dette fenomenet ble først observert av Faye Crosby (1984) da hun observerte at arbeidende kvinner i Boston erkjente at kvinner generelt ble diskriminert på jobb. Likevel anså ikke disse samme kvinnene seg for å ha blitt diskriminert. Crosby visste at kvinnene i studien sannsynligvis ble utsatt for diskriminering på jobben, men de rapporterte ikke at dette var tilfellet i studien. Faktisk kan de som er mål for diskriminering på grunn av stigmatisering nekte denne diskrimineringen for å unngå angsten som følger med denne bevisstheten: de hevder at "min gruppe er diskriminert, men jeg har ikke blitt diskriminert."

Figur 21.9. Rangering av gruppe- og personlig diskriminering (7-punkts skala).

For å teste denne muligheten, administrerte vi mål for gruppe ("Pelsere diskrimineres") og personlig diskriminering ("Jeg har følt meg diskriminert fordi jeg er en furry") på en 7-punkts skala (høyere skårer indikerer større diskriminering). Som vist i figur 21.9 indikerte fans fra alle tre gruppene at gruppen deres hadde opplevd større diskriminering enn de selv hadde. Faktisk administrerte vi også disse tiltakene til studenter på universitetsnivå og fant den samme effekten uavhengig av hva de var fan av (f.eks. musikk, sport). Det som også er bemerkelsesverdig i figuren er at furries rangerte høyere på både gruppe- og personlig diskriminering, noe som igjen antyder at furries er klar over stigmaet de møter, selv om de bagatelliserer sin egen opplevelse av diskriminering. 12.

12 En forklaring på dette fenomenet kommer fra den menneskelige tendensen til.

strategisk foreta sosiale sammenligninger nedover – det vil si å sammenligne oss med de som har det dårligere enn oss – for å føle oss bedre med oss selv (Wills, 1981). I denne forbindelse kan en furry som føler seg dårlig over å være en del av en stigmatisert gruppe (furries) peke på en furry som har blitt utsatt for mer diskriminering enn de har for å unngå noe av angsten de ellers kunne føle: "Jada, jeg har det dårlig fordi kollegene mine erter meg, men Steve fikk sparken fra jobben fordi han var en furry, så jeg har det vel ikke så ille!" En annen mulighet er at furries kanskje ikke føler at deres opplevelse av diskriminering er gyldig, omtrent på samme måte som andre som har opplevd vold eller trakassering kanskje ikke føler at saken deres «teller» fordi den ikke stemmer overens med deres prototype av hva slike en sak burde se ut.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.

Furry Brony Anime.

Gruppe Personlig.

Mestring og gruppeidentifikasjon.

Et tredje, noe paradoksalt svar på stigma, er å identifisere seg sterkere med den stigmatiserte gruppen. I følge avvísingsidentifikasjonsmodellen (Branscombe et al., 1999), kan de som tilhører stigmatiserte grupper som kanskje ikke synes det er lett å skjule sin identitet, eller som rett og slett foretrekker å ikke gjøre det, i stedet identifisere seg sterkere med gruppen og dra på den sosiale støtten som gruppen gir som et middel til å takle stigmaet ved å være et gruppemedlem. Selv om dette arbeidet i stor grad har blitt studert i sammenheng med rase eller seksuelle minoriteter, har vi også funnet bevis på at modellen også kan gjelde for fangrupper. For eksempel har vi funnet, i et utvalg av bronier, at de som oppfattet brony-fandomen som mer stigmatisert også var mer sannsynlig å identifisere seg som bronies selv (Chadborn et al., 2016). På samme måte, i et utvalg studenter med en rekke faninteresser, var de hvis faninteresser ble oppfattet som de mest stigmatiserte også mer sannsynlig å identifisere seg med fangruppen sin (Tague et al., 2020). Enda viktigere, denne sistnevnte studien fant også at oppfatninger av stigma var assosiert med en større følelse av tilhørighet til deres respektive fandomer, noe som tyder på at en fandoms sosiale funksjoner – inkludert å gi medlemmer en følelse av positiv identitet og sosialt støttenettverk – kan representere et forsvar. mot stigma. Mens vi ikke har det

direkte testet disse hypotesene i furry fandom, er det liten grunn til å tro at furries ville være unike eller distinkte blant fandoms i denne forbindelse. Dessuten, selv om vi aldri har testet denne hypotesen direkte i furry, støtter åpne intervjuer og fokusgruppedata denne ideen om at for mange furries, til tross for stigmaet og diskrimineringen de opplever for å være en furry, er fandomen likevel en kilde. sosial støtte til dem, og det som hjelper dem til å takle konsekvensene av å bli målrettet, enten det er for å ha uvanlige faninteresser eller for å være LGBTQ+ (Roberts et al., 2015). Konklusjon Gjennom dette kapitlet har vi fremholdt at furries er medlemmer av et stigmatisert fanfelleskap, et fellesskap som delvis er målrettet på grunn av dets ikke-prototypiske karakter som en fangruppe. Fordi furries interesser avviker fra typiske faninteresser, opplever folk negative følelsesmessige reaksjoner på dem og tror på misoppfatninger om furries som feiltilpasset eller motivert av seksuelle avvik. Furries er godt klar over stigmaet de møter og er rettferdige.

(Sanmuhathan, 2021). For eksempel kan de si til seg selv: «Ja, visst, jeg har blitt ertet og latterliggjort for å være en furry, men det er ikke ekte mobbing før noen slår meg – det har ikke skjedd meg!»

nøyaktig når det gjelder å forutsi graden av stigma rettet mot dem. I tråd med tidligere forskning har dette stigmaet en rekke negative konsekvenser for det fysiske og psykiske velværet til furries, ofte som et direkte eller indirekte resultat av å oppleve mobbing og trakassering. Furries, som medlemmer av andre stigmatiserte grupper, har vendt seg til en rekke strategier for å takle dette stigmaet, inkludert å skjule identiteten sin som furries fra andre, nekte personlig diskriminering og vende seg innover mot det furry samfunnet som en kilde til motstandskraft og sosial støtte. Den kanskje mest bemerkelsesverdige observasjonen vi har gjort i løpet av et tiår med å studere furries er at til tross for det betydelige stigmaet de rutinemessig opplever, er de motstandsdyktige som et samfunn. Furries kan ofte bli funnet som hånende og parodierende forsøk på å stigmatisere dem, omfavne og om dirigere negativiteten i stedet for å trekke seg tilbake fra den. Evnen til å gjøre dette stammer sannsynligvis fra fandomens solidaritet og den nære følelsen av tilhørighet fandomen gir mange medlemmer (se kapittel 19), hvorav mange ser på den furry fandomen som det første stedet de har vært i stand til å finne. aksept etter en barndom med utstøting for å være annerledes – enten i hobby eller i andre fasetter av identiteten deres (f.eks. å være LHBTQ+). Denne nærheten og motstandskraften den gir har vært gjenstand for mange av våre studier, og vil utvilsomt fortsette å være en kilde til forskningsspørsmål og interesse i fremtiden. Referanser Bates, J. (2019, 21. august). Colorado skoledistrikt tilbyr kattesøppel bøtter for barn å bruke badet

under nedstengninger. Tid. <https://time.com/5658266/colorado-district-kitty-litter-bucketslockdowns/> Branscombe, NR, Schmitt, MT og Harvey, RD (1999). Å oppfatte gjennomgripende diskriminering blant afroamerikanere: Implikasjoner for gruppeidentifikasjon og velvære. *Journal of Personality and Social Psychology*, 77 (1), 135-149. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.77.1.135> Chadborn, D., Plante, CN, & Reysen, S. (2016). Oppfattet stigma, sosial identitet og gruppenormer som prediktorer for prososial gi i et fandom. *International Journal of Interactive Communication Systems and Technologies*, 6 (1), 35-49. <https://doi.org/10.4018/IJICST.2016010103> Cook, CR, Williams, KR, Guerra, NG, Kim, TE, & Sadek, S. (2010). Prediktorer for mobbing og offer i barndom og ungdomsår: En meta-analytisk undersøkelse. *School Psychology Quarterly*, 25 (2), 65-83. <https://doi.org/10.1037/a0020149>.

Devos, T., & Banaji, MR (2005). Amerikansk = hvit? *Journal of Personality and Social Psychology*, 88 (3), 447-466. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.88.3.447> Devos, T., & Mohamed, H. (2014).

Nyanser av amerikansk identitet: Implisitte forhold mellom etniske og nasjonale identiteter. *Social and Personality Psychology Compass*, 8 (12), 739-754. <https://doi.org/10.1111/spc3.12149> Dickson, EJ

(2023, 25. mai). Furries har nå seriøs biff med Ron DeSantis. *Rolling Stone*. <https://www.rollingstone.com/culture/culturenews/furries-beefing-ron-desantis-1234742107/>

Fitzpatrick, ME, Cotter, EW, Bernfeld, SJ, Carter, LM, Kies, A., & Fouad, NA (2011). Betydningen av mobbing på arbeidsplassen for yrkespsykologi: Implikasjoner for forskning og praksis. *Journal of Career Development*, 38 (6), 479-499. <https://doi.org/10.1177/0894845310390035> Goffman, E. (1963). Stigma: Om håndtering av bortskjemt identitet. Prentice-Hall. Guarneri, JA, Oberleitner, DE, & Connolly, S. (2019). Opplevd stigma og selvstigma hos studenter: En litteraturgjennomgang og implikasjoner for praksis og forskning. *Basic and Applied Social Psychology*, 41 (1), 48- 62. <https://doi.org/10.1080/01973533.2018.1550723>

Gurley, G. (2001, mars). Pelsens gleder. *Vanity Fair*. Hentet fra <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage=1> Juvonen, J., & Graham, S. (2014). Mobbing i skolen: Mobbernes makt og ofrenes situasjon. *Annual Review of Psychology*, 65 (1), 159-185. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010213-115030>

Kay, AC, Day, MV, Zanna, MP og Nussbaum, AD (2013). De lumske (og ironiske) effektene av positive stereotypier. *Journal of Experimental Social Psychology*, 49 (2), 287-291.

<https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.11.003> Major, B., & O'Brien, LT (2005). Sosialpsykologien til stigma. *Annual Review of Psychology*, 56, 393-421.

<https://doi.org/10.1146/annurev.psych.56.091103.070137> McDougall, P., & Vaillancourt, T. (2015). Langsiktige voksne utfall av jevnaldrende offer i barndom og ungdomsår: Veier til tilpasning og feiltilpasning. *American Psychologist*, 70 (4), 300-310. <https://doi.org/10.1037/a0039174> McMahon, T. (forfatter, regissør), Arnarson, HA (forfatter), & Miller, G. (forfatter). (2009). *Døden over lett: Em-bjørn-ass. I Original Productions (Producer), 1000 måter å dø på. Spike.*

Meyer, IH (2023). Fordommer, sosialt stress og mental helse i lesbiske, homofile og bifile populasjoner: konseptuelle problemer og forskningsbevis. *Psychological Bulletin*, 129, 674-697. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.129.5.674> Miller, JR (2017, 8. september). Rådmann trekker seg etter at hemmelig "furry" liv ble avslørt. *New York Post*. <https://nypost.com/2017/09/08/councilmanresigning-after-secret-furry-life-revealed/> Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Dypere fritidsengasjement som meststringsressurs i en stigmatisert fritidskontekst. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Olweus, D. (2013). Skolemobbing: Utvikling og noen viktige utfordringer. *Annual Review of Clinical Psychology*, 9 (1), 751-780. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-050212-185516> Pachankis, JE (2007). De psykologiske implikasjonene av å skjule et stigma: En kognitiv-affektiv-atferdsmodell. *Psychological Bulletin*, 133 (2), 328-345. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.2.328> Pennacchia, R. (2022, 16. mai). Furries skylden for Buffalo-skytingen, sier Stew Peter og Kandiss Taylor. *Wonkette*. <https://www.wonkette.com/martha-speaks-buffalo-shooting> Plante, CN, & Reysen, S. (2023). "De er bare rare": Kognitive og affektive formidlere av assosiasjonen mellom opplevd ikke-prototypisk, og fordommer mot fankultur. *Psykologi av populære medier. Avanser på nett* utgivelse. <https://doi.org/10.1037/ppm0000440> Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). Samspill mellom sosio-strukturelle egenskaper forutsier identitetsfortielse og selvtilitt hos stigmatiserte minoritetsgruppemedlemmer. *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). "Mer enn huddyp": Biologisk essensialisme som svar på en særegenhetstrussel i et stigmatisert fansamfunn. *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Reysen, S., & Plante, CN (2017). Fans, opplevd modenhet og vilje til å danne et romantisk forhold: Anvendelse av et kort modenhetsmål. *Kommunikasjon og kultur på nett*, 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8>.

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transportert til en annen verden: psykologien til anime-fans. Internasjonalt anime-forskningsprosjekt. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). Nøyaktighet av opplevde fordommer mot ens fangruppe. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 122-129. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE og Gerbasi, KC (under trykk). Sosiale aktiviteter medierer forholdet mellom fandomsidentifikasjon og psykologisk velvære. *Fritidsvitenskap*. <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Reysen, S., & Shaw, J. (2016). Sportsfan som standardfan: Hvorfor ikke-sportsfans blir stigmatisert. *The Phoenix Papers*, 2 (2), 234-252. Reysen, S., Shaw, J., & Brooks, TR (2015). Heteroseksuell misjonær som seksuell standard og stigmatisering av opplevde sjeldne seksuelle aktiviteter. *Advances in Social Sciences Research Journal*, 2 (5), 93-104. <https://doi.org/10.14738/assrj.25.1181> Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). Klinisk interaksjon med antropomorfisk fenomen: Notater for helsepersonell om samhandling med klienter som har denne uvanlige identiteten. *Helse- og sosialarbeid*, 40 (2), e42-e50. <https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). Ikke alle fantasier er skapt like: Fantasy sportsfans oppfatning av furry, brony og anime fans. *The Phoenix Papers*, 2 (1), 40-60. Sanmuhanathan, N. (2021, 2. mars). Jeg er rådgiver for seksuelle overgrep. Her er hvorfor det er så vanskelig for overlevende å komme frem, og hva som skjer

når de gjør det. Samtalen. <https://theconversation.com/im-a-sexualassault-counsellor-heres-why-its-so-hard-for-survivors-to-come-forward-and-what-happens-when-they-do-156038> Schmitt, M .

T., Branscombe, NR, Postmes, T., & Garcia, A. (2014). Konsekvensene av opplevd diskriminering for psykisk velvære: En metaanalytisk oversikt. *Psychological Bulletin*, 140 (4), 921-948. <https://doi.org/10.1037/a0035754> Tague, AM, Reysen, S., & Plante, CN (2020).

Tilhørighet som formidler av forholdet mellom følt stigma og identifikasjon hos fansen. *Journal of Social Psychology*, 160 (3), 324-331. <https://doi.org/10.1080/00224545.2019.1667748> Taylor, K..

(2023, 23. mars). De lodne dagene er over når jeg er guvernør. Offentlig skole er for akademikere, ikke eventyr.

. Twitter. <https://twitter.com/KandissTaylor/status/1506603753008472064> The Guardian. (2022, 29. mars).

Republikanerne trekker tilbake falske påstander om at skoler plasserer søppelkasser for "lodne" elever. The Guardian. <https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked> Wills, TA (1981). Nedadgående sammenligningsprinsipper i sosialpsykologi. *Psychological Bulletin*, 90 (2), 245-271. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.90.2.245> Zuiker, AE (forfatter), Stahl, J. (forfatter) & Lewis, R. (regissør). (2003). Pels og avsky. I J. Bruckheimer (produsent), CSI: Crime Scene Investigation. CBS Paramount Network Television.

Kapittel 22.

Barna er i orden: Furry velvære og mental helse Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante.

Psykologi, som et fagfelt, fokuserer på sinnet og atferden. Det er et bredt felt hvis emner spenner fra dyreopplæring til kultindoktrinering, fra personlighetsvurdering til visuell persepsjon, fra språklæring til nevronal aktivitet i hjernen.

Til tross for dette brede omfanget, er studiet av velvære, uten tvil, brød og smør for psykologisk forskning. 1 Det er ryggraden i psykologien

i den grad, før eller senere, nesten alle andre psykologiske felter sirkler rundt for å diskutere implikasjonene for velvære. Dette, kombinert med det faktum at et av de vanligste spørsmålene vi blir stilt av lekfolk om furries er "Er furries ok?", er grunnen til at vi har tatt med mål på trivsel

i vår forskning på furries omtrent like lenge som vi har forsket på furries. Faktisk, i løpet av årene har vi samlet inn så mye data om furry velvære at vi enkelt kunne gjøre dette kapittelet til en egen bok! For å forhindre at denne boken blir et tobindssett, skal vi være kortfattede og fokusere på dette kapittelet

bare på hovedpunktene. Vi starter med en kort introduksjon til velvære og hvordan man kan måle det. 2 Deretter sammenligner vi furries med andre grupper på mål for velvære – siden det er litt meningsløst å vite hvor godt furries har det uten sammenligning. Til slutt diskuterer vi forekomsten av psykiske lidelser i pels og hvordan den står seg opp mot andre fandomer før vi kort tar for oss noen av variablene som hjelper oss å forutsi hvilke pels som har en tendens til å score høyest på mål på velvære. Hva er

Trivsel? Sjansen er stor for at du allerede har en ganske intuitiv forståelse av hva velvære er: det er det

staten vi alle streber mot, hvordan vi ønsker å ha det hvis vi får valget. 3 Men filosofi

og psykologi har en lang historie med å diskutere hva som utgjør en persons velvære. For eksempel beskriver McDowell (2010) velvære som «contentment, satisfaction, or happiness derived from optimal functioning» (s. 70).

Denne definisjonen innebærer at velvære er noe folk vurderer selv.

1 Som et bevis på dette faktum, er det en hel underdisiplin av psykologi dedikert.

til å oppdage hva som gjør folk glade og blomstrende – positiv psykologi! 2 Som det viser seg, er velvære ikke et så enkelt og enestående konsept som du kanskje.

synes! 3 Jeg ser alltid for meg det slik jeg skulle ønske jeg hadde det når jeg føler meg syk eller har en.

skikkelig tøff dag.

basert på hvordan de fungerer i det øyeblikket. Noen som har å gjøre med kroniske smerter kan, for en utenforstående, bli sett på som gjør det ganske dårlig med tanke på velvære, men hvis de sammenligner seg med andre i verre situasjoner, kan de føle at de har det ganske bra! Alternativt kan du være i perfekt fysisk helse, men føle deg ufullstendig og utilfreds med hverdagen din. Selv noen som er fullstendig blottet for sykdom eller sykdom og som balanserer livet ganske bra, kan bestemme at det å bare eksistere uten problemer er utilstrekkelig - at med mindre de trives og vokser kontinuerlig, har de det ikke bra.

4 Til syvende og sist er det ingen perfekt, universelt avtalt måte å vurdere velvære. Som et resultat har forskere foreslått utallige mål og dimensjoner for å måle trivsel, hver og en skreddersydd for å måle trivsel slik den er konseptualisert i hver enkelt forskers egen modell eller rammeverk. Linton et al. illustrerer hvor mange forskjellige konseptualiseringer vi snakker om. (2016) undersøkte 99 ulike mål på velvære og identifiserte 196 distinkte dimensjoner. Selvfølgelig erkjente de at noen av disse forskjellige dimensjonene overlappet med hverandre, så de kondenserte og kategoriserte dem ned til et mindre, mer håndterbart sett med seks brede klynger (f.eks. mentalt velvære, åndelig velvære). Andre forskere har statistisk undersøkt sammenhengene mellom disse dimensjonene og antydnet at det kan være så få som to hoveddimensjoner når det kommer til velvære. Vi refererer generelt til disse som subjektiv velvære ("evaluering av livet i form av tilfredsstillelse og balanse mellom positiv og negativ affekt" 5) og psykologisk velvære ("oppfatning av engasjement med livets eksistensielle utfordringer;" Keyes et al. , 2002, s. 1007). 6 I sin studie har Keyes et al. målt velvære på ulike måter i en gruppe mennesker og fant ut at de samlet seg til én dimensjon som utnyttet subjektiv velvære (f.eks. positiv affekt, livstilfredshet) og én som utnyttet psykologisk velvære (f.eks. personlig vekst, formål i livet) (Keyes et al., 2002). Når Compton et al. (1996) administrerte på samme måte ulike mål på trivsel til elever og.

4 Dette nevner ikke engang det faktum at filosofer har ment i årtusener.

om hva det vil si å leve det gode liv: er det hedonisme – maksimere nytelse og minimere smerte – eller være helt opptatt og engasjert fra øyeblikk til øyeblikk? Eller er det noe helt annet, som å maksimere ens produktivitet og generativitet? 5 «Affekt» er det fancy psykologiske ordet for «følelser» eller «følelser». 6 Andre forskere bruker annen terminologi for å referere til de samme to dimensjonene.

Ryan og Deci (2001) kaller for eksempel disse to dimensjonene for hedonisk velvære (f.eks. lykke) og eudaimonisk velvære (å leve opp til sitt potensial).

fellesskapsmedlemmer fant de samme belastning på disse to dimensjonene, subjektiv velvære (f.eks. lykke, tilfredshet med livet) og psykologisk velvære (f.eks. modenhet, selvaktualisering). Siden det ikke finnes perfekte, universelt vedtatte mål på velvære, har vi en tendens til å kalle alle disse ulike konstruksjonene, så vel som relaterte konstruksjoner som selvtillit, 7 indikatorer på velvære, gjenkjennelse at til tross for de små forskjellene mellom de forskjellige konstruksjonene, har de alle en tendens til å være ganske positivt korrelert med hverandre – med andre ord, når du er høy på ett mål på velvære, kan det trygt antas at du også vil score høyt på dusinvis av andre lignende mål på velvære. 8 Fandom-sammenligninger Så, hvordan står furries velvære opp mot andre fans? Vår første slike sammenligning var mellom furries, anime-fans og fantasy sportsfans i en storstilt studie som brukte ulike mål på velvære (f.eks. livstilfredshet, selvtillit, angst). Som vist i figur 22.1 skilte ikke furries og fantasy sportsfans seg med hensyn til livstilfredshet eller selvtillit,

selv om begge gruppene scoret betydelig høyere enn anime-fans. Furries og anime-fans skilte seg ikke når det kom til depresjon og angst, selv om begge gruppene var betydelig høyere enn fantasy sportsfans. Til slutt rapporterte furries mer stress enn enten anime eller fantasy sportsfans (som ikke skilte seg fra hverandre). Til slutt bør vi merke oss at furries scoret.

7 Vi tar dette øyeblikket til å komme på en såpeboks: vi tror at selvtillit også er en.

indikator på trivsel. Det er et teoretisk argument vi har kommet inn i med andre forskere tidligere.

På den ene siden, ja, teknisk sett er selvtillit – en generell evaluering av ens generelle egenverdi – en konstruksjon som er forskjellig fra velvære – det er ikke nøyaktig det samme som hvordan livet ens går. Men i studier som har målt både velvære og selvtillit, er de to nesten alltid moderat til

sterkt korrelert (f.eks. Kashdan, 2004; Lyubomirsky et al., 2006; Paradise & Kernis, 2002). Når det inkluderes i analyser av velvære, klynger selvtillit seg vanligvis sammen med andre mål på subjektivt velvære (Compton et al., 1996), og i en stor studie på tvers av 31 nasjoner var selvtillit nesten alltid positivt korrelert med tilfredshet med ens liv (Diener & Diener, 1995). Med andre ord, vi har inkludert lodne selvtillit i dette kapittelet som et mål på velvære – uten tvil et proxy-mål for det – og lar deg som leser vite at ikke alle psykologer vil være enige i denne avgjørelsen. 8 Dette har ofte vært vår tilnærming til å måle velvære: Mens noen.

individuelle mål på velvære kan ha særheter eller særegenheter, hvis du måler velvære på tre forskjellige måter og de alle viser den samme generelle trenden, kan du være rimelig sikker på at du måler generell velvære og ikke noe merkelig spesifikt for ett bestemt tiltak.

over midtpunktet av målene for livstilfredshet og selvtillit, og lavere enn midtpunktet på depresjon, angst og stress. Dette tyder på at furries generelt rapporterer om ganske god velvære i gjennomsnitt, med forskjeller mellom furries og andre fangrupper er ganske små størrelsesforskjeller i stedet for store, kategoriske forskjeller. Med andre ord: furries ser ut til å ha det omtrent like bra som andre fangrupper, til tross for stigma og populære misoppfatninger som antyder noe annet (se kapittel 21 for mer om dette).

Figur 22.1. Gjennomsnittlige sammenligninger av trivselsindikatorer for furries, anime-fans og fantasy sportsfans (7-punkts skala).

Som vi bemerket tidligere, er det to grunnleggende dimensjoner av velvære: subjektiv og psykologisk.

Fordi psykologisk forskning generelt har fokusert på subjektivt velvære (f.eks. lykke, tilfredshet med livet), foreslo Ryff (1989, s. 1072) seks dimensjoner ved psykologisk velvære: autonomi ("selvbestemmende og uavhengig; i stand til å motstå" sosialt press»), miljømestring («kompetanse i å håndtere miljøet; kontrollerer komplekst utvalg av eksterne aktiviteter»), personlig vekst («en følelse av fortsatt utvikling»), positiv forhold til andre (å ha "varme, tilfredsstillende, tillitsfulle forhold til andre"), formål med.

2,00 2,50 3,00 3,50 4,00 4,50 5,00 5,50.

Stress.

Angst.

Depresjon.

Selvtillit.

Tilfredshet med livet.

Furry Anime Fantasy Sport.

livet ("har mål i livet og en følelse av rettethet"), og selvaksept ("en positiv holdning til selv"). Vi ønsker å gå utover mål for subjektivt velvære, og vi har også utført studier som målte hver av Ryffs seks dimensjoner av psykologisk velvære, og gjorde det i prøver av furries, anime-fans og studenter for å sammenligne (Reysen et al. ., 2020). Som vist i figur 22.2 var poengsummen til furries generelt sammenlignbare med de to sammenligningsgruppene, og skilte seg ikke ut som spesielt høye eller lave med mulig unntak av kategorien personlig vekst og positive relasjoner, der de skåret signifikant høyere enn de andre gruppene. Furries scoret også over midtpunktet på alle dimensjonene, noe som tyder på at furries generelt har ganske godt psykologisk velvære. Faktisk var et av de mer overraskende funnene fra denne studien at på mange av dimensjonene var furries mer psykologisk velstående enn studenter. 9.

Figur 22.2. Gjennomsnittlig sammenligning mellom furries, anime-fans og amerikanske studenter på dimensjoner av psykisk velvære (7-punkts skala).

På dette tidspunktet lurer du kanskje på om anime-fans har det bra. På tvers av de fleste av våre mål på velvære ser det ut til at de skårer lavere enn furries. Vi ønsket å se om vi kunne forklare noen av disse forskjellene ved å spørre om antall venner begge gruppene har kanskje.

9 I kapittel 13 merker vi at de fleste furries er, seg selv, studenter eller tidligere.

studenter, noe som gjør dette til en ganske passende sammenligning.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5.

Selvaksept.

Hensikt i livet.

Positive forhold.

Personlig vekst.

Miljømestring.

Autonomi.

Furry Anime Student.

redegjøre for disse forskjellene, gitt at furry er svært motivert til å delta i den furry fandom av tilhørighet og gitt fandomens normer for aksept og toleranse (se kapittel 17 og kapittel 19). For å teste dette kjørte vi en formidlingsmodell (vist i figur 22.3), der vi først og fremst fant at furries skåret høyere enn anime-fans på et mål på livstilfredshet. Deretter testet vi om furries og anime-fans hadde sammenlignbare antall venner og fant ut at furries i gjennomsnitt hadde flere venner ($M = 11,38$) enn anime-fans ($M = 9,20$). Vi fant også at de som hadde flere venner hadde en tendens til å være mer fornøyd med livet i gjennomsnitt. Setter man hele modellen sammen, kan i det minste noe av forskjellen i livstilfredshet mellom furries og anime-fans forklares av det faktum at furries har flere venner i gjennomsnitt. Dette funnet fremhever

viktigheten av sosiale forbindelser for ens velvære, et tema som vil fortsette å dukke opp gjennom dette kapittelet.

Figur 22.3. Eksempelsammenligning som forutsier tilfredshet med livet gjennom antall venner. Standardiserte betaer presenteres. ** $p < 0,01$.

Psykisk helsediagnoser.

En måte en lege kan vurdere en pasients fysiske helse på er å teste for tilstedeværelse eller fravær av sykdom, infeksjon eller dysfunksjon. På en litt analog måte er en annen måte vi indirekte kan vurdere mental helse på, å teste om en person har blitt diagnostisert med psykisk helse.

problem. 10 Med dette i tankene spurte vi et utvalg av furries, bronies og anime-fans om de noen gang hadde blitt diagnostisert av en lisensiert utøver med en eller flere psykologiske lidelser (Reysen et al., 2018). Vi kodet deretter svarene inn i hovedgrupper av lidelser: humørforstyrrelser (f.eks. depresjon, bipolar), angstlidelser (f.eks. panikktilstand, generalisert angstlidelse), oppmerksomhetssvikt/hyperaktivitetsforstyrrelse (ADHD) og autismespekterforstyrrelse. 11 Resultatene av denne studien fant at furries og anime-fans ikke skilte seg når det gjelder prosentandelen av fans diagnostisert med en stemningslidelse, selv om begge hadde en høyere prevalensrate enn det som ble observert i bronies (se figur 22.4). Anime-fans rapporterte flere angstlidelser enn bronies, mens furries falt et sted i mellom og ikke skilte seg signifikant mellom de to gruppene. Furries rapporterte en betydelig høyere forekomst av ADHD enn bronier, som selv hadde større sannsynlighet for å ha ADHD enn anime-fans. Til slutt skilte furries og anime-fans seg ikke når det kom til å ha en diagnose av autismespekterforstyrrelse, selv om begge var betydelig under bronies. 12.

10 Vi bør merke oss at vi ikke brukte dette i seg selv som en indikator på mental helse.

For eksempel har vi aldri sagt "denne personen har blitt diagnostisert med en angstlidelse, derfor de må ha dårligere mental helse enn en person som ikke har fått diagnosen.» For det første ignorerer dette det faktum at noen mennesker kan diagnostiseres med en tilstand, men rett og slett aldri har blitt diagnostisert.

Dessuten kan en person med en psykisk lidelse som håndterer den godt fungere bedre enn en som ikke har blitt diagnostisert med en psykisk lidelse, men som likevel sliter

å takle hverdagen av en myriade av grunner. I stedet ser vi på psykisk helse som en modererende faktor – en mulig risikofaktor eller forverrende/forsterkende kraft – når det kommer til problemer med velvære, snarere enn å være en indikator på mental helse i seg selv. 11 Igjen gjentar vi at i og i seg selv er det ikke en indikator å være nevrodivergent.

problemer med trivsel. Faktisk i mange tilfeller problemer med velvære hos nevrodivergerende mennesker har mindre å gjøre med at noen er nevrodivergent og mer å gjøre med at de lever i et samfunn der nevrodivergens er stigmatisert eller straffet gjennom systemiske barrierer og vilkårlige kulturelle normer. 12 I andre studier med furries har vi sett forekomster av autismespekterforstyrrelser.

diagnosen varierer, noen ganger så høy som 13,2 %.

Figur 22.4. Forekomst av lidelser i furry, brony og anime fandoms.

Vi sammenlignet også prevalensen av hver av disse lidelsene med amerikansk livstidsprevalens. 13 Alle de tre fangruppene viste en lavere prevalens av humørforstyrrelser, angstlidelser og ADHD enn de amerikanske livstidsprevalensratene. Derimot viste alle tre gruppene høyere forekomst av autismespekterforstyrrelser enn det som er observert i den generelle amerikanske befolkningen. 14 Alt inn.

13 Dette er på ingen måte noen stor sammenligning – for det første er den gjennomsnittlige pelsen.

betydelig yngre enn gjennomsnittssamerikaneren (se kapittel 13), noe som betyr at de om ikke annet har hatt mindre tid til å ha blitt diagnostisert. Ikke desto mindre er det de beste dataene vi har tilgjengelig for å gjøre sammenligninger mellom psykiske lidelser i furry fandom sammenlignet med den generelle befolkningen som helhet — En sammenligning ser ut til at lekfolk er fast bestemt på å gjøre. 14 Et viktig forbehold når man tolker dette funnet er å huske på at en av.

de diagnostiske kriteriene for autismspekterforstyrrelse er en spesifikk, begrenset eller repeterende atferd eller interesse. Hva er en fan, hvis ikke en person med en veldig spesifikk interesse for noe? Vi mener ikke å antyde at alle fans er på autisme.

0,0 % 5,0 % 10,0 % 15,0 % 20,0 %.

Autismespektrum.

ADHD.

Angstlidelser.

Stemningsforstyrrelser.

Furry Brony Anime.

alt, disse funnene tyder på at det relative antallet mennesker som har blitt diagnostisert med en psykisk lidelse er relativt lavt i den furry fandom (bortsett fra når det gjelder autisme) sammenlignet med den amerikanske befolkningen, noe som betyr at, om ikke annet, furry er ikke definert av, eller spesielt utsatt for, diagnostiserbare psykiske problemer. 15 Fanship versus Fandom Som vi diskuterte i kapittel 6, skiller vi regelmessig mellom fanship (graden av ens psykologiske forbindelse med et fanobjekt) og fandom (psykologisk forbindelse med andre fans som gruppe) i vår forskning (Reysen & Branscombe, 2010). Dette skillet er spesielt viktig når det gjelder å forutsi fansens velvære (Edwards et al., 2019; Reysen et al., 2021). Basert på studier som viser at det å identifisere seg med et bestemt idrettslag (dvs. fanship) var assosiert med fansens velvære, hevdet Daniel Wann (2006) at denne assosiasjonen var fordi fans som identifiserte seg sterkere med et idrettslag også dannet sosiale forbindelser til andre fans og at dette drev koblingen med høyere velvære. Men i tre studier som testet modellen, klarte han ikke å finne støtte (Wann et al., 2015; Wann et al., 2011). I 2017,

Vi fant imidlertid støtte for modellen, ikke i et utvalg sportsfans, men snarere i et utvalg anime-fans og ansikt-til-ansikt-vennskap (men ikke nettvennskap) som de fikk gjennom sin interesse for anime (Reysen et al., 2017). I andre studier har forskere på samme måte funnet en sammenheng mellom identifisere seg med et idrettslag og trivsel. For eksempel, i en studie fra 2017 fant Wann og kollegene hans en sammenheng mellom å identifisere seg med et idrettslag og å føle tilhørighet i livet, en som ble drevet av det faktum at det å være en fan ga dem en følelse av tilhørighet til fanfelleskap.

Likeledes, i et utvalg av japanske fotballfans etter en naturkatastrofe, Inoue et al. (2015) fant at fansens oppfattede sosiale støtte var en driver for forholdet mellom teamidentifikasjon og følelsen av en følelse av samhørighet i ens fellesskap og fant, i en annen studie, at teamidentifikasjon og livstilfredshet ble drevet av følelsen av tilhørighet gitt av faninteressen (Inoue et al., 2020).

spektrum, men heller at personer på spekteret kan finne slektskap med andre som deler en lignende fascinasjon eller lidenskap for en interesse (se kapittel 23). 15 Dette er basert på et premiss vi snakker om i kapittel 21 og i en publisert.

psykologisk artikkel som viser at folk har en tendens til å mislike de med uvanlige faninteresser, delvis på grunn av en antagelse om dysfunksjon (blant annet Plante & Reysen, 2023).

Som vi påpeker i kapittel 6 og det som var lett synlig i de foregående avsnittene, fokuserer mesteparten av fanforskningen innen psykologi på sportsfans. Vi påpekte også i kapittel 6 at det meste av fanforskning fokuserer på fanship mens fandom utelates. Dette er en viktig forglemmelse: når det settes opp mot hverandre, er fandom – den mer sosiale komponenten av fanidentitet – en bedre prediktor for velvære enn fanship i prøver av bronier (Edward et al., 2019), anime-fans (Reysen et al. al., 2021), og furries (se kapittel 6 om fanship / fandom). Dette er fordi det å være fan, til tross for at det virker trivielt, er en viktig gruppeidentitet (Tajfel & Turner, 1979; Turner et al., 1987), en som er knyttet til bedre velvære, siden mennesker er en sosial art og drar nytte av sosial støtte og mestringsressurser gitt av våre grupper (Haslam et al., 2018; Haslam et al., 2008, 2009). Tilhørighet til flere grupper er faktisk ofte relatert til bedre velvære (f.eks. Haslam et al., 2008), noe som er like sant for fandoms som det er for andre grupper; i en prøve av bronier ble det funnet å tilhøre flere fandoms å forutsi lavere ensomhet (Reysen, Plante, & Chadborn, 2022).

Figur 22.5. Formidlingsmodell av fandom som forutsier psykologisk velvære gjennom fanaktiviteter i et utvalg furries. Standardiserte betaer presenteres. ** $p < 0,01$.

Men er dette sant for furries? Det korte svaret er ja - furries er i denne forbindelse ikke annerledes enn noen annen gruppe. I prøver av amerikanske universitetsstudenter, furries og anime-fans, Reysen et al. (i press) fant at fandom var en bedre prediktor for psykologisk velvære enn fanship. Gruppene var imidlertid forskjellige når det kommer til hva som driver denne effekten. Hos studentene var det jo flere venner de kjente som også var fans av deres favorittfaninteresse som drev forholdet. Hos furries og anime-fans ble effekten drevet av å delta på arrangementer personlig, og ikke av online engasjement eller forbruk av media (se figur 22.5). Med andre ord, for fans generelt, er sosiale forbindelser en primær driver, eller kilde, til fansens velvære, med data om furries og anime-fans som spesifikt antyder at ansikt-til-ansikt interaksjoner gjør det lettere å formidle denne typen støttende sosiale forbindelser enn nettinteraksjoner. 16 Vi har på samme måte vist viktigheten av å samhandle med andre fans som en viktig del av velvære i furries og i andre fangrupper. For eksempel, for pels,

Å avsløre sin pelskledde identitet til andre er assosiert med bedre velvære (Mock et al., 2013; Plante et al., 2014), delvis fordi det å kunne være deg selv rundt andre mennesker gjør at du kan leve mer autentisk og unngå angst for å måtte skjule sider ved deg selv for andre. Andre studier viser at fans vurderer deres velvære høyere når de gjør det mens de er på en fanbegivenhet enn de gjør hvis de gjør det hjemme (Ray et al., 2018; Wann et al., 2008), noe som tyder på at det å være rundt andre fans er gunstig for ens velvære. Faktisk snakker furries ofte om en tilstand som kalles "post-con depresjon" som oppstår etter hjemkomst fra et lodne stevne, et funn som ble testet og vist å være sant (Plante et al., 2016; Roberts et al., 2017)! Med andre ord, fansen er generelt på sitt beste når de er omgitt av andre fans, og viser tegn på redusert velvære når de fratas sjansen til å samhandle med andre fans. Dette kan være grunnen til at mange fans åpenlyst viser symboler for gruppen (f.eks. klær) for å signalisere til andre potensielle fans i deres daglige liv som en måte å knytte nye vennskap på (Chadborn et al., 2017). 17.

16 Dette er ikke å si at det er umulig å forfalske betydelig og meningsfylt.

forbindelser med andre fans på nettet (f.eks. gjennom fora, VRChat og chat-grupper) – men det kan være lettere å gjøre det ansikt til ansikt. Tross alt utviklet mennesker seg i en tid før nettmedier eksisterte, og så vår instinkter (f.eks. lære å stole på) er spesielt tilpasset personlig interaksjon. 17 Dette utgjør litt av en gåte for furries, som er en stigmatisert gruppe. På.

den ene siden kan de ha nytte av å finne andre fans, men på den annen side la andre finne ut av det at du er lodden kan føre til stigma og utstøting. En.

Intragruppehjelp.

I samsvar med det sosiale identitetsperspektivet diskutert i kapittel 6, alt annet likt, har folk en tendens til å hjelpe medlemmer av sin egen gruppe mer enn de vil hjelpe fremmede eller medlemmer av andre grupper (f.eks. Balliet et al., 2014). Denne oppførselen gjelder like mye for fangrupper som for andre viktige gruppeidentiteter (f.eks. rase, kjønn, religion). For eksempel, Platow et al. (1999) satte opp tre donasjonsbord for veldedige formål ved et sportsarrangement. Arbeiderne ved bordene hadde skjert som enten matchet fargene til ett av de to lagene som spilte, eller en nøytral farge. Fansen ga mer penger til donasjonsbordet der arbeiderne hadde skjert som matchet fargene til hjemmelaget. I et annet eksempel, Levine et al. (2005) fikk deltakerne til å tenke på fanidentiteten sin før de ba dem gå til en annen bygning på college-campus. På vei til neste bygning så deltakerne noen falle og skade seg (dette var en konføderert – en person som jobbet for eksperimenterne). Konføderasjonen hadde enten på seg en skjorte med deltakerens favorittlagssymbol, et rivaliserende lag, eller ikke noe symbol (dvs. nøytralt). Deltakere var mer sannsynlig å stoppe og hjelpe personen som hadde på seg en skjorte som hadde favorittlagets logo sammenlignet med å hjelpe personen som hadde på seg en skjorte eller nøytral skjorte til et rivaliserende lag. Kort sagt – folk hjelper medlemmer av sin egen gruppe – inkludert fans som hjelper andre fans. Som du kanskje forventer, er det nyttig å hjelpe – å bli hjulpet av noen forbedrer velværet ditt i forhold til å ikke bli hjulpet (f.eks. å la noen låne deg penger i en tid med nød). Litt uventet kommer hjelpeatferd også til fordel for den som hjelper. For eksempel, når deltakere i en studie ble bedt om å huske en gang de brukte penger på noen andre (mot seg selv), rapporterte de høyere nivåer av lykke (f.eks. Aknin et al., 2013). 18 Koblingen mellom å hjelpe andre og ens velvære strekker seg utover å gi penger også. I en metaanalyse var vennlighetshandlinger positivt assosiert med subjektivt velvære (Curry et al., 2018). Frivillig arbeid sin tid er assosiert med høyere subjektivt velvære (Magnani & Zhu, 2018) mens det å engasjere seg i prososial aktivisme er relatert til subjektivt og psykologisk velvære (Klar & Kasser, 2009). Med dette i tankene undersøkte Reysen, Plante, Chadborn, Roberts og Gerbasi (2022) bronier, anime-fans og furries for å undersøke hjelp i ens fangruppe som en prediktor for velvære. Resultatene for furries viste.

løsningen er å bruke symboler som er meningsløse for ikke-fans, men som er kjent i gruppen (f.eks. logoen for et populært furry nettsted eller firma). 18 Alle som er en fan av å gi en gave til noen kjenner igjen dette fenomenet:

det er glede å gjøre en god gjerning for noen!

at større fandom-identifikasjon førte til større intragruppehjelp (jo mer fan du er, jo mer hjelper du andre fans) og at dette var forbundet med større psykologisk velvære (se figur 22.6). Lignende resultater ble oppnådd for de to andre fangruppene også, noe som tyder på at denne psykologiske prosessen ikke er unik for furries, men snarere er et generelt prinsipp når det gjelder fangrupper generelt (eller hvilken som helst gruppe, egentlig). Ikke bare har folk direkte fordel av å motta eller gi hjelp, men utveksling av hjelp kan også åpne opp muligheter for å styrke og utdype vennskap eller å bygge nye venner som vil være der for deg i en tid med nød, en kilde til motstandskraft og mestring i det lange løp.

Figur 22.6. Formidling av forholdet mellom identifikasjon med furry fandom og psykologisk velvære gjennom intragruppehjelp. Standardiserte betaer presenteres. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$.

COVID-19.

Bevisene vi har gjennomgått til dette punktet viser at ansikt-til-ansikt interaksjoner med andre fans bidrar til fansens velvære. Så hva skjer når disse ansikt-til-ansikt-interaksjonene plutselig blir tatt borte? Dette er nøyaktig hva som skjedde under den globale COVID-19-pandemien da land gikk inn i lockdown, avlyste stevner og lokale samlinger og tvang folk til isolasjon i flere måneder på en tid. Midt i dette ba vi furries om å fullføre mål for fandom-identifikasjon, i hvilken grad.

mennesker hadde tatt i bruk sunne mestringsstrategier, stress på grunn av COVID-19 og psykologisk velvære (Smodis-McCune et al., 2022). Vi testet en modell der koblingen mellom fandom-identifikasjon og velvære ble drevet av å ta i bruk sunne problemfokusede strategier (f.eks. å snakke med andre mennesker, unngå ting som å drikke) og spurte om modellen fungerte annerledes for de lavt og høyt i stress knyttet til pandemien. Resultatene støttet modellen, og viste at jo mer stress en person var under, jo sterkere var koblingen mellom fandom, sunne mestringsstiler og velvære— de som opplevde mest stress, støttet seg mest på fandomen for å hjelpe dem med å takle det.

Figur 22.7. Rangering av ressurskilder under COVID-19-pandemien (7-punkts skala).

I en annen studie fra 2020 ba vi pelsdyr vurdere i hvilken grad de var avhengige av ulike ressurser for å hjelpe dem å komme seg gjennom COVID-19-pandemien (fra 1 = ikke i det hele tatt til 7 = ofte). Som vist i figur 22.7, var furry's pelskledde venner den nest vanligste kilden til støtte, kun bak nære relasjoner (f.eks. signifikant annen). Faktisk var det omtrent like sannsynlig at furries vendte seg til andre furries som de var til å henvende seg til familien sin som en kilde til mestring og støtte, noe som illustrerer hvor viktige andre furries er som en kilde til mestring, støtte og velvære i tider av krise. Selv om furries ikke var i stand til å samles personlig på stevner slik de ville ha ønsket, hadde de likevel fordel av forbindelsene.

1,00 1,50 2,00 2,50 3,00 3,50 4,00 4,50.

Matbanker.

Åndelig fellesskap.

Økonomiske hjelpeprogrammer.

Helsevesenet.

Andre i den lodne fandomen.

Ikke-furry venner.

Familien min.

Furry venner.

Nære relasjoner.

de hadde smidd i fandomen gjennom samspillet med andre furries på nettet. En liten side om Fursonas For noen år siden la vi merke til en liten sammenheng mellom antall fursonas som en furry hadde i løpet av livet og graden av selvtilit: flere fursonas var relatert til lavere selvtilit.

19 En grunn til at vi antok for dette forholdet kan være furries grad av klarhet i selvkonseptet. Klarhet i selvkonseptet defineres som "i hvilken grad innholdet i et individs selvpoppfatning (f.eks.

oppfattede personlige egenskaper) er klart og sikkert definert, internt konsistente og tidsmessig stabile» og positivt relatert til selvtillit (Campbell et al., 1996, s. 141). Med andre ord, en person med høy selvkonseptklarhet har en ganske klar og konsistent identitetsfølelse på tvers av situasjoner, mens en person med lav selvkonseptklarhet kan slite med spørsmål om hvem de er og kan finne at deres tanker og atferd er spesielt diktert av situasjonen rundt dem. 20 Hvis en furry er konstant

endrer sin fursona, og hvis vi antar at de fleste fursonas er en refleksjon av den pelskledd som skapte dem (se kapittel 7 om dette), kan dette være et tegn på at personen har en noe ustabil selvkonsept.

For å teste denne muligheten, spurte vi et utvalg av furries hvor mange fursonas de har hatt i løpet av livet, samt spørsmål om deres klarhet og selvtillit. Resultatene avslørte at det å ha færre fursonas i livet spådde høyere selvkonseptklarhet, som igjen var assosiert med høyere selvtillit, i samsvar med vår hypotese (se figur 22.8). Ikke lenge etter å ha snakket om disse resultatene ved Alamo City Furry Invasion i San Antonio (Texas), henvendte en furry seg til oss og spurte om det samme gjelder for furries som har flere fursonas samtidig (f.eks. forskjellige fursonas for forskjellige aspekter

av ens personlighet). 21 Som vi pleier, fulgte vi opp.

19 Du husker kanskje fra kapittel 7 at de fleste furries for tiden har en enkelt fursona.

til enhver tid. Og mens de fleste furries bare noen gang har hatt en fursona, er det også ganske vanlig å ha endret fursona over tid, selv om de fleste bare gjør det én eller to ganger på det meste. 20 Selvfølgelig, som en sosial art, er vi alle påvirket, i en eller annen grad, av.

situasjoner rundt oss. Men for personer med lav klarhet i selvkonseptet, kan de være spesielt utsatt for situasjonsbetingede påvirkninger. 21 De fleste furries som har rapportert å ha mer enn én fursona noen gang har en tendens til å adoptere.

fursonas på en seriell måte – identifiserer seg med en til den ikke lenger representerer dem, før de bytter til en annen. Et mindretall av furries har flere fursonas, samtidig.

spørsmålet med en annen studie for å få svar. I den neste studien målte vi antall fursonas deltakere har hatt i løpet av livet, samt hvor mange fursonas de har for øyeblikket.

For det første replikerte vi det forrige funnet, og viste at det å ha flere fursonas i løpet av livet var assosiert med mindre klarhet i selvkonseptet og lavere velvære. Den samme effekten ble imidlertid ikke funnet for antall fursonas en person har for tiden. Med andre ord kan antallet fursonas du har adoptert og endret over tid være et tegn på lavere selvkonseptklarhet, men har flere

fursonas på en gang for å representere forskjellige fasetter av deg selv ser ikke ut til å være et tegn på lav selvkonseptklarhet. 22.

Figur 22.8. Antall fursonas i ens levetid som forutsier selvtillit gjennom klarhet i selvkonseptet.

Standardiserte betaer presenteres. * $p < 0,05$.

Konklusjon.

Vi har sett at velvære er et mer komplekst og nyansert konsept enn det ser ut ved første øyekast— utallige forskere har kommet opp med ulike måter å studere det på, og vi vil helst ikke vasse inn i det bestemt minefelt og ta stilling til hva den «sanne» måten å måle trivsel på er. I stedet, på tvers av en rekke studier som sammenligner furries med andre interessegrupper, har vi.

22 Denne siden er dedikert spesifikt til den ene furryen fra Alamo City Furry.

Invasjon som stilte oss dette spørsmålet – det kan ha tatt oss noen år å få svaret ditt, men vi fikk det til slutt!

gjorde et poeng av å vurdere velvære på en rekke måter for å finne ut om koblingen mellom identifikasjon av furry fandom og velvære er ekte eller bare et særtrekk ved ett bestemt mål på velvære. Resultatene viser i overveldende grad at ja, å identifisere seg med furry fandom (i stedet for bare å identifisere seg som en fan av furry innhold) er knyttet til ens velvære uansett hvordan du måler det, og at, til tross for misoppfatninger om furries som feiltilpassede eller dysfunksjonelle, furries' velvære er sammenlignbart høy med andre grupper, inkludert andre fans og studenter. Gitt furries relativt unge alder, er det ikke overraskende at furries har en tendens til å være mindre diagnostisert med en rekke psykiske sykdommer (selv om de var mer sannsynlig å ha blitt diagnostisert på autismespekteret, et funn sannsynligvis basert på at de er fans, ikke furries, spesifikt). Årsakene til koblingen mellom å være furry og velvære er varierte, selv om de fleste har å gjøre med de sosiale fordelene som følger med å være furry, inkludert å ha flere venner, å kunne samhandle med flere andre furries personlig, være bedre i stand til å motta hjelp fra furries, spesielt i tider med nød (f.eks. en global pandemi), og å være i stand til å ta i bruk sunnere mestringsstrategier (f.eks. henvende seg til venner for å få støtte i stedet for å henvende seg til narkotika og eskapisme). Vi diskuterte også en uventet kobling mellom furry og velvære – i hvilken grad ens fursona kan være et tegn på klarhet i selvkonseptet – og illustrerer hvor dypt spørsmålsbrønnen angående koblingen mellom furry og velvære går. Som vi sa i begynnelsen av dette kapittelet, har vi bare så vidt skrapet i overflaten når det kommer til koblingen mellom den lodne fandomen og velvære, men totalt sett kan vi komfortabelt konkludere med at resultatene fra en rekke studier peker på å være del av furry fandom som værende fordelaktig generelt for de fleste furries velvære, et funn som motsier lekfolks tro furries og mistilpasning (se kapittel 21). Referanser Aknin, LB, Barrington-Leigh, CP, Dunn, EW, Helliwell, JF, Burns, J., Biswas-Diener, R., Kemeza, I., Nyende, P., Ashton-James, CE, & Norton, MI (2013). Prososiale utgifter og velvære: Tverrkulturelt bevis for en psykologisk universal. *Journal of Personality and Social Psychology*, 104 (4), 635–

652. <https://doi.org/10.1037/a0031578> Balliet, D., Wu, J., & De Dreu, CKW (2014). Ingroup favorisering i samarbeid: En metaanalyse. *Psychological Bulletin*, 140 (6), 1556-1581. <https://doi.org/10.1037/a0037737> Campbell, JD, Trapnell, PD, Heine, SJ, Katz, IM, Lavalley, L. F., & Lehman, DR (1996). Klarhet i selvkonseptet: Måling, personlighet.

korrelater og kulturelle grenser. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70 (1), 141-156. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.1.141> Chadborn, D., Edwards, P., & Reysen, S. (2017).

Viser fanidentitet for å få venner. *Intensiteter: The Journal of Cult Media*, 9, 87-97. Compton, W.

C., Smith, ML, Cornish, KA, & Qualls, DL (1996). Faktorstruktur av psykisk helsetiltak.

Journal of Personality and Social Psychology, 71 (2), 406-413. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.2.406>

Curry, OS, Rowland, LA, Van Lissa, CJ, Zlotowitz, S., McAlaney, J., & Whitehouse, H. (2018). *Journal of Experimental Social Psychology*, 76, 320-329. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2018.02.014>

Diener, E., & Diener, M. (1995). Tverrkulturelle korrelater av livstilfredshet og selvtilit. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68 (4), 653-663. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.68.4.653> Edwards, P., Chadborn, DP, Plante, C., Reysen, S., & Redden, MH (2019). Møt broniene: The psychology of adult My Little Pony-fandom. McFarland & Company.

Haslam, C., Holme, A., Haslam, SA, Iyer, A., Jetten, J., & Williams, WH (2008).

Opprettholde gruppemedlemskap: Sosial identitetskontinuitet forutsier velvære etter hjerneslag.

Nevropsykologisk rehabilitering, 18 (5- 6), 671-691. <https://doi.org/10.1080/09602010701643449> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). Den nye helsepsykologien: Å låse opp den sosiale kuren.

Routledge. Haslam, SA, Jetten, J., Postmes, T., & Haslam, C.

(2009). Sosial identitet, helse og velvære: En fremvoksende agenda for anvendt psykologi. *Applied Psychology: An International Review*, 58 (1), 1-23. <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2008.00379.x>

Inoue, Y., Funk, DC, Wann, DL, Yoshida, M., & Nakazawa, M. (2015). Teamidentifikasjon og sosialt velvære etter katastrofe: Den medierende rollen til sosial støtte. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 19 (1), 31-44. <https://doi.org/10.1037/gdn0000019> Inoue, Y., Wann, DL, Lock, D., Sato, M., Moore, C., & Funk, DC (2020). Forbedre eldre voksnes følelse av tilhørighet og subjektive velvære gjennom deltakelse i sportsskamper, lagidentifikasjon og emosjonell støtte. *Journal of Aging and Health*, 32 (7-8), 530-542. <https://doi.org/10.1177/0898264319835654> Kashdan, TB (2004). Vurderingen av subjektivt velvære (spørsmål reist av Oxford Happiness Spørreskjema). *Personlighet og individ*.

Forskjeller, 36 (5), 1225-1232. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00213-7](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00213-7) Keyes, CLM, Shmotkin, D., & Ryff, CD (2002). Optimalisering av velvære: Det empiriske møtet mellom to tradisjoner. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82 (6), 1007-1022. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007> Klar, M., & Kasser, T. (2009). Noen fordeler med å være aktivist: Måling av aktivisme og dens rolle i psykologisk velvære. *Politisk psykologi*, 30 (5), 755-777. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2009.00724.x> Levine, M., Prosser, A., Evans, D., & Reicher, S. (2005). Identitet og nødintervensjon: Hvordan sosial gruppemedlemskap og inkluderende gruppe grenser former hjelpeadferd. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31 (4), 443-453. <https://doi.org/10.1177/0146167204271651> Linton, MJ, Dieppe, P., & Medina-Lara, A. (2016). Gjennomgang av 99 selvrapporteringstiltak for vurdering av trivsel hos voksne: utforske dimensjoner av trivsel og utvikling over tid. *BMJ Open*, 6 (7), e010641. <http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641> Lyubomirsky, S., Tkach, C., & DiMatteo, MR (2006). Hva er forskjellene mellom lykke og selvtillit? *Social Indicators Research*, 78 (3), 363-404. <https://doi.org/10.1007/s11205-005-0213-y> Magnani, E., & Zhu, R. (2018). Fører vennlighet til lykke? Frivillige aktiviteter og subjektivt velvære. *Journal of Behavioural and Experimental Economics*, 77, 20-28. <https://doi.org/10.1016/j.socec.2018.09.009> McDowell, I. (2010). Mål for selvopplevd velvære. *Journal of Psychosomatic Research*, 69 (1), 69-79. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2009.07.002> Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, K. C. (2013). Dypere fritidsengasjement som meststringsressurs i en stigmatisert fritidskontekst. *Fritid/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Paradise, AW, & Kernis, MH (2002). Selvfølelse og psykologisk velvære: Implikasjoner av skjør selvtillit. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 21 (4), 345-361. <https://doi.org/10.1521/jscp.21.4.345.22598> Plante, CN, & Reysen, S. (2023). "De er bare rare": Kognitive og affektive formidlere av assosiasjonen mellom opplevd ikke-prototypisk, og fordommer mot fankultur. *Psykologi av*.

Populære medier. Avansert nettpublikasjon. <https://doi.org/10.1037/ppm0000440> Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Pelsvitenskap! Et sammendrag av fem års forskning fra International Anthropomorphic Research Project. *Pelsvitenskap*. Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). Samspill mellom sosio-strukturelle egenskaper forutsier identitetsfortielse og selvtillit hos stigmatiserte minoritetsgruppemedlemmer. *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., & Barutcu, A. (1999). Bidraget fra sportsfans sosial identitet til produksjon av prososial atferd. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 3 (2), 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> Ray, A., Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). "Du måtte være der": Konvensjonsdeltakelse og velvære hos anime-fans. *The Phoenix Papers*, 3 (2), 20-30. Reysen, S., & Branscombe, NR (2010). Fanship og fandom: Sammenligninger mellom sportsfans og ikke-sportsfans. *Journal of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193. Reysen, S., Plante, CN, & Chadborn, D. (2022). Opplevd permeabilitet av gruppegrenser som en formidler mellom tilhørighet til flere fandomer og ensomhet. *Popular Culture Studies Journal*, 10 (1), 315-333. Reysen, S., Plante,

CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transportert til en annen verden: psykologien til anime-fans. Internasjonalt anime-forskningsprosjekt. Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2022). Intragruppehjelp som formidler av assosiasjonen mellom fandomsidentifikasjon og selvtillit og velvære. *Fritid/Loisir*, 46 (3), 321-345. <https://dx.doi.org/10.1080/14927713.2021.1971553> Reysen, S. Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, S. E., Gerbasi, KC, Miller, J., Gamboa, A., & Ray, A. (2018). En kort rapport om utbredelsen av selvrappporterte stemningslidelser, angstlidelser, oppmerksomhetssvikt/hyperaktivitetsforstyrrelse og autismespekter lidelse i anime, brony og furry fandoms. *The Phoenix Papers*, 3 (2), 64-75. Reysen, S., Plante, C. N., Lam, TQ, Kamble, SV, Katzarska-Miller, I., Assis, N., Packard, G., & Moretti, EG (2020). Modenhet og velvære: Konsekvente assosiasjoner på tvers av prøver og tiltak. *Tidsskrift for*.

Velvære, 2 (2), artikkel 10, 1-8. <https://doi.org/10.18297/jwellness/vol2/iss2/10> Reysen, S., Plante, C. N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). Anime-fans til unnsetning: Bevis på Daniel Wanns teamidentifikasjon-sosialpsykologiske helsemodell. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 237-247. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE og Gerbasi, KC (under trykk). Sosiale aktiviteter medierer forholdet mellom fandomsidentifikasjon og psykologisk velvære. *Fritidsvitenskap*. <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Roberts, SE, Chong, M.-M., Shea, S., Doyle, K., Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2017)). Høydene, nedturene og post-con depresjon: En kvalitativ undersøkelse av furries hjemreise etter en antropomorf konvensjon. I T. Howl (Red.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (s. 129-141). Thurston Howl-publikasjoner. Ryan, RM, & Deci, EL (2001). Om lykke og menneskelige potensialer: En gjennomgang av forskning på hedonisk og eudaimonisk velvære. *Annual Review of Psychology*, 52 (1), 141-166. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.141> Ryff, CD (1989). Lykke er alt, eller er det det? Utforskninger av betydningen av psykologisk velvære. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57 (6), 1069-1081. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069> Smoris-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022). COVID-19-stress modererer formidlingsveien for fandomsidentifikasjon på trivsel gjennom problemfokuset mestring. *The Phoenix Papers*, 5 (1), 175-194. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Wann, DL (2006). Forstå de positive sosialpsykologiske fordelene ved identifisering av idrettslag: Teamidentifikasjon-sosialpsykologisk helsemodell. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 10 (4), 272-296. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.10.4.272> Wann, DL, Hackathorn, J., & Sherman, M. R. (2017). Testing av teamidentifikasjon-sosialpsykologisk helsemodell: Mediasjonsrelasjoner mellom teamidentifikasjon, sportsfandom, følelse av tilhørighet og mening med livet. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 21 (2), 94-107. <https://doi.org/10.1037/gdn0000066> Wann, DL, Martin, J., Grieve, FG, & Gardner, L. (2008). Sosiale forbindelser ved sportsbegivenheter: Oppmøte og dets positive forhold.

med statlig sosialpsykologisk velvære. *North American Journal of Psychology*, 10 (2), 229-229. Wann, DL, Waddill, PJ, Brasher, M., & Ladd, S. (2015). Undersøkelse av idrettslagsidentifikasjon, sosiale forbindelser og sosialt velvære blant elever på videregående skole. *Journal of Amateur Sport*, 1 (2), 27-50. <https://doi.org/10.17161/jas.v0i0.4931> Wann, DL, Waddill, PJ, Polk, J., & Weaver, S. (2011). Teamidentifikasjon-sosialpsykologisk helsemodell: Sportsfans får forbindelser til andre via idrettslagsidentifikasjon. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 15 (1), 75-89. <https://doi.org/10.1037/a0020780>.

Kapittel 23.

Autism in the Furry Fandom: Opportunities, Barriers and Recommendations Elizabeth Fein, Amy Adelman.

I kapittel 22 diskuterte vi trivsel og mental helse i den lodne fandomen. Som en del av den samtalen gjennomgikk vi data som viser at autisme er betydelig mer utbredt i den lodne fandomen enn det er i befolkningen generelt. Selv om autisme ikke er et definerende trekk ved furry fandom (eller noen fandom, for den saks skyld), spekulerte vi i at autistiske mennesker 1 kan være spesielt tiltrukket av fandoms som furry fandom som et utløp for en sterk, spesifikk interesse de kan ha og å være omgitt av likesinnede andre. Av denne grunn har vi studert autisme og nevrodivergens i furry-samfunnet de siste årene som en del av en pågående etnografisk studie som tar sikte på å la autistiske mennesker snakke for seg selv og heve disse stemmene til forkant av samtaler i fandomen. I dette kapittelet rapporterer vi om noen av studiens funn. Vi begynner med å kort gjennomgå hva autisme er, beskrive koblingen mellom autisme og furry fandom, og gå over logistikken til den etnografiske studien. Deretter vil vi diskutere egenskapene til den lodne fandomen som gjør den spesielt attraktiv for mennesker på autismspekteret. Til slutt vil vi diskutere noen av barrierene for fandom-deltakelse som deltakerne våre påpekte og anbefale noen initiativer for å begynne å ta tak i disse barrierene. Hva er autisme? Autismspekteret er ekstremt bredt, og hva det vil si å være "på spekteret" (eller å "ha autisme" eller å "være autistisk") er forskjellig for forskjellige mennesker. Til tross for den betydelige variasjonen i hvordan det manifesterer seg, kan vi peke på noen få generelle fakta om autisme. 2 For en

ting, autisme påvirker mennesker.

1 Noen lesere kan bli skremt av bruken av begrepet "autister" pga.

klinikere bruker vanligvis person-førstespråk for å unngå dehumanisering av klienter (f.eks. en "person med schizofreni" i stedet for "en schizofren"). Av denne grunn kan leserne bli fristet til å bruke begrepet "person med autisme." Imidlertid har begrepet "autistisk person" blitt fremmet av mange autister som å foretrekke fordi det er identitetsfokuseret, og anerkjenner autisme som en betydelig del av hvem de er, snarere enn som noe som må "kureres" (Marschall, 2023)). 2 Legg merke til at alt vi diskuterer i dette kapittelet representerer et stort trekk,

generalisert tilnærming til autisme. Det er ikke noe slikt som en "gjennomsnittlig autistisk person", og vi ville heller ikke forvente at alt vi sier her gjelder for enhver autistisk person.

fra veldig tidlig i livet og fortsetter å påvirke dem gjennom hele livet, 3 selv om måten det påvirker to forskjellige mennesker på kan være forskjellig fra hverandre eller til og med endre seg over tid. Autismen har en tendens til å påvirke mennesker på tre hovedområder: sosiale interaksjoner og relasjoner, en preferanse for rutine, repetisjon eller likhet, og forskjeller i sensorisk følsomhet som strekker seg fra å søke etter visse sensoriske input (f.eks. oooh, skinnende) til å unngå visse typer sensorisk input (f.eks. ugh, lysrør!). Den autistiske forfatteren Nick Walker definerer autisme som følger:

Autisme er en genetisk basert human nevrologisk variant. Det komplekse settet med sammenhengende egenskaper som skiller autistisk nevrologi fra ikke-autistisk nevrologi er ennå ikke fullt ut forstått, men nåværende bevis indikerer at den sentrale forskjellen er at autistiske hjerner er preget av spesielt høye nivåer av synaptisk tilkobling og respons. Dette har en tendens til å gjøre det autistiske individets subjektive opplevelse mer intens og kaotisk enn ikke-autistiske individer: både på det sansemotoriske og kognitive nivået har det autistiske sinnet en tendens til å registrere mer informasjon, og virkningen av hver informasjonsbit har en tendens til å være både sterkere og mindre forutsigbar.

Autisme produserer særegne, atypiske måter å tenke, bevege seg, interaksjon og sensorisk og kognitiv prosessering på.

Som en konsekvens blir mange mennesker på autismspekteret lett overveldet i svært stimulerende, kaotiske miljøer og kan søke ro, orden eller rutine som et tilfluktssted. 4 autister

har også en tendens til å ha en rekke forskjeller i måten hjernen deres behandler informasjon på: noen kan ha problemer med å gjenkjenne ansikter, andre kan behandle verbal eller auditiv informasjon langsommere, mens andre fortsatt er ekstremt følsomme for visuelle mønstre. Personer på autismespekteret har også ofte problemer med å vise og tolke ikke-verbale sosiale signaler, som kroppsspråk, tonefall,

3 Med andre ord, autisme er ikke noe en person "vokser ut av", og det er heller ikke en "kjepe" eller.

noe de utvikler i 20-årene. Selv om det kan ta en stund for en person på spekteret å bli diagnostisert – hvis de i det hele tatt søker diagnose – har de sannsynligvis vært nevrodivergent hele livet og har rett og slett vært flinke til å maskere (f.eks. bestått som nevrotypisk). 4 For å være tydelig, kan nevrotypiske mennesker også bli overveldet i høy grad.

stimulerende, kaotiske miljøer, som alle som har vært i en barnebursdag kan bekrefte! Men autister kan ha en lavere terskel for å bli overveldet eller være spesielt utsatt for overstimulering fra bestemte stimuli.

ansiktsuttrykk og ikke-bokstavelig sosial kommunikasjon (f.eks. sarkasme). Som et resultat er sosial interaksjon ofte vanskeligere for dem, noe som gjør sosiale relasjoner mer til en innsats, gjør skolen mer til en kamp, skade jobbsiktene deres og generelt hindre deres evne til å finne en måte å passe inn i et nevrotypisk samfunn. Av denne grunn kan sosial isolasjon være en betydelig trussel mot deres livskvalitet. 5 Hva er forbindelsen mellom autisme og furry fandom? Mens mennesker på autismespekteret ofte sliter med å finne et sted å høre til, finner noen fellesskap, tilknytning og vennskap gjennom kreative subkulturer organisert rundt felles interesser. Den furry fandom er et slikt eksempel. På tvers av flere av våre nettbaserte og personlige studier av furries identifiserer 10–15 % seg selv som å være på autismespekteret – et tall som inkluderer de som har blitt formelt diagnostisert med autisme, de som føler at de er på spekteret til tross for ikke har blitt formelt diagnostisert, 6 og de som er usikre på om de er enige i autismediagnosen de har fått. For de fleste av disse menneskene er ønsket om å være en del av den furry fandom motivert av det samme som tvinger nevrotypiske furries til å

være en del av fandomen: for underholdning, sosial tilknytning og som en kilde til sosial støtte. Om Forskningsprosjekt Vi har vært interessert i å studere autisme i furry fandom på grunn av dens høye utbredelse av autistiske mennesker (i forhold til den generelle befolkningen). Dessuten har samtaler med autistiske furries antydnet at furry kan være en interesse som er spesielt tiltalende for autister. Av denne grunn

5 En vanlig misforståelse er at autister er asosiale og foretrekker å være det.

overlatt til deres ensomhet. Ikke bare er dette umulig (før eller siden må du skaffe dagligvarer, avtale med en utleier eller korrespondere med myndighetene), men det overser det faktum at autister også er mennesker, med samme instinktive drift til å være sosiale. Bare fordi de kan finne en eller flere aspekter ved sosial interaksjon vanskelig, betyr ikke det at de ikke deler den samme drivkraften til å samhandle med andre! 6 Det er mange grunner til at en autist kanskje ikke oppsøker det formelle.

diagnose. En grunn er fordi de mangler ressursene (f.eks. penger) til å se en klinisk psykolog og bli formelt diagnostisert. En annen er fordi de mistillit eller frykter feilbehandling fra psykologer, som de forventer vil prøve å "kurere" deres autisme ved å prøve å endre hvem de er. En tredje grunn er fordi de er motstandere av patologisering eller medikalisering av autisme – selve premisset for diagnose er at nevrodivergens er et problem. I motsetning til dette ser mange autister på nevrodivergensen deres som en forskjell og ingenting mer, med eventuelle problemer som ikke stammer fra å være autistiske, men snarere fra å være nevrodivergent i en hardnakket uimøtekomende og misforstående nevrotypisk verden.

vi har studert autisme i furry fandom i årevis for å lære av furries selv hvordan de kan støtte og inkludere mennesker på autismespekteret bedre. Prosjektet, en etnografisk studie, involverte en kombinasjon av ni fokusgrupper (som hver hadde mellom tre og ti deltakere) og 11 individuelle intervjuer, utført personlig på flere store og små lodne stevner i USA og Canada. Alle deltakere over 18 år var velkomne til å delta i fokusgruppene, uavhengig av om de identifiserte seg som en person på autismespekteret eller hadde venner eller familiemedlemmer på spekteret. Av de totalt 78 personene som deltok, rapporterte 37 å ha blitt diagnostisert med en autismespektertilstand, 20 rapporterte at de aldri hadde blitt formelt diagnostisert, men trodde de kunne være på autismespekteret; 12 identifisert primært som nære familiemedlemmer til noen på autismespekteret, men ikke på spekteret selv, og 9 falt i ingen av de ovennevnte kategoriene. Fokusgruppene og intervjuene ble organisert rundt følgende spørsmål:

- Hvorfor trodde deltakerne at så mange furries var på autismespekteret i forhold til befolkningen generelt?
- Er det ting ved den lodne fandomen som deltakerne mente var spesielt attraktive for personer på autismespekteret?
- Påvirker autisme deltakernes engasjement i furry fandom og i så fall hvordan?
- Hadde deltakerne møtt mennesker på autismespekteret gjennom den lodne fandomen?
- Hva er noen av tingene som gjør det enkelt/vanskelig for personer på autismespekteret å delta i den furry fandom?

Intervjuene og fokusgruppene ble lydopptak og transkribert ordrett og ble deretter tematisk analysert ved hjelp av programvaren NVivo. Forskerteamet identifiserte deretter viktige temaer i svarene og kodet svarene i henhold til disse temaene.

Hva motiverer folk på autismespekteret til å delta i Furry Fandom?

Deltakerne identifiserte mange grunner til at den lodne fandomen kan ha så høy andel mennesker på autismespekteret. Den vanligste grunnen som ble oppgitt var fandomens inkluderende, aksepterende natur.

«Jeg tror det som gjør fandomen så tiltalende, er oftest den inkluderendeheten vi har. Vi er et veldig mangfoldig folk. Det spiller ingen rolle hva.

kjønn, rase, religion, til og med alle artene, vi aksepterer alle hverandre for den vi er."

«Det er vanskelig å være i et samfunn der alle tenker annerledes enn deg. Og litt på en annen måte å tolke verden og forstå hva som er rundt deg. Og det jeg ser i samfunnet her er at du kan kaste alt til side, og hvordan du vil tolke verden eller samhandle med blir akseptabelt. Så du trenger ikke å prøve å passe en annen måte å tenke på. Så du kan egentlig bare være deg selv.»

Deltakerne antydte at denne inkluderende naturen sannsynligvis er et resultat av at mange mennesker i det pelskledde samfunnet har hatt en viss erfaring med sosial ekskludering eller marginalisering selv, og inspirerte dem til å akseptere andre for å unngå å forplante marginaliseringen. Dette inkluderer å akseptere de hvis sosiale oppførsel kan fremstå som uvanlig.

"Det er så mye respekt for folk som ikke er vanlige med sitat-u-sitat, fordi jeg tror de fleste i denne fandomen på et eller annet tidspunkt har følt seg utstøtt, og de vil ikke at noen andre skal føle det slik."

Utover å være et inkluderende sted, indikerte deltakerne også at innholdet i selve fandomen også appellerte til mange mennesker på autismespekteret, med mange som uttalte at de vanligvis hadde funnet dyr som var lettere å forstå enn mennesker.

"Folk som er på autismespekteret, kan være at flere av dem bare forholder seg til dyr mer enn mennesker. Fordi jeg personlig har følt at der det er som "åh, wow, se på det mennesket, de oppfører seg helt annerledes enn meg", men som å se på en katt, nå ser jeg mange manerer i meg selv som jeg kan se i en katt. Jeg vet hvordan en katt snakker, men jeg vet ikke hvordan et menneske snakker. Så, kanskje det bare er en gjeng med autister som identifiserer seg mer med andre arter enn mennesker.»

På samme måte følte noen deltakere at hvis de kunne bygge en bro mellom dyr og mennesker gjennom en interesse for menneskeskapte dyr, kan det hjelpe dem til å knytte dypere menneskelige forbindelser.

«Jeg forstår viktigheten av å være rundt mennesker nå; Jeg forsto det ikke tidligere. Men å være rundt dyr – på et tidspunkt ville jeg det.

Helt greit med å være på en øy, for meg selv, resten av livet, bare rundt noen ville dyr. Jeg trodde det ville være kult. Det er litt lettende å kunne ta det ett skritt mot folk.»

For andre deltakere var den kunstneriske, kreative siden av fandomen en del av trekningen.

"Jeg vet hva som gjorde fandomen tiltalende for meg, for eksempel mangfoldet og kreativiteten vi har her."

"Mange av disse barna har en tendens til å ha en slags kunstnerisk, kreativ side, enten det er musikalsk, teatralisk, tegning, maleri. Så jeg føler at de to tingene, koblet sammen, gjør den forbindelsen til den lodne fandomen enda sterkere."

Mange deltakere bemerket også at trekningen av den lodne fandomen ikke bare var i selve innholdet, men også det faktum at mange vanlige fandomaktiviteter oppmuntrer til deltakelse for personer på autismespekteret. Slike aktiviteter inkluderer brettspill, karaoke og fursuit-danser som strukturerede muligheter som ga deltakerne en sjanse til å delta i delte aktiviteter, prøve nye ting og sette seg selv der ute i et støttende miljø som minimerte sjansene for forlegenhet.

«Jeg har aldri likt å danse. Jeg hatet å danse, og jeg ville aldri delta i noe sånt. Og da jeg kom til fjoråret i dress, bestemte jeg meg bare: vet du hva? Jeg trenger ikke engang å være meg. Jeg kan være noe annet et øyeblikk. Og jeg kan gå ut på den dansen og bare late som om jeg danser. Lat som, du vet, blander seg med det alle andre gjør. Og så, etter at jeg ga meg selv en sjanse til å gjøre det, var det som 'Wow, det er derfor disse menneskene liker dette. Jeg liker det nå også'. Og jeg elsker å danse nå, og jeg danser hele tiden. Og jeg dro på rave for to netter siden og hadde det kjempegøy. Jeg foretrekker å danse i pelsdrakten min, men jeg er i stand og liker å gjøre det uten pelsdrakten min nå.»

En slik aktivitet som oppmuntrer til deltakelse er handlingen med å skape og spille rolle som ens fursona. Å gjøre det ga deltakerne en sjanse til å trygt eksperimentere med å være mer utadvendt og selvsikker til tross for eventuelle negative tidligere sosiale erfaringer de kan ha hatt.

«Da jeg skapte karakteren min, la jeg merke til at en av hovedegenskapene jeg ga ham – dette var etter litt introspeksjon – var selvtilitt. Og jeg tror det er det mange av oss her gjør i furry

fellesskap er at vi skaper et bilde av oss selv som vi vil at andre skal se, som gjennomsnittssamfunnet kanskje ikke nødvendigvis ser det. Men i det lodne samfunnet tar vi i utgangspunktet alt for pålydende. Vi ser en person og det er den de sier de er, og vi stoler på det. Og selv om det ikke er sant for øyeblikket, blir det til slutt en realitet. Og jeg tror det er det som gjør at folk på autismespekteret kan kommunisere i samfunnet så enkelt sammenlignet med andre aspekter av samfunnet.»

Å lage en fursona ble også sett av deltakerne som en måte for mennesker på spekteret å øve på nye måter å reagere på vanskelige situasjoner.

"Noen ganger når jeg føler meg stresset eller overstimulert, og har problemer med å takle det stresset og være tilstede i øyeblikket, tenker jeg på fursona mi og forestiller meg hva han ville gjøre, og bruker det som en måte å komme meg gjennom en situasjon og prosess på. det annerledes. Så jeg tror at det å identifisere seg med et fursona eller et dyrealter ego er noe som er, det kan være, terapeutisk for mennesker på autismespekteret.»

Relatert til fursonas, fursuits er fysiske manifestasjoner av en persons fursona. I tillegg til å gi furries en sjanse til å legemliggjøre fursonasene deres i fandom-rom, tilbyr de noen veldig spesifikke fordeler for personer på autismespekteret. For de som har sensorisk følsomhet, kan fursuits gi en buffer mot sensoriske input, samtidig som de gir følelse av vekt og trykk som noen synes er beroligende. 7.

«Hvis jeg skulle kle på meg en dress, ville jeg vært mye mer sosial og villig til å gå bort til folk og klemme folk, for jeg liker vanligvis ikke å bli berørt, så, men hvis jeg er i en dress, det ville jeg vært helt greit med.»

7 Vi kan ikke la være å påpeke at aspektene ved å bære en fursuit så mange.

nevrotypiske fursuiters synes at det er lite tiltalende (vekten deres, ufølsomheten som følger med å ha et lag med skum og pels mellom deg og det du ser/hører/rører på) er de nøyaktige egenskapene som kan gjøre det så attraktivt for noen nevrodivergene furries! Det er en flott demonstrasjon av hvordan den samme handlingen kan bety forskjellige ting, og brukes til forskjellige funksjoner, av to forskjellige personer, og bare forsterker det vi påpekte i kapittel 19, at furries er mangfoldige når det kommer til hva som motiverer dem til å delta. i den lodne fandomen!

I tillegg til å gi en sensorisk buffer mot ytre stimuli, kan fursuits også gi en metaforisk buffer mot den sosiale vurderingen som mange på spekteret opplever.

"Jeg tar alt personlig. Slike ting ruller ikke av skuldrene mine. Mens jeg tok på meg pelsdrakten min, og det blir bare puss! og det hjelper – det er nesten som det er som en annen hud. Det er et hardere slags ytre skall som tar støtet for meg.»

Noen påpekte at fursuit nonverbal kommunikasjon er forenklet og bevisst og tar bort forventningene til verbal kommunikasjon. Alle disse tingene var en lettelse for mange på spekteret som vanligvis sliter med hastigheten og nyansen til hverdagslig verbal og nonverbal sosial kommunikasjon.

«Fursuiters har en tendens – siden de ikke har uttrykket i ansiktet – de har en tendens til å være mer gestbaserte og fysiske. Og jeg synes det er ganske tiltalende fordi du må prestere, hvor du kan klare deg den mest grunnleggende følelsen som er lett å lese, og det er ingen tvetydighet der.»

Deltakerne påpekte også at den konsekvente positiviteten til de fleste fursuit-uttrykk, sammen med den konsekvent positive responsen de fremkaller fra andre, tok presset av dem til å stadig ha

å få øyekontakt, vurdere andres ansiktsuttrykk og endre ansiktsuttrykkene deres deretter – alt dette kan være slitsomt og angstprovoserende for folk på spekteret. 8.

«Folk som er på spekteret, det er veldig vanskelig for dem å få øyekontakt med folk. Du vet, det er liksom et av problemene mine. Men når du ser på en pelsdrakt og en maske, har den bare ett uttrykk, og du trenger ikke bekymre deg for hva som skjer bak.

8 Selv om han ikke er på autismespekteret, kan en av dette kapittelets redaktører bekrefte.

det faktum at første gang han holdt en gjesteforelesning om furries mens han var i pelsdrakten for en klasse på rundt 60 studenter, taklet han angsten ved å holde øynene lukket det meste av forelesningen. Det var bemerkelsesverdig befriende å kunne omgås andre uten behov for å tenke på uttrykket i hans eget ansikt, så mye at minnet om det har festet seg med ham i alle disse årene senere!

maske. Det smiler alltid. Det er alltid glad. Det er alltid sjarmerende og lyst. Og når jeg tok på meg en pelsdrakt, på et av stevnene jeg var på, smilte alle rundt meg. De ville komme bort til meg. De ønsket å få bilder. Det er en god selvtillitsøkning der.»

En annen appell av den lodne fandomen for de på autismespekteret er hvordan online og personlig sosialt samvær ofte blandes sammen. Mange mennesker på spekteret synes det er enklere å sosialisere på nett fordi det ikke krever nonverbal kommunikasjon slik ansikt-til-ansikt interaksjon gjør. Furries samhandler ofte både online og personlig, noe som hjelper deltakere på spekteret med å danne seg først sosiale forbindelser på nettet, hvor de føler seg mer komfortable, før de fortsetter å utvikle disse relasjonene personlig. Videre gjør nettbaserte interaksjoner det nødvendig å gjøre følelsesmessige nyanser eksplisitt (i stedet for å utlede det gjennom tone eller ansiktsuttrykk), noe som noen ganger overføres til personlig interaksjon i lodne rom.

"Jeg vil også påpeke at en stor, stor del av det furry samfunnet er online. Som jeg vet at vi er på stevnet akkurat nå, men online er helt tekstbasert. Du trenger ikke å bekymre deg for "Gjør jeg det riktige kroppsspråket? Leser jeg det kroppsspråket riktig? Hva er det ansiktstrekket?" Hvordan du kommuniserer kun og helt i tekst er litt annerledes, og jeg synes at det er mye lettere å lese det, og folk må være mye mer eksplisitte eller ha like, ascii uttrykksikoner, eller noe å formidle tone som er mye vanskeligere å gjøre på farten i det virkelige liv. Og jeg føler at den slags fortsetter når folk i den lodne fandomen møtes i det virkelige liv.»

Som et resultat av disse og andre innbydende aspekter ved den furry fandom, har mange furries på autismespekteret dra nytte av deres deltakelse i fandomen. En slik fordel, allerede nevnt ovenfor, er redusert sosial angst ved furry arrangementer.

"På lodne stevner la jeg merke til at jeg nesten ikke har sosial angst som jeg vanligvis har."

Fri for denne sosiale angsten, er det mer sannsynlig at autistiske pelser utvider sitt sosiale repertoar, utvikler sosiale ferdigheter og knytter sosiale forbindelser på måter som ellers ville vært vanskelig for dem å gjøre.

"Da jeg først ble med, ville det være en av de få gangene i livet mitt hvor jeg har funnet folk som er likesinnede, med samme sinn som jeg kunne vært mer åpen med, i motsetning til mobberne og de andre elevene som var på skolene mine, jeg hadde veldig, veldig få venner under skolegangen."

"Det er noe flott med denne fandomen som gjør det så enkelt for mennesker med autisme å komme inn i det. Det er veldig aksepterende, og, liksom, det er chill med hvem du enn er og hva du liker. Det er som "hei du er fantastisk uansett hva". Når jeg ser tilbake på min første con, som var Anthrocon 2017, var jeg veldig annerledes. Jeg var veldig sjenert, sjenert, jeg var ikke like trygg på hvordan jeg snakket. Å kunne fremstille deg selv som noen du vil være og noe du virkelig beundrer, å kunne snu deg selv til det på tide, det er bare noe veldig positivt med denne fandomen.»

Selv om det er lett å bagatellisere eventuelle fordeler som kan komme fra å samhandle med den furry fandom på grunn av dets fantastiske/tegneserieaktige innhold, understreket mange deltakere betydningen av fordelene de har mottatt, og noen påpekte hvordan den sosiale støtten de fikk gjennom furry. samfunnet reddet livet deres.

«Ærlig til Gud, uten støtten fra det pelskleddet miljøet, ville jeg sannsynligvis ha slått meg selv for et par år siden. Omtrent hvis jeg ikke var hjemme og spilte videospill hele dagen, ville jeg ha havnet død på et bad på skolen, for det var så ille. Jeg tror nok jeg ville ha gjort det uten støtten fra det pelskleddet miljøet. Selv når du er så lavt, er det fint å vite at folk gjør yyy.»

Foreldre og familiemedlemmer til ungdom på spekteret snakket om hvor glade de var for å se familiemedlemmene sine ha positive opplevelser og danne sosiale forbindelser med andre. I fokusgruppene våre var de ofte tårevåte da de beskrev at de så på familiemedlemmet deres reise bort for å ha det gøy med andre som dem.

"Du er så knyttet til barnet ditt, du kan se hvor emosjonell du blir fordi du føler at du hjelper sønnen din med å finne noe å koble seg til, og som han kanskje ikke nødvendigvis fikk med seg da han vokste opp : finne venner, beholde venner, samhandle og bli invitert til ting. Det er ting foreldrene ser etter, fordi de vil at barnet deres skal bli sosialisert og ha venner, og fordi vi ikke kommer til å være her hele tiden, så jeg bekymrer meg for hva fremtiden bringer.»

Til sammen illustrerer disse resultatene hvor dypt givende og oppfylle den lodne fandomen kan være for mennesker på autismespekteret. Det gir gode muligheter for sosial tilknytning, ferdighetsbygging, selvtillit og moro. Kontekstualisert på denne måten kommer det ikke som noen overraskelse hvorfor autistiske furries tiltrekkes fandoms, både bredt og til den furry fandom spesifikt. Barrierer for deltakelse og anbefalinger Mens deltakerne understreket hvor tilgjengelig, imøtekommende og transformerende den furry fandom kan være, nevnte de også noen av hindringene som noen ganger kan gjøre det vanskelig å delta på de måtene de ønsker. I de følgende avsnittene diskuterer vi noen av disse hindringene for deltakelse. I stedet for bare å påpeke begrensninger, vil vi imidlertid ta en proaktiv holdning og foreslå anbefalinger for de som kjører furry arrangementer, anbefalinger som kommer fra deltakerne selv, med bare en liten mengde forming basert på vår forskning og ekspertise.

Problem: "Det kan være overveldende" I det varme, overfylte, spennende og svært sosiale miljøet i et lodne stevne, er det lett for noen på spekteret å bli overveldet. Spesielt store folkemengder kan være vanskelige å navigere, både på grunn av de intense sosiale bearbeidingskravene de stiller og fordi folk på spekteret noen ganger har problemer med å flytte oppmerksomhet og behandle visuell romlig informasjon. Som sådan kan man forestille seg vanskelighetene de kan ha å kartlegge en kurs gjennom et raskt bevegende publikum for å komme til en stand i dealerens hule eller prøve å finne noen å spørre om veibeskrivelse til de tapte og funnet med en støyende fursuit-parade som går forbi .

«Hva er noen ting som er vanskelige? Vel, det faktum at det er mange mennesker. Det er en folkemengde. Spesielt på stevnene. Det kan være overveldende. Men som regel som når det skjer, fokuserer jeg bare på

én retning. Hvis jeg ser noen jeg kjenner, er det enda bedre. For eksempel vet jeg at jeg må gå på det ene panelet. Vel, jeg fokuserer bare på det. Jeg ser ikke på.

folk, bare gå til panelet. Nyt panelet. Og så går jeg i den ene retningen igjen."

Noen deltakere påpekte at tydelig skilting og tydelige veier kan hjelpe, spesielt når andre respekterer disse prinsippene.

«Den viktigste tingen jeg skulle ønske folk ville gjøre for å få bedre plass til mennesker med autisme, er å slutte å slentre i gangveiene, gå til siden. Slik at folk som vil flytte rundt eller gå et annet sted kan flytte. Det er det enkleste de kan gjøre, tror jeg, for å gjøre denne plassen mer vennlig.

Å føle seg overveldet kan imidlertid ha en helt annen opprinnelse på et lodne stevne: de som er sensitive å varme kan synes fursuiting å være en utfordring. 9.

"Det er uutholdelig varmt at det er ganske vanskelig for meg, fordi varmetoleransen min ikke er den beste."

Uavhengig av kilden, tar det ikke lang tid å bli overveldet, og det kan skje uten mye forvarsel. Under disse omstendighetene kan det være vanskelig å finne et sted å komme seg – for eksempel kan hotellrommet ditt være for langt unna eller utilgjengelig bak en halvtimes linje til heisen 10 – og du kan kanskje ikke forklare andre hva du trenger og hvorfor du trenger det.

«Du kan kanskje gå ut og sosialisere deg! Vær hyggelig! Ha det gøy! Men når du er ferdig, er du ferdig. Du orker ikke mer. Og så liker folk: "hei, hvorfor har du det - hva skjer?", vet du,

9 Faktisk er overoppheting i pelsdrakt et vanlig nok problem på lodne konvensjoner.

at de fleste har en "hodeløs lounge", komplett med vannflasker, vifter og tørkestativ for å la fursuiters raskt komme ut av dressen og kjøle seg ned et sted unna hovedkonvensjonen. 10 Dette vil være en altfor kjent opplevelse for alle som har vært på en furry.

konvensjon av selv moderat størrelse. Til tross for at vi har vært til dusinvis av lodne stevner på forskjellige hoteller, kan vi telle på én hånd antall stevner som har gjort en rimelig god jobb med å håndtere heistrafikken til og fra hotellrommene. Det er ikke uvanlig at deltakere planlegger timeplanen sin rundt å minimere antall ganger de må returnere til rommet sitt på grunn av dette.

som "du hadde det bra for et minutt siden". Og det er liksom - det er bare for mye. Jeg orker ikke lenger."

Anbefaling: Stille rom.

Når folk blir overstimulert av sanseinntrykk og/eller intens, pågående sosial interaksjon, drar de ofte nytte av et tilfluktssted til et rolig miljø med lite stimulering for å slappe av og lade opp. Både de på spekteret og de som har nære venner, partnere eller familie på spekteret foreslo ofte det

ulemper skape et "stille rom" hvor deltakerne kan gå når de føler seg overveldet. Dette var uten tvil det vanligste forslaget vi fikk til hvordan vi kan forbedre opplevelsen til folk på spekteret på

ulemper.

"I den siste konkurransen jeg gikk til, som var i april, installerte de denne nye tingen, som i utgangspunktet var at de bare hadde et rom og det var helt stille. De hadde, liksom, lydisolering på veggene, og de hadde stereohodetelefoner som du kunne ta på, og du kunne sette på musikk, eller du kunne bare sitte der og

farge, og det var veldig fredelig, og du kunne til og med like, de hadde beanbags og sånt, og du kunne bare ta en jyy. Og det var veldig, veldig fint. Så det ville vært fantastisk."

Deltakerne kom med flere forslag til hvordan man kan gjøre et slikt stille rom maksimalt effektivt, inkludert:

- Rommet bør være tydelig annonsert i con-heftet som et stille rom for de som trenger et stille rom for å lade opp, og det bør overvåkes/overvåkes for å sikre at det utelukkende brukes til dette formålet (og ikke som et sted å sosialisere med andre) - Rommet kan utstyres med komfortable stoler og/eller sitteposeputer og trøstende kosedyr, hodetelefoner og/eller ørepropper, rolige aktiviteter som fargelegging eller småting å fikle med, og noen grunnleggende nødvendigheter som vann, snacks eller veskebokser - For å imøtekomme de med sensorisk følsomhet, ville rommet ideelt sett ha dimmebart lys, unngå lyse farger, og de som overvåker rommet kan bli bedt om å avstå fra å bruke sterke parfymer og dufter - Rommet kan inneholde avlukker eller noen teltlignende strukturer for de som trenger litt tid til å være alene, men det bør også være plass til de som trenger noen til å være sammen med dem (f.eks. rommets hovedrom) - Det bør være plassert et sted som er lett å finne på et kart, lett tilgjengelig fra de viktigste sosiale områdene i con, men heller ikke ved siden av.

høye eller støyende områder. Det ville også vært best om deltakerne ikke trengte å navigere i heiser eller rulletrapper mens de prøvde å få tilgang til dette rommet - Folk ville ideelt sett få lov til å bli i rommet så lenge de trenger, uten tidsbegrensninger - Det ville være nyttig å ha ansatte sjekker rommet av og til, eller tildeler til og med en medarbeider til selve rommet for å sørge for at det forblir rent og ryddig. Ideelt sett vil medarbeideren ha noen grunnleggende opplæring i hvordan man kan kommunisere effektivt med mennesker på spekteret og med de som føler seg overveldet eller fortvilet, selv om de ikke forventes å ta på seg en terapeutisk rolle – jobben deres er bare å sørge for at plass er fortsatt tilgjengelig og tilgjengelig for de som trenger det. Forslagene ovenfor representerer en ideell stille plass på en con, og vi innser at mange konvensjoner ikke vil ha ressursene til å implementere denne ideen perfekt. Til og med en tilnærming av denne ideen, noe så enkelt som et enkelt, stille rom på siden der ingen arrangementer er planlagt, og som har blitt tildelt bare som et stille rom, ville hjelpe deltakerne til å bedre nyte den livlige atmosfæren til en lodne stevnet med komforten og tryggheten som kommer av å vite at de har et sted å gå hvis det blir litt for mye for dem. Problem: "Til tross for verktøyene som den lodne fandomen kan gi for å håndtere samhandling med mennesker, må du på slutten av dagen fortsatt samhandle med dem. Det kan fortsatt være vanskelig." Mange deltakere bemerket at til tross for hvordan fandomen hjalp dem med deres sosiale problemer, opplever de fortsatt problemer med kommunikasjon: problemer med å forstå andre, problemer med å gjøre seg forstått, og angst for hvordan de vil bli tolket av andre. Mens den lodne fandomen bidrar til å redusere noen av utfordringene mennesker på autismespekteret står overfor, forsvinner ikke problemene helt.

«En av tingene som er litt vanskelige er: mye av det jeg hadde slitt med er kroppsspråket til folk – kommunisere med mennesker og prøve å lese stemninger eller hvordan de bruker kroppen eller ansiktene sine til å skildre hvordan de har det. Det er litt skremmende."

Deltakerne rapporterer ofte at de føler seg engstelige for å møte negative reaksjoner på sosiale kommunikasjonsfeil til tross for at de ser på fandomen generelt som et aksepterende og ikke-dømmende rom.

"Jeg bekymrer meg alltid, for eksempel at folk blir slått av fordi jeg - er jeg nørd? Og jeg snakker for mye om denne ene tingen? Snakker jeg for mye? Og så selvbevisstheden – med enhver sosial interaksjon – forsvinner den ikke helt.»

Deltakerne legger merke til at når pelsdyr lærer om disse sosiale kommunikasjonsutfordringene, er de ofte i stand til det og villig til å være støttende.

"Vennene som jeg møtte tidlig i samfunnet, de var litt bekymret for meg i begynnelsen, fordi jeg snakket veldig bokstavelig - veldig veldig bokstavelig. Og på grunn av det gjorde det tidlig kommunikasjon litt vanskelig. Men jeg var veldig heldig ved at menneskene jeg møtte, skjønt, en gang jeg sa til dem som "hei - jeg forstår ikke dette noen ganger, og hvis jeg snakker feil, bare fortell meg det", var jeg så heldig at deres svar på det var: 'Jeg vil gjerne samarbeide med deg med det du trenger.'»

«Noen ganger forstår jeg ikke alltid hva andre mennesker mener, men etter det sier jeg bare: 'Jeg er Asperger, jeg har et problem med å forstå. Kan du være mer tydelig? Så vanligvis forstår de.'»

Mens de sosiale kommunikasjonsutfordringene som følger med autisme, så vel som andre tilstander (som ADHD, dysleksi, auditive prosesseringsvansker og talevansker), ikke forsvinner helt i den lodne fandomen, blir de mindre et problem, spesielt når andre rundt dem er kjent med disse utfordringene og har signalisert at de er villige til å hjelpe. Anbefaling: Education for the Fandom om autisme og relaterte tilstander Deltakerne foreslo at det ville være nyttig å holde et panel der deltakerne kunne lære mer om autisme og relaterte forhold fra et aksepterende, ikke-dømmende ståsted. Spesielt på spørsmål om hva de ønsket at andre i fandomen visste om tilstanden deres, nevnte deltakere på autismespekteret flere ting:

– Noen mennesker har vanskelig for å forstå retoriske spørsmål og sarkasme, og har en tendens til å ta ting bokstavelig talt - Noen mennesker har vanskelig for å gjenkjenne og huske ansikter (selv om de kan gjenkjenne og huske fursuits) - Noen ganger oppstår sosiale konflikter på grunn av feilleste sosiale signaler, snarere enn på grunn av ekte uenigheter eller dårlige intensjoner.

- Når noen trenger å forlate en sosial situasjon raskt, kan det være fordi de raskt har blitt overveldet av ytre stimuli som de ikke lenger kan behandle effektivt - det er ikke noe personlig - Bare fordi noen var i stand til å håndtere en situasjon effektivt og komfortabelt tidligere (selv den aller siste tiden), betyr det ikke at de kan gjøre det akkurat nå. Deres indre og ytre omstendigheter kan ha endret seg på betydelige måter, og disse endringene er kanskje ikke åpenbare for de rundt dem – Folks opplevelser av tid er forskjellige. Mens en person kan være i stand til å fokusere på det nåværende øyeblikket, kan en annen trenge å planlegge for fremtiden for å føle seg trygg og sikker - Folks tankemønstre og tankeprosesser er forskjellige, så det som kan være nyttige råd for en person er kanskje ikke en nyttig mestring strategi for en annen Noen deltakere nevnte også at det kan være nyttig for stevnepersonell og sikkerhet å ha litt grunnleggende opplæring i hvordan man samhandler effektivt med en person på

autismespekteret som er i nød. Anbefaling: Feir nevrodiversitetsbåndet I tillegg til å bidra til å øke bevisstheten om nevromangfold i fandomen, nevnte mange deltakere, både de på spekteret og foreldre til ungdom på spekteret, at det kan være nyttig å ha en måte å identifisere de som er kjente. med autisme og som kan støtte de sosiale og kommunikasjonsbehovene til nevrodiverse mennesker, eller for å hjelpe nevrodivergene mennesker til å jevne ut eller unngå vanskelige sosiale situasjoner. 11.

"Jeg ville elsket det hvis det fantes en form for identifikator for personer som var autismevennlige, som ville identifisere meg som forelder og si: "Å denne personen forstår, denne kommunikasjonen kommer til å bli litt av en utfordring." Det gikk opp for meg når du snakker om artister, at de kanskje ikke forstår hvor vi kommer fra, når vi er veldig spesielle om noe. Jeg ville vært mer tilbøyelig til å snakke med en artist hvis jeg så en identifikator som sa: «Jeg skjønner det», selv om de ikke er på spekteret selv. Altså en slags identifikator. Jeg vet ikke hvordan dere føler om det, men som forelder ville det hjelpe meg.»

11 Begrepet "nevrodiversitet" (når man snakker om en gruppe, eller "nevrodivergent" når.

snakker om et individ) brukes ofte for å beskrive måtene folks hjerner er forskjellige på på en måte som gjenkjenner og verdsetter forskjellen uten å patologisere den.

"For noen mennesker, som for meg, har jeg problemer med å artikulere raskt at jeg har problemer med kommunikasjon, så jeg tror at det å ha et bånd som bare sa "neurodivergent" er som å ha en knapp som sier: 'Spør meg om dette...!' Så for meg ville det vært nyttig. Jeg vet at det kommer til å gjelde for alle fordi ikke alle vil dele det. Men da trenger du ikke ta et bånd hvis du ikke føler deg komfortabel med det.»

I flere av fokusgruppene diskuterte deltakerne om det ville være bedre å ha et bånd spesifikt for personer som identifiserer seg som nevrodivergent og et annet for personer som er "nevrodiversitetsvennlige", eller om det ville være mer fornuftig å ha et bilde som fungerer som et Pride-flagg (brukes av både personer som er LGBTQ og de som støtter LHBTQ-personer, uten å spesifisere hvilken du er). Den generelle konsensus var at det ville være best å ha et bånd som indikerer at personen er kjent med nevrodiversitet på en eller annen måte, uten å foreslå at folk avslører om de identifiserer seg som "neurodivergent" selv. Vi anbefaler at con tilbyr et bånd – kanskje en regnbue Möbius stripe (et vanlig symbol for nevromangfold) tegnet som sammenkoblede regnbuedyrshaler - med uttrykket "Feir nevrodiversitet." 12 Stevneprogrammet og informasjonsbladene kan deretter forklare båndet ved å si noe sånt som:

«Hjernen vår fungerer på forskjellige måter, og noen av oss har forskjellige måter å kommunisere på. Noen av oss bruker kanskje litt lengre tid på å snakke, eller litt lengre tid på å forstå hva du sier. Noen av oss snakker om ting vi er interessert i veldig lenge, og har vanskelig for å skifte gir raskt. Noen av oss elsker å snakke med mange mennesker – andre blir raskt utslitt av sosial interaksjon og må kanskje forsvinne inn i hulene våre hvis vi føler oss overveldet. Disse forskjellene er en del av det som gjør samfunnet vårt så spesielt – et sted hvor katter og hunder og ulver og rever og drager og kaniner alle kan henge sammen.»

12 Noen lesere er kanskje kjent med bilder av puslespillbrikker som et symbol på.

autisme. For å si det mildt er denne symbolikken kontroversiell, ikke en liten del på grunn av dens tilknytning til organisasjonen Autism Speaks og dens posisjon gjennom årene om at autisme er noe som må fikses eller kureres, dens behandling av autisme som en byrde for foreldre, og dens tendens til å snakke på vegne av autistiske mennesker i stedet for å tillate autistisk selvforkjemper.

«Hvis noen har på seg en 'Feir nevrodiversitet!' bånd det betyr at de vet og setter pris på at hjerner kan fungere på mange forskjellige måter. Hvis du er nysgjerrig på hvordan noen bestemte seg for å bruke et Celebrate Neurodiversity-bånd, kan du prøve å si "Jeg liker båndet ditt!" og kanskje de vil fortelle deg mer om hvorfor de har det på seg.»

Flere deltakere nevnte også at den lodne fandomen allerede gjør inntog for å støtte de med fysiske, perseptuelle og kommunikasjonsforskjeller på grunn av sin forpliktelse til inkludering – delvis fordi de er så vant til å ta imot fursuiters, hvis mobilitet, syn og hørsel eller evne til å snakke ofte er ganske begrenset! Å gi fansen mer utdanning om hvordan menneskers hjerner, kropp og kommunikasjonsstiler er forskjellige og gi furries en måte å signalisere at de forstår og er villige til å hjelpe, vil hjelpe folk på autismespekteret å se og vite at de

kan stole på den støtten fra samfunnet deres. Problem: "Jeg vet ikke hvordan jeg skal samhandle med alle disse menneskene, fordi jeg bokstavelig talt knapt kjenner noen av dem." Mange deltakere på autismspekteret rapporterte at de har problemer med å vite hvordan de skal sosialisere seg i større grupper, spesielt når det gjelder å starte samtaler med fremmede eller bli involvert i gruppesamtaler.

Deltaker: Det er litt vanskelig fordi jeg egentlig ikke vet når jeg skal gå inn eller når jeg skal gjøre en interaksjon, noe sånt. Det er veldig vanskelig for meg fordi jeg, vel, jeg har autisme, og jeg vet ikke hvordan jeg skal samhandle med alle disse menneskene, fordi jeg bokstavelig talt knapt kjenner noen av dem. Forsker: Når fungerer det bra for deg? Deltaker: Vel når jeg kjenner noen, antar jeg. Jeg kan lett gå bort til dem og si: 'Hei, jeg kjenner deg fra dette stedet' eller noe sånt. Forsker: Og hva gjør det vanskeligere? Deltaker: Når jeg egentlig ikke kjenner dem fordi, vel, de har mange andre venner, og de har egentlig ikke tid til noen som meg som de ikke kjenner.

Som et resultat følte mange autistiske furries seg ofte forlatt eller i utkanten i store sosiale sammenkomster. 13.

«Jeg har bare aldri vært veldig sosial til å begynne med, og det kan være vanskelig for meg å være den første som begynner å snakke, eller, du vet, å si ifra. Aldri helt sikker på hva jeg skal si, med mindre du vet, noen liker spør meg et spørsmål, eller så er vi allerede et stykke unna en slags samtalevei, og jeg, du vet, har et poeng å komme med. Store grupper har alltid gjort meg nervøs.»

Noen ganger stammer denne angsten fra feiloppfatningen om at alle andre kjenner hverandre og er det allerede helt komfortable med hverandre.

"Du vil bli overrasket over hvor mange mennesker er som: 'Jeg føler meg bare sjenert fordi alle andre kjenner hverandre og jeg vet egentlig ikke hvordan jeg skal komme inn' og jeg er som at alt du trenger er noen som gå, 'hei, kom hit. Du kan sitte med oss. Og det er det jeg prøver å gjøre. For det var slik jeg kom inn. Jeg var redd. Jeg visste ikke hvor jeg skulle komme fra. På mitt første møte møttes denne lille tenåringen. Og jeg var livredd fordi jeg kjente personen som tok meg dit for å gå med fordi jeg i det minste ønsket å ha noen jeg kjente, men jeg bokstavelig talt – jeg gikk opp og jeg tenkte: 'Jeg må få litt mot,' og jeg snakket til denne ene jenta. Som tilfeldigvis var min beste venn nå i fire år.»

For noen gjør det en enorm forskjell å ha minst én god venn tilgjengelig for å lage introduksjoner når det gjelder å bryte isen.

«Da jeg ble med, var jeg litt nervøs for å kjenne noen. Og det som faktisk hjalp meg med å komme inn, var å møte noen få mennesker og faktisk oppmuntre dem til å gå ut og ha det gøy, og det viste seg å være en veldig morsom tid.»

Det er også generelt lettere å introdusere seg selv for individuelle furries enn det er å injisere seg selv i større gruppesamtaler.

13 For ikke å høres ut som en ødelagt plate, disse følelsene er neppe unike for akkurat.

neurodiverse furries; de oppleves også ofte av nevrotypiske furries! Vi har observert utallige furries vandre rundt på deres første lodne stevne alene, for nervøse til å presentere seg for andre rundt seg.

«Jeg har noen utfordringer også, som å være med store grupper. Så jeg prøver å samhandle med et enkelt individ om gangen, for å føle at jeg har den interaksjonen jeg trenger for å knytte et vennskap.»

Når en forbindelse først er opprettet, har interaksjon en tendens til å bli mye enklere.

«Det er vanskelig å snakke først, men når du først gjør det, blir det lettere. Og så, som jeg sa, går det bare i spiral. Det er som om jeg får mer selvtillit og da kan jeg begynne å snakke med flere mennesker, og det føles behagelig å gjøre det.»

Anbefaling: Små gruppearrangementer rettet mot personer på autismspekteret og de med andre sosiale kommunikasjonsforskjeller. For å hjelpe folk som sliter med å møte mennesker i store gruppemiljøer som lodne stevner, anbefaler vi at ulemper vurderer å arrangere en "NeurodiFURsity Meet-and-Greet", der personer med sosiale kommunikasjonsutfordringer kan få kontakt med hverandre i mindre grupper og hvor de ikke trenger å lure på om andre rundt dem er interessert i å snakke med dem.

"Jeg tror det kan være nyttig å ha muligheter eller økter som folk kan gå til som var mindre i antall, som ville hjelpe folk på spekteret til å føle seg litt lettere eller uten å nøle. For det er ikke lett, likevel."

Arrangementet kan inneholde strukturerte muligheter til å snakke med én annen person om gangen, med noen deltakere som foreslår noe sånt som et "speed dating"-format der folk blir paret tilfeldig med andre paneldeltakere for en kort samtale, kanskje mens de velger fra en liste med samtaleemner. 14.

"Hvis det var en sesjon her som ble skrevet opp, og den nevner at det er en sesjon for folk på spekteret å ha en mulighet til å møte mennesker - men i denne gruppesesjonen ville det vært en en-til-en mulighet for en noen minutter her og der i et mer rolig område, rolig område.»

14 Faktisk nevnte noen av våre deltakere at fokusgruppene våre fungerte i dette.

måte for dem: gi dem en sjanse til å ha en strukturert samtale i en liten, rolig gruppe.

Arrangementer som dette vil gjøre det mulig for folk på spekteret å koble sammen og potensielt legge strategier for erfaringer og anbefalinger fra egen erfaring. Det ville også ha potensial til å skape en større følelse av tilhørighet.

"Jeg tror en del av det er som at hvis du innser at du ikke er alene, hjelper det deg.

For noen ganger tenker du "åh, det er bare meg, jeg er den eneste som liker å freaking ut, jeg er den eneste som har problemer" og du bygger opp hele denne situasjonen, så det er som om du liker et møte - og -hilse, se disse andre menneskene liker deg, det er noen ganger lettere.»

Av denne grunn anbefaler vi at lodne konvensjoner vurderer å skape muligheter for mennesker som identifiserer seg som nevrodivergent til å møte og sosialisere med hverandre. 15 Slike små grupper, strukturerte muligheter for folk til å samhandle en-til-en uten frykt for å stille spørsmål ved om den andre personen ønsker å snakke med deg eller sliter med å tenke på hva de skal snakke om, vil hjelpe de som sliter med denne initialen hinder for å få venner. Vi vil også anbefale at slike arrangementer planlegges tidlig i programmeringen, slik at deltakerne kan dra nytte av forbindelsene de har fått ved å kunne samhandle med sine nyfunne venner gjennom resten av stevnet.

Anbefaling: Frivillige guider En annen anbefaling er å lage en liste over frivillige som er tilgjengelige for å henge med sjenerte nykommere og vise dem rundt.

"Under mitt første stevne druknet jeg, og jeg møtte noen under et skrivepanel som tilbød seg å bare eskortere meg rundt. Og det, bare å ha noen der som jeg bare kunne stole på, jeg kunne bare snakke med dem, det hjalp meg virkelig, så jeg trengte ikke å fokusere på alt rundt meg.»

"Å ha noen som kan veilede deg rundt kan være en stor hjelp."

Det var mye diskusjon i gruppene om hvordan man setter opp en slik oppføring, hvor man skal være vert for den, og hvordan folk kan bli med i den, selv om det ikke dukket opp noen klar konsensus om beste praksis annet enn en følelse av at den kan ligne på hvordan folk melde seg frivillig som pelsdrakthandlere. De.

15 La oss også være ekte: Ordet "nevrodifusitet" er for godt til å gå glipp av!

Mekanikken for hvordan man håndterer dette effektivt vil nesten helt sikkert variere fra hendelse til hendelse. Det viktige ville være å sikre at alle som kommer til en lure og føler seg sjenerte for å møte nye mennesker kan ha minst én person de kan venne seg med, noen til å introdusere dem for andre og generelt være en venn blant mengden. Anbefaling: Vennlig benk En annen relatert anbefaling fra en av redaktørene av dette kapittelet er å utpeke en benk eller et annet slikt sted i hovedkonferanserommet hvor deltakerne kan sitte hvis de vil at noen skal starte en samtale med

dem. I motsetning til uformelle hangout-plasser som "Zoo", hvor folk kan gå av alle slags grunner, er den vennlige benken eksplisitt merket som et sted utpekt for folk som ønsker å møtes og chatte med andre mennesker de ikke kjenner. Faktisk, et av de største angstpunktene når du nærmer deg noen for å si hei, er å lure på om den personen er interessert i å snakke med noen. Den vennlige benken fjerner denne tvetydigheten fra situasjonen og oppmuntrer folk til å være tryggere på å starte en samtale med en fremmed. På baksiden kan altruistiske pelsere som ønsker å hjelpe ensomme eller sjenerte pelsere holde et øye for å se om noen sitter på benken alene. Problem: «Jeg har prøvd å reise siden jeg fylte 18 år... Budsjettmessige og økonomiske årsaker blokkerte meg.» Mange av deltakerne våre indikerte at økonomiske faktorer ofte hindret dem i å delta i fandomen på alle måter de ønsket.

"Hvis du ikke har det godt, og du ikke tjener mye penger, er det bare vanskelig og det er stressende."

Mens penger ofte er en begrensende faktor for mange furries, gitt både kostnadene ved fursuits og konvensjoner (se kapittel 8), samt det faktum at mange furries er unge og på college (se kapittel 13), mennesker på autismespekteret ofte har ekstra problemer med å slite med å finne og beholde arbeid. Spesielt foreldre til ungdom på spekteret rapporterte ofte at de følte seg splittet mellom alarm på bekostning av fursuits og takknemlighet for de sosiale fordelene de gir.

«Jeg hjalp henne med å kjøpe henne først. Jeg tror det var ni hundre amerikanske dollar - og jeg ble slått i bakken. Og jeg sa: "Herregud. Ni hundre." Faren hennes ble litt avskrekket på grunn av prisen, men jeg sa: 'Det er pengene hennes. La henne kjøpe det hun vil ha. Hun er veldig innadvendt, veldig stille, men.

når hun tar på seg masken og drakten på, blir hun veldig sprudlende, og hun vil posere for bilder, og du vet at jeg aldri ser henne gjøre det i livet hennes. Og derfor synes jeg, for henne – og for meg – det er flott å se henne vise forskjellige følelser.»

Anbefaling: Utforsk finansierings-/rabattmuligheter for personer på spekteret Dette var en annen en av sakene hvor det dukket opp få klare løsninger fra våre diskusjoner. Som et forskerteam lurte vi på om det kunne være muligheter for å skape eller finne økonomisk støtte for personer på autismespekteret som ønsker å delta på ulemper eller kjøpe en fursuit, men som ikke er i stand til det pga.

mangel på økonomiske ressurser. En utfordring for et formelt rabatt- eller stipendprogram er at mange mennesker som er berørt av autisme eller lignende sosiale kommunikasjonsutfordringer ikke har en formell autismediagnose, spesielt de som rett og slett ikke har råd til å bli diagnostisert. En annen utfordring er den rabatten programmer rettet mot én gruppe risikerer ulikhet overfor andre grupper som også kan dra nytte av slik støtte (f.eks. furries som er fra grupper som er marginalisert på andre måter).

16 Et annet alternativ er å løse dette problemet gjennom uformelle samarbeid: for eksempel kan en pelsdraktmaker være villig til å jobbe til reduserte kostnader med nettverk av terapeuter/klinikere som jobber med mennesker på autismspekteret. Et annet alternativ kan være å opprette et stipendfond for folk på spekteret for å motta hjelp til reisekostnadene til et furry stevne. Selv om det til å begynne med kan virke langsøkt å antyde at eksterne kilder kan være villige til å finansiere et forsøk som dette, ettersom fordelene med furry-samfunnet og fursuiting for folk på spekteret blir mer kjent, kan de utenfor samfunnet bli mer villig til å støtte det økonomisk. Til slutt er det viktig å merke seg, som mange deltakere gjorde, at det ikke er nødvendig å kjøpe en dyr pelsdress eller til og med delta på et stort nasjonalt stevne for å være en del av fandomen. Den fortsatte spredningen av lokale arrangementer, samfunnets åpenhet for mindre forseggjorte former for fursuiting, og viljen til

mange medlemmer av fellesskapet for å la venner prøve dressene deres på alle bidra til å gjøre disse mulighetene flere tilgjengelig for en bredere.

16 Man kan foreslå at furries kunne samle inn penger gjennom veldedighetsaksjoner for et slikt.

fond, gitt at furries er legendariske pengeinnsamlinger – nesten alle furry-konvensjoner inkluderer en veldedighetsauksjon i kjernen av programmeringen. Disse veldedighetsinnsatsene er imidlertid tradisjonelt rettet mot dyrevelferdsorganisasjoner.

rekke mennesker. Problemet er ikke mangel på penger i seg selv, det er mangel på tilgang. Som sådan er pengeløsninger langt fra det eneste alternativet! 17 Problem: "For meg er dette veldig rart" Foreldre og andre familiemedlemmer til ungdom på autismspekteret inntar en unik posisjon i fandomen. De lærer ofte om en ny og ukjent kultur og kan føle seg usikre på om de skal støtte deres familiemedlemmers deltakelse i den kulturen, eller, hvis de ønsker å støtte den, vet de kanskje ikke hvordan de skal støtte den. Dette er spesielt sannsynlig å være tilfelle hvis de er en nybegynner når det kommer til furry fandom. Når vi snakker om denne ideen, rapporterte familiemedlemmer til mennesker på spekteret ofte om en første følelse av forvirring eller til og med uro rundt fandomen, en som generelt forsvant når de ble mer kjent med fandomen.

«For meg er dette veldig merkelig. Det var derfor jeg kom for å se hva det handlet om, hvorfor sønnen min var så involvert i det. Men det gir mer mening for meg nå. Du vet, måten han ser ting på, det er det jeg ser nå! Ok, jeg forstår ikke: hvorfor er denne personen kledd slik? Hvorfor oppfører denne personen seg slik? For det er ikke slik jeg ville tolket ting. Men han er veldig komfortabel med det, og han trives her. Jeg tror mange trenger å gå til utdanning, til folk som meg.»

Likevel lurte foreldre noen ganger på hvordan de kan hjelpe barnet sitt med å holde seg trygg i det som på mange måter er en ukjent kultur, spesielt gitt Internettets sentralitet.

"Kan jeg stille et spørsmål? En av tingene som jeg virkelig bekymret meg for, er som du sa, du chatter på nettet med vennene dine – min har ikke venner som han fysisk samhandler med med mindre han er her. Det hele er på nett. Og jeg bekymrer meg hele tiden for at det vil være folk som utnytter ham.

Kan noen snakke med meg om det, om det er en legitim bekymring?»

17 En annen mulig løsning kan for eksempel være å be om donasjoner fra «pensjonister».

pelsdrakt som skal prøves på eller deles med pelsdrakt på et stevne som ikke har råd til sin egen pelsdress, men som fortsatt ønsker muligheten til å prøve pelsdress selv. Det ville ikke koste mye - kanskje kostnaden for en god desinfiserende spray for å opprettholde god hygienepraksis når du deler en fursuit!

De slet med hvordan de kunne fortsette læringsprosessen som de og deres familiemedlemmer begge hadde på furrige arrangementer når de kom hjem.

«Du vet ikke hvor mye jeg skulle ønske det fantes en slik gruppe i nærheten av der vi bor der jeg kunne komme og snakke med folk for å finne ut: Hva gjør jeg som er nyttig? Hva gjør jeg som ikke hjelper? Jeg skulle virkelig ønske det var et sted jeg kunne gå for å snakke med folk!»

Anbefaling: Vurder informasjonstreff for lokale foreldre gjennom året. Dette var et annet område hvor gruppediskusjonene våre ikke ga mange klare svar. Imidlertid vår forskning teamet hadde noen tanker om saken. Furry-konvensjoner som Anthrocon tilbyr innbydende og informative paneler og arrangementer for foreldre som følger barna sine til luringen. Imidlertid forekommer disse hendelsene bare på noen stevner, og selv om når de finner sted, skjer de bare på stevnet, en gang i året. Sammenkomster i løpet av året for foreldre hvis barn er interessert i furry fandom kan være nyttig, spesielt for foreldre og familiemedlemmer til nevrodivergent furries.

En slags "Neurodiversity in the Furry Fandom"-treff i Pittsburgh eller andre store vertskapsbyer, ideelt før selve stevnet, ville tillate foreldre å lære mer om arrangementet barnet deres ønsker å delta på, og kan hjelpe familien med å forberede seg til stevnet. arrangement, forutse barnets behov, og til og med hjelpe dem å knytte vennskap på forhånd som de kan pleie under selve stevnet. Og hvis etterspørselen i en enkelt by er noe lav, er det ingen grunn til at et slikt møte ikke kan tilbys praktisk talt like bra via videokonferanser. 18 Problem: "Det vanskelige er at hun ikke kan fortelle det til noen."

En bekymring, relatert til problemet ovenfor, som ofte tas opp av foreldre og familiemedlemmer til personer på spekteret, er det samfunnsmessige stigmaet rettet mot pelsdyr (se kapittel 21). Deltakerne lurte på om dette stigmaet gjorde det vanskeligere for familiemedlemmene deres å dra nytte av den sosiale støtten de finner i fandomen, og om det kunne brukes til å være til nytte for resten av livet, eller om de er tvunget til å skille sine pelsklede interesser fra deres daglige liv.

18 Nok en gang er dette et forslag med nytte utover foreldre og familiemedlemmer.

nevrodivergent furries: organisasjoner som Moms of Furries har vist at det er etterspørsel etter arrangementer og ressurser rettet mot foreldre med lodne barn.

«Det vanskelige er: hun kan egentlig ikke fortelle noen om det. Og hun lager disse, vet du, flotte kostymer, og jeg har alltid lyst til å vise vennene mine. Du vet, 'se på disse fantastiske tingene hun har laget!' Og min ene venn har det helt fint med det. Men noen andre ville være sånn, vet du, 'Hva gjør du? Hvorfor oppmuntret du til denne typen ting?'»

"Jeg tror det vanskeligste er, og jeg la merke til dette med skolen hans da han begynte å komme opp: at jevnaldrende hans var det litt til å begynne med hånende, vet du, 'Å mann, jeg kan ikke tro at du gjør det.'»

Anbefaling: Fortsatt innsats for å korrigere feiloppfatninger og øke bevisstheten om fandom Som vi har vist andre steder i denne boken, gjør populære stereotypier og misoppfatninger om furries det vanskelig for dem å integrere sine fandom-opplevelser – inkludert fordelene de får fra fandomen – i resten av livet. Heldigvis ser tidevannet ut til å snu, inkludert nyere positiv dekning av fandom i utsalgssteder som CNN og Rolling Stone, større og mer mangfoldig

deltakelse i fandomen, og et mer realistisk bilde av furries på vei inn i kulturell bevissthet når furries får kontroll over deres fortelling (f.eks. sosiale medier, fandomproduserte dokumentarer). Det er vårt håp at bøker som denne, presentasjonen av forskningen vår i akademiske tidsskrifter og spredningen av arbeidet vårt i populære medier også vil bidra til å øke kulturell bevissthet om furries – både hva de er og fandomens fordeler – både for autister, furries og for furries mer generelt. Konklusjon Arbeidet som er representert her representerer bare en brøkdel av spørsmålene som har dukket opp mens vi graver dypere inn i temaet autisme og nevromangfold i den furry fandom. Innsnittet fra så mange nevrodiverse furries og deres familiemedlemmer har bidratt til å kaste lys over noen av de unike problemene de møter i fandomen, så vel som noen potensielt fruktbare løsninger.

Enda viktigere, de har også fremhevet grunnen til at det er verdt å presse så hardt for å gjøre fandomen til et inkluderende sted for nevrodivergent furries – fordelene de har rapportert fra fandomen gjør det klart at den furry fandom er absolutt en netto positiv for dem. Dessuten har det å lære om behovene og anbefalingene til nevrodiverse furries også bidratt til å kaste lys over noen nye måter å være til fordel for ikke bare dem, men det pelsede samfunnet.

som en helhet—mange av anbefalingene de har gitt vil nesten helt sikkert bli ønsket velkommen av den furry fandom som helhet! Vi ser frem til å fortsette denne forskningen i fremtiden, både som en måte å finne nye spørsmål og svar om nevromangfold i furry fandom, men også som en måte å gi stemme til de som har så mye å lære oss om fandom og, likevel, så ofte går uhørt.

Referanser Marschall, A. (2023, 12. januar). Skal du si «person med autisme» eller «autistisk person»? Veldig sinn. <https://www.verywellmind.com/shouldyou-say-person-with-autism-or-autistic-person-5235429>.

Kapittel 24.

Furry Identity, Furry Capital og Intrasonas: Sammenslåing av kvantitative, kvalitative og antropologiske funn for å danne Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) Sharon E. Roberts.

Mine grunnleggende forestillinger om identitet, identitetsdannelse og identitetsoppløsning er forankret i et teoretisk rammeverk som opprinnelig ble fremsatt av Erik Erikson (1959, 1968, 1978) på midten av 1900-tallet og videreutviklet av andre sosiologer og psykologer i løpet av de neste 50 årene. Identitet refererer til en bevissthet om ens sammenhengende selvfølelse som vedvarer på tvers av rom og tid. Et grunnleggende trekk ved den Eriksonske definisjonen av identitet er at en kjernedel av personen utvikler seg i ungdommen og forblir relativt konsistent gjennom hele voksenlivet. En persons identitet oppstår via en utviklingsaktivitet kalt identitetsdannelse, som er bredt definert som prosessen der et individ syntetiserer voksenroller, personlige identifikasjoner, atferd og verdier – utviklingsmessig oppnådd innenfor konteksten av et større fellesskap som anerkjenner og validerer individet. (Erikson, 1959, 1968). Dette står i kontrast til identitetsoppløsning, som beskriver fullføringen av identitetsrelatert utvikling oppgaver – noe som resulterer i langsiktige forpliktelser til voksenroller og identifiseringer som knytter individer til et større fellesskap samtidig som de skiller dem fra andre i det fellesskapet (Roberts, 2007). I vår oppfatning av dens måling inkluderer identitetsoppløsning underelementene «dannelse av selvidentitet (integrasjon og differensiering) og sosial identitetsdannelse (arbeidsroller og verdensbilde)» (Roberts & Côté, 2014, s. 225). Med andre ord, enkeltpersoner som går gjennom overgangen til voksenlivet må fullføre utviklingsoppgavene knyttet til å finne ut hvem de er og hva de tror når det gjelder (1) hvordan denne kjernefølelsen av selvet passer inn i et større fellesskap (integrering), men (2) samtidig er unik eller nisje innenfor dette fellesskapet (differensiering) (Adams & Marshall, 1996), mens (3) tilegne seg utdanningslegitimasjon eller ferdigheter som kreves for selvopphold (arbeidsroller), og (4) utvikle et finskipt verdensbilde som formidler hensikt og mening. Dessuten inkorporerer denne forståelsen av identitet ikke bare begreper om utforskning av – og forpliktelse til – voksenroller (Marcia, 1968, 1980), det fremhever bevisstheten om det subjektive

følelse av selv og kontinuitet (ego-identitet), atferdsmessig kontinuitet i mellommenneskelige engasjementer (personlig identitet), og det å ha ens sosiale roller og statuser.

bli anerkjent av et større fellesskap (sosial identitet) (Côté & Levine, 2002). Denne teoretiske modellen av identitetsdannelse inkorporerer elementer fra flere disipliner, som utviklingspsykologi, sosialpsykologi og sosiologi. Jeg har brukt dette rammeverket i min akademiske karriere til å studere ulike konsepter: overganger fra utdanning til arbeid i ungdom, risikoatferd, spiseforstyrrelser og, selvfølgelig, furries. For de fleste av disse temaene har strategien vært å måle ulike nivåer av identitetsdannelse eller identitetsoppløsning og modellere hvordan skårer på disse identitetsskalaene forholder seg til andre målte variabler, slik som foreldrestiler, beredskap for universitetet, hyppigheten av episodisk drikking, og psykiske helseutfall, som angst. En viktig advarsel: The "furry Identity" A Daily Beast-reporter

ba meg en gang om å avklare hva jeg mente når jeg sa at folk «identifiserer seg som furries» eller «furries identifiserer seg med fursonasene sine». For meg refererer den lodne identiteten til et individs følelse av selvbevissthet og følelser av tilhørighet i et fellesskap som er et resultat av deltakelse i furry fandom. I den definisjonen tilpasser jeg elementer av en ny-Eriksonsk tilnærming for å beskrive identitetsdannelse og meningsfull selvopdagelse gjennom antropomorfe og fellesskapsforbindelser som mange furries – men ikke alle – oppleve på grunn av å være en del av den lodne fandomen. Når jeg snakker om folk som identifiserer seg som furries, sikter jeg til deres følte og meningsfulle assosiasjon med furry fandom, og når jeg sier at "furries identifiserer deg med fursonasene deres," Jeg beskriver den meningsfulle forbindelsen som noen furries utvikler med fursonene sine, som kan lette utforskning, selvrefleksjon og bevissthet og menneskelig vekst. Dette identitetsarbeidet skjer på grunn av et frivillig engasjement i samfunnet – en oppnådd valgstatus. Dermed er den lodne identiteten en type innhold – en sosial rolle – som støtter identitetsutviklingsprosessen. 1 Viktigere er at den lodne identiteten ikke er en orientering i min bruk av begrepet. Det er det ikke en beskyttet status. Det er en spesielt meningsfull fanidentitet som inkorporerer kreativ selvrefleksjon og tilknytning til noe større enn selvet. På samme måte kan noen identifisere seg som en Star Trek-fan og opplev personlige og meningsfulle fordeler fra de relaterte aktivitetene – delta på stevner, komme i kontakt med andre personlig og på nettet, og dra nytte av enhver resulterende selvrefleksjon, følelse av tilhørighet til et fellesskap og påfølgende vekst som person som kommer fra å være.

1 Se Côté og Levine (2015, s. 15-18) for en nyansert beskrivelse av differensialen.

dimensjoner av identitet og selv.

tilknyttet et fellesskap. Det er den lodne fandomen. 2 Imidlertid er terminologien også litt vanskelig fordi det er andre tilpasninger av ordet identitet som har mer tilskrevet – og juridisk beskyttet —status og mening, som kjønnsidentitet og raseidentitet. I min nåværende bruk av begrepet er ikke den lodne identiteten ekvivalent med disse andre statusene. Det er imidlertid viktig å merke seg at mange furries opptar beskyttede statuser, for eksempel å være en del av 2SLGBTQI+-fellesskapet. 3 Identitetsoppløsning i den forlengede overgangen til voksenlivet Å vite hvem du er er en sentral utviklingsoppgave for ungdom og ungdom. Hundrevis av forskere har tatt til orde for fordelene ved identitetsdannelse og dens forhold til en myriade av velværesresultater. Avhandlingsforskningen min undersøkte fordelene med identitetsløsning for psykiske helseutfall – funnene viste at forholdet mellom en velutviklet, sammenhengende følelse av selvtilit og god mental helse var sterk (Roberts, 2007). Imidlertid oppgaven med å danne en sammenhengende selvfølelse tar lengre tid enn noen gang i vestlige samfunn. Noen utviklingspsykologer har ment at skiftet er så dyptgående at de har kalt en ny utviklingsperiode mellom ungdomsårene og voksenlivet – voksende alder (Arnett, 2000, 2004). Og mens noen talsmenn for voksende voksenliv har beskrevet den forlengede overgangen til voksenlivet i godartede termer, har andre forskere uttrykt bekymring for at hvis identitetsdannelse

stagnerer, så kan det få alvorlige utviklingsmessige konsekvenser for individet (Côté & Allamar, 2011; Côté & Levine, 2002, 2015; Roberts & Côté, 2014). Men hvorfor blir oppgaven med identitetsutvikling vanskeligere i moderne vestlige samfunn? Og hva har dette med furries å gjøre? For å svare på disse spørsmålene må jeg forklare litt mer om identitetsutvikling gjennom menneskets historie og hvordan den endret seg drastisk til å bli en mer skremmende oppgave – først med den industrielle revolusjonen og så enda mer med informasjonsrevolusjonen. 4 Du lurer kanskje på hva.

2 Jeg tror imidlertid at den furry fandom, for noen, tilbyr deltakerne en.

eksepsjonell mulighet for vekst og tilknytning til andre som forandrer livet – mer enn min egen tilfeldige tilknytning til å være en Trekker. Det var dette aspektet av den lodne fandomen jeg vil ta opp i dette kapittelet. 3 2SLGBTQI+ To-ånder (urfolk), lesbisk, homofil, bifil, transkjønn,

Queer, Intersex 4 Som sosiolog har jeg alvorlige bekymringer for konsekvensene av den forestående AI.

revolusjon av mange grunner, men den større frakoblingen av mennesker fra å oppleve meningsfulle interaksjoner er absolutt på listen.

denne sosiologiske teorien har å gjøre med furries, men senere i kapittelet vil jeg foreslå en teori for å forklare hvordan furry fandom gir en slags motgift mot forholdene i det senmoderne samfunnet for noen furries. For å forklare hvilke vanskeligheter fandomen avhjelper, må jeg først beskrive problemet. I førindustrielle samfunn kom folks følelse av seg selv fra deres identifikasjon med andre i samfunnet deres (Côté & Levine, 2002). For eksempel, i førmoderne samfunn, fikk folk flest sin "fremtid" etablert for dem av samfunnets forventninger, som var forankret i forfedres ansvar. De fulgte vanligvis en forhåndsbestemt vei forankret i familiestatus, yrke og kjønnsroller. Slik Durkheim (1893) beskrev det, var det en erfaringslikhet som holdt samfunnet sammen – han kalte det mekanisk solidaritet. De sterke fellesskapsbåndene som var forankret i primære gruppeforhold styrte folks liv og formet deres handlinger - det var ikke nødvendig å "finne ut" hva en person "kommer til å bli" når de "vokser opp" fordi eksisterende strukturelle forventninger og normer har allerede diktert svarene (Côté & Levine, 2002). 5 Imidlertid ville den industrielle revolusjonen permanent forstyrre denne typen enkle samfunn ettersom den innledet en tid med nye arbeidsroller som krevde spesialiserte ferdigheter (Durkheim kalte det en kompleks arbeidsdeling), salg av arbeidskraft mot lønn, mer omfattende utdanning for barn og ungdom, mer migrasjon til byer, mindre forbindelse med andre (dvs. et samfunn av fremmede), og mindre familiestørrelser. Den dominerende innflytelsen fra primærgrupper og nære samfunn på individer i førmoderne samfunn skiftet i moderne samfunn til sekundære grupper som var upersonlige. Disse nye samfunnsforholdene førte til større isolasjon og økte potensialet for anomi. 6 Dette var en ekstraordinær mengde endring som skjedde i løpet av relativt kort tid, og etter hvert som vi beveget oss forbi den industrielle revolusjonen og gjennom informasjonsrevolusjonen som begynte på 1950-tallet, ble hver av disse forholdene dypere i konsekvensene etter hvert som vi gikk inn i æraen. av senmoderniteten (Côté & Levine, 2002). Samtidig er det fremvoksende samfunnsfokuset på individualisme – der mennesker har «frihet» til å «velge» sin vei i livet – tildelt.

5 For å være tydelig, var det også betydelig ulikhet i førmoderne samfunn.

6 Emile Durkheims teori om anomi – en tilstand av normløshet, hvor normer er.

definert som kulturelt passende forventninger til atferd som former folks livsstil – som ble foreslått i 1893 ser ut til å ha økende fortjeneste for hvert år som går (se engelsk oversettelse i Durkheim, 2014).

ansvar overfor den enkelte for å bane sin egen vei mot velstand. 7 Som forverrer situasjonen ytterligere er fremskrittet innen teknologi som legger økende press på ungdom for å få etterutdanning for å være konkurransedyktig på arbeidsmarkedet (Côté & Allahar, 2011). Selv om det anses som befriende for noen, innleder følgelig det allestedsnærværende «individuelle valg» i moderne samfunn nye utviklingsmessige sårbarheter for identitetsdannelse (Schwartz, 2000), da «mennesker mangler en følelse av selvbestemmelse forankret i et fellesskap av andre, som var grunnlaget for menneskelig identitet gjennom historien» (Côté & Levine, 2002, s. 2). Samlet har moderne, vestliggjorte samfunn skapt forholdene der ungdom – hvis privilegert nok – ofte er sterkt bevæpnet inn i utviklingsmoratorier mens de får legitimasjon for å være konkurransedyktige om jobber, manipulert av forbrukerisme og distraheret av sosiale medier – alt på bakgrunn av for mange valgmuligheter, for lite veiledning, og en kultur fortært av individualisme (Côté & Allahar, 2011). Dessuten resulterte disse samfunnsmessige og økonomiske forholdene i en forlenget overgang til voksenlivet – en stadig økende forlengelse av tiden det tar å bli et uavhengig og selvforsynt medlem av voksensamfunnet med en fulldannet sans.

av seg selv. Dette etterlater medlemmer av postindustrielle samfunn metaforisk – og noen ganger bokstavelig talt – slingre seg rundt og lete etter ting for å hjelpe dem å skape mening i livene deres 8 eller rett og slett distrahere dem tilstrekkelig fra å håndtere deres utfordrende realiteter med sosial isolasjon (Côté, 2000), som ble ytterligere forverret av pandemien. Det hele tar sin toll på menneskelig utvikling, stort sett og videre identitetsdannelse, nærmere bestemt. Ulike sosiologer og psykologer 9 har slått på hornet i noen tid angående de skadelige effektene av det senmoderne samfunnet på individers velvære. Forskere på feltet har skrevet om sine.

7 I denne typen miljø, fokus på individuell velstand og antakelse.

av total handlefrihet tilslører også de gjenværende strukturene (rase, kjønn, sosioøkonomisk status, alder) som i stor grad dikterer vår sosiale stilling i verden og fungerer som usynlige tilretteleggere eller barrierer for muligheter (dvs. skjulte, men betydelige årsaker til ulikhet). 8 Det er en av grunnene, tror jeg, at folk lett blir sugd inn i moter, kjendiser.

besettelse, ekstrem politikk, kulter, konspirasjonsteorier, sosiale medier osv. – isolerte mennesker er desperate å tilhøre noe som er større enn dem selv (se massesamfunnsteori; Kornhauser, 1959). 9 Erik Erikson, Anthony Giddens, James Côté, Anton Allahar, Steve Berman,

Marilyn Montgomery, Paivi Fadjukoff, Seth Schwartz, for bare å nevne noen.

bekymringer angående konsekvensene av at ungdom ikke utvikler en kjernefølelse av seg selv (f.eks. Côté & Levine, 2002, 2015) – enten det er et resultat av forbrukerdrevet distraksjon, tap av tilknytning til et fellesskap av andre som validerer oss, overfor en tyranni av valg, men mangler veiledningen for å bane en vei fremover (Schwartz, 2000), eller til og med bare en tro på at en kjerne følelse av selv er rett og slett ikke lenger et nødvendig utviklingsresultat og at fragmenteringen av selvet er befriende (Gergan, 1991).

Intervensjoner er nødvendig, og den lodne fandomen kan være et unikt eksempel på hvordan mennesker kan takle eller kompensere for de normative utilstrekkelighetene i dagens samfunn. Som sådan var spørsmålet om hva ungdom i postindustrielle samfunn gjør med fritiden under den langvarige overgangen til voksenlivet sentralt for meg, og jeg ble interessert i identitetsutviklingen til furries etter hvert som de deltok i den furry fandomen. Identitetsproblematikken Da jeg begynte i International Anthropomorphic Research Project i 2011, var en av mine første interesser spørsmål å ta tiltaket jeg hadde utviklet som en del av doktorgradsstudiene og bruke det på den lodne fandomen. Jeg var interessert i å se hvordan folk scorete på Identity Issues Inventory (I 3), som måler identitetsoppløsning (Roberts & Côté, 2014). 10 I 3 er oversatt til minst fire språk og har blitt vist

å være et effektivt verktøy for å vurdere identitetsløsning i mange land over hele verden. Den har kapasitet til å måle selvidentitetsoppgaver (integrering og differensiering) og sosial identitetsoppgaver (arbeid og verdensbilde) mens den omfatter tre nivåer av identitetsdannelse (ego, personlig og sosial). Hele skalaen består av 48 elementer (6-punkts Likert). 11 I dette kapitlet, med mindre annet er spesifisert, presenteres resultatene av I 3 som et gjennomsnitt av 6 for hver av de fire underskalaene, av 12 for egenidentitetsoppgaver og sosialidentitetsoppgaver, og av 24 for totalt identitetsløsning.

10 På den tiden var jeg en fullstendig furry-fandom outsider. Jeg er allerede registrert (se.

Roberts, 2022) som sa at da jeg begynte å studere furries, hadde jeg ikke noe mer å gå på annet enn det Jeg hadde lært av den beryktede CSI-episoden. Men som en som trives med å ha et åpent sinn og være åpen for nye opplevelser, bestemte jeg meg for å ikke ta et sprang i troen, men heller ta inn vitenskapen og la dataene fortelle meg hvilke konklusjoner jeg trengte å trekke om furries, generelt, og identitet dannelse i den lodne fandomen, nærmere bestemt. 11 Skalaer går fra 1 til 6 (helt uenig, uenig, noe uenig, noe.

enig, enig, helt enig).

The Furry Fandom—Identity Resolution Data.

Generell ytelse av I 3 i lodne prøver Gjennom årene har vi sett konsistente funn relatert til ytelsen til I 3. På tvers av 14 nett- og konvensjonsprøver som vi samlet i løpet av 2011-2019 var furries gjennomsnittlige integrasjonsscore på I 3-skalaen konsekvent over midtpunktet (3,5) og gjennomsnitt 4,28 (4,0-4,5). Lignende trender ble funnet for differensiering, som i gjennomsnitt var 4,20 (3,8-4,5). På tvers av ni nett- og konvensjonsprøver i samme tidsramme, var furries' arbeidspoeng også konsekvent over skalaens midtpunkt, med en gjennomsnittlig poengsum på 4,19 (3,9-4,5), og verdensbildescore på 4,17 (3,6-4,7) var også like. Totalt sett viser dette en bemerkelsesverdig konsistens av I 3s måling i furry fandom. Den lille variasjonen i de fire underskalaene stemmer også overens med data som tidligere er samlet inn fra prøver som ikke har pels, som har dokumentert litt forhøyede integrasjonsskårer og litt lavere verdenssynsskårer. Også i samsvar med vår tidligere forskning, fant en nettstudie fra 2017 at alle fire underskalaene til I 3 var positivt assosiert med mål på psykologisk velvære. I 3-skårene – i seg selv, som tall – betyr imidlertid ikke noe i seg selv fordi vi ennå ikke har utviklet storskala, nasjonalt representative terskelverdier. Fra studiene vi har fullført, kan vi forvente at I 3-skårene til et utvalg vil svinge som et produkt av andre demografiske variabler. For eksempel ville vi forvente å se at I 3-skårene ville være høyere hos eldre (30+) mennesker fordi de – antagelig – har utviklet en kjernefølelse av å kjenne seg selv når de blir eldre, eller vi kan forvente at underskalaen som representerer arbeid score ville være lavere for de som fortsatt var engasjert i post-videregående utdanning. Derfor, fordi vi vet at den lodne fandomen i stor grad forblir en "ung" fandom, kunne vi forvente å se lavere I 3-score enn en kontrollgruppe som bestod av eldre deltakere. Spørsmålet blir da, hva skjer med I 3-skårene hvis du tar med – tar hensyn til – disse andre variablene ved å kontrollere dem statistisk? Vil furries I 3-poengsum være annerledes enn de forskjellige kontrollgruppene? Er det noe med den lodne fandomen som legger til rette for identitetsvekst? Identitetsoppløsning i furries versus non-furry Vår neste oppgave var å se om vi kunne oppdage noen forskjeller mellom en lodnet prøve og en ikke-furry prøve. Som sådan samlet vi inn data fra et utvalg på 942 furry (med en gjennomsnittsalder på 26) og en kontrollgruppe på 782 ikke-furries (gjennomsnittsalder på 32). Ved å bruke målene for integrering og differensiering og kontroll for alder, kjønn, inntekt, liberalisme og utdanning, var vi i stand til å sammenligne identitetsskåre for de to gruppene

og.

fant at furries hadde betydelig høyere poengsum på I 3 og at spesielt cis-hannidentifikasjonsfurries så ut til å dra mest nytte av deltakelse i fandomen. Dette var et interessant funn fordi, i ikke-furry-prøver, viser noen nye data at cis-menn ser ut til å slite med oppgavene med identitetsdannelse (har lavere score) mer enn cis-kvinner. Vi ønsket imidlertid å se om identitetsfordelene for furry fremfor ikke-furries var knyttet til å være en del av ethvert fandom eller om det var unikt for furry fandom. Identitetsoppløsning i furries, anime-fans og fantasy-sportfans. Spesifikt ønsket vi å undersøke effekten av selvskapte og andre fantasy-identiteter ved å studere tre fangrupper: furries, anime og fantasy sportsfans. Furries, som er bundet i den lodne fandomen av en interesse for antropomorfisme, skaper vanligvis en ikke-menneskelig dyrebasert identitet kalt en fursona, som ofte er en idealisert versjon av seg selv. Anime-fans, som vanligvis liker animasjon i japansk stil, kan cosplaye som en favorittkarakter (eller flere karakterer) i populærkulturen som oftest er skapt av noen andre (f.eks. en tegneserie- eller filmkarakter). Fantasy sportsfans er vanligvis fans av sport som deltar i ligakonkurranser ved å bli "manager" for sitt eget fantasy-lag. De velger spillere, og basert på de faktiske hendelsene til idrettslagene konkurrerer lagene deres

i fantasy-ligaen. (Fantasy) sportsfans ble valgt som kontrollgruppe for denne studien på grunn av allmennheten av sport i nordamerikansk kultur. Vi utviklet tre tilpassede, men konseptuelt identiske, undersøkelser slik at de var egnet til å administrere til furries, anime-fans og fantasy sportsfans, og brukte 24 elementer av I 3 for å måle integrasjon, differensiering og totale selvidentitetsoppgaver. 12 Totalt undersøkte vi 4 611 deltakere – 1 031 furries fra Anthrocon i Pennsylvania (med en gjennomsnittsalder på 26,8), 3 159 anime-fans fra A-Kon i Texas og online (gjennomsnittsalder på 23,3), og 421 fantasy-sportfans på nettet med Mechanical Turk (gjennomsnittsalder 31,9). Vi utførte deretter flere generelle lineære modeller og fant ut at det var bevis for å støtte hypotesen vår om at furries (kontrollerer for alder, kjønn og fansengasjement) hadde signifikant høyere poengsum – omtrent 3 poeng – på (total selvidentitetsoppgaver) I 3 enn anime-fans, og nesten 6 poeng mer enn fantasy sportsfans. Samlet sett viste analysene for hele utvalget også at cis-hanner hadde lavere skår enn cis-kvinner med omtrent 2 poeng på I 3, høyere alder var en signifikant prediktor for høyere I 3-skår (omtrent en halv a.

12 Totale selvidentitetsoppgavescore varierte fra 6-144.

poeng per år), og lave nivåer av fansengasjement var assosiert med lavere I 3-score med litt over 6 poeng. Alt tatt i betraktning, å være en furry (sammenlignet med å være en anime-fan eller fantasy sports-fan), å være cis-kvinne, 13 som er eldre i alderen, og å ha høye nivåer av engasjement hos fansen, forklarer variasjonen i deltakernes I 3-score unikt og betydelig. . Identitetsoppløsning i Furries: Hva skjer? Så, hva skjer i den lodne fandomen? For å forstå litt mer av mangfoldet av identitetsoppløsning i furries, gjennomførte vi en studie som undersøkte faktorene knyttet til selvidentitetsoppgaver (summering av integrering og differensiering), 14 sosialidentitetsoppgaver (oppsummering av arbeid og verdensbilde), 15 og total identitet (som summerer de fire I 3-underskalaene) . 16 Analysen inkluderte data fra 2360 furries, og resultatene ga noen fascinerende, foreløpige innsikt i faktorene som bidrar til identitetsoppløsning i furries. Ved å bruke en kombinasjon av regresjon og generelle lineære modeller, vurderte vi den unike påvirkningen av flere variabler. Vi inkluderte et overordnet mål på relativ velvære ved å be folk om å sammenligne seg med andre i landet deres og rapportere deres relative stilling (stige, Likert-skala fra 1 = dårligst stilt til 10 = best stilt), identifikasjon med den lodne fandomen (identifikasjon). , 1 = helt uenig til 7 = helt enig), 17 og alder. 18.

13 Det var ikke nok transseksuelle data på tvers av de tre prøvene til å gjennomføre en mer.

grundig og inkluderende kjønnsanalyse.

14 Total selvidentitetsoppgavescore av 12.

15 Total sosial identitetsoppgavescore av 12. 16 Total identitetsscore av 24. 17 I denne analysen indikerte en serie tester at det var følelsesmessig knyttet til.

furry-samfunnet (fandom, Likert-type skala fra 1 = helt uenig til 7 = helt enig), identifisere seg med å være en furry (fanship, 1 = helt uenig til 7 = helt enig), og være følelsesmessig forbundet med ens fursona (karakter), 1 = helt uenig til 7 = helt enig), hvis de ble skrevet inn som tre separate uavhengige variabler, skåret for likt til hver annet når det brukes til å forutsi identitet. Tester innenfor forsøkspersoner avslørte ingen signifikante forskjeller mellom fan- og fandom-poengsum i dette utvalget, og fandom- og fandom-målene var sterkt korrelerte ($r = .66$). Regresjonsanalyser indikerte også at når fanship og fandom ble lagt inn sekvensielt i modellen, ga fanship ikke noe unikt bidrag (som det ville indikeres av en betydelig R^2 -økning), og foreløpige tester via regresjon indikerte at det kan være bekymringer med multikollinearitet i denne analysen hvis de tre variablene alle ble brukt som uavhengige variabler. Som sådan ble avgjørelsen tatt kombinere målene til et enkelt element (Cronbachs alfa .84).

Deltakerne ble spurt om en rekke spørsmål om deres lodne-relaterte fantasy-engasjement, inkludert i hvilken grad deres lodne-tema-fantasier innebar at de reimaginerer seg selv som annerledes enn deres daglige liv. Vi inkluderte i analysene to elementer som spurte om graden av følt forskjell mellom jeget og objektet for furry-tema fantasi. For det første ble furries spurt om å forestille seg seg selv som en "bedre eller mer ideell" versjon av sitt nåværende selv (ideelt, 1 = aldri til 7 = alltid), og for det andre om å forestille seg selvet som en mer "uslik eller verre" versjon enn deres nåværende selv (verre, 1 = aldri til 7 = alltid). Vi inkluderte også en skala for å være åpen om å være en furry med familie, venner og daglige bekjente (åpen, 1 = helt uenig til 7 = helt enig). To kategoriske mål ble også inkludert. Den første var en vurdering av autisme 19 og den andre vurderte effekten av kjønn ved å bruke en variabel som ba deltakerne angi den beste kategorien som beskrev dem (cis-mann, cis-kvinne, trans-mann, trans-kvinne og ikke-binær/kjønnsvæske). 20 Tabell 24.1 viser både de ustandardiserte og standardiserte koeffisientene 21 for prediktorvariablene for egenidentitetsoppgaver, sosial identitetsoppgaver og total identitetsoppløsning målt ved I 3. Grovt sett indikerer de samlede resultatene at de uavhengige variablene (stigen), identifikasjon, alder, ideal, åpen, verre, autisme og kjønn) forutsier hver enkelt identitetsløsning på en unik og signifikant måte

– Høyere score på relativ velvære, større identifikasjon med fandomen, å være eldre og å være åpen om å være en pelskledd, alle unike spådde høyere score av selvidentitetsoppgaver, sosialidentitetsoppgaver og det totale målet på identitet. De to variablene som målte furry-tema fantasi – fantasi om å være forskjellig fra det nåværende selvet som en bedre/mer ideell versjon av selvet og som en mer ulik/verre versjon av selvet – forutsagt lavere skårer av identitet. Til slutt var variabelen autisme en signifikant prediktor for identitetsoppløsning i alle tre modellene, men kjønn predikerte signifikant selvidentitetsoppgaver (som også førte til betydning for total identitetsoppløsning) og ikke sosiale identitetsoppgaver. Så, hva betyr disse funnene for å forutsi oppløsning av selv- og sosial identitet?

18 Rekategorisert: 18-19, 20-25, 26-29, 30-45, 46+; disse stemte mer overens med.

tidligere forskning ved hjelp av I 3. 19 Ikke på spekteret, på spekteret, og usikker på om på spekteret, hvor.

usikker var referansekategorien.

20 For kjønnsvariabelen var kjønnsflytende / ikke-binær referansekategorien.

21 Vennligst se sluttnoten for en forklaring på ustandardisert og standardisert.

beta-koeffisienter.

Tabell 24.1. Regresjon: Ustandardiserte og standardiserte beta-koeffisienter som forutsier identitetsoppgaver.

Note. I den tredje modellen, total identitet, er avskjæringen høyere fordi den er justert for 24-punkts skalaen. Det var også betydelige forskjeller mellom å være på spekteret (ja) og ikke å være på spektrum (nei) for sosial identitetsoppgaver. Både ja- og nei-kategoriene var signifikant høyere enn referansegruppen, usikker. Kjønnskategorier (cis-mann = cis-kvinne = trans-mann = trans-kvinne) var alle signifikant høyere enn den ikke-binære/kjønnsvæske kategorien, men de var ikke signifikant forskjellige fra hverandre.

Stige. Ikke-pelskledd mennesker som beskriver seg selv som "lenger opp på stigen" på dette tiltaket, har en tendens til å være mer faste i voksenroller. På samme måte replikerer furries som ser på seg selv som "bedre stilt" i forhold til andre dette funnet og har høyere skårer på identitetsoppløsning. I våre analyser var disse trendene sterkest for oppløsning av sosial identitet, som omfatter arbeidsroller og verdensbilde. Resultatene er også i samsvar med funnene om at personer med bakgrunn i lavere klasse kan møte ytterligere barrierer med identitet.

formasjon (f.eks. Côté & Levine, 2015; Phillips & Pittman, 2003; Yoder, 2000). Alder. I likhet med prøver som ikke er lodne, fortsetter de å oppnå betydelige identitetsgevinster etter hvert som pelsene eldes - et funn som stemmer overens med tidligere forskning. Ved å bruke den overordnede identitet I 3-skåren som utfallsvariabel, indikerer påfølgende analyser (estimert av modellen og holder de andre variablene konstante) at det er betydelige gevinster i identitet som oppnås når mennesker blir eldre gjennom voksende alder – 18-19 (15,82) , 20-25 (16.40) og 25-29 (17.26) – men jevne seg deretter ut i middels voksen alder (30-45 = 17.40; 46+ = 18.00). Dette indikerer at furries – som andre ikke-furries – får en mer finslipt følelse av hvem de er i denne viktige utviklingsperioden i livet.

Figur 24.1. Åpenhet.

Furry Identifikasjon. Sterk identifikasjon med fandomen var spesielt viktig for oppløsning av selvidentitet, men det var også en betydelig prediktor for oppløsning av sosial identitet også. Dette gir mening fordi selvidentitet er representert av følelser av å passe inn i et større fellesskap (integrering) samtidig som man føler seg unik (differensiering). Funnene indikerer at jo mer en person identifiserer seg med å være en furry, er koblet til fandomen, og identifiserer seg med fursona deres, jo høyere scorer de på identitetsoppløsning. Videre var det viktig å være åpen om å være en furry.

16.

17.

18.

19.

20.

1 2 3 4 5 6 7.

Åpenhet om å være en furry og identitet.
Oppløsning.

Venner Familie.

Total åpenhet fra dag til dag.

prediktor for identitet, som indikerer at det å leve autentisk og åpent er viktig for identiteten—noe som også stemmer overens med tidligere forskning. Ytterligere delanalyser avdekket at det å være åpen med venner og mennesker i hverdagen sto for den største økningen i identitetsoppløsning. Figur 24.1 viser sammenhengen mellom åpenhet om å være en furry med venner, familie og mennesker i hverdagen og total identitetsoppløsningsscore. Grafen viser at samlet sett er lavere skårer for åpenhet knyttet til å være en furry assosiert med lavere identitetsoppløsningshastighet, og høyere avsløringsfrekvens er assosiert med mer identitetsoppløsning. De som kan leve mest åpent i hverdagen (ca. 20 % av utvalget skårer 6-7 på tiltaket) er assosiert med de største identitetsfordelene, samtidig som de ikke kan leve autentisk med venner om å være en furry. (omtrent 11 % av utvalget skårer 1-2 på tiltaket, og hadde i gjennomsnitt vært i fandomen for betydelig færre år) spår lavere identitetsoppløsning. For de fleste deltakerne har åpenhet med familie liten variabel effekt (liknende utfall for de som skårer 1–5) – med mindre åpenheten er relativt høy (omtrent 41 % av utvalget skårer 6–7), i så fall forutsier den mer identitetsoppløsning. Alt tatt i betraktning, selv om furries har en tendens til å være minst åpne med folk i deres daglige liv og familie, når de er åpne, har de også en tendens til å ha høyere nivåer av identitetsoppløsning. Men når pelsene ikke er åpne med vennene deres om å være en furry, er den negative effekten spesielt uttalt, noe som ser ut til å bli rettet opp for mange furries ved å tilbringe flere år i fandomen. Fantasy. Når det gjelder fantasiens rolle, var lodne-tema-fantasier som understreker forskjellen mellom det nåværende selvet og det ideelle selvet, og fantasier som resulterer i å forestille seg selvet som mer uslikt eller verre, begge relatert til lavere score for identitetsoppløsning. Dette betyr også at det motsatte er sant: folk som skårer lavere på å ha fantasier som ser på seg selv som markant forskjellige fra deres nåværende selv (dvs. de er ikke forskjellige) og folk som skårer lavere på fantasier som viser seg selv som dårligere (dvs. de er ikke unlikable) ville score høyere på identitetsoppløsning. Dette er bevis på at å engasjere seg i positiv fantasi om innhold med furry-tema som er i samsvar med selvet og positivt kan forutsi fordelaktige identitetsutfall, og de gjensker tidligere funn om effekten av positiv fantasi (Plante et al., 2017). Resultatene samsvarer også med en understudert, men voksende, forskningsmengde som synliggjør problemene knyttet til å utvikle en negativ identitet (Hihara et al., 2018).

Autisme. Autisme var en betydelig prediktor for identitetsoppløsning i alle tre modellene. Mens de relative trendene var konsistente for ikke å være på spekteret (nei = høyeste identitetsscore), å være på spekteret (ja = midtposisjon) og føle seg usikker på å være på spekteret (usikker = laveste identitetsskåre), på tvers av de tre mål på identitet (selv, sosiale og totale identitetsoppgaver), var de ikke jevnt signifikante på tvers av de tre modellene. Deltakere som var usikre på om de var på spekteret hadde estimert marginmiddelskåre 22 som var signifikant lavere (selv 7,97, sosial 8,23, totalt 16,03) enn de som sa at de hadde diagnosen autisme (selv 8,49, sosial 8,76, totalt 17,08). Deltakere i den usikre kategorien skåret også betydelig lavere på identitetsoppløsning enn de som var ikke på spekteret (selv 8,70, sosial 8,98, totalt 17,58). Vi oppdaget også en signifikant forskjell mellom de som var på spekteret og de som ikke var på spekteret for sosiale identitetsoppgaver (ja = 8,76 vs. nei = 8,98), men ikke selvidentitetsoppgaver (ja = 8,49 vs. = 8,70). Den signifikante forskjellen mellom ja- og nei-autismekategoriene i sosiale identitetsoppgaver skyldtes den litt høyere arbeids- og verdensbildeskåren for personer som ikke var på spekteret. Alt tatt i betraktning, dette antyder at nevromangfold kan by på ytterligere utfordringer med å løse identitet, som må undersøkes videre i fremtidige studier på grunn av det store antallet furries som er på spekteret (omtrent 15%). Det ser imidlertid også ut til at I 3-en griper inn i usikkerheten (lavere oppløsning) forbundet med å være usikker på om man er autist eller ikke. Kjønn. Til slutt ble kjønn vurdert,

og noen svært interessante foreløpige funn ble avslørt – i stor grad at identitetsoppløsning ikke er spesielt påvirket av kjønn – inkludert transmenn og transkvinner. Dette er et interessant funn fordi tidligere forskning (f.eks. Anderssen et al., 2020) viser transkjønnsidentitet (både binær og ikke-binær) ofte er assosiert med en rekke dårligere velværesresultater sammenlignet med deltakere fra cis-kjønn – hovedsakelig på grunn av diskriminering. Dette var imidlertid ikke tilfellet i den lodne prøven.

For det første, når den overordnede variabelen ble inkludert i de tre modellene, predikerte den ikke signifikant forskjeller i sosial identitetsoppgaver i det hele tatt. 23 Og når det gjelder selvidentitet (som drev.

22 Estimerer som er beregnet justert for alle variablene i modellen.

23 I rådataene, der andre variabler ikke er redegjort for, er kjønnsforskjeller.

funnet mellom cis-menn og ikke-binære / kjønnsflytende kategorier (andre ikke-signifikante) for sosiale identitetsoppgaver. Men i de mer komplekse analysene som inkluderer flere uavhengige variabler, blir funnet ikke-signifikant.

signifikante effekter av total identitet), når effektene av de andre variablene er redegjort for i modellen, ser det ut til at lavere total I 3-skår er signifikant kun for de som er ikke-binære / kjønnsflytende (16,06) sammenlignet med alle andre; det er ingen signifikant forskjell i (estimerte marginmidler) identitetsoppløsning for cis-menn (17.30), cis-kvinner (17.15), transkvinner (16.94) og transmenn (17.04). Det ser ut til at de lavere skårene for selvidentitetsoppløsning for ikke-binær/kjønnsflytende folk kjører noen forskjeller som oppdages i modellene. Våre fremtidige studier vil kunne avgjøre om dette funnet er unikt for furries eller forblir konstant hos anime- og sportsfans. Ytterligere studier vil tillate oss å undersøke disse komplekse sammenhengene. Totalt sett ser det ut til at ulike aspekter ved å identifisere seg med furry fandom er sterkere assosiert med selvidentitetssubskalaene på

I 3 enn underskalaene for sosial identitet. Dette funnet gir mening hvis vi innser at hovedfordelen med å delta i den furry fandom er at det gir en mekanisme for furries å bygge forbindelser med andre rundt deres interesse for antropomorfe medier. Men hva er egentlig mekanismene som spiller?

Hvorfor gir identifikasjon med den furry fandom slike fordeler for identitetsutvikling - mer enn andre fangrupper? Formelle og uformelle furry-normer: Antropologisk og sosiologisk innsikt I løpet av det siste tiåret har så mange medlemmer av furry-samfunnet gitt forskningsteamet vårt rik innsikt i livene deres. 24 I tillegg til å samle inn data fra titusenvise av furries, har vi også fått tillatelse og/eller invitert til å være tilstede på mange fandom-arrangementer og være.

24 De har gjort dette gjennom sin utrolige deltakelse i forskningsprosjektene våre,

slike som jeg aldri har opplevd andre steder i min tid som forsker. En rask anekdote: Jeg var nylig en del av et prosjekt knyttet til å forstå universitetsstudenters følelse av beredskap for akademisk. Jeg jobbet med fakultetsmedlemmer fra flere store universiteter i det sørvestlige Ontario. Da vi diskuterte svarprosentene våre, virket en av mine kolleger fornøyd med det vi hadde fått 5 % svarprosent. Som en del av IARP som utfører studier på furry, får vi jevnlig svarprosent på mer enn 50 % på papirundersøkelsene våre som vi deler ut på konvensjoner... Det var en realitetssjekk for meg på hvor eksepsjonelt og sjenerøst engasjert det furry-miljøet er med forskning. Furries svarer jevnlig på Furscience-undersøkelser som har 300 eller flere spørsmål. Ikke bare er svarene mange, når de inkluderer kvalitative svar, er de ofte detaljerte.

Det er klart at furry har investert betydelig tid i å legge til rette for vår forståelse av samfunnet deres, og vi er takknemlige for furry-miljøet for å dele livene sine med oss.

inkludert i lodne nettplasser. Mens de kvantitative dataene viser at det er en sammenheng mellom å være en del av den lodne fandomen og identitetsoppløsningen, bruker man den antropologisk-lignende muligheten til å være

fordypet i furry-samfunnet har gitt meg et privilegert innblikk i nyansene i furries' varierte interaksjoner. Som sosiolog ble jeg slått av mengden av normativ struktur – både formell og uformell – som finnes i den lodne fandomen. Samfunnet bruker mye energi på hjelpe med å veilede medlemmer om hvordan de kan delta i fandomen både personlig på stevner og på nettområder. I de neste avsnittene vil jeg presentere en analyse av ulike komponenter i furry fandom og argumentere for at de gir mange fordeler for deltakerne. Jeg vil dokumentere hvordan disse fordelene kan understøtte både sosiale identitetsoppgaver og selvidentitetsoppgaver i den samlede utviklingen av identitetsdannelse. Spesifikt, under de brede kategoriene fellesskap og fursona faller en rekke ferdighetsutvikling, oppmuntring og validering som støtter både inkludering og individuasjon og kan forklare hvorfor vi observerer større identitetsoppløsning i den lodne fandomen. Fellesskapet først og fremst, når folk blir med i den furry fandom, blir de med i et fellesskap. Fandomen skaper en visjon og hensikt med forbindelse som har blitt et trygt sted å tilhøre som er nyttig for mange av medlemmene. Tilkoblinger opprettes og oppmuntres på nettområder (sosiale medier, Discord, furry kunstverktøysteder), 25 lokale møter og stevner. Fellesskapet tilbyr forbindelser til andre som er meningsfulle og skaper en atmosfære av inkludering, skaper følelser i gruppen med unikt språk, fungerer som et selvkorrigerende system og målretter aktivt utviklingen av livsferdigheter. Inkludering. En av tingene jeg hører gjentatte ganger gjennom intervjuer – og støttes av de kvantitative dataene – er at den lodne fandomen er voldsomt defensiv for sin posisjon som et inkluderende fellesskap. Inkludering i fandomen er et samvittighetsfullt og aktivt valg som folk tar mens de er en del av fellesskapet. Det ligger som et felles mål, og det er allestedsnærværende intoleranse for mennesker som opptrer intolerant. Det er i disse miljøene at furries begynner å føle seg trygge for å være deres mest autentiske jeg og ha det.

25 Folk bør alltid utvise forsiktighet når de kommuniserer med fremmede på nettet.

Foreldre bør alltid bruke sin beste dømmekraft når de overvåker barnas aktiviteter på nettet og personlig, og den lodne fandomen bør ikke unntas fra foreldrenes gransking.

autentisk selv bli validert av et fellesskap som ser de virkelige dem (dette funnet ble replikert på tvers av flere studier). Intervjuene mine om mobbing ga meg litt innsikt i dette. Mange pelsdyr har opplevd mobbing i livet sitt - omtrent dobbelt så mange som prøver uten pels. Intervjuene avslører at furries opplevelser av å bli mobbet er en del av grunnen til at de er så sterkt beskyttende mot fandom-rom hvor sårbare andre kan samles, enten det er på stevner eller på nettrom. jeg observerte en dyp følelse av generativitet – ønsket om å hjelpe neste generasjon til å vokse og trives – fra eldre pelser angående dette problemet. Noen av de eldre pelsene - spesielt de som er en del av 2SLGBTQI+-fellesskapet - uttrykker hvordan de opplevde vanskeligheter rundt seksuell legning i en verden det var ikke snilt. Intervjuene avslørte den personlige betydningen disse pelsene får av å skape et rom (f.eks. online, konvensjoner) der yngre pelser ikke trenger å frykte å være deres autentiske jeg. jeg tolke denne generativiteten som en type posttraumatisk vekst. På denne måten hjelper ikke bare fokuset på inkludering i samfunnet yngre pelser i deres utvikling, men det gir også pelsdyr som er i senere faser av psykososial utvikling med utløp for å oppfylle sine menneskelige behov og har en hensikt utover selvet. 26 Funksjonaliteten til dette skal ikke undervurderes. Moderne vestliggjorte samfunn har blitt uforenlige med store familier og nære samfunn, så å få tilgang til et utløp for denne typen vekst er en fordel for grunnleggende menneskelig velvære. Språk. Som en ikke-furry outsider ga det å komme inn i fandomen som forsker meg innsikt i hvordan ulike allestedsnærværende fenomener i fandomen også er helt unike for fandomen. Den lodne fandomen har utviklet sitt eget språk som støtter medlemsinkludering og, senere, identitetsutvikling. Da jeg startet forskningen skjønte jeg det ikke helt, men furries var både tålmodige med meg og ivrige å dele språket og kulturen deres. Det unike med begrepene legger til rette for et "ingruppe"-miljø, der folk kan føle seg inkludert fordi de "får" meningen eller spøken. Faktisk adopsjon av furry

monikere under forskningen – hei Furscience – var en måte for oss som forskere å gi et blunk og et nikk til fellesskapet også, mens vi fortsatte å spre funnene våre til publikum. Mens det unike elementer av språk (skaper ofte.

26 Eriksons arbeid inkluderte en 8-trinns modell for psykososial utvikling. Scene.

fem er identitet versus forvirring, og troskap er dyden oppnådd gjennom oppløsning. Trinn syv er generativitet vs stagnasjon, og dyden som utvikles er yyy. Mens fokuset i dette kapitlet er på identitet, er koblingen til fandom og generativitet også spennende.

et furry ordspill og unike fursona-navn) fungerer funksjonelt som en mekanisme for å skape dynamikk i gruppen, de brukes ikke som et verktøy for å skape en hierarkisk orden i fandomen – selv om forståelsen av språket gir bort den Pink Fuzzy Bunny som krever en søppelkasse å plassere på et bad er nesten helt sikkert trolling. Språket er en åpenbar, håndgripelig mekanisme for å utvikle en følelse av integrering (tilhørighet) samtidig som ens egenart blir validert (differensiering) i fellesskapet. Det selvkorrigerende systemet. Som sosiolog har det vært fascinerende å observere undervisningen og etterlevelsen av strukturelle normer i fandomen, dedikasjonen til intergenerasjonelle relasjoner og veiledning, og fellesskapets forpliktelse til å være et selvkorrigerende system. Det er normative forventninger til oppførsel i fandomen - noen er så enkle som "Ikke få oss til å se dårlig ut!" Mekanikken bak sikkerheten på stevner var imidlertid både uventet og imponerende. Mens et stort stevne som Anthrocon, som fremmer et utmerket forhold til vertsbyen, kan ha en liten uniformert polititilstedeværelse på stevnet deres også, mesteparten av sikkerheten på stevner er gitt av fanvennlig sikkerhet, som The Dorsai Irregulars, 27 eller et godt forberedt team med pelskledd frivillige. De har på seg synlige klær som angir deres sikkerhetsstatus, og mange er koblet til deres operasjonelle hovedkvarter via toveis radioer. Det er organisert. I disse miljøene, spesielt de mindre konvensjonene, har furries en tendens til å ta i bruk strategier for tilsyn som ligner på samfunnspoliti, der de kan ta opp og deeskalere problemer proaktivt. Den mer intime tilnærmingen til sikkerhet understreker viktigheten av fellesskap samtidig som den gir et lag med sikkerhet. De ulike stevnearrangørene kommuniserer også med hverandre regelmessig for å holde seg oppdatert på eventuelle problemer eller problematiske deltakere. Fascinerende nok fortalte sikkerhetssjefen ved et stevne meg en gang at under hans debriefing med lokalet etter arrangementet, erklærte hotellsjefen at sammenlignet med den ganske hendelsesfrie furry-konvensjonen, hadde de hatt betydelig flere problemer med den nylige bibliotekarens konvensjon. Uunngåelig kan imidlertid plagsom oppførsel oppstå. I motsetning til andre grupper som noen ganger prøver å dekke over bevisene, har furries en tendens til å passe på hverandre ved å gjøre folk oppmerksomme på hva som skjer. Grusom oppførsel kan møtes med skam, utstøting eller forvisning. I ekstreme (og sjeldne) tilfeller, hvor det kreves rettslige skritt, er samfunnets rettesettelse ofte rask og.

27 <https://www.di.org>.

offentlig. På et stevne jeg deltok på, ble en kjent lovbrøt oppdaget, rapportert og fjernet fra eiendommen før noen hendelse kunne inntreffe. I mindre alvorlige tilfeller av avvik, praktiserer fandom imidlertid varierende grader av reintegrativ shaming (Braithwaite, 1989), som har blitt teoretisert å være effektiv for å korrigere dårlig oppførsel. Avhengig av arten av atferden, oppstår ofte påfølgende sjanser for reintegrering og inkludering. På denne måten emulerer fellesskapsbaserte komponenter av fandom elementer av autoritativt foreldreskap – forventningene til deltakerne er varme og innbydende, men balansert med strenghet og forventninger til passende oppførsel. Jeg studerte effektene av foreldrestiler på identitetsdannelse i ungdomsårene for masteroppgaven min, og denne kombinasjonen av varme og strenghet i foreldreoppdragelse er assosiert med gevinster i identitetsdannelse, så vel som en rekke

trivselsutfall (Steinberg, 2001). For meg er det tenkelig at de samme prinsippene kan brukes på et fellesskap og dets medlemmer, spesielt når intergenerasjonell $\ddot{y}\ddot{y}\ddot{y}$ og normutvikling er så grunnleggende for fellesskapets identitet. Ferdighetsutvikling ved konvensjoner.

Konvensjoner kan bli en meningsfull måte å utvikle ferdigheter på, ettersom programmeringen er spesielt utformet for å bidra til en følelse av fellesskap og inkludering i fandomen. Paneler er dedikert til emner som "så dette er ditt første stevne" som eksplisitt formidler til nykommere hvordan det er å være på et stevne. Som sosiolog observerte jeg at disse panelene fungerer som institusjonaliserte metoder for å lære samfunnet om normene og forventningene til å delta i konvensjonsaktiviteter, samfunnsutvikling og kompetanseheving. Noen paneler er dedikert til gruppeprestasjonsaktiviteter, som fursuiting, mens andre gir instruksjoner om hvordan man kan overvinne personlige barrierer, som f.eks.

sjenanse og angst. Noen paneler er dedikert til arbeidsrelaterte ferdigheter, for eksempel kunstnerskap, skriveverksteder, råd om publisering og veiledning om hvordan man navigerer etter videregående utdanning. Det er også mange paneler som er dedikert til å skape inkluderende og validerende rom for unike undergrupper, enten det er en art av fursona (f.eks. snøleopard) eller seksuell legning (f.eks. asexualitet). Tabell 24.2 dokumenterer noen eksempler på konvensjonspaneler holdt på Anthrocon. Dette er bare et lite utvalg av den utrolig varierte programmeringen som er tilgjengelig. Panelene drives vanligvis av furries som har erfaring eller ekspertise på et område og ønsker å komme i kontakt med andre om den interessen. Programmeringsplanen gjøres vanligvis tilgjengelig før stevnet, og ofte vil furries indikere at de har til hensikt å delta på spesifikke arrangementer ved å lage.

en plan for paneler. De offentlige visningene av interesse kan være validerende for verten så vel som deltakerne.

Tabell 24.2. Eksempler på Anthrocon-konvensjonsprogrammering. Tittel på panelbeskrivelse Så dette er din first fur con Er dette din første gang på en fur con? Eller til og med bare din første gang på AnthroCon? Vel, kom inn og lær hva du må og ikke bør gjøre ved å være på en pelssvindler. Fra å håndtere fursuits til 6/2/1-regelen. En flott måte å starte stevnet på og lære den beste måten å ha det bra på. Offentlig Fursuiting. 101.

Har du noen gang ønsket å kle deg offentlig, være vertskap for en utfukt eller gjøre begge deler, men var usikker på hvordan du skulle gå frem? Kom til dette spennende (og noen ganger humoristiske) panelet og lær alle detaljer med fursuiting offentlig!

Overvinne.

Sjenanse og.

Angst.

Dette panelet er rettet mot de sjenerte, engstelige og/eller sosialt vanskelige folkene i fandomen. Har du problemer med å få venner? Snakker du med artister? Finne fellesskap? Går du i gang med dagen din? Så kom innom og få noen råd om hvor du skal begynne! Ut av spekteret: en asexuell opplevelse.

og er glade for å presentere vårt informative panel om det asekuelle spekteret: OSAAE! Dette panelet vil hovedsakelig fokusere på å utforske asexualitetsspekteret, utforske forholdet mellom de på spekteret og merkelappene vi bruker for å definere oss selv, samt våre personlige erfaringer på asexualitetsspekteret og hvordan det påvirker vårt forhold til hverandre og venner. . Vi vil også gi noen generelle retningslinjer for hvordan man kan kommunisere med andre ved å bruke disse etikettene og de viktigste verktøyene de utenfor spekteret har for å forstå den asekuelle opplevelsen og avslutte med en spørsmål og svar for alle nysgjerrige folk som ønsker å lære mer. Bli med oss på denne informative, underholdende og utforskende reisen inn i asexualitetens verden! Hvordan kan vi organisere Furry Fandom?

Aktuelle hendelser er stressende, og vi kan alle trenge en pause. Men hvilke konstruktive ting kan den furry fandom tilby oss i slike vanskelige tider? I dette nylig.

oppdatert og illustrert foredrag, vi utforsker hva som gjør furry spesiell, hva vi for øyeblikket kan gjøre for å gjøre en forskjell i dagens verden, og hvilke spennende og håpefulle fremtider vi kan bygge takket være de beste delene av fandomen. Fursuit Character Development and Improv.

Måten du beveger deg og samhandler i pelsdrakten din formidler personligheten til karakteren du prøver å skape. Dette panelet lærer grunnleggende prestasjonsferdigheter og inkluderer impro-øvelser for å øve på disse ferdighetene. Verdens verste sanger Syng med på populære og upopulære låter med pelsene dine.

BIPOC Furry Meet and Greet: Et rom for BIPOC (Black, Indigenous, and People of Color) for å møte hverandre og dele erfaringer og ressurser. Meet and greet vil være et rom der paneldeltakerne vil diskutere kunsten sin, forfatterskapet og opplevelsene i den furry fandomen sammen med tid for alle de som deltar til å delta og dele kunsten sin og erfaringer med andre. Dette panelet vil også kort presentere aktuell forskning på queer- og transpersoner av fargede i furry fandom fra furry doktorgradsforsker Sibyl. Rom for lav stimulering Noen ganger trenger vi et rolig sted å bare samle oss på nytt.

Vennligst oppbevar denne plassen for enkeltpersoner som trenger et øyeblikk til å samle seg. Anthrocon Discord Server Meetup.

Ta med memene og emojiene dine og bli med andre brukere fra Anthrocon Discord Server for et personlig møte.

Guide til selvpublisering I den moderne verden er det så mange måter å få arbeidet ditt der ute. Enten det er å betjene et nisjemarked, eller bare velge å gjøre det selv og høste mer av de eksakte belønningene, kan selvpublisering gjennom ulike nettsteder og markeder være det riktige valget for mange forfattere. Vi vil diskutere hvordan du kommer i gang, hvor du skal legge arbeidet ditt og den ekstra bagen med triks du trenger for å lykkes med selvpublisering. Merkeverksted Ta med kunstrekvista og lag noen merker som suvenirer til deg og vennene dine! Noen kunstutstyr vil bli gitt. Finne en høyskole Furries er overalt, selv rett under nesen din!

Furry Group Bli med oss for å finne ut hvordan du kan finne en pelsgruppe på college eller hvordan du lager din egen! Doodling for bedre mental helse.

Bli med vår æresgjest mens hun snakker om doodling for bedre mental helse. Å håndtere stress, angst, PCD – det er måter vi kan nøste ut av disse følelsene på. Dos and don'ts ved å eie din første pelsdrakt.

Du har drakten - hvordan tar du nå av den? Kom og la deg gi deg noen råd fra mange år erfaring. Gepard/Snøleopard-møte: Er du en gepard? Del-gepard? Gepardvennlig?

Bli med oss på et personlig møte. (Sneps er også ok...) Ancient Fursuiting: A Brief History of Animal Costume, Disguise and Ritual.

Å bruke dyrekostymer har en lang og rik historie. I denne presentasjonen og diskusjonen vil en professor i klassiske studier gå gjennom hvordan og hvorfor folk i antikkens Hellas og Roma kledde seg som ikke-menneskelige dyr, hva det kan fortelle oss om deres holdninger til menneskelighet og dyr, og hvordan det kan utdype vår forståelse av motivasjonen for og opplevelsen av fursuiting i dag. How to be Queer Dette panelet er for alle de som er nye i den fantastiske regnbueverdenen til LGBTQ+ Community. Jeg vil være vert for et trygt sted for folk å lære ukjent terminologi som ofte brukes i LHBTQ+-fellesskapet, i tillegg til å kunne stille spørsmål i et forståelsesfullt miljø.

University Furs Furmeet Går du på universitetet? Vil du snakke med andre av lignende fag? Eller kanskje du vil knytte forbindelser eller be om råd for college! I så fall er dette panelet for deg! Note.

Kilde: <https://anthrocon2022.sched.com/> (brukt med tillatelse). Anthrocon er et registrert tjenestemerke for Anthrocon, Inc., og brukes med tillatelse. Anthrocon er ikke sponsor for denne publikasjonen, og bruken av programmeringsmaterialet heri innebærer ikke godkjenning fra Anthrocon, Inc.

Fursonas.

Som beskrevet i den siste delen, gir fellesskapet mange fordeler til medlemmene av den furry fandomen. Fellesskapet gir også normative strukturer som støtter utviklingen av fursonas, som igjen bidrar til å styrke stabiliteten i samfunnet. Dette gir til syvende og sist folk en følelse av å delta i – og tilhøre – noe som er større enn dem selv. Dessuten er mange av fandomens kulturelle normer delvis skyldt fursonas. Den neste delen vil beskrive fursonas normer, nytten av furry kunst, utforskningen av fursona-detalljer, bruken av fursona som eksternaliserende verktøy for problemløsning, og hvordan fursonas kan føre til vekst. Fursona-normer i Fandom Spaces Demonstrasjoner av hvordan man kan utvikle og snakke om fursonas er allestedsnærværende i den furry fandomen. Det er en normativ – nesten gitt – forventning om at fursonas skal utvikles og brukes i kommunikasjon med andre. For eksempel, når du deltar på et furry-stevne, inkluderer en del av registreringsprosessen å oppgi et merkenavn som må bæres til enhver tid i rom. 28,29 Imidlertid er navnet som vises på merket vanligvis et fursona (eller annet kreativt) navn som deltakerne vil bruke for å samhandle med hverandre. I tillegg til deltakermerket, har mange furries på seg ett eller flere laminerte merker av fursona-kunstverk som dingler fra en snor eller bærer pelskledde utstyr. Det er normativt og akseptabelt for noen å starte en samtale med en annen deltaker ved å kommentere et merke, fursona-detallj, pelsdrakt, klær med loddet tema, ører eller hale. Allestedsnærværelsen til fursona og relaterte fysiske objekter hjelper til med å etablere kulturelle normer rundt bruken av dem for interaksjoner, samtidig som de fremmer en kultur for inkludering med enkle "ins" for å starte en dialog med andre. Både på lokale og på nett har jeg vært vitne til at folk gjør seg selv sårbare ved å si noe som ligner på «Jeg er ny her og håper å få noen venner». Svarene er nesten alltid en kombinasjon av "velkommen!" og samtaler som begynner med "min fursona er X" eller "min art er Y." Disse akseptable engasjementsstrategiene kan fjerne kommunikasjonsbarrierer som ofte oppleves blant fremmede. I en fokusgruppe sa en ung pels i 20-årene (omskrevet):

28 konvensjoner krever at offentlig utstedt ID produseres for å hente registrering.

merker. Informasjonen er knyttet til et registrant-ID-nummer som er trykt på merket med brukernavnet. 29 Konvensjonssikkerhetspersonell er utplassert ved inngangspunkter og vil nekte tilgang til.

konvensjonslokaler med mindre et merke vises fremtredende. Et glemt merke må hentes, ellers tilgang nektes. (EE4MB).

«Når jeg er utenfor fandomen, snakker jeg ikke med noen. Stadig. Men her er jeg komfortabel, og jeg kan ha samtaler med folk.»

Dessuten kan strukturen og reglene rundt interaksjoner med fursonas være spesielt fordelaktige for furries på spekteret, og fandomens etablerte normer kan bidra til å lette angsten. Ikke bare forbinder fursonas furries rundt en felles interesse med likesinnede andre og forbedrer deres følelse av tilhørighet til et fellesskap, men de validerer samtidig de unike komponentene i fursona-identiteten. Dessuten, når folk artikulerer detaljene i fursonene sine, skaper de muligheter for videre utvikling i prosessen. Dette ble tydelig i mine analyser av fursona-kunstens funksjoner. Fursona-kunst som identitetsutforskning og forpliktelse Antropomorfe kunstverk er en stor del av den lodne fandomen, og mye av innholdet inneholder fursonas. For de furries som ikke er kunstnerisk begavet, kan de gi en kunstner i oppdrag å lage et bilde av fursona deres. Dette krever at beskytteren

artikulere høyt svært spesifikke detaljer om fursona. Erfarne artister kan stille en rekke spørsmål om karakteren for å få frem flere detaljer og forbedre nøyaktigheten – som en skissekunstner. Noen ganger blir detaljene til en fursona-karakter dokumentert via et referanseark. Disse er som tegninger for en karakter som betyr lite, men viktige, funksjoner ved karakteren fra flere vinkler. Referanseark er nyttige for kunst- og fursuit-oppdrag, da de øker trofastheten til kunstneriske representasjoner. Hvis furries er kunstnerisk talentfulle selv, kan de like å utvikle karakterene sine via tegninger. Detaljene til fursonas og innholdet i bildene må selvfølgelig utdypes i prosessen. Dermed kan bruk av kunstverk for å utvikle representasjoner av karakteren presse personen til å utforske og forplikte seg til detaljene i karakteren og hva de betyr. Studiene mine indikerer også at fursonas og kreativ pelskunst kan gi dekning til mennesker som ønsker å utforske sin kjønnsidentitet og seksuelle legning. Både et generelt publikum og kunst med voksentema kan være svært funksjonelle som en mekanisme for å utforske hvordan man føler om viktige, men ofte sensitive, identitetsspørsmål ettersom de

tenke på fursona deres i forskjellige roller, former og situasjoner. Furries kan også dele disse fursona detaljer eller kunst med noen andre for å måle deres respons på et problem de utforsker – det er tross alt ikke dem som er det, det er deres fursona. For andre furries som utforsker elementer av deres seksuelle legning eller kjønnsidentitet i ikke-furry sosiale miljøer som er.

fiendtlig mot mangfold, kan dette være en tryggere måte å teste vannet på viktige spørsmål om personlig identitet før de forplikter seg til det som føles riktig for dem. Utforskning av Fursona-detaljene I tillegg til dette siste punktet formidler detaljene til fursona viktig informasjon til seg selv og andre i samfunnet. Det legges ofte betydelig vekt på den tilhørende betydningen av den valgte arten (eller kombinasjon av arter). Visuelle detaljer og personlighetsegenskaper til fursona er ofte valgt med ŷŷŷŷ og er meningsfulle. For eksempel, i ett intervju, forklarte en deltaker sitt forhold til fursona på følgende måte:

"Jeg fursona for 4 år siden. Det er en ulv med oransje øyne som lyser. Jeg valgte en ulv... jeg er edel og alt. Jeg er en kreftoverlever i over 23 år, så de oransje øynene er ilden som holder meg i gang.»

Meningsfull refleksjon og personlig vekst.

Detaljene til fursonas egenskaper kan fortsette å utvikle seg over tid. Når jeg har snakket med furries om utviklingen av fursona deres, sier de noen ganger ting som (omskrevet):

"Da jeg ble med i fandomen, plukket jeg først en rev til fursonaen min. Jeg tror jeg plukket en rev fordi jeg trodde den ville hjelpe meg med å passe inn da jeg ble med i fandomen fordi det er en populær art. Men etter å ha tenkt på det mer over to år, tror jeg at en hare passer bedre for meg.»

I disse samtaler beskriver deltakeren så egenskapene som de enten har til felles med arten eller beundrer og ønsker å bli mer lik. I ett intervju beskrev en furry de tre fursonene som han hadde utviklet sekvensielt. Den første var hans fursona da han var yngre mann, og for ham var arten estetisk vakker. På den tiden i livet hans kjempet han med kroppsbildeproblemer, og arten som ble valgt representerte mer av det han ønsket å være, men i tankene hans var det ikke. Etter hvert som han ble eldre, endret arten seg og det samme gjorde forholdet til fursona hans. Hans nåværende fursona representerer styrke, motstandskraft og visdom, som i min observasjon av denne bemerkelsesverdige, etablerte og artikulerte personen er en utmerket representasjon av hvem han er på dette tidspunktet i livet

Fursona som en eksternaliseringsagent.

I den ikke-furry verden, er det mange tilnærminger som terapeuter tar for å hjelpe sine klienter å få perspektiv på situasjoner i deres liv. En populær tilnærming er narrativ terapi, som opererer på antagelsen om at eksternalisering av problemet fra individet – skiller identiteten fra

problem – og å skape en ny konstruksjon av livet, vil bidra til å løse problemet (White & Epston, 1990). Monk og Gehart (2003) oppsummerer det slik:

"Kanskje narrativ terapi mest karakteristiske trekk, eksternaliserende samtale, skaper rom mellom klienter og problemer for å motvirke undertrykkende, problemmettede historier, og dermed endre klienters forhold til problemer." (s. 25).

I narrativ terapi innebærer eksternaliserende problemstillinger å lokalisere utfordringene og skille dem slik at de blir en ytre del av personen (i motsetning til en indre del av en person). Ved å dekonstruere og eksternalisere problemer (dvs. feil) knyttet til individuell identitet og deretter rekonstruere disse problemene som eksternaliserte identiteter, begynner individet å forholde seg til alternative realiteter som omformer individet via narrativet om deres og forholder seg til den nye identiteten de har dannet for seg selv (Gehart, 2013). Fra å ha gjennomført intervjuer med deltakere om deres erfaringer som pelsdyr, både anerkjente og beundret jeg det eksternaliserende potensialet til fursonas og hvordan de kunne lette prosessen med selvrefleksjon ved å dyrke en terapeutisk trygg avstand fra spørsmålene om betraktning. Her er hvordan en deltaker beskrev prosessen med å bruke fursona som et verktøy for aktiv refleksjon:

"Fursonaen min er en representasjon av meg selv. Noen ganger er det jeg gjør med fursonaen min å sette ham inn i en situasjon jeg gjerne vil se og tenke på hvordan jeg ville reagert og hvordan fursonaen min opptrer.»

Dermed kan fursoner brukes av furries for å hjelpe til med problemløsning strategisk og praktisk. Noen av disse strategiene kan beskrives som furry terapi, hvor en respektert og meningsfull fursona kan hjelpe individet eksternaliserer problemer, avslører hva som er viktig for personen, og til syvende og sist avslører en nyansert bevissthet om egen vekst mot å bli deres idealiserte versjon av seg selv.

Identitetsvekst.

Alt tatt i betraktning kan fursona ha betydelige og positive implikasjoner for furries. Vi har også kvantitative data som direkte peker på nytten av fursona for identitetsutvikling. For eksempel, på tvers av mange studier er furries generelt enige om at fursona representerer en idealisert versjon av seg selv, generelt enige om at fursona også representerer deres faktiske jeg, og er stort sett uenige i at

deres fursona representerer de verste delene av seg selv. Ved å snakke om fursonas med andre furries, kan en type "korrespondanse" forsterkes mellom den objektive (hvordan andre ser oss) og subjektive identiteter (hvordan vi ser oss selv) til furries, som er avgjørende for identitetsdannelsen (Côté & Levine, 2002)). Videre, ved å engasjere seg med andre som bruker fursonas, kan personlige vekstmuligheter som oppleves gjennom fursona oversettes til andre reelle, håndgripelige fordeler for individet også. For eksempel kan noen som er sjenerte, engstelige eller autistiske ha nytte av de strukturerte utvekslingene med andre om deres fursonas. I prosessen får de erfaring og selvtillit på grunn av de positive interaksjonene.

Fellesskapet og Fursona: Oppmuntring og validering for vekst Å gå utenfor ens komfortsone kan være utfordrende og angstproduserende for noen mennesker. Fandomen kan imidlertid forsiktig oppmuntre medlemmer til å presse seg selv utenfor komfortsonene sine. Det er et par måter dette kan skje. Den ene er med fursona, som tillater refleksivitet av selvet og en tryggere måte for folk å validere versjoner av selvveret utprøvd gjennom fursonas identitetsutforskning (f.eks. kjønnsidentitet og seksuell orientering). Konferanselokaler tilbyr en annen mulighet for å gå utover det komfortable, enten det er å slippe løs på rave, delta i en dansekonkurranse, drive et interessepanel eller delta i en slags offentlig talebegivenhet. Dr. Samuel Conway, som er administrerende direktør i Anthrocon, fortalte meg en gang en av favorithistoriene hans som eksemplifiserte hvordan han ser på fandomen.

I utgangspunktet reiste en veldig sjenert person seg på scenen, frøs og løp deretter av scenen. I ethvert annet miljø kan det tenkes at en slik scene kan bli møtt med latter og formaning, men ikke

i fandomen hans. I stedet leverte publikum en oppmuntrende oppmuntring til den unge personen, som mønstret tapperheten til å komme tilbake på scenen og opptre til en jublende og betryggende ballsal med andre furries. Et bredere mål for mange furry arrangementer er å få folk til å føle seg komfortable og velkomne på måter som resten av verden ikke ofte tar imot – langt mindre tilrettelegge.

Jeg har også opplevd denne oppmuntringen og den varme velkomsten. Da jeg tok med en kollega av meg til hans første lodne stevne på CanFURence, ble vi invitert til å tale ved åpningsseremoniene. Mange av stevnepubliket var kjent med meg og Furscience fordi vi hadde deltatt på stevnet siden starten i 2016. Min kollega tok mikrofonen, ganske forsøksvis, for å introdusere seg selv. Han sa noen ord om hvem han var og ga noen få demografiske opplysninger om hans levde erfaringer 30 og forskningsekspertise. Til vår begges store forbauselse – og ærlig talt til min glede – begynte hundrevis av mennesker i en ballsal å synge «En av oss!

En av oss! En av oss!" å hilse på min kollega og fortelle ham at han var velkommen til å være en del av dette fandom plass. Det har gått nesten et halvt tiår siden dette skjedde, og jeg kan fortsatt huske følelsene av takknemlighet jeg opplevde for denne fantastiske gruppen mennesker som gjorde det de kunne for å få kollegaen min til å føle seg komfortabel og inkludert i et rom som han gikk inn tre timer tidligere som en total outsider. Poenget mitt med å ta opp disse to anekdotene er at de representerer det jeg ser også skje på mikronivå med folk i fandomen. Folk som er sjenerte, nye eller ikke føler at de passer inn i resten av verden, får en mulighet og invitasjon til å bli noe større enn de var da de kom, til å forlate og føle seg mer inkludert og mer selvsikre enn da de begynte. Det er ikke perfekt. Dårlige ting og opplevelser skjer også. Folk kan gå til et stevne med høye forventninger og gå skuffet, og hver gang store folkemengder samles, er det potensiale for at ting ikke går helt som planlagt. Imidlertid er min generelle takeaway fra å engasjere seg i mer enn et tiår med forskning i dette fellesskapet – kvantitativt og kvalitativt arbeid som spenner over psykologiske, sosiologiske, sosialt arbeid og antropologiske tilnærminger – at fandom gir mer enn det krever for folk flest. Det gir folk en måte å engasjere seg i dyp og trygg refleksjon hjulpet av utviklingen av en fursona og et fellesskap som aksepterer det som en troverdig valuta for kommunikasjon. Spesielt mine intervjuer med eldre pelsdyr indikerer at historien om mobbing, den betydelige marginaliseringen og okkupasjonen av ulike identiteter, gjør at folk ønsker bedre for neste generasjon – et uttrykk for generativitet som jeg er mest interessert i å utforske videre i fremtiden. forskningsprosjekter.

30 Innenfor sosialt arbeid er det vanlig praksis å opplyse om sine sosiale steder.

før forskning (dvs. kjønnsidentitet, seksuell legning, rase osv.).

A Tentative Framework: The Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) Jeg håper leserne vil være i stand til å se sammenhengene mellom hvordan fellesskapet, fursona og andre fandom-relaterte elementer jobber sammen for å skape en motgift mot utviklingsvanskene som innledes av det senmoderne samfunnet. Husk at i vår teoretiske forståelse av identitetsoppløsning, omfatter selvidentitetsoppgaver og sosial identitetsoppgaver en bevissthet om den subjektive følelsen av selv og kontinuitet (egoidentitet), atferdsmessig kontinuitet i mellommenneskelige engasjementer (personlig identitet) og det å ha ens sosiale roller og statuser anerkjennes av et større fellesskap (sosial identitet). Denne prosessen tilrettelegges av handlingene med å utforske og forplikte seg til voksenroller. Imidlertid er identitetsløsning vanskeligere enn noen gang i moderne vestlige samfunn. Vi savner ofte å føle at vi er integrert i noe som er større enn oss selv. Mens sterke meldinger om individualisme kan føre til å søke etter en unik følelse av et differensiert selv, blir de optimale utviklingsresultatene ofte satt på sidelinjen av forbrukerisme og rask mote som er overfladisk, og som ikke fremmer dypere selvrefleksjon. Dessuten gjør den forlengede overgangen til voksenlivet at vi sliter med å få kompetanse og ta på oss voksenarbeid

roller som gir mulighet for selvforsyning. Endelig kan evnen til å forplikte seg til verdier som er en del av noe større enn oss – et sammenhengende verdensbilde – være utfordrende uten en større sosial struktur å gi oss veiledning. Hverdagen vår er oversvømmet av interaksjoner som er upersonlige eller overfladiske, noe som kan få oss til å føle oss isolerte og ensomme. Vi står gjentatte ganger overfor for mange valg, men mangler veiledningen for å hjelpe oss med å navigere i dem. Ikke overraskende kan disse sosiale forholdene kulminere i en manglende evne til meningsfylt kontakt med andre eller motta anerkjennelse og tilbakemelding for nye versjoner av selvet mens de utforskes. Imidlertid bidrar den furry fandomen til å gi en type motgift mot de sosiale og utviklingsmessige forholdene i det senmoderne samfunnet ved å gi furries fellesskap, en følelse av hensikt, strukturert utforskning, et rom for ekte autentisitet, emosjonell og psykologisk støtte, oppmuntring til vekst, personlig tilpassede terapeutiske verktøy og en mekanisme for å aktivt engasjere seg i det harde arbeidet med å meningsfullt utforske og forplikte seg til en visjon om seg selv – alt i et trygt rom som beskytter kraftig inkludering. Furry Identity, Furry Capital og Intrasonas: Fortsetter ... Etter refleksjon over de identitetsrelaterte prosessene i den furry fandom, utviklet jeg en foreløpig fandom-basert modell for identitet.

formasjon, Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM; se figur 24.2).

Figur 24.2. The Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM).

FFIRM er basert på kvantitativ analyse av sammenhengene mellom fandomvariabler, kvalitative intervjuer og fokusgrupper som har belyst de meningsfulle interaksjonene furries har med andre i samfunnet, og etnografiske observasjoner av de normative strukturene som veileder folk i den lodne fandomen. Det fremhever viktigheten av at folk deltar i fandomen, blir involvert i fellesskapet og utvikler en fursona, som kan lette fremveksten av en robust selvfølelse som jeg kaller intrasona. Under de rette forholdene kan individer som deltar i den lodne fandomen utvikle en lodne identitet, få lodne kapital og til slutt dra nytte av en styrket, besluttsom, ikke-furry identitet. Furry Identity Jeg begynte kapittelet med å fremme en definisjon av furry identitet, som refererer til et individs følelse av selvbevissthet og følelser av tilhørighet i et fellesskap som er et resultat av deltakelse i den furry fandom. Definisjonen omfatter en ny-eriksonsk identitetstilnærming og fokuserer på den meningsfulle selvoppdagelsen og fellesskapsforbindelsene oppnådd ved å delta i fandomen. I denne tolkningen er den lodne identiteten delvis en type utvalgt – sosiologer vil kalle det oppnådd – sosial identitet.

Men i likhet med noen tilskrevne sosiale identiteter som er stigmatisert, kan det å være en furry fremkalle et fremtredende behov hos individer for å forstå hvordan de passer inn i den stigmatiserte gruppen, noe som senere utløser en omfattende utforskning av hva det vil si å være en person i samfunnet (Phinney & Rosenthal, 1992). Således er furry identitet produktet av meningsfull deltakelse i furry fandomen slik den kanaliseres gjennom (1) fellesskaps erfaringer som etablerer sterke normer og strukturer og (2) utviklingen av en eller flere fursonas som er meningsfulle for individet og legger til rette for interaksjoner med andre, utforskning og validering. Fellesskapet og fursona-faktorene forsterker hverandre gjensidig andre og støtte vekst av ego, personlig og sosial identitet. Furry Capital I FFIRM foreslår jeg, høye nivåer av furry identitet har både direkte og indirekte fordeler for individet, inkludert potensiell vekst av furry kapital. Jeg definerer furry kapital som fordeler og ferdigheter på individ-, gruppe- og samfunnsnivå som oppstår fra engasjement i furry fandom, spesielt når de er relatert til sosialt, relasjonelt, mellommenneskelig, emosjonelt og psykologisk velvære. I tillegg til å støtte utviklingen av den lodne identiteten (selvbevissthet og følelse av tilhørighet), kan robust og meningsfull deltakelse i furry fandom via engasjement med et responsivt fellesskap og fursona også direkte øke furry kapital (overførbare fordeler og ferdigheter), også. Fordelene og ferdighetene utviklet fra deltakelse i furry fandom via fellesskap og fursonas har relevans utover

fandomen også. For eksempel kan det å navigere i usikkerheten til en stigmatisert identitet lette utviklingen av viktige moralske resonnementevner og selveffektivitet (Côté & Levine, 2002, 2015; Phinney & Rosenthal, 1992). Fandomens sterke kontingent av 2SLGBTQI+ og andre marginaliserte individer kan dyrke et trygt miljø for å forhandle seksuell legning og kjønnsidentitet, som følgelig skaper en sosial rettferdighetstankegang som gjennomsyrrer ikke-furry verdenssyn. Bruken av fursonas bidrar til å utvikle kommunikasjonsevner og personlige problemløsningsteknikker. Selvfølelse kan oppstå som et resultat av ferdighetsmestring (f.eks. kunst) og dyp tilknytning til produktene av kreativt arbeid.

Engasjement i både samfunnet og fursona kan fremme motet som kreves for å leve autentisk, utvikle autonomi og bedre motstå forførelsen av forbrukerisme som en metode for å uttrykke seg.

Til syvende og sist kan furry kapital lette utfordringene med å navigere på jobb, skole og personlige relasjoner utenfor fandomen også, og støtter oppløsningen av en robust voksen (ikke-furry) identitet.

Intrasona.

Et annet teoretisk konsept som kan inngå i FFIRM og bidra til identitetsdannelse er intrasona. Jeg har valgt dette begrepet (intra-gresk for innenfor) fordi det innebærer en forbedring av dissonans – sameksistensen av jeg, der fursona (eller essens) og persona er iboende knyttet og validert. 31,32 Vår forskning har utforsket ulike måter furries fursonas og personas kan relatere til hverandre. Ofte er fursona en idealisert versjon av selvet, men graden av likhet mellom fursona og persona kan variere. For noen furries vokser fursona og persona nærmere

sammen over tid og kan blomstre til en ny representasjon av selvet med høy relevans for individet.

Denne intrasona informerer både fursona og persona med en selvtroskap som vedvarer både innenfor og utenfor fandomen. Selv om jeg tror det er mer vanlig at personaen tar på seg trekk ved fursona over tid, kan en intrasona også dukke opp som et produkt av personlig selvrefleksjon som fører til et påfølgende ønske om å modifisere en eksisterende fursona slik at den mer nøyaktig representerer fremvoksende selvfølelse. Det kan være tilfeller der en furry med lave nivåer av identitetsoppløsning utvikler en ideell selvfølelse gjennom en fursona, men opplever frustrasjon fordi de er klar over det betydelige gapet mellom det idealiserte selvet og deres egen følelse av å være – som vår forskning indikerer er assosiert med lavere velværesultater. Dette er situasjonen der fandomsamfunnet kan være spesielt verdifullt som en mekanisme for å legge til rette for vekst. Når folk engasjerer seg med andre som bruker fursona, vinner de erfaring, validering og økende komfort med seg selv. Mitt håp er at med tiden vil gapet mellom den idealiserte versjonen av selvet, som er representert ved fursona, og personaen lukkes og en robust intrasona vil dukke opp. Min større bekymring ligger hos pelsene som har lave nivåer av identitetsoppløsning og/eller har en negativ identitet og utvikler en fursona med negative egenskaper eller egenskaper. Dataene våre oppdager korrelasjoner mellom negative fursonas og lavere score for velvære, som selvtillit. Dessuten indikerer min forskning i ikke-pelskledde prøver at hvis mennesker stagnerer i identitetsutvikling etter 30-årsalderen, har de en tendens til å lide mer mentalt.

31 Jeg inkluderte ordet essens fordi jeg tror begrepet intrasona kan.

bli relevant for vårt arbeid med ranske og andre samfunn også. Men mens opprinnelsen til Therian / otherkin-identiteter er mindre forstått, de er fundamentalt forskjellige fra furries' opplevelser av en fursona. 32 Jeg liker også den underforståtte autentisiteten og nikk til utviklingsvekst som stengler.

fra aktivt identitetsarbeid.

helseutfordringer (Roberts & Côté, 2014). Ved å slå sammen disse to forskningsfunnene kan vi tenke oss situasjonen der en person med uavklart identitet ikke vil oppleve potensialet for positiv utviklingsvekst på samme måte som andre med lavere identitetsoppløsning gjør når de skaper en

fursona med positive egenskaper. Dessuten kan de skadelige effektene av å demonstrere dårlig identitetsoppløsning uttrykt gjennom negative fursonas bli mer uttalt i midten og sen voksen alder. Noen furries kan endre fursona når et annet behov blir åpenbart, for eksempel å ønske nye personlighetskaraktertrekk, stille spørsmål ved kjønnsidentitet, utforske seksuell legning eller en løsning på kjedsomhet. Likevel, for andre furries, når de tilegner seg de ønskede egenskapene til en fursona gjennom praksis og engasjement med andre, kan de ikke lenger stole på – eller koble seg til – en fursona som de en gang gjorde. Mens noen furries vil beholde fursona i sin nåværende form eller en litt tilpasset versjon, kan andre begynne å utforske en ny eller ekstra fursona som har variabel personlig betydning knyttet til seg fordi behovet for mening er mettet. Det er også furries som slutter seg til fandomen som allerede har fullført arbeidet med å utvikle en voksen identitet. I dette tilfellet kan en meningsfull fursona ganske enkelt representere et nikk til det eksisterende jeget med små modifikasjoner (f.eks. "Min fursona er meg, han har bare en sixpack" 33). Intrasona er overveiende drevet av den ikke-furry persona. Furries kan også lage en fursona som med vilje er radikalt forskjellig fra personaen, så ingen intrasona vil dukke opp. I dette tilfellet bidrar ikke fursona så mye til identitetsutvikling, men kan snarere være til fordel for personen ved ganske enkelt å være et utløp for kreativitet i en verden som ofte kveler den, eller ved å gi en morsom avatar for å lette engasjement med andre i samfunnet. I denne situasjonen kan folk fortsatt ha nytte av utviklingen av en furry identitet (bevissthet om tilhørighet) og furry kapital (kompetanseutvikling), det kan bare ikke påvirke en veletablert følelse av ikke-furry identitet. Begrensninger og fremtidige retninger Det er noen begrensninger for denne avhandlingen og permutasjoner av fursona-utvikling som foreløpig ikke er redegjort for i FFIRM. Det er fordi det er komplisert å forstå furries forhold til fursonasene deres. Mange furries har bare én fursona for hele livet, men andre furries har flere fursonas - noen sekvensielt og noen samtidig. Når furries utvikler sekvensielle fursonas eller multiple fursonas, kan det være større tilhørighet og nærhet til den gamle fursonaen.

33 Det er et ekte sitat.

new fursona, eller begge deler. Den nye fursona kan være mer differensiert enn persona eller mer lik. Sekvensielle og flere fursonas kan bety at furries opplever alt det ovennevnte. Fremtidig forskning vil være fokusert på å forstå utviklingen av fursonas og utvikle disse ideene videre. Ytterligere diskusjon er berettiget angående retningen til pilene i FFIRM. I sin nåværende oppfatning fører deltakelse i fandomen til loddrett identitet, furry kapital og ikke-furry identitetsoppløsning for noen furries. Deltakelse i fandomen har også potensialet til å fremme utviklingen av en intrasona, som kan påvirke persona og fursona toveis. Som vår forskning Funnene fortsetter å informere ulike deler av FFIRM, og etter hvert som vi samler inn flere longitudinelle data, vil vi se på vår hypotese retning av pilene i FFIRM. Fremtidig forskning bør også vurdere hvordan furry kapital forholder seg til andre modeller for kapital. For eksempel fremhever Côtés Identity Capital Model (ICM) 34 at "visse kontekstspesifikke ressurser er spesielt viktige i samfunn der mange roller og statuser ikke lenger er strengt tilskrevet, men det er liten struktur for å erstatte de askriptive prosessene" (Côté, 2016) , s. 5). Kanskje furry capital er en kontekstuell spesifikk form for identitetskapital som gir fordeler gjennom sosial kapital (Putnam, 2000)-forbindelser, som igjen støtter ulike egenidentitetsstyrker, som integrering og differensiering. Hvorvidt furry kapital er rekonseptualisert som en unik ressurs/barriere under den eksisterende identitetskapitalmodellen, overlapper helt eller delvis med andre elementer som allerede er omfattet av ICM (som sosial kapital), eller plasserer seg ved siden av eksisterende begreper om kapital i det hele tatt. spørsmål. Côté og Levine (2015) hevder også at det er behov for større fokus på å forstå de sosiale kontekstene for identitetsutvikling. Den lodne fandomens evne til å støtte ego, personlige og sosiale identiteter, lette transcendens av forbindelser fra sted til rom, og generere en mekanisme for å skape, pleie og validere refleksjon som kulminerer i identitetsutforskning og forpliktelse til både seg selv og

samfunnskonsepter er noe jeg ser frem til å utforske videre. Avslutningsvis, den lodne identiteten, furry capital, og intrasone-ideer slår inn i forestillingen om at furry fandom, for noen, kan bidra til å mobilisere en persons beste selv og føre til ferdighetstilegnelse, sosiale fordeler, muligheter og personlig oppfyllelse. Mens modellen foreslått her beskriver hva jeg teoretiserer som skjer når folk deltar i den furry fandom, kan den grunnleggende strukturen til FFIRM også gjelde for andre fandoms eller fritidsaktiviteter som tilbyr.

34 Kapittel 6 i Côté og Levine (2015) er en flott introduksjon til konseptet og.

skrevet for et generelt publikum.

muligheten for forbindelse med likesinnede andre og tilrettelegges av meningsfulle, selvskapte karakterer. Til syvende og sist er det nødvendig med mer tid, data og observasjoner for å kartlegge den teoretiske modellen for hva som skjer i den furry fandom og hvordan det forholder seg til identitetsoppløsning. Referanser Adams, G. & Marshall, S. (1996). En utviklingssosial psykologi av identitet: Forstå personen-i-konteksten. *Journal of Adolescence*, 19, 429-442. <https://doi.org/10.1006/jado.1996.0041> Anderssen, N., Sivertsen, B., Lønning, KJ, & Malterud, K. (2020). Livstilfredshet og psykisk helse blant transpersoner i Norge. *BMC Public Health*, 20, artikkel 138. <https://doi.org/10.1186/s12889-020-8228-5> Arnett, JJ (2000). Emerging adulthood: En teori om utvikling fra slutten av tenårene til tjuårene. *American Psychologist*, 55 (5), 469-480. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.5.469> Arnett, JJ (2004). Ny voksen alder: Den svingete veien fra slutten av tenårene til tjuårene. Oxford University Press. Braithwaite, J. (1989). Kriminalitet, skam og reintegrering. Cambridge University Press. Côté, JE (2000). Arrestert voksenliv: Modenhetens og identitetens skiftende natur. NYU Press. Côté, J. (2006). Identitetsstudier: Hvor nærme er vi å utvikle en samfunnsvitenskap om identitet? – En vurdering av feltet. *Identitet*, 6 (1), 3-25. <https://doi.org/10.1207/s1532706xido6012> Côté, JE (2016). Identitetskapitalmodellen: En håndbok med teori, metoder og funn. Upublisert manuskript, Institutt for sosiologi, Universitetet i Western Ontario, London, Ontario, Canada. Côté, JE, & Allahar, A. (2011). Senke høyere utdanning: Fremveksten av bedriftsuniversiteter og fallet av liberal utdanning. University of Toronto Press. Côté, JE, & Levine, C. (2002). Identitetsdannelse, byrå og kultur: En sosialpsykologisk syntese. Laurence Erlbaum Associates Inc. Côté, JE, & Levine, C. (2015). Identitetsdannelse, ungdom og utvikling: En forenklet tilnærming. Psykologipresse. Durkheim, E. (2014). Arbeidsdelingen i samfunnet. Simon og Schuster. Erikson, E. (1959). Identitet og livssyklus. Utvalgte artikler av Erik Erikson. International University Press. Erikson, EH (1968). Identitet: Ungdom og krise.

Norton. Erikson, EH (1978). Voksen alder. WW Norton.

Gergen, KJ (1991). Det mettede selvet: Identitetsdilemmaer i samtiden. Grunnleggende bøker. Gehart, DR (2013). Mestringskompetanse i familierapi: En praktisk tilnærming til teori og klinisk casedokumentasjon. Cengage læring. Hihara, S., Sugimura, K., & Syed, M. (2018). Forming en negativ identitet i dagens samfunn: kaste lys over den mest problematiske identitetsløsningen. *Identity*, 18 (4), 325-333. <https://doi.org/10.1080/15283488.2018.1524329> Kornhauser, W. (1959) Massesamfunnets politikk. Fri presse. Marcia, J. (1964). Bestemmelse og konstruere gyldighet av ego-identitetsstatus. Upublisert doktorgradsavhandling. University of Michigan, Ann Arbor, Michigan, USA. Marcia, JE (1980). Identitet i ungdomsårene. I J. Andelson (Red.), *Handbook of adolescent psychology* (s. 159-187). Wiley. Monk, G., & Gehart, DR (2003). Sosiopolitisk aktivist eller samtalepartner? Å skille terapeutens posisjon i narrative og samarbeidende terapier. *Familieprosess*, 42 (1), 19-30. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2003.00019.x> Plante, CN, Reysen, S., Groves, CL, Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2017). Fantasy-engasjementskalaen: Et fleksibelt mål på positivt og negativt fantasy-engasjement. *Basic and Applied Social Psychology*, 39, 127-152.

<https://doi.org/10.1080/01973533.2017.1293538> Phillips, TM og Pittman, JF (2003). Identitetsprosesser hos fattige ungdommer: Utforske koblingene mellom økonomisk ulempe og ungdomstidens primære oppgave. *Identitet*, 3 (2), 115-129. <https://doi.org/10.1207/S1532706XID030202> Phinney, J. S., & Rosenthal, DA (1992). Etnisk identitet i ungdomsårene: prosess, kontekst og utfall. I GR Adams, TP Gullotta, & R. Montemayor (Red.), *Adolescent identitetsdannelse* (s. 145-172). Sage Publications, Inc. Putnam, R. (2000). Bowling alene: Sammenbruddet og gjenopplivingen av det amerikanske samfunnet. Simon og Schuster. Roberts, SE (2007). Identitetsfaseoppløsning i den forlengede overgangen til voksenlivet: Utvikling og validering av Identity Issues Inventory (Doktorgradsavhandling). University of Western Ontario. Roberts, SE, & Côté, JE (2014). Identitetsproblematikken: Identitetsfaseoppløsning i den forlengede overgangen til voksenlivet. *Journal of Adult Development*, 21, 225-238. <https://doi.org/10.1007/s10804-014-9194-x>.

Schwartz, B. (2000). Selvbestemmelse: Frihetens tyranni. *American Psychologist*, 55 (1), 79-88. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.79> Steinberg, L. (2001). Vi vet noen ting: Foreldre-ungdomsforhold i ettertid og prospekt. *Journal of Research on Adolescence*, 11 (1), 1- 19. <https://doi.org/10.1111/1532-7795.00001> White, M., & Epston, D. (1990). Narrativ betyr å oppnå terapeutiske mål. WW Norton & Company. Yoder, AE (2000). Barrierer for dannelse av egoidentitetsstatus: En kontekstuell kvalifisering av Marcias identitetsstatusparadigme. *Journal of Adolescence*, 23 (1), 95-106. <https://doi.org/10.1006/jado.1999.0298> Sluttnote De ustandardiserte koeffisientene angir størrelsen (lengre unna null er sterkere) og retningen (positiv/økning eller negativ/nedgang) til forholdet mellom en uavhengig variabel (f.eks. stigescore) og den avhengige/utfallsvariabelen (identitetsskåre). Å øke den uavhengige variabelen med én enhet (f.eks. øke med et punkt på stigeskalaen), betyr at din forutsagte poengsum på den avhengige variabelen (selvidentitet) vil øke med den ustandardiserte betaverdien (stigen ustandardisert beta er 0,18). Påvirkningen av stigen i de tre modellene – selvidentitet (mulig poengsum på 2-12), sosial identitet (mulig poengsum på 2-12) og total identitet (mulig poengsum på 4-24) – viser at når du går opp hvert punkt på stigemålet (1-10), kan vi forutsi en økning på 0,18 på poengsummen for selvidentitetsoppgaver, en økning på 0,31 på sosiale oppgaver -identitetsoppgaver, og .50 økning på totale identitetsoppgaver (når alle de andre uavhengige variablene holdes konstante i modellen). Så, noen som skårer lavt på stigen (de krysser av 2 på stigespørsmålet) vil bli spådd å ha 0,36 økning i sin egenidentitetspoeng, men noen som skårer høyere på stigen (de sjekker 10) vil bli spådd å ha en økning på 1,8 i deres selvidentitetspoeng. Høyere score på stigen betyr å forutsi en høyere score på identitet. Denne tolkningen gjelder de kontinuerlige (eller skalerte) uavhengige variablene i modellen – stige, identifikasjon, alder, ideal, åpenhet og verre. For de kategoriske variablene (autisme og kjønn) tillater ustandardiserte betaer en sammenligning mot en utpekt referansekategori (usikker på om de er på spekteret og kjønnsflytende/ikke-binære). Så, a trans-kvinne er spådd å score 0,57 poeng høyere på sine selvidentitetsoppgaver enn en ikke-binær/kjønnsflytende person (sett til null), og en cis-kvinne er spådd å score 0,70 poeng høyere (signifikant høyere) enn en ikke-binær/kjønnsflytende person på identitetsmålet. For å tolke autismedataene vil noen som ikke er på spekteret skåre 0,72 poeng høyere på egenidentitet enn en som er usikker (sett.

til null), og noen som er på spekteret vil score 0,52 enheter høyere enn noen som er usikker.

Standardiserte koeffisienter beregnes slik at du kan sammenligne den relative innvirkningen av hver uavhengig variabel (stige, identifikasjon) på den avhengige variabelen (identitetsscore). Dette er nyttig når de uavhengige variablene bruker forskjellige beregninger, for eksempel at identifikasjon måles med en 1-7-skala, mens stige blir målt med en 1-10-skala. Hvis vi bare brukte de ustandardiserte koeffisientene, ville det være vanskelig å sammenligne beta-skårene med hverandre fordi de ikke bruker samme måleenhet. Vi kan imidlertid gjøre en fancy beregning for å få noe som kalles en standardisert beta (.17 for stige og .24 for identifikasjon i selvidentitetsmodellen). Dette lar oss se identifikasjonen

er mer virkningsfull enn stige når det gjelder å forutsi selvidentitet, men når det gjelder sosialidentitetsoppgaver, er stige mer virkningsfull enn identifikasjon. Disse er svært nyttige for å se den relative betydningen av variabler i modellen ved undersøkelse av kontinuerlige variabler. Standardisering er imidlertid mindre hensiktsmessig for å tolke kategoriske variabler, så de rapporteres ikke. Takk til min mentor, professor James Côté, for gjennomgang av dette kapitlet. Denne forskningen er delvis støttet av midler fra Samfunnsvitenskapelig og humanistisk forskningsråd.

Del 5.

Curtain Call.

Kapittel 25.

En pågående hale: Hvor går vi herfra?

Courtney "Nuka" Plante.

Når vi kommer til slutten av denne boken, blir jeg påminnet om et spørsmål jeg en gang ble spurt av en furry mens jeg holdt på å pakke sammen etter en presentasjon av funnene våre på et furry-stevne: når er du ferdig? Jeg kan ikke annet enn å smile av spørsmålet når jeg ser tilbake på mer enn et tiår med forskning på furries fordi jeg innser, i ettertid, at jeg ikke kan tenke på en eneste gang i alle de årene jeg har følt meg nærmere å være ferdig enn da jeg først begynte. Det er bare en del av hva det vil si å være vitenskapsmann: hvert svar du finner introduserer deg for to nye spørsmål. Eller, for å si det på en annen måte, jo mer du vet om et emne, jo mer forstår du hvor mye du ikke kan om det! 1 Denne prosessen med å prøve å svare på et relativt enkelt spørsmål, bare for å oppdage at kaninhullet går langt dypere enn vi kunne ha forestilt oss, har vært den tilbakevendende historien til Furscience. 2 Som du har sett gjennom denne boken, kan det å finne ut den riktige måten å stille spørsmålet på i utgangspunktet være full av feil og falske start (f.eks. vår forenklede undersøkelse av kjønn ved å be furries velge "hann" eller "kvinne" kommer til tankene; se kapittel 15). Og når vi får et svar (f.eks. den vanligste fursona-arten er ulven, se kapittel 7) og sprer den til furries, lærde og allmennheten, er det ikke lenge før de kommer tilbake til oss med et stadig bedre spørsmål (f.eks. "ja, men hvorfor ulver?"). Resultatet av dette er todelt. For det første betyr det at vi aldri går tom for forskningsideer. Som det er, fører mange medlemmer av Furscience-teamet sidelange lister over ideer og spørsmål for fremtidige studier, hvorav noen kommer fra deres egen lesing av akademisk litteratur og andre som kommer fra furries eller lekfolk som spør om våre tidligere funn. Selv om vi går gjennom en håndfull av disse spørsmålene med hver undersøkelse, ender vi nesten uunngåelig opp med å legge til flere spørsmål til disse listene enn vi var i stand til å svare på. Om ikke annet betyr dette i det minste at vi aldri går tom for ting å studere! Det andre resultatet – og det langt viktigere – er at vår kunnskap om furries er, og alltid vil være, i en tilstand av endre. Av.

1 Faktisk har psykologer til og med et navn for dette: Dunning-Kruger-effekten!

(Dunning, 2011). 2 Som vi sa i kapittel 3, Dr. Gerbasi, det første medlemmet av Furscience-teamet.

gjør furry research, startet på akkurat denne måten - prøver å svare på et enkelt spørsmål om sannheten til lodne stereotyper trykt i en Vanity Fair-artikkel!

Selvfølgelig er noen av funnene våre robuste nok på tvers av mange studier til at vi kan være rimelig sikre på at de ikke vil endre seg, eller hvis de gjør det, vil det være relativt sakte. For eksempel har den gjennomsnittlige pelsens alder ikke endret seg mye de siste ti årene, så vi kan være rimelig sikre på at om fem år vil de fleste furry fortsette å være i slutten av tenårene og tidlig til midten av tjuårene (se kapittel 13). andre,

vil imidlertid sannsynligvis være foreldet innen bare noen få år etter at denne boken ble publisert! For eksempel, i løpet av de siste fem eller seks årene alene har vi sett en markant økning i antall furries som identifiserer seg som transpersoner, ikke-binære eller genderqueer, et tall som sannsynligvis vil fortsette å øke etter hvert som bredere kulturelle normer blir mer inkludert og etter hvert som neste generasjon utvikler et forbedret vokabular og et teoretisk rammeverk for å forstå og utdype deres kjønnsidentitet. Når du leser dette, kan tallene våre om utbredelsen av transpersoner i fandomen – eller terminologien som brukes for å beskrive dem eller til og med selve kjønnsbegrepet – være foreldet.

Gjennom hele denne boken har vi oppfordret leserne til ikke å tenke på denne boken som den endelige, urokkelige sannheten om furries, men heller å tenke på den som et øyeblikksbilde i tid. Vi har en tendens til å tenke på det som et glimt av hvordan tilstanden til furry forskning var i et gitt øyeblikk, med forbehold om at enhver fremtidig studie kan øke vår forståelse av noen av disse emnene. Selv om vi ikke akkurat kan kalle det et levende dokument, kan vi forutsi – så trygt vi kan – at det nesten helt sikkert vil komme en andre utgave av denne boken, og at den vil innebære alle slags oppdateringer og tillegg til det vi har presentert her. 3 Så hvordan ser fremtiden ut for Furscience og vår forskning? Selv om det er vanskelig å vite når serendipity vil slå til og sende en forsker på vei nedover en helt ny forskningslinje, kan vi merke oss flere forskningslinjer som vi er spesielt interessert i å forfølge i de kommende årene. For det første er vi fortsatt veldig interessert i å forstå hvordan furries bruker fandom-rom og fantasitemaet furry-innhold for å forme og utvikle en sammenhengende, positiv, stabil identitetsfølelse. Vi vil gjerne kjøre flere studier som mer direkte tar for seg de involverte prosessene, inkludert å se, kanskje i lengderetningen, om vi kan spore endringer i hvordan pelsene ser seg selv over en lang periode.

En annen forskningslinje vi er spesielt interessert i å forfølge er en bedre forståelse av rollen som internett vil spille i fandomsdynamikk og lodne oppførsel. De siste årene har vi sett hvor mye furry.

3 Selv om boken blir mye lengre, må vi kanskje dele den i to.

volum satt!

diskurs har skiftet bort fra å forekomme primært i fora til i stedet å finne sted på sosiale medier, grupper som Telegram, og kanskje sist, programmer som VRChat. Tallrike furries har ivrig fortalt oss hvordan det å kunne samhandle med andre furries i virtuell virkelighet, når de kan gå rundt som sine fursonas, er deres favoritt furry-relaterte oppførsel. For dette formål, på tidspunktet for skriving av denne boken, er vi i ferd med å kjøre et par studier som vurderer VR-bruk blant furries og som begynner å dykke ned i spørsmål om hvilke furries som er mest sannsynlig å bruke VR, hvorfor de bruker VR, og hvordan interaksjon i virtuelle rom kan sammenlignes med interaksjon i virkelige rom. 4 Et annet område av stor interesse for vår forskning er den økende rollen til politikk og aktivisme i fandom-rom. Som antall transkjønnede furries forventes å øke i fremtiden, og ettersom dette fortsetter å være et høyt ladet tema i populærpolitisk diskurs, forventer vi fullt ut at den furry fandomen vil bli et rom ikke bare for eskapisme, men for politisk organisering og aktivisme. Spenninger kan vokse mellom furries som foretrekker at plassen forblir politisk nøytral og et økende flertall av furries for hvem en upolitisk furry fandom rett og slett ikke er mulig. Dynamikken i dette skiftet i fandomen ville vært fascinerende å dokumentere. Vi ønsker også å studere pelsers hvis stemmer ofte er underrepresentert i fandomrom og vår forskning. De siste årene har vi sett hvor utrolig fruktbart det har vært

gjennomføre kvalitative studier som ser på de rike detaljene og levde opplevelsene til rasiserte pelsdyr, autistiske furries og transkjønnede furries. I tillegg til å følge opp de mangfoldige spørsmålene som disse intervjuene reiser direkte, vil vi også bruke erfaringene vi har lært fra denne tilnærmingen til å finne og studere andre ofte oversett eller tausede grupper innenfor den lodne fandomen. For eksempel har flere furries nylig gjort oss oppmerksom på det faktum at våre kongresser og nettundersøkelser ofte går glipp av furries med funksjonshemninger eller eldre furries som kan, av grunner til å være litt fjernet fra hoved

fandom eller som rett og slett er mer insulære i sin interaksjon med andre furries, har kanskje ikke muligheten til å gjøre undersøkelsene våre. Vi vil også finne en måte å studere furries under 18 år—ideelt sett studerer furries så unge som 13 eller 14, akkurat når de kommer inn i fandomen, for bedre å forstå dynamikken ved å være en mindreårig i furry fandomen og for bedre å forstå de første årene av å være en furry-overgangen fra å være en fan av furry media til å bli et aktivt medlem av furry fandomen.

4 Som mangeårig fan av cyberpunk-sjangeren, må jeg motstå trangen til å bruke begrepet.

"meatspace" for å referere til den virkelige verden!

Uansett hvor våre fremtidige studier tar oss, er vi sikre på at Furscience vil fortsette å være dedikert til å bruke vitenskap for å hjelpe andre – både lodne og ikke-lodne – til å bedre forstå den lodne fandomen og bidra til å fjerne stigmatiserende misoppfatninger om furries. Vi håper at denne boken har hjulpet deg i denne forbindelse, og takk – enten du er en furry som deltok i studiene våre direkte eller bare prøver å lære mer om denne fandomen deres, en forelder til en furry som prøver å forstå bedre barnets nye interesse, en lærd og potensiell fremtidig samarbeidspartner som kritiserer arbeidet vårt gjennom et annet teoretisk perspektiv, eller en journalist som gjør din due diligence og prøver å skrive den mest nøyaktige artikkelen om furries som du kan. Denne boken, og faktisk forskningen vår og den utrolige reisen den har vært det siste tiåret, ville ikke vært mulig uten deg. Referanser Dunning, D. (2011). Dunning-Kruger-effekten: Om å være uvitende om sin egen uvitenhet. *Advances in Experimental Social Psychology*, 44, 247-296. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-385522-0.00005-6>.

Forfatterbiografier.

Kathleen Gerbasi.

Kathleen Gerbasi er en nylig pensjonert sosialpsykolog og antrozolog. Hun var hovedforfatteren av den første fagfellelevurderte, publiserte vitenskapelige studien av furries. Hun studerer for tiden den lodne fandomen, så vel som therian og otherkin-identiteter. Courtney "Nuka" Plante Courtney, eller Nuka, som han kalles av vennene og andre furries, er en sosialpsykolog som ble uteksaminert med en doktorgrad i 2014 fra University of Waterloo og som for tiden er førsteamanuensis i psykologi ved Bishop's Universitetet i Sherbrooke, Quebec, Canada. Han har vært en furry "offisielt" i mer enn 15 år, selv om hans interesse for furry media går enda lenger tilbake enn det. Nukas forskningsinteresser inkluderer stigma, gruppeidentitet og fantasi og hvordan alle disse prosessene fungerer i sammenheng med fankulturer, inkludert furries, bronies, anime-fans og Star Wars-fans. Han studerer også medienes innvirkning på måten vi tenker, føler og oppfører oss på. Dette er hans femte bok basert på hans forskning. Stephen Reysen Stephen Reysen er professor i psykologi ved Texas A&M University-Commerce. Hans forskningsinteresser inkluderer emner relatert til personlig (f.eks. fanskap) og sosial identitet (f.eks. fandom).

Sharon E. Roberts Sharon E. Roberts er førsteamanuensis ved Renison University College ved University of Waterloo i Canada. Hennes utdanningsbakgrunn er tverrfaglig: Psykologi (BAHns), sosiologi (MA, PhD) og sosialt arbeid (MSW). Hun er en av medgründerne av IARP / Furscience. Elizabeth Fein Elizabeth Fein, Ph.D. er førsteamanuensis og leder av psykologisk avdeling ved Duquesne University. Hun er forfatter av *Living on the Spectrum: Autism and Youth in Community* (NYU Press, 2020) og medredaktør, sammen med Clarice Rios, av *Autism in Translation: An Intercultural Conversation on Autism Spectrum Conditions* (Palgrave, 2018). En psykologisk antropolog og lisensiert klinisk psykolog, hennes arbeid fokuserer på skjæringspunktet mellom psykologi og kultur. Hun synger med synthpop-bandet Take Me With You og DJ-er med Treasure-teamet i Pittsburgh, PA.

Frances HI Henry.

Frances er en besøkende førsteamanuensis i historie ved King's University College ved Western University, Canada. Hun tok sin doktorgrad i historie fra Western University i 2019. Forskningen hennes fokuserer på homofili i det tidligmoderne Europa, spesielt skjæringspunktet mellom seksualitet, kjønn, religion og lov. Hun er i ferd med å gjøre oppgaven om til en bok. Anna Renee Henry Anna Renee Henry er en doktorgradsstudent i sosiologi ved University of Guelph, Canada. Forskningen hennes fokuserer på funksjonshemming (spesielt psykiske lidelser) og stigma. Som undergraduate ved Renison University College ved University of Waterloo jobbet hun tett med Dr. Sharon Roberts som medlem av Furscience. Hun fortsetter å jobbe med dem på en rekke kommende publikasjoner. Thomas R. Brooks III Dr. Thomas

R. Brooks er assisterende professor i psykologi ved New Mexico Highlands University. Han er veileder for The Human Connection Lab, hvor han og studentene hans undersøker de psykologiske prinsippene for hvordan mennesker skaper og opprettholder relasjoner i romantiske, teknologiske, metafysiske og pedagogiske sammenhenger. Thomas er en av forfatterne av boken: CAPE: A Multidimensional Model of Fan Interest. Camielle Adams Camielle eller "Cami" er en lidenskapelig og dypt følsom forfatter som vanligvis kan bli funnet med nesen begravd i en bok. Hun er en magna cum laude-utdannet ved Tuskegee University og en nåværende doktorgradsstudent ved University of Calgary hvor hun studerer statsvitenskap. Hun studerer for tiden forholdet mellom sosiale medier og høyreorientert innenlandsk terrorisme.

Se publikasjonsstatistikk.